ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας - Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού συστήματος- Ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος και τυχερών παιγνίων»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΜΕΡΟΣ Α΄
ΕΝΙΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ - ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ - ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Ι. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Σκοπός του νομοσχεδίου είναι η πλήρης αναμόρφωση του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλειας, του οποίου οι γενικές αρχές ορίζονται στο νόμο ως εξής: εξασφάλιση αξιοπρεπούς διαβίωσης και κοινωνικής προστασίας με όρους ισότητας, κοινωνικής δικαιοσύνης, αναδιανομής και αλληλεγγύης των γενεών.

Α. Αναποτελεσματικότητα, μη βιωσιμότητα και άδικος χαρακτήρας του υφιστάμενου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης

Το υφιστάμενο σύστημα κοινωνικής προστασίας είναι άναρχο, κοινωνικά άδικο, αναποτελεσματικό και μη βιώσιμο. Ο σχεδιασμός της κοινωνικής πολιτικής, ιδίως του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, δεν έγινε ποτέ με στρατηγικό σκοπό την καθολικότητα των παροχών. Αντιθέτως, χαρακτηρίζεται από έντονο κατακερματισμό, που αντανακλά την εν γένει πελατειακή λειτουργία του πολιτικού συστήματος πριν από την κρίση. Η έλλειψη γενικών ρυθμίσεων άφηνε, βεβαίως, περιθώριο διεκδικήσεων και σε κοινωνικές ομάδες, που επιδίωκαν με συνέπεια και αγωνιστικότητα εκτός του πελατειακού συστήματος δίκαιες ασφαλιστικές παροχές. Το αποτέλεσμα όμως και στην περίπτωση αυτή, κατά την οποία οι κοινωνικές παροχές ήταν αποτέλεσμα κοινωνικών αγώνων και όχι πατρωνείας, ήταν ο κατακερματισμός των συνταξιοδοτικών ρυθμίσεων με εξαιρετικά άνισες παροχές και καλύψεις.

Το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, έτσι χαρακτηρίζεται από εκτεταμένη πολυνομία, η οποία δημιουργεί έντονες κοινωνικές ανισότητες, αφού αντιμετωπίζει όμοιες περιπτώσεις πολιτών με διαφορετικό τρόπο. Οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης (χρόνος ασφάλισης και όρια ηλικίας), τα ποσοστά αναπλήρωσης, οι κατώτατες συντάξεις, οι ασφαλιστικές και εργοδοτικές εισφορές, οι κοινωνικοί πόροι (καταργηθέντες ή υπό κατάργηση) και η κρατική χρηματοδότηση διαφέρουν τόσο μεταξύ των ταμείων όσο και μεταξύ ασφαλισμένων στο ίδιο ταμείο.

Η διοικητική διάσπαση του ασφαλιστικού συστήματος είναι εντυπωσιακή. Ενδεικτικό είναι ότι το 1990 λειτουργούσαν 327 φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης, λοιπών παροχών και περιορισμένος αριθμός υπηρεσιών ασφάλισης, καθώς και κρατικές υπηρεσίες για τη συνταξιοδότηση και υγειονομική περίθαλψη των δημοσίων υπαλλήλων, πολιτικών και στρατιωτικών. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα του Ε.Τ.Α.Π.-Μ.Μ.Ε. που συνολικά παρέχει 8.208 συντάξεις και αποτελείται από 10 τομείς ασφάλισης. Περαιτέρω, η εποπτεία του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης μοιράζεται ανάμεσα στα Υπουργεία Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, το Υπουργείο Οικονομικών, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη.

Αυτό δεν σημαίνει ότι το ελληνικό σύστημα κοινωνικής προστασίας είναι πιο γενναιόδωρο από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Το ακριβώς αντίθετο συμβαίνει. Πριν από το 2010, σύμφωνα με το σύστημα στατιστικών κοινωνικής προστασίας ESSPROS, το σύνολο του κοινωνικού προϋπολογισμού αντιστοιχούσε μόνο στο 81% του μέσου όρου της Ευρώπης των 15 και από τότε, λόγω της κρίσης και των μέτρων λιτότητας, καταποντίστηκε σε πολύ κατώτερα επίπεδα. Όπως προκύπτει, πάντως, από τις ίδιες στατιστικές υφίσταται μια ανισορροπία των κοινωνικών δαπανών με υπερδιόγκωση των δαπανών για τις συντάξεις σε βάρος των άλλων κατηγοριών κοινωνικών δαπανών, με σημαντικότερη την πολύ μικρή προστασία σε αδύναμες κοινωνικές ομάδες με χαρακτηριστικότερο παράδειγμα τους ανέργους.

Ενόψει όλων αυτών, το σύστημα κοινωνικής προστασίας έχει ιδιαίτερα μειωμένη αποτελεσματικότητα και λειτουργεί αναδιανεμητικά σε βάρος των ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι κοινωνικές παροχές μειώνουν το ποσοστό των ατόμων που κινδυνεύουν από τη φτώχεια κατά πολύ μικρότερο ποσοστό από ό,τι ο ευρωπαϊκός μέσος όρος. Και το σημαντικότερο, ο εν γένει κοινωνικός μισθός (οι κοινωνικές παροχές μείον τους αντίστοιχους φόρους) που η ελληνική εργατική τάξη εισπράττει από το κράτος είναι σταθερά αρνητικός, ενόψει και της εκτεταμένης φοροδιαφυγής σχεδόν όλων των κοινωνικών κατηγοριών, εκτός από τους μισθωτούς και συνταξιούχους.

Το σύστημα επίσης δεν είναι βιώσιμο. Εξαρχής οι παροχές δεν υπολογίζονταν βάσει αναλογιστικών μελετών, αλλά με τον άναρχο και πελατειακό τρόπο που περιγράφηκε πιο πάνω. Τα αποθεματικά των ταμείων διασπαθίσθηκαν αρχικά με την υποχρέωση κατάθεσης τους στην Τράπεζα της Ελλάδος με μηδενικά ή ελάχιστα επιτόκια, στη συνέχεια εξανεμίσθηκαν από το PSI. Η κρίση επιδείνωσε έτι περαιτέρω την κατάσταση, γιατί δεν υπάρχει ασφαλιστικό σύστημα που να μπορεί να αντέξει οικονομικές συνθήκες στις οποίες το 1/4 του πληθυσμού να είναι άνεργο και το 50% των αυτοπασχολουμένων να αδυνατούν να πληρώσουν τις εισφορές τους. Τα συνολικά έσοδα των ασφαλιστικών φορέων κατέγραψαν σημαντική μείωση την περίοδο της κρίσης από 12% στο Ν.Α.Τ. (το οποίο όμως χρηματοδοτείται κατά 92% από τον Κρατικό Προϋπολογισμό) έως και 48,9% στο Ε.Τ.Α.Π.-Μ.Μ.Ε..

Επίσης, κατά την διάρκεια της κρίσης ο αριθμός των ασφαλισμένων μειώθηκε, ενώ ο αριθμός των συνταξιούχων αυξήθηκε σημαντικά. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με τις χαμηλότερες αμοιβές των μισθωτών, επί των οποίων υπολογίζονται οι εισφορές υπονομεύει περισσότερο την οικονομική βιωσιμότητα του συστήματος. Ενόψει της κατάστασης αυτής, το κράτος επεμβαίνει, όπως έχει συνταγματική υποχρέωση, για να καλύψει τα εκρηκτικά ελλείμματα που αναπόφευκτα προκύπτουν, επιπλέον της συμμετοχής του στο πλαίσιο της ισχύουσας σήμερα τριμερούς κρατικής χρηματοδότησης. Ενδεικτικά, στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. η κρατική επιχορήγηση αποτελεί το 39% των εσόδων του ταμείου, στον Ο.Γ.Α. το 90% και στο Ν.Α.Τ. το 92%.

Τα μέτρα που ελήφθησαν έως σήμερα κατά την διάρκεια της κρίσης επιδείνωσαν αντί να θεραπεύσουν τις δομικές αυτές αδυναμίες. Οι σημαντικές περικοπές των

συντάξεων αλλοίωσαν σημαντικά την αναλογική (αντα-ποδοτική) τους πλευρά. Οι περικοπές, περαιτέρω, υπονόμευσαν την αξιοπιστία των υποσχέσεων του συστήματος. Το μέσο εισόδημα από συντάξεις μειώθηκε από 1200 Ευρώ περίπου το 2010 σε 833 ευρώ περίπου σήμερα. Στην ουσία, έχει τεθεί σε λειτουργία μια διαδικασία συνεχούς απαξίωσης, όπου δημοσιονομικά θέματα οδηγούν σε προσαρμογές συντάξεων που υποτιμούν ακόμη περισσότερα το κοινωνικό συμβόλαιο μεταξύ των γενεών, οδηγώντας σε τάσεις απεμπλοκής, κυρίως εκ μέρους των νεότερων.

Περαιτέρω, οι ενοποιήσεις ταμείων που προβλέφθηκαν από προγενέστερη νομοθεσία δεν συνοδεύθηκαν από εναρμόνιση των κανόνων των ταμείων που συγχωνεύθηκαν. Συνεπώς, δεν εξασφαλίσθηκε ούτε η ισονομία ούτε η αποτελεσματικότητα, μέσω της απλούστευσης των διαδικασιών του συστήματος, αφού κάτω από την ίδια στέγη υπάρχουν ασφαλιστικά ταμεία που ακόμα και μετά την ενοποίησή τους εξακολουθούν να διατηρούν πλήρη οικονομική και λειτουργική αυτοτέλεια. Στο πλαίσιο αυτό το Ι.Κ.Α. έχει 930 διαφορετικούς τύπους ασφάλισης κάλυψης με αντίστοιχα διαφοροποιούμενες παροχές.

Β. Οι στόχοι της Μεταρρύθμισης

Η μεταρρύθμιση επιχειρεί για πρώτη φορά την αντιμετώπιση όλων των δομικών αυτών παθογενειών του συστήματος, σε συνθήκες γενικευμένης κρίσης και πρόσθετων μνημονιακών υποχρεώσεων. Το νομοσχέδιο ενσωματώνει όλες τις προβλέψεις του νόμου 4336/2015 (Μνημονίου) εντάσσοντας τις όμως στο πλαίσιο ενός εντελώς νέου θεσμικού πλαισίου που εξασφαλίζει κανόνες ισονομίας και κοινωνικής δικαιοσύνης. Εάν, αντιθέτως, οι εν λόγω προβλέψεις εφαρμόζονταν αυτοτελώς, χωρίς διορθωτικά μέτρα, χωρίς ισοδύναμα, εκτός του πλαισίου της μεταρρύθμισης, θα μετέτρεπαν το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης από αναδιανεμητικό σε ένα σύστημα που θα προσιδίαζε στη λογική της ιδιωτικής ασφάλισης και θα υποβάθμιζε ακόμη περισσότερο την υφιστάμενη αναιμική και αναποτελεσματική κοινωνική, ιδίως για τους πιο αδύναμους.

Οι δύο θεμελιώδεις αρχές της μεταρρύθμισης είναι η ισονομία και η κοινωνική δικαιοσύνη. Ισονομία, γιατί για πρώτη φορά θεσπίζονται όμοιοι κανόνες για όλους, παλαιούς και νέους συνταξιούχους, εργαζόμενους στον ιδιωτικό και τον δημόσιο τομέα, μισθωτούς και αυτοαπασχολούμενους. Κοινωνική δικαιοσύνη, γιατί με το νέο θεσμό της εθνικής σύνταξης επιτυγχάνεται αναδιανομή, αμβλύνονται οι κοινωνικές ανισότητες και εξασφαλίζεται επαρκής σύνταξη και για τις επισφαλείς κοινωνικά ομάδες.

Ειδικότερα, η Μεταρρύθμιση:

• Επιτυγχάνει τη διοικητική αποτελεσματικότητα του συστήματος και απλοποιεί τις διαδικασίες, ενοποιώντας τους φορείς ασφάλισης σε ένα και διακρίνοντας πλήρως προνοιακές και ασφαλιστικές παροχές. Για το σκοπό αυτό θεσπίζεται ένας, εθνικός φορέας κοινωνικής ασφάλισης με ένταξη σε αυτόν όλων των φορέων κύριας ασφάλισης, χωρίς εξαίρεση, γιατί διαφορετικά το εγχείρημα της ενοποίησης θα υπονομευθεί στο σύνολό του. Τούτο αποτελεί διαχρονικό αίτημα εξορθολογισμού από την εποχή του Ελευθερίου Βενιζέλου, ο οποίος οραματίστηκε ένα φορέα για όλους τους Έλληνες Η απλοποίηση του τρόπου ασφάλισης θα διευκολύνει τις επιχειρήσεις στη λειτουργία τους, ενώ η μείωση της γραφειοκρατίας, κατά τη χορήγηση των παροχών, θα επιτρέψει την ευκολότερη και όχι χρονοβόρα πρόσβαση των ασφαλισμένων στις παροχές.

•Καθιερώνει πλήρη ισονομία, μέσω της ουσιαστικής ενοποίησης του υπάρχοντος καθεστώτος κοινωνικής ασφάλισης με θέσπιση ενιαίων κανόνων για παλαιούς και νέους ασφαλισμένους και ανακαθορισμό των συντάξεων των ήδη συνταξιούχων. Οι ενιαίοι κανόνες είναι αναγκαίοι, γιατί απέναντι στους βασικούς κινδύνους της ζωής πρέπει όλοι οι ασφαλισμένοι να απολαμβάνουν τον ίδιο βαθμό εθνικής/ κοινωνικής αλληλεγγύης. Εξαιρέσεις προβλέπονται μόνον για την προστασία των πιο ευάλωτων κοινωνικών ομάδων (π.χ. των αναπήρων). Στην περίπτωση των αγροτών επίσης προβλέπονται ευεργετικές διατάξεις, γιατί το μέσο αγροτικό εισόδημα είναι πολύ κατώτερο από το μέσο αστικό και θα υπήρχε αντικειμενική αδυναμία κάλυψης των εισφορών από σημαντικό τμήμα του αγροτικού πληθυσμού. Όσον αφορά στις εισφορές προβλέπονται ενιαία ποσοστά εισφορών με βάση υπολογισμού τους το πραγματικό εισόδημα. Όσον αφορά στις παροχές, καθιερώνεται ενιαίος τρόπου υπολογισμού της σύνταξης, κύριας και επικουρικής, για παλιούς και νέους ασφαλισμένους, με βάση το μέσο εργασιακό εισόδημα και ίδια ποσοστά αναπλήρωσης για όλους. Η συμμετοχή του συνταξιοδοτικού συστήματος στη δημοσιονομική εξυγίανση της χώρας οριοθετείται από το σεβασμό της ισότητας στα βάρη (άρθρο 4, παρ. 5 Συντάγματος). Δεν πρέπει οι συνταξιούχοι να αναλάβουν ένα δυσανάλογο μέρος του κόστους της δημοσιονομικής προσαρμογής.

Για τον προσδιορισμό του ποσοστού των εισφορών επί του πραγματικού εισοδήματος, όπως και εν γένει για τον προσδιορισμό της οικονομικής ισορροπίας και βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος ελήφθησαν υπόψη, πέραν των υφιστάμενων κανονιστικών ρυθμίσεων, αναλογιστικές μελέτες-προβολές της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, οι οποίες συντάχθηκαν με επιστημονική βοήθεια από την Διεθνή Οργάνωση Εργασίας και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

•Θεσπίζει την εθνική σύνταξη, ώστε να εξασφαλισθεί επαρκής αναπλήρωση εισοδήματος και για τους μακροχρόνια ανέργους, όσους εργάζονται με ατυπικές μορφές εργασίας ή αμείβονται με χαμηλούς μισθούς. Η πρόληψη της φτώχειας με την εξασφάλιση ενός αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης για τον κάθε ηλικιωμένο είναι ένας από τους ακρογωνιαίους λίθους της κοινωνικής ασφάλισης. Κατά τη διάρκεια της κρίσης δημοσίου χρέους η προστασία κατά της φτώχειας των ηλικιωμένων αποκτά διάσταση απόλυτης προτεραιότητας, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τη Eurostat (SILC 2014), το 23, 1% των ατόμων άνω των 65 ετών ζουν στο όριο της φτώχειας. Ο προσδιορισμός του επιπέδου της Εθνικής Σύνταξης σε 384 Ευρώ έγινε με βάση το 60% του διάμεσου εισοδήματος, σύμφωνα με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

• Διασφαλίζει τη βιωσιμότητα, τη διαγενεακή ισότητα, καθώς και την ίση κατανομή των θυσιών. Η μέριμνα για την προστασία της βιωσιμότητας χάριν των επόμενων γενεών ανάγεται στις συνταγματικές υποχρεώσεις του κράτους (ΣτΕ Ολομ. 2290/15, αρ. 7), σύμφωνα με τη Λευκή Βίβλο (Ευρωπαϊκή Επιτροπή) για τις Συντάξεις του 2012, το κόστος που συνεπάγεται η μεταρρύθμιση των συντάξεων θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από τη

δημοσιονομική στρατηγική κι όχι το αντίθετο, δηλαδή ορμώμενοι αποκλειστικά από τη δημοσιονομική εξυγίανση να στενεύουμε το βελληνεκές (κοινωνικό χαρακτήρα) και την αποτελεσματικότητα των ασφαλιστικών μεταρρυθμίσεων. Η αποκατάσταση της βιωσιμότητας, δηλαδή η διατήρηση της ικανότητας του συστήματος να χορηγεί συντάξεις στους τωρινούς και μελλοντικούς συνταξιούχους, δεν αποτελεί αυτοσκοπό, αλλά υπηρετεί το συμβόλαιο ανάμεσα στις γενεές που βρίσκεται στη βάση κάθε διανεμητικού συστήματος. Με το ισχύον σύστημα η σημερινή γενεά εργαζομένων θα πλήρωνε περισσότερα απ' όσα θα λάβει. Με τη μεταρρύθμιση η αναλογικότητα αποκαθίσταται πλήρως. Μόνον οι πιο αδύναμοι θα λάβουν περισσότερα από όσα έχουν δώσει μέσω των εισφορών τους στο σύστημα, λόγω της ύπαρξης της εθνικής σύνταξης και άλλων ειδικών προβλέψεων για αυτούς.

Για τον προσδιορισμό των ποσοστών αναπλήρωσης. Για τον προσδιορισμό των ποσοστών αναπλήρωσης εισοδήματος της αναλογικής/ανταποδοτικής σύνταξης, επί του πραγματικού εισοδήματος, όπως και εν γένει για τον προσδιορισμό της οικονομικής ισορροπίας και βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος ελήφθησαν υπόψη, πέραν των υφιστάμενων κανονιστικών ρυθμίσεων, αναλογιστικές μελέτες-προβολές της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, οι οποίες συντάχθηκαν με επιστημονική βοήθεια από την Διεθνή Οργάνωση Εργασίας και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Η κοινωνική δικαιοσύνη, με την έννοια της δικαιότερης κατανομής του εθνικού πλούτου, επιτυγχάνεται και με την σύνδεση των συντάξεων με την άνοδο του εθνικού πλούτου, εφόσον αυξάνονται ανάλογα με την εκάστοτε άνοδο του Α.Ε.Π.

• Εγγυάται τη διαβίωση των συνταξιούχων με αξιοπρέπεια, και διατηρεί, στο βαθμό του δυνατού, την εγγύτητα με το κεκτημένο κατά τον εργασιακό βίο επίπεδο ζωής. Το Σύνταγμα (άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος), όπως ερμηνεύεται από τη νομολογία, (Ολομ. του ΣτΕ 2287-2290/2015), εγγυάται τη διαβίωση του συνταξιούχου με αξιοπρέπεια, ανεξάρτητα από δημοσιονομικές προτεραιότητες και σκοπιμότητες.

•Επαναφέρει τη συνταγματική νομιμότητα στη ρύθμιση των συντάξεων.

Βάσει των ειδικών μελετών που έχουν ήδη καταρτισθεί, σύμφωνα με τα κριτήρια της νομολογίας και θα κατατεθούν στη Βουλή κατά τη ψήφιση του νόμου, ορίζονται τα ποσοστά αναπλήρωσης των συντάξεων που επιτρέπει η οικονομική κατάσταση της χώρας, χωρίς οριζόντιες περικοπές, που υποσκάπτουν την ασφαλιστική συνείδηση, δημιουργούν κίνητρο για εισφοροδιαφυγή και για πρόωρες συνταξιοδοτήσεις και υπονομεύουν την εμπιστοσύνη στο ασφαλιστικό σύστημα. Στο πλαίσιο αυτό γίνεται ανακαθορισμός, κατ' επιταγή των αρχών της συμμετοχικής δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης των γενεών, των συντάξεων των ήδη συνταξιούχων με αναφορά στο νέο, ενιαίο τρόπο υπολογισμού της κύριας και επικουρικής σύνταξης για παλαιούς και νέους ασφαλισμένους. Παράλληλα όμως εξασφαλίζεται πλήρης προστασία των κυρίων συντάξεων, με πρόβλεψη προσωπικής διαφοράς, και προστασία του συντριπτικά μεγαλύτερου πληθυσμού των επικουρικών συνταξιούχων.

Ειδικότερα, ελήφθησαν υπόψη σχετικά όλες οι παρατηρήσεις του Πορίσματος της Επιτροπής του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για την πρόταση ενός νέου ασφαλιστικού συστήματος (ΥΑ 37564/Δ9.10327/21.8.2015)], που έχουν ως εξής:

1. Βασικό περιεχόμενο της υποχρεωτικής κοινωνικής ασφαλίσεως είναι η, έναντι καταβολής εισφοράς, προστασία του ασφαλισμένου από την επέλευση ασφαλιστικών κινδύνων (γήρας, ασθένεια, αναπηρία, θάνατος) οι οποίοι αναιρούν την ικανότητά του να εργάζεται. Η προστασία έγκειται σε παροχή η οποία εξασφαλίζει ικανοποιητικό επίπεδο διαβιώσεως όσο το δυνατόν εγγύτερο εκείνου που είχε κατακτηθεί κατά την διάρκεια του εργασιακού βίου.

2. Το Κράτος εγγυάται την βιωσιμότητα του ασφαλιστικού κεφαλαίου και την επάρκεια των παροχών υποχρεούμενο σε χρηματοδότηση μέσω του κρατικού προϋπολογισμού. Όριο στην ελευθερία επιλογής του ύψους της κρατικής χρηματοδοτήσεως αποτελεί η διασφάλιση παροχής για αξιοπρεπή διαβίωση, υπό την έννοια της χορηγήσεως συντάξεως η οποία θα εξασφαλίζει στους συνταξιούχους επίπεδο ζωής που δεν θα αφίσταται ουσιωδώς εκείνου που είχαν κατά τη διάρκεια του εργασιακού τους βίου και όχι τέτοιας που θα εξασφαλίζει την διαβίωση απλώς πάνω από το όριο της φτώχειας.

3. Το Σύνταγμα δεν εγγυάται το ύψος της συντάξεως που προσδοκά να λάβει ο ασφαλισμένος. Δεν κατοχυρώνει δε την πλήρη αναλογία εισφορών και παροχών. Τούτο δε έχει ως συνέπεια εν όψει της επιδιώξεως της ικανοποιήσεως της κοινωνικής αλληλεγγύης (βλ. άρθρο 24 παρ. 5 του συντάγματος), ότι δεν παραβιάζονται οι συνταγματικές διατάξεις από την καταβολή συντάξεως μικρότερης από αυτήν που θα ελάμβανε ο δικαιούχος αν εφαρμοζόταν αμιγώς ανταποδοτικό σύστημα υπολογισμού των παροχών.

4. Το Σύνταγμα δεν αποκλείει την μείωση ήδη απονεμηθεισών παροχών. Η σχετική δυνατότητα του νομοθέτη δεν είναι απεριόριστη αλλά οριοθετείται από τις αρχές της αναλογικότητας (25 παρ. 1), της ισότητας συμμετοχής στα δημόσια βάρη (4 παρ.5) και της κοινωνικής αλληλεγγύης (25 παρ. 4). Επομένως, υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο. Απαραίτητη προϋπόθεση η προηγούμενη σύνταξη ειδικής, εμπεριστατωμένης και επιστημονικά τεκμηριωμένης μελέτης από την οποία να προκύπτει ότι α) η μείωση είναι σύμφωνη προς τις ως άνω συνταγματικές αρχές και β) οι επιπτώσεις της μειώσεως δεν έχουν αποτέλεσμα που ισοδυναμεί με παραβίαση του πυρήνα του κοινωνικοασφαλιστικού δικαιώματος, δηλαδή παροχή αξιοπρεπούς διαβιώσεως.

5. Ο νομοθέτης είναι ελεύθερος να οργανώσει το ασφαλιστικό σύστημα, υπό τον όρο ότι η υποχρεωτική ασφάλιση παρέχεται αποκλειστικά από το ίδιο το Κράτος ή από Ν.Π.Δ.Δ.. Είναι δυνατή η συγχώνευση ασφαλιστικών φορέων σε ήδη υφιστάμενο ή το πρώτον δημιουργούμενο υπό την προϋπόθεση της συντάξεως μελέτης από την οποία να προκύπτει η βιωσιμότητα του συγχωνεύοντος ή του νέου ασφαλιστικού φορέα.

Εν όψει τούτων:

Η δημιουργία ενός φορέα κοινωνικής ασφαλίσεως με ένταξη σ' αυτόν όλων φορέων ασφαλίσεως (κύριας, επικουρικής και εφ' άπαξ παροχών) με ενιαίους κανόνες για παλαιούς και νέους ασφαλισμένους δεν αντίκειται στο Σύνταγμα υπό την προϋπόθεση ότι στηρίζεται σε μελέτη βιωσιμότητας. Ο ανακαθορισμός των συντάξεων των ήδη συνταξιούχων με αναφορά στον νέο, ενιαίο, τρόπο υπολογισμού της κύριας και επικουρικής συντάξεως για παλαιούς και νέους ασφαλισμένους, εφόσον συνεπάγεται μείωση των συντάξεων, δεν αντίκειται στο Σύνταγμα υ-

πό την προϋπόθεση ότι σέβεται τις αρχές της ισότητας της συμμετοχής στα δημόσια βάρη και της κοινωνικής αλληλεγγύης. Δεν είναι επιτρεπτή μείωση η οποία εν τοις πράγμασι ισοδυναμεί με παροχή που δεν εξασφαλίζει αξιοπρεπή διαβίωση.

Για τον προσδιορισμό των οικονομικών παραμέτρων των κανονιστικών ρυθμίσεων του νόμου ελήφθησαν περαιτέρω υπόψη, πέραν των αναλογιστικών μελετών-προβολών της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής οι εξής ειδικές μελέτες, οι οποίες συντάχθηκαν από το Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (ΚΕΠΕ), το Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνωμόνων (ΣΟΕ) του Υπουργείου Οικονομικών και ειδική επιτροπή του Υπουργείου Εργασίας: Εύλογες δαπάνες διαβίωσης: ΣΟΕ, Χρήση των ορίων για το ασφαλιστικό σύστημα, Αθήνα, 2016, ΚΕΠΕ, Επίκαιρα θέματα του ασφαλιστικού συστήματος, Αθήνα, 2016 και ειδική οικονομική μελέτη της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

ΙΙ. ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ ΕΝΙΑΙΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Άρθρο 1
Θεμελιώδεις αρχές του Ενιαίου Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλειας

Με το άρθρο αυτό τίθενται οι βασικές αρχές του Ενιαίου Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλειας, βασικό συστατικό του οποίου είναι το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα. Η εν λόγω ρύθμιση, σε εφαρμογή των σύγχρονων τάσεων του δικαίου κοινωνικής ασφάλειας διευρύνει το εύρος της συνταγματικής προστασίας και προσδιορίζει ως φορείς των κοινωνικών δικαιωμάτων στην κοινωνική ασφάλιση, στην υγεία και στην κοινωνική πρόνοια, όχι μόνον τους έλληνες πολίτες αλλά όσους διαμένουν μόνιμα και νόμιμα στη χώρα. Από το Σύνταγμα και ειδικότερα τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 21, 22 και 25 παράγραφος 1 προκύπτει ο δημόσιος, καθολικός και αναδιανεμητικός χαρακτήρας του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος. Στο πλαίσιο αυτό, το Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας έχει ως στόχο την ουσιαστική απλοποίηση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, την αποκατάσταση της ισότητας, μέσω καθιέρωσης ενιαίων κανόνων, τόσο στο δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα, την ενίσχυση του κοινωνικού, αναδιανεμητικού χαρακτήρα, ενώ, παράλληλα, εγγυάται τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του συστήματος, με γνώμονα την εξασφάλιση πλήρους κοινωνικής προστασίας και αξιοπρεπούς διαβίωσης, με όρους ισότητας, κοινωνικής δικαιοσύνης και αναδιανομής.

Το Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας προσδιορίζει το σύνολο των κρατικών πολιτικών στους τομείς της κοινωνικής ασφάλισης, της κοινωνικής πρόνοιας και της υγείας, που αποσκοπούν στην παροχή υπηρεσιών υπερκαλύπτουν τις βασικές ανάγκες του πληθυσμού και αμβλύνουν τις κοινωνικές ανισότητες. Στο παρελθόν οι πολιτικές αυτές αναπτύσσονταν άναρχα και όχι συμπληρωματικά, με σχετική υπερτροφία των συνταξιοδοτικών δαπανών έναντι άλλων, ιδίως αυτών που αφορούν ευάλωτες ομάδες, όπως οι άνεργοι και οι κοινωνικά αποκλεισμένοι. Ο βασικός σκοπός της πρόβλεψης «συστήματος» κοινωνικής ασφάλειας είναι ακριβώς η αποκατάσταση της συμπληρωματικότητας και της ισορροπίας μεταξύ των συνιστωσών του. Ο νόμος συμβάλλει στην κατεύθυνση αυτή διακρίνοντας πλήρως τις συνταξιοδοτικές από τις προνοιακές παροχές, μεριμνώντας όμως παράλληλα για την παραπληρωματικότητά τους, ιδίως μέσω της πρόβλεψης της εθνικής σύνταξης.

Τέλος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην τρίτη παράγραφο, το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, όπως αυτό προσδιορίζεται με το νόμο αυτό, εφαρμόζεται κατά τρόπο όμοιο, ενιαίο και σύμφωνο με τη συνταγματική αρχή της ισότητας, για όλους χωρίς διάκριση, τόσο στον ιδιωτικό και στον δημόσιο τομέα όσο και στις διαφορετικές κατηγορίες εργαζομένων, είτε είναι μισθωτοί είτε αυτοαπασχολούμενοι, με ειδικές προσαρμογές, αυτονοήτως, όπου υφίσταται διαφοροποίηση των πραγματικών συνθηκών.

Άρθρο 2
Εννοιολογικοί προσδιορισμοί

Το άρθρο 2 εισάγει τους ορισμούς των δύο τμημάτων το άθροισμα των οποίων αποτελεί τη σύνταξη γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου, από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, υπό το Εθνικό Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης. Τα δύο αυτά τμήματα αντιστοιχούν σε δύο βασικές και αλληλοσυμπληρούμενες αρχές του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, την αρχή της εξασφάλισης ενός ελάχιστου πυρήνα αξιοπρεπούς παροχής και την αρχή της ανταποδοτικότητας, που σκοπεί στην αποκατάσταση, κατά το δυνατό, του προτέρου εισοδήματος, βάσει της αναλογικής σχέσης εισφορών-παροχών.

Ειδικότερα, το μεν τμήμα της Εθνικής Σύνταξης αποσκοπεί στην αντιμετώπιση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, καθώς εγγυάται ένα κατώτατο ποσό σύνταξης που δεν εξαρτάται από την καταβολή εισφορών ούτε από το ύψος των αποδοχών ή του εισοδήματος του ασφαλισμένου. Κατ' αυτόν τον τρόπο, αφενός, εξασφαλίζει στην ευπαθή ομάδα των χαμηλοσυνταξιούχων ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, αφετέρου, παρέχει, κατ' αποτέλεσμα, υψηλότερα ποσοστά αναπλήρωσης σε ασφαλισμένους με χαμηλότερες συντάξιμες αποδοχές ή λίγα χρόνια ασφάλισης Τέλος, δεδομένου ότι η Εθνική Σύνταξη δεν χρηματοδοτείται από εισφορές των ασφαλισμένων, αλλά απευθείας από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, αποτελεί ένα σημαντικό εργαλείο κοινωνικής αναδιανομής υπέρ των ασθενέστερων κοινωνικών κατηγοριών.

Από την άλλη, η ανταποδοτική σύνταξη υπολογίζεται βάσει των αποδοχών επί των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές και των ποσοστών αναπλήρωσης που προβλέπονται στον παρόντα νόμο. Η ανταποδοτική σύνταξη στηρίζεται στην αρχή της ανταποδοτικότητας και αποτελεί το σύνδεσμο μεταξύ συνταξιοδοτικής παροχής, εισφορών και εισοδήματος. Παράλληλα, σύμφωνα με την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης, το αναλογικό μέρος της σύνταξης χρηματοδοτείται από τις τρέχουσες εισφορές των ασφαλισμένων.

Συνολικά, η κατά τα ανωτέρω σύνταξη, δηλαδή, το άθροισμα Εθνικής Σύνταξης και ανταποδοτικού μέρους, αφενός, εξασφαλίζει ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης σε όλους τους ασφαλισμένους, αφετέρου, εγκαθιδρύει

ένα στενό δεσμό μεταξύ παροχής, εισφορών και εισοδήματος, με αποτέλεσμα η παροχή να αντιστοιχεί στο επίπεδο διαβίωσης που διήγε ο ασφαλισμένος κατά τη διάρκεια του εργασιακού βίου. Η κανονισθείσα σύνταξη καταβάλλεται ανά μήνα. Τέλος ορίζεται ότι το κράτος, πέραν της υποχρέωσης κάλυψης της δαπάνης της εθνικής σύνταξης από τη φορολογία, έχει πλήρη εγγυητική υποχρέωση για το σύνολο των ασφαλιστικών παροχών και για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας των ταμείων, κατά τα οριζόμενα και στο άρθρο 22 παράγραφος 5 του Συντάγματος. Η εγγυητική ευθύνη του κράτους δεν περιορίζεται στη ρυθμιστική υποχρέωση του για την κανονιστική ρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος με τρόπο τέτοιο που να εξασφαλίζει τη βιωσιμότητα του, αλλά και για την κάλυψη τυχόν ελλειμμάτων που παρόλα αυτά θα προκύψουν στον Ε.Φ.Κ.Α..

Άρθρο 3
Εθνικό Συμβούλιο Κοινωνικής Ασφάλειας

Το Εθνικό Συμβούλιο Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.ΣΥ.Κ.Α.) συνίσταται για να εξασφαλιστεί η συμπληρωματικότητα των κοινωνικών πολιτικών που ασκούνται από τα Υπουργεία Υγείας, Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Το όργανο αυτό λειτουργεί συμβουλευτικά και επικουρικά για την αποτελεσματικότερη χάραξη της εθνικής πολιτικής στο πλαίσιο του Ενιαίου Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλειας.

Το Εθνικό Συμβούλιο Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.ΣΥ.Κ.Α.) θα απαρτίζεται, τόσο από εξειδικευμένο σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης επιστημονικό και διοικητικό προσωπικό που βρίσκεται σε θέσεις εγνωσμένου κύρους, όσο και από εκπροσώπους των κοινωνικών εταίρων, καθώς και των συνταξιούχων και των Ατόμων με Αναπηρία, ώστε, κατά τη χάραξη της πολιτικής, να λαμβάνεται υπόψη –κατά το δυνατόν- το σύνολο των κοινωνικών και οικονομικών παραμέτρων. Η θητεία των μελών του Ε.ΣΥ.Κ.Α. είναι τριετής. Επειδή πρόκειται για ένα πολυπληθές συλλογικό όργανο, η λειτουργία του θα επικουρείται από την ύπαρξη εκτελεστικής επιτροπής. Η εκτελεστική επιτροπή θα λειτουργεί, επιπλέον, ως παρατηρητήριο εφαρμογής της κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας, εισηγούμενη προς τον Υπουργό επί θεμάτων επιχειρησιακού σχεδιασμού, οργανωτικού και λειτουργικού εκσυγχρονισμού των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Άρθρο 4
Υπαγωγή στον Ε.Φ.Κ.Α. των υπαλλήλων-λειτουργών
του Δημοσίου, καθώς και των στρατιωτικών

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 4 και προκειμένου να υπάρξουν οικονομίες κλίμακας, έτσι ώστε να μειωθεί κατά τρόπο απολύτως ανώδυνο για τους ενδιαφερόμενους η συνταξιοδοτική δαπάνη, ορίζεται ότι από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του άρθρου αυτού, οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί, οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ α΄ και β΄ βαθμού, των ιερέων και των υπαλλήλων των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και του Πυροσβεστικού Σώματος που αποχωρούν από την Υπηρεσία από την ανωτέρω ημερομηνία και μετά, υπάγονται στο ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς του Ε.Φ.Κ.Α. Επιπλέον με την υπαγωγή αυτή διασφαλίζεται η ισότητα ως προς την ασφαλιστική αντιμετώπιση των ανωτέρω προσώπων με τους ασφαλισμένους των Φορέων Κύριας Ασφάλισης της Χώρας (περίπτωση α΄).

Οι ισχύουσες κατά την προαναφερόμενη ημερομηνία διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου που ρυθμίζουν τις προϋποθέσεις θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος, καθώς και τα όρια ηλικίας καταβολής της σύνταξης εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την υπαγωγή των ανωτέρω προσώπων στον Ε.Φ.Κ.Α. (περίπτωση β΄).

Με τις διατάξεις της παρ. 2 προβλέπεται ότι μέχρι την 31.12.2016 και την πλήρη λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α., το Δημόσιο εξακολουθεί να εισπράττει τις ασφαλιστικές εισφορές των προσώπων της παραγράφου 1 και να καταβάλλει όσες συντάξεις έχουν κανονισθεί μέχρι την ημερομηνία αυτή. Επίσης το Δημόσιο εξακολουθεί να κανονίζει τις συντάξεις όσων έχουν αποχωρήσει από την Υπηρεσία από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού και μέχρι την 31.12.2016 με βάση τις διατάξεις του παρόντος νόμου (περ. α και β).

Οι καταβαλλόμενες από το Δημόσιο συντάξεις, κατά την ημερομηνία έναρξης πλήρους λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και οι συντάξεις που θα κανονισθούν, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης β΄, μεταφέρονται στον Ε.Φ.Κ.Α. και καταβάλλονται από αυτόν, λαμβανομένων υπόψη και των διατάξεων περί ανωτάτου ορίου σύνταξης του άρθρου 13 (περίπτωση γ΄).

Με τις διατάξεις της παρ. 3 εξαιρούνται από την υπαγωγή στον Ε.Φ.Κ.Α., τα πρόσωπα που ρητά αναφέρονται στην παράγραφο αυτή, λόγω των απολύτως ιδιαίτερων συνθηκών ασφάλισης/συνταξιοδότησής τους, αφού εκ των πραγμάτων τυχόν υπαγωγή τους στον Ε.Φ.Κ.Α. θα δημιουργήσει επί του παρόντος μείζονα διαχειριστικά προβλήματα. Συγκεκριμένα τα πρόσωπα που εξαιρούνται, σύμφωνα με τα ανωτέρω είναι τα ακόλουθα:

α. οι παθόντες από τρομοκρατική ενέργεια ή βίαιο συμβάν.

β. όσοι δικαιούνται πολεμική σύνταξη ή σύνταξη αναπήρου οπλίτη ειρηνικής περιόδου ή σύνταξη Εθνικής Αντίστασης ΟΓΑ. ή ανασφάλιστου Αγωνιστή Εθνικής Αντίστασης

γ. οι λογοτέχνες – καλλιτέχνες που δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο

δ. όσοι λαμβάνουν προσωπικές συντάξεις, καθώς και

ε. όσοι δικαιούνται σύνταξη αναπηρίας η οποία προήλθε εξαιτίας της Υπηρεσίας και ένεκα ταύτης.

Τα ανωτέρω πρόσωπα εξακολουθούν να υπάγονται στο ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς του Δημοσίου και οι συντάξεις τους κανονίζονται και καταβάλλονται από το Δημόσιο.

Η υπαγωγή στον προαναφερόμενο φορέα και των προσώπων αυτών θα εξετασθεί σε δεύτερη φάση και αφού εξασφαλισθεί η ομαλή ένταξή τους στο φορέα αυτό.

4. Επειδή το ανωτέρω εγχείρημα είναι ιδιαίτερα σημαντικό, δεδομένου ότι αφορά ασφαλισμένους και συνταξιούχους που προσεγγίζουν τις 900.000, με ιδιαίτερες ανά κατηγορία ασφαλιστικές/συνταξιοδοτικές προϋποθέ-

σεις, με τις διατάξεις της παραγράφου 4 ορίζεται ότι με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης θα ορισθεί κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των προεκτεθεισών διατάξεων.

Άρθρο 5
Ενιαίοι κανόνες ασφάλισης-παροχών των υπαλλήλων - λειτουργών του Δημοσίου, καθώς και των στρατιωτικών

Με τις διατάξεις του άρθρου 5 και προκειμένου να διασφαλιστεί η αναφερόμενη στο άρθρο 4 ίση αντιμετώπιση των ασφαλισμένων του Δημοσίου με τους ασφαλισμένους των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ορίζονται ενιαίοι κανόνες ασφάλισης και παροχών και συγκεκριμένα:

Ποσοστό εισφοράς κλάδου σύνταξης στον Ε.Φ.Κ.Α. ασφαλισμένου και εργοδότη, το οποίο ορίζεται σε ποσοστό 20% επί των μηνιαίων αποδοχών των προαναφερόμενων προσώπων, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά, το οποίο κατανέμεται κατά 6,67% σε βάρος του ασφαλισμένου και κατά 13,33% σε βάρος του εργοδότη και εν προκειμένω του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (παράγραφος 1) .

Ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών για τον υπολογισμό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς των μισθωτών και των εργοδοτών που συνίσταται στο δεκαπλάσιο του ποσού που αντιστοιχεί στον εκάστοτε προβλεπόμενο κατώτατο βασικό μισθό άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών, το οποίο ισχύει και επί πολλαπλής μισθωτής απασχόλησης ή έμμισθης εντολής όσον αφορά την εισφορά ασφαλισμένου (παράγραφος 2).

Άρθρο 6
Ειδικές - Μεταβατικές συνταξιοδοτικές διατάξεις του Δημοσίου

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, διασφαλίζεται η ομαλή μετάβαση των ασφαλισμένων του Δημοσίου στο νέο συνταξιοδοτικό καθεστώς. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι:

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ορίζεται ότι:

α. Οι συντάξεις όσων αποχωρούν από την Υπηρεσία λόγω συνταξιοδότησης, μέχρι και την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου, υπολογίζονται, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου όπως αυτές ίσχυαν κατά την 31.12.2014, λαμβανομένων υπόψη και των διατάξεων του άρθρου 13 περί ανωτάτου ορίου σύνταξης (περίπτωση α΄).

β. Όσα από τα ανωτέρω πρόσωπα, κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου δεν έχουν συμπληρώσει το προβλεπόμενο όριο ηλικίας καταβολής της σύνταξης, υπάγονται στις διατάξεις του νόμου αυτού (περίπτωση β΄).

γ. Όσοι αποχωρούν από την Υπηρεσία και υποβάλλουν αίτηση συνταξιοδότησης μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος αλλά εντός του έτους 2016, σε περίπτωση κατά την οποία το ακαθάριστο ποσό της κανονιζόμενης σύνταξης υπολείπεται κατά ποσοστό άνω του 20% του ποσού της σύνταξης που θα ελάμβαναν με βάση τις διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου όπως αυτές ισχύουν κατά την 31.12.2014, το ήμισυ της διαφοράς αυτής καταβάλλεται στον δικαιούχο ως προσωπική διαφορά, με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 13, ενώ για όσους θα αποχωρήσουν εντός του έτους 2017 ή εντός του έτους 2018, η κατά τα ανωτέρω προσωπική διαφορά, ανέρχεται στο ένα τρίτο (1/3) της διαφοράς και στο ένα τέταρτο (1/4) αυτής αντίστοιχα (περίπτωση α΄).

δ. Για τους υπαγομένους στις διατάξεις του νόμου αυτού, δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της περ. α της παρ.2 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007, με τις οποίες ορίζεται ότι στην περίπτωση που ο υπάλληλος αποχωρεί από την Υπηρεσία έχοντας συμπληρώσει τα έτη ασφάλισης για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος αλλά όχι και το όριο ηλικίας καταβολής της σύνταξής του, μπορεί να ζητήσει την έκδοση πράξης κανονισμού της σύνταξης του με αναστολή καταβολής αυτής μέχρι τη συμπλήρωση του προαναφερομένου ορίου ηλικίας (περίπτωση β΄).

ε. Το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΑΣ) καταβάλλεται στα πρόσωπα των παρ.1 και 3 του άρθρου 4, με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που καταβάλλεται και στους συνταξιούχους των φορέων κοινωνικής ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α..

Με τις διατάξεις της παρ.2 ορίζεται ότι οι συνταξιούχοι του Δημοσίου που κατά την ημερομηνία ένταξής τους στον Ε.Φ.Κ.Α. λαμβάνουν και δεύτερη σύνταξη από άλλο φορέα κύριας ασφάλισης, δικαιούνται από τον Ε.Φ.Κ.Α. σύνταξη ίση με το άθροισμα των καταβαλλόμενων συντάξεων. Σε περίπτωση που οι συντάξεις προέρχονται από διαφορετική αιτία, ο Ε.Φ.Κ.Α. εξακολουθεί να καταβάλει αυτές χωριστά (παράγραφος 3).

Άρθρο 7
Εθνική Σύνταξη

Με τις διατάξεις του άρθρου 7 καθιερώνεται η Εθνική Σύνταξη, η οποία αποτελεί νέο θεσμό, η λειτουργία του οποίου είναι αφενός αναδιανεμητική, εξασφαλίζοντας υψηλότερες συντάξιμες αποδοχές από όσες θα δικαιολογούσε η αυστηρή ανταποδοτικότητα σε όσους έχουν χαμηλότερα εισοδήματα ή λίγα χρόνια ασφάλισης και αφετέρου εγγυητική, εξασφαλίζοντας για όλους προστασία από την φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Η Εθνική Σύνταξη καταβάλλεται, υπό την προϋπόθεση θεμελίωσης δικαιώματος σύνταξης εξ ιδίου δικαιώματος ή ανικανότητας ή κατά μεταβίβαση, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις.

Ειδικά για τους συνταξιούχους λόγω γήρατος απαιτείται επιπροσθέτως νόμιμη διαμονή στην Ελλάδα για τουλάχιστον δεκαπέντε (15) έτη, μεταξύ του 15ου και του έτους κατά το οποίο συμπληρώνουν το προβλεπόμενο όριο καταβολής της σύνταξης. Η μόνιμη διαμονή του ασφαλισμένου στην Ελλάδα αποδεικνύεται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται για τη χορήγηση άδειας διαμονής στους πολίτες Χωρών εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ποσό της Εθνικής Σύνταξης μειώνεται κατά 1/40 για κάθε έτος που υπολείπεται των σαράντα (40) ετών διαμονής στην Ελλάδα μεταξύ του 15ου και του έτους κατά το οποίο συμπληρώνουν το προβλεπόμενο όριο καταβολής της σύνταξης. Σημειωτέον, πως το ποσό της εθνικής σύνταξης που προσδιορίζεται για τον εκάστοτε δικαιούχο, κατόπιν της υποβολής αίτησης συνταξιοδότησης, δεν αυξάνεται για κάθε επιπρόσθετο έτος παραμονής στην Ελλάδα μετά τη συνταξιοδότηση του εν λόγω δικαιούχου.

Οι εξ ιδίου δικαιώματος συνταξιούχοι, οι οποίοι έχουν θεμελιώσει δικαίωμα σε πλήρη σύνταξη και έχουν συμπληρώσει σαράντα (40) έτη ασφάλισης, λαμβάνουν

πλήρες το ποσό της εθνικής σύνταξης. Στις περιπτώσεις θεμελίωσης δικαιώματος σε μειωμένη σύνταξη εξ ιδίου δικαιώματος, το ποσό της εθνικής σύνταξης μειώνεται κατά 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται της συμπλήρωσης του ορίου ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης. Αντιστοίχως με τα προβλεπόμενα για τα έτη παραμονής στην Ελλάδα, το ποσό της εθνικής σύνταξης που προσδιορίζεται για τον εκάστοτε δικαιούχο μειωμένης σύνταξης εξ ιδίου δικαιώματος, δεν αυξάνεται για κάθε μήνα που ο δικαιούχος, κατόπιν της συνταξιοδότησής του, προσεγγίζει το όριο ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης, ούτε, επίσης, χορηγείται πλήρης η Εθνική Σύνταξη, όταν ο δικαιούχος συμπληρώσει το ως άνω όριο ηλικίας.

Στις περιπτώσεις θεμελίωσης δικαιώματος σε μειωμένη σύνταξη ανικανότητας, χορηγείται το 75% της Εθνικής Σύνταξης για συνταξιούχους με ποσοστό ανικανότητας από 67% έως και 79,99% και το 50% της Εθνικής Σύνταξης για συνταξιούχους με ποσοστό ανικανότητας από 50% έως και 66,99%. Στους συνταξιούχους με ποσοστό ανικανότητας άνω του 79,99% χορηγείται πλήρες το ποσό της εθνικής σύνταξης. Οι ως άνω προσαρμογές δεν εφαρμόζονται για τα πρόσωπα που συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του ν. 2084/1992 (Α΄ 165), όπως, επίσης, και για τα πρόσωπα του τέταρτου εδαφίου της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1 των άρθρων 1 και 26 του π.δ. 169/2007 (Α΄ 210). Η εν λόγω ρύθμιση επαναλαμβάνει αυτούσια την διάταξη για την βασική σύνταξη του ν. 3865/2010, (όπως επαναλαμβάνεται στο οικείο άρθρο για τους ασφαλισμένους του ιδιωτικού τομέα και η ανάλογη ρύθμιση του νόμου 3863/2010). Η εναρμόνιση και ομοιογενοποίηση των σχετικών διατάξεων θα αποτελέσει αντικείμενο της νομοτεχνικής επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 11.

Στις περιπτώσεις σώρευσης περισσότερων συντάξεων χορηγείται μόνο μία εθνική σύνταξη. Σε περίπτωση σώρευσης μίας πλήρους και μίας μειωμένης κύριας σύνταξης, χορηγείται πλήρες το ποσό της εθνικής σύνταξης. Τέλος, σε περίπτωση συνταξιούχου ή δικαιούχου δύο μειωμένων κύριων συντάξεων, καταβάλλεται το ποσοστό της εθνικής σύνταξης που αντιστοιχεί σε καθεμία απ' αυτές, εφόσον το άθροισμά τους είναι μικρότερο ή ίσο με το πλήρες ποσό της εθνικής σύνταξης.

Για την πρώτη εφαρμογή του νόμου, το ποσό της εθνικής σύνταξης ορίζεται στα τριακόσια ογδόντα τέσσερα (384) ευρώ μηνιαίως και καταβάλλεται εις ολόκληρον εφόσον έχουν συμπληρωθεί είκοσι (20) έτη ασφάλισης. Το ως άνω ποσό δεν υπολείπεται του ορίου της φτώχειας, ήτοι του 60% του διάμεσου εισοδήματος. Επιπροσθέτως, το ως άνω ποσό βαίνει μειούμενο κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισης που υπολείπεται των 20 ετών, εφόσον έχουν συμπληρωθεί τουλάχιστον 15 έτη ασφάλισης. Παρά τον κατ' αρχήν καθολικό χαρακτήρα της Εθνικής Σύνταξης, κρίνεται σκόπιμο να υπάρχει μία μικρή διαφοροποίηση για τους ασφαλισμένους που έχουν συμπληρώσει λιγότερα από είκοσι (20) έτη ασφάλισης και τουλάχιστον δεκαπέντε (15) έτη, ώστε να δοθούν κίνητρα παραμονής στην αγορά εργασίας, κάτι το οποίο θα συμβάλλει, ταυτόχρονα, στη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Τέλος, τα ως άνω ποσά αναπροσαρμόζονται με βάση τα προβλεπόμενα στο άρθρο 14, δηλαδή, από 1.1.2017 αυξάνονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης στη βάση συντελεστή που διαμορφώνεται κατά 50% από τη μεταβολή του ΑΕΠ και κατά 50% από τη μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή του προηγούμενου έτους και δεν υπερβαίνει την ετήσια μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή.

Άρθρο 8
Ανταποδοτική σύνταξη

Με τις διατάξεις του άρθρου 8 καθιερώνεται το αναλογικό μέρος της σύνταξης, το οποίο χορηγείται, εφόσον ο ασφαλισμένος κύριας ασφάλισης θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης εξ ιδίου δικαιώματος ή ανικανότητας ή κατά μεταβίβαση. Το ποσό του αναλογικού μέρους της σύνταξης υπολογίζεται βάσει των συντάξιμων αποδοχών και του χρόνου ασφάλισης του ασφαλισμένου, σύμφωνα με το άρθρο 15, καθώς και βάσει των ποσοστών αναπλήρωσης του πίνακα της παραγράφου 4.

Οι συντάξιμες αποδοχές καθορίζονται ανάλογα με την κατηγορία, στην οποία ανήκει ο ασφαλισμένος. Ειδικότερα, για τους μισθωτούς λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος των μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου. Συγκεκριμένα, ο μέσος όρος προκύπτει από το πηλίκο της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου διά του συνολικού χρόνου ασφάλισης. Ως προς τα δύο αυτά μεγέθη, το σύνολο των μηνιαίων αποδοχών ισοδυναμεί με το άθροισμα των μηνιαίων αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος και υπόκεινται σε εισφορές, καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου. Όσον αφορά στο χρόνο ασφάλισης, εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα στο άρθρο 15. Τέλος, κατά τον υπολογισμό των μηνιαίων αποδοχών λαμβάνονται υπόψη οι αποδοχές του ασφαλισμένου για κάθε ημερολογιακό έτος, προσαυξανόμενες κατά την ετήσια μεταβολή μισθών, σύμφωνα με τα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, ενώ δεν προσμετράται το τελευταίο έτος ή τμήμα του έτους, κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση για συνταξιοδότηση.

Στις περιπτώσεις των αυτοαπασχολούμενων, ελεύθερων επαγγελματιών και αγροτών, ως συντάξιμες αποδοχές, λαμβάνονται υπόψη:

α) για το χρονικό διάστημα μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, οι ασφαλιστικές κατηγορίες βάσει των οποίων γινόταν ο υπολογισμός των εισφορών για κύρια σύνταξη, σύμφωνα με το τότε ισχύον δίκαιο,

β) για το χρονικό διάστημα μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, το εισόδημα του ασφαλισμένου που υπόκειται σε εισφορές, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα του παρόντος νόμου, καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου.

Το τελικό ποσό του αναλογικού μέρους της σύνταξης που δικαιούται ο ασφαλισμένος για το σύνολο του χρόνου ασφάλισης, προκύπτει βάσει των ποσοστών αναπλήρωσης του πίνακα της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, που αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της. Ειδικότερα, στην πρώτη και δεύτερη στήλη του πίνακα αναγράφονται, αντιστοίχως, τα κατώτατα και ανώτατα όρια της κάθε κλίμακας ετών ασφάλισης, ενώ στην τρίτη στήλη αναγράφεται το ποσοστό αναπλήρωσης για την αντίστοιχη κλίμακα. Σε περίπτωση συμπλήρωσης των ετών ασφάλισης της δεύτερης στήλης, το ποσοστό αναπλήρωσης, στο ύψος που έχει διαμορφωθεί κατά τα ανωτέρω, προσαυξάνεται περαιτέρω κατά το προβλεπόμενο ποσοστό για την επόμενη κατηγορία ετών ασφάλισης. Το ποσοστό αναπλήρωσης της εκάστοτε κλίμακας ετών ασφάλισης καλύπτει μόνο τα έτη ασφάλισης της συγκεκριμέ-

νης κλίμακας, ενώ για τα έτη ασφάλισης της προηγούμενης ή της επόμενης κλίμακας εφαρμόζεται το ποσοστό αναπλήρωσης της κλίμακας αυτής. Η προοδευτική αύξηση του ποσοστού αναπλήρωσης ανά κλίμακα ετών ασφάλισης ανταμείβει τους ασφαλισμένους με μεγαλύτερο εργασιακό βίο και αντίστοιχη συνεισφορά στα ασφαλιστικά ταμεία και, συνακόλουθα, παρέχει κίνητρα για παραμονή στην εργασία. Ταυτόχρονα, λαμβάνοντας υπόψη και περιπτώσεις ασφαλισμένων, οι οποίοι, λόγω της υψηλής ανεργίας, έχουν διακοπτόμενο εργασιακό βίο, η διαφορά στα ποσοστά αναπλήρωσης ανά κλίμακα ετών ασφάλισης δεν είναι δυσανάλογα μεγάλη.

Στις περιπτώσεις προσώπων που είναι συνταξιούχοι των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων και κλάδων, κατά την ημερομηνία της ένταξης αυτών στον Ε.Φ.Κ.Α., εφόσον είναι δικαιούχοι περισσοτέρων της μίας συντάξεων και οι συντάξεις τους είναι της αυτής αιτίας ήτοι δύο συντάξεις εξ ιδίου δικαιώματος ή δύο συντάξεις κατά μεταβίβαση ή δύο συντάξεις ανικανότητας, δικαιούνται από τον Ε.Φ.Κ.Α. σύνταξη ίση με το άθροισμα των καταβαλλόμενων συντάξεων από τους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς και κλάδους. Σε περίπτωση που οι συντάξεις προέρχονται από διαφορετικές αιτίες, ο Ε.Φ.Κ.Α. εξακολουθεί να τις καταβάλλει χωριστά.

Τέλος, με την παράγραφο 6, καταργούνται για τα πρόσωπα των περιπτώσεων β΄ και γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 6, οι διατάξεις που προέβλεπαν κατώτατο όριο σύνταξης, καθώς και αυτές που προέβλεπαν ότι εάν κατά τη συνάθροιση του συντάξιμου χρόνου το χρονικό διάστημα που είναι μικρότερο από 12 μήνες υπολογιζόταν σαν ολόκληρο έτος υπό την προϋπόθεση ότι ήταν τουλάχιστον ίσο με 6 μήνες. Με την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, η δικαιούμενη σύνταξη θα είναι το άθροισμα εθνικής σύνταξης και αναλογικού μέρους, χωρίς να υπάρχει κατώτατο όριο γι' αυτό το άθροισμα.

Τα ποσοστά αναπλήρωσης του άρθρου ορίσθηκαν στο ανώτατο επιτρεπόμενο όριο που επιτρέπει η κατάσταση της εθνικής οικονομίας, βάσει των αναλογιστικών μελετών-προβολών της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής και των προαναερθεισών ειδικών οικονομικών μελετών. Εξασφαλίζουν μεγαλύτερη αναπλήρωση εισοδήματος στις χαμηλότερες οικονομικά κατηγορίες εργαζομένων, κατ' εφαρμογή των επιταγών του άρθρου 25 του Συντάγματος. Άλλωστε, κατά την πάγια εθνική και ευρωπαϊκή νομολογία, κρίνεται σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας η αλλαγή του τρόπου υπολογισμού των συνταξιοδοτικών παροχών, με συντελεστές που καταλήγουν σε μικρότερες συντάξεις, ιδίως για κατηγορίες συνταξιούχων που είχαν πολύ υψηλά ποσοστά αναπλήρωσης, όταν τείνουν στον εν γένει εξορθολογισμό της κοινωνικής ασφάλισης.

Άλλωστε, με την πρόβλεψη αυξητικής αναπροσαρμογής των συντάξεων ανάλογα με την αύξηση του ΑΕΠ εξασφαλίζεται ότι η άνοδος της εθνικής οικονομίας θα αντανακλασθεί αμέσως και στο επίπεδο των συντάξεων, αυξάνοντας τις στο μέλλον αναλόγως.

Άρθρο 9
Προσωρινή σύνταξη

Με τις διατάξεις του άρθρου 9, προβλέπεται ότι η προσωρινή σύνταξη για τους ασφαλισμένους του Δημοσίου θα εξακολουθήσει να καταβάλλεται με βάση τις διατάξεις του άρθρου 57 Α του π.δ. 169/2007 λαμβανομένων υπόψη και των εδαφίων που προστίθενται σε αυτές με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Ειδικότερα, με τις προαναφερόμενες προσθήκες προβλέπεται ότι δεν καταβάλλεται προσωρινή σύνταξη και:

α) στην περίπτωση της ταυτόχρονης λήψης και άλλης σύνταξης από οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης και

β) στην περίπτωση που, προκειμένου να θεμελιωθεί το σχετικό συνταξιοδοτικό δικαίωμα είναι απαραίτητη η προηγούμενη αναγνώριση χρόνων ασφάλισης.

Η προσθήκη των ανωτέρω περιπτώσεων μη καταβολής προσωρινής σύνταξης κρίθηκε επιβεβλημένη αφού και στις δύο περιπτώσεις η τελική θετική κρίση ως προς την απονομή της σύνταξης είναι επισφαλής με ότι αυτό συνεπάγεται για την αναζήτηση ως αχρεωστήτως καταβληθέντων των ποσών που θα έχει λάβει ο ενδιαφερόμενος ως προσωρινή σύνταξη.

Άρθρο 10
Οικογενειακή παροχή – προσαύξηση σύνταξης

Με τις διατάξεις του άρθρου 10 ρυθμίζεται το επίδομα τέκνων και οικογενειακής παροχής. Στο εξής, σύμφωνα με τους ενιαίους κανόνες υπολογισμού των συντάξεων που ορίζουν το ανταποδοτικό τμήμα της στη βάση του μέσου μισθού, στις μελλοντικές συντάξεις θα ενσωματώνονται αυτομάτως οι πρόσθετες κρατήσεις όσων ασφαλισμένων του δημοσίου έχουν τέκνα, προσαυξάνοντας τις. Επιπλέον οι ίδιοι θα εισπράττουν, αν το δικαιούνται, τα επιδόματα που προβλέπονται από τις γενικές ισχύουσες διατάξεις. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2, για τους νυν συνταξιούχους η οικογενειακή παροχή εξακολουθεί να συγκαταβάλλεται με τη σύνταξη, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, όπως αυτές ίσχυαν μέχρι την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού.

Άρθρο 11
Σύνταξη αναπηρίας

Με το άρθρο 11 θεσπίζεται μια μεταβατική περίοδος μέχρι την θέσπιση νέων κανόνων για την εναρμόνιση για όλους τους ασφαλισμένους των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας, προκειμένου να εξαλειφθούν οι ανισότητες που απορρέουν από τη διαφορετική μεταχείριση όμοιων περιπτώσεων. Μέχρι την εναρμόνιση αυτή οι εντασσόμενοι στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, κλάδοι και τομείς, εξακολουθούν να καταβάλλουν τις συντάξεις αναπηρίας, σύμφωνα με τις μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού γενικές και καταστατικές τους διατάξεις.

Προς το σκοπό της ολοκλήρωσης της εναρμόνισης, συστήνεται επιτροπή, η οποία θα στελεχωθεί από εμπειρογνώμονες των εντασσόμενων ασφαλιστικών φορέων με αντικείμενο την επανεξέταση των υφιστάμενων διατάξεων και τη θέσπιση νέων ενιαίων κανόνων για όλους τους ασφαλισμένους.

Άρθρο 12
Σύνταξη λόγω θανάτου

Το άρθρο 12 ρυθμίζει θέματα σχετικά με την κατά μεταβίβαση σύνταξη, εισάγοντας, για πρώτη φορά, ενιαίες αρχές και κανόνες για όλους τους ασφαλισμένους, ανε-

ξαρτήτως ασφαλιστικού φορέα προέλευσης. Κατά αυτόν τον τρόπο αίρονται οι αδικίες που είχαν συντελεσθεί κατά το παρελθόν, και συγχρόνως, με την κατάργηση της πολυνομίας, καθίσταται απλούστερος ο υπολογισμός της κατά μεταβίβαση σύνταξης και επομένως πιο προσιτή η νομοθεσία για τους πολίτες και ταχύτερη η διαδικασία απονομής της.

Πιο αναλυτικά, στην παράγραφο 1 ορίζονται οι δικαιούχοι, καθώς και οι ειδικότερες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για την κάθε κατηγορία. Σημειώνεται ότι, ως προς τις έννομες συνέπειες, το σύμφωνο συμβίωσης εξομοιώνεται πλήρως με τον γάμο, επομένως επιζών σύζυγος θεωρείται και ο τελέσας σύμφωνο συμβίωσης με τον θανόντα (βλ. και άρθρο 16). Ιδίως σε ό,τι αφορά στον επιζώντα σύζυγο προβλέπεται όριο ηλικίας για τη θεμελίωση δικαιώματος κατά μεταβίβαση σύνταξης, το οποίο πρέπει να έχει συμπληρωθεί κατά το χρόνο θανάτου του συνταξιούχου ή ασφαλισμένου. Η προσθήκη ορίου ηλικίας κρίνεται σκόπιμη με δεδομένο πως η παροχή κατά μεταβίβαση σύνταξης σε πρόσωπα κάτω του ως άνω ορίου παρέχει αντικίνητρα παραμονής ή εισόδου στην αγορά εργασίας και επιβαρύνει το ασφαλιστικό σύστημα με δυσανάλογο τρόπο και κατά παράβαση της αρχής της ανταποδοτικότητας. Παράλληλα, η εν λόγω ρύθμιση αναγνωρίζει την εγγενή δυσκολία εύρεσης εργασίας σε πρόσωπα άνω των 55 ετών. Σε κάθε περίπτωση, ο επιζών σύζυγος δικαιούται κατά μεταβίβαση σύνταξη, ανεξαρτήτως ηλικίας, εφόσον και για όσο χρόνο, έχει τέκνο ή τέκνα που υπάγονται στην παράγραφο 1Β του παρόντος ή είναι ανίκανος για την άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος κατά ποσοστό 67% και άνω. Τέλος, λαμβάνοντας υπόψη πως, ενδεχομένως, ο επιζών σύζυγος είχε μείνει εκτός αγοράς εργασίας κατά τη διάρκεια του γάμου ή λόγω μεγάλης ηλικίας θα αντιμετωπίσει δυσκολίες κατά την αναζήτηση εργασίας προβλέπεται στην παράγραφο 6 πως εφόσον, εντός χρονικού διαστήματος πέντε (5) ετών από την πρώτη καταβολή της κατά μεταβίβαση σύνταξης, ο επιζών σύζυγος ξεκινήσει να εργάζεται ή να αυτοαπασχολείται, οι ασφαλιστικές του εισφορές καταβάλλονται (ή χρηματοδοτούνται) από το Δημόσιο για διάστημα δύο (2) ετών, όπως αυτό προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου αυτού.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται πως ο επιζών σύζυγος δεν δικαιούται τη σύνταξη, αν ο θάνατος του ασφαλισμένου συζύγου επήλθε προ της παρόδου πέντε ετών από την τέλεση του γάμου, εκτός των περιπτώσεων που περιοριστικά αναφέρονται στα στοιχεία από α΄ έως δ΄. Σκοπός της συγκεκριμένης διάταξης είναι αποφυγή τελέσεως εικονικών γάμων, καθώς και καταβολής για μακρό χρονικό διάστημα εκ μεταβιβάσεως συντάξεων.

Η παράγραφος 3 αναφέρει περιοριστικά τους λόγους για τους οποίους καταργείται το δικαίωμα κατά μεταβίβαση σύνταξης των δικαιούχων της παραγράφου 1.

Η παράγραφος 4 ορίζει το ποσοστό της σύνταξης που δικαιούται η κάθε κατηγορία. Ειδικότερα, για την περίπτωση που ο γάμος έλαβε χώρα μετά την απονομή της εξ ιδίου δικαιώματος σύνταξης του θανόντος (παράγραφος 4 Αα), περιορίζεται το ποσοστό του επιζώντος συζύγου επί της συντάξεως του θανόντος, εφόσον αυτό, πλέον, συναρτάται από τη διάρκεια του γάμου και τη διαφορά ηλικίας μεταξύ των συζύγων. Η συγκεκριμένη διάταξη έχει συνταχθεί στο πρότυπο σχετικής διάταξης του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των Υπαλλήλων της Ε.Ε.. Η εν λόγω πρόβλεψη αποσκοπεί στην αποφυγή, αφενός μεν, τελέσεως εικονικών γάμων, και αφετέρου δε, καταβολής για μακρό χρονικό διάστημα εκ μεταβιβάσεως συντάξεων σε περίπτωση γάμων με εξαιρετικά μεγάλη διαφορά ηλικίας μεταξύ των συζύγων, η οποία θα επιβάρυνε σημαντικά τον Κρατικό Προϋπολογισ ό. Ομοίου περιεχομένου ρύθμιση προβλεπόταν και στο ν. 4002/2011 (άρθρπ 2 παράγραφος 2 στοιχείο γ΄).

Η παράγραφος 5 προβλέπει τη μείωση της συντάξεως του επιζώντα συζύγου, σε περίπτωση που ο επιζών εργάζεται ή αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή ως προβλεπόταν με βάση το προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς. Με την παράγραφο 7 καταργείται κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά το συγκεκριμένο θέμα και ορίζεται ότι οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που ο θάνατος επέρχεται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου.

Άρθρο 13
Ανώτατο όριο καταβολής σύνταξης

Με το άρθρο 13 προβλέπονται τα ανώτατα ποσά συντάξεων που θα καταβάλλονται μέχρι την ολοκλήρωση του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής. Σκοπός της μεταβατικής αυτής διάταξης είναι η οικονομική εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος και η άμβλυνση κοινωνικών αντιθέσεων και ανισοτήτων, ενώ με τον τρόπο αυτό αποφεύγεται η περαιτέρω επιβάρυνση των δικαιούχων μεσαίων και χαμηλών και παράλληλα διασφαλίζεται μεσοπρόθεσμα η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Σημειωτέον ότι η ρύθμιση αυτή δεν είναι διαρκής, εφόσον δεν καθιερώνει εις το διηνεκές το προβλεπόμενο ανώτατο όριο. Απλώς αναστέλλεται η καταβολή του επιπλέον του ανωτάτου ορίου τμήματος της σύνταξης, δεν περικόπτεται αυτό οριστικά. Θα καταβληθεί αυτό μετά τη λήξη του προγράμματος προσαρμογής και μετά τον επανυπολογισμό της οικείας σύνταξης, σύμφωνα με το άρθρο 14.

Άλλωστε, κατά την πάγια νομολογία το ύψος των συνταξιοδοτικών παροχών δεν αποτελεί σταθερό ποσό, αλλά δύναται να μεταβάλλεται είτε επί τα βελτίω είτε επί τα χείρω, ανάλογα με τις εκάστοτε οικονομικές συνθήκες και, σύμφωνα πάντοτε με αντικειμενικά κριτήρια, τα οποία εξειδικεύει ο νομοθέτης, εντός των ορίων της ευρείας εξουσίας που αυτός διαθέτει (πρβλ. ΣτΕ Ολ. 2288/2015 σκέψη 10).

Εξάλλου, σύμφωνα με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας «ο κοινός νομοθέτης και η κατ' εξουσιοδότηση αυτού κανονιστικώς δρώσα διοίκηση δεν εμποδίζονται να μεταβάλλουν το σύστημα συνταξιοδοτήσεως κατηγοριών ασφαλισμένων, ιδίως δε το ύψος των ασφαλιστικών παροχών και με μείωση αυτών για τον εφεξής χρόνο- μείωση που μπορεί να πραγματοποιηθεί και κατά προοδευτική κλίμακα σε βάρος των υψηλότερων παροχών ή με τη θέσπιση ανώτατου ορίου των παροχών που ήδη χορηγούνται, κατά τρόπον ώστε να προκύπτει μεγαλύτερη, σε αναλογία με τη σύνταξη που θα χορηγηθεί, οικονομική επιβάρυνση εκείνων από τους ασφαλισμένους οι οποίοι έχουν καταβάλει περισσότερες εισφορές» (ΣτΕ 2499/2004 και 892/2009). Περαιτέρω, δεν κατοχυρώνεται, με βάση τη νομολογία του ΕΔΔΑ δικαίωμα σε μισθό ή σύνταξη ορισμένου ύψους (ΕΔΔΑ, τμήμα μείζονος συνθέσεως, 18.2.2009, Andrejeva κατά Λετονίας,

αριθμ. 55707/00, ΕΔΔΑ, 1.6.1999, Skorkiewicz κατά Πολωνίας, αριθμ. 9860/98 απόφαση επί του παραδεκτού, 12.10.2000 Jankovi κατά Κροατίας, αριθμ. 43440/98 απόφαση παραδεκτού, 10.4.2001, Kuna κατά Γερμανίας, αριθμ. 52449/99 απόφαση επί του παραδεκτού, 20.9.2001, Αθανάσιος Κανάκης κ.ά. κατά Ελλάδος, αριθμ. 59142/00 απόφαση επί του παραδεκτού, 27.9.2001, Lenz κατά Γερμανίας, αριθμ. 40862/98, απόφαση επί του παραδεκτού, 28.1.2003, Juhani Saarinen κατά Φινλανδίας, αριθμ. 69136/01 απόφαση επί του παραδεκτού, 12.10.2004, Kjartan smundsson κατά Ισλανδίας, αριθμ. 60669/00, 19.4.2007, 22.10.2009, Αποστολάκης κατά Ελλάδας, αριθμ. 39574/07, 8.12.2009, Wieczorek κατά Πολωνίας, αριθμ. 18176/05, 8.2.2011, Poulain κατά Γαλλίας, αριθμ. 52273/08 απόφαση επί του παραδεκτού, 31.5.2011, Maggio κ.ά κατά Ιταλίας, αριθμ. 46286/09 52851/08 53727/08 54486/08 56001/08, 25.10.2011, Valkov κ.α. κατά Βουλγαρίας, αριθμ. 2033/04 171/05 19125/04 19475/04 19490/04 19495/04 19497/04 2041/05 24729/04, 7.2.2012, Frimu κ. ά. Κατά Ρουμανίας αριθμ. 5312/11 45581/11 45583/11 45587/11 45588/11 απόφαση επί του παραδεκτού) με συνέπεια να μην αποκλείεται, κατ' αρχήν, διαφοροποίηση του ύψους συνταξιοδοτικής παροχής αναλόγως με τις εκάστοτε επικρατούσες συνθήκες.

Επιπρόσθετα, εξασφαλίζεται με την εφαρμογή της εν λόγω ρύθμισης η δίκαιη ισορροπία ανάμεσα στον περιορισμό δικαιωμάτων των συνταξιούχων και την εξυπηρέτηση δημοσίου σκοπού με βάση το ευρωπαϊκό δίκαιο και την αρχή της αναλογικότητας., σύμφωνα με την νομολογία του ΕΔΔΑ, εξασφαλίζεται δίκαιη ισορροπία ανάμεσα στην προσβολή των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και την εξυπηρέτηση δημοσίου σκοπού, ο οποίος έγκειται στην αποκατάσταση της ισορροπίας του κοινωνικού προϋπολογισμού (ΕΔΔΑ, 6.12.2011, Sulcs κατά Λετονίας, αριθμ. 42923/10 κ.α. απόφαση επί του παραδεκτού, σκέψη 25). Άλλωστε, βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ), το δίκαιο της Ένωσης δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη, όταν θεσπίζουν μέτρα στον τομέα των συντάξεων, να λαμβάνουν υπόψη όχι μόνο λόγους πολιτικού, κοινωνικού ή δημογραφικού χαρακτήρα, αλλά και δημοσιονομικούς λόγους, εφόσον διασφαλίζεται η γενική αρχή της απαγόρευσης διακρίσεων λόγων ηλικίας. (βλ. 21.7.2011, Fuchs και Köhler, C-159/10, σκέψη 73, 11.11.2014, Schmitzer, C-531/13, σκέψη 41, 28.5.2015, Starjakob. C-417/13 σκέψη 36).

Άρθρο 14
Αναπροσαρμογή συντάξεων-προστασία καταβαλλόμενων συντάξεων

Με βάση το άρθρο 14, επανυπολογίζονται οι συντάξεις που ήδη καταβάλλονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Περαιτέρω, ρητώς προστατεύονται οι ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις. Ειδικότερα, η επέμβαση στις υφιστάμενες έννομες σχέσεις αποτελεί θεσμό διαχρονικού δικαίου. Εντούτοις, ο νομοθέτης επιλέγει να εισάγει μία ευνοϊκή μεταχείριση για τους ήδη συνταξιούχους προβλέποντας ρητά ότι μέχρι την ολοκλήρωση του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής οι συντάξεις συνεχίζουν να καταβάλλονται στο ύψος που είχαν διαμορφωθεί κατά την 31.12.2014, σύμφωνα με τις τότε ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις, παρακρατούμενης της εισφοράς υπέρ υγειονομικής περίθαλψης, όπως αυτή προβλέπεται στο α. 1 παρ. 30 του ν. 4334/2015. Με τον τρόπο αυτό, επιλέγεται να διατηρηθούν τα ποσά των καταβαλλόμενων συντάξεων στα όρια που προδιαγράφονται με βάση τον ως άνω τρόπο υπολογισμού. Ως εκ τούτου, η συγκεκριμένη πρόβλεψη στοχεύει στο σεβασμό της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, όπως αυτή προστατεύεται, τόσο σε εθνικό επίπεδο, όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Στην περίπτωση που το ποσό της σύνταξης, όπως επανυπολογίζεται, είναι μεγαλύτερο από το ήδη καταβαλλόμενο, η διαφορά καταβάλλεται σταδιακά, σε βάθος πενταετίας.

Περαιτέρω, με την παράγραφο 3, εξουσιοδοτούνται οι Υπουργοί Οικονο ικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης να αυξάνουν ετησίως, αρχής γενο ένης από 1.1.2017, το συνολικό ποσό της σύνταξης, στη βάση συντελεστή που διαμορφώνεται από τη εταβολή του ΑΕΠ (κατά 50%) και του είκτη Τι ών Καταναλωτή (κατά 50%) του προηγού ενου έτους και δεν υπερβαίνει την ετήσια μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή. Επιπλέον, με σεβασμό στη βασική αρχή του νέου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο στηρίζεται σε ενιαίους κανόνες για όλους τους ασφαλισμένους, τόσο του δημοσίου, όσο και του ιδιωτικού τομέα, καταργούνται οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, με τις οποίες προβλέπεται αναπροσαρμογή ή αύξηση των συντάξεων, που καταβάλλονται από αυτό, κατά τρόπο διαφορετικό από τον οριζόμενο στο άρθρο αυτό ή με βάση τις ισχύουσες κάθε φορά μισθολογικές διατάξεις.

Από την 1.1.2017 και ανά τριετία, η Εθνική Αναλογιστική Αρχή εκπονεί υποχρεωτικά αναλογιστικές μελέτες, οι οποίες επικυρώνονται από την Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αντικείμενο τη συνεχή παρακολούθηση της εξέλιξης της εθνικής συνταξιοδοτικής δαπάνης. Οι μελέτες αυτές συμβάλλουν στην αποτύπωση οικονομικών δεδομένων κρατικής συνεισφοράς σε συνταξιοδοτικές δαπάνες σε συνάρτηση με την εν γένει παρακολούθηση βασικών παραγόντων που επηρεάζουν το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Τέλος, ο προβλεπόμενος ειδικός νόμος αποσκοπεί στον ανακαθορισμό συντάξεων, με στόχο τη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος. Για το λόγο αυτό, ορίζεται ότι το ύψος των ανωτέρω δαπανών για την εθνική, την ανταποδοτική και την επικουρική σύνταξη, προβαλλόμενο έως το έτος 2060, δεν πρέπει να υπερβαίνει το περιθώριο αύξησης των 2,5 ποσοστιαίων μονάδων του ΑΕΠ, με έτος αναφοράς το 2009.

Άρθρο 15
Χρόνος ασφάλισης

Το άρθρο 15 αποσκοπεί στην ομαλή μετάβαση των ασφαλισμένων από τους εντασσόμενους ασφαλιστικούς φορείς στον νέο Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης.

Με βάση τις διατάξεις του παρόντος, ο χρόνος ασφάλισης που διανύθηκε στους υφιστάμενους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου που λογίζεται αυξημένος στο διπλάσιο, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας (κυρίως στρατιωτικοί), καθώς και του χρόνου που αναγνωρίστηκε, εξαγοράστηκε ή συνεχίζεται η εξαγορά

του, καθώς και ο χρόνος που έχει προσμετρηθεί από προϋπηρεσία ή άλλη αιτία θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί στην ασφάλιση του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης. Αναγνωρίσεις ετών εργασίας που δεν έχουν ακόμα ολοκληρωθεί με την πλήρη εξόφληση του προβλεπόμενου ποσού εξαγοράς συνεχίζονται στον Ε.Φ.Κ.Α. μέχρι την ολοκλήρωση της εξαγοράς.

Άρθρο 16
Δικαιώματα αντισυμβαλλομένου
συμφώνου συμβίωσης

Στο άρθρο 16 αναφέρεται ρητώς ότι τα μέρη του συμφώνου συμβίωσης εξισώνονται με τους συζύγους, ως προς την αναγνώριση δικαιωμάτων, παροχών ή περιορισμών, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου ή της εν γένει ασφαλιστικής ή προνοιακής νομοθεσίας.

Η παραπάνω ρύθμιση έρχεται σε εφαρμογή του Νόμου 4356/2015, και συγκεκριμένα του άρθρου 12 αυτού, σύμφωνα με το οποίο αναγνωρίζονται οικογενειακοί δεσμοί μεταξύ των μερών του συμφώνου συμβίωσης και περαιτέρω αναγνωρίζονται και κατοχυρώνονται δικαιώματα, ενυπάρχοντα σε όλη την εθνική έννομη τάξη και σε πληθώρα διατάξεων και κλάδων δικαίου, μεταξύ αυτού και του ασφαλιστικού, τα οποία μέχρι σήμερα δεν απολάμβαναν.

Επιπλέον, κατ' επιταγή του Συντάγματος και συγκεκριμένα των άρθρων 2 παράγραφος 1, περί σεβασμού και προστασίας της αξίας του ανθρώπου, 4 παράγραφος 1 περί ισότητας των Ελλήνων ενώπιον του νόμου, 51 περί δικαιώματος να αναπτύσσει ο καθένας ελεύθερα την προσωπικότητά του και 9 παράγραφος 1 περί προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του κάθε ανθρώπου, πλέον τα μέρη του συμφώνου συμβίωσης απολαμβάνουν δικαιώματα της ασφαλιστικής νομοθεσίας. Έτσι, διασφαλίζεται η απόλαυση της οικογενειακής ζωής και ο σεβασμός της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανεξαρτήτως σεξουαλικού προσανατολισμού, σύμφωνα με το διεθνές και ευρωπαϊκό δίκαιο.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τους κανονισμούς των ασφαλιστικών οργανισμών παρέχεται η δυνατότητα στον άμεσα ασφαλισμένο των φορέων κοινωνικής ασφάλισης ή κλάδου ή τομέα να ασφαλίσει για υγειονομική περίθαλψη τα μέλη της οικογένειάς του, όπως αυτά ορίζονται και με τις προϋποθέσεις που ορίζονται με την παράγραφο 10 του άρθρου 48 του ν. 3996/2011. Ως μέλος οικογενείας, δηλαδή, του ασφαλισμένου ή του εξ ιδίου δικαιώματος συνταξιούχου ή του συνταξιούχου λόγω ανικανότητας, αναγνωρίζεται μεταξύ άλλων, όπως ο σύζυγος, το αντισυμβαλλόμενο μέρος του συμφώνου συμβίωσης του ν. 4356/2015.

Άρθρο 17
Παράλληλη ασφάλιση

Το άρθρο 17 ρυθμίζει την παράλληλη ασφάλιση. Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι, ασφαλισμένοι υποχρεωτικώς σε δύο ή περισσότερους εντασσόμενους φορείς ή Τομείς ασφάλισης έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καταβάλλουν για κάθε αναληφθείσα επαγγελματική δραστηριότητα τις προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση. Επίσης, προβλέπεται ο υπολογισμός του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης και της επιπλέον παροχής.

Άρθρο 18
Προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης

Το άρθρο 18 ρυθμίζει την προαιρετική ασφάλιση για κύρια σύνταξη ή/και για ασθένεια σε είδος και σε χρήμα. Η προαιρετική ασφάλιση αρχίζει από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης στον Ε.Φ.Κ.Α. και διενεργείται για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπολείπεται των 25 ημερών ασφάλισης ανά μήνα και των 300 ημερών ανά έτος., σύμφωνα με το άρθρο αυτό προβλέπονται εξαιρέσεις από την υπαγωγή στην προαιρετική ασφάλιση, καθώς και λόγοι διακοπής της και λόγοι απώλειας του δικαιώματος συνέχισης της προαιρετικής ασφάλισης. Ασφαλισμένοι που έχουν υπαχθεί στην προαιρετική ασφάλιση μέχρι 31.12.2016 συνεχίζουν την προαιρετική ασφάλιση με τους ίδιους όρους. Παρέχεται, επίσης, εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης & Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών προκειμένου να καθορίσουν την έναρξη, αναστολή, διακοπή/λήξη της προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης, ζητήματα υπαγωγής στην προαιρετική ασφάλιση στην περίπτωση πολλαπλής ή παράλληλης απασχόλησης, τον τρόπο απόδειξης τήρησης των όρων της ρύθμισης οφειλών και κάθε άλλο αναγκαίο ζήτημα για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 19
Διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης

Με το άρθρο 19 ρυθμίζονται τα ζητήματα της διαδοχικής ασφάλισης για τα πρόσωπα που έχουν ασφαλιστεί σε περισσότερους από έναν ασφαλιστικούς οργανισμούς οι οποίοι εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α.. Ένας από τους βασικούς σκοπούς της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης είναι η απλοποίηση και η συνακόλουθη επιτάχυνση της διαδικασίας απονομής των συντάξεων μέσω της ένταξης των ασφαλιστικών οργανισμών κύριας σύνταξης στον Ε.Φ.Κ.Α..

Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι η αίτηση συνταξιοδότησης των ασφαλισμένων θα υποβάλλεται στον Ε.Φ.Κ.Α. και θα εξετάζεται από την αρμόδια Υπηρεσία του Φορέα ή Τομέα ή Κλάδου στην οποία υπάγονταν λόγω ιδιότητας ή απασχόλησης κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης. Οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξης εφόσον πραγματοποίησαν έναν ελάχιστον αριθμό ημερών ασφάλισης, όπως αυτός προσδιορίζεται στην παρ.1 του άρθρου 5 του ν. 3863/2010 (Α΄ 115) και έχει συμπληρώσει το νόμιμο κατά τις διατάξεις του εντασσόμενου Φορέα, Τομέα ή Κλάδου όριο ηλικίας συνταξιοδότησης. Για την συμπλήρωση του χρόνου ασφάλισης υπολογίζεται ο χρόνος υποχρεωτικής ή προαιρετικής ασφάλισης, καθώς και ο χρόνος αναγνώρισης της στρατιωτικής θητείας για την οποία καταβλήθηκαν εισφορές.

Ορίζεται ότι προκειμένου να υπολογιστεί η σύνταξη του ασφαλισμένου οι εντασσόμενοι φορείς ενημερώνουν την αρμόδια υπηρεσία του Ε.Φ.Κ.Α. για κάθε στοιχείο που απαιτείται για τον υπολογισμό της σύνταξης του ασφαλισμένου ώστε η αρμόδια υπηρεσία του Ε.Φ.Κ.Α. να έχει τη δυνατότητα να υπολογίσει τη σύντα-

ξη βάσει των διατάξεων του παρόντος νόμου.

Όλοι οι ασφαλισμένοι ανεξαιρέτως δικαιούνται το ποσό της σύνταξης που αναλογεί σε κάθε εντασσόμενο φορέα κοινωνικής ασφάλισης όταν συμπληρωθεί το όριο ηλικίας που ορίζουν οι καταστατικές διατάξεις εκάστοτε φορέα.

Διευκρινίζεται ο τρόπος υπολογισμού των συντάξεων βάσει της χρονικής στιγμής υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης. Για τις εκκρεμούσες αιτήσεις συνταξιοδότησης που υποβλήθηκαν πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος ισχύουν οι διατάξεις του ν.δ. 4202/1961, ως ίσχυαν πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου θα εφαρμόζονται για όσες αιτήσεις υποβληθούν μετά την έναρξη ισχύος του.

Κάθε αντίθετη διάταξη αναφορικά με τις διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης καταργείται από την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α. και την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Διευκρινίζεται το νομικό πλαίσιο που θα διέπει τις αιτήσεις συνταξιοδότησης των προσώπων που προσελήφθησαν πρώτη φορά στο Δημόσιο πριν την 1.1.1983 και ορίζεται ότι οι ασφαλισμένοι έχουν τη δυνατότητα επιλογής του συνυπολογισμού του χρόνου διαδοχικής ασφάλισης στους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς/τομείς/κλάδους διαδοχικής ασφάλισης εφόσον μετά την ένταξή τους στον Ε.Φ.Κ.Α. δεν συνεχίζουν να ασφαλίζονται για δραστηριότητα που υπάγεται στην ασφάλιση του αντίστοιχου φορέα, τομέα ή ταμείου που δεν επιθυμεί την προσμέτρηση του χρόνου του. Επιπλέον, ορίζεται ότι σε περιπτώσεις παράλληλου χρόνου ασφάλισης οι ασφαλισμένοι μπορούν να επιλέξουν τον χρόνο ασφάλισης που επιθυμούν να υπολογιστεί βάσει των διατάξεων της διαδοχικής ασφάλισης. Για τον χρόνο παράλληλης ασφάλισης που δεν υπολογίζεται βάσει των διατάξεων της διαδοχικής ασφάλισης ισχύουν οι διατάξεις περί παράλληλης ασφάλισης του παρόντος νόμου.

Περαιτέρω ορίζεται ότι για τον χρόνο διαδοχικής ασφάλισης σε οργανισμούς επικουρικής ασφάλισης ισχύουν οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ν. 3863/2010 ενώ για τους ενταχθέντες στο ΕΤΕΑΕΠ φορείς ισχύουν αναλογικά οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

Η αίτηση για την χορήγηση εφάπαξ παροχών υποβάλλεται στην αρμόδια Υπηρεσία του ΕΤΕΑΕΠ στην οποίο υπάγεται ο ασφαλισμένος πριν την διακοπή της ασφάλισης ή την ημερομηνία υποβολής της αίτησης. Για την απονομή του εφάπαξ λαμβάνεται υπόψη το σύνολο του χρόνου ασφάλισης που έχει διανυθεί σε όλους τους εντασσόμενους Φορείς/Τομείς/ Κλάδους/Λογαριασμούς, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο για τον υπολογισμό της εφάπαξ παροχής του παρόντος νόμου. Για εκκρεμείς αιτήσεις χορήγησης εφάπαξ παροχής, αυτή υπολογίζεται βάσει των διατάξεων του παρόντος νόμου.

Περί επίλυσης αμφισβητήσεων εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4202/1961 ενώ η επίλυση των αμφισβητήσεων που αφορούν συντάξεις υπαλλήλων-λειτουργών του Δημοσίου υπάγεται στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 20
Απασχόληση Συνταξιούχων

Το άρθρο 20 ρυθμίζει την απασχόληση των συνταξιούχων προβλέποντας ότι σε περίπτωση που συνταξιούχοι αναλαμβάνουν εργασία ή αποκτούν ιδιότητα ή δραστηριότητα υποχρεωτικώς υπακτέα στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α., οι ακαθάριστες συντάξεις κύριες και επικουρικές καταβάλλονται μειωμένες σε ποσοστό 60% για όσο καιρό απασχολούνται ή διατηρούν την ιδιότητα ή την δραστηριότητα. Για το διάστημα αυτό καταβάλλονται για τον απασχολούμενο συνταξιούχο οι εισφορές κατά τα ειδικότερα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις του παρόντος νόμου. Πριν αναλάβουν εργασία ή αυταπασχοληθούν οι συνταξιούχοι υποχρεούνται να δηλώσουν τούτο στον Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και στο ΕΤΕΑ ή στο φορέα επικουρικής ασφάλισης από τον οποίο συνταξιοδοτούνται.

Άρθρο 21
Αναλογική Εφαρμογή διατάξεων
Εξουσιοδοτικές διατάξεις

Δεδομένου ότι με το νόμο λαμβάνει χώρα για πρώτη φορά η ουσιαστική ενοποίηση των υφιστάμενων Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και προκειμένου η ένταξή τους στον Ε.Φ.Κ.Α. να πραγματοποιηθεί χωρίς λειτουργικά και οργανωτικά προβλήματα, στο παρόν άρθρο ορίζεται το νομικό πλαίσιο που θα ισχύει για το διάστημα που θα μεσολαβήσει από την έναρξη ισχύος του παρόντος μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας της ενοποίησης με την έκδοση των σχετικών Υπουργικών Αποφάσεων και Προεδρικών Διαταγμάτων.

Πιο αναλυτικά, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, για τα θέματα που δεν ρυθμίζονται σε αυτό, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι συνταξιοδοτικές διατάξεις του Δημοσίου, όπως ισχύουν κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος νόμου αυτού.

Ειδικότερα, από την ημερομηνία υπαγωγής των προσώπων της παραγράφου 1 του άρθρου 4 στον Ε.Φ.Κ.Α., για τις εισφορές, παροχές και οφειλές, εφαρμόζονται αναλογικά οι γενικές ή ειδικές διατάξεις που ισχύουν κατά την ανωτέρω ημερομηνία για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Με όμοια απόφαση επεκτείνεται η δήλωση των εισφορών μέσω Αναλυτικής Περιοδικής Δήλωσης (ΑΠΔ) και η είσπραξη εισφορών και οφειλών μέσω ΚΕΑΟ. Ειδικά για το Δημόσιο τα ανωτέρω αφορούν μόνον τις εισφορές.

Άρθρο 22
Τροποποίηση διατάξεων του π.δ. 169/2007

Με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Β5 της παραγράφου Β΄ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, η καταβολή της σύνταξης των αγάμων ή διαζευγμένων θυγατέρων αναστέλλεται, εάν όπως προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου οικονομικού έτους, έχουν και άλλα εισοδήματα, εκτός από την κύρια και επικουρική σύνταξή τους, τα οποία υπερβαίνουν το αναγόμενο σε ετήσια βάση ποσό των 720 ευρώ δηλαδή το ποσό των 8.640€. Εάν τα εισοδήματα αυτά δεν υπερβαίνουν το ποσό των 8.640€ τότε το μηνιαίο ποσό της σύνταξης (720€) μειώνεται κατά το υπερβάλλον ποσό αναγομένου αυτού σε μηνιαία βάση. Κατά την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, παρουσιάστηκε το οριακό φαινόμενο στην περίπτωση καταβολής στο ίδιο πρόσωπο δύο κατά μεταβίβαση συντάξεων, κατά τον έλεγχο των εισοδημάτων να αναστέλλεται ταυτόχρονα η καταβολή και των δύο, αφού το ετήσιο ποσό της μίας αποτελεί το εισόδημα που ελέγχεται για την καταβολή της άλλης. Για το λόγο αυτό και προκειμένου να αποφευχθεί το

προαναφερόμενο φαινόμενο και να εξασφαλισθεί ότι τα πρόσωπα αυτά θα λαμβάνουν τουλάχιστον μία σύνταξη, με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 1 προβλέπεται η αναστολή καταβολής της μίας εκ των δύο συντάξεων, κατόπιν επιλογής των ενδιαφερομένων.

Εξυπακούεται ότι η καταβαλλόμενη σύνταξη αφενός μεν δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των 720 ευρώ, όπως ισχύει για όλες τις συντάξεις των άγαμων θυγατέρων, αφετέρου δε εάν υπάρχουν και άλλα εισοδήματα εκτός των δύο αυτών συντάξεων, υπόκειται στους ελέγχους που προβλέπονται για όλες τις άγαμες ενήλικες θυγατέρες.

Με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 4151/2013, ορίστηκε ότι προκειμένου να ενσωματωθεί στο συντάξιμο μισθό των Προϊσταμένων Οργανικών Μονάδων, το επίδομα θέσης ευθύνης, πρέπει τα πρόσωπα αυτά να έχουν ασκήσει καθήκοντα Προϊσταμένου για μια τουλάχιστον διετία.

Επειδή κατά την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων διαπιστώθηκε ότι σε πολλές περιπτώσεις υπήρξε άσκηση καθηκόντων Προϊσταμένου διαφορετικής βαθμίδας (λ.χ. Προϊσταμένου Τμήματος και Δ/ντή), χωρίς να συμπληρώνεται η ανωτέρω διετία σε καμία από αυτές, με αποτέλεσμα για τον κανονισμό της σύνταξης να μη μπορεί να ληφθεί υπόψη κανένα από τα επιδόματα θέσης ευθύνης, με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 2 ορίζεται ότι σε περίπτωση που έχουν ασκηθεί καθήκοντα Προϊσταμένου Οργανικής Μονάδας διαφορετικής βαθμίδας και έχει συμπληρωθεί αθροιστικά η προβλεπόμενη διετία, λαμβάνεται υπόψη για τον κανονισμό της σύνταξης το επίδομα θέσης την οποία κατείχε ο υπάλληλος για περισσότερο χρόνο.

Επιπλέον με τις ίδιες διατάξεις, σε εφαρμογή όσων έγιναν δεκτά με τη γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά τη δεύτερη Ειδική Συνεδρίαση της Ολομέλειάς του την 29η Οκτωβρίου 2014, οι προαναφερόμενες διατάξεις, καθώς και αυτές της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 4151/2013 ενσωματώνονται ως εδάφια στην περ. ι της παρ. 2 του άρθρου 9 του π.δ. 169/2007 (Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων), με κατάργηση των προαναφερομένων διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 4151/2013.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 ορίζεται ρητά ότι για τη συμπλήρωση του απαραίτητου χρόνου των 12 ετών, προκειμένου να αναγνωρισθεί, ως συντάξιμος ο χρόνος σπουδών, λαμβάνεται υπόψη ο συνολικός χρόνος ασφάλισης και όχι μόνον ο χρόνος δημόσιας υπηρεσίας.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 4, αναγνωρίζεται ως συντάξιμος ο χρόνος προσωρινής κράτησης ή φυλάκισης που εκτίθηκε μέχρι την έναρξη ισχύος του ν. 2510/1997 (Α΄ 136) για το στρατιωτικό αδίκημα της ανυπακοής ή της ανυποταξίας του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, στο οποίο υπέπεσαν στρατεύσιμοι που αρνήθηκαν την εκπλήρωση της στρατιωτικής υπηρεσίας επικαλούμενοι τις θρησκευτικές ή ιδεολογικές τους πεποιθήσεις (αντιρρησίες συνείδησης).

Η θέσπιση της αναγνώρισης ως συντάξιμου του προαναφερόμενου χρόνου κρίθηκε επιβεβλημένη, αφού ήδη στους καταταγόμενους στο στρατό από 27.6.1997 (ημερομηνία δημοσίευσης του ν. 2510/1997) παρέχεται η δυνατότητα στους αντιρρησίες συνείδησης να υπηρετούν άοπλη στρατιωτική θητεία ή εναλλακτική πολιτική θητεία. Ο χρόνος της θητείας τους αυτής μπορεί να αναγνωρισθεί συντάξιμος, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τη συνταξιοδοτική νομοθεσία για την αναγνώριση ως συνταξίμου του χρόνου στρατιωτικής θητείας.

Με τις διατάξεις της περίπτωση γ΄ της παραγράφου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προβλέπεται η συνταξιοδότηση των στρατιωτικών που απομακρύνονται αυτεπαγγέλτως από την Υπηρεσία, χωρίς τη θέλησή τους, με τη συμπλήρωση 15 ετών υπηρεσίας και ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 5 επαναδιατυπώνονται οι ανωτέρω διατάξεις, έτσι ώστε να έχουν εφαρμογή μόνο για όσους απομακρύνονται χωρίς υπαιτιότητά τους και όχι και για περιπτώσεις που ο στρατιωτικός αποτάσσεται ή απομακρύνεται της Υπηρεσίας για πειθαρχικά παραπτώματα κλπ.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 6 επεκτείνεται το δικαίωμα υπολογισμού αυξημένου του χρόνου πτητικής ενέργειας και στα στελέχη του Πυροσβεστικού Σώματος. Η συμπλήρωση των απαραίτητων ωρών πτήσης, προκειμένου να υπολογισθεί η προσαύξηση του ανωτέρω χρόνου βεβαιώνεται με διαταγή του Αρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 7 ορίζεται ότι για τους υπαλλήλους – λειτουργούς του Δημοσίου που απολύονται για πειθαρχικούς λόγους, η σύνταξή τους καταβάλλεται με τη συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας τους.

Τα πρόσωπα αυτά, εκ παραδρομής είχαν παραλειφθεί από τις οικείες διατάξεις της υποπαραγράφου Β.2 της παραγράφου Β΄ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, με τις οποίες θεσπίστηκε ως γενικό όριο ηλικίας συνταξιοδότησης το 67ο έτος της ηλικίας για όσα από τα ανωτέρω πρόσωπα θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2013 και μετά.

Με τις διατάξεις της παρ. 8 και προκειμένου να μην υπάρχει οποιαδήποτε αμφισβήτηση, προβλέπεται ρητά ότι ο Προϊστάμενος της αρμόδιας Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Συντάξεων, ο οποίος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 57Α του π.δ. 169/2007, μπορεί να διακόπτει την καταβολή της προκαταβολής της σύνταξης εφόσον διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την καταβολή της, είναι αρμόδιος για την έκδοση καταλογιστικής πράξης με την οποία θα αναζητούνται τα αχρεωστήτως καταβληθέντα στην περίπτωση αυτή ποσά προκαταβολής σύνταξης.

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 60 του π.δ. 169/2007 προβλέπεται ότι δεν μπορεί να αναγνωρισθούν αναδρομικά οικονομικά δικαιώματα από συντάξεις για χρονικό διάστημα πέραν των 3 ετών. Επειδή λόγω της αθρόας εξόδου των υπαλλήλων του Δημοσίου κατά τα τελευταία έτη, παρατηρήθηκε υπέρμετρη καθυστέρηση στην απονομή των συντάξεων, στις περιπτώσεις διαδοχικής ασφάλισης, όπου για τον προσδιορισμό του τελικού ποσού σύνταξης μεσολαβούν και άλλοι ασφαλιστικοί φορείς, με αποτέλεσμα σε αρκετές περιπτώσεις η αναδρομικότητα των συντάξεων να ανατρέχει πέραν της τριετίας, με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 9 προβλέπεται ότι ο υφιστάμενος περιορισμός των τριών (3) ετών ως προς την καταβολή αναδρομικών συντάξεων δεν ισχύει για τις προαναφερόμενες περιπτώσεις, υπό την προϋπόθεση ότι η υπέρβαση της τριετίας οφείλεται σε α-

δυναμία της συνταξιοδοτικής διοίκησης για απονομή της οριστικής σύνταξης και όχι σε υπαιτιότητα του υπαλλήλου (καθυστέρηση προσκόμισης αναγκαίων δικαιολογητικών που του ζητήθηκαν κ.λπ.).

Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 διορθώνεται φράση της διάταξης της παρ. 12 του άρθρου 66 του π.δ. 169/2007, στην οποία εκ παραδρομής αναγράφεται «στην παράγραφο 2β» αντί της σωστής φράσης «στην παράγραφο 2α», με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η εφαρμογή της διάταξης αυτής.

Άρθρο 23
Ρυθμίσεις διαφόρων συνταξιοδοτικών θεμάτων

Με τις διατάξεις της παρ. 11 του άρθρου 5 του ν. 2703/1999 ρυθμίζεται η συνταξιοδοτική αντιμετώπιση των μελών ΔΕΠ των ΑΕΙ που τελούν σε αναστολή άσκησης καθηκόντων τους. Επειδή πλέον μπορούν να τελούν σε αναστολή άσκησης καθηκόντων και τα μέλη του Επιστημονικού Προσωπικού των ΤΕΙ, με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 1 επεκτείνεται η προαναφερόμενη ρύθμιση και στα πρόσωπα αυτά.

Με τις διατάξεις της παρ. 2 (περιπτώσεις α΄ και β΄) ορίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2703/1999, οι οποίες ρυθμίζουν το ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς των Προέδρων και των Μελών των Ανεξαρτήτων Αρχών (εξακολούθηση υπαγωγής στο ασφαλιστικό καθεστώς που υπάγονταν πριν από το διορισμό τους στις θέσεις αυτές, ασφαλιστικές εισφορές κλπ) έχουν εφαρμογή και για τους υπαλλήλους ή λειτουργούς του Δημοσίου και τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., που τοποθετούνται ως Διοικητές και Υποδιοικητές των Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και των δημοσίων επιχειρήσεων ή άλλων επιχειρήσεων τη διοίκηση των οποίων ορίζει άμεσα ή έμμεσα το Δημόσιο με διοικητική πράξη ή ως μέτοχος. Η διάταξη κρίνεται επιβεβλημένη προκειμένου να διευκολυνθεί η κινητικότητα ως προς την κάλυψη των προαναφερόμενων θέσεων μέσω της μη διάψευσης των συνταξιοδοτικών προσδοκιών των προσώπων αυτών.

Επίσης με τις διατάξεις της περ. γ της ίδιας παραγράφου ορίζεται ότι όσα από τα ανωτέρω πρόσωπα έχουν ήδη συνταξιοδοτηθεί μπορούν να αναγνωρίσουν με καταβολή των προβλεπομένων ασφαλιστικών εισφορών, το χρόνο που διετέλεσαν στις προαναφερόμενες θέσεις ως συντάξιμο εφόσον υποβάλουν σχετική αίτηση στην αρμόδια Δ/νση Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους εντός εξαμήνου από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού. Στην περίπτωση αυτή η αναπροσαρμογή της σύνταξής τους διενεργείται αναδρομικά από την πρώτη του επομένου της δημοσίευσης του νόμου αυτού μήνα.

Με τις διατάξεις της παρ. 10 του ν. 3865/2010 ορίζεται ότι στις περιπτώσεις που ο συνταξιούχος εργάζεται ως μισθωτός, περικόπτεται κατά 70% το ποσό της σύνταξης το οποίο υπερβαίνει τα 30 ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη ενώ εάν αυτοαπασχολείται περικόπτεται το ποσό της σύνταξης που υπερβαίνει τα 60 ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 3 προβλέπεται ότι ως ημερομίσθιο ανειδίκευτου εργάτη λαμβάνεται υπόψη εκείνο που ίσχυε την 31-12-2011.

Με τη διάταξη της περίπτωσης γ΄ της παρ. 16 του άρθρου 6 του ν. 4002/2011 ορίζεται ότι «Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών προσδιορίζεται το μέγεθος και τα κριτήρια του δείγματος των ελέγχων που διενεργεί η Διεύθυνση Μεταβολών και Δειγματοληπτικών Ελέγχων.»

Επειδή διαπιστώθηκε από την ανωτέρω Διεύθυνση ότι ο καθορισμός του ως άνω δείγματος σε ετήσια βάση είναι ιδιαίτερα δυσχερής, με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 4 (περίπτωση Α΄) προτείνεται η απάλειψη της λέξεως «ετησίως», έτσι ώστε να γίνει χρονικά πιο ευέλικτος ο προαναφερόμενος καθορισμός.

Με δικαστικές αποφάσεις της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου έγινε δεκτό ότι οι διατάξεις του άρθρου 57 του ν. 3691/2008 πρέπει να έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα πρόσωπα που έχουν δικαιωθεί σύνταξη από το Δημόσιο, με βάση τις διατάξεις του ν.δ. 99/1974. Επειδή έκτοτε έχουν εκδοθεί από το Ελεγκτικό Συνέδριο αμετάκλητες αποφάσεις σχετικές με το προαναφερόμενο θέμα, οι οποίες με βάση πρακτικά του Τριμελούς Συμβουλίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου πρέπει να εκτελεσθούν άμεσα, γεγονός που επιφέρει ξαφνική και ιδιαίτερα σημαντική δαπάνη του Κρατικού Προϋπολογισμού, με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 4 (περίπτωση β΄) προβλέπεται ότι ο τρόπος, ο χρόνος και η διαδικασία καταβολής των αναδρομικών που προκύπτουν από την αναπροσαρμογή της σύνταξης των ανωτέρω προσώπων, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, θα καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία ώστε να μετριασθεί ο αιφνιδιασμός του Κρατικού Προϋπολογισμού από τη δαπάνη που συνεπάγεται η εφαρμογή των ανωτέρω αποφάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Επίσης με τις διατάξεις της περίπτωσης γ΄ της ίδιας παραγράφου προβλέπεται ότι σε κάθε περίπτωση αναδρομικά που επιδικάζονται με δικαστικές αποφάσεις, συμψηφίζονται με τυχόν ποσά που οφείλει ο δικαιούχος στο Δημόσιο, σύμφωνα με τις ισχύουσες οικείες διατάξεις.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 5 ικανοποιείται πάγιο αίτημα των ενδιαφερομένων, προκειμένου η γνωμάτευση των υγειονομικών επιτροπών του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρία (ΚΕΠΑ) να λαμβάνεται εξίσου υπόψη για την εξαίρεση από τις μειώσεις του άρθρου 11 του ν. 3865/2010, της παρ. 14 του άρθρου 2 του ν. 4002/2011, της παρ. 10 του άρθρου 1 του ν. 4024/2011 και του άρθρου 1 του ν. 4051/2012, έτσι ώστε να αποφεύγεται η επανεξέταση από την Α.Σ.Υ.Ε. και η διπλή ταλαιπωρία του αναπήρου, σε περίπτωση που έχει ήδη εξετασθεί από το ΚΕ.Π.Α. και έχει τη σχετική γνωμάτευση αυτού.

Η ρύθμιση αυτή ήδη ισχύει προκειμένου να εξαιρεθεί ο συνταξιούχος από τη μείωση του ν. 4093/2012.

Με τις διατάξεις της παρ. 6 προβλέπεται ότι στις περιπτώσεις που για οποιονδήποτε λόγο παρακρατήθηκαν εσφαλμένα από τις αποδοχές ενέργειας του υπαλλήλου, μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές για κύρια σύνταξη υπέρ Δημοσίου, το επιπλέον οφειλόμενο ποσό καταβάλλεται από τον υπάλληλο σε μηνιαίες ισόποσες δόσεις, η κάθε μία από τις οποίες δεν μπορεί να υπερβαίνει το 1/6 των αποδοχών του.

Οι διατάξεις αυτές κρίνονται επιβεβλημένες προκειμένου αφενός να εξασφαλισθεί η είσπραξη των οφειλομένων ποσών και αφετέρου να διευκολυνθεί ο υπάλληλος στην εξόφληση του κατά τα ανωτέρω οφειλόμενου ποσού.

Άρθρο 24
Ρυθμίσεις συνταξιοδοτικών θεμάτων υπαλλήλων
του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας
Περιφέρειας Ιονίων – Ο.Δ.Α.Ζ.

Με τις διατάξεις του άρθρου 24, προτείνεται η υπαγωγή του τακτικού προσωπικού του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων – Ο.Δ.Α.Ζ., στο ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (άρθρο 11 του ν.δ. 4277/1962).

Βασικός λόγος για την ένταξη των ανωτέρω προσώπων στο ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ είναι αφενός λειτουργικά και οικονομικά προβλήματα του εν λόγω Ν.Π.Δ.Δ., καθώς αποτελούσε, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 6302/34 ασφαλιστικό φορέα για το τακτικό προσωπικό του και αφετέρου δε λόγοι ισότητας με τους αντίστοιχους τακτικούς υπαλλήλους άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που υπάγονται στο ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Οι εν λόγω διατάξεις έχουν εφαρμογή και για το πρώην τακτικό προσωπικό του Ο.Δ.Α.Ζ. το οποίο έχει μεταταχθεί ή μεταφερθεί σε θέσεις άλλων υπηρεσιών.

Υπόχρεο για την κρίση των αιτήσεων συνταξιοδότησης τακτικών υπαλλήλων του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων – Ο.Δ.Α.Ζ., και για την καταβολή των συντάξεων είναι το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς) από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού και μετά.

Προβλέπεται τέλος, η κατάργηση των διατάξεων του ν.δ. 2487/53 με τις οποίες καθίστατο ο Ο.Δ.Α.Ζ. συνταξιοδοτικός φορέα των υπαλλήλων του, καθώς και κάθε άλλη αντίθετη διάταξη.

Άρθρο 25
Ρυθμίσεις συνταξιοδοτικών θεμάτων υπαλλήλων
του Ταμείου Ασφάλισης Δημοτικών
και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ)

Με τις διατάξεις του ν. 4239/1962, προβλεπόταν η συνταξιοδότηση των τακτικών υπαλλήλων του ΤΑΔΚΥ από το ίδιο το Ταμείο, εφαρμοζόμενων αναλογικά των διατάξεων συνταξιοδότησης των δημοτικών υπαλλήλων.

Με τις διατάξεις του άρθρου 84 του ν. 3655/2008, ο Κλάδος Επικουρικής Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ) εντάχθηκε στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΕΑΔΥ), ως Τομέας Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ), ενώ με το αρ. 115 του ίδιου νόμου ο Κλάδος Πρόνοιας του Ταμείου Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων εντάχθηκε στο Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΠΔΥ), ως Τομέας Πρόνοιας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων.

Με τις διατάξεις του άρθρου 91 του ως άνω νόμου, προβλέφθηκε η μεταφορά του 1/2 από το προσωπικό που υπηρετούσε στο ΤΑΔΚΥ κατά το χρόνο ένταξης στο ΤΕΑΔΥ και του λοιπού προσωπικού στο ΤΠΔΥ.

Με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 2 του ν. 4002/2011, προβλέφθηκε ότι στον Τομέα Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του ΤΕΑΔΥ και στον Τομέα Πρόνοιας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ αντίστοιχα, θα καταβάλλονται εφεξής οι ασφαλιστικές εισφορές για τον κλάδο κύριας σύνταξης των υπαλλήλων του Ταμείου, οι οποίοι υπηρετούσαν σε αυτό κατά την έναρξη εφαρμογής των διατάξεων του ν. 3655/2008 και οι ίδιοι Τομείς θα βαρύνονται και με την καταβολή των συντάξεων τόσο των υπηρετούντων υπαλλήλων, όσο και εκείνων που έχουν ήδη συνταξιοδοτηθεί.

Επιπλέον, προβλεπόταν ότι, για τους υπαλλήλους που είχαν ήδη μεταταγεί ή μεταφερθεί σε άλλες υπηρεσίες πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 3655/2008 και είχαν διατηρήσει το προηγούμενο καθεστώς ασφάλισης, οι εισφορές τους για τον κλάδο κύριας ασφάλισης καταβάλλονται στον Τομέα Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του ΤΕΑΔΥ, ο οποίος βαρύνεται και με την καταβολή της σύνταξής τους (νυν ΕΤΕΑ).

Κατόπιν των ανωτέρω, το ΕΤΕΑ, στο οποίο -από τη σύστασή του με τις διατάξεις του ν. 4052/2012- έχει ενταχθεί –μεταξύ άλλων επικουρικών ταμείων- το ΤΕΑΔΥ και ο Τομέας Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων, χορηγεί συντάξεις στους ήδη συνταξιούχους του πρώην ΤΑΔΚΥ και η μεν απόφαση συνταξιοδότησης εκδίδεται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, η δε δαπάνη βαρύνει το ίδιο το ΕΤΕΑ. Επιπλέον, ο Τομέας Πρόνοιας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ, χορηγεί σύνταξη στους τακτικούς υπαλλήλους του πρώην ΤΑΔΚΥ και η απόφαση συνταξιοδότησης εκδίδεται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, η δε δαπάνη επίσης βαρύνει τον ίδιο τον Τομέα.

Επειδή, ωστόσο, το ΕΤΕΑ είναι φορέας αποκλειστικά επικουρικής ασφάλισης, με κύριο αντικείμενο την απονομή επικουρικής σύνταξης στους ασφαλισμένους του, το δε ΤΠΔΥ είναι φορέας Πρόνοιας με κύριο αντικείμενο αντίστοιχα την απονομή εφάπαξ παροχών και όχι την απονομή κύριων συντάξεων και δεδομένου ότι η συντριπτική πλειοψηφία των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου υπάγονται στις διατάξεις του ειδικού συνταξιοδοτικού καθεστώτος του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ (ν. 3163/1955, ν.δ. 4277/1962), με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 4, προβλέπεται ότι οι τακτικοί υπάλληλοι των ΕΤΕΑ και του ΤΠΔΥ, οι οποίοι προέρχονται από το πρώην ΤΑΔΚΥ, ασφαλίζονται σε φορέα αποκλειστικά κύριας ασφάλισης, ο οποίος και θα βαρύνεται με την καταβολή των συντάξεών τους, καθώς και με την καταβολή των συντάξεων των ήδη συνταξιούχων υπαλλήλων του πρώην ΤΑΔΚΥ.

Άρθρο 26
Έκταση Εφαρμογής

Στο άρθρο 26 καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής των ρυθμίσεων του παρόντος κεφαλαίου. Συγκεκριμένα οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων, εφαρμόζονται ανάλογα και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς, καθώς και για το προσωπικό του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών Ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων, που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ. 3395/1955 (Α΄ 276).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ

Άρθρο 27
Εφαρμογή κοινών κανόνων ασφαλισμένων στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα

Με τις διατάξεις του άρθρου 27 προβλέπεται ότι, βάσει των ενιαίων κανόνων του Ε.Φ.Κ.Α. και των θεμελιωδών αρχών ισονομίας των άρθρων 1 και 2, οι ρυθμίσεις των άρθρων 4-20 του Κεφαλαίου Β΄ εφαρμόζονται και σε όλους τους ασφαλισμένους εξαιρουμένων των ασφαλισμένων στο Δημόσιο και την Τράπεζα της Ελλάδας, για τους οποίους εφαρμόζεται το Κεφάλαιο Γ΄.

Σκοπός του νόμου είναι η εγκαθίδρυση ενιαίων κανόνων για όλες τις κατηγορίες ασφαλισμένων, χωρίς ευμενείς διακρίσεις για ειδικότερες κατηγορίες ασφαλισμένων. Παράλληλα, ορίζεται, όπως και στο Κεφάλαιο Β', ότι η συνταξιοδοτική παροχή αποτελεί το άθροισμα της εθνικής σύνταξης, που χρηματοδοτείται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και στοχεύει ιδίως στην αντιμετώπιση του κοινωνικού αποκλεισμού, και της ανταποδοτικής σύνταξης, που υπολογίζεται βάσει των αποδοχών επί των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές και του ποσοστού αναπλήρωσης, σύμφωνα με το άρθρο 8.

Λόγω της διαφορετικής πρόβλεψης του νόμου 3863/2010 σε σχέση με αυτήν του ν. 3865/2010 για τους δικαιούχους σύνταξης αναπηρίας, διατηρούνται προσωρινά οι διαφορετικές ρυθμίσεις, προβλέπεται όμως ότι αυτές θα εναρμονιστούν έως την 31.12.2016 για όλους τους αναπήρους που εργάζονται στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα.

Περαιτέρω, δεδομένου ότι το Κεφάλαιο Γ' καλύπτει κατηγορίες ασφαλισμένων που δεν υπάγονται στο Κεφάλαιο Β΄, όπως αυτοαπασχολούμενους, ελεύθερους επαγγελματίες και αγρότες, το συγκεκριμένο κεφάλαιο περιέχει επιπρόσθετες διατάξεις ώστε να ρυθμίζονται ζητήματα που δεν καλύπτονται από το Κεφάλαιο Β΄. Συνεπώς, με την εξαίρεση των διατάξεων του Κεφαλαίου Γ΄ και των ειδικότερων επιφυλάξεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, οι διατάξεις του Κεφαλαίου Β' εφαρμόζονται αναλογικά και στους ασφαλισμένους του Κεφαλαίου Γ΄, με εξαίρεση των διατάξεων του Κεφαλαίου Β΄ που, από τη φύση τους, ρυθμίζουν αποκλειστικά τη σχέση των δημοσίων ή στρατιωτικών υπαλλήλων με την υπηρεσία τους.

Άρθρο 28
Ανταποδοτική σύνταξη

Με τις διατάξεις του άρθρου 28 ρυθμίζεται το ανταποδοτικό μέρος της σύνταξης για τους ασφαλισμένους του Κεφαλαίου Γ΄, το οποίο χορηγείται, εφόσον ο ασφαλισμένος κύριας ασφάλισης θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου. Το ποσό του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης υπολογίζεται βάσει των συντάξιμων αποδοχών και του χρόνου ασφάλισης του ασφαλισμένου, σύμφωνα με το άρθρο 34 του παρόντος νόμου, καθώς και βάσει των ποσοστών αναπλήρωσης του πίνακα της παραγράφου 4 του άρθρου 8.

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού το ανταποδοτικό μέρος της σύνταξης καθορίζεται κατά δίκαιο και όμοιο με αυτόν του Κεφαλαίου Β΄ τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη το εισόδημα των ασφαλισμένου καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η παρούσα ρύθμιση εξασφαλίζει το σύνδεσμο μεταξύ εισφορών, παροχών και εισοδήματος και, συνακόλουθα, εγγυάται την ισότιμη αντιμετώπιση των ασφαλισμένων βάσει των αρχών της ισονομίας και της ανταποδοτικότητας, χωρίς ευμενή μεταχείριση ειδικών κατηγοριών.

Οι συντάξιμες αποδοχές καθορίζονται ανάλογα με την κατηγορία, στην οποία ανήκει ο ασφαλισμένος. Ειδικότερα, ως συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους σύνταξης κύριας ασφάλισης λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου λαμβάνονται υπόψη:

α. για τους μισθωτούς, ο μέσος όρος μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου. Ο μέσος αυτός όρος υπολογίζεται ως το πηλίκο της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών δια του συνολικού χρόνου ασφάλισής του. Ως σύνολο μηνιαίων αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος νοείται το άθροισμα των μηνιαίων αποδοχών που υπόκεινται σε εισφορές, καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου. Για τον υπολογισμό των συντάξιμων αποδοχών λαμβάνονται υπόψη οι αποδοχές του ασφαλισμένου για κάθε ημερολογιακό έτος, πλην του τελευταίου έτους ή τμήματος έτους, κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης, προσαυξανόμενες κατά την ετήσια μεταβολή μισθών, η οποία και υπολογίζεται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή.

β. για τους αυτοαπασχολούμενους, τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους αγρότες, το εισόδημα, το οποίο υπόκειται σε εισφορές, σύμφωνα με τα άρθρα 39 και 40 του παρόντος, καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού βίου. Για το διάστημα μέχρι την θέση σε ισχύ του νόμου αυτού εισόδημα νοείται το ποσό που θα αποτελούσε το ασφαλιστέο μηνιαίο εισόδημα αν εκλαμβανόταν ως μηνιαία εισφορά το ποσό που καταβλήθηκε για την εξαγορά έκαστου μήνα ασφάλισης συνυπολογιζομένων, με αναγωγή κατά κεφαλήν τυχόν υφιστάμενων κατά το διάστημα αυτό κοινωνικών πόρων υπέρ των αντίστοιχων ταμείων. Για τον υπολογισμό των συντάξιμων αποδοχών λαμβάνεται υπόψη το εισόδημα του ασφαλισμένου για κάθε ημερολογιακό έτος, πλην του τελευταίου έτους ή τμήματος έτους, κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης.

γ. για το χρόνο ασφάλισης που αναγνωρίζεται πλασματικά, κατόπιν καταβολής του προβλεπόμενου ποσού εξαγοράς ως συντάξιμες αποδοχές ορίζεται το ποσό που θα αποτελούσε τον ασφαλιστέο μηνιαίο μισθό-εισόδημα αν εκλαμβανόταν ως μηνιαία εισφορά το ποσό που καταβλήθηκε για την εξαγορά έκαστου μήνα ασφάλισης. Οι πλασματικοί χρόνοι που αναγνωρίστηκαν χωρίς εξαγορά δεν συνυπολογίζονται για τον υπολογισμό του ποσού της ανταποδοτικής σύνταξης.

Λόγω αντικειμενικής αδυναμίας, που οφείλεται στην έλλειψη στοιχείων των ασφαλιστικών ταμείων ως προς τις αποδοχές ή τα εισοδήματα των ασφαλισμένων καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού τους βίου, ο υπολογισμός των συντάξιμων αποδοχών, για αιτήσεις συνταξιοδότησης που κατατίθενται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και εντός του έτους 2016, γίνεται βάσει του μέσου μηνιαίου εισοδήματος ή αποδοχών με έτος βάσης το 2002. Εφεξής, ετησίως η περίοδος αυτή αναφοράς αυξάνεται κατ' ένα έτος.

Άρθρο 29
Προσωρινή σύνταξη

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 6, ορίζεται ότι στην περίπτωση ασφαλισμένου με διαδοχικό χρόνο ασφάλισης στους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, η αίτηση για προσωρινή σύνταξη υποβάλλεται και επεξεργάζεται από τον τελευταίο Κλάδο του Ε.Φ.Κ.Α. στον οποίο υπάγονται ο ασφαλισμένος κατά την τελευταίο χρονική περίοδο πριν την αίτησή του.

Στην περίπτωση που για τον υπολογισμό του ποσού της προσωρινής σύνταξης, ο απαιτούμενος χρόνος ασφάλισης της παραγράφου 1 του παρόντος δεν επαρκεί, λόγω αλλαγής επαγγελματικής κατεύθυνσης του ασφαλισμένου, λαμβάνεται υπόψη και ο διαδοχικά διανυθείς χρόνος ασφάλισης και καταβάλλεται ποσό προσωρινής σύνταξης όπως προβλέπεται στο παρόν άρθρο.

Το ανωτέρω ισχύει και στις περιπτώσεις διαδοχικά ασφαλισμένων που έχουν οφειλή μέχρι του ποσού που προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις.

Άρθρο 30
Προσαύξηση σύνταξης όσων κατέβαλαν
αυξημένες εισφορές

Με τις διατάξεις του άρθρου 30 προβλέπεται η προσαύξηση της σύνταξης για τους ασφαλισμένους που υπό την ισχύ του προηγούμενου καθεστώτος κατέβαλαν υψηλότερες εισφορές από αυτές του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

Άρθρο 31
Ασφαλιστικές παροχές λόγω εργατικού ατυχήματος
ή ατυχήματος εκτός εργασίας

Με το άρθρο 31 ρυθμίζεται, κατά ενιαίο τρόπο, η χορήγηση σύνταξης αναπηρίας και σύνταξης λόγω θανάτου, όταν η αναπηρία και ο θάνατος αντίστοιχα οφείλονται σε εργατικό ατύχημα ή ατύχημα κατά την απασχόληση, χωρίς προϋποθέσεις χρόνου ασφάλισης. Σε καμία περίπτωση το ποσό της δικαιούμενης σύνταξης δε μπορεί να υπολείπεται του ποσού που αντιστοιχεί στο διπλάσιο της εθνικής σύνταξης για είκοσι (20) έτη ασφάλισης στο ύψος που εκάστοτε διαμορφώνεται, σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντος. Προβλέπεται ρητά ότι με εργατικό ατύχημα ή ατύχημα κατά την απασχόληση εξομοιώνονται και οι επαγγελματικές ασθένειες. Έως την πλήρη έναρξη λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α., επί ατυχήματος εκτός εργασίας ή απασχόλησης, κρίνουν τα υφιστάμενα αρμόδια όργανα ή επιτροπές των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών.

Οι ειδικότερες λεπτομέρειες εφαρμογής και η διαδικασία για τη χορήγηση σύνταξης αναπηρίας και σύνταξης λόγω θανάτου θα καθοριστούν με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Μέχρι την έκδοση της απόφασης αυτής, προβλέπεται ότι εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του Κανονισμού Ασθενείας του οικείου φορέα κύριας ασφάλισης και για όσους ασφαλίζονται μετά την 1.1.2016 αυτές του ΙΚΑ-Ε.Τ.Α.Μ., όπως ισχύουν κατά την δημοσίευση του νόμου αυτού.

Ευνοϊκότερες προϋποθέσεις θεσπίζονται, επίσης, και για τη χορήγηση σύνταξης αναπηρίας και σύνταξης λόγω θανάτου, όταν η αναπηρία και ο θάνατος αντίστοιχα οφείλονται σε ατύχημα εκτός εργασίας ή απασχόλησης, αφού στην περίπτωση αυτή απαιτείται η πραγματοποίηση του μισού χρόνου ασφάλισης από αυτόν που προβλέπεται στην συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας από κοινή νόσο, σύμφωνα με το άρθρο 11. Προβλέπεται επίσης, ότι οι καταβαλλόμενες συντάξεις που εκδόθηκαν βάσει ρυθμίσεων που καταργούνται στο εξής, διατηρούνται ως έχουν, με την επιφύλαξη εφαρμογής του άρθρου 14 και 33.

Άρθρο 32
Παροχές ασθενείας σε χρήμα

Σύμφωνα με το άρθρο 32, μέχρι την πλήρη εναρμόνιση των παροχών σε χρήμα που χορηγούν το Δημόσιο και οι εντασσόμενοι στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς, Κλάδοι και Λογαριασμοί, ως προς το ύψος παροχών, την έκταση, τα δικαιούχα πρόσωπα, τις προϋποθέσεις, τη διαδικασία και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα ή λεπτομέρεια, εφαρμόζονται οι γενικές, ειδικές και καταστατικές διατάξεις των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων, Κλάδων και Λογαριασμών, όπως ίσχυαν κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Η ως άνω εναρμόνιση θα λάβει χώρα με τον Κανονισμό Ασφάλισης και Παροχών του Ε.Φ.Κ.Α. μέχρι την 31.12.2016 μετά από αναλογιστική μελέτη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

Άρθρο 33
Αναπροσαρμογή συντάξεων-προστασία
καταβαλλόμενων συντάξεων

Με βάση το άρθρο αυτό, αναπροσαρμόζονται οι συντάξεις που ήδη καταβάλλονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου και, συγκεκριμένα, σύμφωνα με την ανάλογη εφαρμογή ο του άρθρου 14 σε συνδυασμό με τα άρθρα 7, 8, 27, 28 και 12. Λόγω αντικειμενικής αδυναμίας, που οφείλεται στην έλλειψη στοιχείων των ασφαλιστικών ταμείων ως προς τις αποδοχές ή τα εισοδήματα των ασφαλισμένων καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού τους βίου, για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους των καταβαλλόμενων, έως την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, συντάξεων, ως συντάξιμες αποδοχές λαμβάνεται υπόψη ο συντάξιμος μισθός επί του οποίου υπολογίστηκε η ήδη χορηγηθείσα σύνταξη. Στις περιπτώσεις που ο συντάξιμος μισθός συνδέεται με ασφαλιστικές κατηγορίες ή ασφαλιστικές κλάσεις ή με τεκμαρτά ποσά, αυτός υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη την τρέχουσα τιμή τους κατά τη δημοσίευση του παρόντος. Στις λοιπές περιπτώσεις ο συντάξιμος μισθός λαμβάνεται σε τρέχουσες τιμές με τη χρήση των ποσοστών αναπροσαρμογής των συντάξεων όλων των ετών που έχουν μεσολαβήσει από την ημερομηνία συνταξιοδότησης ως την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος.

Άρθρο 34
Χρόνος ασφάλισης

Το άρθρο 34 αποσκοπεί στην ομαλή μετάβαση των ασφαλισμένων από τους εντασσόμενους ασφαλιστικούς

φορείς στον νέο Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης.

Με βάση τις διατάξεις του άρθρου 34, ο χρόνος ασφάλισης που διανύθηκε στους υφιστάμενους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου που αναγνωρίστηκε, εξαγοράστηκε ή συνεχίζεται η εξαγορά του, καθώς και ο χρόνος που έχει προσμετρηθεί από προϋπηρεσία ή άλλη αιτία θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί στην ασφάλιση του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης. Αναγνωρίσεις ετών εργασίας που δεν έχουν ακόμα ολοκληρωθεί με την πλήρη εξόφληση του προβλεπόμενου ποσού εξαγοράς συνεχίζονται στον Ε.Φ.Κ.Α. μέχρι την ολοκλήρωση της εξαγοράς.

Παράλληλα, το άρθρο 34 απαριθμεί τις ειδικότερες περιπτώσεις χρόνου ασφάλισης (χρόνος πραγματικής ασφάλισης για τον οποίο έχουν καταβληθεί ή οφείλονται εισφορές από τους μισθωτούς, λογιζόμενος χρόνος συντάξιμης υπηρεσίας των πολιτικών και στρατιωτικών υπαλλήλων, πλασματικός χρόνος, σύμφωνα με ειδικότερες διατάξεις, χρόνος προαιρετικής ασφάλισης, χρόνος διαδοχικής ασφάλισης). Επιπροσθέτως, προβλέπεται ειδική ρύθμιση για τα πρόσωπα που καλόπιστα υπήχθησαν στην ασφάλιση των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων και κλάδων, ενώ δεν συνέτρεχαν οι νόμιμες προϋποθέσεις.

Άρθρο 35
Εφάπαξ παροχή

Ο κατακερματισμός των φορέων πρόνοιας που υφίστατο έως σήμερα είχε ως αναπόφευκτη συνέπεια την πολυνομία και κατ' επέκταση την πολυπλοκότητα στην εφαρμογή των διατάξεων, με αποτέλεσμα το ύψος της τελικά χορηγούμενης από τον κάθε επιμέρους φορέα εφάπαξ παροχής να ποικίλλει, υπολογιζόμενος ε τρόπους που σε πολλές περιπτώσεις δεν υπηρετούν την ισονομία και την κοινωνική δικαιοσύνη. Ο προβλεπόμενος άλλωστε υπό τις ισχύουσες διατάξεις μαθηματικός τύπος για τον υπολογισμό της παροχής είναι πρακτικά ανεφάρμοστος, με αποτέλεσμα να μην έχουν καταβληθεί παροχές εφάπαξ από το έτος 2013 έως σήμερα.

Με την προτεινόμενη διάταξη του παρόντος άρθρου ρυθμίζονται θέματα του Κλάδου Εφάπαξ Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., όπως η υπαγωγή στην ασφάλιση, οι πόροι, ο χρόνος ασφάλισης, οι προϋποθέσεις χορήγησης της εφάπαξ παροχής, ο τρόπος υπολογισμού κ.α., με τρόπο ενιαίο για όλους τους ασφαλισμένους και για όλο το χρονικό διάστημα ασφάλισής τους. Σκοπός της ρύθμισης είναι αφενός να εξασφαλιστεί η μελλοντική συνέχιση χορήγησης της εφάπαξ παροχής στους δικαιούχους και, αφετέρου δε, η απλοποίηση του πλαισίου των φορέων πρόνοιας, το οποίο είχε καταστεί ιδιαίτερα περίπλοκο και δαπανηρό με τη λειτουργία μεγάλου αριθμού φορέων και τομέων- κλάδων πρόνοιας.

Παράλληλα, καταργούνται στο εφεξής οι επιμέρους τρόποι υπολογισμού της παροχής που προβλέπονταν στα εκάστοτε υφιστάμενα καταστατικά των εντασσόμενων με το παρόν στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων - κλάδων πρόνοιας, καθώς και ο τρόπος υπολογισμού που βασίζεται στη νέα τεχνική βάση, ο οποίος, λόγω της ενσωμάτωσης συντελεστή βιωσιμότητας, παρουσιάζει ιδιαίτερη δυσχέρεια στην εφαρμογή και επιφέρει σημαντικές μειώσεις στο τελικό ύψος της παροχής.

Η απλοποίηση του τρόπου υπολογισμού καταλαμβάνει και το πλήθος των Ν.Π.Δ.Δ. που αποδίδουν το εφάπαξ βοήθημα του ν. 103/1975 (Α΄167). Λόγω του ότι οι εντασσόμενοι φορείς, τομείς- κλάδοι πρόνοιας, στην πλειονότητά τους, έχουν συσσωρευμένα ελλείμματα και αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα, είναι επιτακτική η ανάγκη εισαγωγής ενός ενιαίου τρόπου υπολογισμού, ώστε να υπάρξει αποτελεσματική λύση που θα είναι ταυτόχρονα και βιώσιμη, εξασφαλίζοντας τα ασφαλιστικά δικαιώματα των ασφαλισμένων και την οικονομική ισορροπία του συστήματος με κοινωνικά αποδεκτό τρόπο.

Συνεπώς, για την αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών και με δεδομένες τις δημοσιονομικές συνθήκες στη χώρα μας, κρίνεται σκόπιμη η αναθεώρηση του συστήματος, έτσι ώστε να κινείται γύρω από τις βασικές αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης και της διασφάλισης του δημόσιου χαρακτήρα του, με την παράλληλη πρόνοια για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας και της βιωσιμότητάς του.

Συγκεκριμένα, προτείνεται η θέσπιση των διατάξεων του άρθρου αυτού, στις οποίες προβλέπονται, κατά παράγραφο, τα ακόλουθα:

Στις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου προσδιορίζονται τα υπαγό ενα υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Κλάδου Εφάπαξ Παροχών πρόσωπα. Με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται η συνέχιση της ασφάλισης τους. Επιπλέον, προβλέπεται και η υπαγωγή όσων αναλαμβάνουν εργασία ή απασχόληση ή αποκτούν ιδιότητα, η οποία, σύμφωνα με τις καταστατικές διατάξεις των εντασσόμενων φορέων, τομέων – κλάδων, δημιουργούσε υποχρέωση υπαγωγής στην ασφάλισή τους. Ως εκ τούτου, διασφαλίζεται, αφενός, η ασφαλιστική κάλυψη για εφάπαξ παροχή των προσώπων που αναλαμβάνουν εργασία για πρώτη φορά μετά την έναρξη λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α και, αφετέρου, η υπαγωγή στην ασφάλιση νέων ασφαλισμένων στον Κλάδο.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού καθορίζονται οι πόροι του Κλάδου.

Με τις διατάξεις της παρ. 3 α του άρθρου αυτού προσδιορίζεται ο χρόνος ασφάλισης στον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών που είναι: α) ο χρόνος, για τον οποίο καταβάλλονται ασφαλιστικές εισφορές και β) ο χρόνος ασφάλισης που πραγ ατοποιήθηκε στους εντασσό ενους φορείς, το είς- κλάδους, συ περιλα βανο ένου του χρόνου που αναγνωρίστηκε και εξαγοράστηκε ή συνεχίζεται η εξαγορά του.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 3β του παρόντος άρθρου καθορίζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης εφάπαξ παροχής από τον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών.

Στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου καθορίζεται ο τρόπος υπολογισμού της εφάπαξ παροχής. Με το ισχύον νομικό πλαίσιο που προβλέπει την εφαρμογή συντελεστή βιωσιμότητας, για τον καθορισμό του οποίου λαμβάνονται υπόψη τα έσοδα, η περιουσία κάθε ασφαλιστικού οργανισμού και οι συνολικές αιτήσεις του έτους συνταξιοδότησης, έχουν παρουσιαστεί πρακτικά προβλήματα λειτουργίας και υπολογισμού του. Η εφαρμογή του, συνεπαγόταν την κατάργηση της ανταποδοτικότητας των εισφορών, αφού ασφαλισμένοι, οι οποίοι κατέβαλαν την ίδια εισφορά και για τα ίδια χρόνια ασφάλισης, θα ελάμβαναν διαφορετικό ποσό εφάπαξ, αναλόγως των οικονομικών και στατιστικών δεδομένων του έτους συνταξιοδότησής τους και ιδίως του αριθμού των

αιτήσεων συνταξιοδότησης του έτους αναφοράς.

Ο συντελεστής βιωσιμότητας αποτελούσε εγγενές πρόβλημα στον τρόπο υπολογισμού, όντας αντίθετος στην φύση του εφάπαξ βοηθήματος, το οποίο χορηγείται μία φορά και όχι περιοδικά και αποσυνδεόταν από τις καταβληθείσες εισφορές, εξαρτώντας την παροχή από το τυχαίο γεγονός του αριθμού των αποχωρούντων από την υπηρεσία ή το επάγγελμα ή την εργασία κατά το έτος υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης. Η εφαρμογή του συντελεστή βιωσιμότητας θα παραβίαζε την αρχή της ίσης μεταχείρισης, καθώς θα προέκυπταν εξαιρετικά σημαντικές διαφοροποιήσεις μεταξύ των ποσών που θα χορηγούνταν στους ασφαλισμένους με μόνη αιτία διαφοροποίησης το έτος αποχώρησής τους. Εξάλλου με την εφαρμογή του, θα προέκυπταν αντικειμενικοί λόγοι καθυστέρησης, καθώς ο αιτών θα έπρεπε να περιμένει τουλάχιστον έως το πρώτο τρίμηνο του επόμενου έτους για να καταστεί δυνατός ο υπολογισμός του συντελεστή.

Η αρχή της ισονομίας επιτάσσει τον αντικειμενικό προσδιορισμό του υπολογισμού της εφάπαξ παροχής με ενιαίο τρόπο για όλους τους ασφαλισμένους, ήτοι τόσο για τους ασφαλισμένους μέχρι την 31.12.1992 («παλαιούς ασφαλισμένους») όσο και για τους ασφαλισμένους από την 1.1.1993 και μετά («νέους ασφαλισμένους»).

Με τη ρύθμιση αυτή η εφάπαξ παροχή θα αποτελείται στο εξής από το άθροισμα δύο τμημάτων: α) το τμήμα που αντιστοιχεί για τα έτη ασφάλισης μέχρι την 31.12.2013 και β) το τμήμα που αντιστοιχεί για τα έτη ασφάλισης μετά την 1.1.2014. Για το τμήμα για τα έτη ασφάλισης μέχρι την 31.12.2013 το ποσό της εφάπαξ παροχής θα προκύπτει βάσει των καταβληθεισών εισφορών προσαρμοσμένο με πάγιο ποσοστό του 60% για τους μισθωτούς και 75 % για τους αυτοαπασχολούμενους αποσυνδεόμενο με τυχαία κριτήρια, όπως αυτό του πλήθους των αιτήσεων συνταξιοδότησης κατά το έτος αναφοράς.

Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται αφενός η βιωσιμότητα των φορέων πρόνοιας και αφετέρου οι ασφαλισμένοι δεν κινδυνεύουν με πιθανή απονομή ελαχίστων ποσών λόγω του μεγάλου αριθμού αιτήσεων συνταξιοδότησης κατά το έτος αποχώρησής τους. Με την προγενέστερη αυτής νομοθετική ρύθμιση το αρχικά ορισμένο ποσοστό του 70% και 85% για μισθωτούς και αυτοαπασχολούμενους αντίστοιχα δεν ανταποκρίνονταν στην τελική τους διαμόρφωση, καθώς το τελικό τους ύψος ήταν συνάρτηση του αριθμού των αιτήσεων απονομής εφάπαξ παροχής. Όσο μεγαλύτερος αριθμός ασφαλισμένων κατέθετε αίτηση απονομής εφάπαξ ανά έτος τόσο περισσότερο μειώνονταν τα ποσοστά αυτά αφού ήταν συνδεδεμένα με τον συντελεστή βιωσιμότητας.

Για έτη ασφάλισης από 1.1.2014 και εξής το τμήμα της εφάπαξ παροχής θα υπολογίζεται με βάση το διανεμητικό σύστημα προκαθορισμένων εισφορών με νοητή κεφαλαιοποίηση για το σύνολο των ασφαλισμένων (βλ. συνυποβαλλόμενο με αρ.πρωτ.132/1.3.2016 τεχνικό σημείωμα για τη νέα τεχνική βάση). Επίσης, προβλέπεται εξουσιοδοτική διάταξη, έτσι ώστε με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που εκδίδεται μετά από τη σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, να καθορίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την υλοποίηση του τρόπου υπολογισμού της εφάπαξ παροχής.

Στην παράγραφο 5 του άρθρου αυτού ορίζεται ότι, οι εκκρεμείς αιτήσεις χορήγησης εφάπαξ παροχής για αποχωρήσεις από την υπηρεσία, την εργασία ή το επάγγελμα από την 1.9.2013 και εφεξής κρίνονται με βάση τον τρόπο υπολογισμού που προβλέπουν οι διατάξεις του παρόντος άρθρου σε οποιοδήποτε στάδιο της διοικητικής διαδικασίας και αν ευρίσκονται.

Με την παρ. 6 του παρόντος άρθρου ορίζεται ότι, οι φορείς (Ν.Π.Δ.Δ.), στους οποίους ετηρείτο ο λογαριασμός του ν. 103/1975 (Α΄ 167) και χορηγούν εφάπαξ βοηθήματα σε αποχωρούντες υπαλλήλους, ασφαλισμένους στο καθεστώς του ν.103/1975 (Α΄ 167), για το χρόνο υπηρεσίας τους που πραγματοποιήθηκε μέχρι 31.12.2005, εξακολουθούν να τα καταβάλλουν οι ίδιοι, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο παρόν άρθρο.

Με την παράγραφος 7 του παρόντος άρθρου ορίζεται ότι όπου προβλέπεται επιστροφή εισφορών τα ποσά επιστρέφονται στον δικαιούχο κατά την έκδοση της πράξης συνταξιοδότησης του φορέα κύριας ασφάλισης. Για επιστροφή εισφορών χρόνου ασφάλισης έως 31.12.2013 η παροχή προκύπτει, σύμφωνα με τις διατάξεις των οικείων καταστατικών και τη γενικότερη νομοθεσία που ισχύουν μέχρι την ημερομηνία αυτή. Για επιστροφή εισφορών χρονικών διαστημάτων από 1.1.2014 και μετά το ύψος του ποσού της παροχής προκύπτει από τη συσσωρεμένη αξία των εισφορών στην ατομική μερίδα.

Με την παράγραφο 8 του παρόντος άρθρου προβλέπεται ότι από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου κάθε άλλη γενική ή ειδική ή καταστατική διάταξη που προβλέπει διαφορετικά από τα οριζόμενα στο άρθρο αυτό καταργείται.

Άρθρο 36
Παράλληλη ασφάλιση

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 36, ασφαλισμένοι, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση, για τους οποίους προκύπτει βάσει γενικών, ειδικών ή καταστατικών διατάξεων, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, υποχρεωτική ασφάλιση σε δύο ή περισσότερους φορείς ή Τομείς ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α., καταβάλλουν για κάθε αναληφθείσα επαγγελματική δραστηριότητα τις προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές, όπως αυτές καθορίζονται από τον παρόντα νόμο. Παράλληλα, όσον αφορά τις πλέον της πρώτης αναληφθείσες επαγγελματικές δραστηριότητες ο ασφαλισμένος δεν έχει υποχρέωση καταβολής ελάχιστης μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς. Για λόγους ευχερούς συστηματικής ερμηνείας, επαναλαμβάνονται στο παρόν άρθρο οι διατάξεις του άρθρου 17 του παρόντος.

Ειδικότερα, ασφαλισμένοι, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, που παρέχουν εξαρτημένη εργασία και ταυτόχρονα αυταπασχολούνται, δραστηριότητες για τις οποίες υπάγονταν ή θα υπάγονται βάσει γενικών, ειδικών ή καταστατικών διατάξεων, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, στην ασφάλιση ενός φορέα ή Τομέα ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α., καταβάλλουν υπέρ του Ε.Φ.Κ.Α.: α) μηνιαία ασφαλιστική εισφορά, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 38, για το εισόδημα που προέρχεται από τη διαρκή σχέση παροχής υπηρεσιών και β) ασφαλιστική εισφορά, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 39 του παρόντος, για το εισόδημα, εφόσον υπάρχει, από άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος, για το οποίο εκδίδονται δελτία παροχής υπηρεσιών, τιμολόγια ή αποδεί-

ξεις επαγγελματικής δαπάνης. Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 3 του άρθρου 39 του παρόντος.

Ασφαλισμένοι, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, για τους οποίους προέκυπτε, βάσει των γενικών, ειδικών ή καταστατικών διατάξεων κάθε φορέα από τους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α., όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, υποχρεωτική υπαγωγή λόγω ιδιότητας σε δύο ή περισσότερους φορείς για την ίδια απασχόληση, καταβάλλουν τις προβλεπόμενες στο άρθρο 39 του παρόντος ασφαλιστικές εισφορές.

Όσα από τα πρόσωπα της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, παλαιοί ασφαλισμένοι, για τους οποίους υπολογίζονταν και καταβάλλονταν εισφορές σε δύο ή περισσότερους φορείς, έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, εξακολουθούν να καταβάλλουν προαιρετικά, κατόπιν υποβολής σχετικής αίτησης, τις προβλεπόμενες εισφορές επί των αποδοχών τους και μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ώστε να συμπληρώσουν το χρόνο που απαιτείται για τη θεμελίωση δικαιώματος και δεύτερης σύνταξης. Στην περίπτωση αυτή καταβάλλουν το συνολικό ποσοστό εισφοράς εργοδότη και εργαζομένου.

Σύμφωνα με την παράγραφο 6, οι διατάξεις του παρόντος πλην της παραγράφου 5, έχουν εφαρμογή από την 1.1.2017., σύμφωνα με την παράγραφο 7, το άρθρο 39 του ν. 2084/1992, καθώς και κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα του παρόντος καταργείται.

Τέλος, σύμφωνα με την παράγραφο 8 του παρόντος, σε περίπτωση παράλληλης ασφάλισης σε φορείς ασθένειας εκτός Ε.Φ.Κ.Α. ο ασφαλισμένος δύναται να επιλέξει το φορέα παροχών υγειονομικής περίθαλψης

Άρθρο 37
Προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης

Σύμφωνα με το άρθρο 37, όσον αφορά στην προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης, εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 18 υπό την επιφύλαξη των ειδικότερων ρυθμίσεων του άρθρου 37. Συγκεκριμένα, για τις κατηγορίες των μισθωτών, αυτοαπασχολούμενων, ελεύθερων επαγγελματιών και αγροτών, καταβάλλεται μηνιαία εισφορά κατ' αναλογία των προβλεπόμενων στα άρθρα 38-40 και 101 αντίστοιχα. Τέλος, προϋπόθεση για την υπαγωγή αυτοαπασχολούμενων, ελεύθερων επαγγελματιών και αγροτών είναι να μην υπάρχει οφειλή από οποιαδήποτε αιτία του ασφαλισμένου προς τον φορέα ή σε περίπτωση οφειλής έχουν υπαχθεί σε καθεστώς ρύθμισης της οποίας οι όροι τηρούνται καθ' όλη τη διάρκεια της υπαγωγής στην προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης.

Οι διατάξεις των άρθρων 42 του ν. 2084/1992, 41 α.ν. 1846/1951, 22 παρ. 1 του ν. 1654/1986, 26 παρ. 14 του ν. 4075/2012, καθώς και κάθε άλλη αντίθετη διάταξη καταργείται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄
ΕΝΙΑΙΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ-ΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Άρθρο 38
Εισφορές Μισθωτών και Εργοδοτών

Με τις ρυθμίσεις του κεφαλαίου αυτού ορίζονται οι εισφορές των ασφαλισμένων του Ε.Φ.Κ.Α. με ενιαίο τρόπο, όπως είναι πλέον αναγκαίο λόγω της ύπαρξης ενός μόνο φορέα κοινωνικής ασφάλισης., σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος, από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, το συνολικό ποσοστό εισφοράς κλάδου σύνταξης στον Ε.Φ.Κ.Α. ασφαλισμένου μισθωτού και εργοδότη ορίζεται σε 20% επί των πάσης φύσεως αποδοχών των εργαζομένων. Από τις ως άνω αποδοχές εξαιρούνται οι κοινωνικού χαρακτήρα έκτακτες παροχές λόγω γάμου, γεννήσεως τέκνων, θανάτου και βαριάς αναπηρίας. Όσον αφορά στο συνολικό ποσοστό εισφοράς 20%, κατανέμεται κατά 6,67% σε βάρος των ασφαλισμένων και κατά 13,33% σε βάρος των εργοδοτών, συμπεριλαμβανομένου από 1.1.2017 και του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ., με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου.

Περαιτέρω, καθορίζεται ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών για τον υπολογισμό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς μισθωτών και εργοδοτών, το οποίο ισούται με το δεκαπλάσιο του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών. Το ως άνω ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών εφαρμόζεται και επί πολλαπλής μισθωτής απασχόλησης ή έμμισθης εντολής όσον αφορά στην εισφορά ασφαλισμένου. Η προσθήκη ανώτατου ορίου ασφαλιστέων αποδοχών αποσκοπεί στην αποτροπή της καταβολής υπερβολικά υψηλών ασφαλιστικών εισφορών, που θα επιβαρύνουν υπέρμετρα το ασφαλιστικό κόστος για μισθωτούς και εργοδότες και θα λειτουργήσουν σε βάρος της απασχόλησης και της οικονομικής δραστηριότητας.

Ως προς την καταβολή ασφαλιστικής εισφοράς εργοδότη- εργαζόμενου για τον κλάδο σύνταξης, αντιμετωπίζονται ως μισθωτοί οι ακόλουθες κατηγορίες ασφαλισμένων, υπό την επιφύλαξη του τεκμηρίου που προβλέπεται στο άρθρο 2 παρ. 1 του α.ν. 1846/51: α) Οι ασφαλισμένοι που έως την έναρξη ισχύος του παρόντος υπάγονταν στην ασφάλιση του Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων του Ο.Α.Ε.Ε., ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, β) Οι ασφαλισμένοι που έως την έναρξη ισχύος του παρόντος υπάγονταν στην ασφάλιση του Ε.Τ.Α.Α. και παρέχουν εξαρτημένη εργασία, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, γ) ο διευθυντής, γενικός διευθυντής, εντεταλμένοι, διευθύνοντες ή συμπράττοντες σύμβουλοι διοικητές εταιριών ή συνεταιρισμών εφόσον συνδέονται με την εταιρία με σχέση εξαρτημένης εργασίας, δ) τα πρόσωπα που διορίζονται ως μέλη διοικητικού συμβουλίου ΑΕ και λαμβάνουν αμοιβή, των ανωτέρω ποσοστών υπολογιζομένων επί της αμοιβής, ε) τα μέλη Δ.Σ. αγροτικών συνεταιρισμών εφόσον λαμβάνουν αμοιβή, των ανωτέρω ποσοστών υπολογιζομένων επί της αμοιβής, στ) Οι δικηγόροι με έμμισθη εντολή, και άλλα πρόσωπα ασφαλιστέα λόγω ιδιότητας, για το εισόδημα που προέρχεται από τη διαρκή σχέση παροχής υπηρεσιών, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση. Ως προς το εισόδημα από άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος, για το οποίο εκδίδονται δελτία παροχής υπηρεσιών, τιμολόγια ή αποδείξεις επαγγελματικής δαπάνης εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 39, με την εξαίρεση της υποχρέωσης υπαγωγής στην κατώτατη ασφαλιστική κλάση χαμηλότερου εισοδήματος.

Ειδικά για τα πρόσωπα της περίπτωσης α προβλέπεται μεταβατική περίοδος ως προς το ύψος της ασφαλιστικής εισφοράς εργοδότη και εργαζόμενου. Όσον αφορά στον

καθορισμό του προσώπου του εργοδότη, προβλέπεται πως υπόχρεος για την καταβολή της εργοδοτικής εισφοράς είναι οποιοδήποτε πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, για λογαριασμό του οποίου οι ασφαλισμένοι του παρόντος άρθρου παρέχουν τις υπηρεσίες τους περιοδικώς . Κατά τα λοιπά, ως προς τις κατηγορίες αυτές, γίνεται αναλογική εφαρμογή των πάσης φύσεως διατάξεων περί εισφορών του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

Ποσοστά ασφαλιστικών εισφορών κλάδου σύνταξης ασφαλισμένου και εργοδότη που υπερβαίνουν ή υπολείπονται των ποσοστών της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου αναπροσαρμόζονται ετησίως, ισόποσα και σταδιακά, από 1.1.2017, ώστε από 1.1.2020 να διαμορφωθούν στο αντίστοιχο ποσοστό που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η εναρμόνιση των ποσοστών ασφαλιστικών εισφορών εξυπηρετεί τη γενική αρχή της ισονομίας και την εγκαθίδρυση ενιαίων κανόνων μεταξύ των ασφαλισμένων, ενώ ταυτόχρονα εξασφαλίζεται μία μεταβατική περίοδος, ώστε η ως άνω εναρμόνιση να γίνει σταδιακά.

Η παράγραφος 5 του παρόντος άρθρου προβλέπει συγκεκριμένες κατηγορίες ασφαλισμένων, για τους οποίους οι ασφαλιστικές εισφορές εργαζομένων και εργοδοτών δεν αναπροσαρμόζονται και παραμένουν στο ύψος που προβλεπόταν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Περαιτέρω, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου, τα ποσοστά εισφορών των ασφαλισμένων που υπάγονται ή θα υπάγονταν βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, στο πρ. Ν.Α.Τ., υπολογίζονται μηνιαίως επί του βασικού μισθού που δεν μπορεί να είναι κατώτερος από τον προβλεπόμενο στην ισχύουσα ή την τελευταία ισχύσασα ΣΣΕ του κλάδου, πλέον των επιδομάτων που προβλέπονται στα άρθρα 84 και 85 του π.δ. 913/1978, τα οποία επίσης δεν μπορεί να είναι κατώτερα όσων προβλέπουν οι ισχύουσες ή οι τελευταίες ισχύσασες συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Οι εισφορές καταβάλλονται ανά τρίμηνο.

Επιπροσθέτως, σύμφωνα με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου, οι εισφορές δηλώνονται από τον εργοδότη στην Αναλυτική Περιοδική Δήλωση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., σύμφωνα με την ισχύουσα κατά τη δημοσίευση του παρόντος νομοθεσία του τελευταίου.

Στην παράγραφο 8 προβλέπεται η έκδοση απόφασης του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, καθορίζονται οι απαιτούμενες διαδικασίες για τον επαναπροσδιορισμό των ποσοστών, οι προσαρμογές στα πληροφοριακά συστήματα, η αναπροσαρμογή των ποσοστών των κατά την παρ. 5 εξαιρούμενων κατηγοριών ασφαλισμένων, και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Στην παράγραφο 9 ορίζεται ότι από την έναρξη ισχύος του παρόντος η εισφορά που προβλέπεται στους ν. 248/1967, 1989/1991, καθώς και στην Φ. 146/1/10978/1969 καταργείται. Οι ασφαλισμένοι μισθωτοί, οι οποίοι υπάγονταν, σύμφωνα με τις γενικές, ειδικές ή καταστατικές διατάξεις εκάστου Τομέα, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου στην ασφάλιση του Ε.Τ.Α.Π.– Μ.Μ.Ε., καταβάλλουν ασφαλιστική εισφορά κατά τα προβλεπόμενα στην παρ. 1 του παρόντος, εφαρμοζομένων και στην περίπτωση αυτή της παραγράφου 4 του παρόντος.

Στην παράγραφο 10 ορίζεται η υποχρεωτική ταυτόχρονη καταβολή μισθού, ασφαλιστικών εισφορών και φόρου μισθωτών υπηρεσιών μέσω τραπεζών. Τα περιστατικά τόσο της μη καταβολής δεδουλευμένων αποδοχών των εργαζομένων όσο και της ανασφάλιστης εργασίας έχουν διογκωθεί με αποτέλεσμα χιλιάδες εργαζόμενοι να βρίσκονται σε εξαιρετικά δυσχερή οικονομική κατάσταση. Η υποχρεωτική καταβολή μισθού, ασφαλιστικών εισφορών και φόρου μισθωτών υπηρεσιών μέσω τραπεζών θα επιτρέψει τον πληρέστερο έλεγχο της παραβατικότητας της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και θα ενισχύσει την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής.

Άρθρο 39
Εισφορές αυτοαπασχολουμένων και ελεύθερων επαγγελματιών

Με το άρθρο 39 εισάγονται ενιαίοι κανόνες για τους ασφαλισμένους που προέρχονται από τον Ο.Α.Ε.Ε. και το Ε.Τ.Α.Α. ως προς το ποσοστό της ασφαλιστικής εισφοράς για τον κλάδο κύριας σύνταξης, καθώς και ως προς τη βάση υπολογισμού της ως άνω εισφοράς. Κατ' αρχήν ορίζεται ενιαίο ύψος ασφαλιστικών εισφορών που υπολογίζεται με βάση το πραγματικό εισόδημα του ασφαλισμένου και καταργείται το προϊσχύσαν σύστημα των ασφαλιστικών κλάσεων, κατηγοριών ή τεκμαρτών ποσών που αποτελούσε άδικη βάση υπολογισμού, καθώς δεν αντανακλούσε τις πραγματικές οικονομικές δυνατότητες του ασφαλισμένου.

Κατ' αυτόν τον τρόπο, εξασφαλίζονται ενιαίοι και κανόνες για όλες τις κατηγορίες των ασφαλισμένων του Ε.Φ.Κ.Α. και τα βάρη κατανέμονται κατά δίκαιο τρόπο ανάλογα με τις δυνάμεις του εκάστοτε ασφαλισμένου. Επιπροσθέτως, με δεδομένο ότι, λόγω της οικονομικής κρίσης που αντιμετωπίζει η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, ένας μεγάλος αριθμός επιστημόνων, ιδίως νέων, έχει εγκαταλείψει τη χώρα, στρεφόμενος στην αγορά εργασίας άλλων χωρών, παρέχεται μία ευνοϊκότερη ασφαλιστική επιβάρυνση για συγκεκριμένες κατηγορίες νέων ασφαλισμένων, ώστε να δοθούν πρόσθετα κίνητρα παραμονής στην ελληνική αγορά εργασίας.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου καθορίζεται το ποσοστό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς για τον κλάδο κύριας σύνταξης, που καταβάλλουν οι αυτοαπασχολούμενοι και ελεύθεροι επαγγελματίες, παλαιοί και νέοι ασφαλισμένοι κατά τη διάκριση του ν. 2084/1992.

Συγκεκριμένα ειδικά για τα πρόσωπα, παλαιούς και νέους ασφαλισμένους κατά τη διάκριση του ν. 2084/1992, τα οποία υπάγονται ή θα υπάγονταν, σύμφωνα με τις γενικές ή ειδικές ή καταστατικές διατάξεις, όπως ίσχυαν ως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, στην ασφάλιση του Ε.Τ.Α.Α., καθώς και για τους οικονομολόγους ασφαλισμένους στον Ο.Α.Ε.Ε., εγγεγραμμένους στο Οικονομικό Επιμελητήριο, το ποσοστό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς για τον κλάδο κύριας σύνταξης ανέρχεται μηνιαίως σε ποσοστό 14% για τα πρώτα δύο (2) έτη από την πρώτη τους υπαγωγή στην ασφάλιση, σε ποσοστό 17% για τα επόμενα τρία (3) έτη και σε ποσοστό 20% για το διάστημα μετά το 5ο έτος της υπαγωγής τους στην ασφάλιση.

Τα ως άνω ποσοστά υπολογίζονται επί του μηνιαίου εισοδήματος, όπως αυτό καθορίζεται με βάση το καθαρό φορολογητέο αποτέλεσμα από την άσκηση της δραστη-

ριότητάς τους κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος. Ως ετήσιο εισόδημα των προσώπων που είναι μέλη προσωπικών εταιρειών νοείται, για την εφαρμογή του παρόντος, το πηλίκο της διαίρεσης του συνολικού μερίσματος της εταιρίας δια του ποσοστού συμμετοχής εκάστοτε μέλους σε αυτή. Σε περίπτωση μηδενικού μερίσματος τα μέλη των προσωπικών εταιριών καταβάλλουν εισφορές, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του παρόντος.

Επειδή ο Ε.Φ.Κ.Α. αποτελεί ενιαίο φορέα ασφαλισμένων, ευμενέστερη μεταχείριση σε μία κατηγορία ασφαλισμένων θα συνεπαγόταν μεταφορά πόρων προς αυτή από τις υπόλοιπες κατηγορίες, με συνέπεια την παραβίαση των αρχών ισονομίας του συστήματος. Για το λόγο αυτό προβλέπεται επιστροφή της ανωτέρω ασφαλιστικής ελάφρυνσης των νέων ασφαλισμένων. Ειδικότερα προβλέπεται ότι το συνολικό ποσό που υπολείπεται του ποσοστού 20% μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς κατά τα πέντε πρώτα έτη ασφάλισης οφείλεται και σε κάθε περίπτωση πρέπει να καταβληθεί εφόσον ο ασφαλισμένος πληροί συγκεκριμένο εισοδηματικό κριτήριο και σε κάθε περίπτωση έως και το έτος συνταξιοδότησης του ασφαλισμένου, υπολογιζόμενο επί του μηνιαίου εισοδήματος, σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο προσαυξημένο κατά την ετήσια μεταβολή μισθών, όπως αυτή καθορίζεται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή.

Η μηνιαία ελάχιστη βάση υπολογισμού επί της οποίας υπολογίζεται το εκάστοτε προβλεπόμενο ποσοστό εισφοράς καθορίζεται με βάση το ποσό που αντιστοιχεί στον κατώτατο βασικό μισθό άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών. Ειδικά στην περίπτωση εφαρμογής της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου η ως άνω μηνιαία βάση υπολογισμού δεν δύναται να υπολείπεται του ποσού που αντιστοιχεί στο 70% επί του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών.

Ως προς το ανώτατο όριο ασφαλιστέου μηνιαίου εισοδήματος εφαρμόζεται σε η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 38. Προβλέπεται, επίσης, ότι διατάξεις νόμου που προβλέπουν την καταβολή μειωμένων ασφαλιστικών εισφορών για τους ασφαλισμένους προερχόμενους από το ΕΤΑΑ, κατά την πρώτη πενταετία υπαγωγής στην ασφάλιση, καταργούνται από 1.1.2017. Οι παράγραφοι 1-4 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για τους υγειονομικούς που αμείβονται κατά πράξη και περίπτωση, καθώς και για τους δικηγόρους που βρίσκονται σε αναστολή άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τον Κώδικα Δικηγόρων. Οι δικηγόροι αυτοί καταβάλλουν την εισφορά του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3.

Από 1.1.2017 οι ασφαλισμένοι για τους οποίους, βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων που ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, προέκυπτε υποχρέωση υπαγωγής στον Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων του Ο.Α.Ε.Ε. και ασκούν ελεύθερο επάγγελμα, καταβάλλουν, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, τις προβλεπόμενες στις παραγράφους 1, 2 και 3 ασφαλιστικές εισφορές.

Στην παράγραφο 7 προσδιορίζεται ποιοι άλλοι έχουν υποχρέωση εισφοράς κατά τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο, πέραν των προσώπων της παραγράφου 1 του άρθρου. Περαιτέρω, στους ασφαλισμένους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, οι οποίοι αμείβονται με δελτίο παροχής υπηρεσιών και για τους οποίους προκύπτει ότι το εισόδημά τους προέρχεται από την απασχόλησή τους σε ένα ή και δύο πρόσωπα (φυσικά και νομικά) εφαρμόζονται αναλογικά ως προς το ύψος, τον τρόπο υπολογισμού και τον υπόχρεο καταβολής της εισφοράς, οι διατάξεις του άρθρου 38.

Από 1.7.2016 οι διατάξεις που προβλέπουν ένσημα υπέρ της κοινωνικής ασφάλισης για τους δικηγόρους, δικαστικούς επιμελητές και υποθηκοφύλακες καταργούνται. Ομοίως και οι αναλογικές εισφορές υπέρ των Τομέων Ασφάλισης, Πρόνοιας και Υγείας Συμβολαιογράφων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.) επί των αναλογικών δικαιωμάτων από τη σύνταξη συμβολαίων που αναγράφονται στα άρθρα 115, 117 και 118 του ν. 2830/2000. Τα καταργούμενα ποσοστά επί των αναλογικών δικαιωμάτων των Συμβολαιογράφων στα κρατικά – τραπεζικά συμβόλαια προσαυξάνουν αντιστοίχως τα ποσοστά υπέρ του οικείου Συμβολαιογραφικού Συλλόγου, προς τον οποίο αποδίδονται, προκειμένου να διανεμηθούν, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 120 του Κώδικα Συμβολαιογράφων.

Ειδικά για τους δικηγόρους, υπέρ του Ε.Φ.Κ.Α. καταβάλλεται ποσοστό 20% επί της ελάχιστης αμοιβής ανά δικηγορική πράξη ή παράσταση, για την οποία προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία έκδοση γραμματίου προείσπραξης. Ο οικείος δικηγορικός Σύλλογος αποστέλλει στον Ε.Φ.Κ.Α. τη σχετική συγκεντρωτική κατάσταση ανά δικηγόρο. Για τους δικηγόρους που απασχολούνται με έμμισθη εντολή, τα ποσά που έχουν καταβληθεί μέσω ενσήμων ή της ανωτέρω διαδικασίας που τα αντικαθιστά, αφαιρούνται από την εισφορά του ασφαλισμένου.

Από 1.1.2017 ο Ε.Φ.Κ.Α. συνεισπράττει με τις ασφαλιστικές εισφορές και την προβλεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου 44 παρ. 2 του ν. 3986/2011 εισφορά, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 50 του ν. 4144/2013, υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Ανεργίας υπέρ των Αυτοτελώς και Ανεξάρτητα Απασχολούμενων – Κλάδος ασφαλισμένων Ο.Α.Ε.Ε. και Ε.Τ.Α.Π. – Μ.Μ.Ε., καθώς και υπέρ των Αυτοτελώς και Ανεξάρτητα Απασχολούμενων – Κλάδος ασφαλισμένων Ε.Τ.Α.Α., την οποία και αποδίδει στον Ο.Α.Ε.Δ.. Επί εμμίσθων ασφαλισμένων που εκ της ιδιότητάς ασκούν και ελευθέριο επάγγελμα οι ως άνω εισφορές επιβάλλονται μόνον επί των μηνιαίων αποδοχών τους.

Σε ικανοποίηση σχετικού αιτήματος συλλόγων επιστημόνων, όσοι ασφαλισμένοι συμπληρώνουν 40 χρόνια ασφάλισης, με αίτηση τους μπορεί να καταβάλλουν μειωμένη κατά το 50% ασφαλιστική εισφορά, παραιτούμενοι από την προσαύξηση της σύνταξης τους ως προς τα επόμενα έτη ασφάλισης.

Το ύψος της ασφαλιστικής εισφοράς, καθώς και οι ασφαλιστικές κατηγορίες ή κλάσεις ή αποδοχές, βάσει των οποίων υπολογίζεται η μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων για τους οποίους, βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων που ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, προέκυπτε υποχρέωση υπαγωγής στον Ο.Α.Ε.Ε., συμπεριλαμβανομένων και των ασφαλισμένων που υπάγονταν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος στον Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτόρων, όπως έχουν διαμορφωθεί μέχρι 31.12.2015 παραμένουν αμετάβλητες μέχρι 31.12.2016.

Η σταθερή μηνιαία εισφορά, το ύψος της ασφαλιστικής εισφοράς, καθώς και οι ασφαλιστικές κατηγορίες ή

αποδοχές, βάσει των οποίων υπολογίζεται η μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων για τους οποίους, βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, προέκυπτε υποχρέωση υπαγωγής στους Τομείς του κλάδου κύριας ασφάλισης του Ε.Τ.Α.Α. (Τομέας Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, Τομέας Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών, Τομέας Ασφάλισης Νομικών), όπως έχουν διαμορφωθεί μέχρι 31.12.2015 παραμένουν αμετάβλητες μέχρι 31.12.2016, εξαιρουμένης της εισφοράς που καταβαλλόταν για την Ειδική προσαύξηση, καθώς και του κλάδου μονοσυνταξιούχων του Τ.Σ.Α.Υ. τα οποία καταργούνται από την 1.1.2016.

Μέχρι την 31.12.2016 οι ασφαλιστικές εισφορές του παρόντος άρθρου εξακολουθούν να εισπράττονται από τους υφιστάμενους κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος ασφαλιστικούς φορείς.

Τέλος, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από γνώμη του ΔΣ του Ε.Φ.Κ.Α., εξειδικεύονται οι κατηγορίες αυτοαπασχολούμενων και ελεύθερων επαγγελματιών, καθώς και ο τρόπος υπολογισμού των εισφορών των κατηγοριών αυτών, οι οποίοι μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος υπάγονταν στην ασφάλιση άλλων Φορέων Κύριας Ασφάλισης, πλην ΟΑΕΕ και ΕΤΑΑ. Μέχρι την έκδοση της Απόφασης αυτής η ασφάλιση και η καταβολή των εισφορών συνεχίζει με το καθεστώς που ίσχυε έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Άρθρο 40
Εισφορές ασφαλισμένων στον Ο.Γ.Α.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 40, οι ασφαλισμένοι, οι οποίοι ασφαλίζονταν ως αυτοαπασχολούμενοι στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών του Ο.Γ.Α., καταβάλλουν, από 1.1.2017, ασφαλιστική εισφορά στον κλάδο κύριας σύνταξης επί του εισοδήματός τους, όπως αυτό καθορίζεται με βάση το καθαρό φορολογητέο εισόδημα από την ασκούμενη αγροτική δραστηριότητα κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος. Η καταβολή ασφαλιστικής εισφοράς, βάσει του εισοδήματος του ασφαλισμένου εξασφαλίζει τη δίκαιη κατανομή των ασφαλιστικών βαρών, ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα του καθενός, και στηρίζεται στη θεμελιώδη αρχή του νέου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης που εγκαθιδρύει σύνδεσμο μεταξύ εισοδήματος, εισφορών και παροχών. Επίσης, προς το σκοπό της ίσης μεταχείρισης των ασφαλισμένων η ανωτέρω ρύθμιση ισχύει ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση. Τέλος, προβλέπεται ειδική ρύθμιση για τον υπολογισμό του ασφαλιστέου εισοδήματος σε περιπτώσεις οικογενειακής αγροτικής εκμετάλλευσης.

Στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, καθορίζεται το ύψος της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς σε ποσοστό 20% από την 1.1.2022. Παράλληλα, προβλέπεται μεταβατική περίοδος σταδιακής αύξησης του εν λόγω ποσοστού με αφετηρία την 1.7.2015. Σκοπός της ως άνω μεταβατικής περιόδου είναι να μην υπάρξει απότομη επιβάρυνση των ασφαλισμένων, ιδιαίτερα λαμβανομένων υπόψη των εξαιρετικά δυσμενών συνθηκών της ελληνικής οικονομίας και, ειδικά, του κλάδου αγροτικής παραγωγής.

Επίσης, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι το μέσω αγροτικό εισόδημα είναι πολύ κατώτερο του μέσου αστικού, ορίζεται ως πάγια ρύθμιση ότι το κατώτατο ασφαλιστέο μηνιαίο εισόδημα για τους αγρότες θα είναι το ποσό που αναλογεί στο 70% του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών και όχι το 100% που ισχύει για τους αυτοαπασχολούμενους.

Άρθρο 41
Ασφαλιστικές εισφορές υγειονομικής περίθαλψης

Το άρθρο 41 ορίζει τα ποσοστά των ασφαλιστικών εισφορών υγειονομικής περίθαλψης των ασφαλισμένων. Από 1.1.2017 τα ποσοστά που προβλέπονται για τους μισθωτούς και τις λοιπές κατηγορίες, των οποίων οι ασφαλιστικές εισφορές κλάδου σύνταξης υπολογίζονται κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 38 του παρόντος νόμου, υπολογίζονται επί των πραγματικών τους αποδοχών σε είδος ή σε χρήμα και ορίζονται σε ποσοστό 7,10% επί των πάσης φύσεως αποδοχών και κατανέμεται κατά ποσοστό 6,45% για παροχές σε είδος, εκ του οποίου 2,15% βαρύνει τον ασφαλισμένο και 4,30% βαρύνει τον εργοδότη, και ποσοστό 0,65% για παροχές σε χρήμα, εκ του οποίου 0,40% βαρύνει τον ασφαλισμένο και 0,25% βαρύνει τον εργοδότη.

Επίσης, στην παράγραφο 2 του άρθρου προβλέπεται ότι από 1.1.2017 για τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους αυτοαπασχολούμενους, τα ποσοστά των ασφαλιστικών εισφορών υγειονομικής περίθαλψης υπολογίζονται επί του ασφαλιστέου εισοδήματός τους και ορίζονται σε ποσοστό 6,95% επί του ασφαλιστέου εισοδήματός τους, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 39, βαρύνει εξ ολοκλήρου τους ασφαλισμένους και κατανέμεται κατά ποσοστό 6,45% για παροχές σε είδος και ποσοστό 0,50 % για παροχές σε χρήμα.

Η διάταξη προβλέπει την καταβολή ασφαλιστικών εισφορών υγειονομικής περίθαλψης από τους ασφαλισμένους με βάση τις οικονομικές τους δυνάμεις, προς αποφυγή κοινωνικών αδικιών. Παράλληλα, προβλέπεται μεταβατική περίοδος σταδιακής αύξησης των ανωτέρω ποσοστών. Σκοπός της ως άνω μεταβατικής περιόδου είναι να μην υπάρξει απότομη επιβάρυνση των ασφαλισμένων, ιδιαίτερα λαμβανομένων υπόψη των εξαιρετικά δυσμενών συνθηκών της ελληνικής οικονομίας.

Όπου το ποσοστό εισφορών είναι κατά την δημοσίευση του νόμου μικρότερο ή μεγαλύτερο των οριζόμενων στο άρθρο αυτό, αναπροσαρμόζονται ισόποσα ετησίως μέχρι την 31.12.2019 ώστε από 1.1.2020 να διαμορφωθεί στα ανωτέρω ποσοστά.

Άρθρο 42
Ειδικό παράβολο ασφαλιστικής κάλυψης αγρεργατών

Στόχος της προτεινόμενης διάταξης είναι η διευκόλυνση των αγροτών να εκπληρώσουν την κοινωνικοασφαλιστική υποχρέωση και την υποχρέωση καταβολής μισθού προς τους αγρεργάτες, συμπεριλαμβανομένων και των παράτυπων αλλοδαπών εργατών γης. Η ρύθμιση αυτή συνδυάζεται με πρόσφατη ρύθμιση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης που προβλέπει διαδικασία, με την οποία, εφόσον δεν έχουν εξαντληθεί τα αριθμητικά όρια μετακλητών εργατών γης (και άρα υπάρχει διαπιστωμένη ανάγκη για εργασία), ο δε αγρότης επικαλείται αντικειμενική αδυναμία για απασχόληση εργατών γης με έγκυρες συμβάσεις, θα δικαιούται ο τελευταίος να ζητή-

σει από τον Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης την έγκριση κατ' εξαίρεση απασχόλησης παράτυπα διαμενόντων πολιτών τρίτων χωρών

Για τους απασχολούμενους ως εργάτες γης προβλέπεται η έκδοση ειδικού παραβόλου αγοράς ασφαλιστικών εισφορών, στο οποίο θα περιλαμβάνεται το ποσό της εισφοράς υπέρ του Ε.Φ.Κ.Α.. Τα παράβολα διατίθενται στον εργοδότη από τα κατά τόπους Υποκαταστήματα του Ε.Φ.Κ.Α., από τις συνεργαζόμενες με τον Ε.Φ.Κ.Α. τράπεζες και υποκαταστήματα αυτών, από τα Ελληνικά Ταχυδρομεία και από οποιονδήποτε άλλον φορέα ή δίκτυο έπειτα από απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με καταβολή του οικείου ποσού της ασφαλιστικής εισφοράς. Οι Τράπεζες και λοιποί φορείς αποδίδουν ανά μήνα στον Ε.Φ.Κ.Α. τα ποσά που εισέπραξαν από την διάθεση του παραβόλου

Άρθρο 43
Προθεσμία Καταβολής ασφαλιστικών εισφορών

Η θεσμοθέτηση από 1.1.2017 σύντομης προθεσμίας καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών ασφαλισμένων, ήτοι ανά τρίμηνο, αποσκοπεί στο να συμβάλλει ενεργά στον ευχερέστερο έλεγχο των εσόδων του ενιαίου ταμείου του Ε.Φ.Κ.Α., με επακόλουθο την αποτελεσματικότερη διαχείριση και αξιοποίησή τους προς όφελος του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και την βιωσιμότητά του.

Άρθρο 44
Εισφορές υγειονομικής περίθαλψης συνταξιούχων

Το άρθρο 44 προβλέπει τα ποσοστά των ασφαλιστικών εισφορών υγειονομικής περίθαλψης των συνταξιούχων. Ειδικότερα, με βάση τις διατάξεις του παρόντος, αντικαθίσταται η παρ. 31 του άρθρου 1 του ν. 4334/2015 (Α΄ 80), η οποία με τις διατάξεις της περίπτωσης 2, υποπαράγραφος Ε2 της παρ. Ε του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α 94) αναριθμήθηκε σε παράγραφο 30, ώστε από την 1.7.2016 η εισφορά υγειονομικής περίθαλψης υπέρ Ε.Ο.Π.Υ.Υ. για παροχές ασθενείας σε είδος των συνταξιούχων του Ε.Φ.Κ.Α. ορίζεται σε ποσοστό 6%, και υπολογίζεται επί του καταβαλλόμενου ποσού κύριας σύνταξης, αφού αφαιρεθεί το ποσό που αντιστοιχεί στην Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις. Θεραπεύεται έτσι ο παραλογισμός της υφιστάμενης ρύθμισης να υπολογίζονται κρατήσεις στη βάση όχι των καταβαλλόμενων συντάξεων αλλά επί του ποσού που ίσχυε πριν από τις περικοπές της τελευταίας πενταετίας. Επιπλέον, στο άρθρο 44 προβλέπεται ότι από την 1.1.2016 παρακρατείται εισφορά 6% υπέρ Ε.Ο.Π.Υ.Υ. από τις επικουρικές συντάξεις, υπολογιζόμενης επίσης επί του καταβαλλόμενου ποσού επικουρικής σύνταξης. Για την εφαρμογή του άρθρου 44 ως καταβαλλόμενο ποσό νοείται το πράγματι καταβαλλόμενο ποσό κατά την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του νόμου συμπεριλαμβανομένης της ειδικής εισφοράς Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις και λαμβάνοντας υπόψη τυχόν προσωπική διαφορά.

Άρθρο 45
Κοινό Μητρώο Εισφορών και Φόρου Εισοδήματος

Στο πλαίσιο της σύνδεσης των εισοδημάτων των ασφαλισμένων με τις εισφορές τους στον Ε.Φ.Κ.Α., η οποία αποτελεί βασική αρχή του νέου συστήματος, η θεσμοθέτηση κοινού μητρώου εισφορών και φόρου εισοδήματός τους, διευκολύνει την διασταύρωση των φορολογικών και εν γένει οικονομικών στοιχείων των ασφαλισμένων προς αποφυγή χρονοβόρων διαδικασιών που επιβαρύνουν την Δημόσια Διοίκηση.

Περαιτέρω, η ρύθμιση αυτή αποσκοπεί στο να καταπολεμηθεί αποτελεσματικότερα η εισφοροδιαφυγή και φοροδιαφυγή, που πλήττουν την εύρυθμη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης για πολλές δεκαετίες.

Άρθρο 46
Αντικειμενικό σύστημα τεκμαρτού
υπολογισμού εισφορών

Η ανασφάλιστη εργασία αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες παθογένειες της ελληνικής οικονομίας, καθώς αποστερεί τα ασφαλιστικά ταμεία από σημαντικούς πόρους αποδυναμώνοντας τη χρηματοδοτική επάρκεια του ασφαλιστικού συστήματος, ενώ, την ίδια στιγμή, αποτελεί μια από τις πιο ακραίες μορφές παραβατικότητας στην αγορά εργασίας παραβιάζοντας θεμελιώδη δικαιώματα των εργαζομένων. Βάσει των εκτιμήσεων επιστημονικών φορέων, αλλά και του γραφείου προϋπολογισμού της Βουλής, οι απώλειες εσόδων των ασφαλιστικών ταμείων, λόγω της εισφοροδιαφυγής ανέρχονται από 6 έως 8 δις ευρώ ετησίως. Εκτός της παραβίασης της εργασιακής και ασφαλιστικής νομοθεσίας, η ανασφάλιστη εργασία στρεβλώνει τον ανταγωνισμό αποτελώντας τροχοπέδη για την αναπτυξιακή προοπτική της ελληνικής οικονομίας.

Παρά το γεγονός ότι τα τελευταία τέσσερα έτη υπήρξε πληθώρα νομοθετικών ρυθμίσεων που αποσκοπούσαν στον περιορισμό της ανασφάλιστης εργασίας τα ποσοστά αυξήθηκαν θεαματικά την περίοδο της ύφεσης της ελληνικής οικονομίας και παραμένουν σε εξαιρετικά υψηλά επίπεδα. Οι μέχρι σήμερα νομοθετικές ρυθμίσεις για την καταπολέμηση της ανασφάλιστης εργασίας λειτουργούσαν αποκλειστικά κατασταλτικά, χωρίς την παραγωγή ουσιαστικών αποτελεσμάτων. Ακόμα και η σημαντική αύξηση του προστίμου για την ανασφάλιστη εργασία δεν επέφερε αξιοσημείωτα αποτελέσματα, καθώς η εισπραξιμότητα του προστίμου παραμένει σε πολύ χαμηλά επίπεδα, μόλις στο 20-25%, ενώ είναι συχνό το φαινόμενο οι εργοδότες να καταφεύγουν στην πρακτική των νομιμοφανών προσλήψεων συμμορφούμενοι με την ελάχιστη νομιμότητα προκειμένου και να αποφεύγουν την επιβολή του προστίμου και να αποφεύγουν την καταβολή του συνόλου των ασφαλιστικών εισφορών.

Με το άρθρο 46 επιχειρείται για πρώτη φορά η θέσπιση ενός εκ των προτέρων αντικειμενικού μηχανισμού υπολογισμού εισφορών. Με Προεδρικό Διάταγμα, κατόπιν πρότασης του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να θεσπίζεται ένας ελάχιστος αριθμός εργαζομένων για κατηγορίες ή κλάδους επιχειρήσεων, μέσω της καθιέρωσης ενός ελάχιστου απαιτούμενου αριθμού ημερομισθίων και ποσού εισφορών για αυτές. Η προσδιοριζόμενη κατά το σύστημα αυτό δαπάνη αποτελεί το ελάχιστο οφειλόμενο ποσό για ασφαλιστικές εισφορές κατά μαχητό τεκμήριο. Επιπλέον, καθορίζεται το αντικειμενικό σύστημα τεκμαρτού υπολογισμού για κάθε κατηγορία επιχειρήσεων, η διαδικασία είσπραξης των ε-

πιπλέον των δηλωθέντων ποσών εισφορών και κάθε αναγκαίο για την εφαρμογή του παρόντος ειδικότερο ζήτημα.

Ο υπολογισμός των ελαχίστων καταβαλλόμενων ασφαλιστικών εισφορών ανά επιχείρηση θα λαμβάνει υπόψη του το είδος της επιχείρησης, το μέγεθος της εγκατάστασης, το ωράριο λειτουργίας, την τυχόν εποχιακή φύση της λειτουργίας της επιχείρησης, τον κύκλο εργασιών, τις αναγκαίες για την εκτέλεση των εργασιών ειδικότητες, τη γεωγραφική θέση της επιχείρησης, καθώς και την τυχόν εισφορά προσωπικής απασχόλησης από τον εργοδότη ή τους εταίρους εργοδοτικής επιχείρησης.

Επειδή η πολυπλοκότητα των παραμέτρων της αγοράς εργασίας είναι δυνατόν να οδηγήσει σε ανεπιεική αποτελέσματα, καθώς οι παράγοντες της αγοράς είναι διαρκώς μεταβαλλόμενοι, προβλέπεται μηχανισμός αμφισβήτησης των ελαχίστων ορίων από τη πλευρά των εργοδοτών. Από την άλλη μεριά, ο ορισμός ελαχίστου αριθμού ημερομισθίων δεν απαλλάσσει τον εργοδότη από τη νόμιμη ευθύνη του για την τήρηση της ασφαλιστικής νομοθεσίας και την καταβολή ασφαλιστικών εισφορών για το σύνολο των εργαζομένων που απασχολεί.

Άρθρο 47
Μετοχικά Ταμεία

Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου προβλέπεται ότι η χορήγηση παροχών από το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.), αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, καθώς και από τα Μετοχικά Ταμεία Στρατού, Αεροπορίας και Ναυτικού, αρμοδιότητας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, χρηματοδοτείται αποκλειστικά από τις καταθέσεις των μετόχων και από τα περιουσιακά στοιχεία των ταμείων. Ο χαρακτήρας των μετοχικών ταμείων ήταν ανέκαθεν ανακεφαλαιοποιητικός, και όχι αναδιανεμητικός, και, συνακόλουθα, τα χορηγούμενα μερίσματα οφείλουν να βρίσκονται σε αντιστοιχία με τις καταθέσεις του μετόχου, ώστε να αποφεύγεται η δημιουργία ελλειμμάτων. Προς το σκοπό αυτό αποκλείεται ρητά οποιαδήποτε μεταφορά πόρων στα ταμεία από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, με εξαίρεση τους πόρους έκτακτης χρηματοδότησης των μερισμάτων των εν δυνάμει μερισματούχων, των οποίων οι αιτήσεις εκκρεμούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 καταργούνται η υποπερίπτωση Ε΄ της περίπτωσης 3 της υποπαραγράφου ΙΑ.2 της παρ. ΙΑ του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014 (Α΄ 85) και η παρ. 2 του άρθρου 220 του ν. 4281/2014 (Α΄ 160).

Άρθρο 48
Διατάξεις Μ.Τ.Π.Υ.

Με τις διατάξεις του άρθρου 48 καθιερώνεται νέος τρόπος υπολογισμού του μηνιαίου μερίσματος των μετόχων του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.). Ο νέος τρόπος υπολογισμού εξασφαλίζει την αντιστοιχία μεταξύ χορηγούμενου μερίσματος και καταθέσεων του μέτοχου, κατά τη διάρκεια της συμμετοχής του στο Ταμείο. Περαιτέρω, και προς το σκοπό της ίσης μεταχείρισης των μετόχων, προβλέπεται η αναπροσαρμογή των μερισμάτων, όσων έχουν εξέλθει της υπηρεσίας μέχρι την προηγούμενη της δημοσίευσης του παρόντος νόμου, σύμφωνα με το νέο τρόπο υπολογισμού του μερίσματος, ενώ καταργείται κάθε διάταξη που προέβλεπε κατώτατο όριο μερίσματος.

Επιπλέον, προβλέπεται η χορήγηση εφάπαξ βοηθήματος για μετόχους που δεν συμπλήρωσαν το ελάχιστο όριο συμμετοχής για χορήγηση μηνιαίου μερίσματος, καθώς οι καταθέσεις του μετόχου πρέπει να του επιστραφούν, ακόμη κι αν δεν πληροί τις προϋποθέσεις για χορήγηση μερίσματος.

Τέλος, προβλέπεται ο περιορισμός των προσώπων που δικαιούνται μέρισμα. Συγκεκριμένα, κατά το προϊσχύσαν καθεστώς ο κύκλος των δικαιούχων ήταν ιδιαίτερα ευρύς, γεγονός το οποίο επιβάρυνε τη βιωσιμότητα του Ταμείου και δεν δικαιολογείτο από λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης. Επιπροσθέτως, ορισμένες από τις τροποποιούμενες ή καταργούμενες διατάξεις δεν στηρίζονταν στη θεμελιώδη αρχή της ισότητας των φύλων.

Άρθρο 49
Πρόσθετοι πόροι Ασφαλιστικού Συστήματος

Προβλέπεται ότι στους πόρους Ε.Φ.Κ.Α συμπεριλαμβάνονται τα ποσά των επιβληθέντων προστίμων των άρθρων 23 και 24 του ν. 3996/2011 και το 20% των εσόδων που προκύπτουν από την εκποίηση και εκμετάλλευση ακινήτων του Δημοσίου ή των Ν.Π.Δ.Δ. ή των δημοσίων επιχειρήσεων των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ, εξαιρουμένων όσων έχουν μεταβιβαστεί στο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας Ελληνικού Δημοσίου.

Άρθρο 50
Ευθύνη διοικούντων προσώπων νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων για ληξιπρόθεσμες οφειλές προς εργαζομένους

Με την παρούσα ρύθμιση , προβλέπεται αναλογική εφαρμογή των παρ. 1, 2 και 4 του άρθρου 31 ν. 4321/2015 και για κάθε είδους ληξιπρόθεσμη και μη παραγεγραμμένη απαίτηση των εργαζομένων των νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων που πηγάζουν από τις συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας που έχουν συνάψει οι πρώτοι με αυτές και έχουν επιδικασθεί με εκτελεστές δικαστικές αποφάσεις. Κατά συνέπεια, επεκτείνεται η προσωπική ευθύνη των διοικούντων προσώπων στις υποχρεώσεις του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας του άρθρου 3 του ν. 4174/2013 προς τους εργαζομένους, οι οποίες απορρέουν από τη σχέση εξαρτημένης εργασίας των τελευταίων με την επιχείρηση, έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες και δεν έχουν παραγραφεί.

Η εν λόγω ρύθμιση αποσκοπεί στην κοινωνική προστασία των εργαζομένων των επιχειρήσεων, οι οποίοι, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια εν μέσω της κρίσης που διέρχεται η ελληνική οικονομία, μένουν έκθετοι απέναντι στην οικονομική δυσπραγία ή εν γένει κακοδιαχείριση του εργοδότη τους, καθώς συχνά η μη καταβολή των δεδουλευμένων τους αποτελεί την εύκολη λύση για περικοπή των εξόδων της επιχείρησης. Νομικά πρόσωπα υπερχρεωμένα έναντι των τραπεζών και συχνά μη δυνάμενα να ανταποκριθούν στις δανειακές υποχρεώσεις τους πτωχεύουν ή συγχωνεύονται, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι να μην μπορούν να διεκδικήσουν αποτελε-

σματικά τις ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις τους, ενόψει μάλιστα και των δυσμενών για αυτούς νέων διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και του Πτωχευτικού Κώδικα κατ' αναλογία.

Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. προστίθεται νέα παράγραφος 6 στο άρθρο 31 του ν. 4321/2015, με την οποία προβλέπεται ότι οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 4 για την προσωπική, αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη των προσώπων της παρ. 1, στις περιπτώσεις ληξιπρόθεσμων απαιτήσεων των εργαζομένων των νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων, οι οποίες πηγάζουν από τις συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας που έχουν συνάψει οι πρώτοι με αυτές, καταλαμβάνουν και απαιτήσεις γεγενημένες πριν την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, εάν η παραγραφή συμπληρώνεται μετά την έναρξη ισχύος του.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄
ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Άρθρο 51
Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης
Σύσταση - Σκοπός

Με το άρθρο 51 συνιστάται νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (Ε.Φ.Κ.Α.), το οποίο τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Η ύπαρξη ενός ενιαίου φορέα ασφάλισης πέραν του ότι υλοποιεί τη βασική αρχή ισονομίας που χαρακτηρίζει το νέο σύστημα, απλοποιεί τις εν γένει κοινωνικοασφαλιστικές διαδικασίες.

Πιο αναλυτικά, προβλέπεται ότι ο Ε.Φ.Κ.Α. θα λειτουργήσει πλήρως ως φορέας κοινωνικής ασφάλισης από 1.1.2017, οπότε και θα ενταχθούν σε αυτόν αυτοδίκαια οι υφιστάμενοι φορείς κύριας κοινωνικής ασφάλισης, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, καθιστάμενος έτσι καθολικός διάδοχος τούτων. Το Ν.Α.Τ. και ο Ο.Γ.Α., μετά την ένταξή τους διατηρούν αυτοτελή νομική προσωπικότητα για την άσκηση των μη ασφαλιστικών αρμοδιοτήτων τους. Έως τότε (μεταβατικό στάδιο), οι Φ.Κ.Α. εξακολουθούν να λειτουργούν, όπως και σήμερα, σύμφωνα με τις γενικές ή ειδικές ή καταστατικές τους διατάξεις, πλην όσων ρητώς ορίζονται διαφορετικά, ενώ ο Ε.Φ.Κ.Α. θα λειτουργεί μόνο με τις προβλεπόμενες στον παρόντα νόμο υπηρεσίες του και μόνο για τους σκοπούς ενοποίησης.

Επιπρόσθετα προβλέπεται ότι στον Ε.Φ.Κ.Α. περιέρχονται οι εν γένει αρμοδιότητες που αφορούν στις συντάξεις του Δημοσίου, οι οποίες και θα καταβάλλονται εφεξής από τον Ενιαίο Φορέα. Σκοπός του Ε.Φ.Κ.Α. είναι η κάλυψη των υπακτέων στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α. προσώπων για τους ασφαλιστικούς κινδύνους που προβλέπονται από την οικεία νομοθεσία μέσω της χορήγησης: α) μηνιαίας κύριας σύνταξης, λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου στους ασφαλισμένους του ή στα μέλη οικογενείας τους, β) παροχών ασθένειας σε χρήμα, γ) ειδικών προνοιακών επιδομάτων και δ) κάθε άλλης παροχής σε χρήμα ή υπηρεσιών, για τις οποίες καθίσταται αρμόδιος ο Ε.Φ.Κ.Α.

Άρθρο 52
Οργανισμός του Ε.Φ.Κ.Α.

Στο άρθρο 52 προβλέπεται η έκδοση Προεδρικού Διατάγματος Οργανισμού του νέου φορέα μέχρι 31.12.2016. Περιεχόμενο του Προεδρικού Διατάγματος αποτελεί μεταξύ άλλων:

α) η διάρθρωση των υπηρεσιών σε οργανικές μονάδες η καθ' ύλην και η κατά τόπον κατανομή των αρμοδιοτήτων των υπηρεσιών που τον συγκροτούν σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο, καθώς και θέματα λειτουργίας και αρμοδιότητάς τους, β) οι αρμοδιότητες των Γενικών Διευθύνσεων, οι επιχειρησιακοί στόχοι των Διευθύνσεων και οι αρμοδιότητες των Τμημάτων και λοιπών οργανικών μονάδων, γ) οι κλάδοι προσωπικού κατά κατηγορίες, ο αριθμός και η κατανομή των θέσεων του κάθε φύσεως προσωπικού σε κλάδους και ειδικότητες μέσα στο πλαίσιο του συνολικού αριθμού των οργανικών θέσεων, τα τυπικά προσόντα διορισμού ή πρόσληψης κατά κλάδο και ειδικότητα, δ) η γενική περιγραφή προσόντων και τυπικών καθηκόντων των προϊσταμένων, ε) η σύσταση ή συγχώνευση ή κατάργηση υπηρεσιών ή οργανικών μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α., στ) η σύσταση νέων θέσεων προσωπικού, καθώς και η κατάργηση, κατά κατηγορία και κλάδο, υφιστάμενων θέσεων που πλεονάζουν, ζ) η σύσταση κλάδων κατά κατηγορίες, καθώς και η συγχώνευση ή κατάργηση υφισταμένων με δυνατότητα κατάργησης αντίστοιχων οργανικών θέσεων, η) η μεταφορά θέσεων προσωπικού σε άλλους κλάδους, υφιστάμενους ή νέους, της ίδιας ή άλλης κατηγορίας, καθώς και η ρύθμιση θεμάτων ένταξης υπηρετούντων υπαλλήλων σε νέους κλάδους της ίδιας κατηγορίας, που προκύπτουν με σύσταση ή συγχώνευση υφισταμένων και θ) κάθε άλλο θέμα σχετικό με την οργάνωση, στελέχωση και λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α..

Από την έναρξη ισχύος του Οργανισμού συστήνονται στο Φορέα με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης Διοικητικές Επιτροπές, με αρμοδιότητα, μεταξύ άλλων, την εξέταση ενδικοφανών προσφυγών. Η σύνθεση και οι λοιπές αρμοδιότητες των Επιτροπών αυτών καθορίζονται με την ίδια ως άνω απόφαση. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται, κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων, η αποζημίωση των συμμετεχόντων στις εν λόγω επιτροπές.

Μέχρι τη σύσταση των επιτροπών αυτών, συνεχίζουν να λειτουργούν οι Διοικούσες Επιτροπές του Ε.Τ.Α.Α., μόνο όσον αφορά στην εξέταση και λήψη απόφασης επί αιτήσεων θεραπείας, οι Τοπικές Διοικητικές Επιτροπές του Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. και του Ο.Α.Ε.Ε., καθώς και τα αρμόδια όργανα του άρθρου 40 του Καταστατικού Ασφάλισης και Συνταξιοδότησης Αγροτών, όπως ισχύει. Τα ως άνω όργανα αποτελούν Διοικητικές Επιτροπές του Ε.Φ.Κ.Α. και διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις εφαρμοζόμενες αναλόγως. Για τους λοιπούς εντασσόμενους φορείς, στους οποίους προβλέπεται από τη νομοθεσία που τους διέπει η διαδικασία ενδικοφανών προσφυγών, και μέχρι τη σύσταση των ανωτέρω επιτροπών, ορίζεται ότι αρμόδιο για την εξέταση αυτών είναι το Δ.Σ

του Ε.Φ.Κ.Α.

Με τον Οργανισμό του Ε.Φ.Κ.Α. θα επιτευχθεί η ουσιαστική ενοποίηση των υπηρεσιών των εντασσομένων φορέων κοινωνικής ασφάλισης, θα εξορθολογιστεί η διοικητική και λειτουργική οργάνωση του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος της χώρας και θα αντιμετωπιστούν διοικητικές και οργανωτικές δυσλειτουργίες, όπως το υπέρογκο διοικητικό και λειτουργικό κόστος και η γραφειοκρατία.

Επίσης, προβλέπεται ότι ο Ε.Φ.Κ.Α. εξακολουθεί να εφαρμόζει την περί ΚΕ.Π.Α. νομοθεσία.

Τέλος, με Προεδρικό Διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κατόπιν εισήγησης του Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α., καταρτίζεται Κανονισμός Ασφάλισης και Παροχών του Ε.Φ.Κ.Α., στη βάση πορίσματος Επιτροπής που θα συγκροτηθεί από τον ανωτέρω Υπουργό, καθώς και Κανονισμός Οικονομικής Οργάνωσης και Λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α..

Άρθρο 53
Ένταξη φορέων, κλάδων, τομέων
και λογαριασμών στον Ε.Φ.Κ.Α.

Στο άρθρο 53 προσδιορίζονται οι φορείς, τομείς, κλάδοι και λογαριασμοί ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α., ο οποίος θα λειτουργεί με ενιαία διοικητική και οικονομική οργάνωση. Συγκεκριμένα, εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. οι φορείς, τομείς, κλάδοι και λογαριασμοί κύριας ασφάλισης και παροχών σε χρήμα, ώστε αυτός να καταστεί ενιαίος φορέας κοινωνικής ασφάλισης με ενιαίους κανόνες για όλους, όσοι υπάγονται στις καταστατικές του διατάξεις. Στο πλαίσιο ενοποίησης των καταβαλλόμενων παροχών, προβλέπεται ότι, όσες παροχές σε χρήμα καταβάλλονταν από φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς πρόνοιας που με το παρόν εντάσσονται στο Ε.Τ.Ε.Α., θα καταβάλλονται από τον Ε.Φ.Κ.Α.. Για τον σκοπό αυτό θα διαχωριστεί η ή περιουσία των φορέων πρόνοιας που αντιστοιχεί στις σχετικές παροχές, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του παρόντος νόμου για τον διαχωρισμό της περιουσίας. Επιπλέον, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται το ποσό του πάγιου πόρου του άρθρου 34 του ν. 2773/1999 (Α΄ 286), όπως επικαιροποιήθηκε με τα οριζόμενα στο άρθρο 132 του ν. 3655/2008 (Α΄ 58), καθώς και το ύψος του ποσού κάθε άλλου πόρου υπέρ του ΚΑΠ - ΔΕΗ που διατηρήθηκε με την παρ. 9 του άρθρου 44 του ν.3863/2010 (Α΄ 115) , το οποίο αποδίδεται στον Ε.Φ.Κ.Α. έναντι των παροχών σε χρήμα του Τμήματος Παροχών Πρόνοιας Ασφαλισμένων του πρώην ΚΑΠ - ΔΕΗ, τη χορήγηση των οποίων αναλαμβάνει, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου ο Ε.Φ.Κ.Α..

Άρθρο 54
Κ.Ε.Α.Ο.

Με τις διατάξεις του άρθρου 54 προβλέπεται η μεταφορά και υπαγωγή του Κ.Ε.Α.Ο. στον Ε.Φ.Κ.Α. από 1.1.2017 με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, καθώς και με την υφιστάμενη οργανωτική του δομή και το προσωπικό του. Το Κ.Ε.Α.Ο. εποπτεύεται από το Διοικητή του Ε.Φ.Κ.Α. ή από Υποδιοικητή του μετά από μεταβίβαση της αρμοδιότητας αυτής.

Η εν γένει λειτουργία του Κ.Ε.Α.Ο. καθορίζεται από την οικεία νομοθεσία και εξακολουθεί να ασκεί όλες τις ανατεθειμένες σε αυτό αρμοδιότητες κατά τα οριζόμενα σε αυτή.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που θα εκδοθεί μέχρι 31.7.2016 καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την ενοποίηση της είσπραξης ασφαλιστικών εισφορών και φορολογικών οφειλών, η οποία θα λάβει χώρα από 1.1.2017 και εφεξής.

Άρθρο 55
Ασφαλιστέα πρόσωπα

Με το άρθρο 55 προβλέπεται ότι ασφαλιστέα στον Ε.Φ.Κ.Α πρόσωπα είναι όλοι όσοι υπάγονταν στην ασφάλιση των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, σύμφωνα με τις γενικές, ειδικές ή καταστατικές τους διατάξεις και όσοι, μετά την εν λόγω ένταξη, αναλαμβάνουν ασφαλιστέα εργασία ή αποκτούν ασφαλιστέα ιδιότητα, καθώς και τα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών τους. Καθίσταται, δηλαδή, σαφές ότι η παρούσα ασφαλιστική μεταρρύθμιση διακρίνεται από παρελθούσες ενοποιήσεις φορέων κοινωνικής ασφάλισης, καθώς παύει η διασπορά των ασφαλισμένων σε διαφορετικά ταμεία, με όλες τις επιμέρους διαφοροποιήσεις που αυτό συνεπαγόταν, όπως για παράδειγμα το επίπεδο παρεχόμενων υπηρεσιών, και τίθενται οι βάσεις για την ουσιαστική ενοποίηση των κανόνων της κοινωνικής ασφάλισης.

Άρθρο 56
Πόροι

Στο άρθρο 56 προβλέπονται οι πόροι του Ε.Φ.Κ.Α, οι οποίοι είναι απαραίτητοι για την πραγμάτωση των σκοπών του και την αποτελεσματική λειτουργία του. Συγκεκριμένα, πόρους του Ε.Φ.Κ.Α. αποτελούν οι ασφαλιστικές εισφορές ασφαλισμένων και εργοδοτών, οι πρόσοδοι της περιουσίας, η απόδοση των κεφαλαίων και αποθεματικών, καθώς και κάθε άλλο έσοδο και πόρος που προβλέπεται από διάταξη νόμου. Επιπλέον, οι πάσης φύσεως πόροι των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών αποτελούν πόρους του Ε.Φ.Κ.Α από την ημερομηνία ένταξής τους σε αυτόν. Τέλος, ο Ε.Φ.Κ.Α. ως διάδοχος φορέας εξακολουθεί να εισπράττει και να αποδίδει εισφορές και πάσης φύσεως πόρους που εισπράττονταν και αντίστοιχα αποδίδονταν σε τρίτους φορείς από τους εντασσόμενους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς του άρθρου 56 του παρόντος, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 57
Διοίκηση του Ε.Φ.Κ.Α.

Στο άρθρο 57 ορίζονται τα όργανα Διοίκησης του Ε.Φ.Κ.Α.

Ειδικότερα ορίζεται ότι όργανα Διοίκησης του νέου φορέα είναι ο Διοικητής και το Διοικητικό Συμβούλιο. Καθορίζονται τα προσόντα του Διοικητή και ο τρόπος διορισμού του. Συστήνονται θέσεις Υποδιοικητών, που επιλέγονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4369/2016 και ρυθμίζονται θέματα σύνθεσης του Διοικητικού Συμβουλίου και λειτουργίας του.

Άρθρο 58
Συμβουλευτικές Επιτροπές

Στο άρθρο 58 προβλέπεται η σύσταση στο νέο φορέα Συμβουλευτικών Επιτροπών, στις οποίες εκπροσωπούνται οι συνδικαλιστικές και εργοδοτικές οργανώσεις και επιστημονικοί φορείς, όπου αυτά υφίστανται, του οικείου κοινωνικού χώρου και οι οποίες συνδράμουν το Δ.Σ., μεταξύ άλλων, στον καθορισμό της δράσης και στη χάραξη γενικών κατευθύνσεων λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α. Δεδομένου ότι στον Ε.Φ.Κ.Α. υπάγονται ανόμοιες κατηγορίες ασφαλισμένων προερχόμενοι από διαφορετικούς κοινωνικούς χώρους, με αποτέλεσμα να έχουν διακριτά συμφέροντα, επιδιώξεις και ανάγκες, κρίνεται απαραίτητη η εισαγωγή αυτού του νέου θεσμού, προκειμένου να καταστεί δυνατή η εκπροσώπησή τους μέσω ενός ευέλικτου συλλογικού οργάνου, με ειδική εξειδίκευση ανά κατηγορία.

Με το ίδιο άρθρο δίνεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης προκειμένου να καθορίσει τη συγκρότηση, τη σύνθεση, τις αρμοδιότητες και τη διαδικασία ανάδειξης των δύο εκπροσώπων των ασφαλισμένων στο Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α, καθώς και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα.

Άρθρο 59
Αρμοδιότητες Διοικητή

Άρθρο 60
Αρμοδιότητες Διοικητικού Συμβουλίου

Στις διατάξεις των άρθρων 59 και 60 καθορίζονται οι αρμοδιότητες του Διοικητή και του Διοικητικού Συμβουλίου αντίστοιχα.

Άρθρο 61
Προσωπικό γραφείων Διοικητή και Υποδιοικητών

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται η σύσταση συγκεκριμένου αριθμού θέσεων Ειδικών Συμβούλων – Συνεργατών με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου στο γραφείο του Διοικητή και στα γραφεία των Υποδιοικητών για την υποβοήθηση στο έργο τους.

Για τα προσόντα, την πρόσληψη, αποχώρηση και την εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού αυτού, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις περί των πολιτικών γραφείων των μελών της Κυβέρνησης. Η δε πλήρωση των θέσεων αυτών προβλέπεται ότι μπορεί να γίνει και με απόσπαση υπαλλήλου του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Άρθρα 62 - 69

Στα εν λόγω άρθρα προβλέπεται η διοικητική οργάνωση του νέου φορέα, κυρίως σε επίπεδο Γενικών Διευθύνσεων και Διευθύνσεων υπαγόμενων απευθείας στο Διοικητή, προκειμένου ο Ε.Φ.Κ.Α. να μπορεί να λειτουργήσει κατά το μεταβατικό στάδιο, μέχρι την έναρξη της πλήρους λειτουργίας του ως φορέα κοινωνικής ασφάλισης με το νέο οργανισμό.

Έτσι, προβλέπεται σύσταση τμημάτων Γραμματείας Διοικητή και Υποδιοικητών, Διευθύνσεων Ειδικού Προγράμματος και Εσωτερικού Ελέγχου και Ελέγχου Εσωτερικών Υποθέσεων και Γενικών Διευθύνσεων Εισφορών και Ελέγχων, Οικονομικών Υπηρεσιών και Διοικητικής Υποστήριξης, Απονομής Συντάξεων, Καταβολής Παροχών Υγείας, Στρατηγικής και Ανάπτυξης, Πληροφορικής και Επικοινωνιών, καθώς και Εξυπηρέτησης Ασφαλισμένων και Εργοδοτών.

Επίσης, περιγράφονται οι στρατηγικοί σκοποί και οι αρμοδιότητες των Γενικών Διευθύνσεων, καθώς και οι αρμοδιότητες των υπόλοιπων συνιστώμενων με τον παρόντα νόμο οργανικών μονάδων.

Άρθρο 70
Περιουσία, λογιστική και οικονομική λειτουργία

Με τις διατάξεις του άρθρου 70 καθορίζεται η περιουσία του νέου φορέα, οι απαιτήσεις και οι υποχρεώσεις του, η κινητή και ακίνητη περιουσία του, καθώς και η διαδικασία κτήσης τους.

Ειδικότερα προβλέπεται ότι στον Ε.Φ.Κ.Α., ως καθολικό διάδοχο των εντασσόμενων σε αυτόν φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, περιέρχεται αυτοδικαίως το σύνολο του ενεργητικού και του παθητικού των εντασσόμενων σε αυτόν φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, η κινητή και ακίνητη περιουσία τους, ενώ ο Ε.Φ.Κ.Α. υπεισέρχεται στα πάσης φύσεως δικαιώματα και υποχρεώσεις των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών. Η μεταβίβαση της περιουσίας γίνεται χωρίς την καταβολή φόρου, τέλους ή δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου, οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων και χωρίς την τήρηση οποιουδήποτε τύπου πράξης ή συμβολαίου.

Σε περιπτώσεις συγκυριότητας περιουσιακών στοιχείων των εντασσομένων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων με άλλους φορείς που δεν εντάσσονται σε αυτόν, ο διαχωρισμός της περιουσίας γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από οικονομική μελέτη.

Η απογραφή των περιουσιακών στοιχείων των εντασσομένων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, καθώς και η αποτίμηση της αξίας τους ενεργείται, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις από τις οικονομικές υπηρεσίες τους μέχρι την παύση της λειτουργίας τους, ή από ορκωτούς λογιστές, μετά από ανάθεση.

Στο υπόψη άρθρο προβλέπονται επίσης οι βασικοί κανόνες οικονομικής λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α.. Το λογιστικό και οικονομικό έτος του Ε.Φ.Κ.Α. ταυτίζεται με το ημερολογιακό. Οι οικονομικές υπηρεσίες του Ε.Φ.Κ.Α. καταρτίζουν τον Προϋπολογισμό του για το ενιαίο οικονομικό έτος της λειτουργίας του, ο οποίος περιλαμβάνει τα προβλεπόμενα ετήσια έσοδα και έξοδα και μετά την έγκρισή του από το Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α., εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και εκτελείται υπό την ευθύνη της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών και Διοικητικής Υποστήριξης του Ε.Φ.Κ.Α.. Ο Ε.Φ.Κ.Α. συντάσσει προϋπολογισμό, ισολογισμό - απολογισμό, τηρεί λογιστικά βιβλία, παραστατικά και αρχεία διαχείρισης και εφαρμόζεται το διπλογραφικό σύστημα για την τήρηση των λογιστικών βιβλίων, σύμφωνα με το π.δ. 80/1997 (Α΄ 68) και τις διατάξεις περί λογιστικού των Ν.Π.Δ.Δ.. Ο προϋπολογισμός εκτελείται υπό την ευθύνη της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών και Διοικητικής Υποστήριξης του Ε.Φ.Κ.Α.

Για τη μεταβατική περίοδο έως την 1.1.2017, οπότε και

άρχεται η λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α., εξακολουθούν να εκτελούνται οι εγκεκριμένοι προϋπολογισμοί των εντασσομένων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών. Μέχρι την 31.12.2016 και με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, εκδίδεται και ο Κανονισμός Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α. μετά από πρόταση του Δ.Σ του. Μέχρι την έκδοση της απόφασης αυτής εφαρμόζονται οι διατάξεις του Οργανισμού Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών (Β΄ 1737/29.11.2006) κατά το μέρος που δεν αντίκειται στις διατάξεις του παρόντα νόμου. Η κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων, που προβλέπεται από το άρθρο 53 του ν. 4144/2013 (Α 88), σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (Δ.Π.Χ.Α.) αρχίζει από 1η Ιανουαρίου 2019. Η αναβολή της έναρξης εφαρμογής των Δ.Π.Χ.Α κρίνεται αναγκαία λόγω της επικείμενης διοικητικής και οικονομικής ανασυγκρότησης των Ταμείων και του αναγκαίου χρόνου προετοιμασίας του Ε.Φ.Κ.Α..

Επίσης προβλέπεται η συνέχιση εκκρεμών δικών που αφορούν διαφορές ή υποθέσεις των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, ενώ οι δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται ισχύουν έναντι του Ε.Φ.Κ.Α..

Τέλος, παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Εργασίας, για τη δυνατότητα ρύθμισης ειδικότερων θεμάτων για την εφαρμογή της διάταξης με την έκδοση αντίστοιχης Υπουργικής Απόφασης.

Άρθρο 71
Θέματα Προσωπικού

Στο άρθρο 71 ρυθμίζονται θέματα στελέχωσης του νέου φορέα με μεταφορά προσωπικού από τους εντασσόμενους φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Προβλέπεται ότι όλες οι κενές οργανικές θέσεις των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, πλην εκείνων της Γενικής Διεύθυνσης Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα, καταργούνται από την ημερομηνία ένταξής τους στον Ε.Φ.Κ.Α., εκτός εάν έχει προκηρυχθεί η πλήρωσή τους.

Άρθρο 72
Θέματα προσωπικού της Γενικής Διεύθυνσης
Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα
της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής

Στο άρθρο 72 ρυθμίζονται θέματα στελέχωσης της Γενικής Διεύθυνσης Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής κατά παρέκκλιση των οριζομένων στα άρθρα 71 και 101. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι ειδικά για την άσκηση αρμοδιοτήτων που αφορούν στις συντάξεις του Δημοσίου Τομέα, η δυνατότητα και η διαδικασία απόσπασης στον Ε.Φ.Κ.Α. προσωπικού που υπηρετεί στη Γενική Διεύθυνση Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών από 1.1.2017 στον Ε.Φ.Κ.Α. κατόπιν σχετικής αίτησης του ενδιαφερόμενου υπαλλήλου.

Άρθρο 73
Διατάξεις Ν.Α.Τ. και Ο.Γ.Α.

Στο άρθρο 73 προβλέπεται ότι ο καθορισμός του προσωπικού των Φορέων που δεν εντάσσονται με το παρόν στον Ε.Φ.Κ.Α., όπως το Ν.Α.Τ. και ο Ο.Γ.Α., θα ρυθμιστούν με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ενώ η διάρθρωση των υπηρεσιών του αυτών, οι αρμοδιότητες των οργανικών τους μονάδων, οι κλάδοι από τους οποίους προέρχονται οι προϊστάμενοι αυτών κ.λ.π. θα ρυθμιστούν με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης αντίστοιχα. Επίσης, ορίζεται ότι για τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασής τους οι υπάλληλοι του Ν.Α.Τ. υπάγονται στο Υπηρεσιακό και Πειθαρχικό Συμβούλιο του Ε.Φ.Κ.Α., ενώ για τους υπαλλήλους του Ο.Γ.Α. εξακολουθεί να ισχύει η οικεία νομοθεσία, εφόσον δεν έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ Ε.Τ.Ε.Α.
ΚΑΙ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Άρθρα 74—79

Με τα άρθρα 74-79 αντικαθίστανται και προστίθενται διατάξεις στον ν. 4052/2012 (Α΄ 41) για το Ε.Τ.Ε.Α., στο οποίο με το παρόντα νόμο εντάσσονται τα ταμεία, τομείς, κλάδοι και λογαριασμοί πρόνοιας. Κατ' επέκταση, το Ε.Τ.Ε.Α. μετονομάζεται σε «Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών» («Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.») και τροποποιούνται αντιστοίχως ο σκοπός, η διάρθρωση, η διοίκηση και η εν γένει λειτουργία του. Προς τούτο συνιστώνται δύο (2) κλάδοι, οι οποίοι λειτουργούν με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, και συγκεκριμένα: α) ο κλάδος επικουρικής ασφάλισης και β) ο κλάδος εφάπαξ παροχών, στους οποίους παρακολουθούνται αυτοτελώς οι εισφορές και οι παροχές ανά κλάδο. Μεταξύ των σκοπών του περιλαμβάνεται πλέον και η καταβολή εφάπαξ παροχών στους δικαιούχους ασφαλισμένους.

Αναφέρονται αναλυτικά τα εντασσόμενα ταμεία, τομείς, κλάδοι και λογαριασμοί πρόνοιας, τα ασφαλιστέα στο ταμείο πρόσωπα, οι πόροι, το οικονομικό σύστημα λειτουργίας και ο χρόνος ασφάλισης για τον κλάδο επικουρικής ασφάλισης (παράγραφος 1) και για τον κλάδο εφάπαξ παροχών (παράγραφος 2), ώστε να συστηματοποιηθούν οι διατάξεις που διέπουν τη λειτουργία του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. μετά την ανωτέρω ένταξη.

Άρθρα 80- 81

Ειδικότερα, με τις διατάξεις των άρθρων 80- 81 καθορίζεται η νέα σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., ο τρόπος επιλογής του Διοικητή και δίνεται εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Φορέα να αποφασίζουν από κοινού σχετικά με την νέα οργανωτική διάρθρωση του Φορέα, τις αρμοδιότητες όλων των οργανωτικών μονάδων και κάθε άλλη σχετική με τη λειτουργία του λεπτομέρεια.

Επίσης, προβλέπεται ότι η παύση λειτουργίας των εντασσόμενων στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. φορέων Πρόνοιας διαπιστώνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθώς και

ότι τα υφιστάμενα όργανα διοίκησης του Ε.Τ.Ε.Α. παραμένουν και στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. μέχρι τη λήξη της θητείας τους.

Άρθρο 82
Θέματα οικονομικής λειτουργίας Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Το άρθρο 82 τροποποιεί τον ν. 4052/2012 (Α΄ 41), προσθέτοντας στον τελευταίο άρθρο 45Α. Συγκεκριμένα, ορίζεται ότι το λογιστικό και οικονομικό έτος του Κλάδου Πρόνοιας ταυτίζεται με το ημερολογιακό. Τα έσοδα και έξοδα προσδιορίζονται στον προϋπολογισμό του κλάδου Πρόνοιας που συντάσσεται ετησίως και εγκρίνεται μαζί με τον προϋπολογισμό του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από έγκρισή του από το Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Προβλέπεται η απογραφή των περιουσιακών στοιχείων των εντασσόμενων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών Πρόνοιας και ορίζεται ότι στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. ισχύει και εφαρμόζεται ο κανονισμός Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του Ε.Τ.Ε.Α., οι διατάξεις περί Λογιστικού των Ν.Π.Δ.Δ..

Άρθρο 83
Θέματα προσωπικού εντασσομένων
νομικών προσώπων

Το άρθρο 83 τροποποιεί το άρθρο 46 του ν. 4052/2012 (Α΄ 41) κατά τρόπο, ώστε να ρυθμίζονται θέματα προσωπικού του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., τοποθέτησης προϊσταμένων, ενώ προβλέπεται ότι εντός 15 ημερών από την έναρξη ισχύος της κ.υ.α. του άρθρου 81 του παρόντος λήγει αυτοδίκαια η θητεία των μελών των υπηρεσιακών και πειθαρχικών συμβουλίων του Ε.Τ.Ε.Α. και των εντασσόμενων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών και συγκροτείται Υπηρεσιακό και Πειθαρχικό Συμβούλιο, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 84
Ενιαίος Κανονισμός Ασφάλισης
και Παροχών Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π

Το άρθρο 84 τροποποιεί το άρθρο 47 του ν. 4052/2012 (Α' 41) και δίνεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, εντός 6 μηνών από τη συγκρότηση των κλάδων επικουρικής ασφάλισης και εφάπαξ παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και αναλογιστική μελέτη, να καταρτίσει τον Ενιαίο Κανονισμό Ασφάλισης και Παροχών για τους κλάδους του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. Μέχρι δε την έκδοση του Κανονισμού αυτού εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι καταστατικές διατάξεις των εντασσόμενων ταμείων, κλάδων, τομέων και λογαριασμών και η γενικότερη νομοθεσία, όπως ισχύουν, εφόσον αυτά δεν αντίκεινται στις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Άρθρο 85
Ειδικά Οικονομικά Θέματα Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π

Στο άρθρο 85 ρυθμίζονται θέματα οικονομικής οργάνωσης των εντασσόμενων στο Ε.Τ.Ε.Α. (νυν Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.) φορέων πρόνοιας, προκειμένου να καταστεί ομαλή η ένταξή τους σε αυτό. Ειδικότερα, προβλέπεται η ρύθμιση θεμάτων κατάρτισης και έγκρισης οικονομικών καταστάσεων για το διάστημα μέχρι 31.12.2016, η δυνατότητα ανάθεσής τους σε εξωτερικούς αναδόχους, η ισχύς των συμβάσεων των εντασσόμενων φορέων έναντι του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. ως καθολικού διαδόχου αυτών, η εκτέλεση δαπανών κ.λπ..

Άρθρα 86 - 89

Στα υπόψη άρθρα ιδρύεται «Ταμείο Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων» (Τ.Μ.Ε.Δ.Ε.). ως Ν.Π.Ι.Δ. που θα ασκεί από 1.1.2017 τις αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Δ΄ Εγγυοδοσίας και Πιστοδοσίας του τέως Τομέα Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. του Ε.Τ.Ε.Α. Επιπλέον, ορίζεται η Διοίκηση του Τ.Μ.Ε.Δ.Ε. από 5μελή Διοικούσα Επιτροπή και προβλέπεται η σύνθεσή της και παρέχεται, επίσης, εξουσιοδότηση στον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για να καθορίσει κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Ορίζονται ως πόροι του Τ.Μ.Ε.Δ.Ε. οι πρόσοδοι από τις εν γένει δραστηριότητες Εγγυοδοσίας – Πιστοδοσίας αρμοδιότητας της τέως Διεύθυνση Δ΄ Εγγυοδοσίας και Πιστοδοσίας του τέως τομέα Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., όπως αυτές προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία. Τέτοιες είναι οι πρόσοδοι που προέρχονται από προμήθειες εγγυητικών επιστολών κάθε είδους (συμμετοχής, καλής εκτέλεσης, προκαταβολής κλπ), που χορηγούνται υπέρ εργοληπτικών και μελετητικών επιχειρήσεων, εταιρικής νομικής μορφής, και σε ιδιώτες. Επίσης οι προερχόμενες από κεφάλαια και τόκους εγγυητικών επιστολών που καταπίπτουν, καθώς και από προμήθειες και τόκους προεξοφλήσεων πιστοποιήσεων.

Περαιτέρω, ορίζεται ότι το προσωπικό που υπηρετεί στη Διεύθυνση Δ΄ Εγγυοδοσίας και Πιστοδοσίας του τομέα Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. του Ε.Τ.Α.Α. παραμένει στο εν λόγω νομικό πρόσωπο, υπό τη νέα του μορφή, διατηρώντας την ίδια εργασιακή σχέση για το σύνολο των δικαιωμάτων της προηγούμενης υπηρεσιακής του κατάστασης, προκειμένου αυτό να ασκεί τις αρμοδιότητες που διατηρεί, σύμφωνα με τα ως άνω. Προβλέπεται, δε, η δυνατότητα μεταφοράς προσωπικού από τον Ε.Φ.Κ.Α. με συνεκτίμηση αίτησης προτίμησης που δύναται να υποβάλει ο υπάλληλος. Όσον αφορά στα θέματα υπηρεσιακής κατάστασής τους, οι υπάλληλοι του Τ.Μ.Ε.Δ.Ε. υπάγονται στο Υπηρεσιακό και Πειθαρχικό Συμβούλιο του Ε.Φ.Κ.Α.

Άρθρο 90
Έναρξη ισχύος

Στο άρθρο 90 ορίζεται ότι ως έναρξη ισχύος των διατάξεων του Κεφαλαίου ΣΤ΄ περί Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και Τ.Μ.Ε.Δ.Ε. η 1.1.2017 εκτός αν ορίζεται άλλως από επί μέρους διατάξεις του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄
ΠΡΟΝΟΙΑΚΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΕΡΗΛΙΚΩΝ

Άρθρο 91
Προνοιακά Επιδόματα Κοινωνικής
Αλληλεγγύης ηλικιωμένων και υπερηλίκων

Το άρθρο 94 αφορά στην καταβολή ειδικών προνοιακών επιδομάτων στους ανασφάλιστους υπερήλικες και στους συνταξιούχους σύνταξης γήρατος, αναπηρίας και θανάτου, εφόσον αυτοί πληρούν τις προϋποθέσεις των άρθρων 95 και 96 του παρόντος νόμου. Η δαπάνη για την καταβολή των ανωτέρω επιδομάτων βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Άρθρο 92
Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης
Συνταξιούχων (Ε.Κ.Α.Σ.)

Το Ε.Κ.Α.Σ. αποτελεί μία μη ανταποδοτικού χαρακτήρα προνοιακή παροχή, που χορηγείται από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ασφάλισης (πλην του Ο.Γ.Α.) και αποσκοπεί στην ενίσχυση του εισοδήματος των χαμηλοσυνταξιούχων και στη διασφάλιση ενός ικανοποιητικού επιπέδου διαβίωσης. Από την θέσπισή του με το άρθρο 20 του ν. 2434/1996 (Α΄188), για πρώτη φορά με τον παρόντα νόμο, και δεδομένου του προνοιακού του χαρακτήρα, η καταβολή του επιβαρύνει εξ ολοκλήρου τον Κρατικό Προϋπολογισμό και συναρτάται με την συνδρομή στο πρόσωπο του συνταξιούχου συγκεκριμένου ορίου ηλικίας (προκειμένου για συνταξιούχους γήρατος και θανάτου, πλην των δικαιοδόχων τέκνων) και εισοδηματικών κριτηρίων, τα οποία προκύπτουν από το εκκαθαριστικό της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του προηγούμενου φορολογικού έτους.

Με την παρούσα διάταξη και δεδομένης της πρόβλεψης της παραγράφου Γ΄ («Συμφωνία Δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων»), υποπαράγραφος 2.5.1, περίπτωση ii, υποπερίπτωση (ι) του ν. 4337/2015: α) τίθενται νέα εισοδηματικά κριτήρια χορήγησης του Ε.Κ.Α.Σ., β) προβλέπεται η αναπροσαρμογή των εισοδηματικών κριτηρίων με ΚΥΑ των Υπουργών Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών για κάθε έτος για το διάστημα 2017-2019 και η κατάργηση του την 1.1.2020.

Πέραν της ανωτέρω διαφοροποίησης στα εισοδηματικά κριτήρια, αναπροσαρμόζεται και το ποσό του επιδόματος που καταβάλλεται στους συνταξιούχους που δεν θεμελιώνουν αυτοτελές δικαίωμα συνταξιοδότησης με βάση το χρόνο ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί στην Ελλάδα. Έτσι, αποκαθίσταται η στρέβλωση που παρατηρείται, σημαντικός αριθμός συνταξιούχων, οι οποίοι δεν θεμελιώνουν αυτοτελές δικαίωμα συνταξιοδότησης στην Ελλάδα και λαμβάνουν Ε.Κ.Α.Σ., να λαμβάνουν ποσό, το ύψος του οποίου υπερβαίνει, το ποσό της σύνταξης που θα δικαιούντο με βάση το χρόνο ασφάλισής τους.

Μέσω της σταδιακής μείωσης του ποσού του επιδόματος, καθώς και των ποσών που αναφέρονται στα εισοδηματικά κριτήρια της παραγράφου 1, η αντίστοιχη δαπάνη βαίνει μειούμενη, μέχρι την ολοκληρωτική κατάργησή της από 1.1.2020. Η κάλυψη των συνταξιούχων που θα απωλέσουν το σχετικό επίδομα θα αντισταθμιστεί από την ενεργοποίηση του μηχανισμού του Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος.

Άρθρο 93
Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης
Ανασφάλιστων Υπερήλικων

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επέρχεται ο εξορθολογισμός των διατάξεων της περίπτωσης 5 της υποπαραγράφου ΙΑ6 της παραγράφου ΙΑ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α΄ 222), με τις οποίες έγιναν αυστηρότερες οι προϋποθέσεις για χορήγηση σύνταξης στους ανασφάλιστους υπερήλικες από τον Ο.Γ.Α.. Συγκεκριμένα, με τις εν λόγω διατάξεις, μεταξύ των άλλων προϋποθέσεων για την χορήγηση ή την επαναχορήγηση της σύνταξης, περιλαμβανόταν και η πρόβλεψη να μη λαμβάνουν ή να μη δικαιούνται οι ίδιοι σύνταξη από οποιονδήποτε Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης ή το Δημόσιο, στην Ελλάδα ή το εξωτερικό, ανεξαρτήτως ποσού. Η εφαρμογή της προϋπόθεσης αυτής είχε ως αποτέλεσμα τη διακοπή ή τη μη χορήγηση σύνταξης σε όσους ελάμβαναν σύνταξη από άλλο Φορέα ή το Δημόσιο, ακόμα και αν το ποσό ήταν πολύ μικρό.

Με την παρούσα ρύθμιση προτείνεται η χορήγηση πλέον από τον Ο.Γ.Α. ενός επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης συνταξιούχων στους ανασφάλιστους υπερήλικες, ακόμα και σε όσους δεν πληρούν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, με κριτήρια που έχουν γνώμονα την κοινωνική δικαιοσύνη και τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος.

Ειδικότερα, με την προτεινόμενη ρύθμιση η παροχή χορηγείται, εφόσον οι ανασφάλιστοι υπερήλικες πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α. Έχουν συμπληρώσει το 67ο έτος της ηλικίας τους.

β. Δεν λαμβάνουν ή δεν δικαιούνται να λάβουν σύνταξη από το εξωτερικό ή οποιαδήποτε ασφαλιστική ή προνοιακή παροχή από την Ελλάδα, μεγαλύτερη από το κατωτέρω στην παρ. 3 πλήρες ποσό του επιδόματος. Σε περίπτωση που η κατά τα ανωτέρω σύνταξη ή παροχή που λαμβάνουν είναι μικρότερη από το επίδομα, δικαιούνται το ποσό της διαφοράς που προκύπτει μετά την αφαίρεση του ποσού της σύνταξης ή παροχής που λαμβάνουν από το επίδομα. Αν το ποσό που προκύπτει είναι μικρότερο από είκοσι (20) ευρώ δεν καταβάλλεται το επίδομα. Σε περίπτωση μεταβολής του ποσού της σύνταξης ή της παροχής που λαμβάνουν από το εξωτερικό ή την Ελλάδα, αντίστοιχα, οι δικαιούχοι υποχρεούνται να το δηλώσουν αμέσως, προκειμένου να τροποποιηθεί αναλόγως το ποσό του επιδόματος. Για όσους λαμβάνουν σύνταξη ή άλλη παροχή από οποιοδήποτε φορέα του εξωτερικού, η νομισματική ισοτιμία λαμβάνεται υπόψη την 1η εργάσιμη ημέρα του έτους κατά τη χορήγηση, την επαναχορήγηση ή την τροποποίηση του ποσού της παροχής που λαμβάνουν από τον αρμόδιο για την καταβολή αυτής φορέα, λόγω αλλαγής του ποσού της σύνταξης που λαμβάνουν από τον φορέα του εξωτερικού.

γ. Διαμένουν μόνιμα και νόμιμα στην Ελλάδα δεκαπέντε (15) συνεχόμενα έτη πριν από την υποβολή της αίτησης για τη λήψη του επιδόματος ή δεκαπέντε (15) έτη μεταξύ του 17ου και του 67ου έτους της ηλικίας τους, εκ των οποίων τα δέκα (10) συνεχόμενα πριν από την υποβολή της αίτησης και εξακολουθούν να διαμένουν στην Ελλάδα και μετά τη λήψη της παροχής.

δ. Το ποσό του επιδόματος καταβάλλεται πλήρες ή, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην περίπτωση β' της παραγράφου 1 για όσους πληρούν αθροιστικά τα ανωτέρω κριτήρια και έχουν συμπληρώσει στη χώρα τουλάχιστον τριάντα πέντε (35) πλήρη έτη διαμονής και μειώνεται κατά 1/35 για κάθε ένα (1) έτος που υπολείπεται των τριάντα πέντε (35) ετών διαμονής στη χώρα.

ε. Το συνολικό ετήσιο ατομικό φορολογητέο εισόδημά τους, καθώς και το απαλλασσόμενο ή φορολογούμενο

με ειδικό τρόπο εισόδημά τους δεν υπερβαίνει το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων τριακοσίων είκοσι (4.320) ευρώ ή, στη περίπτωση εγγάμων, το συνολικό ετήσιο οικογενειακό φορολογητέο εισόδημα, καθώς και το απαλλασσόμενο ή φορολογούμενο με ειδικό τρόπο εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των οκτώ χιλιάδων εξακοσίων σαράντα (8.640) ευρώ.

Εξαιρούνται της παροχής οι μοναχοί/ες, οι οποίοι διαμένουν σε Ιερές Μονές και συντηρούνται από αυτές και όσοι εκτίουν ποινή φυλάκισης και αυτοί των οποίων ο ή η σύζυγος λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή μεγαλύτερη από την παροχή.

2. Στο εισόδημα δεν υπολογίζεται:

α. Οι οικονομικές ενισχύσεις που χορηγούνται σε Α.με.Α. λόγω της αναπηρίας τους.

β. Το διατροφικό επίδομα που χορηγείται στους πάσχοντες από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια τελικού σταδίου και στους μεταμοσχευμένους.

γ. Το επίδομα ανεργίας

δ. Η διατροφή που καταβάλλεται σε ανήλικο τέκνο με δικαστική απόφαση ή με συμβολαιογραφική πράξη ή με ιδιωτικό έγγραφο.

3. Περιουσιακά κριτήρια.

α. Ακίνητη περιουσία:

Η συνολική φορολογητέα αξία της ακίνητης περιουσίας του αιτούντος, σύμφωνα με τα ανωτέρω το επίδομα δεν μπορεί να υπερβαίνει στο σύνολο της το ποσό των 90.000 ευρώ.

β. Κινητή περιουσία:

Η αντικειμενική δαπάνη της κινητής περιουσίας του αιτούντος (επιβατικά ΙΧ, ΜΧ αυτοκίνητα ή και δίκυκλα) δεν μπορεί να υπερβαίνει στο σύνολό της, το ποσό των 6.000 ευρώ.

Στην παράγραφο 4 καθορίζεται το πλήρες ποσό του μηνιαίου επιδόματος, το οποίο ανέρχεται σε 360 Ευρώ και αναπροσαρμόζεται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 14 παράγραφος 3.

Η ως άνω παροχή καταβάλλεται σε μηνιαία βάση για όσους δικαιούχους κάνουν αίτηση από την 1η του επόμενου της υποβολής της αίτησης μήνα. Εκκρεμείς αιτήσεις σε οποιοδήποτε στάδιο διοικητικής διαδικασίας, κατά τη δημοσίευση του παρόντος, εξετάζονται με τις προϋποθέσεις του παρόντος.

Ποσά συντάξεων που εισπράχθηκαν μέχρι τη διακοπή της παροχής του ανασφάλιστου υπερήλικα, όπως προβλέπονταν από τις διατάξεις της περίπτωσης 5 της υποπαραγράφου ΙΑ.6. της παραγράφου ΙΑ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 δεν αναζητούνται.

Οι ανασφάλιστοι υπερήλικες που λαμβάνουν ήδη, πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος, παροχή από τον Ο.Γ.Α., σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1296/1982, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του ν. 4093/2012, εξακολουθούν να λαμβάνουν την παροχή, σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά τη δημοσίευση διατάξεις του τελευταίου.

Κατά της απόφασης περί απονομής ή μη του παρόντος επιδόματος χωρεί ένσταση ενώπιον του οργάνου εξέτασης ενστάσεων του άρθρου 40 του π.δ. 78/1998 (Α΄72) «Καταστατικό Ασφάλισης και Συνταξιοδότησης Αγροτών», εντός προθεσμίας τριών μηνών, αρχομένης από την κοινοποίηση της απόφασης στον αιτούντα. Το ως άνω όργανο υποχρεούται να αποφανθεί επί της ένστασης μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή της.

Οι ρυθμίσεις του άρθρου 69 του ν. 4144/2013 (Α΄ 88) εφαρμόζονται και στο παρόν άρθρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄
ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Άρθρο 94
Ειδικές διατάξεις για θέματα παροχών

Με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, αποσαφηνίζεται το νομικό πλαίσιο, σύμφωνα με το οποίο κρίνονται οι αιτήσεις συνταξιοδότησης των ασφαλισμένων ως προς τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης. Όπως είναι γνωστό, μέχρι 31.12.2014, ως προς τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης εφαρμόζονταν οι καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα ασφάλισης, ενώ με το ν.3863/2010 θεσπίστηκε διαφορετικός τρόπος υπολογισμού της σύνταξης, ο οποίος μέχρι σήμερα δεν έχει εφαρμοστεί από τους ασφαλιστικούς φορείς. Με το παρόν σχέδιο νόμου καθιερώνεται νέος τρόπος υπολογισμού της σύνταξης, ο οποίος προβλέπει την εθνική και την ανταποδοτική σύνταξη.

Προκειμένου, λοιπόν, να αποφευχθούν τυχόν συγχύσεις σχετικά με το νομικό πλαίσιο που εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση, κρίνεται αναγκαία η παρούσα διάταξη, με την οποία διευκρινίζεται ο τρόπος υπολογισμού των συντάξεων που εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση.

Ειδικότερα, προβλέπεται ότι, για τις εκκρεμείς αιτήσεις συνταξιοδότησης, που έχουν υποβληθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου , εφαρμόζονται οι καταστατικές διατάξεις που ίσχυαν σε κάθε φορέα ασφάλισης μέχρι 31.12.2014, ενώ για τις αιτήσεις συνταξιοδότησης βάσει των οποίων η καταβολή της σύνταξης, σύμφωνα με τις ισχύουσες πριν τη δημοσίευση του νόμου αυτού διατάξεις, αρχίζει μετά την έναρξη ισχύος του νόμου, εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα στον νόμο αυτό.

Επίσης, λαμβάνεται μέριμνα για την προστασία των ώριμων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, όσων δηλαδή υποβάλλουν αίτηση συνταξιοδότησης τα έτη 2016, 2017 και 2018, ώστε, σε περίπτωση που με τον προβλεπόμενο από το παρόντα νόμο τρόπο υπολογισμού της σύνταξης τα ποσά συντάξεων υπολείπονται του ποσού της σύνταξης που θα χορηγείτο με το προϊσχύσαν καθεστώς κατά ποσοστό άνω του 20%, καταβάλλεται στο δικαιούχο ένα ποσοστό της διαφοράς αυτής ως προσωπική διαφορά.

Με την παράγραφο 3 διευκρινίζεται ότι στην περίπτωση ήδη συνταξιούχων που λαμβάνουν από τους ενταχθέντες στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς και κλάδους περισσότερες της μίας σύνταξης λόγω επέλευσης του ίδιου ασφαλιστικού κινδύνου, δικαιούνται από τον Ε.Φ.Κ.Α. σύνταξη ίση με το άθροισμα των καταβαλλόμενων συντάξεων αυτών, ενώ αν οι συντάξεις προέρχονται από διαφορετική αιτία, ο Ε.Φ.Κ.Α. καταβάλλει αυτές χωριστά.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται η κατάργηση της Ειδικής Προσαύξησης του Τομέα Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.) από 1.1.2016. Οι ασφαλισμένοι του ταμείου κατέβαλαν ένα επιπλέον ποσό προκειμένου να υπάρξει προσαύξηση της σύνταξης. Δεδομένου ότι οι ασφαλισμένοι έχουν καταβάλλει επιπλέον εισφορές, το ποσό αυτό θα προσμετράται κατά τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης. Ο προσδιορισμός του ποσού της προσαύξησης της σύνταξης θα προκύψει με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από εισήγηση της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής βάσει σχετικής οικονομικής αναλογιστικής μελέτης, η οποία θα λαμβάνει υπόψη τις επιπλέον καταβληθείσες εισφορές για τον

κλάδο, τον αντίστοιχο χρόνο καταβολής τους, καθώς και τα έτη καταβολής της παροχής λόγω των προσαυξήσεων.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται η κατάργηση του Κλάδου Μονοσυνταξιούχων του Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών (Τ.Σ.Α.Υ.) από 1.1.2016. Οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α.Υ. ασφαλίζονταν προαιρετικά στον Κλάδο Μονοσυνταξιούχων, προκειμένου να λάβουν προσαυξημένη συνταξιοδοτική παροχή. Ο προσδιορισμός του ύψους της προσαύξησης θα προκύψει με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από εισήγηση της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής βάσει σχετικής οικονομικής αναλογιστικής μελέτης, η οποία θα λαμβάνει υπόψη της τις εισφορές υπέρ της προσαύξησης, τον αντίστοιχο χρόνο καταβολής τους, καθώς και τα έτη καταβολής της παροχής λόγω της προσαύξησης.

Άρθρο 95
Παραγραφή αξιώσεων Ε.Φ.Κ.Α. - Αναλογική Εφαρμογή διατάξεων - Εξουσιοδοτικές διατάξεις

Δεδομένου ότι με τον παρόντα νόμο λαμβάνει χώρα για πρώτη φορά η ουσιαστική ενοποίηση των υφιστάμενων Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και προκειμένου η ένταξή τους στον Ε.Φ.Κ.Α. να πραγματοποιηθεί χωρίς λειτουργικά και οργανωτικά προβλήματα, στο άρθρο 95 ρυθμίζονται ζητήματα για χρέη προς Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, ορίζεται το νομικό πλαίσιο που θα ισχύει για το διάστημα που θα μεσολαβήσει από την έναρξη ισχύος του παρόντος μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας της ενοποίησης με την έκδοση των σχετικών Υπουργικών Αποφάσεων και Προεδρικών Διαταγμάτων.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την παράγραφο 1, από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι απαιτήσεις από μη καταβληθείσες ασφαλιστικές εισφορές προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. υπόκεινται σε εικοσαετή παραγραφή.

Άρθρο 96
Παροχές ΕΤΕΑΕΠ
Αναπροσαρμογή καταβαλλόμενων συντάξεων

Κύριος σκοπός του άρθρου 96 είναι η αντιμετώπιση των συσσωρευμένων δομικών ελλειμμάτων του Ε.Τ.Ε.Α. και ο καθορισμός των συνταξιοδοτικών παροχών του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης με βάση την αρχή της ανταποδοτικότητας ανάλογα με τις συντάξιμες αποδοχές του ασφαλισμένου. Προς το σκοπό αυτό, εισάγεται μηχανισμός εξισορρόπησης για την αντιμετώπιση πιθανών ελλειμμάτων που θα δίνει τη δυνατότητα αναπροσαρμογής των συντάξεων και χρήσης των περιουσιακών στοιχείων του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης. Ο ως άνω μηχανισμός εξασφαλίζει τη μακροπρόθεσμη και μεσοπρόθεσμη βιωσιμότητα του Ε.Τ.Ε.Α. και εγκαθιδρύει αντιστοιχία μεταξύ εισφορών και παροχών. Παράλληλα, προβλέπεται αναπροσαρμογή των καταβαλλόμενων συντάξεων με γνώμονα την προστασία των μεσαίων και χαμηλότερων συντάξεων αλλά και την αποκατάσταση της αρχής της αναλογικότητας εισφορών-παροχών, με δεδομένο ότι ένα μεγάλο ποσοστό επικουρικών συντάξεων υπολογίστηκε βάσει ποσοστών αναπλήρωσης που παραβίαζαν βασικές αναλογιστικές αρχές ισορροπίας μεταξύ τους.

Συγκεκριμένα, με τις διατάξεις του άρθρου 99 αντικαθίσταται το άρθρο 42 του ν. 4052/2012 (Α΄ 41). Ειδικότερα, το ποσό της καταβαλλόμενης επικουρικής σύνταξης των ασφαλισμένων του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης (Ε.Τ.Ε.Α.) ορίζεται βάσει δύο παραγόντων. Πρώτον, των δημογραφικών δεδομένων που προκύπτουν από εγκεκριμένους αναλογιστικούς πίνακες θνησιμότητας. Δεύτερον, του πλασματικού ποσοστού επιστροφής που θα εφαρμόζεται στις συνολικά καταβληθείσες εισφορές. Το ως άνω ποσοστό θα υπολογίζεται βάσει της ποσοστιαίας μεταβολής των συντάξιμων αποδοχών των ασφαλισμένων.

Για την αντιμετώπιση πιθανών ελλειμμάτων θα λειτουργεί μηχανισμός εξισορρόπησης οποίος θα περιλαμβάνει και χρήση περιουσιακών στοιχείων και αποθεματικών.

Για την εφαρμογή των ανωτέρω, εκδίδεται απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης μέχρι 1.6.2016, μετά από σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής (Ε.Α.Α.). Με την ως άνω Υπουργική Απόφαση εξειδικεύονται οι τεχνικές παράμετροι, καθώς και άλλα θέματα λεπτομερειακού χαρακτήρα, για την εφαρμογή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Όσον αφορά στον υπολογισμό του ποσού της επικουρικής σύνταξης, γίνεται διάκριση μεταξύ ασφαλισμένων από 1.1.2014 και ασφαλισμένων μέχρι 31.12.2013 που καταθέτουν αίτηση συνταξιοδότησης από την 1.1.2015 και εντεύθεν. Για τους ασφαλισμένους από 1.1.2014 και εφεξής, το ποσό της επικουρικής σύνταξης υπολογίζεται βάσει των παραγράφων 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου. Για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.2013 που καταθέτουν αίτηση συνταξιοδότησης από την 1.1.2015 και εντεύθεν, το ποσό της σύνταξης ισούται με το άθροισμα των εξής δύο τμημάτων: i) το τμήμα της σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους έως 31.12.2014 υπολογίζεται με βάση ποσοστό αναπλήρωσης, το οποίο για κάθε χρόνο ασφάλισης αντιστοιχεί σε 0,45% υπολογιζομένου επί των συντάξιμων αποδοχών εκάστου ασφαλισμένου, όπως αυτές υπολογίζονται και για την έκδοση της κύριας σύνταξης, ii) το τμήμα της σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους από 1.1.2015 και εφεξής υπολογίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού.

Εκκρεμείς αιτήσεις συνταξιοδότησης κρίνονται, ως προς τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης, σύμφωνα με το νομικό πλαίσιο που ίσχυε κατά το χρόνο υποβολής τους. Οι ήδη καταβαλλόμενες κατά την δημοσίευση του νόμου επικουρικές συντάξεις αναπροσαρμόζονται με εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου. Σε καμιά περίπτωση δεν επιτρέπεται, μετά την αναπροσαρμογή, το άθροισμα κύριας και επικουρικής σύνταξης του αυτού προσώπου να είναι κατώτερο των 1300 Ευρώ. Για τον καθορισμό του κατώτατου ορίου, προσμετρούνται το καταβαλλόμενο ποσό, η εισφορά υγειονομικής περίθαλψης και η Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις.

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. χορηγεί αποκλειστικά την επικουρική σύνταξη, όπως ρυθμίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 99.

Κάθε άλλη γενική και ειδική διάταξη καταργείται. Περαιτέρω, από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και όσον αφορά σε επικουρικές συντάξεις που θα εκδοθούν, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, καταργούνται τα κατώτατα όρια επικουρικών συντάξεων, όπως ισχύουν. Η χορήγηση των επικουρικών συντάξεων γίνεται αποκλειστικά με τους όρους του νόμου αυτού.

Τέλος, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται η εργάσιμη ημέρα, κατά την οποία θα καταβάλλονται οι συντάξεις του Ε.Τ.Ε.Α.. Μέχρι την έκδοση της ανωτέρω απόφασης εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 97
Εισφορές επικουρικής ασφάλισης

Με τις διατάξεις του άρθρου 97 και προς το σκοπό αντιμετώπισης των συσσωρευμένων δομικών ελλειμμάτων του Ε.Τ.Ε.Α., σε συνδυασμό με τον μηχανισμό αναπροσαρμογής του προηγούμενου άρθρου εισάγεται, για το χρονικό διάστημα από 1.6.2016 μέχρι και 31.5.2022, μεταβατική αύξηση του ποσού της μηνιαίας εισφοράς στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (Ε.Τ.Ε.Α.). Περαιτέρω, αποβλέποντας στην ίση μεταχείριση των ασφαλισμένων, η αύξηση της μηνιαίας εισφοράς αφορά τόσο τους ασφαλισμένους προ 1.1.1993 όσο και τους ασφαλισμένους μετά την 1.1.1993. Συγκεκριμένα, από 1.6.2016 μέχρι και 31.5.2019, το ποσοστό της μηνιαίας εισφοράς αναπροσαρμόζεται σε 3,5% για τον ασφαλισμένο και 3,5% για τον εργοδότη επί των πάσης φύσεως αποδοχών του εργαζόμενου, σύμφωνα με άρθρο 38. Από 1.6.2019 μέχρι και 31.5.2022 το ποσοστό της μηνιαίας εισφοράς αναπροσαρμόζεται σε 3,25% για τον ασφαλισμένο και 3,25% για τον εργοδότη επί των πάσης φύσεως αποδοχών του εργαζόμενου, σύμφωνα με άρθρο 38 Μετά την 31.5.2022, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς επανέρχεται στο ύψος που ίσχυε κατά την 31.12.2015.

Αντιστοίχως, εισάγεται, για το χρονικό διάστημα από 1.1.2016 και για μία εξαετία, αύξηση του ποσού της μηνιαίας εισφοράς στο Ε.Τ.Ε.Α. όλων των αυταπασχολούμενων και ελευθέρων επαγγελματιών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993. Συγκεκριμένα, το ποσοστό της μηνιαίας εισφοράς αναπροσαρμόζεται σε 7% επί του εισοδήματος όπως ειδικότερα προσδιορίζεται στα άρθρα 39 και 40. Μετά το πέρας της εξαετίας, η μηνιαία εισφορά διαμορφώνεται στο ύψος που ίσχυε κατά την 31.12.2015., σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος, εντός της τριετίας, κατά την οποία θα εφαρμοστεί η αύξηση της μηνιαίας εισφοράς στο Ε.Τ.Ε.Α., το ύψος της εισφοράς μπορεί να μειωθεί με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, εφόσον υπάρξει αύξηση στην εισπραξιμότητα των εισφορών.

Η διάταξη της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου κρίνεται επιβεβλημένη για λόγους σεβασμού της αρχής της ισότητας που προάγεται από την εγκαθίδρυση ενός ενιαίου διαχειριστικού συστήματος για όλους και για λόγους διασφάλισης της βιωσιμότητας των ταμείων.

Άρθρο 98 Μεταβατική ρύθμιση – εισφορές αυταπασχολούμενων προερχόμενων από το Ε.Τ.Ε.Α.

Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου εισάγεται μεταβατική, ευνοϊκότερη ρύθμιση για τους αυτοαπασχολούμενους που προέρχονται από το Ε.Τ.Α.Α., ενόψει της μεγαλύτερης εισφοροδοτικής επιβάρυνσης που συνεπάγεται για ορισμένους από αυτούς ο νόμος. Συγκεκριμένα, για το χρονικό διάστημα από την 1.1.2017 έως και την 31.12.2019, τα ποσά των μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών των ανωτέρω ασφαλισμένων για τους φορείς κύριας και επικουρικής σύνταξης, εφάπαξ και υγειονομικής περίθαλψης, όπως διαμορφώνονται μετά τον, σύμφωνα με το άρθρο 39, υπολογισμό, προσαρμόζονται μειούμενα, σύμφωνα με πίνακα που συνοδεύει το παρόν άρθρο. Σε καμία περίπτωση το ποσό της ασφαλιστικής εισφοράς για τους κλάδους κύριας και επικουρικής σύνταξης, εφάπαξ και υγειονομικής περίθαλψης, δεν δύναται να υπολείπεται, ακόμη και μετά την εφαρμογή των ανωτέρω προσαρμογών, του ποσού που προκύπτει κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3 του άρθρου 39 του παρόντος νόμου.

Οι ανωτέρω μειώσεις εφαρμόζονται αναλογικά και στους ασφαλισμένους με ασφάλιση μικρότερη της πενταετίας, αυτοαπασχολούμενους που υπάγονται ή θα υπάγονται βάσει των ειδικών, γενικών ή καταστατικών διατάξεων, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος στο Ε.Τ.Α.Α, για το διάστημα από την 1.1.2017 έως και την 31.12.2019, και των οποίων το καθαρό φορολογητέο αποτέλεσμα, από την ασκούμενη δραστηριότητά τους κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος είναι άνω των 4.922 ευρώ. Ειδικά για την κατηγορία αυτή των ασφαλισμένων, η προσαρμογή ύψους 50% εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που το φορολογητέο εισόδημα ανέρχεται μεταξύ 4.922 και 13.000 ευρώ. Σε καμία περίπτωση το ποσό της ασφαλιστικής εισφοράς για τους κλάδους κύριας και επικουρικής σύνταξης, εφάπαξ και υγειονομικής περίθαλψης, δεν δύναται να υπολείπεται, ακόμη και μετά την εφαρμογή των ανωτέρω προσαρμογών, του ποσού που προκύπτει κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3 του άρθρου 39.

Σκοπός της εν λόγω ρύθμισης είναι η ελάφρυνση του ασφαλιστικού κόστους για τον κλάδο των αυτοαπασχολούμενων, ιδιαίτερα εν όψει των εξαιρετικά δυσμενών συνθηκών της ελληνικής οικονομίας και σε συνδυασμό με τα υψηλά φορολογικά, και άλλα, βάρη που έχουν επωμιστεί. Παράλληλα, το ύψος της μείωσης του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών είναι αντιστρόφως ανάλογο της εισοδηματικής κλίμακας που υπάγεται ο εκάστοτε ασφαλισμένος, ώστε να δίδεται μεγαλύτερη ελάφρυνση στα χαμηλότερα εισοδήματα, σύμφωνα με τις αρχές της ισότητας στα δημόσια βάρη ανάλογα με τις δυνάμεις καθενός και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Απώτερος σκοπός της ρύθμισης είναι η συνολική φορολογική και ασφαλιστική επιβάρυνση των αυτοαπασχολούμενων να μην είναι δυσανάλογα μεγάλη, να εγγυάται στους ασφαλισμένους ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, όσο το δυνατόν εγγύτερο του εισοδήματός τους προ ασφαλιστικών εισφορών και φορολόγησης, και να μην παρέχει αντικίνητρα για επαγγελματική δραστηριότητα.

Άρθρο 99
Μεταβατική διάταξη για συνταξιοδοτικές παροχές ασφαλιζομένων στον Ο.Γ.Α.

Με τη προτεινόμενη ρύθμιση ορίζονται μεταβατικές διατάξεις για τη συνταξιοδότηση των αγροτών που έχουν καταβάλλει εισφορές, σύμφωνα με το άρθρο 40 του νόμου, λόγω της αλλαγής του συστήματος εισφορών και παροχών. Ειδικότερα, για τις αιτήσεις συνταξιοδότησης που θα κατατεθούν από 1.1.2017 έως

31.12.2017 το ποσό της σύνταξης αποτελείται από το άθροισμα δύο επιμέρους ποσών: κατά ποσοστό 93,80% από το ποσό που προκύπτει με βάση τις γενικές, ειδικές ή καταστατικές διατάξεις του Ο.Γ.Α., όπως αυτές ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος με την επιφύλαξη του άρθρου 40 και κατά ποσοστό 6,20% από το άθροισμα της εθνικής και τις ανταποδοτικής σύνταξης, στο ύψος που διαμορφώνονται ανάλογα με το έτος συνταξιοδότησης.

Για τις αιτήσεις συνταξιοδότησης που θα κατατεθούν από 1.1.2018 έως 31.12. 2030 το ποσό της εθνικής και της ανταποδοτικής σύνταξης διαμορφώνεται σταδιακά κατ' έτος σε ποσοστό 12,90%, 19,60%, 26,30%, 33%, 39,70%, 46,40%, 53,10%, 59,80%, 66,50%, 73,20%, 79,90, 86,60%, 93,30% αντίστοιχα. Το ποσό που προκύπτει με βάση τις γενικές, ειδικές ή καταστατικές διατάξεις του Ο.Γ.Α. όπως αυτές ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος διαμορφώνεται σταδιακά κατ' έτος σε ποσοστό 87,10%, 80,40%, 73,70%, 67,00%, 60,30%, 53,60%, 46,90% 40,20% 33,50%, 26,80%, 20,10%, 13,40% και 6,70% αντίστοιχα.

Όσοι συνταξιοδοτούνται από 1.1.20 31 και στο εξής λαμβάνουν ολόκληρο το ποσό της εθνικής και της ανταποδοτικής σύνταξης.

Άρθρο 100
Γενικές Μεταβατικές Διατάξεις Ε.Φ.Κ.Α.

Στο άρθρο 100 ρυθμίζονται θέματα λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α. κατά το διάστημα από την ψήφιση του νόμου μέχρι τη θέση σε πλήρη ισχύ του οργανισμού την 1.1.2017, το οποίο συνιστά και το μεταβατικό στάδιο μέχρι την παύση λειτουργίας των εντασσομένων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών που διαπιστώνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Τέτοια θέματα είναι η συγκρότηση προσωρινού Διοικητικού Συμβουλίου, οι αρμοδιότητές του, ο διορισμός προσωρινού Διοικητή και οι αρμοδιότητές του, τρόπος κατάρτισης του πρώτου ισολογισμού - απολογισμού κλπ.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως διαπιστώνεται η μεταφορά των αρμοδιοτήτων των συντάξεων του Δημοσίου που περιέρχονται στον Ε.Φ.Κ.Α. Μέχρι την έκδοση της ανωτέρω απόφασης, η Γενική Διεύθυνση Χορήγησης Συντάξεων της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών εξακολουθεί να ασκεί τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στα άρθρα 48 έως 53 του π.δ. 111/2014.

Ορίζεται ρητά ότι μέχρι την ημερομηνία ένταξής στον Ε.Φ.Κ.Α., σύμφωνα με τα οριζόμενα στον παρόντα νόμο, οι εντασσόμενοι στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς, κλάδοι και λογαριασμοί εξακολουθούν να ασκούν τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από τις γενικές ή ειδικές ή καταστατικές διατάξεις τους, κατά το μέρος που αυτές δεν αντίκεινται στις διατάξεις του παρόντος.

Με την ένταξή των ως άνω φορέων στον Ε.Φ.Κ.Α. καταργούνται αυτοδίκαια οι θέσεις των Διοικητών, Υποδιοικητών, Προέδρων των Διοικητικών Συμβουλίων, καθώς και των Διοικητικών Συμβουλίων τους, δεδομένης της ενιαίας πλέον διοίκησης του ενιαίου φορέα. Ρητά εξαιρούνται τα όργανα Διοίκησης του Ν.Α.Τ. και του Ο.Γ.Α., η νομική προσωπικότητα των οποίων διατηρείται για την άσκηση των μη ασφαλιστικών τους αρμοδιοτήτων.

Τέλος, διευκρινίζεται ότι οι εντασσόμενοι στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς λειτουργούν κατά το μεταβατικό διάστημα με την υφιστάμενη οργανωτική τους δομή εφαρμόζοντας τις διατάξεις του παρόντος νόμου που τίθενται σε ισχύ κατά το χρόνο αυτό.

Ορίζεται δε ότι εντός δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος συντάσσεται ο πρώτος προϋπολογισμός του Ε.Φ.Κ.Α., ενώ μέχρι 31.12.2016 προκειμένου η ένταξη των ασφαλιστικών ταμείων στον Ε.Φ.Κ.Α. να βασίζεται σε εγκεκριμένα και ακριβή στοιχεία με στόχο την ικανοποίηση των αρχών της ειλικρίνειας και της αντικειμενικότητας, καταρτίζονται και εγκρίνονται προβλεπόμενες οικονομικές καταστάσεις των εντασσόμενων φορέων για την περάτωση των οικονομικών χρήσεών τους για την περίοδο έως 31.12.2016.

Αν η προθεσμία παρέλθει άπρακτη, τις εν λόγω οικονομικές καταστάσεις συντάσσουν οι αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες του διαδόχου φορέα Ε.Φ.Κ.Α., ενώ το σχετικό έργο μπορεί σε περιπτώσεις διαπίστωσης αντικειμενικών δυσχερειών π.χ. έλλειψη προσωπικού, να ανατεθεί κατά τις νόμιμες διαδικασίες σε εξωτερικούς αναδόχους.

Επειδή οι εν λόγω Φορείς αντιμετωπίζουν αντικειμενικές δυσκολίες στην κατάρτιση του απολογισμού και προκειμένου να καταστεί δυνατή η απρόσκοπτη χρηματοδότησή τους, θεσπίζεται διάταξη που προβλέπει την εξάντληση της υποχρέωσης αναφορικά με τα οικονομικά απολογιστικά στοιχεία, με την υποβολή όσων προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 157 του ν. 4270/2014 (Α΄ 143), όπως ισχύει σήμερα, ώστε να θεωρούνται ως απολογιστικά στοιχεία (προσωρινός απολογισμός κλειόμενης χρήσης) οι δημοσιονομικές αναφορές που υποβάλλονται από τους ανωτέρω Φορείς στις αρμόδιες Υπηρεσίες των Υπουργείων Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 157 του ν. 4270/2014 (Α 143), όπως ισχύει.

Παρέχεται δε εξουσιοδότηση στον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Φ.Κ.Α. ώστε να ρυθμιστεί κάθε λεπτομέρεια σχετική με τις ρυθμίσεις του άρθρου αυτού. Ειδικά για τα ζητήματα συντάξεων του Δημοσίου στην ως άνω απόφαση προβλέπεται ότι συμπράττει ο Υπουργός Οικονομικών.

Άρθρο 101
Μεταβατικές διατάξεις για θέματα προσωπικού Ε.Φ.Κ.Α.

Στο παρόν άρθρο ρυθμίζονται θέματα στελέχωσης του Ε.Φ.Κ.Α. κατά το ως άνω μεταβατικό στάδιο. Ειδικότερα, το διάστημα αυτό ο Ε.Φ.Κ.Α. θα λειτουργεί μόνο με εκείνες τις οργανικές μονάδες, οι οποίες είναι αναγκαίες για την επίτευξη του σκοπού του κατά τη μεταβατική αυτή περίοδο, ήτοι για την ένταξη σε αυτόν των φορέων, κλάδων, τομέων και λογαριασμών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 53 και για την πλήρη λειτουργία του ως φορέα κοινωνικής ασφάλισης, σύμφωνα με το άρθρο 51 του παρόντος.

Ενόψει των ανωτέρω, ρυθμίζονται στο άρθρο αυτό οι διαδικασίες στελέχωσης των ως άνω απαραίτητων υπηρεσιών, η οποία πρέπει να λάβει χώρα κατά απώτατο όριο μέσα σε ένα μήνα από τη δημοσίευση του νόμου, και ιδίως

της Διεύθυνσης Ειδικού Προγράμματος, η οποία λόγω της σπουδαιότητας του σκοπού της και κατ' επέκταση των αυξημένων αρμοδιοτήτων της θα αποτελέσει και την κύρια οργανική μονάδα του Ε.Φ.Κ.Α. κατά το μεταβατικό διάστημα.

Επιπλέον, με το παρόν άρθρο ρυθμίζονται και θέματα τοποθέτησης προϊσταμένων κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, για την οποία θα τηρηθεί το κριτήριο της αρχαιότητας ανά επίπεδο, μέχρι την επιλογή τους, κατόπιν αξιολόγησης, σύμφωνα με τον ν. 4369/2016, καθώς και λειτουργίας Υπηρεσιακού και Πειθαρχικού Συμβουλίου. Προβλέπεται, δε, να μεταφορά στον Ε.Φ.Κ.Α. δικηγόρων με έμμισθη εντολή από τους εντασσόμενους φορείς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ

Άρθρο 102
Εισφορά υπέρ συλλογικών οργάνων συνταξιούχων

Στόχος της ρύθμισης είναι η οικονομική αυτάρκεια των συλλογικών οργάνων εκπροσώπησης των συνταξιούχων χωρίς να υπάρχει ανάγκη κρατικής οικονομικής ενίσχυσης. Η κράτηση υπέρ των συλλογικών οργάνων ορίζεται ως προαιρετική, καθώς προβλέπεται η δυνατότητα δήλωσης μη παρακράτησης της εισφοράς για την στήριξη της λειτουργίας των συνταξιουχικών συλλογικών οργάνων.

Άρθρο 103
Επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθεισών παροχών

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, οι παροχές που έχουν εισπραχθεί από ασφαλισμένους και συνταξιούχους του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αχρεώστητα, χωρίς δηλαδή να τις δικαιούνται, επιστρέφονται εντόκως προς 5%. Έχοντας ως δεδομένο ότι τα επιτόκια του τραπεζικού τομέα παρουσιάζουν πτωτική τάση κρίνεται σκόπιμη η μείωση του επιτοκίου των ασφαλιστικών ταμείων που βαραίνει την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών και γι' αυτό κρίνεται σκόπιμο να μην υπερβαίνει το 3%.

Με έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης παρέχεται δυνατότητα για ανακαθορισμό του επιτοκίου, ώστε να εναρμονίζεται στην κάθε φορά ισχύουσα τάση στην τραπεζική αγορά.

Επίσης με την προτεινόμενη διάταξη καθίσταται σαφές το δικαίωμα της υπηρεσίας προς αναζήτηση των παροχών που καταβλήθηκαν αχρεώστητα. αναζητείται, σύμφωνα με τις διατάξεις Παράλληλα όμως εισάγει σαφή διάκριση των περιπτώσεων κατά τις οποίες δεν συντρέχει υπαιτιότητα του λαβόντος και σε εναρμόνιση με τη σχετική νομολογία απαλλάσσει από την έντοκη επιστροφή, όσους εισέπραξαν καλόπιστα.

Ο συμψηφισμός της οφειλής προς στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με παροχές που δικαιούται ο οφειλέτης, π.χ παρακράτηση από τη σύνταξη, παράλληλα με την εφαρμογή των διατάξεων του ΚΕΔΕ διευκολύνει τον υπόχρεο για την αποπληρωμή του χρέους και διασφαλίζει τις απαιτήσεις του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Η πρόβλεψη για έκδοση απόφασης καταλογισμού από τον Διευθυντή διασφαλίζει τη νομιμότητα της διοικητικής διαδικασίας προκειμένου να ασκούνται τα προβλεπόμενα, από το νόμο, ένδικα μέσα.

Άρθρο 104
Επιστροφή αχρεωστήτως εισπραχθεισών εισφορών

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, οι εισφορές που έχουν καταβληθεί στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αχρεώστητα, κυρίως από εργοδότες, επιστρέφονται σε αυτούς εντόκως προς 5% , χωρίς να ελέγχεται τυχόν υπαιτιότητα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, για την καταβολή αυτή. Το επιτόκιο αυτό που είναι αρκετά υψηλό ιδιαίτερα στην παρούσα οικονομική συγκυρία, κατά την οποία τα επιτόκια έχουν πτωτική τάση, περίπου 1%, προφανώς θεσμοθετήθηκε για άλλες εποχές που τα τραπεζικά επιτόκια κυμαινόταν άνω του 23%. Υπάρχουν εργοδότες που καταβάλλουν εισφορές κατά πολύ μεγαλύτερες από αυτές που οι ίδιοι δηλώνουν στις μηνιαίες Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις, πιθανόν εκ παραδρομής.

Περαιτέρω, το υψηλό επιτόκιο με το οποίο επιστρέφει το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ποσά, πιθανόν να οδηγεί σε παραβατικές συμπεριφορές.

Έπειτα από έλεγχο του μηχανογραφικού αρχείου του ΟΠΣ/ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, διαπιστώθηκαν ενδεικτικά τα εξής:

Εργοδότες καταβάλουν εισφορές στο ΙΚΑ κατά πολύ μεγαλύτερες από αυτές που οι ίδιοι δηλώνουν στις μηνιαίες Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις και μάλιστα το επαναλαμβάνουν για περισσότερες φορές,. Σε συνέχεια αιτούνται την έντοκη επιστροφή αυτών.

Έχουν επιστραφεί τόκοι, οι οποίοι ανέρχονται μέχρι και του ποσού των 150.000 €, καθώς και ποσά σε εργολάβους, εντόκως, από εκτέλεση Δημοσίων έργων. Τίθεται θέμα αν δηλώνεται στην εφορία τόσο το επιστρεφόμενο ποσό εισφορών, όσο και το ποσό που έλαβαν ως τόκο.

Κατά συνέπεια, στην παρούσα οικονομική συγκυρία κρίνεται σκόπιμο να επιστρέφονται ποσά που καταβλήθηκαν αχρεώστητα από τους εργοδότες, χωρίς καθόλου τόκο. Θα επιστρέφονται ποσά μόνο μετά από συμψηφισμό:

α) με τις τρέχουσες εισφορές βάσει ΑΠΔ στα πλαίσια ενός εξαμήνου(ή έτους) από την αχρεώστητη καταβολή.

β) με λοιπές βεβαιωμένες οφειλές προς το ΙΚΑ

γ) με βεβαιωμένες οφειλές στα λοιπά ασφαλιστικά ταμεία, και

δ) στις οικονομικές υπηρεσίες του Κράτους

Στις περιπτώσεις έκδοσης αμετάκλητης απόφασης και ακύρωσης πράξεων καταλογισμού εισφορών, μπορεί να γίνει έντοκη επιστροφή, προτείνεται δε ως επιτόκιο το εκάστοτε ισχύον τραπεζικό επιτόκιο

Τέλος, επειδή υπάρχουν διατάξεις που προβλέπουν έντοκη επιστροφή είτε ρητά είτε με παραπομπή στο άρθρο 27, προτείνεται η κατάργηση και αυτών των διατάξεων.

Άρθρο 105
Ασφαλιστική ενημερότητα κοινωφελών επιχειρήσεων

Λόγω της καθυστέρησης των μεταβιβαστικών πληρωμών προς τις κοινωφελείς επιχειρήσεις του αρ. 252 του ν. 3463/06, αυτές δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις με αποτέλεσμα να μην τους παρέχεται ασφαλιστική ενημερότητα και να μην μπορούν να είναι συνεπείς ούτε στις υποχρεώσεις τους απέναντι σε κρατικούς φορείς και εργαζόμενους ούτε στην εκπλήρωση των λειτουργικών σκοπών τους. Η διάταξη αυτή θα επιτρέψει την ομαλοποίηση της χρηματοδοτικής ροής για την εκπλήρωση των νόμιμων υποχρεώσεων και των σκοπών των επιχειρήσεων αυτών.

Άρθρο 106
Ασφαλιστική ενημερότητα ΕΑΣ

Με την πρώτη παράγραφο χορηγείται φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητας στην ΕΑΣ Α.Β.Ε.Ε έως την 31 Δεκεμβρίου 2016 , προκειμένου να παρέχεται η δυνατότητα είσπραξης οφειλομένων από το Ελληνικό Δημόσιο αλλά και η δυνατότητα συμμετοχής της σε δημόσιους διαγωνισμούς, εξασφαλίζοντας έτσι τις ελάχιστες αρχικές προϋποθέσεις προκειμένου να διαμορφωθούν οι συνθήκες διάσωσης και ανασυγκρότησης της εταιρείας στο πλαίσιο του άρθρου 346 ΣΛΕΕ.

Με τη δεύτερη παράγραφο χορηγείται φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ Α.Ε.» (ΜΒΗ Α.Ε.), προκειμένου να εξασφαλιστεί η δυνατότητα εκτέλεσης της σύμβασης που έχει συναφθεί με την πρώτη, για την παραγωγή υλικών τα οποία αποτελούν απαραίτητο μέρος πυρομαχικών, τα οποία προορίζονται για την κάλυψη επειγουσών επιχειρησιακών αναγκών των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, στο πλαίσιο και κατά την έννοια του άρθρου 346 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 107
Θωράκιση ελεγκτικών μηχανισμών αγοράς εργασίας

Δεδομένου οι Επιθεωρητές Εργασίας του ΣΕΠΕ και τα ελεγκτικά όργανα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αντιμετωπίζουν τους ίδιους κινδύνους και χρήζουν της ίδιας προστασίας κρίνεται σκόπιμη η επέκταση εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 17 του Ν.3996/2011 και για τους υπαλλήλους του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που ασκούν ελέγχους της παραβατικότητας στην αγορά εργασίας.

Άρθρο 108
Πρόσβαση ΚΕΑΟ στο Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών

Με τις διατάξεις του άρθρου 108 παρέχεται στο Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (Κ.Ε.Α.Ο.) που ιδρύθηκε στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, η δυνατότητα αυτοματοποιημένης πρόσβασης στο Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών (Σ.Μ.Τ.Λ. & Λ.Π.), ώστε να εξασφαλίζεται η άμεση συνεργασία και η απευθείας διασύνδεσή του με τα πιστωτικά ιδρύματα και τα ιδρύματα πληρωμών, με τους όρους, τη διαδικασία και τους περιορισμούς που προβλέπονται για τις λοιπές αρχές και υπηρεσίες που έχουν υπαχθεί στο σύστημα αυτό.

Με το άρθρο 62 παρ. 1 του ν. 4170/2013 (Α΄ 163) θεσμοθετήθηκε το Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών (Σ.Μ.Τ.Λ.&Λ.Π.), το οποίο παρέχει τη δυνατότητα σε φορείς του Δημοσίου που ασκούν ελεγκτικό και διωκτικό έργο, αυτοματοποιημένης πρόσβασης σε ορισμένα στοιχεία τραπεζικών λογαριασμών, λογαριασμών πληρωμών και δανείων.

Το Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (Κ.Ε.Α.Ο.) που ιδρύθηκε στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, δεν περιλήφθηκε μεταξύ των αρχών και υπηρεσιών που έχουν υπαχθεί στο Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών (Σ.Μ.Τ.Λ.&Λ.Π.) καθόσον συστάθηκε μεταγενέστερα, με το ν. 4172/2013 (Α΄ 167).

Στο σκοπό του ΚΕΑΟ, όπως καθορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 101 του ν. 4172/2013 περιλαμβάνονται η είσπραξη των ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών οφειλών των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης με ενιαίες διαδικασίες, η δημιουργία ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων των οφειλετών των Ασφαλιστικών Οργανισμών (μητρώο οφειλετών), ο προσδιορισμός του ύψους των οφειλόμενων ποσών, της αιτίας και της χρονικής περιόδου που ανάγονται.

Κατά συνέπεια με βάση το σκοπό του και λόγω του δημόσιου χαρακτήρα του, το ΚΕΑΟ πρέπει να συμπεριληφθεί μεταξύ των φορέων που έχουν αυτοματοποιημένη πρόσβαση στο Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών (Σ.Μ.Τ.Λ.&Λ.Π.), με στόχο την αποτελεσματικότερη και ταχύτερη εκτέλεση του έργου για το οποίο συστάθηκε.

Άρθρο 109
Διάκριση ασφαλιστικών οφειλών σε εισπράξιμες και ανεπίδεκτες είσπραξης

Με το άρθρο 109 θεσμοθετείται η διαδικασία εκκαθάρισης των επί σειρά ετών σωρευμένων Ληξιπρόθεσμες οφειλών προς τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης από εκείνες που πραγματικά και εμπεριστατωμένα θεωρούνται επισφαλείς, προκειμένου οι φορείς να διαθέτουν μια ολοκληρωμένη, διαφανή, αποτελεσματική και ελέγξιμη διαδικασία είσπραξης των οφειλών, βάσει της οποίας θέτουν στόχους και λογοδοτούν.

Ειδικότερα, ορίζονται οι προϋποθέσεις για το χαρακτηρισμό των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης ως ανεπίδεκτες, η διαδικασία καταχώρισης τους σε ειδικά βιβλία ανεπίδεκτων είσπραξης με απόφαση του αρμόδιου οργάνου, καθώς και οι συνέπειες από την καταχώριση της οφειλής στα εν λόγω βιβλία.

Στην παράγραφο 1, περιπτώσεις α΄ , β΄ και γ΄, ορίζονται οι προϋποθέσεις, οι οποίες πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά, προκειμένου να χαρακτηρίζονται οι οφειλές ως ανεπίδεκτες είσπραξης ήτοι να έχουν ολοκληρωθεί: οι έρευνες για τη διαπίστωση ύπαρξης περιουσιακών στοιχείων, ο έλεγχος της πτωχευτικής και μεταπτωχευτικής περιουσίας, εφόσον πρόκειται για πτωχό ή η διαδικασία εκκαθάρισης, εφόσον πρόκειται για οφειλέτη υπό καθεστώς εκκαθάρισης. Επίσης, πρέπει να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης και η άσκηση ποινικής δίωξης, κατά τις ισχύουσες για κάθε φορέα διατάξεις, εάν είναι δυνατή η άσκησή της.

Στην παράγραφο 2 ορίζεται η διαδικασία και το όργανο έκδοσης των πράξεων χαρακτηρισμού των οφειλών ως επιδεκτικών ή ανεπίδεκτων είσπραξης και η καταχώριση των απαιτήσεων αυτών μετά το χαρακτηρισμό τους σε ειδικά βιβλία ανεπίδεκτων είσπραξης. Στις περιπτώσεις που η συνολική βασική οφειλή υπερβαίνει το ποσό του ενάμισυ εκατομμυρίου (1.500.000) ευρώ απαιτείται για το χαρακτηρισμό τους ως ανεπίδεκτων είσπραξης η σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Επίσης, προβλέπεται ότι με απόφαση του Διοικητή του Ταμείου κατόπιν εισήγησης της αρμόδιας υπηρεσίας του ΚΕΑΟ και μετά από σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εφόσον πρόκειται για συνολική κύρια οφειλή άνω του ενάμισυ εκατομμυρίου (1.500.000) ευρώ.

Στην παράγραφο 3 ορίζονται οι συνέπειες της καταχώρισης της οφειλής στα βιβλία των ανεπίδεκτων είσπραξης και για χρονικό διάστημα δέκα (10) ετών από τη λήξη του έτους μέσα στο οποίο έγινε η καταχώριση και προβλέπεται ρητά ότι το ΚΕΑΟ και οι αρμόδιες υπηρεσίες κάθε φορέα διατηρούν ακέραιο το δικαίωμά τους για την είσπραξη ή συμψηφισμό της οφειλής και μετά την καταχώρισή της στα ειδικά βιβλία των ανεπίδεκτων είσπραξης.

Με την παράγραφο 4 ορίζεται ότι οφειλή που έχει καταχωρισθεί ως ανεπίδεκτη είσπραξης επαναχαρακτηρίζεται ως εισπράξιμη, εάν πριν την παραγραφή της, διαπιστωθεί με νέα στοιχεία ότι υπάρχει δυνατότητα μερικής ή ολικής ικανοποίησης της, είτε από τον οφειλέτη είτε από συνυπόχρεο πρόσωπο.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ότι ο Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης μπορεί με απόφασή του να ορίζει άλλα όργανα ως αρμόδια για την υποβολή της σύμφωνης γνώμης της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 2, να ρυθμίζει τον ειδικότερο τρόπο και τη διαδικασία καταχώρισης των οφειλών στα βιβλία των ανεπίδεκτων είσπραξης και να ορίζει κάθε σχετικό θέμα με τη διαχείριση και την παρακολούθηση αυτών. Επίσης, μπορεί με απόφασή του που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Διοικητικής Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, να ορίζονται τα θέματα της μεταβολής των κριτηρίων και των προϋποθέσεων καταχώρισης των οφειλών στα βιβλία ανεπίδεκτων είσπραξης, καθώς και του επαναχαρακτηρισμού τους ως εισπράξιμων και να ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με τις συνέπειες και τα χρονικά όρια ισχύος των συνεπειών της καταχώρισης.

Άρθρο 110
Διαγραφή οφειλών προς τους Φορείς
Κοινωνικής Ασφάλισης

Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η δυνατότητα διαγραφής ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης είτε αυτές έχουν χαρακτηριστεί ως ανεπίδεκτες είσπραξης είτε όχι, ορίζονται οι προϋποθέσεις και οι όροι διαγραφής τους, η διαδικασία καταχώρισης τους σε ειδικά βιβλία διαγραφών με απόφαση του αρμόδιου οργάνου, καθώς και οι συνέπειες από την καταχώριση της οφειλής στα εν λόγω βιβλία.

Το μεγάλο ύψος των απαιτήσεων σε καθυστέρηση, των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης καταδεικνύει και την αδυναμία τους να διερευνήσουν την πιθανότητα εισπραξιμότητάς τους και να διαγράψουν από τα βιβλία του φορέα όσες απαιτήσεις είναι αντικειμενικά ανέφικτο να εισπραχθούν. Τα ανωτέρω έχουν ως συνέπεια αφενός την αλλοίωση των οικονομικών αποτελεσμάτων του φορέα, που προέρχεται από την αύξηση του ενεργητικού με απαιτήσεις αμφιβόλου εισπραξιμότητας αφετέρου την αδυναμία αξιόπιστων προβλέψεων της ταμειακής ρευστότητας του οργανισμού. Η έλλειψη αξιόπιστης χρηματοοικονομικής πληροφόρησης για τη θέση του οργανισμού συνεπάγεται και ουσιαστική αδυναμία για το στρατηγικό προγραμματισμό, τη στοχοθεσία, καθώς και την εκπλήρωση των σκοπών του.

Η παρούσα διάταξη παρέχει στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, με βάση συγκεκριμένους όρους, προϋποθέσεις και διαδικασίες, τη δυνατότητα να προχωρήσουν σε διαγραφή παλαιών απαιτήσεων, οι οποίες πρακτικά είναι αδύνατον να εισπραχτούν.

Ειδικότερα με την παράγραφο 1 ορίζεται, ότι όσες από τις ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης έχουν ήδη χαρακτηριστεί ως ανεπίδεκτες είσπραξης, σύμφωνα με τη διαδικασία του ανωτέρω άρθρου, αυτές μπορούν να κριθούν διαγραπτέες και να διαγραφούν πριν από την παρέλευση της δεκαετίας εάν συντρέχουν σωρευτικά οι οριζόμενες στην παράγραφο 1, περιπτώσεις α΄, β΄ και γ΄ του προηγούμενου άρθρου προϋποθέσεις, εάν έχουν ολοκληρωθεί οι έρευνες στην αλλοδαπή κατόπιν αξιοποίησης πληροφοριών και δεν διαπιστώθηκε η ύπαρξη περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη ή απαιτήσεων αυτού έναντι τρίτων έχει ολοκληρωθεί η ποινική διαδικασία σε βάρος των οφειλετών εφόσον προβλέπεται, με την έκδοση αμετάκλητης δικαστικής απόφασης.

Στην παράγραφο 2 ορίζονται οι περιπτώσεις, στις οποίες κατ' εξαίρεση χωρεί διαγραφή χωρίς να απαιτείται η ολοκλήρωση των διαδικασιών της παραγράφου 1. Αυτές οι περιπτώσεις αφορούν αποκλειστικά και μόνο οφειλές αποβιωσάντων που δεν καταλείπουν περιουσιακό στοιχείο και των οποίων οι κληρονόμοι αποποιήθηκαν την επαχθείσα κληρονομιά, καθώς και όταν το ποσό της κύριας οφειλής από εισφορές κατά οφειλέτη δεν υπερβαίνει τα πενήντα ευρώ ή όταν το ποσό της συνολικής οφειλής από οποιαδήποτε αιτία δεν υπερβαίνει τα εκατό ευρώ και δεν έχει επιτευχθεί η είσπραξή τους μέσα σε δέκα έτη από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκαν.

Στην παράγραφο 3 ορίζεται η διαδικασία και το όργανο έκδοσης των αποφάσεων διαγραφής των απαιτήσεων. Για τη διαγραφή των οφειλών αρμόδιο όργανο είναι το Κλιμάκιο, Τμήμα ή Διεύθυνση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τις περιπτώσεις της παραγράφου 1 και ο Διοικητής του Ταμείου για τις περιπτώσεις της παραγράφου 2, καθώς και για τις περιπτώσεις που έχει παρέλθει η προθεσμία των 10 ετών.

Στην παράγραφο 4 προβλέπεται η δυνατότητα εκκαθάρισης του χαρτοφυλακίου μέχρι το τέλος του 2016 με τη διαγραφή μικρών κύριων οφειλών που έχουν γεννηθεί πριν από το 1993 ύψους μέχρι 200 ευρώ ανά οφειλέτη με απόφαση του Διοικητή του Ταμείου.

Τέλος, στην παρ. 5 απόφαση παρέχεται παράγραφος στον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για τη ρύθμιση των ειδικότερων θεμάτων για τον τρόπο, τη διαδικασία καταχώρισης των οφειλών στα βιβλία διαγραφών και λοιπών, ενώ ορίζεται ότι για τη μεταβολή των κριτηρίων και των προϋποθέσεων καταχώρισης των οφειλών πρέπει να έχει διατυπωθεί πριν από την έκδοση της απόφασης η σύμφωνη γνώμη της Διοικητικής Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι΄
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Άρθρο 111
Τροποποίηση του άρθρου 4 του π.δ. 370/1987

Σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 49 του π.δ. 24/1997 (Α΄ 24), όπως προστέθηκε με το άρθρο 2 του π.δ. 164/2013 (Α΄ 264), παρέχεται η δυνατότητα στους αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας που φέρουν βαθμό μέχρι Αστυνομικού Διευθυντή να παραμείνουν στην υπηρεσία για ένα (1) επιπλέον έτος μετά τη συμπλήρωση του αντίστοιχου ορίου ηλικίας κατόπιν αίτησης που εξετάζεται από το αρμόδιο Συμβούλιο Κρίσεων. Επίσης, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 1 του π.δ. 128/2010 (Α΄ 221), Ανθυπαστυνόμοι και Αρχιφύλακες της Ελληνικής Αστυνομίας, που καταλαμβάνονται από το όριο ηλικίας που προβλέπει η παρ. 1 του άρθρου 25 του ν. 1481/1994 (Α΄ 152), μπορούν να παραμείνουν στην υπηρεσία πέραν του ορίου ηλικίας και κατ' ανώτατο όριο μέχρι τη συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας τους, κατόπιν αίτησης που εξετάζεται από το αρμόδιο Συμβούλιο Κρίσεων. Αντιστοίχως στο Λιμενικό Σώμα, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 45 του ν. 3079/2002 (Α΄ 311), όπως προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 56 του ν. 4310/2014 (Α΄ 258), οι Αξιωματικοί μέχρι το βαθμό του Πλοιάρχου μπορούν να παραμείνουν στην υπηρεσία για δύο (2) επιπλέον έτη μετά τη συμπλήρωση του αντίστοιχου ορίου ηλικίας κατόπιν αίτησης που εξετάζεται από το αρμόδιο Συμβούλιο Κρίσεων.

Η απουσία αντίστοιχων διατάξεων για το προσωπικό του Πυροσβεστικού Σώματος αποτελεί δυσμενή διάκριση σε βάρος του εν λόγω προσωπικού που δεν δικαιολογείται από κάποιον αποχρώντα λόγο. Συνεπώς, προς το σκοπό ίσης μεταχείρισης του προσωπικού των τριών Σωμάτων Ασφαλείας παρέχεται και στο προσωπικό του Πυροσβεστικού Σώματος η δυνατότητα παραμονής στην υπηρεσία πέραν του αντίστοιχου ορίου ηλικίας. Επιπροσθέτως, πρέπει να σημειωθεί πως η παραμονή του ως άνω προσωπικού στην υπηρεσία για επιπλέον έτη συμβάλλει στη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, καθώς το ως άνω προσωπικό συνεχίζει να καταβάλλει ασφαλιστικές εισφορές αντί να συνταξιοδοτείται και να εισπράττει συνταξιοδοτικές παροχές.

Άρθρο 112

Η κοινωνική εργασία αποσκοπεί στη βελτίωση της ποιότητας ζωής και ευημερίας ενός ατόμου, μίας ομάδας ή κοινότητας. Προασπίζεται συνταγματικά δικαιώματα και ελευθερίες προσώπων ή ευάλωτων πληθυσμιακών ομάδων, που πλήττονται από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Επιδιώκει τη διευθέτηση και επίλυση προσωπικών προβλημάτων, καθώς και ευρύτερων κοινωνικών ζητημάτων, όπως είναι η ένδεια, η ανεργία ή η ενδοοικογενειακή βία. Οι παρεμβάσεις της κοινωνικής εργασίας καλύπτουν ένα διευρυμένο πεδίο δράσεων συμβουλευτικής, ψυχοθεραπείας, σχεδιασμού και αξιολόγησης προγραμμάτων κοινωνικής μέριμνας και συνεισφοράς στη διαμόρφωση κοινωνικών πολιτικών.

Στο πλαίσιο αυτό, ο κοινωνικός λειτουργός καλείται να εκπληρώσει το ρόλο του παρέχοντας εξειδικευμένες υπηρεσίες σε πολλαπλούς τομείς, ήτοι σε δομές κοινωνικής φροντίδας, στην εκπαίδευση, στην υγεία, στην τοπική αυτοδιοίκηση, στο σωφρονιστικό σύστημα και γενικότερα στον κοινωνικό σχεδιασμό. Ως θεσμός αναγνωρισμένος με το υπ' αριθμ. 4018/1959 νομοθετικό διάταγμα (Α΄ 247), οι κοινωνικοί λειτουργοί αποτελούν πρόσωπα ειδικώς εκπαιδευμένα για την εφαρμογή προγραμμάτων Κοινωνικής Πρόνοιας και Υγείας. Καταλαμβάνουν θέσεις σε υπηρεσίες και ιδρύματα νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου και ειδικότερα σε Κέντρα Κοινωνικής Πρόνοιας, νοσηλευτικά ιδρύματα, σωφρονιστικά καταστήματα, καθώς και ιδρύματα παιδικής προστασίας, σύμφωνα και με τις διατάξεις του πδ/τος 50/1989 (Α΄ 23) περί καθορισμού επαγγελματικών δικαιωμάτων πτυχιούχων τμήματος Κοινωνικής Εργασίας.

Ο Σύνδεσμος Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος ιδρύθηκε το 1955 ως επιστημονικό και επαγγελματικό σωματείο των κοινωνικών λειτουργών της χώρας. Ο Σύνδεσμος διαθέτει περισσότερα από πέντε χιλιάδες (5.000) εγγεγραμμένα μέλη και αριθμεί δεκαοκτώ (18) Περιφερειακά και Τοπικά Τμήματα σε ολόκληρη την επικράτεια. Ο καταστατικός σκοπός του Συνδέσμου έγκειται στην προστασία και προάσπιση των κοινωνικών δικαιωμάτων, στην εξάλειψη των κοινωνικών προκαταλήψεων, στην καταπολέμηση των διακρίσεων και στη διασφάλιση συνθηκών αξιοπρεπούς διαβίωσης και πλήρους ένταξης στην κοινωνία. Ως η πλέον αντιπροσωπευτική οργάνωση των κοινωνικών λειτουργών της χώρας, ο Σύνδεσμος Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος συμμετέχει ενεργά ως πλήρες μέλος στη Διεθνή Ομοσπονδία Κοινωνικών Λειτουργών και στην Ένωση Κοινωνικών Λειτουργών των Εθνικών Συνδέσμων των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπροσθέτως, συνεργάζεται με το Συμβούλιο της Ευρώπης για θέματα Κοινωνικής Εργασίας.

Ο επιδιωκόμενος σκοπός της προτεινόμενης ρύθμισης έγκειται στη θεσμική αναγνώριση και αναβάθμιση του Συνδέσμου Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Το διευρυμένο αντικείμενο των επιστημονικών θεματικών ενασχόλησης των κοινωνικών λειτουργών, η πολύτιμη προσφορά τους στον τομέα της Κοινωνικής Προστασίας και η ανάγκη θεσμικής κατοχύρωσης αντιπροσωπευτικού οργάνου καθιστούν επιβεβλημένη την παρούσα ρύθμιση. Η νομοθετική αναγνώριση του συλλογικού χαρακτήρα των κοινωνικών λειτουργών εξασφαλίζει ένα αξιόπιστο πλαίσιο καταγραφής των επαγγελματιών κοινωνικών λειτουργών και εποπτείας της τήρησης των όρων κτήσης της άδειας άσκησης επαγγέλματος, διευκολύνει τον κλάδο στην προάσπιση των επαγγελματικών του δικαιωμάτων και στη διεκδίκηση των εργασιακών αιτημάτων του και ενισχύει το κύρος και τη ρυθμιστική παρέμβαση του Συνδέσμου Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος.

Άρθρο 113
ΟΚΕ

Με το άρθρο 5 της παρ. 6 του ν. 3191/2003 «Εθνικό Σύστημα Σύνδεσης της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την Απασχόληση» (Ε.Σ.Σ.Ε.Ε.Κ.Α.) προβλέφθηκε η δυνατότητα, με υπουργική απόφαση, να ορίζονται και να εντάσσονται στο σύστημα Σ1 και άλλα Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. ή Ερευνητικά Ινστιτούτα των Κοινωνικών Εταίρων που υπογράφουν την ΕΓΣΣΕ. Με την προτεινόμενη διάταξη δίδεται η δυνατότητα αυτή και σε ότι αφορά την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (Ο.Κ.Ε.)

της οποίας η συμμετοχή θα αποβεί ωφέλιμη του Ε.Σ.Σ.Ε.Ε.Κ.Α. λόγω της σύνθεσής της, των αρμοδιοτήτων της και της εμπειρίας της.

ΜΕΡΟΣ Β΄
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΥΧΕΡΩΝ ΠΑΙΓΝΙΩΝ

Άρθρο 114 Ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 114 ορίζεται νέα κλίμακα υπολογισμού του εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις.

Με την παράγραφο 2 προβλέπεται μείωση του φόρου από μισθωτή εργασία και συντάξεις μέχρι δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ.

Με τις παραγράφους 3 και 4 ορίζεται ότι οι άμεσες ενισχύσεις του πρώτου πυλώνα της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, με εξαίρεση τις πράσινες και τις συνδεδεμένες, αποτελούν κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, για εισοδήματα από 1.1.2016 και εξής.

Με τις παραγράφους 5 και 6 ορίζεται ότι τα εισοδήματα από μισθωτή εργασία και συντάξεις φορολογούνται αθροιστικά με αυτά από επιχειρηματική δραστηριότητα, ενώ τα εισοδήματα από ατομική αγροτική επιχείρηση, φορολογούνται αυτοτελώς. Οι μειώσεις φόρου του άρθρου 16 του ν. 4172/2013 δεν εφαρμόζονται στα εισοδήματα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

Με τις παραγράφους 7 και 8 αυξάνεται ο συντελεστής φορολόγησης των μερισμάτων από 10% σε 15%. Με τη διάταξη αυτή στη φορολόγηση τόκων και μερισμάτων, εισοδήματα της ίδιας κατηγορίας (από κεφάλαιο), επιβάλλεται ο ίδιος συντελεστής.

Με την παράγραφο 9 η ειδική εισφορά αλληλεγγύης ενσωματώνεται στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος και υπολογίζεται πλέον με οριακούς συντελεστές, έτσι ώστε ο συντελεστής του επόμενου κλιμακίου να εφαρμόζεται μόνον στο υπερβάλλον ποσό του εισοδήματος.

Με την παράγραφο 10 διατηρούνται ως ίσχυαν προ της τροποποίησής τους με το παρόν άρθρο οι συντελεστές του άρθρου 29, παράγραφος 1, για τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα των υπόχρεων των περιπτώσεων β’, δ’, ε’, στ’ και ζ’ του άρθρου 45 που τηρούν απλογραφικά βιβλία.

Με την παράγραφο 11 προβλέπεται ότι τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο εφαρμόζονται για τα εισοδήματα που αποκτώνται από την 1η Ιανουαρίου 2016 και εφεξής.

Με την παράγραφο 12 γίνεται νομοτεχνική βελτίωση στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας λόγω της ενσωμάτωσης της Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.

Άρθρο 115
Ρυθμίσεις επί των τυχερών παιγνίων

Με τις διατάξεις του άρθρου 115 καταργείται το ειδικό τέλος πέντε (0,05) λεπτών του ευρώ, ανά στήλη, κάθε παιγνίου της ΟΠΑΠ Α.Ε. (άρθρο 12 του ν. 4346/2015) και αυξάνεται η συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου από 30% σε 35%, στα έσοδα επί του μικτού κέρδους που αφορά στα ποσά τα οποία προέρχονται από την εκμετάλλευση της δραστηριότητας τυχερών παιγνίων του κατόχου της επίγειας ή διαδικτυακής αδείας (άρθρο 50 του ν. 4002/2011).

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
Αρ. Πρωτ. 9824/7749
2/3/16

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ
Ταχ.δ/νση Σταδίου 29
Τ.Κ. 101 10
Τηλέφωνο 210 3314100
Fax 210 3314300
Email eaa@eaa.gr

Αθήνα, 1 Μαρτίου 2016
Αρ.Πρωτ.132/01.03.16

Προς: Γραφείο Υπουργού Εργασίας,
Κοινωνικής Ασφάλισης & Κοινωνικής Αλληλεγγύης
Υπόψη κ.Ε.Αχτσιόγλου

ΘΕΜΑ : «Αίτημα για αποστολή Τεχνικού Σημειώματος-Εφάπαξ Παροχή»

Σε συνέχεια του εγγράφου σας με αρ.πρωτ.7667/7562 και ημερομηνία 17.02.2016, σας αποστέλλουμε τεχνικό σημείωμα για τη νέα τεχνική βάση που αφορά στο τμήμα της εφάπαξ παροχής για τα έτη ασφάλισης από την 1.1.2014 και εντεύθεν, σύμφωνα με όσα περιγράφονται στο ανωτέρω έγγραφό σας.

Για την Εθνική Αναλογιστική Αρχή

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ

Ε.Ε. Κουσκουνά
Πρόεδρος

ΤΕΧΝΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Με την τεχνική βάση που αφορά στο **τμήμα της εφάπαξ παροχής για τα έτη ασφάλισης από την 1.1.2014** και εντεύθεν, το οποίο θα προκύπτει από διανεμητικό σύστημα προκαθορισμένων εισφορών νοητής κεφαλαιοποίησης και πλασματικό ποσοστό επιστροφής τη μεταβολή των συντάξιμων αποδοχών των ασφαλισμένων, σύμφωνα με το έγγραφο του Γραφείου του Υπουργού Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης & Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με αρ.πρωτ.7667/7562 και ημερομηνία 17.02.2016.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

1. Περιγραφή συστήματος σε ισχύ

Σήμερα υπάρχουν περίπου σαράντα Φορείς-Τομείς Πρόνοιας (εφάπαξ παροχές).
Για τους Φορείς-Τομείς αυτούς σημειώνονται τα παρακάτω:

- Οι ασφαλισμένοι είναι είτε μισθωτοί ή αυτοαπασχολούμενοι.
- Το πλήθος των ασφαλισμένων ανά Φορέα-Τομέα κυμαίνεται περίπου από 100 άτομα ως 350.000 άτομα.
- Οι εισφορές διαφοροποιούνται ανάλογα
  - ✓ με την ημερομηνία πρώτης ασφάλισης (πριν 93-μετά 93) , στις περισσότερες περιπτώσεις,
  - ✓ με τον ορισμό της βάσης υπολογισμού αυτών, αλλά και ως προς το ποσοστό % που καταβάλλεται από τους ασφαλισμένους ή και τους εργοδότες.
- Στην πλειονότητα των Φορέων-Τομέων η παροχή ακολουθεί διανεμητικό σύστημα προκαθορισμένης παροχής και ορίζεται ως ποσοστό του γινομένου του συντάξιμου μισθού και των ετών ασφάλισης.
- Οι παροχές διαφοροποιούνται ανάλογα
  - ✓ με την ημερομηνία πρώτης ασφάλισης (πριν 93-μετά 93) , στις περισσότερες περιπτώσεις,
  - ✓ με τον ορισμό των συντάξιμων αποδοχών (π.χ. μισθός, ασφαλιστική κατηγορία, τεκμαρτά ποσά) και το ποσοστό επί των συντάξιμων αποδοχών με το οποίο οι παροχές αυτές υπολογίζονται.
- Σε ορισμένους Φορείς-Τομείς
  - ✓ υφίσταται περιουσία, λαμβάνοντας υπόψη και την εφαρμογή του PSI,
  - ✓ υφίστανται ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις προς τους ασφαλισμένους.
- Σε ορισμένους Φορείς-Τομείς υφίστανται, εκτός των εισφορών, επιπλέον ειδικές τακτικές εισφορές.

Σημείωση :
Για τους Φορείς-Τομείς Πρόνοιας μέχρι σήμερα δεν υφίσταται ένα ενιαίο γενικό νομοθετικό πλαίσιο ανεξάρτητα από έτος πρώτης ασφάλισης, κλάδο απασχόλησης κ.λπ.

2. Συστήματα Εφάπαξ παροχών

Τα συστήματα εφάπαξ παροχών θα μπορούσαν να στηριχτούν σε μια πλήρως κεφαλαιοποιητική βάση, εφόσον αφενός από την έναρξή τους ορίζονταν σαφώς οι κανόνες λειτουργίας ως προς όλες τις παραμέτρους τους και εφόσον αφετέρου αυτά λειτουργούσαν σε ένα υγιές οικονομικό περιβάλλον.
Λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική κατάσταση της Χώρας, την οικονομική κατάσταση των Φορέων-Τομέων αλλά και το ότι πρόκειται για ένα διανεμητικό σύστημα που λειτουργεί ήδη, μια διανεμητική βάση καθορισμένων εισφορών με νοητή κεφαλαιοποίηση (NDC), αποτελεί ένα γενικό πλαίσιο το οποίο μπορεί να οδηγήσει σε εξορθολογισμό του συστήματος.
Σε κάθε περίπτωση από την ημερομηνία εφαρμογής παρομοίων συστημάτων απαιτείται πλήρης μηχανογραφική εφαρμογή και ακριβής αναλυτική καταγραφή της ασφαλιστικής ιστορίας ανά άτομο.

3. Νέο Σύστημα

Το γενικό πλαίσιο που θα διέπει τον καθορισμό των εφάπαξ παροχών, είναι ένα διανεμητικό σύστημα καθορισμένων εισφορών με νοητή κεφαλαιοποίηση (NDC).

Το νέο αυτό σύστημα στηρίζεται σε αναλογιστικές ισοδυναμίες.

Οι παροχές πρέπει να είναι ίσες με τις συσσωρευμένες εισφορές ή εναλλακτικά το μέσο ποσοστό εισφορών.

Για τη συσσώρευση των εισφορών θα γίνεται χρήση πλασματικού ποσοστού επιστροφής το οποίο θα είναι η ετήσια μεταβολή της βάσης υπολογισμού των εισφορών για το σύνολο των ασφαλισμένων.

Το πλασματικό ποσοστό επιστροφής αποτελεί σημαντικό παράγοντα για να δομηθεί ένα ισορροπημένο σύστημα. Ένα τέτοιο σύστημα σε ισορροπία, μπορεί να εγγυάται ως πλασματικό ποσοστό επιστροφής τη μεταβολή της βάσης υπολογισμού των εισφορών. Συνεπώς, αφού η εγγύηση αυτή είναι συμβατή με τους κανόνες ισορροπίας, οι εισφορές μπορούν να κεφαλαιοποιούνται με τη μεταβολή της βάσης υπολογισμού των εισφορών.

Το νέο σύστημα εφαρμόζεται για τα έτη ασφάλισης από 1.1.2014 και εντεύθεν.

4. Συσσώρευση Εισφορών

Κατά τη συνταξιοδότηση, με βάση την αρχή της ισοδυναμίας η συσσωρευμένη αξία των εισφορών, για το τμήμα της απονεμόμενης εφάπαξ παροχής για τα έτη ασφάλισης από 1.1.2014 και εντεύθεν, προκύπτει από τον παρακάτω τύπο :

$$LS^{NDC} = \sum_{j=1}^{a} Con_j \prod_{k=j}^{a} (1+g_k) \qquad (1)$$

όπου

Con_j : οι συνολικές ετήσιες εισφορές του έτους j

a : τα έτη συσσώρευσης εισφορών

g_k : η ετήσια μεταβολή της βάσης υπολογισμού των εισφορών του έτους k και υπολογίζεται σύμφωνα με τον τύπο

$$g_k = \begin{cases} \dfrac{\Sigma W_{k+1} - \Sigma W_k}{\Sigma W_k}, & 1 \le k \le a-1 \\ 0, & k = a \end{cases}$$

όπου ΣW_k : η βάση υπολογισμού των εισφορών όλων των ασφαλισμένων του Ταμείου το έτος k

Σημείωση :

α) Όταν η εισφορά δεν ορίζεται ως ποσοστό επί συγκεκριμένου ποσού, θα πρέπει αυτό να επιτυγχάνεται με τεχνικό τρόπο, ώστε να υπάρχει δυνατότητα προσδιορισμού της βάσης εισφορών κάθε έτους (W), βάσει της οποίας θα υπολογίζεται το ετήσιο πλασματικό ποσοστό επιστροφής.

β) Όπου υπάρχει ειδική τακτική εισφορά, ολόκληρη ή μέρος της μπορεί να επιμερίζεται στους ατομικούς λογαριασμούς των ασφαλισμένων και τα ανάλογα ποσά να λαμβάνονται υπόψη αθροιστικά και να συσσωρεύονται με τον παραπάνω τύπο (1).

5. Μεταβατική Περίοδος

Αυτοί που ασφαλίστηκαν πρώτη φορά πριν την 1.1.2014 το ποσό της εφάπαξ παροχής αποτελείται από δυο τμήματα και προκύπτει από τον παρακάτω τύπο :

$$LS^{PRata} = LS_{old}^{a^*} + \sum_{j=a^*+1}^{a} Con_j \prod_{k=j}^{a} (1+g_k) \quad (2)$$

όπου

$LS_{old}^{a^*}$: τμήμα εφάπαξ παροχής που αναλογεί στα έτη ασφάλισης πριν την 1η.1.2014 (**)

Con_j : οι συνολικές ετήσιες εισφορές του έτους j

a^* : τα έτη ασφάλισης μέχρι 31.12.2013

a : τα έτη ασφάλισης

g_k : η ετήσια μεταβολή της βάσης υπολογισμού των εισφορών του έτους k

(**) Ο τρόπος υπολογισμού του τμήματος αυτού της εφάπαξ παροχής δεν αποτελεί αντικείμενο του παρόντος τεχνικού σημειώματος.

6. Σημαντικές Παρατηρήσεις

- Πριν την έναρξη λειτουργίας του νέου ενιαίου φορέα **πρέπει να προσδιοριστεί η χρήση/αντιμετώπιση της περιουσίας, της απόδοσης επενδύσεων της περιουσίας, των λοιπών εσόδων και των λειτουργικών εξόδων και παράλληλα να οριστεί διαδικασία για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές των Φορέων-Τομέων.**
- Το διανεμητικό σύστημα καθορισμένων εισφορών με νοητή κεφαλαιοποίηση (NDC), μπορεί να εφαρμοστεί και να λειτουργήσει ομαλά σε πολυπληθείς ομάδες ασφαλισμένων.
- Φορείς στους οποίους οι εφάπαξ παροχές Πρόνοιας δεν αντιμετωπίζονται αυτοτελώς (ενιαία αντιμετώπιση λογιστικά και διαχειριστικά με άλλες παροχές όπως επικουρική σύνταξη), πρέπει αυτές να διαχωριστούν.
- Για την εφαρμογή του παρόντος Τεχνικού Σημειώματος **απαιτείται να δημιουργηθούν άμεσα μηχανογραφικές εφαρμογές**, συμβατές με το νέο οικονομικό σύστημα λειτουργίας. Κατά το σχεδιασμό των εφαρμογών θα πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι παρατηρήσεις που θα δώσει η Εθνική Αναλογιστική Αρχή.
- Ιδιαίτερη προσοχή απαιτεί η περίπτωση επιστροφής εισφορών εντόκως (επιτόκιο), εάν και όπου αυτό προβλέπεται, για τις περιπτώσεις που δεν συμπληρώνονται οι προϋποθέσεις λήψης εφάπαξ παροχής. Σε κάθε περίπτωση οποιαδήποτε αντιμετώπιση πρέπει να είναι συμβατή με το νέο σύστημα.
- Για τους Φορείς-Τομείς που προβλέπεται ή προβλεπόταν ειδική τακτική εισφορά, πρέπει να καθοριστεί αν ολόκληρη ή μέρος αυτής επιμερίζεται στους ατομικούς λογαριασμούς των ασφαλισμένων και ποιοι από αυτούς την δικαιούνται.
- Ενδεχόμενα και εφόσον αυτό προβλεφθεί νομοθετικά, κάποιος Φορέας-Τομέας που το επιθυμεί, θα μπορούσε να ακολουθήσει το κεφαλαιοποιητικό σύστημα, μετά από αναλογιστική μελέτη από την οποία θα προκύπτει η βιωσιμότητά του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Aaron H., *The Social Insurance Paradox*, Canadian Journal of Economics and Political Science 32, 1966.

Bowers N., Gerber H., Hickman J., Jones D., Nesbitt C., *Actuarial mathematics*, Schaumburg Illinois (Society of Actuaries), 1997.

European Commission / Economic and Financial Affairs / Fiscal policy / Sustainability of public finances, Reforming the Supplementary/Auxiliary pension schemes in Greece, Brussels ECFIN/C2/(2011).

Iyer S., *Actuarial Mathematics of social security pensions*, Geneva (ILO/ISSA), 1999.

Plamondon P., Drouin A., Binet G, Cichon M., McGillivary W., Bedard M., Perez-Montas H., Actuarial practice in social security, Geneva (ILO/ISSA), 2002.

Ole Settergren, Boguslaw D. Mikula, *The rate of return of pay-as-you-go pension systems: a more exact consumption-loan model of interest*, The Swedish Social Insurance Agency, 2005

Myriam Streurer, *Extending the Aaron condition for alternative PAYG pension systems*, Australian school of business /UNSW Sydney NSW 2052 Australia, School of Economics Discussion Paper: 2009/03.

Αθήνα, 22 Απριλίου 2016

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. Κατρούγκαλος	Ευκλ. Τσακαλώτος
Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ
Γ. Χουλιαράκης	Χρ. Βερναρδάκης
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
Π. Καμμένος	Ν. Παρασκευόπουλος
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ	Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
Ε. Αποστόλου	Θ. Φωτίου
Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ	ΥΓΕΙΑΣ
Ν. Τόσκας	Α. Ξανθός

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας-Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού-συνταξιοδοτικού συστήματος - Ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος και τυχερών παιγνίων

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ - ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Άρθρο 1
Θεμελιώδεις αρχές του Ενιαίου Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλειας

1. Οι κοινωνικές παροχές της Πολιτείας χορηγούνται στο πλαίσιο Ενιαίου Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλειας, με σκοπό την εξασφάλιση αξιοπρεπούς διαβίωσης και κοινωνικής προστασίας, με όρους ισότητας, κοινωνικής δικαιοσύνης, αναδιανομής και αλληλεγγύης των γενεών. Το Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας περιλαμβάνει το Εθνικό Σύστημα Υγείας για τις παροχές υγείας, το Εθνικό Σύστημα Κοινωνικής Αλληλεγγύης για τις προνοιακές παροχές και το Εθνικό Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης για τις ασφαλιστικές παροχές, όπως ρυθμίζεται από το νόμο αυτόν.

2. Η κοινωνική ασφάλιση, η υγεία και η κοινωνική πρόνοια αποτελούν δικαίωμα όλων των Ελλήνων Πολιτών και όσων διαμένουν μόνιμα και νόμιμα στην Ελλάδα. Το Κράτος έχει υποχρέωση για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας του Ενιαίου Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλειας και για την απονομή των σχετικών παροχών σε όλους όσοι πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις.

3. Το Εθνικό Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης λειτουργεί με ενιαίους κανόνες για όλους τους ασφαλισμένους του Ε.Φ.Κ.Α..

Άρθρο 2
Εννοιολογικοί προσδιορισμοί

1. Από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, με την επιφύλαξη ειδικότερων διατάξεων του νόμου αυτού, η κύρια σύνταξη εξ ιδίου δικαιώματος, ανικανότητας και εκ μεταβιβάσεως υπολογίζεται ως το άθροισμα δύο τμημάτων: της εθνικής σύνταξης του άρθρου 10 και της ανταποδοτικής σύνταξης του άρθρου 11 του παρόντος.

2. Η Εθνική Σύνταξη δεν χρηματοδοτείται από ασφαλιστικές εισφορές, αλλά απευθείας από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

3. Το ανταποδοτικό μέρος της σύνταξης υπολογίζεται βάσει των αποδοχών επί των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές και του ποσοστού αναπλήρωσης, σύμφωνα με το άρθρο 11 του παρόντος. Το άθροισμα της εθνικής και της ανταποδοτικής σύνταξης αποσκοπεί στην εξασφάλιση αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης, όσο το δυνατό εγγύτερα προς εκείνο που είχε ο ασφαλισμένος κατά τη διάρκεια του εργασιακού του βίου.

4. Το ποσό της κατά τα ανωτέρω παραγράφου 1 σύνταξης καταβάλλεται ανά μήνα.

5. Το κράτος έχει πλήρη εγγυητική υποχρέωση για το σύνολο των ασφαλιστικών παροχών. Ειδικές διατάξεις σχετικές με την κρατική χρηματοδότηση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης καταργούνται.

Άρθρο 3
Εθνικό Συμβούλιο Κοινωνικής Ασφάλειας

1. Συστήνεται Εθνικό Συμβούλιο Κοινωνικής Ασφάλειας (Ε.ΣΥ.Κ.Α.) ως συμβουλευτικό όργανο των Υπουργείων Υγείας, Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για τη χάραξη των εθνικών πολιτικών, στο πλαίσιο του Ενιαίου Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλειας. Όργανα του Ε.ΣΥ.Κ.Α. είναι ο Πρόεδρος, η Ολομέλεια και το Εκτελεστικό Συμβούλιο.

2. Η Ολομέλεια του Ε.ΣΥ.Κ.Α. έχει ως αποστολή:

α. Τη διαρκή παρακολούθηση των θεμάτων κοινωνικής ασφάλειας, τη δημόσια ενημέρωση και την προώθηση της σχετικής με το πεδίο αυτό έρευνας

β. Την ανταλλαγή εμπειριών σε διεθνές επίπεδο διατηρώντας παράλληλα μόνιμη συνεργασία και επικοινωνία με διεθνείς οργανισμούς και παρεμφερή όργανα άλλων χωρών

γ. Την υποβολή συστάσεων, προτάσεων και εκπόνηση μελετών και εκθέσεων για τη λήψη νομοθετικών, διοικητικών ή άλλων μέτρων που συμβάλλουν στη βελτίωση της κοινωνικής ασφάλειας.

3. Συγκροτείται με κοινή απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και του Υπουργού Υγείας και αποτελείται από τα εξής μέλη:

α. Τον Πρόεδρο του Ε.ΣΥ.Κ.Α., ο οποίος είναι μέλος Διδακτικού - Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) Πανεπιστημίου ή ομότιμος καθηγητής, ή προσωπικότητα εγνωσμένου κύρους με ιδιαίτερη εμπειρία σε θέματα κοινωνικής Προστασίας και ορίζεται ύστερα από γνώμη της αρμόδιας κατά τον Κανονισμό της Βουλής Επιτροπής.

β. Τον Γενικό Γραμματέα Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

γ. Τέσσερις (4) εκπροσώπους, ένας ανά Υπουργείο, ήτοι (1) εκπρόσωπος του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, του Οικονομικών, του Υγείας, του Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης με τους αναπληρωτές τους, που ορίζονται με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού.

δ. Τον Διοικητή του ΟΑΕΔ, με τον αναπληρωτή του

ε. Τον Διοικητή του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.) με τον αναπληρωτή του.

στ. Τον Διοικητή του ΟΓΑ, με τον αναπληρωτή του.

ζ. Τον Πρόεδρο του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με τον αναπληρωτή του.

η. Τον Πρόεδρο του ΕΟΠΥΥ, με τον αναπληρωτή του

θ. Έναν (1) εκπρόσωπο από φορείς εποπτευόμενους από το Υπουργείο Υγείας που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας.

ι. Τον Συνήγορο του Πολίτη, με αναπληρωτή του τον Βοηθό Συνήγορο με αρμοδιότητα την Κοινωνική Προστασία.

ια. Έναν (1) εκπρόσωπο της ΓΣΕΕ, με τον αναπληρωτή του.

ιβ. Έναν (1) εκπρόσωπο της ΑΔΕΔΥ, με τον αναπληρωτή του.

ιγ. Έναν (1) εκπρόσωπο του ΣΕΒ και του ΣΕΤΕ, που υποδεικνύεται από κοινού από τις δύο οργανώσεις, με τον αναπληρωτή του.

ιδ. Έναν (1) εκπρόσωπο της ΓΣΕΒΕΕ και της ΕΣΕΕ που

υποδεικνύεται από κοινού από τις δύο οργανώσεις, με τον αναπληρωτή του.

ιε. Έναν (1) εκπρόσωπο των συνταξιούχων που υποδεικνύεται από την Ανώτατη Γενική Συνομοσπονδία Συνταξιούχων Ελλάδος (ΑΓΣΕΕ), την Ομοσπονδία Συνταξιούχων ΙΚΑ, την Πανελλήνια Ομοσπονδία Συνταξιούχων ΟΑΕΕ (ΠΟΣ ΟΑΕΕ) και την Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτικών Συνταξιούχων (ΠΟΠΣ), εκ περιτροπής ανά θητεία, με τον αναπληρωτή του.

ιστ. Έναν (1) εκπρόσωπο της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑμεΑ), με τον αναπληρωτή του.

ιζ. Έναν (1) εκπρόσωπο της ΚΕΔΕ και της Ένωσης Περιφερειών Ελλάδας που υποδεικνύεται από κοινού από τις δύο οργανώσεις, με τον αναπληρωτή του.

ιη. Δύο (2) ειδικούς επιστήμονες επί θεμάτων κοινωνικής ασφάλισης και προστασίας που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

ιθ. Έναν (1) ειδικό επιστήμονα επί θεμάτων υγείας και κοινωνικής προστασίας που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας.

κ. Έναν (1) εκπρόσωπο του Τεχνικού Επαγγελματικού Επιμελητηρίου, της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων και του Οικονομικού Επιμελητηρίου υποδεικνύεται από κοινού από τις οργανώσεις αυτές, με τον αναπληρωτή του.

4. Σε περίπτωση, κατά την οποία οι αρμόδιοι φορείς των περιπτώσεων ια΄ έως ιζ΄ της προηγούμενης παραγράφου δεν υποδείξουν εντός δύο μηνών από σχετική πρόσκληση των Υπουργών Υγείας, Οικονομικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης τους εκπροσώπους τους, η Ολομέλεια του Ε.ΣΥ.Κ.Α. λειτουργεί νόμιμα και χωρίς τη συμμετοχή τους.

5.α. Η Εκτελεστική Επιτροπή του Ε.ΣΥ.Κ.Α. αποτελείται από τον Πρόεδρό του και τα μέλη των περιπτώσεων ιη΄ και ιθ΄ της προηγούμενης παραγράφου και συγκροτείται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Οικονομικών και Υγείας.

β. Η εκτελεστική επιτροπή ασκεί όσες αρμοδιότητες της ανατίθενται από την Ολομέλεια και, παράλληλα, λειτουργεί ως παρατηρητήριο της εφαρμογής της νομοθεσίας κοινωνικής προστασίας, εισηγούμενη προς τον αρμόδιο Υπουργό επί θεμάτων επιχειρησιακού σχεδιασμού, οργανωτικού και λειτουργικού εκσυγχρονισμού των φορέων του Ενιαίου Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλειας.

6.α. Η θητεία των μελών του Ε.ΣΥ.Κ.Α. είναι τριετής και δύναται να παρατείνεται μετά τη λήξη της αυτοδικαίως, όχι όμως πέρα από ένα εξάμηνο. Σε περίπτωση αντικατάστασης μέλους κατά τη διάρκεια της θητείας του, το νέο μέλος ορίζεται για το υπόλοιπο της θητείας του προκατόχου του.

β. Με την απόφαση της συγκρότησης της Ολομέλειας ορίζεται ως Αντιπρόεδρος ένα από τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής των περιπτώσεων ιη΄ ή ιθ΄, με σκοπό την αναπλήρωση του Προέδρου όταν αυτός κωλύεται να ασκήσει τα καθήκοντά του στην Ολομέλεια ή την Εκτελεστική Επιτροπή.

γ. Χρέη γραμματέα της Ολομέλειας και της Εκτελεστικής Επιτροπής ασκεί υπάλληλος του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ο οποίος ορίζεται, μαζί με τον αναπληρωτή του στην απόφαση συγκρότησης.

7. Ο Πρόεδρος ή ο αναπληρωτής του συντάσσει την ημερήσια διάταξη της Ολομέλειας και της Εκτελεστικής Επιτροπής, εισηγείται τα θέματα προς συζήτηση ή ορίζει εισηγητές, διευθύνει τις εργασίες τους και φροντίζει για την εύρυθμη λειτουργία τους.

8. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Υγείας και Οικονομικών ορίζεται η αποζημίωση των μελών της Ολομέλειας και της Εκτελεστικής Επιτροπής ανά συνεδρίαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Άρθρο 4
Υπαγωγή στον Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης των υπαλλήλων – λειτουργών του Δημοσίου, καθώς και των στρατιωτικών

1.α. Από 1.1.2017 οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής, των Ν.Π.Δ.Δ. και των ΟΤΑ α΄ και β΄ βαθμίδας, οι ιερείς και οι υπάλληλοι των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και του Πυροσβεστικού Σώματος, από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου υπάγονται για κύρια σύνταξη στο ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.) που συστήνεται με τις διατάξεις του άρθρου 51 και οι συντάξεις τους κανονίζονται και καταβάλλονται με βάση τις ρυθμίσεις του παρόντος και τις λοιπές μεταβατικές διατάξεις.

β. Για τις προϋποθέσεις θεμελίωσης σύνταξης εξ ιδίου δικαιώματος, καθώς και για τα όρια ηλικίας καταβολής της σύνταξης των ανωτέρω προσώπων, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή οι οικείες διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου όπως αυτές ισχύουν κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού.

2.α. Το Δημόσιο εξακολουθεί έως 31.12.2016 να υπολογίζει και να εισπράττει τις ασφαλιστικές εισφορές των προσώπων της παραγράφου 1α του παρόντος άρθρου και να καταβάλλει τις ήδη κανονισθείσες συντάξεις, καθώς και εκείνες που θα κανονισθούν μέχρι την ημερομηνία αυτή.

β. Οι συντάξεις όσων από τα πρόσωπα της παραγράφου 1α υποβάλλουν αίτηση συνταξιοδότησης από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου έως 31.12.2016 κανονίζονται από το Δημόσιο, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

γ. Οι καταβαλλόμενες από το Δημόσιο, κατά την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α., σύμφωνα με τις προβλέψεις του παρόντος νόμου, συντάξεις όσων από τα ανωτέρω πρόσωπα έχουν καταστεί συνταξιούχοι μέχρι την ημερομηνία αυτή μεταφέρονται στον Ε.Φ.Κ.Α. και καταβάλλονται από αυτόν, λαμβανομένων υπόψη και των διατάξεων του άρθρου 13 περί ανωτάτου ορίου σύνταξης.

3. Οι διατάξεις των ανωτέρω παραγράφων δεν έχουν εφαρμογή:

α. για όσους από τα ανωτέρω πρόσωπα υπάγονται στις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (Α΄120) και 1977/1991 (Α΄185),

β. για όσους δικαιούνται πολεμική σύνταξη ή σύνταξη αναπήρου οπλίτη ειρηνικής περιόδου ή σύνταξη Εθνικής Αντίστασης Ο.Γ.Α. ή ανασφάλιστου Αγωνιστή Εθνικής Αντίστασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 168/2007 (Α΄ 209), του π.δ. 169/2007 (Α΄ 210) και των άρθρων 22 και 27 του ν. 1813/1988 (Α΄243),

γ. για τους λογοτέχνες - καλλιτέχνες που δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3075/2002 (Α΄ 297),

δ. για όσους λαμβάνουν προσωπική σύνταξη, καθώς και

ε. για όσους δικαιούνται σύνταξη λόγω ανικανότητας που προήλθε πρόδηλα και αναμφισβήτητα εξαιτίας της υπηρεσίας και ένεκα ταύτης, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 169/2007 σε συνδυασμό και με αυτές του π.δ. 168/2007.

Τα ανωτέρω πρόσωπα εξακολουθούν να υπάγονται στο ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς του Δημοσίου και οι συντάξεις τους κανονίζονται με βάση τις ισχύουσες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου συνταξιοδοτικές διατάξεις του Δημοσίου και καταβάλλονται από το Δημόσιο.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή και για τα πρόσωπα στα οποία μεταβιβάστηκε ή μεταβιβάζεται η σύνταξη των υπαγομένων σε αυτές προσώπων.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης θα ορισθεί κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 5
Ενιαίοι κανόνες ασφάλισης παροχών υπαλλήλων Δημοσίου

1. Από 1.1.2017 το συνολικό ποσοστό εισφοράς κλάδου σύνταξης στον Ε.Φ.Κ.Α. ασφαλισμένου και εργοδότη ορίζεται σε 20% επί των συντάξιμων μηνιαίων αποδοχών των προσώπων της παραγράφου 1α του άρθρου 4, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά και κατανέμεται κατά 6,67% σε βάρος του ασφαλισμένου και κατά 13,33% σε βάρος του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 περίπτωση γ΄ του παρόντος.

2.α. Το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών για τον υπολογισμό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη συνίσταται στο δεκαπλάσιο του ποσού που αντιστοιχεί στον εκάστοτε προβλεπόμενο κατώτατο βασικό μισθό άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών.

β. Το ανώτατο όριο της προηγούμενης περίπτωσης εφαρμόζεται και επί πολλαπλής μισθωτής απασχόλησης ή έμμισθης εντολής όσον αφορά στην εισφορά ασφαλισμένου.

γ. Τυχόν υψηλότερα ή χαμηλότερα των οριζομένων στην παράγραφο 1 ποσοστά ασφαλιστικών εισφορών Κλάδου Σύνταξης ασφαλισμένου και εργοδότη που προβλέπονταν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος αναπροσαρμόζονται ετησίως ισόποσα και σταδιακά από 1.1.2017 και εφεξής, ούτως ώστε από 1.1.2020 να διαμορφωθούν στο αντίστοιχο ποσοστό που ορίζεται στην ανωτέρω παράγραφο.

Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου δεν έχουν εφαρμογή για τα πρόσωπα που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 3660/2008 (Α΄ 78).

3. Οι εισφορές δηλώνονται από τον εργοδότη στην Αναλυτική Περιοδική Δήλωση, σύμφωνα με την ισχύουσα κάθε φορά νομοθεσία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, καθορίζονται οι απαιτούμενες διαδικασίες για την εφαρμογή του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών, τις προσαρμογές στα πληροφοριακά συστήματα και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Άρθρο 6
Ειδικές - Μεταβατικές συνταξιοδοτικές διατάξεις του Δημοσίου

1.α. Οι συντάξεις όσων από τα πρόσωπα της παραγράφου 1α του άρθρου 4 αποχωρούν από την Υπηρεσία τους υποβάλλοντας ταυτόχρονα και αίτηση συνταξιοδότησης, μέχρι την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος, υπολογίζονται, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, όπως αυτές ίσχυαν κατά την 31.12.2014, και καταβάλλονται με τον περιορισμό των διατάξεων του άρθρου 13.

β. Τα ανωτέρω δεν έχουν εφαρμογή για όσα από τα προαναφερόμενα πρόσωπα δεν πληρούν, κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου, τις προϋποθέσεις άμεσης καταβολής της σύνταξής τους. Τα πρόσωπα αυτά υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος νόμου.

γ. Οι συντάξεις όσων από τα πρόσωπα της παραγράφου 1α του άρθρου 4 αποχωρούν από την Υπηρεσία τους, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονίζονται, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού. Όσοι από τα ανωτέρω πρόσωπα αποχωρούν από την έναρξη ισχύος του παρόντος και εντός του έτους 2016, σε περίπτωση κατά την οποία το ακαθάριστο ποσό της κανονιζόμενης σύνταξης υπολείπεται κατά ποσοστό άνω του 20%, του ποσού της σύνταξης που θα ελάμβαναν με βάση τις διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου όπως αυτές ίσχυαν κατά την 31.12.2014, το ήμισυ της διαφοράς αυτής καταβάλλεται στον δικαιούχο ως προσωπική διαφορά, με ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 13, ενώ για όσους θα αποχωρήσουν εντός του έτους 2017 ή εντός του έτους 2018, η κατά τα ανωτέρω προσωπική διαφορά ανέρχεται στο ένα τρίτο (1/3) της διαφοράς και στο ένα τέταρτο (1/4) αυτής, αντίστοιχα.

δ. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου οι διατάξεις της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007 δεν έχουν εφαρμογή για τα πρόσωπα των περιπτώσεων β΄ και γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

ε. Οι διατάξεις του άρθρου 92 έχουν ανάλογη εφαρμογή και για την καταβολή του επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΚΑΣ) στους ήδη συνταξιούχους του Δημοσίου, καθώς και σε όσους θα καταστούν συνταξιούχοι από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού.

2. Συνταξιούχοι του Δημοσίου που κατά την ημερομηνία ένταξής τους στον Ε.Φ.Κ.Α. λαμβάνουν μία ή περισσότερες συντάξεις από άλλο φορέα κύριας ασφάλισης, δικαιούνται από τον Ε.Φ.Κ.Α. σύνταξη ίση με το άθροισμα των καταβαλλόμενων συντάξεων. Σε περίπτωση που οι συντάξεις προέρχονται από διαφορετική αιτία, ο Ε.Φ.Κ.Α. εξακολουθεί να καταβάλει αυτές χωριστά.

3. Οι συντάξεις των προηγούμενων παραγράφων αναπροσαρμόζονται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 14 του παρόντος.

Άρθρο 7
Εθνική Σύνταξη

1. Η Εθνική Σύνταξη καταβάλλεται από τον Ε.Φ.Κ.Α. σε όλους, όσοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης εξ ιδίου δικαιώματος ή ανικανότητας ή κατά μεταβίβαση, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις.

2. Ειδικά στις περιπτώσεις συνταξιοδότησης εξ ιδίου δικαιώματος, η Εθνική Σύνταξη καταβάλλεται στους δικαιούχους εφόσον διαμένουν μόνιμα και νόμιμα στην Ελλάδα για τουλάχιστον δεκαπέντε (15) έτη, μεταξύ του 15ου έτους ηλικίας και του έτους κατά το οποίο συμπληρώνουν το προβλεπόμενο όριο ηλικίας καταβολής της σύνταξης. Η μόνιμη διαμονή για τους πολίτες χωρών εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποδεικνύεται, σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία για τη χορήγηση άδειας διαμονής σε αυτούς. Το ποσό της μειώνεται για τους συνταξιούχους λόγω γήρατος κατά 1/40 για κάθε χρόνο που υπολείπεται των σαράντα (40) ετών διαμονής στην Ελλάδα, μεταξύ του 15ου έτους της ηλικίας και του έτους κατά το οποίο συμπληρώνουν το προβλεπόμενο όριο ηλικίας καταβολής της σύνταξης. Η κατά τα ανωτέρω μείωση δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις συνταξιοδότησης με βάση τις διατάξεις του τετάρτου εδαφίου της περίπτωσης α΄ της παρ. 1 των άρθρων 1 και 26 του π.δ. 169/2007 (Α΄ 210), καθώς και για όσα από τα πρόσωπα αυτά συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του ν. 2084/1992 (Α΄165).

3. Το ποσό της εθνικής σύνταξης μειώνεται αναλογικά στις περιπτώσεις καταβολής μειωμένης σύνταξης εξ ιδίου δικαιώματος, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις. Η κατά τα ανωτέρω μείωση της εθνικής σύνταξης προκειμένου για τους ασφαλισμένους που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη εξ ιδίου δικαιώματος, ανέρχεται σε 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται για τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης.

4. Στους συνταξιούχους που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη λόγω ανικανότητας με ποσοστό ανικανότητας από 67% έως και 79,99% χορηγείται το 75% της εθνικής σύνταξης, και με ποσοστό ανικανότητας από 50% έως και 66,99% χορηγείται το 50% αυτής. Στους συνταξιούχους που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη λόγω ανικανότητας με ποσοστό ανικανότητας έως 49,99% χορηγείται το 40% της εθνικής σύνταξης. Για τους συνταξιούχους με ποσοστό ανικανότητας 80% και άνω χορηγείται το πλήρες ποσό της εθνικής σύνταξης. Οι προσαρμογές αυτές δεν έχουν εφαρμογή για όσους συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις που αναφέρονται στα πρόσωπα του τετάρτου εδαφίου της περίπτωσης α΄ της παρ. 1 των άρθρων 1 και 26 του π.δ. 169/2007 (Α΄ 210), είτε με βάση τις διατάξεις που παραπέμπουν σε αυτές, όπως ισχύουν κάθε φορά, καθώς και για όσα από τα πρόσωπα αυτά συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του ν. 2084/1992 (Α΄165).

5. Σε περίπτωση σώρευσης συντάξεων χορηγείται μία εθνική σύνταξη. Στην περίπτωση συνταξιούχου ή δικαιούχου μιας πλήρους και μιας μειωμένης κύριας σύνταξης, το ποσό της χορηγούμενης εθνικής σύνταξης είναι πλήρες. Σε περίπτωση συνταξιούχου ή δικαιούχου δύο μειωμένων κύριων συντάξεων, καταβάλλεται το ποσοστό της εθνικής σύνταξης που αντιστοιχεί σε καθεμία από αυτές, εφόσον το άθροισμά τους είναι μικρότερο ή ίσο με το πλήρες ποσό της εθνικής σύνταξης.

6. Για την πρώτη εφαρμογή του νόμου αυτού η εθνική σύνταξη ορίζεται σε τριακόσια ογδόντα τέσσερα (384) ευρώ μηνιαίως και καταβάλλεται ακέραια εφόσον έχουν συμπληρωθεί τουλάχιστον 20 έτη ασφάλισης. Το ποσό της εθνικής σύνταξης βαίνει μειούμενο κατά 2% για κάθε έτος ασφάλισης που υπολείπεται των 20 ετών, εφόσον έχουν συμπληρωθεί τουλάχιστον 15 έτη ασφάλισης. Η εθνική σύνταξη αναπροσαρμόζεται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 13 του παρόντος.

Άρθρο 8
Ανταποδοτική σύνταξη

1. Οι υπάλληλοι-λειτουργοί του Δημοσίου και οι στρατιωτικοί, οι οποίοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης εξ ιδίου δικαιώματος, ανικανότητας ή κατά μεταβίβαση, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, δικαιούνται ανταποδοτικό μέρος σύνταξης, που προκύπτει με βάση τις συντάξιμες αποδοχές της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, το χρόνο ασφάλισης, όπως ορίζεται στο άρθρο 15 του παρόντος, και τα κατ' έτος ποσοστά αναπλήρωσης, όπως αυτά προκύπτουν από τον πίνακα ο οποίος ενσωματώνεται στην παράγραφο 4, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων παραγράφων.

2.α. Ως συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους σύνταξης κύριας ασφάλισης εξ ιδίου δικαιώματος, ανικανότητας ή κατά μεταβίβαση λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου. Ο μέσος αυτός όρος υπολογίζεται ως το πηλίκο της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών δια του συνολικού χρόνου ασφάλισής του. Ως σύνολο μηνιαίων αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος νοείται το άθροισμα των μηνιαίων αποδοχών που υπόκεινται σε εισφορές, καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου. Για τον υπολογισμό των συντάξιμων αποδοχών λαμβάνονται υπόψη οι αποδοχές του ασφαλισμένου για κάθε ημερολογιακό έτος, προσαυξανόμενες κατά την ετήσια μεταβολή μισθών, η οποία και υπολογίζεται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή. Στις περιπτώσεις συνταξιοδότησης με τις προϋποθέσεις των διατάξεων του τετάρτου εδαφίου της περίπτωσης α΄ της παρ. 1 των άρθρων 1 και 26 του π.δ. 169/2007, είτε με βάση τις διατάξεις που παραπέμπουν σε αυτές, όπως ισχύουν κάθε φορά, καθώς και για όσα από τα αναφερόμενα σε αυτές πρόσωπα συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του ν. 612/1977 είτε με βάση τις διατάξεις που παραπέμπουν σε αυτές και ισχύον κάθε φορά είτε με βάση τις διατάξεις του ν. 2084/1992, ως συντάξιμες αποδοχές επί των

οποίων θα υπολογιστεί το ποσοστό αναπλήρωσης των 35 ετών λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος των μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου κατά τη διάρκεια της ασφάλισής του.

β. για το χρόνο ασφάλισης που αναγνωρίζεται πλασματικά, κατόπιν καταβολής του προβλεπόμενου ποσού εξαγοράς, ως συντάξιμες αποδοχές ορίζεται το ποσό που θα αποτελούσε τον ασφαλιστέο μηνιαίο μισθό-εισόδημα αν εκλαμβανόταν ως μηνιαία εισφορά το ποσό που καταβλήθηκε για την εξαγορά έκαστου μήνα ασφάλισης.

3. Για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης των προσώπων των περιπτώσεων β΄ και γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 6, ως συντάξιμες αποδοχές λαμβάνεται υπόψη ο, σύμφωνα με την παράγραφο 2α, μέσος όρος των μηνιαίων αποδοχών, όπως αυτές ισχύουν κατά περίπτωση με βάση τις διατάξεις της ίδιας παραγράφου, που προκύπτει από το ασφαλιστικό έτος 2002 και έως την ημερομηνία έναρξης καταβολής της σύνταξης του υπαλλήλου - λειτουργού του Δημοσίου ή του στρατιωτικού.

4. Το τελικό ποσό του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης υπολογίζεται για το σύνολο του χρόνου ασφάλισης, με βάση το ποσοστό αναπλήρωσης του κατωτέρω πίνακα, που προσαρτάται στην παράγραφο αυτής και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της. Το ποσοστό αναπλήρωσης για κάθε έτος ασφάλισης εντός εκάστης κλίμακας ετών, αντιστοιχεί στο ποσοστό που αναγράφεται στην τρίτη στήλη του πίνακα.

Ειδικότερα τα ποσοστά αναπλήρωσης για κάθε επιμέρους περίοδο ασφάλισης αποτυπώνονται στον ακόλουθο πίνακα:

ΚΛΙΜΑΚΕΣ ΕΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ		ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΗΣ
ΑΠΟ	ΕΩΣ	
0	15	0,77%
15,01	18	0,84%
18,01	21	0,90%
21,01	24	0,96%
24,01	27	1,03%
27,01	30	1,21%
30,01	33	1,42%
33,01	36	1,59%
36,01	39	1,80%
39,01	42 και περισσότερα	2,00%

5. Πρόσωπα τα οποία είναι συνταξιούχοι των ενταχθέντων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων και κλάδων, κατά την ημερομηνία ένταξής τους στον Ε.Φ.Κ.Α., εφόσον οι συντάξεις τους είναι της αυτής αιτίας, δικαιούνται από τον Ε.Φ.Κ.Α. σύνταξη ίση με το άθροισμα των καταβαλλόμενων συντάξεων από τους ενταχθέντες στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς και κλάδους. Σε περίπτωση που οι συντάξεις προέρχονται από διαφορετικές αιτίες, ο Ε.Φ.Κ.Α. εξακολουθεί να καταβάλλει αυτές χωριστά.

6. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 14 του π.δ. 169/2007 (Α΄ 210) και της παραγράφου 5 του άρθρου 55, καθώς και κάθε άλλη διάταξη που παραπέμπει σε αυτές δεν έχουν εφαρμογή για τα πρόσωπα των περιπτώσεων β΄ και γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 6.

Άρθρο 9
Προσωρινή σύνταξη

1. Στο τέλος της περίπτωσης ε΄ της παρ. 1 του άρθρου 57Α του π.δ. 169/2007, προστίθενται εδάφια ως εξής:

«- σε περίπτωση που λαμβάνεται ταυτόχρονα και άλλη σύνταξη για την ίδια αιτία από οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης,

- σε περίπτωση που για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος είναι απαραίτητη η προηγούμενη αναγνώριση χρόνων ασφάλισης, εκτός εάν μετά την υποβολή σχετικής αίτησης εκ μέρους του ενδιαφερομένου, εκδοθεί η πράξη αναγνώρισης των χρόνων ασφάλισης, ακόμα και αν η εξαγορά του χρόνου αυτού γίνει τμηματικά με παρακράτηση του σχετικού ποσού από την δικαιούμενη σύνταξη».

2. Οι διατάξεις του άρθρου 57Α του π.δ. 169/2007, όπως τροποποιημένες με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν, έχουν εφαρμογή και για τα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 4, που αποχωρούν από την Υπηρεσία από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού και μετά.

Άρθρο 10
Οικογενειακή παροχή - προσαύξηση σύνταξης

1. Επιδόματα τέκνων για όσους συνταξιοδοτηθούν στο εξής με βάση τις διατάξεις του νόμου αυτού καταβάλλονται βάσει των διατάξεων του άρθρου Πρώτου παράγραφος ΙΑ΄, υποπαράγραφος ΙΑ2 του ν. 4093/2012 (Α΄ 222) και του άρθρου 40 του ν. 4141/2013.

2. Για όσους λαμβάνουν σύνταξη μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, καθώς και για τα πρόσωπα της παρ. 1α του άρθρου 6 η οικογενειακή παροχή εξακολουθεί να συγκαταβάλλεται με τη σύνταξη, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις όπως αυτές ίσχυαν μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

Άρθρο 11
Σύνταξη αναπηρίας

1. Μέχρι τη θέση σε ισχύ νομοθετικής ρύθμισης με αντικείμενο τη θέσπιση νέων, ενιαίων κανόνων για όλους τους ασφαλισμένους, το Δημόσιο και οι λοιποί εντασσόμενοι στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, κλάδοι και τομείς, εξακολουθούν να εξετάζουν τις αιτήσεις συνταξιοδότησης λόγω ανικανότητας ως προς τις προϋποθέσεις απονομής σύνταξης, καθώς και να καταβάλλουν το επίδομα απολύτου αναπηρίας, σύμφωνα με τις μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, καθώς και τις γενικές και καταστατικές διατάξεις των εντασσόμενων φορέων. Οι νέοι κανόνες πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή έως τις 31.12.2016.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης συστήνεται Επιτροπή με αντικείμενο την επανεξέταση των υφιστάμενων διατάξεων και τη θέσπιση νέων, ενιαίων κανόνων για όλες τις συντάξεις αναπηρίας. Στην επιτροπή αυτή συμμετέχει υποχρεωτικά και ένας (1) εκπρόσωπος της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑμεΑ).

Άρθρο 12
Σύνταξη λόγω θανάτου

1. Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου ή ασφαλισμένου, ο οποίος έχει πραγματοποιήσει το χρόνο ασφάλισης που απαιτείται για τη συνταξιοδότησή του εξ ιδίου δικαιώματος ή ανικανότητας, δικαιούνται σύνταξη τα παρακάτω μέλη της οικογένειάς του:

Α. Ο επιζών σύζυγος, εφόσον έχει συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας του κατά το χρόνο θανάτου του συνταξιούχου ή ασφαλισμένου. Εφόσον έχει συμπληρώσει το 52ο έτος της ηλικίας του κατά τον ως άνω χρόνο, δικαιούται σύνταξη για διάστημα τριών (3) ετών, μετά την πάροδο των οποίων η καταβολή σύνταξης αναστέλλεται μέχρι τη συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας του. Εφόσον δεν έχει συμπληρώσει το 52ο έτος της ηλικίας του κατά τον ως άνω χρόνο, δικαιούται σύνταξη για διάστημα τριών (3) ετών. Οι ανωτέρω περιορισμοί δεν εφαρμόζονται εφόσον και για όσο χρόνο ο επιζών σύζυγος, κατά τον ως άνω χρόνο, έχει τέκνο ή τέκνα που υπάγονται στην παράγραφο 1Β του παρόντος ή είναι ανίκανος για την άσκηση κάθε βιοποριστικής εργασίας κατά ποσοστό 67% και άνω.

Β. Τα νόμιμα τέκνα, τα νομιμοποιηθέντα, τα αναγνωρισθέντα, τα υιοθετηθέντα και όσα εξομοιώνονται με αυτά, με την προϋπόθεση ότι:

α) είναι άγαμα και δεν έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους. Το όριο αυτό παρατείνεται μέχρι του 24ου έτους, εφόσον φοιτούν σε ανώτερες ή ανώτατες αναγνωρισμένες σχολές του εσωτερικού ή του εξωτερικού ή σε Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης ή Κέντρα/Σχολές Επαγγελματικής Κατάρτισης, ή

β) κατά το χρόνο του θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου είναι άγαμα και ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία, εφόσον η ανικανότητά τους επήλθε πριν από την συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας τους. Στην περίπτωση αυτή η σύνταξη εξακολουθεί να καταβάλλεται και μετά τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας.

Γ. Ο διαζευγμένος σύζυγος, σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου 1Α για τον επιζώντα σύζυγο και εφόσον πληροί αθροιστικά και τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ο πρώην σύζυγος, κατά τη στιγμή του θανάτου του, να κατέβαλλε σε αυτόν ή να υποχρεούτο να του καταβάλλει διατροφή που είχε καθοριστεί είτε με δικαστική απόφαση είτε με μεταξύ τους σύμβαση,

β) να είχε συμπληρώσει δέκα (10) έτη έγγαμου βίου, μέχρι τη λύση του γάμου με αμετάκλητη δικαστική απόφαση,

γ) το διαζύγιο να μην οφείλεται σε ισχυρό κλονισμό της εγγάμου συμβιώσεως υπαιτιότητας του αιτούντος τη σύνταξη,

δ) το μέσο μηνιαίο ατομικό φορολογητέο εισόδημά του να μην υπερβαίνει το διπλάσιο του ποσού του επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης Ανασφαλίστων Υπερηλίκων που καταβάλλεται από τον ΟΓΑ κατ' άρθρον 93 του παρόντος νόμου,

ε) να μην έχει τελεστεί άλλος γάμος ή σύμφωνο συμβίωσης.

2. Ο επιζών σύζυγος δεν δικαιούται σύνταξη αν ο θάνατος του συνταξιούχου ή ασφαλισμένου συζύγου επήλθε πριν από την πάροδο πέντε (5) ετών από την τέλεση του γάμου, εκτός αν:

α) ο θάνατος οφείλεται σε ατύχημα που προήλθε πρόδηλα και αναμφισβήτητα εξαιτίας της υπηρεσίας ή ανθρωποκτονία,

β) κατά τη διάρκεια του γάμου γεννήθηκε ή με το γάμο νομιμοποιήθηκε, αναγνωρίσθηκε ή υιοθετήθηκε τέκνο,

γ) η χήρα κατά το χρόνο του θανάτου τελεί σε κατάσταση εγκυμοσύνης, η οποία δεν διεκόπη και γεννήθηκε ζων τέκνο,

δ) συντρέχει η περίπτωση ανασυστάσεως προϋπάρξαντος γάμου, αρκεί οι τελεσθέντες γάμοι, δηλαδή ο αρχικός και ο εξ ανασυστάσεως, κατά τη διάρκεια του οποίου απεβίωσε ο σύζυγος, να έχουν διαρκέσει τουλάχιστον πέντε (5) χρόνια συνολικά, και ο εξ ανασυστάσεως να διήρκησε τουλάχιστον έξι (6) μήνες.

3. Το δικαίωμα της κατά μεταβίβαση σύνταξης των ανωτέρω δικαιούχων παύει να ισχύει:

α) με το θάνατο του δικαιούχου,

β) με την τέλεση γάμου του δικαιούχου ή σύναψη συμφώνου συμβίωσης,

γ) με τη συμπλήρωση των ανωτέρω στην παράγραφο 1Β περίπτωση Α΄ οριζόμενων ορίων ηλικίας, και

δ) από τότε που, με νεότερη κρίση της αρμόδιας υγειονομικής επιτροπής, έπαυσε η κατά τις παραγράφους 1Α και 1Β περίπτωση β΄ ανικανότητα για εργασία.

4.Α. Το ποσό της σύνταξης των ανωτέρω δικαιούχων, υπολογίζεται επί του ποσού της σύνταξης που δικαιούται ή που έχει δικαιωθεί ο θανών σύζυγος και επιμερίζεται, ως εξής:

α) Για τον επιζώντα σύζυγο ποσοστό 50% της σύνταξης. Εάν ο γάμος έλαβε χώρα μετά την απονομή της σύνταξης γήρατος του θανόντος, περιορίζεται αυτή ως ακολούθως:

Αν η διαφορά ηλικίας μεταξύ του αποβιώσαντος και της συζύγου του, αφαιρουμένου του διαστήματος του γάμου τους, είναι μεγαλύτερη από δέκα έτη, η σύνταξη του επιζώντος συζύγου, υφίσταται, για κάθε πλήρες έτος διαφοράς, μείωση που καθορίζεται σε:

1% για τα έτη από το 10ο έως και το 20ό έτος.

2% για τα έτη από το 21ο έως και το 25ο έτος.

3% για τα έτη από το 26ο έως και το 30ό έτος.

4% για τα έτη από το 31ο έως και το 35ο έτος.

5% για τα έτη από το 36ο και άνω.

β) Για τον διαζευγμένο, εφόσον ο γάμος είχε διαρκέσει δέκα (10) έτη έως τη λύση του με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, το ποσό σύνταξης που δικαιούται ο χήρος επιζών σύζυγος επιμερίζεται κατά 75% στο χήρο και 25% στον διαζευγμένο. Για κάθε έτος εγγάμου βίου πέραν του δεκάτου (10ου) και μέχρι το τριακοστό πέμπτο (35ο) έτος διάρκειας του γάμου, το ποσοστό σύνταξης που δικαιούται ο χήρος μειώνεται κατά 1% στο χήρο και αυξάνεται αντίστοιχα κατά 1% στον διαζευγμένο. Προκειμένου περί έγγαμου βίου που διήρκησε πλέον των τριάντα πέντε (35) ετών έως τη λύση του κατά τα ανωτέρω, το ποσό σύνταξης που δικαιούται ο χήρος επιμερίζεται κατά 50% στο χήρο και 50% στον διαζευγμένο. Εάν ο θανών δεν καταλείπει χήρο, ο διαζευγμένος δικαιούται το αυτό ποσοστό του διαζευγμένου, κατά τα ως άνω, της σύνταξης που θα εδικαιούτο ο χήρος. Σε περίπτωση περισσοτέρων του ενός δικαιούχων διαζευγμένων το αναλογούν για τον/την διαζευγμένο/η κατά τα ως άνω ποσοστά ποσό σύνταξης κύριας και επικουρικής επιμερίζεται εξίσου μεταξύ αυτών.

γ) Για κάθε παιδί ποσοστό 25% της σύνταξης. Αν πρόκειται για παιδί ορφανό και από τους δύο γονείς, το παραπάνω ποσοστό διπλασιάζεται, εκτός αν το ορφανό παιδί δικαιούται σύνταξη και από τους δύο γονείς, οπότε το ποσοστό της δικαιούμενης σύνταξης δεν διπλασιάζεται.

Β. Το συνολικό ποσό της κατά μεταβίβαση σύνταξης του επιζώντος συζύγου και των τέκνων σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό της σύνταξης του θανόντος. Σε περίπτωση που το άθροισμα των ποσοστών των δικαιούχων υπερβαίνει το ποσό της σύνταξης του θανόντος περιορίζεται ισόποσα το ποσοστό των τέκνων.

Γ. Εάν ο θανών καταλείπει τέκνα και η σύνταξη καταβάλλεται στον επιζώντα σύζυγο μειωμένη, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος, το ποσό της σύνταξης που περικόπτεται επιμερίζεται στα τέκνα. Σε περίπτωση που εκλείψουν οι προϋποθέσεις για χορήγηση ποσοστού σύνταξης θανάτου στα τέκνα, το ποσό της σύνταξης που περικόπτεται δεν καταβάλλεται στον επιζώντα σύζυγο.

5.α) Στον επιζώντα σύζυγο καταβάλλεται ολόκληρη η σύνταξη για μία τριετία από την πρώτη του επομένου του θανάτου μήνα.

β) Μετά την πάροδο της τριετίας, σε περίπτωση που ο επιζών εργάζεται ή αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή, καταβάλλεται το 50% της σύνταξης.

γ) Εάν ο επιζών των συζύγων, κατά την ημερομηνία θανάτου, είναι ανάπηρος σωματικά ή πνευματικά σε ποσοστό 67% και άνω, λαμβάνει ολόκληρη τη σύνταξη, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η αναπηρία του, ανεξαρτήτως άλλων προϋποθέσεων.

6. Εφόσον, εντός χρονικού διαστήματος πέντε (5) ετών από την πρώτη καταβολή της κατά μεταβίβαση σύνταξης, ο άνεργος επιζών ή διαζευγμένος σύζυγος προσληφθεί ως μισθωτός ή προχωρήσει σε έναρξη οικονομικής δραστηριότητας ως αυτοαπασχολούμενος, οι ασφαλιστικές του εισφορές καταβάλλονται από το Δημόσιο για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

7. Κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά από τα οριζόμενα στο άρθρο αυτό καταργείται. Καταβαλλόμενες κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού συντάξεις διατηρούνται ως έχουν, με την επιφύλαξη εφαρμογής του άρθρου 14 του παρόντος νόμου.

8. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται

στις περιπτώσεις που ο θάνατος επέρχεται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 13
Ανώτατο όριο καταβολής σύνταξης

1. Μέχρι 31.12.2018 αναστέλλεται η καταβολή κάθε ατομικής μηνιαίας σύνταξης των προσώπων που είχαν ήδη καταστεί συνταξιούχοι μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος, κατά το μέρος που υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ. Για την εφαρμογή του ανώτατου αυτού ορίου, λαμβάνονται υπόψη το καταβαλλόμενο ποσό συνυπολογιζόμενης της εισφοράς υγειονομικής περίθαλψης υπέρ ΕΟΠΥΥ και της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων του άρθρου 38 του ν. 3863/2010 (Α΄ 115), όπως ισχύει, και των παραγράφων 11 και 12 του άρθρου 44 του ν. 3986/2011 (Α΄ 152), όπως ισχύει.

2. Κατά την ίδια περίοδο, το άθροισμα του καθαρού ποσού των συντάξεων των παραπάνω προσώπων, που δικαιούται κάθε συνταξιούχος από οποιαδήποτε αιτία από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. ή οποιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα κύριας ή επικουρικής ασφάλισης δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Στον υπολογισμό του ανώτατου ορίου καταβολής σύνταξης που αφορά στα άτομα με αναπηρία ή χρόνια πάθηση και των οικογενειών που έχουν μέλη τους άτομα με αναπηρία δεν λαμβάνονται υπόψη τα πάσης φύσεως επιδόματα αναπηρίας.

3. Από την 1.1.2019 καταβάλλεται το τυχόν υπερβάλλον ποσό που προκύπτει σε σχέση με ανώτατο όριο των παραγράφων 1 και 2 και το νέο ύψος των συντάξεων όπως θα προκύψει, σύμφωνα με την κατά το άρθρο 14 αναπροσαρμογή τους.

Άρθρο 14
Αναπροσαρμογή συντάξεων-
προστασία καταβαλλόμενων συντάξεων

1. α. Σε εφαρμογή των ενιαίων κανόνων του Ε.Φ.Κ.Α. και των θεμελιωδών αρχών του άρθρου 1, οι ήδη καταβαλλόμενες κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, κύριες συντάξεις αναπροσαρμόζονται, σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8, 13 και 14, βάσει των διατάξεων των επόμενων παραγράφων.

β. Για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους των καταβαλλόμενων, έως την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, συντάξεων, για τον προσδιορισμό των συντάξιμων αποδοχών λαμβάνεται υπόψη ο συντάξιμος μισθός επί του οποίου κανονίστηκε η ήδη χορηγηθείσα σύνταξη, όπως αυτός είχε διαμορφωθεί πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, με βάση τους κανόνες αναπροσαρμογής των συντάξιμων αποδοχών του Δημοσίου Τομέα, που ίσχυαν κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

2.α. Μέχρι την 31.12.2018, οι συντάξεις της προηγούμενης παραγράφου συνεχίζουν να καταβάλλονται στο ύψος που είχαν διαμορφωθεί κατά την 31.12.2014, σύμφωνα με τις τότε ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις. Ειδικά ο υπολογισμός της κράτησης υπέρ υγειονομικής περίθαλψης διενεργείται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 30 του άρθρου 1 του ν. 4334/2015 (Α΄ 80), όπως ισχύει μετά την παρ. 2 της υποπαραγράφου Ε2 του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α΄ 94).

β. Από την 1.1.2019, εφόσον το καταβαλλόμενο ποσό των συντάξεων αυτών είναι μεγαλύτερο από αυτό που προκύπτει από τον υπολογισμό τους βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, το επιπλέον ποσό εξακολουθεί να καταβάλλεται στον δικαιούχο ως προσωπική διαφορά, συμψηφιζόμενο κατ' έτος και μέχρι την πλήρη εξάλειψή του, με την εκάστοτε αναπροσαρμογή των συντάξεων όπως αυτή προκύπτει σε εφαρμογή της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου. Εάν το καταβαλλόμενο ποσό των συντάξεων είναι μικρότερο από αυτό που προκύπτει από τον υπολογισμό τους βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τότε αυτό προσαυξάνεται κατά το ένα πέμπτο της διαφοράς σταδιακά και ισόποσα εντός πέντε ετών από την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής.

Τα ανωτέρω στοιχεία αποτυπώνονται από την 1.1.2018 για κάθε ασφαλισμένο στο οικείο πληροφοριακό σύστημα.

3.α. Το συνολικό ποσό της σύνταξης που καταβάλλεται μετά τη θέση σε ισχύ του νόμου αυτού, αυξάνεται από την 1.1.2017 κατ' έτος με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης στη βάση συντελεστή που διαμορφώνεται κατά 50% από τη μεταβολή του ΑΕΠ και κατά 50% από τη μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή του προηγούμενου έτους και δεν υπερβαίνει την ετήσια μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή.

β. Οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου με τις οποίες προβλέπεται αναπροσαρμογή ή αύξηση των συντάξεων, που καταβάλλονται από αυτό, κατά τρόπο διαφορετικό από τον οριζόμενο στο προηγούμενο εδάφιο ή με βάση τις ισχύουσες κάθε φορά μισθολογικές διατάξεις, καταργούνται.

4. Από την 1.1.2017 και ανά τριετία, η Εθνική Αναλογιστική Αρχή εκπονεί υποχρεωτικά αναλογιστικές μελέτες, οι οποίες επικυρώνονται από την Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αντικείμενο τη συνεχή παρακολούθηση της εξέλιξης της εθνικής συνταξιοδοτικής δαπάνης. Με ειδικό νόμο ανακαθορίζονται οι συντάξεις με στόχο τη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος. Το ύψος των ανωτέρω δαπανών για την εθνική, την ανταποδοτική και την επικουρική σύνταξη, προβαλλόμενο έως το έτος 2060, δεν πρέπει να υπερβαίνει το περιθώριο αύξησης των 2,5 ποσοστιαίων μονάδων του ΑΕΠ, με έτος αναφοράς το 2009.

Άρθρο 15
Χρόνος ασφάλισης

1. Χρόνος ασφάλισης στον Ε.Φ.Κ.Α. λογίζεται:

α. Ο χρόνος πραγματικής ασφάλισης, ήτοι ο χρόνος ασφαλιστέας απασχόλησης ή ιδιότητας στον Ε.Φ.Κ.Α. ή στους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς και κλάδους για τον οποίο έχουν καταβληθεί εισφορές, όπου αυτές προβλέπονταν.

β. Ο λογιζόμενος στο διπλάσιο χρόνος συντάξιμης υπηρεσίας των υπαλλήλων-λειτουργών του Δημοσίου και των στρατιωτικών, καθώς και οι αναγνωριζόμενοι πλασματικοί χρόνοι ασφάλισης, σύμφωνα με τις διατάξεις

της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, όπως αυτές ίσχυαν κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Όπου για την αναγνώριση των πλασματικών αυτών χρόνων ασφάλισης προβλέπεται καταβολή εισφοράς, η αναγνώριση γίνεται με την καταβολή από τον ασφαλισμένο για κάθε μήνα αναγνωριζόμενου χρόνου ασφάλισης της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, στο ποσοστό που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης εξαγοράς. Η ως άνω εισφορά υπολογίζεται επί των συντάξιμων αποδοχών του ασφαλισμένου κατά το μήνα υποβολής της αίτησης εξαγοράς και, εφόσον έχει διακοπεί η απασχόληση, επί των αποδοχών του τελευταίου μήνα απασχόλησης αναπροσαρμοσμένων κατά την ετήσια μεταβολή μισθών, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής. Το συνολικό ποσό της κατά τα ανωτέρω εξαγοράς καταβάλλεται σε τόσες μηνιαίες δόσεις, όσοι είναι οι μήνες που αναγνωρίζονται. Το ποσό αυτό μπορεί να καταβληθεί εφάπαξ, οπότε παρέχεται έκπτωση 15%.

γ. Ο χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε στους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς και κλάδους, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου που αναγνωρίστηκε και εξαγοράστηκε ή συνεχίζεται η εξαγορά του, καθώς και ο χρόνος που έχει προσμετρηθεί από προϋπηρεσία ή άλλη αιτία. Αναγνωρίσεις χρόνων, οι οποίες δεν έχουν ολοκληρωθεί με την πλήρη εξόφληση του ποσού της εξαγοράς, συνεχίζονται στον Ε.Φ.Κ.Α. μέχρι την ολοκλήρωσή τους, βάσει των διατάξεων που ισχύουν κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

δ. Ο χρόνος προαιρετικής ασφάλισης του άρθρου 18 του παρόντος

2. α. Υπάλληλοι που εσφαλμένα έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση του Δημοσίου και υπό την προϋπόθεση ότι παραμένουν στην Υπηρεσία, συνεχίζουν την ασφάλισή τους στον Ε.Φ.Κ.Α. μέχρι την αποχώρησή τους από την Υπηρεσία.

β. Πρόσωπα που έχουν υπαχθεί καλόπιστα στην ασφάλιση των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων και κλάδων, ενώ δεν συνέτρεχαν οι νόμιμες προϋποθέσεις, συνεχίζουν την ασφάλιση τους στον Ε.Φ.Κ.Α. εφόσον διατηρούν την ιδιότητα ή απασχόληση για την οποία υπήχθησαν στην ασφάλισή των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων και κλάδων. Χρόνος για τον οποίο έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές στους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς και κλάδους, ενώ δε συνέτρεχαν οι νόμιμες προϋποθέσεις ασφάλισης λογίζεται ως χρόνος ασφάλισης στον Ε.Φ.Κ.Α. και οι σχετικές ασφαλιστικές εισφορές δεν επιστρέφονται, εφόσον δεν έχει εκδοθεί απόφαση διαγραφής.

3. Κάθε διάταξη που ορίζει διαφορετικά από τις διατάξεις του παρόντος νόμου καταργείται.

Άρθρο 16
Δικαιώματα αντισυμβαλλομένου συμφώνου συμβίωσης

Με τους εγγάμους εξομοιώνονται πλήρως οι αντισυμβαλλόμενοι στο σύμφωνο συμβίωσης του ν. 4356/2015 ως προς κάθε ασφαλιστικό δικαίωμα, παροχή ή περιορισμό, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος ή της εν γένει ασφαλιστικής και προνοιακής νομοθεσίας.

Άρθρο 17
Παράλληλη ασφάλιση

1. Ασφαλισμένοι, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση, για τους οποίους προκύπτει βάσει γενικών, ειδικών ή καταστατικών διατάξεων, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, υποχρεωτική ασφάλιση σε δύο ή περισσότερους φορείς ή Τομείς ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α., καταβάλλουν για κάθε αναληφθείσα επαγγελματική δραστηριότητα τις προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές, όπως αυτές καθορίζονται από τον παρόντα νόμο. Στην περίπτωση αυτή για τη δεύτερη αναληφθείσα επαγγελματική δραστηριότητα δεν εφαρμόζεται η υποχρέωση καταβολής ελάχιστης μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς του άρθρου 39 παράγραφος 3.

2. Ασφαλισμένοι, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, για τους οποίους προέκυπτε, βάσει των γενικών, ειδικών ή καταστατικών διατάξεων κάθε φορέα από τους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α., όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, υποχρεωτική υπαγωγή λόγω ιδιότητας σε δύο ή περισσότερους φορείς για την ίδια απασχόληση, καταβάλλουν τις προβλεπόμενες στο άρθρο 4 παράγραφο 1 του παρόντος ασφαλιστικές εισφορές.

3. Όσα από τα πρόσωπα της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, παλαιοί ασφαλισμένοι, για τους οποίους υπολογίζονταν και καταβάλλονταν εισφορές σε δύο ή περισσότερους φορείς, τομείς, κλάδους ή λογαριασμούς έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, εξακολουθούν να καταβάλλουν προαιρετικά, κατόπιν υποβολής σχετικής αίτησης, διπλές εισφορές επί των αποδοχών τους και μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ώστε να συμπληρώσουν το χρόνο που απαιτείται για τη θεμελίωση δικαιώματος και δεύτερης σύνταξης. Στην περίπτωση αυτή καταβάλλουν το συνολικό ποσοστό εισφοράς εργοδότη και εργαζομένου.

4. Για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης των προσώπων του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται το άρθρο 8 και η επιπλέον παροχή, για κάθε έτος που έχει καταβληθεί επιπλέον εισφορά θα υπολογίζεται με ετήσιο συντελεστή αναπλήρωσης 0,075% για κάθε ποσοστιαία μονάδα (1%) επιπλέον εισφοράς. Ο συντάξιμος μισθός σε αυτήν την περίπτωση θα προκύπτει λαμβάνοντας υπόψη τη βάση υπολογισμού της επιπλέον εισφοράς. Οι διατάξεις του άρθρου 14 εφαρμόζονται αναλόγως.

5. Οι διατάξεις του παρόντος, πλην της παραγράφου 4, έχουν εφαρμογή από την 1.1.2017.

6. Το άρθρο 39 του ν. 2084/1992, καθώς και κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα του παρόντος καταργούνται.

Άρθρο 18
Προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης

1. Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 4, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση δικαιούνται από την 1.1.2017, να συνεχίσουν προαιρετικά την ασφάλισή τους: α) εάν έχουν πραγματοποιήσει στην υποχρεωτική ασφάλιση τουλάχιστον πέντε (5) έτη, εκ των

οποίων τουλάχιστον ένα (1) έτος εντός της τελευταίας πριν την υποβολή της αίτησης πενταετίας και υποβάλλουν τη σχετική αίτηση μέσα σε προθεσμία δώδεκα (12) μηνών από την τελευταία ασφάλισή τους σε φορέα, τομέα, κλάδο ή λογαριασμό κύριας ασφάλισης, ή β) εάν έχουν πραγματοποιήσει οποτεδήποτε στην υποχρεωτική ασφάλιση δέκα (10) ετών εργασίας, ανεξάρτητα από το χρόνο υποβολής της αίτησης για προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης.

2. Η κατά την παράγραφο 1 προαιρετική ασφάλιση πραγματοποιείται για κύρια σύνταξη ή/και για ασθένεια σε είδος και σε χρήμα.

3. Για την προαιρετική ασφάλιση καταβάλλεται μηνιαία εισφορά ασφαλισμένου και εργοδότη κατ' αναλογία των προβλεπόμενων στο άρθρο 5. Ειδικότερα από τον προαιρετικά ασφαλισμένο καταβάλλεται μηνιαίως για τον κλάδο κύριας ασφάλισης και λοιπών παροχών το συνολικό ποσοστό ασφαλιστικής εισφοράς εργαζόμενου – εργοδότη, στο ύψος που έχει διαμορφωθεί και ισχύει κατά το χρόνο υπαγωγής στην προαιρετική ασφάλιση. Το ως άνω ποσοστό υπολογίζεται επί του μέσου όρου των μηνιαίων αποδοχών επί των οποίων καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές κατά το τελευταίο δωδεκάμηνο πριν από την αποχώρηση από την υπηρεσία, αναπροσαρμοσμένων με την ετήσια μεταβολή μισθών όπως αυτή υπολογίζεται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή. Για παροχές ασθένειας σε είδος από τον ΕΟΠΥΥ και για παροχές σε χρήμα από τον Κλάδο Παροχών του Ε.Φ.Κ.Α., ο προαιρετικά ασφαλισμένος δημόσιος υπάλληλος καταβάλλει μηνιαίως εξολοκλήρου το σύνολο της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, στο ύψος που εκάστοτε έχει διαμορφωθεί υπολογιζόμενη αντιστοίχως επί των αποδοχών όπως προβλέπεται ως ανωτέρω για την κύρια σύνταξη.

4. Δεν δύναται να γίνει προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης αν ο ασφαλισμένος κατά την υποβολή της σχετικής αίτησης είναι ανάπηρος κατά την έννοια του στοιχείου β΄της παρ. 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951.

5. Η προαιρετική ασφάλιση αρχίζει από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης στον Ε.Φ.Κ.Α. και διενεργείται για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπολείπεται των είκοσι πεντε (25) ημερών ασφάλισης ανά μήνα και των τριακοσίων (300) ημερών ανά έτος.

6. Η προαιρετική ασφάλιση διακόπτεται/λήγει: α) με αίτηση του ασφαλισμένου, από την πρώτη του επομένου μήνα της υποβολής της, β) με τη συνταξιοδότηση λόγω γήρατος ή επ' αόριστον αναπηρίας του ασφαλισμένου, γ) με την ανάληψη εργασίας, ιδιότητας ή δραστηριότητας που υποχρεώνει την υπαγωγή στον Ε.Φ.Κ.Α. και δ) με τον θάνατο του ασφαλισμένου.

Καταβολή εισφορών μετά τη διακοπή/λήξη της προαιρετικής ασφάλισης, σύμφωνα με τα ανωτέρω, δεν γεννά κανένα δικαίωμα, πλην της άτοκης επιστροφής των εισφορών για τον κλάδο κύριας ασφάλισης.

7. Η εισφορά για την προαιρετική ασφάλιση καταβάλλεται εντός των προβλεπόμενων από την ισχύουσα νομοθεσία και ανά κατηγορία ασφαλισμένων προθεσμιών.

Σε περίπτωση εκπρόθεσμης καταβολής της ασφαλιστικής εισφοράς, αυτή βαρύνεται με τους προβλεπόμενους από την ισχύουσα νομοθεσία τόκους για τις ασφαλιστικές εισφορές υποχρεωτικής ασφάλισης.

8. Απώλεια του δικαιώματος συνέχισης της προαιρετικής ασφάλισης επέρχεται εφόσον ο ασφαλισμένος έχει καθυστερήσει την καταβολή της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς για περισσότερο από δύο έτη από την ημερομηνία που αυτή κατέστη απαιτητή.

Σε περίπτωση απώλειας του δικαιώματος ο ασφαλισμένος μπορεί να υποβάλει εκ νέου αίτημα για προαιρετική ασφάλιση μετά την παρέλευση τριών ετών. Συνολικά ο ασφαλισμένος μπορεί να υπαχθεί σε καθεστώς προαιρετικής ασφάλισης μέχρι 3 φορές.

9. Ασφαλισμένοι που έχουν υπαχθεί στην προαιρετική ασφάλιση μέχρι 31.12.2016 συνεχίζουν την προαιρετική ασφάλιση με τους ίδιους όρους.

10. Οι ασφαλισμένοι που συμπληρώνουν με διαδοχικό χρόνο ασφάλισης στους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς τις ανωτέρω προβλεπόμενες χρονικές προϋποθέσεις για υπαγωγή στην προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης, δικαιούνται να συνεχίσουν την ασφάλισή τους στον Ε.Φ.Κ.Α. προαιρετικά, σύμφωνα με τους κανόνες του τελευταίου εντασσόμενου φορέα υποχρεωτικής ασφάλισής τους.

11. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης δύναται να καθορίζεται η έναρξη, η αναστολή, η διακοπή/λήξη της προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης, ζητήματα υπαγωγής στην προαιρετική ασφάλιση στην περίπτωση πολλαπλής ή παράλληλης απασχόλησης, ο τρόπος απόδειξης τήρησης των όρων της ρύθμισης οφειλών και κάθε άλλο αναγκαίο ζήτημα για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 19
Διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης

1. Τα πρόσωπα, τα οποία ασφαλίστηκαν διαδοχικά σε περισσότερους από έναν ασφαλιστικούς οργανισμούς που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α., δικαιούνται σύνταξη κατόπιν αίτησης στον Ε.Φ.Κ.Α.. Η αίτηση αυτή εξετάζεται από την αρμόδια Υπηρεσία του Φορέα ή Τομέα ή Κλάδου στην οποία υπάγονταν, λόγω ιδιότητας ή απασχόλησης, τα ανωτέρω πρόσωπα κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης ή του τελευταίου πριν την υποβολή της αίτησης Φορέα ή Τομέα ή Κλάδου, σύμφωνα με τη νομοθεσία του εντασσόμενου φορέα, όπως ισχύει κατά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου. Η αίτηση εξετάζεται κατ΄ αναλογία, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 1, 2. 3 και 4 του άρθρου 2 του ν.δ. 4202/1961 (Α΄175), όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 9 του ν. 1405/1983 (Α΄180) και το άρθρο 14 του ν. 1902/1990 (Α΄138) και αντικαταστάθηκαν με την παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 3863/2010 (Α΄ 115), προκειμένου να κριθεί ο αρμόδιος για κρίση του δικαιώματος φορέας, τομέας ή Κλάδος.

Ως χρόνος ασφάλισης που απαιτείται για την πλήρωση των ανωτέρω προϋποθέσεων αρμοδιότητας λογίζεται ο χρόνος υποχρεωτικής ή προαιρετικής ασφάλισης. Ειδικά για την πλήρωση των προϋποθέσεων του απαιτούμενου συνολικού χρόνου ασφάλισης δύναται να συνυπολογιστεί και ο χρόνος αναγνώρισης στρατιωτικής θητείας για τον οποίο καταβλήθηκαν εισφορές στον αρμόδιο εντασσόμενο φορέα - Τομέα - Κλάδο. Για τη συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας και θανάτου με χρόνο διαδοχικής ασφάλισης, δύναται να συνυπολογιστεί και ο χρόνος ανα-

γνώρισης στρατιωτικής θητείας για τον οποίο καταβλήθηκαν εισφορές στον αρμόδιο εντασσόμενο φορέα - Κλάδο για την πλήρωση των προϋποθέσεων αρμοδιότητας.

2. Η Υπηρεσία του Ε.Φ.Κ.Α., που απονέμει κατά τα ανωτέρω τη σύνταξη, υπολογίζει, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 7 και 8 του παρόντος νόμου, το ποσό της σύνταξης με ολόκληρο το χρόνο που διανύθηκε στην ασφάλιση του ίδιου και των συμμετεχόντων - εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών.

Οι συμμετέχοντες - εντασσόμενοι φορείς ενημερώνουν την αρμόδια Υπηρεσία του Ε.Φ.Κ.Α. για το χρόνο ασφάλισης που έχει διανυθεί στην ασφάλιση τους, τις αποδοχές που αντιστοιχούν στο χρόνο ασφάλισης του ασφαλισμένου, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο που απαιτείται.

Ο τρόπος υπολογισμού των διατάξεων των άρθρων 7 και 8 του παρόντος νόμου ισχύει για όλα τα πρόσωπα ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση και ανεξαρτήτους χρόνου που υπήχθησαν διαδοχικά για πρώτη φορά στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα, τομέα, κλάδου και λογαριασμού.

Τα οριζόμενα στην παρούσα παράγραφο ισχύουν για όλα τα πρόσωπα ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση και ανεξαρτήτως χρόνου που υπήχθησαν διαδοχικά για πρώτη φορά στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα.

3.α. Αιτήσεις συνταξιοδότησης που έχουν υποβληθεί πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, εξετάζονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 4202/1961, όπως ίσχυαν πριν την τροποποίηση τους με τον παρόντα νόμο. Στις περιπτώσεις που οι ανωτέρω αιτήσεις συνταξιοδότησης υποβάλλονται μετά την έναρξη λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α., εξετάζονται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του κατά τα ανοπέρω.

β. Αιτήσεις συνταξιοδότησης που υποβάλλονται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, εξετάζονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

4. Από την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α. και εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου παύει να ισχύει κάθε αντίθετη διάταξη που αφορά στην εφαρμογή των διατάξεων διαδοχικής ασφάλισης στους φορείς/τομείς κύριας ασφάλισης.

5. Για τα πρόσωπα που προσλήφθηκαν για πρώτη φορά στο Δημόσιο πριν την 1.1.1983 με χρόνο ασφάλισης σε περισσότερους από έναν φορείς Τομείς - κλάδοι και λογαριασμοί που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α., ισχύουν τα εξής:

α. Για αιτήσεις συνταξιοδότησης που έχουν υποβληθεί έως την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 6 του ν. 1405/1983 όπως ισχύουν.

β. Από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος άρθρου εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 6 του ν. 1405/1983 όπως ισχύουν, μόνο για τα πρόσωπα για τους οποίους δεν έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές για κύρια σύνταξη στο Δημόσιο.

γ. Για χρόνο ασφάλισης, για τον οποίο έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος άρθρου περί συνυπολογισμού διαδοχικού χρόνου ασφάλισης και δεν απαιτείται αναγνώριση του χρόνου αυτού, εφόσον υποβληθεί η αίτηση συνταξιοδότησης μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος άρθρου.

Το ίδιο ισχύει και για τις εκκρεμείς αιτήσεις αναγνώρισης κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος άρθρου, σε οποιοδήποτε στάδιο έκδοσης της σχετικής πράξης αναγνώρισης, εφόσον υποβληθεί αίτηση συνταξιοδότησης μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος άρθρου.

Πράξεις αναγνώρισης που έχουν εκδοθεί προ της ημερομηνίας έναρξης ισχύος του παρόντος άρθρου και αφορούν χρόνο για τον οποίο είχαν καταβληθεί εισφορές, για πρόσωπα που υποβάλουν αίτηση συνταξιοδότησης μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος, άρθρου, παραμένουν ισχυρές, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 66 του π.δ. 169/2007, όπως ισχύουν.

6. Ο ασφαλισμένος δύναται να επιλέξει το συνυπολογισμό του χρόνου διαδοχικής ασφάλισης στους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς, υπό την προϋπόθεση ότι μετά την ένταξη τους στον Ε.Φ.Κ.Α., δεν συνεχίζει να ασφαλίζεται για δραστηριότητα που υπάγεται στην ασφάλιση του αντίστοιχου φορέα, τομέα, κλάδου και λογαριασμού που δεν επιθυμεί την προσμέτρηση του χρόνου του. Δεν είναι δυνατή η προσμέτρηση μόνο μέρους του χρόνου που διανύθηκε στην ασφάλιση του κάθε φορέα, τομέα, κλάδου και λογαριασμού.

Στις περιπτώσεις που έχει διανυθεί παράλληλα χρόνος ασφάλισης σε περισσότερους του ενός εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς πριν την ένταξη τους στον Ε.Φ.Κ.Α., ο ασφαλισμένος δύναται να επιλέξει το χρόνο ασφάλισης που επιθυμεί να συνυπολογίσει, σύμφωνα με τις διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης. Για τον παράλληλο χρόνο ασφάλισης, ο οποίος δεν συνυπολογίζεται, σύμφωνα με τα ανωτέρω, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 16 περί παράλληλης ασφάλισης του παρόντος.

7. Για χρόνο ασφάλισης που έχει διανυθεί διαδοχικά σε οργανισμούς επικουρικής ασφάλισης εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων 4202/1961, του άρθρου 11 του ν. 1405/1983, της παρ. 13 του άρθρου 1 του ν. 3232/2004 και της παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 3863/2010 όπως αυτές ισχύουν. Τα οριζόμενα στην παράγραφο 8 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλογικά και για τους ενταχθέντες φορείς στο ΕΤΕΑΕΠ.

8. Για τους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμοί που χορηγούν εφάπαξ παροχές που εντάσσονται στον Κλάδο εφάπαξ παροχών του ΕΤΕΑΕΠ υποβάλλεται μία αίτηση χορήγησης εφάπαξ παροχής στην αρμόδια Υπηρεσία του ΕΤΕΑΕΠ στην οποία υπάγεται ο ασφαλισμένος, πριν τη διακοπή της ασφάλισης ή την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, κατά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου. Η αρμόδια Υπηρεσία του ΕΤΕΑΕΠ εξετάζει την αίτηση για το σύνολο του χρόνου που έχει διανυθεί σε όλους τους εντασσόμενους Φορείς/Τομείς/Κλάδους/Λογαριασμούς, σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις διατάξεις του άρθρου 60 του παρόντος νόμου.

Αιτήσεις χορήγησης εφάπαξ παροχής που έχουν υποβληθεί πριν την έναρξη λειτουργίας του ΕΤΕΑΕΠ εξετάζονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου

από την αρμόδια Υπηρεσία του ΕΤΕΑΕΠ.

9. Εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ 4202/1961, όπως ισχύουν περί επίλυσης αμφισβητήσεων.

Ειδικότερα η επίλυση αμφισβητήσεων που αφορούν συντάξεις υπαλλήλων λειτουργών του Δημοσίου, καθώς και στρατιωτικών εξακολουθεί να υπάγεται στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 20
Απασχόληση συνταξιούχων

1. Στους εξ ιδίου δικαιώματος συνταξιούχους του Δημοσίου, καθώς και όλων των φορέων, ταμείων, κλάδων ή λογαριασμών που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α., οι οποίοι αναλαμβάνουν εργασία ή αποκτούν ιδιότητα ή δραστηριότητα υποχρεωτικώς υπακτέα στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α., οι ακαθάριστες συντάξεις κύριες και επικουρικές καταβάλλονται μειωμένες σε ποσοστό 60% για όσο χρόνο απασχολούνται ή διατηρούν την ιδιότητα ή την δραστηριότητα. Για το διάστημα αυτό καταβάλλονται οι ασφαλιστικές εισφορές για τον απασχολούμενο συνταξιούχο, κατά τα ειδικότερα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις του παρόντος νόμου.

2.Ειδικά στην περίπτωση που οι συνταξιούχοι της παραγράφου 1 αναλαμβάνουν εργασία ή αποκτούν δραστηριότητα σε φορείς της γενικής Κυβέρνησης, η καταβολή της σύνταξής ή των συντάξεών τους, κύριων και επικουρικών αναστέλλεται για όσο χρόνο διαρκεί η παροχή της εργασίας τους ή των υπηρεσιών τους ή η δραστηριότητά τους.

3. Τα ανωτέρω έχουν εφαρμογή και στα πρόσωπα της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010.

4. Ο συνταξιούχος που αναλαμβάνει εργασία ή αυταπασχολείται μπορεί να αξιοποιήσει το χρόνο της ασφάλισής του κατά το χρονικό διάστημα της κατά τα ανωτέρω απασχόλησής του ή της περικοπής ή αναστολής καταβολής της σύνταξής του, για την προσαύξηση της επικουρικής σύνταξης ή / και του ανταποδοτικού μέρους της κύριας σύνταξης.

5. Οι συνταξιούχοι της παραγράφου 1 του παρόντος υποχρεούνται πριν αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχοληθούν να δηλώσουν τούτο στον φορέα κύριας ασφάλισης του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και στο ΕΤΕΑ ή στον φορέα επικουρικής ασφάλισης από τον οποίο συνταξιοδοτούνται. Παράλειψη της δήλωσης συνεπάγεται καταλογισμό σε βάρος του συνταξιούχου του ποσού που έπρεπε να του παρακρατηθεί, συμφώνως με το παρόν άρθρο, κατά το χρονικό διάστημα της εργασίας του ή της αυτοαπασχόλησής του, που επιβαρύνεται με ετήσιο επιτόκιο 4,56%, ο δε Ε.Φ.Κ.Α. δικαιούται να συμψηφίζει το ποσό με μελλοντικές συντάξεις και μέχρι του ύψους του 1/4 της συντάξεως.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου έχουν εφαρμογή για όσους θα αναλάβουν εργασία ή θα αυτοαπασχοληθούν, γενικά, από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και εντεύθεν, καθώς και για τα πρόσωπα της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

7. Οι ισχύουσες κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, που αφορούν την απασχόληση των συνταξιούχων, γενικά, δεν έχουν εφαρμογή για τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 21
Αναλογική Εφαρμογή διατάξεων - Εξουσιοδοτικές διατάξεις

Για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται με τις διατάξεις του παρόντος, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι συνταξιοδοτικές διατάξεις του Δημοσίου όπως ισχύουν κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού. Ειδικά, από την ημερομηνία υπαγωγής των προσώπων της παρ. 1α του άρθρου 4 στον Ε.Φ.Κ.Α., για τις εισφορές, παροχές και οφειλές, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, εφαρμόζονται αναλογικά οι γενικές ή ειδικές διατάξεις που ισχύουν κατά την ανωτέρω ημερομηνία για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Με όμοια απόφαση επεκτείνεται η δήλωση των εισφορών μέσω Αναλυτικής Περιοδικής Δήλωσης (ΑΠΔ) και η είσπραξη εισφορών μέσω ΚΕΑΟ.

Άρθρο 22
Τροποποίηση διατάξεων του π.δ. 169/2007

1.α. Στο τέλος της περίπτωσης α΄ της παρ. 5 του άρθρου 5 του π.δ. 169/2007, προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Ειδικά εάν οι δύο συντάξεις καταβάλλονται από διαφορετικούς φορείς, στους οποίους συμπεριλαμβάνεται το Δημόσιο, αναστέλλεται η καταβολή της μίας από αυτές κατόπιν επιλογής της ενδιαφερομένης και μέχρι του ποσού των επτακοσίων είκοσι (720) ευρώ.»

β. Στο τέλος της περίπτωσης α΄ της παρ. 6 του άρθρου 31 του π.δ. 169/2007, προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Ειδικά εάν οι δύο συντάξεις καταβάλλονται από διαφορετικούς φορείς, στους οποίους συμπεριλαμβάνεται το Δημόσιο, αναστέλλεται η καταβολή της μίας από αυτές κατόπιν επιλογής της ενδιαφερομένης και μέχρι του ποσού των επτακοσίων είκοσι (720) ευρώ».

γ. Από την 1.1.2015 καταργείται κάθε άλλη διάταξη αντίθετη με τα οριζόμενα στην περίπτωση α΄ της παρ. 5 του άρθρου 5 και της παρ. 6 του άρθρου 31 του π.δ. 169/2007 όπως προστίθενται με το παρόν.

2. α. Στο τέλος της περίπτωσης ι΄ της παρ. 2 του άρθρου 9 του π.δ. 169/2007, προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Στις διατάξεις της περίπτωσης αυτής, υπάγονται μόνο όσα από τα αναφερόμενα σε αυτές πρόσωπα έχουν ασκήσει τα καθήκοντα του Προϊσταμένου Οργανικής Μονάδας, όχι κατά αναπλήρωση ή κατ' ανάθεση τουλάχιστον για μία διετία, μετά την επιλογή τους για τη θέση αυτή από το αρμόδιο κατά περίπτωση όργανο ή μετά την τοποθέτησή τους στη θέση αυτή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 4275/2014 (Α΄ 149). Αν τα ανωτέρω πρόσωπα έχουν συμπληρώσει την προβλεπόμενη διετία ως Προϊστάμενοι Οργανικών Μονάδων διαφορετικής βαθμίδας, καταβάλλεται το επίδομα θέσης την οποία κατείχε ο υπάλληλος για περισσότερο χρόνο.»

β. Συντάξεις που έχουν κανονισθεί αντίθετα με όσα ορίζονται στις διατάξεις του προτελευταίου εδαφίου της περίπτωσης ι΄ της παρ. 2 του άρθρου 9 του π.δ. 169/2007, αναπροσαρμόζονται ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων, από την αρμόδια Διεύθυνση Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, σύμφωνα με όσα ορίζονται στις διατάξεις αυτές, τα δε οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την πρώτη του επόμενου μήνα από τη

δημοσίευση του νόμου αυτού.

γ. Η παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 4151/2013 καταργείται.

3. Το πέμπτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 11 του π.δ. 169/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο ανωτέρω χρόνος σπουδών αναγνωρίζεται ως συντάξιμος εφόσον ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει χρόνο ασφάλισης δώδεκα (12) ετών.»

4. α. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 12 του π.δ. 169/2007 προστίθεται περίπτωση νβ΄ ως εξής:

«νβ) Ο χρόνος προσωρινής κράτησης ή φυλάκισης που εκτίθηκε έως την έναρξη ισχύος του ν. 2510/1997 (Α΄136) για τα αδικήματα της ανυπακοής ή της ανυποταξίας του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, στα οποία υπέπεσαν στρατεύσιμοι που αρνήθηκαν να εκπληρώσουν τη στρατιωτική υπηρεσία επικαλούμενοι τις θρησκευτικές ή ιδεολογικές τους πεποιθήσεις.

Για την αναγνώριση του ανωτέρω χρόνου εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 4 του άρθρου 17 του ν. 3865/2010.»

β. Για την εφαρμογή των διατάξεων της περίπτωσης νβ΄ της παρ. 1 του άρθρου 12 του π.δ. 169/2007, όπως προστίθενται με το παρόν, πρέπει να προσκομισθούν η καταδικαστική απόφαση για τα αδικήματα της ανυπακοής ή της ανυποταξίας και το αποφυλακιστήριο από το οποίο να προκύπτει ο χρόνος προσωρινής κράτησης ή φυλάκισης για τα ίδια αδικήματα.

γ. Οι διατάξεις της περίπτωσης νβ΄, όπως προστίθενται με το παρόν, έχουν εφαρμογή και:

- για τα πρόσωπα του άρθρου 3 του ν. 2084/1992 (Α΄165),

- για όσα από τα αναφερόμενα σε αυτές πρόσωπα είχαν αποχωρήσει από την Υπηρεσία πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, μετά την υποβολή σχετικής αίτησης από τους ενδιαφερομένους προς την αρμόδια Διεύθυνση Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.), εντός εξαμήνου από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Στην περίπτωση αυτή τα οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την πρώτη του επόμενου μήνα από την έκδοση της αναγνωριστικής πράξης.

5. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης γ΄ της παρ. 1 του άρθρου 26 του π.δ. 169/2007 η φράση: «Αν απομακρυνθεί από τις τάξεις χωρίς τη θέλησή του.» αντικαθίσταται με τη φράση: «Αν απομακρυνθεί από τις τάξεις χωρίς υπαιτιότητά του».

Ειδικά για όσα από τα ανωτέρω πρόσωπα έχουν απομακρυνθεί από την Υπηρεσία έως την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, οι διατάξεις της περίπτωσης γ΄ της παρ. 1 του άρθρου 26 του π.δ. 169/2007 εξακολουθούν να ισχύουν και δεν λαμβάνεται υπόψη στην περίπτωση αυτή η τροποποίησή τους με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

6.α. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 41 του π.δ. 169/2007 (Α΄ 210) αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Η συμπλήρωση εξαμήνων πτητικής ενέργειας ή ενέργειας αλεξιπτωτιστή ή υποβρυχίου καταστροφέα, καθώς και η συμπλήρωση καταδυτικών εξαμήνων, βεβαιώνεται, κατά περίπτωση, με διαταγές του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας ή του Αρχηγού του οικείου Σώματος για όσα από τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου υπηρετούν στο Λιμενικό ή στο Πυροσβεστικό Σώμα ή στην Ελληνική Αστυνομία.»

β. Συντάξεις που έχουν κανονισθεί αντίθετα με όσα ορίζονται στις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 41 του π.δ. 169/2007, όπως αντικαθίστανται με το παρόν, αναπροσαρμόζονται μετά από σχετική αίτηση των ενδιαφερομένων προς την αρμόδια Διεύθυνση Συντάξεων του Γ.Λ.Κ. , σύμφωνα με όσα ορίζονται στις διατάξεις αυτές, τα δε οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την πρώτη του επόμενου της δημοσίευσης του νόμου αυτού μήνα.

7. Η παρ. 14 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007, όπως αναριθμήθηκε με την παρ. 7 του άρθρου 4 του ν. 3660/2008 (Α΄ 78) αντικαθίσταται ως εξής:

«14. Η σύνταξη όσων θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με βάση τις διατάξεις της περίπτωσης β΄ της παρ. 1 του άρθρου 1, του Κώδικα αυτού, καταβάλλεται με τη συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας.»

8. Στο τέλος της περίπτωσης δ΄ της παρ. 1 του άρθρου 57 Α του π.δ. 169/2007, προστίθεται η φράση «και να αναζητήσει με την έκδοση καταλογιστικής πράξης τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά».

9. Μετά το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 60 του π.δ. 169/2007 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στις περιπτώσεις αναδρομικών οικονομικών δικαιωμάτων σε βάρος του Δημοσίου, που προκύπτουν κατά τον κανονισμό ή ανακαθορισμό της σύνταξης με βάση τις διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης, το ανωτέρω χρονικό διάστημα επιμηκύνεται σε 5 έτη.»

10. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παρ. 12 του άρθρου 66 του π.δ. 169/2007 οι λέξεις «στην παράγραφο 2β» αντικαθίσταται με τις λέξεις «στην παράγραφο 2α.»

Άρθρο 23
Ρυθμίσεις διαφόρων συνταξιοδοτικών θεμάτων

1. Στην περίπτωση α΄ της παρ. 11 του άρθρου 5 του ν. 2703/1999 (Α΄ 72) οι λέξεις «Τα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του ν. 2530/1997» αντικαθίστανται με τις λέξεις «Τα μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι και Ε.Π. των Τ.Ε.Ι.».

2.α. Οι διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2703/1999 εφαρμόζονται αναλόγως και για τους υπαλλήλους ή λειτουργούς του Δημοσίου και τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ., που τοποθετούνται ως Διοικητές και Υποδιοικητές των Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και των φορέων του Κεφαλαίου Α΄ του ν. 3429/2005 (Α΄ 314), τη διοίκηση των οποίων ορίζει άμεσα ή έμμεσα το Δημόσιο με διοικητική πράξη ή ως μέτοχος.

β. Αν τα ανωτέρω πρόσωπα κατά τη διάρκεια της θητείας τους στους φορείς της περίπτωσης α΄ δεν έχουν καταβάλλει τις αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές για κύρια σύνταξη υπέρ Δημοσίου, ο χρόνος αυτός μπορεί να αναγνωρισθεί συντάξιμος από το Δημόσιο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 ή της παρ. 5 του άρθρου 59 του π.δ. 169/2007.

γ. Δικαιώματα που έχουν κριθεί διαφορετικά από τα οριζόμενα στις διατάξεις της περίπτωσης β΄, επανακρίνονται, με βάση τις διατάξεις αυτές, ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων που υποβάλλεται στην αρμόδια Διεύθυνση Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, εντός εξαμήνου από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, τα δε οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την πρώτη του επομένου της δημοσίευσης του νόμου αυτού μήνα.

3. Στο τέλος του άρθρου 10 του ν. 3865/2010, όπως ισχύει, προστίθεται παράγραφος 3, ως εξής:

«3. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1, ως ημερομίσθιο ανειδίκευτου εργάτη λαμβάνεται υπόψη εκείνο που ίσχυε την 31.12.2011.»

4. α. Η διάταξη της περίπτωσης γ΄ της παρ. 16 του άρθρου 6 του ν. 4002/2011 (Α΄180), αντικαθίσταται ως εξής:

«γ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών προσδιορίζεται το μέγεθος και τα κριτήρια του δείγματος των ελέγχων που διενεργεί η Διεύθυνση Μεταβολών και Δειγματοληπτικών Ελέγχων.»

β. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται ο τρόπος, ο χρόνος και η διαδικασία καταβολής των αναδρομικών ποσών σύνταξης, που δικαιούνται συνταξιούχοι του Δημοσίου κατά το ν.δ. 99/1974 (Α΄ 295), καθώς και οι κληρονόμοι τους, λόγω της αναπροσαρμογής των συντάξεών τους με βάση τις διατάξεις του άρθρου 57 του ν. 3691/2008 (Α΄166), σε εκτέλεση τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων.

γ. Αναδρομικά ποσά συντάξεων τα οποία καταβάλλονται σε εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, συμψηφίζονται με τυχόν ποσά που οφείλει ο δικαιούχος στο Δημόσιο.

δ. Οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 3408/2005 (Α΄ 272), καθώς και της περίπτωσης β΄ της παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 3670/2008 (Α΄ 117) καταργούνται από 1.1.2016.

ε. Οι καταβαλλόμενες μέχρι την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος συντάξεις αναπροσαρμόζονται από 1.1.2016 με βάση τις διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης.

5. Για την εξαίρεση από τις μειώσεις των συντάξεων του άρθρου 11 του ν. 3865/2010, της παρ. 14 του άρθρου 2 του ν. 4002/2011, της παρ. 10 του άρθρου 1 του ν. 4024/2011 και του άρθρου 1 του ν. 4051/2012 (Α΄ 40) που συνδέονται με πιστοποίηση ορισμένου ποσοστού αναπηρίας, γίνεται δεκτή και η γνωμάτευση των υγειονομικών επιτροπών του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.).

Για την προσαύξηση της σύνταξης, σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Β4 της παραγράφου Β΄ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α΄ 222) αρκεί και η γνωμάτευση των ανωτέρω υγειονομικών επιτροπών.

6. Αν για οποιονδήποτε λόγο παρακρατήθηκαν εσφαλμένα, μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές για κύρια σύνταξη υπέρ Δημοσίου, το επιπλέον οφειλόμενο ποσό καταβάλλεται με παρακράτηση από τις καταβαλλόμενες τακτικές αποδοχές, σε μηνιαίες ισόποσες δόσεις η κάθε μία από τις οποίες ανέρχεται στο 1/6 των αποδοχών αυτών. Αν ο υπάλληλος ή ο στρατιωτικός αποχωρεί λόγω συνταξιοδότησης, τυχόν εναπομείναν οφειλόμενο ποσό παρακρατείται, σύμφωνα με τα ανωτέρω, από τη σύνταξή του μετά από σχετική ενημέρωση της αρμόδιας Διεύθυνσης Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.).

Άρθρο 24
Ρυθμίσεις συνταξιοδοτικών θεμάτων υπαλλήλων του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων – Ο.Δ.Α.Ζ.

1.α. Το τακτικό προσωπικό του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων – Ο.Δ.Α.Ζ., που προέρχεται από τον πρώην Οργανισμό Δημόσιας Αντίληψης Ζακύνθου (Ο.Δ.Α.Ζ.), το οποίο είχε προσληφθεί στον φορέα αυτόν μέχρι την 31.12.2010 , υπάγεται για κύρια σύνταξη στις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962 (Α΄191) και όλη η προηγούμενη υπηρεσία του με σχέση δημοσίου δικαίου στον ανωτέρω Οργανισμό λογίζεται ότι διανύθηκε στην ασφάλιση του Ειδικού Συνταξιοδοτικού Καθεστώτος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Το ανωτέρω προσωπικό εξακολουθεί να υπάγεται στους φορείς επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας στους οποίους υπαγόταν μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού.

β. Οι διατάξεις της παρ.4 του άρθρου 2 του ν. 3865/2010 (Α΄120) εξακολουθούν να ισχύουν για το προσωπικό της παραγράφου αυτής.

γ. Ως προς το ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς του τακτικού προσωπικού του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων – Ο.Δ.Α.Ζ., το οποίο έχει προσληφθεί από 1.1.2011 μέχρι την προηγούμενη της ημερομηνίας δημοσίευσης του νόμου αυτού ή προσλαμβάνεται από την ημερομηνία αυτή και μετά, εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 2 του ν. 3865/2010, όπως ισχύουν.

δ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή και για το πρώην τακτικό προσωπικό του Ο.Δ.Α.Ζ. το οποίο έχει μεταταχθεί ή μεταφερθεί σε θέσεις άλλων υπηρεσιών και έχει επιλέξει τη διατήρηση του προηγούμενου της μετάταξης ή μεταφοράς του, ασφαλιστικού – συνταξιοδοτικού καθεστώτος.

2.α. Ο χρόνος υπηρεσίας με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου στον Ο.Δ.Α.Ζ πρώην υπαλλήλων του, που έχουν μεταταγεί ή μεταφερθεί σε θέσεις άλλων φορέων και δεν έχουν επιλέξει τη διατήρηση του προηγούμενου της μετάταξης ή μεταφοράς τους ασφαλιστικού – συνταξιοδοτικού καθεστώτος, λογίζεται ως διανυθείς στην ασφάλιση του Ειδικού Συνταξιοδοτικού Καθεστώτος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

β. Εάν τα πρόσωπα της ανωτέρω περίπτωσης μετά τη μεταφορά ή τη μετάταξή τους έχουν υπαχθεί στο ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς του Δημοσίου , ο ανωτέρω χρόνος υπηρεσίας τους στον Ο.Δ.Α.Ζ. λογίζεται ότι διανύθηκε στο Δημόσιο.

3. Εκκρεμείς αιτήσεις για συνταξιοδότηση τακτικών υπαλλήλων του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων – Ο.Δ.Α.Ζ., μεταφέρονται στο ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και εξετάζονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, μη εφαρμοζομένων στην περίπτωση αυτή των διατάξεων του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 60 του π.δ. 169/2007.

4. Αιτήσεις που έχουν υποβληθεί στο Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων – Ο.Δ.Α.Ζ. πριν την έ-

ναρξη ισχύος του νόμου αυτού και εκκρεμούν, καθώς και αιτήσεις που θα υποβληθούν μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού για αναγνώριση συντάξιμου χρόνου από προϋπηρεσία ή άλλη αιτία, ο οποίος μπορεί να αναγνωρισθεί με βάση τις οικείες διατάξεις, που ισχύουν κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νόμου, εξετάζονται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθροθ 11 του ν.δ. 4277/1962 (Α΄ 191) ή το Δημόσιο, κατά περίπτωση.

5. Οι συντάξεις που ήδη καταβάλλονται από το Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων – Ο.Δ.Α.Ζ., στους συνταξιούχους πρώην υπαλλήλους του Οργανισμού, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους, βαρύνουν από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού και μετά, το Ειδικό Συνταξιοδοτικό Καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, καταβάλλονται από αυτό και διέπονται από τις ισχύουσες κάθε φορά για τους συνταξιούχους του διατάξεις.

6. Με Απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης δύναται να ρυθμίζεται κάθε αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

7. Από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού, καταργείται το ν.δ. 2487/1953 (Α΄198), καθώς και κάθε άλλη αντίθετη προς τις διατάξεις του άρθρου αυτού διάταξη.

Άρθρο 25
Ρυθμίσεις συνταξιοδοτικών θεμάτων υπαλλήλων του Ταμείου Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ)

1. Οι τακτικοί υπάλληλοι του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης (ΕΤΕΑ), καθώς και του Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΠΔΥ), που προέρχονται από το πρώην Ταμείο Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ) και οι οποίοι διέπονται από τις διατάξεις του ν. 4239/1962 (Α΄126) και υπάγονται για τον κλάδο κύριας σύνταξης οι μεν στο ΕΤΕΑ, οι δε στον Τομέα Πρόνοιας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ, μεταφέρονται στην ασφάλιση του ειδικού συνταξιοδοτικού καθεστώτος του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962 (Α΄191).

2. Τα ανωτέρω εφαρμόζονται και στο τακτικό προσωπικό του πρώην ΤΑΔΚΥ, καθώς και στο προσωπικό της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, το οποίο μεταφέρθηκε ή μετατάχθηκε σε θέσεις άλλων υπηρεσιών και έχει επιλέξει τη διατήρηση του προηγούμενου, της μεταφοράς ή μετάταξης, ασφαλιστικού – συνταξιοδοτικού καθεστώτος.

3. Οι συντάξεις που καταβάλλονται στους ήδη συνταξιούχους του πρώην ΤΑΔΚΥ, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους, είτε καταβάλλονται από το ΕΤΕΑ, είτε από τον Τομέα Πρόνοιας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ, βαρύνουν εφεξής το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

4. Εκκρεμείς αιτήσεις συνταξιοδότησης των τακτικών υπαλλήλων των ανωτέρω παραγράφων, μεταφέρονται στο ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ και κρίνονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού.

5. Οι εισφορές εργαζόμενου – εργοδότη που αντιστοιχούν στο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε στους προηγούμενους φορείς μέχρι την έναρξη εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου, μεταφέρονται στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ μετά από αναλογιστική μελέτη της Διεύθυνσης Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

Ο χρόνος ασφάλισης στους προηγούμενους φορείς του τακτικού προσωπικού των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου, θεωρείται ότι διανύθηκε στην ασφάλιση του ειδικού συνταξιοδοτικού καθεστώτος του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

6. Το άρθρο 1 του ν.δ. 4239/1962, καθώς και κάθε άλλη αντίθετη -προς τις διατάξεις του άρθρου αυτού- διάταξη καταργείται.

7. Οι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου και αυτού ισχύουν μέχρι την ημερομηνία υπαγωγής των ασφαλιστικών φορέων στον Ε.Φ.Κ.Α..

Άρθρο 26
Έκταση Εφαρμογής

Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων, εφαρμόζονται ανάλογα και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς, καθώς και για το προσωπικό του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών Ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων, που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ. 3395/1955 (Α΄ 276).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ

Άρθρο 27
Εφαρμογή κοινών κανόνων ασφαλισμένων στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα

1. Σε εφαρμογή των ενιαίων κανόνων του Ε.Φ.Κ.Α. και των θεμελιωδών αρχών των άρθρων 1 και 2, οι ρυθμίσεις των άρθρων 4 - 20 του Κεφαλαίου Β΄ εφαρμόζονται και στους ασφαλισμένους των φορέων, τομέων κλάδων και λογαριασμών που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. του άρθρου 51, με την επιφύλαξη των επόμενων παραγράφων, ειδικών ρυθμίσεων των άρθρων που ακολουθούν και με εξαίρεση των διατάξεων του Κεφαλαίου Β΄ που, από τη φύση τους, ρυθμίζουν αποκλειστικά τη σχέση των δημοσίων ή στρατιωτικών υπαλλήλων με την υπηρεσία τους.

2. α. Κατ' εξαίρεση των οριζομένων στην παράγραφο 4 του άρθρου 7, στους συνταξιούχους που προέρχονται από τον ιδιωτικό τομέα και λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη λόγω αναπηρίας με ποσοστό αναπηρίας από 67% έως και 79,99% χορηγείται το 75% της εθνικής σύνταξης, και με ποσοστό αναπηρίας από 50% έως και 66,99% χορηγείται το 50% αυτής. Σε περίπτωση νέας κρίσης από τις αρμόδιες υγειονομικές επιτροπές το ύψος της εθνικής σύνταξης αναπροσαρμόζεται, σύμφωνα με τα ανωτέρω και βάσει του νέου ποσοστού αναπηρίας. Οι προσαρμογές αυτές δεν έχουν εφαρμογή σε όσους συνταξιοδοτούνται με τις διατάξεις του ν. 612/1977 (Α΄ 164).

β. Σε όσους συνταξιοδοτούνται με τις διατάξεις του ν. 612/1977 ή με βάση διατάξεις που παραπέμπουν σε αυτόν δεν εφαρμόζεται η πρόβλεψη για τη μείωση της ε-

θνικής σύνταξης της παρ. 2 του άρθρου 7, κατά την οποία η εθνική σύνταξη μειώνεται κατά 1/40 για κάθε χρόνο που υπολείπεται των σαράντα (40) ετών διαμονής στην Ελλάδα, μεταξύ του 15ου έτους ηλικίας και του έτους, κατά το οποίο συμπληρώνουν το προβλεπόμενο όριο ηλικίας καταβολής της σύνταξης.

γ. Το εξωϊδρυματικό επίδομα παραπληγίας τετραπληγίας χορηγείται στους ασφαλισμένους, στους συνταξιούχους και στα μέλη των οικογενειών τους που πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις διατάξεις που ισχύουν κατά τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου.

δ. Οι ρυθμίσεις της παραγράφου αυτής και οι διαφορετικές ρυθμίσεις των παραγράφων 2 και 4 του άρθρου 7 εναρμονίζονται έως την 31.12.2016, σύμφωνα με το άρθρο 11, για όλους τους αναπήρους που εργάζονται στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα.

Άρθρο 28
Ανταποδοτική σύνταξη

1. Οι ασφαλισμένοι κύριας ασφάλισης του κεφαλαίου αυτού, οι οποίοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, δικαιούνται ανταποδοτικό μέρος σύνταξης, που προκύπτει με βάση τις συντάξιμες αποδοχές, όπως ορίζονται στο άρθρο αυτό, το χρόνο ασφάλισης, όπως ορίζεται στο άρθρο 34, και τα κατ' έτος ποσοστά αναπλήρωσης υπολογιζόμενα επί των συντάξιμων αποδοχών του πίνακα της παρ. 4 του άρθρου 8, σύμφωνα με τις ειδικότερες ρυθμίσεις των επόμενων παραγράφων.

2. Ως συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους σύνταξης κύριας ασφάλισης λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου λαμβάνονται υπόψη:

α. Για τους μισθωτούς, ο μέσος όρος μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου. Ο μέσος αυτός όρος υπολογίζεται ως το πηλίκον της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου δια του συνολικού χρόνου ασφάλισής του. Ως σύνολο μηνιαίων αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος νοείται το άθροισμα των μηνιαίων αποδοχών που υπόκεινται σε εισφορές, καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου. Για τον υπολογισμό των συντάξιμων αποδοχών λαμβάνονται υπόψη οι αποδοχές του ασφαλισμένου για κάθε ημερολογιακό έτος, προσαυξανόμενες κατά την ετήσια μεταβολή μισθών, όπως προσδιορίζεται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή.

β. Για τους αυτοαπασχολούμενους, τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους ασφαλισμένους του άρθρου 40, το εισόδημα, το οποίο υπόκειται σε εισφορές, σύμφωνα με τα άρθρα 39 και 40, καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού βίου. Για το διάστημα μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού εισόδημα νοείται το ποσό που θα αποτελούσε το ασφαλιστέο μηνιαίο εισόδημα αν εκλαμβανόταν ως μηνιαία εισφορά το ποσό που πράγματι καταβλήθηκε για κάθε μήνα ασφάλισης, συνυπολογιζομένων, με αναγωγή κατά κεφαλήν, τυχόν υφισταμένων κατά το διάστημα αυτό κοινωνικών πόρων υπέρ των αντίστοιχων ταμείων. Στο ποσό της ασφαλιστικής εισφοράς που πράγματι καταβλήθηκε για κάθε ασφαλισμένο συνυπολογίζεται, όπου υπήρχε, και η ασφαλιστική εισφορά που έχει καταβληθεί από τον εργοδότη. Για τον υπολογισμό των συντάξιμων αποδοχών λαμβάνεται υπόψη το εισόδημα του ασφαλισμένου για κάθε ημερολογιακό έτος προσαυξημένο κατά την ετήσια μεταβολή μισθών, όπως προσδιορίζεται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή.

γ. Για τους ασφαλισμένους για τους οποίους, από την 1.1.2017, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 38, καταβάλλεται ασφαλιστική εισφορά εργοδότη και ασφαλισμένου, αλλά έως την έναρξη ισχύος του παρόντος κατέβαλλαν ασφαλιστική εισφορά με ασφαλιστικές κατηγορίες, ως συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης ορίζεται το ποσό που αντιστοιχεί στο ασφαλιστέο μηνιαίο εισόδημα, αν εκλαμβανόταν ως μηνιαία εισφορά το ποσό που πράγματι καταβλήθηκε για κάθε μήνα ασφάλισης.

δ. Για το χρόνο ασφάλισης που αναγνωρίζεται πλασματικά, κατόπιν καταβολής του προβλεπόμενου ποσού εξαγοράς ως συντάξιμες αποδοχές ορίζεται το ποσό που θα αποτελούσε τον ασφαλιστέο μηνιαίο μισθό-εισόδημα αν εκλαμβανόταν ως μηνιαία εισφορά το ποσό που καταβλήθηκε για την εξαγορά κάθε μήνα ασφάλισης. Οι πλασματικοί χρόνοι που αναγνωρίστηκαν χωρίς εξαγορά δεν συνυπολογίζονται για τον υπολογισμό του ποσού της ανταποδοτικής σύνταξης.

3. Για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης των αιτήσεων συνταξιοδότησης που θα κατατεθούν μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και εντός του έτους 2016 ως συντάξιμες αποδοχές λαμβάνονται υπόψη ο μέσος μηνιαίος μισθός – εισόδημα κατά τις ειδικότερες λοιπές προβλέψεις του παρόντος άρθρου που προκύπτει από το έτος 2002 και έως την υποβολή της αίτησης. Εφεξής ετησίως η περίοδος αυτή αναφοράς αυξάνεται κατά ένα έτος.

4. Καταργούνται εφεξής και δεν εφαρμόζονται επί των αιτήσεων συνταξιοδότησης που υποβάλλονται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, οι εξής διατάξεις: άρθρο 29 παρ. 3 ν. 2084/1992 (Α΄ 165), άρθρο 64 ν. 2676/1999 (Α' 1), άρθρο 31 παρ. 2 ν. 2084/1992 (Α' 165), άρθρο 5 παρ. 11 α.ν. 1846/1951 (Α' 179), άρθρο 23 εδάφιο πέμπτο π.δ. 913/1978 (Α' 220), άρθρο 44 παρ. 4 π.δ. 284/1974 (Α' 101), άρθρο 5 παρ. 4 Υ.Α. Β2/54/3/236/76/οικ. 695/1977 (Β' 329), άρθρο 46 παρ. 8α Β.Δ. 29/5/25.6.58 (Α' 96), άρθρο 17 παρ. 2 π.δ. 419/1983 (Α' 154), άρθρο 17 π.δ. 419/1980 (Α' 11), άρθρο 20 Υ.Α. 17481/1933 Α.Υ.Ε.Ο. (77/1933), άρθρο 18 παρ. 1 περ. ε' Υ.Α. 31720/Σ.503/10.12.62 (Β' 503), Υ.Α. Φ.43/οικ.1135/1988 (Β' 404), άρθρο 1 π.δ. 460/1989 σε συνδυασμό με το άρθρο 7 παρ. 1 ν. 982/1979 (Α' 239), Υ.Α. Φ.41/241/1996 (Β' 228), άρθρο 16 παρ. 2 ν. 3232/2004 (Α' 48) σε συνδυασμό με το άρθρο 3 παρ. 4 ν. 3029/2002 (Α' 160), άρθρο 24 παρ. 2 π.δ. 258/2005 (Α' 316), άρθρο 9 π.δ. 116/1988 (Α' 48), άρθρο 6 του β.δ. 5/1955 (Α' 18), άρθρα 97 και 110 π.δ. 668/1981 (Α' 167), άρθρο 1 π.δ. 418/1985 (Α' 146), άρθρο 14 Υ.Α. Φ.29/1455/1977 (Β' 1028), άρθρο 3 παρ. 3 ν. 3863/2010 (Α' 115) και κάθε αντίθετη διάταξη.

Άρθρο 29
Προσωρινή σύνταξη

1. Μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης συνταξιοδότησης λόγω γήρατος, καταβάλλεται στους δικαιούχους προσωρινή σύνταξη, το ύψος της οποίας υπολογίζεται ως εξής:

α. Για τους μισθωτούς το 50% του μέσου όρου των μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου κατά τους δώδεκα (12) μήνες ασφάλισης που προηγούνται της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης. Ο μέσος αυτός όρος υπολογίζεται ως το πηλίκον της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών, οποτεδήποτε και αν καταβλήθηκαν, δια του 12.

β. Για τους αυτοαπασχολούμενους, τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους ασφαλισμένους στον Ο.Γ.Α. , όπως αυτοί ορίζονται στα άρθρα 39 και 40, το 50% του μέσου μηνιαίου εισοδήματος των δώδεκα (12) τελευταίων μηνών ασφάλισης που προηγούνται της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης. Ως μέσο μηνιαίο εισόδημα νοείται αυτό το οποίο προκύπτει από το πηλίκον του συνόλου των τρεχουσών εισφορών κύριας ασφάλισης που καταβλήθηκαν κατά τους μήνες αυτούς, διαιρουμένου δια του 20% και δια του 12.

2. Η προσωρινή σύνταξη δεν μπορεί να υπολείπεται του ποσού που αντιστοιχεί στην εθνική σύνταξη που αντιστοιχεί σε είκοσι (20) έτη ασφάλισης και να υπερβαίνει το ποσό που αντιστοιχεί στο διπλάσιο αυτής, στο ύψος που διαμορφώνεται κάθε φορά. Ειδικά για τους ασφαλισμένους, σύμφωνα με το άρθρο 40, το ποσό της προσωρινής σύνταξης δεν μπορεί να υπολείπεται του ποσού που αντιστοιχεί στο 80% της εθνικής σύνταξης που αντιστοιχεί για είκοσι (20) έτη ασφάλισης.

3. Τα ανωτέρω ισχύουν στις περιπτώσεις αίτησης για πλήρη σύνταξη λόγω γήρατος. Σε περιπτώσεις αίτησης για μειωμένη σύνταξη λόγω γήρατος το ποσό της προσωρινής σύνταξης μειώνεται κατά ποσοστό 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται από τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας που προβλέπεται για την πλήρη σύνταξη.

4. Σε περίπτωση υποβολής αίτησης σύνταξης λόγω αναπηρίας, το ποσό της προσωρινής σύνταξης, στο ύψος που διαμορφώνεται κατά τα ανωτέρω, μειώνεται αντίστοιχα κατά τα ποσοστά που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 27. Σε περίπτωση υποβολής αίτησης συνταξιοδότησης λόγω θανάτου, η προσωρινή σύνταξη, όπως διαμορφώνεται με τις ανωτέρω διατάξεις, χορηγείται σε ποσοστό 50%. Το ποσοστό αυτό επιμερίζεται μεταξύ των δικαιοδόχων, σύμφωνα με τα ποσοστά επιμερισμού της σύνταξης.

5. Το ποσό της σύνταξης που καταβάλλεται στον ασφαλισμένο με την προσωρινή σύνταξη συμψηφίζεται με το ποσό της σύνταξης που προκύπτει μετά την έκδοση της οριστικής πράξης απονομής της σύνταξης.

6. Στην περίπτωση ασφαλισμένου με διαδοχικό χρόνο ασφάλισης στους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς, η αίτηση για προσωρινή σύνταξη υποβάλλεται και εξετάζεται από τον Ε.Φ.Κ.Α., σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον παρόντα νόμο για την επαγγελματική δραστηριότητα στην οποία υπαγόταν ο ασφαλισμένος κατά την τελευταία χρονική περίοδο πριν από την αίτησή του. Αν για τον υπολογισμό του ποσού της προσωρινής σύνταξης, ο απαιτούμενος χρόνος ασφάλισης της παρ. 1 δεν επαρκεί, λόγω αλλαγής επαγγελματικής δραστηριότητας του ασφαλισμένου, λαμβάνεται υπόψη και διαδοχικά διανυθείς χρόνος ασφάλισης και καταβάλλεται ποσό προσωρινής σύνταξης, όπως προβλέπεται στο παρόν.

Το ανωτέρω ισχύει και στις περιπτώσεις διαδοχικά ασφαλισμένων που έχουν οφειλή μέχρι του ποσού που προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις.

7. Η διάταξη για την έκδοση της προσωρινής σύνταξης δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α. Όταν ο ασφαλισμένος με δήλωσή του δεν επιθυμεί την έκδοση προσωρινής σύνταξης.

β. Όταν δεν πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης.

γ. Όταν για τη συνταξιοδότηση πρέπει να εφαρμοστούν οι Κανονισμοί 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας και 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 883/2004 για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, καθώς και οι διμερείς συμβάσεις κοινωνικής ασφάλειας, εκτός των περιπτώσεων που θεμελιώνεται αυτοτελές συνταξιοδοτικό δικαίωμα μόνο με το χρόνο ασφάλισης σε ελληνικό ασφαλιστικό φορέα.

δ. Όταν δεν έχουν κατατεθεί τα απαραίτητα δικαιολογητικά.

ε. Όταν λαμβάνεται ταυτόχρονα και άλλη κύρια σύνταξη για την ίδια αιτία.

στ. Όταν δεν έχει διακοπεί η εργασία κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης.

ζ. Όταν είναι απαραίτητη η προηγούμενη αναγνώριση χρόνων ασφάλισης για θεμελίωση συνταξιοδοτικών προϋποθέσεων. Στην περίπτωση αυτή, ο λόγος θεωρείται ότι εκλείπει εφόσον, μετά την υποβολή σχετικής αίτησης εκ μέρους του ενδιαφερομένου, εκδοθεί η απόφαση αναγνώρισης χρόνου ασφάλισης, ακόμα και αν η εξαγορά του χρόνου αυτού γίνει τμηματικά με παρακράτηση του σχετικού ποσού από τη σύνταξη του δικαιούχου.

η. Όταν υπάρχουν οφειλές από ασφαλιστικές εισφορές ποσού που υπερβαίνει τα προβλεπόμενα από τις σχετικές διατάξεις ποσά.

Αν μεταγενέστερα εκλείψει ο λόγος αυτός, η προσωρινή σύνταξη καταβάλλεται από την επομένη υποβολής σχετικής νέας αίτησης του ενδιαφερόμενου.

8. Η πράξη προσωρινής σύνταξης κατά τα ανωτέρω εκδίδεται εντός δύο (2) μηνών από την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης.

9. Οι διατάξεις του παρόντος έχουν αναλογική εφαρμογή και στα πρόσωπα που συνταξιοδοτούνται, σύμφωνα με το ειδικό καθεστώς του ν. 3163/1955.

Άρθρο 30
Προσαύξηση σύνταξης όσων κατέβαλλαν αυξημένες εισφορές

1. Στην περίπτωση ασφαλισμένων οι οποίοι, υπό την ισχύ του προϊσχύοντος νομοθετικού καθεστώτος κατέβαλλαν εισφορές ανώτερες από αυτές του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, το ανταποδοτικό μέρος της σύνταξης για κάθε έτος που έχει καταβληθεί επιπλέον εισφορά, θα υπολογίζεται με ετήσιο συντελεστή αναπλήρωσης 0,075% για καθεμία ποσοστιαία μονάδα (1%) επιπλέον εισφοράς. Ο συντάξιμος μισθός σε αυτή την περίπτωση θα προκύπτει λαμβάνοντας υπόψη τη βάση υπολογισμού της επιπλέον εισφοράς. Οι διατάξεις του άρθρου 28 εφαρμόζονται αναλόγως.

2. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται σε όσους υποβάλλουν αίτηση συνταξιοδότησης μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Άρθρο 31
Ασφαλιστικές παροχές λόγω εργατικού ατυχήματος ή ατυχήματος εκτός εργασίας

1. Οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη αναπηρίας και τα μέλη της οικογένειάς τους σύνταξη λόγω θανάτου, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις και ανεξαρτήτως χρόνου ασφάλισης, αν η αναπηρία ή ο θάνατος οφείλεται σε εργατικό ατύχημα ή ατύχημα κατά την απασχόληση. Για τη χορήγηση της σύνταξης του προηγούμενου εδαφίου απαιτείται υποβολή αίτησης συνταξιοδότησης από τον κατά τα ανωτέρω δικαιούχο. Η προθεσμία υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης, η διαδικασία αναγγελίας και διαπίστωσης του εργατικού ατυχήματος ή ατυχήματος κατά την απασχόληση, το είδος της νόσου ανά επάγγελμα και κάθε άλλο σχετικό θέμα καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Με το εργατικό ατύχημα ή ατύχημα κατά την απασχόληση εξομοιώνονται και οι επαγγελματικές ασθένειες. Μέχρι την έκδοση της απόφασης αυτής εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του Κανονισμού Ασθενείας του οικείου φορέα κύριας ασφάλισης και για όσους ασφαλίζονται μετά την 1.1.2016 αυτές του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όπως ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος.

2. Επί αναπηρίας που οφείλεται σε εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια, το ποσό της σύνταξης υπολογίζεται βάσει των άρθρων 7, 8 και 28. Σε καμία περίπτωση το ποσό της σύνταξης του δικαιούχου δεν μπορεί να υπολείπεται του ποσού που αντιστοιχεί στο διπλάσιο ποσό της εθνικής σύνταξης, για είκοσι (20) έτη ασφάλισης, στο ύψος που εκάστοτε διαμορφώνεται, σύμφωνα με το άρθρο 7.

3. Επί ατυχήματος εκτός εργασίας ή απασχόλησης, περί του οποίου κρίνουν τα αρμόδια όργανα του Ε.Φ.Κ.Α., οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη αναπηρίας και τα μέλη της οικογένειάς τους σύνταξη λόγω θανάτου, αν έχουν πραγματοποιήσει το μισό χρόνο ασφάλισης από αυτόν που απαιτείται, σύμφωνα με τις διατάξεις για τη συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας από κοινή νόσο του άρθρου 11. Τα ίδια όργανα προσδιορίζουν με αιτιολογημένη απόφασή τους, σε περίπτωση αμφισβήτησης, εάν το ατύχημα ήταν εργατικό ή εκτός εργασίας. Έως την πλήρη έναρξη λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α., επί ατυχήματος εκτός εργασίας ή απασχόλησης, κρίνουν τα υφιστάμενα αρμόδια όργανα ή επιτροπές των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών.

4. Κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα των παραγράφων 1- 3 καταργείται. Καταβαλλόμενες συντάξεις που εκδόθηκαν βάσει ρυθμίσεων που καταργούνται στο εξής, διατηρούνται ως έχουν, με την επιφύλαξη εφαρμογής του άρθρου 33.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αν το ατύχημα συμβαίνει μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Άρθρο 32
Παροχές ασθένειας σε χρήμα

1. Οι διατάξεις που αφορούν στην υπαγωγή στην ασφάλιση για παροχές ασθένειας σε είδος και σε χρήμα, καθώς και το είδος, την έκταση, το ύψος, τα δικαιούχα πρόσωπα και τη διαδικασία χορήγησης των παροχών σε χρήμα, των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, Κλάδων και Λογαριασμών, εξακολουθούν να ισχύουν, όπως ίσχυαν κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, μέχρι την έκδοση του Κανονισμού Ασφάλισης και Παροχών του Ε.Φ.Κ.Α..

2. Οι προϋποθέσεις υπαγωγής στην ασφάλιση για παροχές ασθένειας σε είδος και σε χρήμα, καθώς και το είδος, η έκταση, το ύψος, οι δικαιούχοι, η διαδικασία χορήγησης των παροχών σε χρήμα και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα ή λεπτομέρεια ρυθμίζονται ενιαία με τον Κανονισμό Ασφάλισης και Παροχών του Ε.Φ.Κ.Α. της παρ. 3 του άρθρου 98, που εκδίδεται μέχρι την 31.12.2016, ύστερα από αναλογιστική μελέτη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

Άρθρο 33
Αναπροσαρμογή συντάξεων-προστασία καταβαλλόμενων συντάξεων

1. Οι ήδη καταβαλλόμενες, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, κύριες συντάξεις, πλην όσων χορηγούνται από τον Ο.Γ.Α., αναπροσαρμόζονται, σύμφωνα με την ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 14, σε συνδυασμό με τα άρθρα 7, 8, 27, 28 και 12, βάσει των ειδικότερων ρυθμίσεων της επόμενης παραγράφου.

2. Για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους των καταβαλλόμενων, έως την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, συντάξεων, ως συντάξιμες αποδοχές λαμβάνεται υπόψη ο συντάξιμος μισθός επί του οποίου υπολογίστηκε η ήδη χορηγηθείσα σύνταξη. Αν ο συντάξιμος μισθός συνδέεται με ασφαλιστικές κατηγορίες ή ασφαλιστικές κλάσεις ή με τεκμαρτά ποσά, αυτός υπολογίζεται αφού ληφθεί υπόψη η τρέχουσα τιμή τους κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση ο συντάξιμος μισθός υπολογίζεται σε τρέχουσες τιμές με τη χρήση των ποσοστών αναπροσαρμογής των συντάξεων όλων των ετών που έχουν μεσολαβήσει από την ημερομηνία συνταξιοδότησης ως την έναρξη ισχύος του παρόντος. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται κάθε αναγκαίο θέμα εφαρμογής της διάταξης αυτής.

Άρθρο 34
Χρόνος ασφάλισης

1. Χρόνος ασφάλισης στον Ε.Φ.Κ.Α. για τους ασφαλισμένους του Κεφαλαίου αυτού είναι:

α. Ο χρόνος πραγματικής ασφάλισης, ήτοι ο χρόνος ασφαλιστέας απασχόλησης ή ιδιότητας στον Ε.Φ.Κ.Α. ή στους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς για τον οποίο έχουν καταβληθεί εισφορές. Για τους μισθωτούς ως χρόνος ασφάλισης αναγνωρίζεται και ο χρόνος για τον οποίο οφείλονται εισφορές, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις.

β. Ο λογιζόμενος χρόνος συντάξιμης υπηρεσίας των πολιτικών και στρατιωτικών υπαλλήλων, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, όπως αυτές ίσχυαν μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

γ. Οι πλασματικοί χρόνοι ασφάλισης της παρ. 18 του άρθρου 10 του ν. 3863/2010 (Α' 115), των άρθρων 39, 40 και 41 του ν.3996/2011 (Α' 170), του άρθρου 6 παρ.12 και του άρθρου 17 του ν. 3865/2010 (Α' 120), και του άρθρου 40 του ν. 2084/1992 (Α' 165). Όπου για την αναγνώριση των πλασματικών αυτών χρόνων ασφάλισης προβλέπεται καταβολή εισφοράς, η αναγνώριση γίνεται με την καταβολή από τον ασφαλισμένο για κάθε μήνα αναγνωριζόμενου πλασματικού χρόνου ασφάλισης της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, στο ποσοστό που ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης εξαγοράς. Η ως άνω εισφορά υπολογίζεται με βάση τις αποδοχές του ασφαλισμένου κατά τον τελευταίο μήνα πλήρους απασχόλησης πριν από την υποβολή της αίτησης εξαγοράς, σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις του άρθρου 38 και εφόσον έχει διακοπεί η απασχόληση, επί των αποδοχών του τελευταίου μήνα απασχόλησης προσαυξανόμενων κατά την ετήσια μεταβολή μισθών, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής. Σε περίπτωση ελεύθερου επαγγελματία, αυταπασχολούμενου ή ενός από τα πρόσωπα του άρθρου 40, η εισφορά υπολογίζεται με βάση το μηνιαίο εισόδημά τους κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης αναγνώρισης, σύμφωνα με τα άρθρα 39, 98 και 40. Το συνολικό ποσό της κατά τα ανωτέρω εξαγοράς καταβάλλεται σε τόσες μηνιαίες δόσεις, όσοι είναι και οι μήνες που αναγνωρίζονται. Το ποσό αυτό μπορεί να καταβληθεί εφάπαξ, οπότε παρέχεται έκπτωση 15%. Η εισφορά των αιτήσεων αναγνώρισης πλασματικών χρόνων που θα υποβληθούν από τους ελευθέρους επαγγελματίες – αυταπασχολούμενους και τα πρόσωπα που υπάγονται στο άρθρο 40 του παρόντος από την έναρξη ισχύος του παρόντος έως και την 31.12.2016 θα υπολογιστεί επί του μηνιαίου εισοδήματός τους, όπως αυτό προκύπτει από το φορολογητέο εισόδημά τους του φορολογικού έτους 2015. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου οι ασφαλισμένοι που συνταξιοδοτούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 10 του ν. 3863/2010, έχουν δικαίωμα να αναγνωρίζουν τους πλασματικούς χρόνους ασφάλισης των άρθρων 39, 40 και 41 του ν. 3996/2011.

δ. Ο χρόνος ασφάλισης που έχει αναγνωριστεί και εξαγοραστεί ή συνεχίζεται η εξαγορά του στους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς, καθώς και ο χρόνος που έχει προσμετρηθεί από προϋπηρεσία ή άλλη αιτία. Αναγνωρίσεις χρόνων, οι οποίες δεν έχουν ολοκληρωθεί με την πλήρη εξόφληση του ποσού της εξαγοράς, συνεχίζονται στον Ε.Φ.Κ.Α. μέχρι την ολοκλήρωσή τους, βάσει των διατάξεων που ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

ε. Ο χρόνος προαιρετικής ασφάλισης κατά την παρ. 2.

2. Κάθε ασφαλισμένος του Ε.Φ.Κ.Α., εφόσον παύει να έχει την ασφαλιστέα στον Ε.Φ.Κ.Α. απασχόληση ή ιδιότητα, δικαιούται να συνεχίσει την ασφάλισή του στον Ε.Φ.Κ.Α. προαιρετικά κατ' εφαρμογή των άρθρων 18 και 37. Πρόσωπα που έχουν υπαχθεί στην προαιρετική ασφάλιση των εντασσόμενων φορέων, τομέων και κλάδων και λογαριασμών συνεχίζουν αυτήν στον Ε.Φ.Κ.Α..

Οι ασφαλισμένοι που έχουν διαδοχικό χρόνο ασφάλισης στους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς δικαιούνται να συνεχίσουν την ασφάλισή τους στον Ε.Φ.Κ.Α. προαιρετικά στον Κλάδο του τελευταίου εντασσόμενου φορέα υποχρεωτικής ασφάλισής τους. Το ίδιο ισχύει και για τα πρόσωπα που έχουν ήδη υπαχθεί στην προαιρετική ασφάλιση των εντασσομένων φορέων, τομέων και κλάδων και συνεχίζουν αυτή στον Ε.Φ.Κ.Α..

3. Πρόσωπα που έχουν υπαχθεί καλόπιστα στην ασφάλιση των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, ενώ δεν συνέτρεχαν οι νόμιμες προϋποθέσεις, συνεχίζουν την ασφάλισή τους στον Ε.Φ.Κ.Α. για όσο διάστημα διατηρούν την ιδιότητα ή απασχόληση για την οποία υπήχθησαν στην ασφάλιση των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων κλάδων και λογαριασμών. Χρόνος για τον οποίο έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές στους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς, ενώ δε συνέτρεχαν οι νόμιμες προϋποθέσεις ασφάλισης, λογίζεται ως χρόνος ασφάλισης στον Ε.Φ.Κ.Α. και οι σχετικές ασφαλιστικές εισφορές δεν επιστρέφονται, εφόσον δεν έχει εκδοθεί απόφαση διαγραφής.

4. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται το άρθρο 3 του ν. 1358/1983 (Α' 64), το εδάφιο γ΄ της παρ. 2 του άρθρου 40 του ν. 2084/1992, όπως τροποποιημένο ισχύει μετά την αντικατάστασή του με την παρ. 18 του άρθρου 10 του ν. 3863/2010, καθώς και κάθε διάταξη που ορίζει διαφορετικά από το παρόν.

Άρθρο 35
Εφάπαξ παροχή

1. Στην ασφάλιση του κλάδου εφάπαξ παροχών υπάγονται υποχρεωτικά τα πρόσωπα που είχαν ήδη κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου υπαχθεί στην ασφάλιση των ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, σύμφωνα με την περίπτωση α΄ της παρ. 4 του άρθρου 37 του ν. 4052/2012 (Α' 41) όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 76 του παρόντος, καθώς και όσοι, σύμφωνα με την περίπτωση β΄ της παρ. 4 του άρθρου 37 του ν. 4052/2012 όπως αντικαθίσταται με το άρθρο 76 του παρόντος αναλαμβάνουν εργασία ή απασχόληση ή αποκτούν ιδιότητα, η οποία, σύμφωνα με τις καταστατικές διατάξεις των ως άνω ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, δημιουργούσαν υποχρέωση υπαγωγής στην ασφάλιση των εν λόγω ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών.

2. Πόροι του κλάδου εφάπαξ παροχών είναι:

α. Τα έσοδα από τις προβλεπόμενες εισφορές υπέρ των ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών πρόνοιας που εντάσσονται στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. του άρθρου 74 του νόμου αυτού, σύμφωνα με την περίπτωση β΄ της παρ. 4 του άρθρου 36 του ν. 4052/2012, όπως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 75 του παρόντος, οι πρόσοδοι περιουσίας, καθώς και η απόδοση των κεφαλαίων και αποθεματικών αυτών και κάθε άλλο έσοδο και πόρος που προβλέπεται στην οικεία νομοθεσία ή άλλες γενικές διατάξεις.

β. Τα έσοδα από τις ασφαλιστικές εισφορές, για το ύψος των οποίων και τον τρόπο υπολογισμού τους εφαρ-

μόζονται για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.1992 οι επιμέρους καταστατικές διατάξεις των εντασσόμενων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών πρόνοιας στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., όπως ίσχυαν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος. Για τους ασφαλισμένους από 1.1.1993 με εντεύθεν το ποσό της εισφοράς τους για εφάπαξ παροχή ορίζεται σε ποσοστό 4% και υπολογίζεται για τους μισθωτούς επί των ασφαλιστέων αποδοχών τους, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 38 και για τους αυτοτελώς απασχολούμενους επί του εισοδήματός τους, κατ' αναλογία των ειδικότερα προβλεπόμενων στο άρθρο 39.

3. α. Από τον κλάδο εφάπαξ παροχών απονέμεται η εφάπαξ παροχή, εφόσον ο ασφαλισμένος έλαβε κύρια σύνταξη λόγω γήρατος ή οριστικής αναπηρίας και συντρέχουν οι απαιτούμενες χρονικές προϋποθέσεις από τη νομοθεσία που διέπει το τελευταίο από τα εντασσόμενα ταμεία, τομείς, κλάδους ή λογαριασμούς κατά την ημερομηνία ένταξης ή, σε περίπτωση διακοπής της ασφάλισης πριν από την ημερομηνία ένταξης, λαμβάνονται υπόψη οι χρονικές προϋποθέσεις από τη νομοθεσία που διέπει το τελευταίο ταμείο, τομέα, κλάδο ή λογαριασμό ασφάλισης στον οποίο υπήρχε ασφάλιση και ισχύουν κατά την ημερομηνία ένταξης. Αν ο ασφαλισμένος λαμβάνει σύνταξη από ταμείο, τομέα, κλάδο ή λογαριασμό που χορηγεί προσυνταξιοδοτική παροχή, απονέμεται η εφάπαξ παροχή, εφόσον ο ασφαλισμένος έλαβε προσυνταξιοδοτική παροχή. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, η απαιτούμενη από καταστατικές διατάξεις των εντασσόμενων στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, προϋπόθεση συνταξιοδότησης από φορέα επικουρικής ασφάλισης για τη χορήγηση εφάπαξ παροχής, παύει να ισχύει.

β. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου, που δεν είχε αποκτήσει κατά το χρόνο του θανάτου του δικαίωμα για λήψη εφάπαξ παροχής, δηλαδή ασφαλισμένου, ο οποίος απεβίωσε πριν την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου, γήρατος ή αναπηρίας, χορηγείται εφάπαξ παροχή στα πρόσωπα της οικογένειάς του, εφόσον συντρέχουν οι χρονικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω θανάτου, του φορέα κύριας κοινωνικής ασφάλισης στον οποίο ήταν ασφαλισμένος ο θανών. Αν, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, δεν υπάρχουν πρόσωπα της οικογένειας που δικαιούνται σύνταξη εξαιτίας του θανάτου του ασφαλισμένου, η εφάπαξ παροχή χορηγείται στον επιζώντα σύζυγο και στα τέκνα αυτού ανάλογα με το κληρονομικό τους δικαίωμα. Αν, σύμφωνα με τα ανωτέρω εδάφια, δεν υπάρχουν πρόσωπα που να δικαιούνται την εφάπαξ παροχή, εφόσον ο θανών είχε συμπληρώσει κατά το χρόνο θανάτου του εικοσαετή τουλάχιστον ασφάλιση στον οικείο φορέα πρόνοιας (ή διαδοχικά σε περισσότερους του ενός φορείς) αυτή καταβάλλεται στους γονείς, αδελφούς/ες του θανόντος ασφαλισμένου, κατά το ποσοστό του κληρονομικού τους δικαιώματος.

Εάν ο ασφαλισμένος απεβίωσε μετά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου, γήρατος ή αναπηρίας, τότε η εφάπαξ παροχή χορηγείται, σύμφωνα με τις διατάξεις περί κληρονομικής διαδοχής.

γ. Δεν επιτρέπεται προκαταβολή της εφάπαξ παροχής και κάθε αντίθετη διάταξη καταργείται.

4. Το ποσόν της εφάπαξ παροχής με την επιφύλαξη των οριζομένων στην παρ. 9 του παρόντος άρθρου, ισούται με το άθροισμα του τμήματος της εφάπαξ παροχής που αντιστοιχεί για τα έτη ασφάλισης μέχρι την 31.12.2013 και του τμήματος της εφάπαξ παροχής που αντιστοιχεί για τα έτη ασφάλισης από 1.1.2014 και εφεξής.

α. Για χρόνο ασφάλισης που έχει διανυθεί έως και την 31.12.2013:

αα. Για τους μισθωτούς:

Για τους μισθωτούς με εισφορά ύψους 4% επί των αποδοχών, το εφάπαξ βοήθημα αποτελείται από το γινόμενο του εξήντα τοις εκατό (60 %) των συνταξίμων αποδοχών, επί των οποίων έγιναν οι νόμιμες κρατήσεις, επί του δεκαδικού αριθμού των ετών ασφάλισης έως και την 31.12.2013. Ως συντάξιμες αποδοχές νοούνται το πηλίκον της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος κατά τα πέντε (5) τελευταία από την αποχώρησή, εκ της υπηρεσίας, του έτη, οι οποίες υπεβλήθησαν σε ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς να υπολογίζονται τα δώρα εορτών και το επίδομα αδείας, δια του αριθμού των μηνών απασχόλησης που έχουν πραγματοποιηθεί εντός της χρονικής αυτής περιόδου, με τον περιορισμό του εδαφίου 1 της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 3232/2004.

Για τους μισθωτούς με εισφορά ύψους διάφορου του 4% ή με σταθερό ποσό εισφοράς το ως άνω ποσοστό (60%) θα αναπροσαρμόζεται αναλογικά ως προς το ύψος της εισφοράς, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φορέα και κατόπιν σύμφωνης γνώμης της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

Αν ο ασφαλισμένος στην ίδια χρονική περίοδο δεν έχει πραγματοποιήσει απασχόληση σαράντα (40) τουλάχιστον μηνών, για τον προσδιορισμό των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών συνυπολογίζονται και οι αποδοχές μηνών εργασίας της αμέσου προηγούμενης χρονικής περιόδου μέχρι τη συμπλήρωση του αριθμού των σαράντα (40) μηνών.

Ειδικά για τις περιπτώσεις αναπηρίας ή θανάτου, αν δεν συμπληρώνονται οι ανωτέρω μήνες, ο υπολογισμός γίνεται με βάση το σύνολο του χρόνου ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί.

ββ. Για τους αυτοτελώς απασχολούμενους:

Για τους αυτοτελώς απασχολούμενους με εισφορά ύψους 4%, το εφάπαξ βοήθημα αποτελείται από το γινόμενο του εβδομήντα πέντε επί τοις εκατό (75%) των συνταξίμων αποδοχών, στις οποίες έγιναν οι νόμιμες κρατήσεις, επί του δεκαδικού αριθμού των ετών ασφάλισης έως και την 31.12.2013.

Για τους αυτοτελώς απασχολούμενους με εισφορά ύψους διάφορου του 4% ή με σταθερό ποσό εισφοράς, το ως άνω ποσοστό (75%) θα αναπροσαρμόζεται αναλογικά ως προς το ύψος της εισφοράς, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φορέα και κατόπιν σύμφωνης γνώμης της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

Για τους αυτοτελώς απασχολούμενους λαμβάνονται υπόψη οι ασφαλιστικές κατηγορίες, βάσει των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές για εφάπαξ παροχή και ο χρόνος παραμονής σε καθεμία από αυτές για ολόκληρο το χρόνο της ασφάλισής του έως 31.12.2013, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί την 31.12 του προηγούμενου της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης έτους. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης

και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και ύστερα από οικονομική έκθεση καθορίζονται οι ασφαλιστικές κατηγορίες για όσους αυτοτελώς απασχολούμενους η εισφορά τους δεν προκύπτει ως ποσοστό επί ασφαλιστικής κατηγορίας, καθώς και κάθε άλλο θέμα που απαιτείται για την εφαρμογή της περίπτωσης αυτής.

β. Για το χρόνο ασφάλισης που πραγματοποιείται από την 1.1.2014 και εντεύθεν:

Για τους μισθωτούς και αυτοτελώς απασχολούμενους το τμήμα της εφάπαξ παροχής που αναλογεί στα έτη ασφάλισης από 1.1.2014 και εφεξής, υπολογίζεται με βάση το διανεμητικό σύστημα προκαθορισμένων εισφορών με νοητή κεφαλαιοποίηση. Οι ασφαλιστικές εισφορές που καταβάλλονται από 1.1.2014 και εφεξής για κάθε ασφαλισμένο τηρούνται σε ατομικές μερίδες. Με βάση την αρχή της ισοδυναμίας το ποσό της εφάπαξ παροχής ισούται με τη συσσωρευμένη αξία των εισφορών κατά την ημερομηνία αποχώρησης. Η συσσώρευση των εισφορών θα γίνει με το πλασματικό ποσοστό επιστροφής, το οποίο προκύπτει από την ετήσια ποσοστιαία μεταβολή των συντάξιμων αποδοχών των ασφαλισμένων.

γ. Για την εφαρμογή των ανωτέρω περιπτώσεων α΄ και β΄ ισχύουν τα εξής:

Το τμήμα της απονεμόμενης εφάπαξ παροχής για τα έτη ασφάλισης από 1.1.2014 και εντεύθεν προκύπτει από τον παρακάτω τύπο:

$$LS^{NDC} = \sum_{j=1}^{a} Con_j \prod_{k=j}^{a} (1+g_k) \qquad (1)$$

όπου

Con_j : οι συνολικές ετήσιες εισφορές του έτους j

a : τα έτη συσσώρευσης εισφορών

g_k : η ετήσια μεταβολή της βάσης υπολογισμού των εισφορών του έτους k και υπολογίζεται σύμφωνα με τον τύπο

$$g_k = \begin{cases} \max\left(\dfrac{\Sigma W_{k+1} - \Sigma W_k}{\Sigma W_k}, 0\right), & 1 \le k \le a-1 \\ 0, & k = a \end{cases}$$

όπου ΣW_k : η βάση υπολογισμού των εισφορών όλων των ασφαλισμένων του Ταμείου το έτος k

Όταν η εισφορά δεν προκύπτει ως ποσοστό επί μιας βάσης υπολογισμού εισφορών, πρέπει αυτή να μετατρέπεται ως ποσοστό επί βάσης εισφορών, ώστε αυτή η βάση εισφορών να λαμβάνεται υπόψη στον υπολογισμό του ετήσιου πλασματικού ποσοστού επιστροφής.

Αυτοί που ασφαλίστηκαν πρώτη φορά πριν την 1.1.2014 το ποσό της εφάπαξ παροχής αποτελείται από δυο τμήματα και προκύπτει από τον παρακάτω τύπο:

$$LS^{PRata} = LS_{old}^{a^*} + \sum_{j=a^*+1}^{a} Con_j \prod_{k=j}^{a} (1+g_k) \quad (2)$$

όπου

$LS_{old}^{a^*}$: τμήμα εφάπαξ παροχής που αναλογεί στα έτη ασφάλισης πριν την 1η.1.2014, όπως αυτό

προκύπτει με βάση την υποπαράγραφο α. της παρούσας παραγράφου.

Con_j : οι συνολικές ετήσιες εισφορές του έτους j

α^* : τα έτη ασφάλισης μέχρι 31.12.2013

α : τα έτη ασφάλισης

g_k : η ετήσια μεταβολή της βάσης υπολογισμού των εισφορών του έτους k

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται κάθε αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

5. Εκκρεμείς αιτήσεις χορήγησης εφάπαξ παροχής για αποχωρήσεις από την υπηρεσία ή την εργασία ή το επάγγελμα από 1.9.2013 και εφεξής, σε όποιο στάδιο της διοικητικής διαδικασίας και αν ευρίσκονται κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, κρίνονται βάσει των διατάξεων του άρθρου αυτού.

6. Οι φορείς που χορηγούν εφάπαξ βοήθημα με το καθεστώς του ν.103/1975 (Α΄ 167) για χρόνους ασφάλισης μέχρι 31.12.2005, εξακολουθούν να τα καταβάλλουν οι ίδιοι, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο παρόν άρθρο.

Για τους ασφαλισμένους στο καθεστώς του ν. 103/1975 (Α΄ 167), μετέπειτα Κλάδο Πρόνοιας Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και Τομέα Πρόνοιας Ν.Π.Δ.Δ. του Τ.Π.Δ.Υ., χρόνος ασφάλισης για θεμελίωση δικαιώματος χορήγησης εφάπαξ βοηθήματος με το καθεστώς του ν. 103/1975 (Α΄167) από τα Ν.Π.Δ.Δ. και από το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. είναι ο χρόνος ασφάλισης που έχει διανυθεί στο καθεστώς του ν. 103/1975 (Α΄ 167), ο χρόνος ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί σε οποιοδήποτε ταμείο, τομέα, κλάδο ή λογαριασμό πρόνοιας που εντάσσεται στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. μέχρι την ένταξή του σε αυτό και ο χρόνος ασφάλισης που έχει διανυθεί στην ασφάλιση του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. μετά την ένταξή του σε αυτό.

Το εφάπαξ βοήθημα, το οποίο δικαιούνται οι αποχωρούντες ασφαλισμένοι, υπολογίζεται για όλο το χρόνο υπηρεσίας τους που έχει διανυθεί από 1.10.1975 έως 31.12.2013 και καταβάλλεται κατ΄ αναλογία από το νομικό πρόσωπο, στο οποίο ετηρείτο ο λογαριασμός του ν. 103/1975 (Α΄ 167) και στον οποίο ήταν ασφαλισμένος ο υπάλληλος την 31.12.2005 ή πριν την ημερομηνία αυτή σε περίπτωση μετάταξης/μεταφοράς και το υπόλοιπο ποσό από το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. για το χρονικό διάστημα ασφάλισης έως 31.12.2013 σε οποιοδήποτε ταμείο, τομέα, κλάδο ή λογαριασμό πρόνοιας που εντάσσεται σε αυτό. Ως συντάξιμες αποδοχές, για την εφαρμογή του τρόπου υπολογισμού, όπως περιγράφεται στην παρ. 4 περίπτωση α. i. του άρθρου αυτού, νοούνται αυτές που έλαβε ο ασφαλισμένος κατά τα πέντε (5) ημερολογιακά έτη που προηγούνται εκείνου της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης, οι οποίες υπεβλήθησαν σε ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς να υπολογίζονται τα δώρα εορτών και το επίδομα αδείας, δια του αριθμού των μηνών απασχόλησης που έχουν πραγματοποιηθεί εντός της χρονικής αυτής περιόδου.

Σε περίπτωση διακοπής της ασφάλισης πριν από την αποχώρηση από την υπηρεσία/εργασία, ως συντάξιμες αποδοχές νοούνται αυτές ενός ομοιόβαθμου του ασφαλισμένου με τα ίδια χρόνια ασφάλισης του με αυτόν κατά τα πέντε (5) ημερολογιακά έτη που προηγούνται εκείνου της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης, χωρίς να υπολογίζονται τα δώρα εορτών και το επίδομα αδείας, δια του αριθμού των μηνών απασχόλησης που έχουν πραγματοποιηθεί εντός της χρονικής αυτής περιόδου.

Για το χρονικό διάστημα μετά την 1.1.2014 το εφάπαξ βοήθημα υπολογίζεται και αποδίδεται από το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. με βάση τα οριζόμενα στην περίπτωση β΄ της παρ. 4 του παρόντος.

Σε περίπτωση ανεπάρκειας των σχηματιζόμενων κεφαλαίων του οικείου λογαριασμού του ν. 103/1975 (Α΄ 167) για την καταβολή του αναλογούντος ποσού βοηθήματος, τούτο συμπληρώνεται κατά το ποσό που υπολείπεται από το ίδιο το Ν.Π.Δ.Δ. στο οποίο ετηρείτο ο λογαριασμός και σε καμιά περίπτωση δεν βαρύνει το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.. Σε περίπτωση μετατροπής, κατάργησης ή συγχώνευσης του Ν.Π.Δ.Δ., η επιβάρυνση για την κάλυψη του ανωτέρω ποσού καλύπτεται από τον προϋπολογισμό του διάδοχου εργασιακού φορέα ή τον Κρατικό Προϋπολογισμό σε περίπτωση μεταφοράς των υπαλλήλων στο Δημόσιο και σε καμιά περίπτωση από το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π..

7. Στους μη δικαιούμενους εφάπαξ βοηθήματος από υπηρεσία, εργασία ή επάγγελμα, για το οποίο ασφαλίστηκαν σε ταμείο, τομέα, κλάδο και λογαριασμό πρόνοιας για χρόνο ασφάλισης τουλάχιστον τριών (3) ετών ή σε περίπτωση θανάτου αυτών στα πρόσωπα που αναφέρονται στην παρ. 4β, εφόσον ο θανών είχε συμπληρώσει τον παραπάνω χρόνο ασφάλισης, επιστρέφονται οι ατομικές τους εισφορές, ύστερα από αίτησή τους, η οποία υποβάλλεται μετά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου μαζί με τη συνταξιοδοτική απόφαση του φορέα κύριας ασφάλισης (θετική ή απορριπτική απόφαση).

Για επιστροφή ατομικών εισφορών που καταβλήθηκαν, σύμφωνα με τις διατάξεις των οικείων καταστατικών για χρόνο ασφάλισης έως 31.12.2013 η παροχή προκύπτει, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 9 του ν. 2335/1995 (Α΄ 185) και την υπουργική απόφαση Φ.80000/οικ.26625/1319/17.11.2006 (Β΄ 1772). Για επιστροφή εισφορών χρονικών διαστημάτων από 1.1.2014 και εφεξής το ύψος του ποσού της παροχής προκύπτει από τη συσσωρεμένη αξία των εισφορών στην ατομική μερίδα.

8. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου κάθε άλλη γενική ή ειδική ή καταστατική διάταξη της νομοθεσίας που προβλέπει διαφορετικά από τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο καταργείται. Η παρ. 3 του άρθρου 220 του ν. 4281/2014 (Α΄ 160) καταργείται από τότε που άρχισε να ισχύει.

9. Ειδικότερα το εφάπαξ βοήθημα που καταβάλλεται στους δικαιούχους των Τομέων Πρόνοιας του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (Τ.Ε.Α.Π.Α.Σ.Α.), του Ταμείου Αρωγής Λιμενικού Σώματος (Τ.Α.Λ.Σ.), εφεξής «Ταμεία», και τους μετόχους των Ειδικών Λογαριασμών Αλληλοβοηθείας Μετοχικών Ταμείων Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας, εφεξής «Ειδικοί Λογαριασμοί», καταβάλλεται, σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις των οικείων καταστατικών διατάξεων και υπολογίζεται ως εξής:

α. Για όσους υπέβαλαν σχετική αίτηση έως την 31.12.2014 υπολογίζεται, σύμφωνα με τις οικείες καταστατικές διατάξεις των Ταμείων και των Ειδικών Λογαριασμών.

β. Για όσους υπέβαλαν ή υποβάλλουν σχετική αίτηση μετά την 1.1.2015, υπολογίζεται αθροιστικά, για το μεν χρόνο μετοχικής σχέσης έως την 31.12.2014, σύμφωνα με τις οικείες καταστατικές διατάξεις των Ταμείων και των Ειδικών Λογαριασμών, για το δε χρόνο μετοχικής σχέσης από 1.1.2015 και εφεξής, σύμφωνα με την τεχνι-

κή βάση διανεμητικού συστήματος προκαθορισμένων εισφορών με νοητή κεφαλαιοποίηση (NDC), κατά το μαθηματικό τύπο της παρ. 4γ του παρόντος.

Άρθρο 36
Παράλληλη ασφάλιση

1. Ασφαλισμένοι, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση, για τους οποίους προκύπτει βάσει γενικών, ειδικών ή καταστατικών διατάξεων, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, υποχρεωτική ασφάλιση σε δύο ή περισσότερους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α., καταβάλλουν για κάθε αναληφθείσα επαγγελματική δραστηριότητα τις προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές, όπως αυτές καθορίζονται από τον παρόντα νόμο. Στην περίπτωση αυτή για τις πλέον της πρώτης αναληφθείσες επαγγελματικές δραστηριότητες δεν εφαρμόζεται η υποχρέωση καταβολής ελάχιστης μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς.

2. Ασφαλισμένοι, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, που παρέχουν εξαρτημένη εργασία και ταυτόχρονα αυταπασχολούνται, δραστηριότητες για τις οποίες υπάγονταν ή θα υπάγονται βάσει γενικών, ειδικών ή καταστατικών διατάξεων, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, στην ασφάλιση ενός φορέα, τομέα, κλάδου και λογαριασμού ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α., καταβάλλουν υπέρ του Ε.Φ.Κ.Α.: α) μηνιαία ασφαλιστική εισφορά, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 38, για το εισόδημα που προέρχεται από τη διαρκή σχέση παροχής υπηρεσιών και β) ασφαλιστική εισφορά, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 39, για το εισόδημα, εφόσον υπάρχει, από άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος, για το οποίο εκδίδονται δελτία παροχής υπηρεσιών, τιμολόγια ή αποδείξεις επαγγελματικής δαπάνης. Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζεται η παρ. 3 του άρθρου 39.

3. Ασφαλισμένοι, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, για τους οποίους προέκυπτε, βάσει των γενικών, ειδικών ή καταστατικών διατάξεων κάθε φορέα, τομέα, κλάδου ή λογαριασμού από τους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α., όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, υποχρεωτική υπαγωγή σε δύο ή περισσότερους φορείς, τομείς, κλάδους ή λογαριασμούς για την ίδια απασχόληση, καταβάλλουν τις προβλεπόμενες στο άρθρο 38 ασφαλιστικές εισφορές.

4. Όσα από τα πρόσωπα της παρ. 3, παλαιοί ασφαλισμένοι, για τους οποίους υπολογίζονταν και καταβάλλονταν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος εισφορές σε δύο ή περισσότερους φορείς, τομείς, κλάδους ή λογαριασμούς εξακολουθούν να καταβάλλουν προαιρετικά, κατόπιν υποβολής σχετικής αίτησης τις προβλεπόμενες εισφορές επί των αποδοχών τους και μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ώστε να συμπληρώσουν το χρόνο που απαιτείται για τη θεμελίωση δικαιώματος και δεύτερης σύνταξης. Στην περίπτωση αυτή καταβάλλουν το συνολικό ποσοστό εισφοράς εργοδότη και εργαζομένου.

5. Για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης των προσώπων του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται το άρθρο 28 και η επιπλέον παροχή, για κάθε έτος που έχει καταβληθεί επιπλέον εισφορά, θα υπολογίζεται με ετήσιο συντελεστή αναπλήρωσης 0,075% για καθεμία ποσοστιαία μονάδα (1%) επιπλέον εισφοράς. Ο συντάξιμος μισθός σε αυτή την περίπτωση θα προκύπτει λαμβάνοντας υπόψη τη βάση υπολογισμού της επιπλέον εισφοράς. Οι διατάξεις του άρθρου 33 εφαρμόζονται αναλόγως.

6. Οι διατάξεις του παρόντος, πλην της παρ. 5, έχουν εφαρμογή από 1.1.2017.

7. Καταργείται το άρθρο 39 του ν. 2084/1992, καθώς και κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα του παρόντος.

8. Σε περίπτωση παράλληλης ασφάλισης για υγειονομική περίθαλψη αφενός σε εντασσόμενο στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέα, τομέα, κλάδο ή λογαριασμό και αφετέρου σε μη εντασσόμενο στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέα, τομέα, κλάδο ή λογαριασμό ο ασφαλισμένος διατηρεί το δικαίωμα να επιλέξει κατόπιν αίτησής του, την ασφάλισή του για υγειονομική περίθαλψη στον φορέα εκτός Ε.Φ.Κ.Α. καταβάλλοντας την προβλεπόμενη εισφορά του φορέα που επιλέγει.

Άρθρο 37
Προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης

1. Το άρθρο 18 εφαρμόζεται αναλόγως και στους ασφαλισμένους του ιδιωτικού τομέα, με την επιφύλαξη των ακόλουθων παραγράφων.

2. α. Για την προαιρετική ασφάλιση των ασφαλισμένων του ιδιωτικού τομέα καταβάλλεται μηνιαία εισφορά κατ' αναλογία των προβλεπόμενων στα άρθρα 38, 39, 40.

β. Ειδικότερα ο προαιρετικά ασφαλισμένος μισθωτός καταβάλλει μηνιαίως για τον κλάδο κύριας ασφάλισης και λοιπών παροχών το συνολικό ποσοστό ασφαλιστικής εισφοράς εργαζόμενου - εργοδότη στο ύψος που έχει διαμορφωθεί και ισχύει κατά το χρόνο υπαγωγής στην προαιρετική ασφάλιση. Το ως άνω ποσοστό υπολογίζεται επί του μέσου όρου των μηνιαίων αποδοχών επί των οποίων καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές κατά το τελευταίο δωδεκάμηνο πριν από τη διακοπή της υποχρεωτικής ασφάλισης, αναπροσαρμοσμένων με την ετήσια μεταβολή μισθών όπως αυτή υπολογίζεται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή. Για παροχές ασθένειας σε είδος από τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και για παροχές σε χρήμα από τον Κλάδο Παροχών του Ε.Φ.Κ.Α., ο προαιρετικά ασφαλισμένος μισθωτός καταβάλλει μηνιαίως εξ ολοκλήρου το σύνολο της εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη στο ύψος που εκάστοτε έχει διαμορφωθεί υπολογιζόμενης αντιστοίχως επί των αποδοχών όπως προβλέπεται για την κύρια σύνταξη.

γ. Προκειμένου περί αυτοαπασχολούμενων, το ποσοστό εισφοράς με το οποίο βαρύνεται ο προαιρετικά ασφαλισμένος είναι εκείνο που ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 39, για τους ασφαλισμένους που έχουν συμπληρώσει πέντε (5) έτη ασφάλισης. Η εισφορά προαιρετικής ασφάλισης υπολογίζεται βάσει του μέσου όρου του μηνιαίου εισοδήματος επί του οποίου καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές, το τελευταίο δωδεκάμηνο πριν από την διακοπή της υποχρεωτικής ασφάλισης αναπροσαρμοσμένου με την ετήσια μεταβολή μισθών όπως αυτή υπολογίζεται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή. Για παροχές ασθένειας σε είδος από τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και για παροχές σε χρήμα από τον Κλάδο Παροχών του Ε.Φ.Κ.Α., ο

προαιρετικά ασφαλισμένος καταβάλλει μηνιαίως εξ' ολοκλήρου το σύνολο της εισφοράς στο ύψος που εκάστοτε έχει διαμορφωθεί υπολογιζόμενη αντιστοίχως επί του εισοδήματος όπως προβλέπεται για την κύρια σύνταξη.

δ. Προκειμένου περί ασφαλισμένων του Ο.Γ.Α., το ποσοστό εισφοράς με το οποίο βαρύνεται ο προαιρετικά ασφαλισμένος είναι εκείνο που ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 40, όπως αυτό διαμορφώνεται από 1.1.2022 και εφεξής. Η εισφορά προαιρετικής ασφάλισης υπολογίζεται βάσει του μέσου όρου του μηνιαίου εισοδήματος επί του οποίου καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές, το τελευταίο δωδεκάμηνο πριν από την διακοπή της υποχρεωτικής ασφάλισης αναπροσαρμοσμένου με το μεικτό περιθώριο κέρδους. Για παροχές ασθένειας σε είδος από τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και για παροχές σε χρήμα από τον Ε.Φ.Κ.Α., ο προαιρετικά ασφαλισμένος καταβάλλει μηνιαίως εξ' ολοκλήρου το σύνολο της εισφοράς στο ύψος που εκάστοτε έχει διαμορφωθεί υπολογιζόμενη αντιστοίχως επί του εισοδήματος όπως προβλέπεται για την κύρια σύνταξη.

3. Οι αυτοαπασχολούμενοι και οι ασφαλισμένοι του Ο.Γ.Α. μπορούν να υπαχθούν σε καθεστώς προαιρετικής ασφάλισης εφόσον δεν υπάρχει οφειλή από οποιαδήποτε αιτία του ασφαλισμένου προς τον φορέα ή σε περίπτωση οφειλής έχουν υπαχθεί σε καθεστώς ρύθμισης της οποίας οι όροι τηρούνται καθ' όλη τη διάρκεια της υπαγωγής στην προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης.

4. Οι διατάξεις των άρθρων 42 του ν. 2084/1992, 41 ΑΝ 1846/1951, 22 παρ. 1 του ν. 1654/1986, 26 παρ. 14 του ν. 4075/2012, καθώς και κάθε άλλη αντίθετη διάταξη καταργείται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄
ΕΝΙΑΙΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ -ΠΟΡΟΙ - ΑΠΟΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Άρθρο 38
Εισφορές Μισθωτών και Εργοδοτών

1. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, το συνολικό ποσοστό εισφοράς κύριας σύνταξης ασφαλισμένου μισθωτού και εργοδότη ορίζεται σε 20% επί των πάσης φύσεως αποδοχών των εργαζομένων, με την επιφύλαξη της παραγράφου 17 του άρθρου 39 του παρόντος νόμου, με εξαίρεση τις κοινωνικού χαρακτήρα έκτακτες παροχές λόγω γάμου, γεννήσεως τέκνων, θανάτου και βαριάς αναπηρίας και κατανέμεται κατά 6,67% σε βάρος των ασφαλισμένων και κατά 13,33% σε βάρος των εργοδοτών, συμπεριλαμβανομένου από 1.1.2017 και του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος.

2. α. Το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών για τον υπολογισμό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς των μισθωτών και των εργοδοτών, συνίσταται στο δεκαπλάσιο του ποσού που αντιστοιχεί στον εκάστοτε προβλεπόμενο κατώτατο βασικό μισθό άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών.

β. Το ανώτατο όριο της περίπτωσης α εφαρμόζεται και επί πολλαπλής μισθωτής απασχόλησης ή έμμισθης εντολής όσον αφορά στην εισφορά ασφαλισμένου.

3. Καταβάλλεται ασφαλιστική εισφορά για τον κλάδο σύνταξης ποσοστού 20% επιμεριζόμενη κατά ποσοστό 6,67% για τον εργαζόμενο και 13,33% για τον εργοδότη για τις ακόλουθες, ιδίως, κατηγορίες ασφαλισμένων, διατηρούμενης σε ισχύ του τεκμηρίου της ρύθμισης του άρθρου 2 παρ. 1 του α.ν. 1846/1951:

α. Για τους ασφαλισμένους που έως την έναρξη ισχύος του παρόντος υπάγονταν στην ασφάλιση του Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων του ΟΑΕΕ ως έμμισθοι ασφαλισμένοι, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση. Για την κατηγορία αυτή των ασφαλισμένων, το ύψος της ασφαλιστικής εισφοράς για τον ασφαλισμένο καθορίζεται από 1.7.2016 σε 17%, από 1.1.2017 σε 15%, από 1.1.2018 σε 10% και από 1.1.2019 και μετά σε 6,67%. Το ύψος της ασφαλιστικής εισφοράς για τον εργοδότη καθορίζεται από 1.7.2016 σε 3%, από 1.1.2017 σε 5%, από 1.1.2018 σε 10% και από 1.1.2009 και μετά σε 13,33%.

β. Για τους ασφαλισμένους που έως την έναρξη ισχύος του παρόντος υπάγονταν στην ασφάλιση του Ε-ΤΑΑ και παρέχουν εξαρτημένη εργασία, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση.

γ. Ο διευθυντής, γενικός διευθυντής, εντεταλμένοι, διευθύνοντες ή συμπράττοντες σύμβουλοι διοικητές εταιριών ή συνεταιρισμών εφόσον συνδέονται με σχέση εξαρτημένης εργασίας για τις εισπραττόμενες αμοιβές, των ανωτέρω ποσοστών υπολογιζομένων επί του συνολικού ποσού των αμοιβών.

δ. Τα πρόσωπα που διορίζονται ως μέλη Διοικητικού Συμβουλίου Α.Ε. και λαμβάνουν αμοιβή, των ανωτέρω ποσοστών υπολογιζομένων επί της αμοιβής κατ' αποκοπή.

ε. Τα μέλη Δ.Σ. αγροτικών συνεταιρισμών εφόσον λαμβάνουν αμοιβή, των ανωτέρω ποσοστών υπολογιζομένων επί της αμοιβής.

στ. Για τους δικηγόρους με έμμισθη εντολή, και άλλα πρόσωπα ασφαλιστέα λόγω ιδιότητας, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, για το εισόδημα που προέρχεται από τη διαρκή σχέση παροχής υπηρεσιών. Στο εισόδημα, από άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος, για το οποίο εκδίδονται δελτία παροχής υπηρεσιών, τιμολόγια ή αποδείξεις επαγγελματικής δαπάνης, καταβάλλεται εισφορά, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 39 του παρόντος, αναλόγως εφαρμοζομένων, μη εφαρμοζομένης στην περίπτωση αυτή της παρ. 3 του άρθρου 39 του παρόντος.

Υπόχρεος για την καταβολή της εργοδοτικής εισφοράς είναι οποιοδήποτε πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, για λογαριασμό του οποίου οι ασφαλισμένοι του παρόντος άρθρου παρέχουν τις υπηρεσίες τους περιοδικά έναντι παροχής. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται και στις κατηγορίες αυτές οι πάσης φύσεως διατάξεις περί εισφορών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

4. Τυχόν υψηλότερα ή χαμηλότερα των οριζομένων στην παράγραφο 1 ποσοστά ασφαλιστικών εισφορών κλάδου σύνταξης ασφαλισμένου και εργοδότη που προβλέπονταν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος αναπροσαρμόζονται ετησίως ισόποσα και σταδιακά από 1.1.2017 και εφεξής, ούτως ώστε από 1.1.2020 να διαμορφωθούν στο αντίστοιχο ποσοστό που ορίζεται στην ανωτέρω παράγραφο.

5. Δεν αναπροσαρμόζονται, και παραμένουν στο ύψος που προβλεπόταν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρό-

ντος, οι ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων, που εμπίπτουν στις κατηγορίες που εξαιρέθηκαν από την αύξηση των ορίων ηλικίας της υποπαραγράφου Ε3 της παραγράφου Ε του άρθρου 2 του ν. 4336/2015, σύμφωνα με την υπ' αριθμό Φ11321/οικ.47523/1570 απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Β΄ 2311/26.10.2015), καθώς και των εργαζομένων που υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 20 και 21 του ν. 3863/2010 (Α' 115), όπως ισχύει, καθώς και όσοι για την απασχόλησή τους δεν υπάγονταν στον κλάδο σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, αλλά υπάγονταν είτε αποκλειστικά και μόνο για τον κίνδυνο του ατυχήματος είτε εκτός αυτού και στον κλάδο παροχών ασθενείας σε είδος. Στο ίδιο ύψος παραμένουν και οι αντίστοιχες εργοδοτικές εισφορές.

6. Τα ποσοστά εισφορών των ασφαλισμένων που υπάγονται ή θα υπάγονταν βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, στο ΝΑΤ, υπολογίζονται μηνιαίως επί του βασικού μισθού που δεν μπορεί να είναι κατώτερος από τον προβλεπόμενο στην ισχύουσα ή την τελευταία ισχύσασα ΣΣΕ του κλάδου, πλέον των επιδομάτων που προβλέπονται στα άρθρα 84 και 85 του π.δ. 913/1978. Οι εισφορές καταβάλλονται ανά τρίμηνο.

7. Οι εισφορές δηλώνονται από τον εργοδότη στην Αναλυτική Περιοδική Δήλωση, σύμφωνα με την ισχύουσα κατά τη δημοσίευση του παρόντος νομοθεσία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, αναλόγως εφαρμοζομένης.

8. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, καθορίζονται οι απαιτούμενες διαδικασίες για τον επαναπροσδιορισμό των ποσοστών, οι προσαρμογές στα πληροφοριακά συστήματα, η αναπροσαρμογή των ποσοστών των κατά την παράγραφο 5 εξαιρούμενων κατηγοριών ασφαλισμένων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

9. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος η εισφορά που προβλέπεται στο άρθρο 3 παρ. δ΄, στο άρθρο 4 παρ. γ΄ του ν.δ. 465/1941 (Α΄301), στο άρθρο 36 παρ. 2 του ν.δ. 158/1946 (Α΄318), στο άρθρο 3 παρ. Γ΄ του ν. 1872/1951 (Α΄202), στο άρθρο 4 παρ. 3 περίπτωση β΄ του ν. 4041/1960 (Α΄ 36), στο άρθρο 4 του ν.δ. 4547/1966(Α΄192), στα άρθρα 11, 14 και 15 του α.ν. 248/1967 (Α΄243), στα άρθρα 2, 3 και 8 του ν. 1344/1973 (Α΄36), στο άρθρο 6 παρ. 5 του ν. 1866/1989 (Α΄222), στους νόμους 248/1967, 1989/1991, καθώς και στην Φ. 146/1/10978/1969 καταργείται. Οι ασφαλισμένοι μισθωτοί οι οποίοι υπάγονταν, σύμφωνα με τις γενικές, ειδικές ή καταστατικές διατάξεις εκάστου Τομέα, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου στην ασφάλιση του ΕΤΑΠ – ΜΜΕ, καταβάλλουν ασφαλιστική εισφορά κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 του παρόντος, εφαρμοζομένων και στην περίπτωση αυτή της παραγράφου 4 του παρόντος.

10. Από 1.7.2016 οι αποδοχές των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα κατατίθενται από τους εργοδότες ταυτόχρονα με τις ασφαλιστικές εισφορές και το φόρο μισθωτών υπηρεσιών μέσω τραπεζικού λογαριασμού και μεταφέρονται αντιστοίχως και αποδίδονται από την οικεία τράπεζα στους λογαριασμούς των δικαιούχων μισθωτών, των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και του Δημοσίου. Για το σκοπό αυτόν κάθε υπόχρεος εργοδότης υπογράφει σχετική σύμβαση με τράπεζα που επιλέγει. Κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Άρθρο 39
Εισφορές αυτοπασχολουμένων και ελεύθερων επαγγελματιών

1. α. Από 1.1.2017, το ποσοστό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς για τον κλάδο κύριας σύνταξης, που καταβάλλουν τα πρόσωπα, παλαιοί και νέοι ασφαλισμένοι κατά τη διάκριση του ν. 2084/1992, τα οποία υπάγονται ή θα υπάγονταν, σύμφωνα με τις γενικές ή ειδικές ή καταστατικές διατάξεις, όπως ίσχυαν ως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, στην ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε., ανέρχεται μηνιαίως σε ποσοστό 20%.

β. Ειδικά για τα πρόσωπα, παλαιούς και νέους ασφαλισμένους κατά τη διάκριση του ν. 2084/1992, τα οποία υπάγονται ή θα υπάγονταν, σύμφωνα με τις γενικές ή ειδικές ή καταστατικές διατάξεις, όπως ίσχυαν ως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, στην ασφάλιση του Ε.Τ.Α.Α., καθώς και για τους οικονομολόγους ασφαλισμένους στον Ο.Α.Ε.Ε., και εγγεγραμμένους στο Οικονομικό Επιμελητήριο, το ποσοστό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς για τον κλάδο κύριας σύνταξης ανέρχεται μηνιαίως σε ποσοστό 14% για τα πρώτα δύο (2) έτη από την πρώτη τους υπαγωγή στην ασφάλιση, σε ποσοστό 17% για τα επόμενα τρία (3) έτη και σε ποσοστό 20% για το διάστημα μετά το 5ο έτος της υπαγωγής τους στην ασφάλιση.

2. Τα ως άνω ποσοστά υπολογίζονται επί του μηνιαίου εισοδήματος, όπως αυτό καθορίζεται με βάση το καθαρό φορολογητέο αποτέλεσμα, από την άσκηση δραστηριότητά τους κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος. Ως ετήσιο εισόδημα των προσώπων που είναι μέλη προσωπικών εταιρειών νοείται, για την εφαρμογή του παρόντος, το πηλίκο της διαίρεσης του συνολικού μερίσματος της εταιρίας δια του ποσοστού συμμετοχής εκάστοτε μέλους σε αυτή. Σε περίπτωση ζημιών ή μηδενικού μερίσματος τα μέλη των προσωπικών εταιριών καταβάλλουν εισφορές, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3 του παρόντος. Στην περίπτωση των ασφαλισμένων της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 του παρόντος, το συνολικό ποσό που υπολείπεται του ποσοστού 20% μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς κατά τα πέντε πρώτα έτη ασφάλισης αποτελεί ασφαλιστική οφειλή υπολογιζόμενη επί του μηνιαίου εισοδήματος, σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, προσαυξημένου κατά την ετήσια μεταβολή μισθών, όπως αυτή καθορίζεται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή. Η οφειλή εξοφλείται κατά 1/5 κατ' έτος για τα έτη κατά τα οποία το καθαρό φορολογητέο αποτέλεσμα, από την άσκηση δραστηριότητας του ασφαλισμένου κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος, υπερβαίνει το ποσό των δεκαοκτώ χιλιάδων (18.000) ευρώ. Σε κάθε περίπτωση η οφειλή εξοφλείται εξ ολοκλήρου έως και το έτος συνταξιοδότησης του ασφαλισμένου.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης εξειδικεύονται τα ειδικότερα θέματα όσον αφορά στους κανόνες προσ-

διορισμού της βάσης υπολογισμού εισφορών ανά επαγγελματική δραστηριότητα, καθώς και τον τρόπο είσπραξης.

3. Η μηνιαία ελάχιστη βάση υπολογισμού επί της οποίας υπολογίζεται το εκάστοτε προβλεπόμενο ποσοστό εισφοράς καθορίζεται με βάση το ποσό που αντιστοιχεί στον κατώτατο βασικό μισθό άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών. Ειδικά στην περίπτωση εφαρμογής της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου η ως άνω ελάχιστη μηνιαία βάση υπολογισμού αντιστοιχεί στο 70% επί του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών.

Ως προς το ανώτατο όριο ασφαλιστέου μηνιαίου εισοδήματος εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 38.

4. Διατάξεις νόμου που προβλέπουν την καταβολή μειωμένων ασφαλιστικών εισφορών για τους ασφαλισμένους προερχόμενους από το Ε.Τ.Α.Α, κατά την πρώτη πενταετία υπαγωγής στην ασφάλιση, καταργούνται από 1.1.2017.

5. Οι παράγραφοι 1 έως 4 εφαρμόζονται και για τους υγειονομικούς που αμείβονται κατά πράξη και περίπτωση, καθώς και για τους δικηγόρους που βρίσκονται σε αναστολή άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τον Κώδικα Δικηγόρων. Οι δικηγόροι αυτοί καταβάλλουν την εισφορά του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3.

6. Από 1.1.2017 οι ασφαλισμένοι για τους οποίους, βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων που ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, προέκυπτε υποχρέωση υπαγωγής στον Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων του ΟΑΕΕ και ασκούν ελεύθερο επάγγελμα, καταβάλλουν, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, τις προβλεπόμενες στις παραγράφους 1α, 2 και 3 ασφαλιστικές εισφορές.

7. Υποχρέωση εισφοράς κατά τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο σχετικά με τις εισφορές αυτοπασχολουμένων και ελεύθερων επαγγελματιών έχουν, πέραν των προσώπων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού και οι εξής:

α. Τα μέλη ή μέτοχοι Οργανισμών, Κοινοπραξιών ή κάθε μορφής Εταιρειών, πλην των Ανωνύμων και των Ιδιωτικών Κεφαλαιουχικών, των οποίων ο σκοπός συνιστά δραστηριότητα, για την οποία τα ασκούντα αυτή πρόσωπα υπάγονταν στην ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε. (επαγγελματική, βιοτεχνική ή εμπορική δραστηριότητα)

β. Τα μέλη του Δ.Σ. των Α.Ε. με αντικείμενο επιχειρήσεως επαγγελματική, βιοτεχνική ή εμπορική δραστηριότητα σε όλη την Επικράτεια, εφόσον αυτά είναι μέτοχοι κατά ποσοστό 3% τουλάχιστον

γ. Οι μέτοχοι των Ανωνύμων Εταιρειών, των οποίων ο σκοπός είναι η μεταφορά προσώπων ή πραγμάτων επί κομίστρω με αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης, εφόσον είναι κάτοχοι ονομαστικών μετοχών

δ. Οι διαχειριστές Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας που ορίστηκαν με το καταστατικό ή με απόφαση των εταίρων

ε. Ο μοναδικός εταίρος Μονοπρόσωπης Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας

8. Τυχόν υψηλότερα ή χαμηλότερα των οριζομένων στην παράγραφο 1 ποσοστά ασφαλιστικών εισφορών Κλάδου Σύνταξης ασφαλισμένου και εργοδότη που προβλέπονταν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος αναπροσαρμόζονται ισόποσα και σταδιακά ετησίως από 1.1.2017 και εφεξής, ούτως ώστε από 1.1.2020 να διαμορφωθούν στο αντίστοιχο ύψος που ορίζεται στην ανωτέρω παράγραφο.

9. Στους ασφαλισμένους της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, οι οποίοι αμείβονται με δελτίο παροχής υπηρεσιών και για τους οποίους προκύπτει ότι το εισόδημά τους προέρχεται από την απασχόλησή τους σε ένα ή και δύο πρόσωπα (φυσικά και νομικά) εφαρμόζονται αναλογικά ως προς το ύψος, τον τρόπο υπολογισμού και τον υπόχρεο καταβολής της εισφοράς, οι διατάξεις του άρθρου 38 του παρόντος.

10. Από 1.7.2016 οι διατάξεις των άρθρων 10 ν. 4114/1960 «Περί Κώδικος Ταμείου Νομικών» (Α΄164), 6 του Οργανισμού Ταμείου Ασφάλισης Συμβολαιογράφων (Αποφ. Υπ. Κοινωνικών Ασφαλίσεων 136/167/16.2/7.3.88 (Β΄131), 4 του Κανονισμού του Κλάδου Υγείας του ΤΑΣ (π.δ. 113/1987, Α΄65), 4 του β.δ. της 6/22.9.56 (Α' 209), 4 του α.ν. 2682/1940 (Α' 411), 37 του ν. 4507/1966 (Α' 71), 4 του π.δ. 73 της 18/29.2.1984 (Α' 24), 7 παρ. Ζ΄ του ν.4043/2012 (Α' 25), καθώς και το π.δ. 197 της 6/14.4.89 (Α΄ 93) που προβλέπουν ένσημα υπέρ της κοινωνικής ασφάλισης για τους δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές και υποθηκοφύλακες καταργούνται. Ομοίως, καταργούνται οι πάσης φύσεως αναλογικές εισφορές υπέρ των Τομέων Ασφάλισης, Πρόνοιας και Υγείας Συμβολαιογράφων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.) επί των αναλογικών δικαιωμάτων από τη σύνταξη συμβολαίων που αναγράφονται στα άρθρα 115, 117 και 118 του ν. 2830/2000. Τα καταργούμενα ποσοστά επί των αναλογικών δικαιωμάτων των Συμβολαιογράφων στα κρατικά – τραπεζικά συμβόλαια προσαυξάνουν αντιστοίχως τα ποσοστά υπέρ του οικείου Συμβολαιογραφικού Συλλόγου, προς τον οποίο αποδίδονται, προκειμένου να διανεμηθούν, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 120 του Κώδικα Συμβολαιογράφων.

11. α. Ειδικά για τους δικηγόρους, υπέρ του Ε.Φ.Κ.Α. καταβάλλεται ποσοστό 20% επί της ελάχιστης αμοιβής ανά δικηγορική πράξη ή παράσταση, για την οποία προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία έκδοση γραμματίου προείσπραξης. Ο οικείος Δικηγορικός Σύλλογος αποστέλλει στον Ε.Φ.Κ.Α. τη σχετική συγκεντρωτική κατάσταση ανά δικηγόρο. Για τους δικηγόρους που απασχολούνται με έμμισθη εντολή, τα ποσά που έχουν καταβληθεί μέσω ενσήμων ή της ανωτέρω διαδικασίας που τα αντικαθιστά, αφαιρούνται από την εισφορά του ασφαλισμένου.

β. Σε περίπτωση που τα ποσά που καταβάλλονται βάσει των ανωτέρω ρυθμίσεων υπολείπονται της εισφοράς, ο ασφαλισμένος καταβάλλει την προκύπτουσα διαφορά σε χρήμα, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 2042/1992.

γ. Σε περίπτωση που τα ποσά που καταβλήθηκαν υπερβαίνουν την προβλεπόμενη μηνιαία εισφορά, δεν επιστρέφονται, αλλά συμψηφίζονται με την ετήσια ασφαλιστική οφειλή του αντίστοιχου έτους.

12. Από 1.1.2017 ο Ε.Φ.Κ.Α. συνεισπράττει με τις ασφαλιστικές εισφορές και την προβλεπόμενη από τις

διατάξεις του άρθρου 44 παρ. 2 του ν. 3986/2011 εισφορά, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 50 του ν. 4144/2013, υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Ανεργίας υπέρ των Αυτοτελώς και Ανεξάρτητα Απασχολούμενων – Κλάδος ασφαλισμένων ΟΑΕΕ και ΕΤΑΠ – ΜΜΕ, καθώς και υπέρ των Αυτοτελώς και Ανεξάρτητα Απασχολούμενων – Κλάδος ασφαλισμένων Ε.Τ.Α.Α., την οποία και αποδίδει στον ΟΑΕΔ. Επί εμμίσθων ασφαλισμένων που εκ της ιδιότητάς τους ασκούν και ελευθέριο επάγγελμα οι ως άνω εισφορές επιβάλλονται μόνον επί των μηνιαίων αποδοχών τους.

13. Όσοι ασφαλισμένοι συμπληρώνουν 40 χρόνια ασφάλισης, με αίτησή τους μπορούν να καταβάλλουν, μειωμένη κατά το 50%, ασφαλιστική εισφορά, παραιτούμενοι από την προσαύξηση της σύνταξής τους ως προς τα επόμενα έτη ασφάλισης.

14. Το ύψος της ασφαλιστικής εισφοράς, καθώς και οι ασφαλιστικές κατηγορίες ή κλάσεις ή αποδοχές, βάσει των οποίων υπολογίζεται η μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων για τους οποίους, βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων που ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, προέκυπτε υποχρέωση υπαγωγής στον ΟΑΕΕ, συμπεριλαμβανομένων και των ασφαλισμένων που υπάγονταν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος στον Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτόρων, όπως έχουν διαμορφωθεί μέχρι 31.12.2015 παραμένουν αμετάβλητες μέχρι 31.12.2016.

15. Η σταθερή μηνιαία εισφορά, το ύψος της ασφαλιστικής εισφοράς, καθώς και οι ασφαλιστικές κατηγορίες ή αποδοχές, βάσει των οποίων υπολογίζεται η μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων για τους οποίους, βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, προέκυπτε υποχρέωση υπαγωγής στους Τομείς του κλάδου κύριας ασφάλισης του ΕΤΑΑ (Τομέας Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, Τομέας Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών, Τομέας Ασφάλισης Νομικών), όπως έχουν διαμορφωθεί μέχρι 31.12.2015 παραμένουν αμετάβλητες μέχρι 31.12.2016, εξαιρουμένης της εισφοράς που καταβαλλόταν για την ειδική προσαύξηση ΤΣΜΕΔΕ, καθώς και του κλάδου μονοσυνταξιούχων του ΤΣΑΥ τα οποία καταργούνται από την 1.1.2016.

16. Μέχρι την 31.12.2016 οι ασφαλιστικές εισφορές του παρόντος άρθρου εξακολουθούν να εισπράττονται από τους υφιστάμενους κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος ασφαλιστικούς φορείς.

17. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από γνώμη του Δ.Σ.του Ε.Φ.Κ.Α., εξειδικεύονται οι κατηγορίες αυτοαπασχολούμενων και ελεύθερων επαγγελματιών, καθώς και ο τρόπος υπολογισμού των εισφορών των κατηγοριών αυτών, οι οποίοι μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος υπάγονταν στην ασφάλιση άλλων Φορέων Κύριας Ασφάλισης, πλην ΟΑΕΕ και ΕΤΑΑ. Μέχρι την έκδοση της Απόφασης αυτής η ασφάλιση και η καταβολή των εισφορών συνεχίζει με το καθεστώς που ίσχυε έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Άρθρο 40
Εισφορές ασφαλισμένων στον ΟΓΑ

1. Οι ασφαλισμένοι, οι οποίοι βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων του ΟΓΑ, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, ασφαλίζονταν ως αυτοπασχολούμενοι στην ασφάλιση του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών του ΟΓΑ, καταβάλλουν από 1.1.2017, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, ασφαλιστική εισφορά στον κλάδο κύριας σύνταξης επί του εισοδήματός τους, όπως αυτό καθορίζεται με βάση το καθαρό φορολογητέο εισόδημα από την ασκούμενη αγροτική δραστηριότητα και κάθε άλλη δραστηριότητα που υπάγεται στην ασφάλιση του ΟΓΑ κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος. Στην περίπτωση οικογενειακής αγροτικής εκμετάλλευσης στην οποία απασχολείται ο/η σύζυγος και τα ενήλικα τέκνα ως φορολογητέο εισόδημα καθενός από αυτούς λαμβάνεται το κατώτατο ασφαλιστέο εισόδημα όπως αυτό ορίζεται στην παράγραφο 2 περίπτωση β΄ του παρόντος άρθρου, εκτός αν το ετήσιο φορολογητέο εισόδημα είναι ανώτερο από το γινόμενο των μελών της εκμετάλλευσης επί της ελάχιστης βάσης υπολογισμού της εισφοράς αναγόμενη σε ετήσια βάση. Σε αυτή την περίπτωση η εισφορά ισούται για όλα τα μέλη της εκμετάλλευσης με το πηλίκο της διαίρεσης του εισοδήματος προς τον αριθμό των μελών της.

2. Το ύψος της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς για τους ασφαλισμένους της παραγράφου 1 και τους μελλοντικούς ασφαλισμένους της ίδιας κατηγορίας κατ' επάγγελμα αγρότες, ορίζεται από την 1.1.2022 σε ποσοστό 20%, αυξανόμενο σταδιακά από την 1.7.2015 έως την 1.1.2022 ως εξής:

α. από 1.7.2015 έως 31.12.2016 το ύψος της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς κλάδου κύριας σύνταξης αυξάνεται κατά 3 ποσοστιαίες μονάδες και διαμορφώνεται σε ποσοστό 10%, επί των υφισταμένων κατά την δημοσίευση του νόμου ασφαλιστικών κατηγοριών.

β. Από 1.1.2017 και εφεξής οι υφιστάμενες ασφαλιστικές κατηγορίες καταργούνται και το ποσό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς υπολογίζεται ως ποσοστό επί του φορολογητέου εισοδήματος, αναγόμενο σε μηνιαία βάση, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1. Το κατώτατο ασφαλιστέο μηνιαίο εισόδημα ορίζεται ως το ποσό που αναλογεί στο 70% του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών. Το ανώτατο όριο ασφαλιστέου μηνιαίου εισοδήματος για τον υπολογισμό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς αποτελεί το ποσό της παραγράφου 2 του άρθρου 38.

γ. Από 1.1.2017 και έως 31.12.2017 το ποσοστό των μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών επί του φορολογητέου εισοδήματος διαμορφώνεται σε 14%.

δ. Για το διάστημα από 1.1.2018 και έως 31.12.2018 το ύψος της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς διαμορφώνεται σε ποσοστό 16%, από 1.1.2019 και έως 31.12.2019 αυξάνεται σε ποσοστό 18%, από 1.1.2020 και έως 31.12.2020 διαμορφώνεται σε ποσοστό 19%, από 1.1.2021 και έως 31.12.2021 διαμορφώνεται σε ποσοστό

19.5% και από 1.1.2022 και εντεύθεν διαμορφώνεται στο τελικό ποσοστό 20%.

3. Στους ασφαλισμένους, ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής τους στην κοινωνική ασφάλιση, οι οποίοι έως την έναρξη ισχύος του παρόντος υπάγονταν ή θα υπάγονται, βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων του ΟΓΑ όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, στην ασφάλιση του ΟΓΑ με εισοδηματικά ή πληθυσμιακά κριτήρια, εφαρμόζονται αναλογικά, ως προς τον τρόπο υπολογισμού της μηνιαίας ασφαλιστικής τους εισφοράς κλάδου κύριας σύνταξης, οι ρυθμίσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού. Το αυτό ισχύει αναλογικά και για τους ιδιοκτήτες τουριστικών καταλυμάτων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 2 του ν. 2160/1993 (Α΄ 118) και του π.δ. 33/1979 (Α΄ 10), όπως ισχύουν, και γενικά όλων των κυρίων και μη κυρίων καταλυμάτων με το ειδικό σήμα λειτουργίας του ΕΟΤ δυναμικότητας έως και πέντε (5) δωματίων, σε ολόκληρη την Επικράτεια, καθώς και για τους ιδιοκτήτες τουριστικών καταλυμάτων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 2 του ν. 2160/1993 (Α΄ 118) και του π.δ. 33/1979 (Α΄ 10), όπως ισχύουν, και γενικά όλων των κυρίων και μη κυρίων καταλυμάτων με το ειδικό σήμα λειτουργίας του ΕΟΤ δυναμικότητας από έξι (6) μέχρι και δέκα (10) δωματίων, σε όλη την Επικράτεια, που είναι παράλληλα εγγεγραμμένοι στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων με βάση τα οριζόμενα στο άρθρο 58 του ν. 4144/2013.

4. Οι κατά κύριο επάγγελμα, τουλάχιστον για μία πενταετία, αγρότες, όπως ορίζονται από το Μητρώο Αγροτών, καθώς και τα φυσικά πρόσωπα που εντάσσονται σε επιδοτούμενα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης νέων γεωργών, που εγκαθιστούν φωτοβολταϊκά συστήματα συνολικής ισχύος μέχρι 100kW υπάγονται στις ρυθμίσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού, αναλογικά εφαρμοζόμενων.

5. Οι ασφαλισμένοι, οι οποίοι έως την έναρξη ισχύος του παρόντος υπάγονταν στην ασφάλιση του ΟΓΑ ως μισθωτοί - ανειδίκευτοι εργάτες, μετακλητοί πολίτες τρίτων χωρών, καταβάλλουν, από 1.1.2017, μηνιαία ασφαλιστική εισφορά για τον κλάδο σύνταξης ως μισθωτοί, εφαρμοζομένων αναλόγως των σχετικών διατάξεων για τους ασφαλισμένους μισθωτούς που προέρχονται από το ΙΚΑ - ΕΤΑΜ. Το ποσοστό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς εργοδότη-ασφαλισμένου για την κατηγορία αυτή των ασφαλισμένων διαμορφώνεται ισόποσα και σταδιακά από 1.1.2017 και έως 31.12.2019 ώστε από την 1.1.2020 να έχει διαμορφωθεί στο ύψος του άρθρου 38.

6. Οι απασχολούμενοι στην αγροτική οικονομία πρώην ασφαλισμένοι στον ΟΓΑ, που έχουν ενταχθεί στα επενδυτικά προγράμματα για την αγροτική ανάπτυξη, όπως αυτά του αγροτουρισμού και την αγροβιοτεχνίας, στο πλαίσιο των σχετικών Κανονισμών της Ε.Ε. και χρηματοδοτούνται για το σκοπό αυτόν, υπάγονται στις ρυθμίσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού, αναλογικά εφαρμοζόμενων.

7. Οι κατά κύριο επάγγελμα αγρότες και αγρότισσες που είναι παράλληλα και μέλη Αγροτικών Συνεταιρισμών, όπως και οι αγρεργάτες που απασχολούνται σε παραγωγούς αγροτικών προϊόντων και ως λιανοπωλητές σε λαϊκές αγορές υπάγονται στις ρυθμίσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού, αναλογικά εφαρμοζόμενων.

8. Οι ασφαλισμένοι οι οποίοι, σύμφωνα με τις γενικές, ειδικές ή καταστατικές διατάξεις, όπως ίσχυαν έως την έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου, υπάγονταν ή θα υπάγονται στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών του ΟΓΑ και οι οποίοι απασχολούνται εποχικά για χρονικό διάστημα μέχρι 150 ημέρες ετησίως σε επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις, οι οποίες μεταποιούν, τυποποιούν και διακινούν προϊόντα εδάφους, κτηνοτροφίας, αλιείας, δασοπονίας, θηραματοπονίας και κάθε είδους εκτροφών, συνεχίζουν να ασφαλίζονται ως αυτοτελώς απασχολούμενοι αγρότες, εξαιρούμενοι της ασφάλισης ως μισθωτοί για την απασχόλησή τους αυτή. Το συνολικό χρονικό διάστημα των 150 ημερών μπορεί να κατανεμηθεί κατά τη διάρκεια του έτους, σύμφωνα με τις ανάγκες τις επιχείρησης ή εκμετάλλευσης. Οι ασφαλισμένοι αυτοί υπάγονται στις ρυθμίσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού, αναλογικά εφαρμοζόμενων.

9. Η πρώιμη παύση της γεωργικής δραστηριότητας σε εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1096/88 του Συμβουλίου της 25ης Απριλίου 1988 σχετικά με την καθιέρωση κοινοτικού καθεστώτος για την ενθάρρυνση της παύσης της γεωργικής δραστηριότητας δεν αποτελεί λόγο διακοπής της ασφάλισης των αγροτών στον Ε.Φ.Κ.Α., τόσο για τους δικαιούχους όσο και τις συζύγους τους. Κατά τη διάρκεια εφαρμογής του μέτρου, και μέχρι συμπλήρωσης του 67ου έτους της ηλικίας τους, οι εντασσόμενοι σε αυτό αγρότες και οι σύζυγοί τους, λογίζονται ως ενεργοί αγρότες σε ό,τι αφορά στα ασφαλιστικά τους δικαιώματα και την ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη. Τα ανωτέρω ισχύουν ακόμα και σε περίπτωση που το μέτρο λήξει πριν τη συμπλήρωση του 67ου έτους ηλικίας των εντασσομένων σε αυτό. Οι ασφαλισμένοι αυτοί υπάγονται στις ρυθμίσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού, αναλογικά εφαρμοζόμενων.

10. Από 1.1.2017 οι ασφαλισμένοι του παρόντος άρθρου στο Λογαριασμό Αγροτικής Εστίας του ΟΓΑ καταβάλλουν εισφορά υπέρ αυτού, καταργούμενης της κρατικής επιχορήγησης. Η εισφορά βαρύνει τον ασφαλισμένο και συνεισπράττεται με τις εισφορές για τον κλάδο σύνταξης. Το ποσοστό υπολογισμού της εισφοράς ορίζεται στο 0,25% επί του ασφαλιστέου εισοδήματος, όπως ορίζεται ανωτέρω στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού.

11. Οι διατάξεις του άρθρου 34 του ν.1140/81, του άρθρου 2 του ν. 2458/1997, καθώς και της παρ. 7 υποπερίπτωσης ια΄ 6 του ν. 4093/2012, σε ό,τι αφορά στο ανώτατο όριο ηλικίας καταργούνται.

12. Για τον προσδιορισμό του ασφαλιστέου εισοδήματος και άλλες λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου αυτού εκδίδεται κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Άρθρο 41
Ασφαλιστικές εισφορές υγειονομικής περίθαλψης

1. Από την 1.1.2017, η ασφαλιστική εισφορά υπέρ υγειονομικής περίθαλψης των μισθωτών και των λοιπών κατηγοριών που υπάγονται στον ΕΟΠΥΥ, των οποίων οι ασφαλιστικές εισφορές κλάδου σύνταξης υπολογίζονται κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 38 του παρόντος νόμου, ορίζεται σε ποσοστό 7,10% επί των πάσης φύσεως

αποδοχών και κατανέμεται κατά ποσοστό 6,45% για παροχές σε είδος, εκ του οποίου 2,15% βαρύνει τον ασφαλισμένο και 4,30% βαρύνει τον εργοδότη, και ποσοστό 0,65% για παροχές σε χρήμα, εκ του οποίου 0,40% βαρύνει τον ασφαλισμένο και 0,25% βαρύνει τον εργοδότη.

2. Από την 1.1.2017, η ασφαλιστική εισφορά υπέρ υγειονομικής περίθαλψης των ελεύθερων επαγγελματιών, των ανεξάρτητα απασχολούμενων, καθώς και των λοιπών κατηγοριών των οποίων οι ασφαλιστικές εισφορές κλάδου σύνταξης υπολογίζονται κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 39, και υπάγονται στον ΕΟΠΥΥ, ορίζεται σε ποσοστό 6,95% επί του ασφαλιστέου εισοδήματός τους, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 39, βαρύνει εξολοκλήρου τους ασφαλισμένους και κατανέμεται κατά ποσοστό 6,45% για παροχές σε είδος και ποσοστό 0,50 % για παροχές σε χρήμα.

3. Ειδικά για τα πρόσωπα, παλαιούς και νέους ασφαλισμένους κατά τη διάκριση του ν. 2084/1992, τα οποία υπάγονται ή θα υπάγονταν, σύμφωνα με τις γενικές ή ειδικές ή καταστατικές διατάξεις, όπως ίσχυαν ως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, στην ασφάλιση του Ε.Τ.Α.Α., καθώς και για τους οικονομολόγους ασφαλισμένους στον Ο.Α.Ε.Ε., και εγγεγραμμένους στο Οικονομικό Επιμελητήριο, η μηνιαία ελάχιστη βάση υπολογισμού επί της οποίας υπολογίζεται το προβλεπόμενο ποσοστό εισφοράς αντιστοιχεί στο 70% επί του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών. Για τα ως άνω πρόσωπα, από την 1.1.2017, η ασφαλιστική εισφορά υπέρ υγειονομικής περίθαλψης ορίζεται για τα δύο πρώτα χρόνια από την πρώτη τους υπαγωγή στην ασφάλιση σε ποσοστό 4,87% επί του ασφαλιστέου εισοδήματος και κατανέμεται κατά ποσοστό 4,52% για παροχές σε είδος και ποσοστό 0,35% για παροχές σε χρήμα. Για τα επόμενα τρία χρόνια ασφάλισης ορίζεται σε ποσοστό 5,91% επί του ασφαλιστέου εισοδήματος και κατανέμεται κατά ποσοστό 5,48% για παροχές σε είδος και ποσοστό 0,43% για παροχές σε χρήμα.

4. Ιδίως σε ό,τι αφορά στην ασφάλιση των προσώπων του άρθρου 40, η ασφαλιστική εισφορά υπέρ υγειονομικής περίθαλψης αυξάνεται σταδιακά από 1.1.2016 έως 31.12.2018 ως εξής:

α. από 1.1.2016 έως 31.12.2016 σε ποσοστό 3,61% επί των υφιστάμενων κατά τη δημοσίευση του νόμου ασφαλιστικών κατηγοριών και κατανέμεται κατά ποσοστό 3,35% για παροχές σε είδος και ποσοστό 0,26% για παροχές σε χρήμα.

β. Από 1.1.2017 έως 31.12.2017 η ασφαλιστική εισφορά υπέρ υγειονομικής περίθαλψης των προσώπων αυτών ορίζεται σε ποσοστό 4,73% επί του ασφαλιστέου εισοδήματος και κατανέμεται κατά ποσοστό 4,39% για παροχές σε είδος και ποσοστό 0,34% για παροχές σε χρήμα.

γ. Από 1.1.2018 έως 31.12.2018 η ασφαλιστική εισφορά υπέρ υγειονομικής περίθαλψης ορίζεται σε ποσοστό 5,84% επί του ασφαλιστέου εισοδήματος και κατανέμεται κατά ποσοστό 5,42% για παροχές σε είδος και ποσοστό 0,42% για παροχές σε χρήμα.

δ. Από 1.1.2019 έως 31.12.2019 η ασφαλιστική εισφορά υπέρ υγειονομικής περίθαλψης ορίζεται σε ποσοστό 6,95% επί του ασφαλιστέου εισοδήματος και κατανέμεται κατά ποσοστό 6,45% για παροχές σε είδος και ποσοστό 0,50% για παροχές σε χρήμα.

5. α. Όπου το ποσοστό εισφορών είναι κατά την δημοσίευση του νόμου μικρότερο ή μεγαλύτερο των οριζόμενων στο άρθρο αυτό, αναπροσαρμόζεται ισόποσα ετησίως μέχρι την 31.12.2019 ώστε από 1.1.2020 να διαμορφωθεί στα ανωτέρω ποσοστά.

β. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος.

Άρθρο 42
Ειδικό παράβολο ασφαλιστικής κάλυψης αγρεργατών

1. α. Για τους απασχολούμενους ως εργάτες γης σε εργασίες κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27 του ν. 2639/1998 (Α΄ 205) εκδίδεται ειδικό παράβολο αγοράς ασφαλιστικών εισφορών αγρεργατών, στο εξής παράβολο, στο οποίο περιλαμβάνεται το ποσό της εισφοράς υπέρ του Ε.Φ.Κ.Α.. Τα παράβολα διατίθενται στον εργοδότη από τα κατά τόπους Υποκαταστήματα του Ε.Φ.Κ.Α., από τις συνεργαζόμενες με τον Ε.Φ.Κ.Α. τράπεζες και υποκαταστήματα αυτών, από τα Ελληνικά Ταχυδρομεία και από οποιονδήποτε άλλον φορέα ή δίκτυο έπειτα από απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με καταβολή του οικείου ποσού της ασφαλιστικής εισφοράς.

β. Οι Τράπεζες και λοιποί φορείς αποδίδουν ανά μήνα στον Ε.Φ.Κ.Α. τα ποσά που εισέπραξαν από την διάθεση του παραβόλου.

γ. Ο Ε.Φ.Κ.Α. στέλνει ετήσια συγκεντρωτική κατάσταση στον εργοδότη, η οποία χρησιμοποιείται για την απόδειξη της σχετικής δαπάνης, μέχρι του ορίου που θα οριστεί με την απόφαση του εδαφίου β΄ της παραγράφου 2.

2. α. Ο τύπος του παραβόλου, τα αναγραφόμενα σε αυτό στοιχεία εργοδότη και εργαζόμενου, οι ασφαλιστικές εισφορές, τα τεχνικά χαρακτηριστικά διασφάλισης της γνησιότητας του, της διαδικασίας που θα τηρηθεί για την είσπραξη και απόδοση των εισφορών στον Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια ή στοιχείο για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού, καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ύστερα από γνώμη του Ε.Φ.Κ.Α. και του ΟΓΑ.

β. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Αγροτικής Ανάπτυξης και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την προσμέτρηση των δαπανών που προκύπτουν από το παράβολο στα έξοδα των αγροτών, για τον υπολογισμό του φορολογητέου εισοδήματός τους, και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Άρθρο 43
Προθεσμία καταβολής ασφαλιστικών εισφορών

1. Οι ασφαλιστικές εισφορές των ασφαλισμένων που προέρχονται από τον ΟΑΕΕ, το Ε.Τ.Α.Α. και τον ΟΓΑ, ελευθέρων επαγγελματιών και εμμίσθων, καταβάλλονται εντός των προβλεπόμενων από τις οικείες διατάξεις προθεσμιών και, σύμφωνα με την ισχύουσα μέχρι 31.12.2016 για κάθε φορέα διαδικασία.

2. Από 1.1.2017 οι ασφαλιστικές εισφορές των ασφαλισμένων, ελευθέρων επαγγελματιών και εμμίσθων, που έως την έναρξη ισχύος του παρόντος υπάγονταν στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ και του Ε.Τ.Α.Α., καθώς και των προσώπων του άρθρου 40 καταβάλλονται ανά τακτικά περιο-

δικά διαστήματα, που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σε εναρμόνιση με την καταβολή των φόρων. Εάν δεν εξοφληθούν εμπροθέσμως οι ασφαλιστικές εισφορές θεωρούνται καθυστερούμενες και βαρύνονται με τις νόμιμες προσαυξήσεις.

3. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος.

Άρθρο 44
Εισφορές υγειονομικής περίθαλψης συνταξιούχων

Η παρ. 31 του άρθρου 1 του ν. 4334/2015 (Α΄ 80) η οποία με τις διατάξεις της περίπτωσης 2, υποπαράγραφος Ε2 της παραγράφου Ε του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α΄ 94) αναριθμήθηκε σε παρ. 30, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«30. α) Από την 1.7.2016 η εισφορά υγειονομικής περίθαλψης υπέρ ΕΟΠΥΥ των συνταξιούχων που καλύπτονται για παροχές ασθένειας σε είδος από τον ΕΟΠΥΥ καθορίζεται σε ποσοστό 6%, και υπολογίζεται επί του καταβαλλόμενου ποσού κύριας σύνταξης αφού αφαιρεθούν τα ποσά που αντιστοιχούν στην Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων κύριας ασφάλισης υπέρ ΑΚΑΓΕ.

Σε περίπτωση συρροής περισσότερων της μίας κύριων συντάξεων στο ίδιο πρόσωπο, το ως άνω ποσοστό ύψους 6% υπολογίζεται στο άθροισμα των καταβαλλόμενων συντάξεων, ανεξαρτήτως αιτίας και αφού αφαιρεθούν τα ποσά που αντιστοιχούν στην Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων του άρθρου 38 του ν. 3863/2010 (Α΄115), όπως ισχύει, και των παραγράφων 11 και 12 του άρθρου 44 του ν. 3986/2011 (Α΄152), όπως ισχύει.

Στην περίπτωση κατά την οποία συνταξιούχοι λαμβάνουν σύνταξη και αποδοχές από μισθωτή εργασία ή από άσκηση επαγγέλματος ή απασχόλησης, καταβάλλεται το προβλεπόμενο ποσοστό εισφοράς υπέρ υγειονομικής περίθαλψης επί της συντάξεως που λαμβάνουν, καθώς και επί των πάσης φύσεως αποδοχών ή επί του μηνιαίου εισοδήματός τους.

β) Από την 1.1.2016 παρακρατείται εισφορά 6% υπέρ ΕΟΠΥΥ από τις επικουρικές συντάξεις, των συνταξιούχων που καλύπτονται για παροχές ασθένειας σε είδος από τον ΕΟΠΥΥ υπολογιζόμενης επί του καταβαλλόμενου ποσού της σύνταξης αφού αφαιρεθούν τα ποσά που αντιστοιχούν στην Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων επικουρικής ασφάλισης υπέρ ΑΚΑΓΕ.

Σε περίπτωση συρροής περισσότερων, της μίας επικουρικής, συντάξεων στο ίδιο πρόσωπο, το ως άνω ποσοστό ύψους 6% υπολογίζεται στο άθροισμα των καταβαλλόμενων συντάξεων, ανεξαρτήτως κατηγορίας και αντιστοιχούν στην Ειδική Εισφορά Συνταξιούχων Επικουρικής Ασφάλισης του άρθρου 44, παρ.13 του ν. 3986/2011 (Α΄152), όπως ισχύει.»

Άρθρο 45
Κοινό μητρώο εισφορών και φόρου εισοδήματος

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης θεσπίζεται κοινό μητρώο των υπόχρεων καταβολής ασφαλιστικών εισφορών και φόρου εισοδήματος στο οποίο ενσωματώνονται και εναρμονίζονται οι διαδικασίες εγγραφής, δήλωσης, πληρωμής και βεβαίωσης καταβολής του φόρου εισοδήματος και των ασφαλιστικών εισφορών.

2. Με την ίδια απόφαση, η οποία πρέπει να εκδοθεί εντός του 2016, καθορίζονται οι κανόνες και οι διαδικασίες συγκρότησης και λειτουργίας του κοινού μητρώου, ο υπεύθυνος φορέας λειτουργίας, οι αρμοδιότητες των εμπλεκόμενων φορέων, τομέων και κλάδων οι προσαρμογές στα πληροφοριακά συστήματα και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 1.

3. Από 1.7.2016 οι ασφαλιστικές εισφορές του πάσης φύσεως προσωπικού του Δημοσίου, των Ο.Τ.Α. α΄ και β΄ βαθμού και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου συμπεριλαμβανομένων των δικαστών και δημόσιων λειτουργών, των αιρετών οργάνων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των κληρικών, των στρατιωτικών και του πάσης φύσεως ένστολου προσωπικού και όλων των απασχολουμένων στο Δημόσιο, στα Ν.Π.Δ.Δ. και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση με οποιουδήποτε τύπου σύμβαση έμμισθης εντολής ή μίσθωσης έργου ή παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών, δηλώνονται και καταβάλλονται σε μηνιαία βάση, από την Ενιαία Αρχή Πληρωμής μέσω Αναλυτικής Περιοδικής Δήλωσης.

4. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και των συναρμόδιων Υπουργών καθορίζονται οι κανόνες και οι διαδικασίες περιοδικής δήλωσης και καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών, η δομή και το περιεχόμενο των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων, ο υπεύθυνος φορέας λήψης των Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων, οι αρμοδιότητες των εμπλεκόμενων φορέων, τομέων και κλάδων οι προσαρμογές στα πληροφοριακά συστήματα, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 46
Αντικειμενικό σύστημα τεκμαρτού υπολογισμού εισφορών

1. Με Προεδρικό Διάταγμα, κατόπιν πρότασης του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγυης, μπορεί να θεσπίζεται αντικειμενικό σύστημα τεκμαρτού υπολογισμού του ελάχιστου απαιτούμενου αριθμού ημερομισθίων και ποσού εισφορών για κατηγορίες ή κλάδους επιχειρήσεων κατά μήνα λειτουργίας της επιχείρησης ή άλλο χρονικό διάστημα και ανάλογα με τις εκτελούμενες εργασίες. Η προσδιοριζόμενη κατά το σύστημα αυτό δαπάνη αποτελεί το ελάχιστο οφειλόμενο ποσό για ασφαλιστικές εισφορές κατά μαχητό τεκμήριο. Επιπλέον, καθορίζεται το αντικειμενικό σύστημα τεκμαρτού υπολογισμού για κάθε κατηγορία επιχειρήσεων, η διαδικασία είσπραξης των επιπλέον των δηλωθέντων ποσών εισφορών και κάθε αναγκαίο για την εφαρμογή του παρόντος ειδικότερο ζήτημα.

2. Σε περίπτωση κατά την οποία το παραπάνω ελάχιστο τεκμαρτό ποσό είναι μεγαλύτερο από τα δηλωθέντα από τον εργοδότη ημερομίσθια ο εργοδότης δύναται να αμφισβητήσει τον υπολογισμό υποβάλλοντας εντός διμήνου από την υποβολή της Α.Π.Δ. του αντίστοιχου διαστήματος τους ισχυρισμούς του και κάθε αναγκαίο απο-

δεικτικό στοιχείο. Σε περίπτωση που δεν αμφισβητηθεί ο υπολογισμός ή δεν γίνουν δεκτές οι αντιρρήσεις του εργοδότη το επιπλέον δηλωθέν ποσό συμψηφίζεται με οφειλόμενες εισφορές για ασφαλιστική τακτοποίηση συγκεκριμένων προσώπων αν διαπιστωθεί μεταγενέστερα ότι αυτοί απασχολήθηκαν στις εργασίες του συγκεκριμένου εργοδότη κατά την ίδια περίοδο. Αν ο εργοδότης απασχολεί εργαζόμενους μερικής απασχόλησης το επιπλέον ποσό δύναται επιπλέον να συμψηφισθεί με το απαιτούμενο για τους ίδιους εργαζόμενους ποσό εισφορών για πλήρη απασχόληση.

3. Η καταβολή των ελάχιστων εισφορών βάσει του αντικειμενικού συστήματος της παρούσας παραγράφου δεν απαλλάσσει τον εργοδότη από την καταβολή επιπλέον εισφορών και των σχετικών προσαυξήσεων και ποινών αν διαπιστωθεί απασχόληση επιπλέον από την προβλεπόμενη για την συγκεκριμένη κατηγορία επιχειρήσεων.

4. Το αντικειμενικό σύστημα τεκμαρτού υπολογισμού ρυθμίζεται με βάση πρόσφορα κριτήρια υπολογισμού της ελάχιστης εργατικής απασχόλησης όπως είναι ιδίως το είδος της επιχείρησης, το μέγεθος της εγκατάστασης, το ωράριο λειτουργίας, η τυχόν εποχιακή φύση της λειτουργίας της επιχείρησης, ο κύκλος εργασιών, οι αναγκαίες για την εκτέλεση των εργασιών ειδικότητες, η γεωγραφική θέση της επιχείρησης, η τυχόν εισφορά προσωπικής απασχόλησης από τον εργοδότη ή τους εταίρους εργοδοτικής επιχείρησης.

Άρθρο 47
Μετοχικά Ταμεία

1. Η χορήγηση παροχών από το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.), αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, καθώς και τα Μετοχικά Ταμεία Στρατού, Αεροπορίας και Ναυτικού, αρμοδιότητας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, χρηματοδοτείται αποκλειστικά από τις καταθέσεις των μετόχων και από τα περιουσιακά στοιχεία των ταμείων. Αποκλείεται οποιαδήποτε μεταφορά πόρων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, με εξαίρεση τους πόρους έκτακτης χρηματοδότησης των μερισμάτων των εν δυνάμει μερισματούχων, των οποίων οι αιτήσεις εκκρεμούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

2. Η υποπερίπτωση Ε΄ της περίπτωσης 3 της υποπαραγράφου ΙΑ.2 της παραγράφου ΙΑ του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014 (Α΄ 85) και η παρ. 2 του άρθρου 220 του ν. 4281/2014 (Α' 160) καταργούνται.

Άρθρο 48
Διατάξεις Μ.Τ.Π.Υ.

1. Το άρθρο 49 του π.δ. 422/1981 (Α΄ 114), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το μηνιαίο μέρισμα (Μ) των μετόχων του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.) καθορίζεται ίσο με το άθροισμα (Μ = Μ.α + Μ.β):

α) του βασικού μισθού επί το χρόνο συμμετοχής στην ασφάλιση του Μ.Τ.Π.Υ., αναγόμενο σε έτη, επί τον ετήσιο συντελεστή αναπλήρωσης (Σ), σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο: Υπομέρισμα Μ.α = ΒΜ * ΧΣ * Σ,

β) των λοιπών αποδοχών επί το χρόνο συμμετοχής στην ασφάλιση του Μ.Τ.Π.Υ., για τον οποίο διενεργήθηκε επί κάθε είδους των αποδοχών αυτών και αποδόθηκε στο Μ.Τ.Π.Υ. η προβλεπόμενη κράτηση από την περίπτωση Α΄ της παρ. 1 του άρθρου 26 του π.δ. 422/1981, όπως εκάστοτε ισχύει, υπέρ του Μ.Τ.Π.Υ., αναγόμενο σε έτη, επί τον ετήσιο συντελεστή αναπλήρωσης (Σ), σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο (ο οποίος μπορεί να δημιουργήσει περισσότερα υπομερίσματα Μ.β ανάλογα με το κατά περίπτωση επίδομα ή αποζημίωση): Υπομέρισμα Μ.β = ΛΑ * ΧΣ * Σ.

Στους ανωτέρω τύπους νοούνται τα εξής: Μ = μηνιαίο μέρισμα, Μ.α =α΄ υπομέρισμα, Μ.β = β΄ υπομέρισμα, ΒΜ = βασικός μισθός, ΛΑ = λοιπές αποδοχές, ΧΣ = χρόνος συμμετοχής στην ασφάλιση του Μ.Τ.Π.Υ., για τον οποίο διενεργήθηκε επί κάθε είδους αποδοχών και αποδόθηκε στο Μ.Τ.Π.Υ. η προβλεπόμενη κράτηση από την περίπτωση Α΄ της παρ. 1 του άρθρου 26 του π.δ. 422/1981, όπως εκάστοτε ισχύει, υπέρ του Μ.Τ.Π.Υ., αναγόμενος σε έτη, Σ = ετήσιος συντελεστής αναπλήρωσης.

2. α) Ως βασικός μισθός (ΒΜ) για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου νοείται το τμήμα εκείνο των συντάξιμων αποδοχών του άρθρου 7 του παρόντος νόμου, το οποίο αφορά τον βασικό μισθό και το τυχόν επίδομα χρόνου υπηρεσίας βάσει των οποίων κανονίσθηκε το πρώτον νομίμως η σύνταξη κύριας ασφάλισης του μετόχου, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις.

β) Ως λοιπές αποδοχές (ΛΑ) για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου νοείται το τμήμα εκείνο των συντάξιμων αποδοχών του άρθρου 7 του παρόντος νόμου το οποίο αφορά τις επιπλέον του βασικού μισθού (ΒΜ), λοιπές αποδοχές (επιδόματα, αποζημιώσεις κ.λπ.) βάσει των οποίων κανονίσθηκε το πρώτον νομίμως η σύνταξη κύριας ασφάλισης του μετόχου, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις και με την προϋπόθεση ότι επί των αποδοχών αυτών διενεργήθηκε και αποδόθηκε στο Μ.Τ.Π.Υ. η προβλεπόμενη κράτηση, σύμφωνα με την περίπτωση Α΄ της παρ. 1 του άρθρου 26 του π.δ. 422/1981, όπως εκάστοτε ισχύει, υπέρ του Μ.Τ.Π.Υ. και για όσο χρόνο διενεργήθηκε και αποδόθηκε.

3. Ο ετήσιος συντελεστής αναπλήρωσης (Σ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου αναπροσαρμόζεται εντός του πρώτου δεκαπενθημέρου κάθε έτους με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, μετά από σύμφωνη γνώμη του Γενικού Διευθυντή Οικονομικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ως το γινόμενο του ετήσιου συντελεστή αναπλήρωσης 0,215% επί το πηλίκο των εκτιμώμενων ετήσιων εσόδων αφαιρουμένων των διοικητικών εξόδων, προς τις αντίστοιχες παροχές τρέχοντος έτους, προκειμένου να αποφεύγεται η δημιουργία ετήσιων ελλειμμάτων σε ταμειακή και δεδουλευμένη βάση.

4. Τα δικαιούμενα από το Μ.Τ.Π.Υ. μερίσματα όσων έχουν εξέλθει της Υπηρεσίας μέχρι την προηγούμενη της δημοσίευσης του παρόντος αναπροσαρμόζονται με απόφαση του Δ.Σ. του Μ.Τ.Π.Υ., με βάση τον τύπο υπολογισμού του μερίσματος, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, και τα στοιχεία του προσωπικού μητρώου των μετόχων.

Τα οικονομικά αποτελέσματα της αναπροσαρμογής αυτής αρχίζουν από 1.1.2016. Η διαφορά μεταξύ του

προκύπτοντος από την αναπροσαρμογή νέου μερίσματος και του αθροίσματος του προ της αναπροσαρμογής παλαιού μερίσματος και της προσωπικής διαφοράς της παρ. 2 του άρθρου 3 του ν. 3336/2005, η οποία δεν διατηρείται, με κανέναν τρόπο δεν αναζητείται από τους μερισματούχους και παραμένει στο Μ.Τ.Π.Υ. υπέρ των μελλοντικών γενεών μερισματούχων του.

Για όσους εξήλθαν από την υπηρεσία μέχρι και τις 19.4.2005, ως βασικός μισθός (ΒΜ) για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου νοείται ο βασικός μισθός και το επίδομα χρόνου υπηρεσίας, με βάση τα οποία πραγματοποιήθηκε νομίμως ανά μερισματούχο η προβλεπόμενη από την παρ. 2 του άρθρου 3 του ν. 3336/2005 πρώτη αναπροσαρμογή των μερισμάτων τους.

Για όσους εξήλθαν από την υπηρεσία από τις 20.4.2005 μέχρι και τις 31.10.2011, για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου ως βασικός μισθός (ΒΜ) νοείται ο βασικός μισθός και το επίδομα χρόνου υπηρεσίας που έφερε νομίμως ο μέτοχος κατά την έξοδό του από την υπηρεσία.

Για όσους εξήλθαν από την υπηρεσία από τις 01.11.2011 μέχρι και τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου το υπομέρισμα Μ.α καθορίζεται ίσο με το άθροισμα των υπομερισμάτων Μ.α.1 και Μ.α.2, τα οποία φέρουν ως βασικό μισθό (ΒΜ), για το διάστημα υπηρεσίας έως 31.10.2011, το βασικό μισθό και το τυχόν επίδομα χρόνου υπηρεσίας που έφερε νομίμως ο υπάλληλος την 31.10.2011 και, για το διάστημα υπηρεσίας από 1.11.2011 μέχρι και την έξοδο από την υπηρεσία, το βασικό μισθό και το τυχόν επίδομα χρόνου υπηρεσίας που έφερε νομίμως ο υπάλληλος κατά την έξοδό του από την υπηρεσία, αντιστοίχως.

Για όσους εξήλθαν από την υπηρεσία από τις 20.4.2005 μέχρι και τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου ως λοιπές αποδοχές (ΛΑ) νοούνται οι λοιπές αποδοχές (επιδόματα, αποζημιώσεις κ.λπ.) επί των οποίων διενεργήθηκε και αποδόθηκε στο Μ.Τ.Π.Υ. η προβλεπόμενη κράτηση, σύμφωνα με την περίπτωση Α΄ της παρ. 1 του άρθρου 26 του π.δ. 422/1981, όπως εκάστοτε ισχύει, υπέρ του Μ.Τ.Π.Υ. και για όσο χρόνο διενεργήθηκε και αποδόθηκε.

5. Αποκλείεται ο καθορισμός κατώτατου ορίου μερίσματος. Τα δικαιούμενα από το Μ.Τ.Π.Υ. μερίσματα όσων έχουν εξέλθει της Υπηρεσίας, μέχρι την προηγούμενη της δημοσίευσης του παρόντος, τα οποία υπολογίστηκαν με βάση διατάξεις περί κατώτατου ορίου μερίσματος, αναπροσαρμόζονται, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 1 έως 4 του παρόντος άρθρου.»

2. Στο άρθρο 40 του π.δ. 422/1981 (Α΄ 114), όπως ισχύει, προστίθεται νέα παράγραφος 4 ως εξής:

«4. α) Εάν ο μέτοχος συνταξιοδοτηθεί προτού συμπληρώσει το ελάχιστο όριο συμμετοχής στο Μ.Τ.Π.Υ. για απονομή μερίσματος, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, δικαιούται, εφάπαξ επιστροφή των ατομικών του κρατήσεων, εφόσον έχει ελάχιστο όριο συμμετοχής στο ταμείο τουλάχιστον τριών (3) ετών, δεν έχει αναγνωρίσει ή εξαγοράσει το υπόλοιπο χρονικό διάστημα μέχρι συμπλήρωσης του ελάχιστου ορίου συμμετοχής και δεν έχει επιτύχει την απονομή συντάξεως ή μερίσματος με την εφαρμογή των διατάξεων του ν.δ. 4202/1961 και του ν. 3232/2004, όπως ισχύουν, με το Μ.Τ.Π.Υ. είτε ως απονέμοντα είτε ως συμμετέχοντα οργανισμό. Μετά την είσπραξη των κρατήσεων από το μέτοχο δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις περί αναγνώρισης και εξαγοράς χρόνου συμμετοχής στο Μ.Τ.Π.Υ. και οι διατάξεις του ν.δ. 4202/1961 (Α΄ 175) και του ν. 3232/2004 (Α΄ 48), όπως ισχύουν, με το Μ.Τ.Π.Υ. είτε ως απονέμοντα είτε ως συμμετέχοντα οργανισμό.

β) Ο τρόπος υπολογισμού, καθώς και ο τρόπος καταβολής της εφάπαξ επιστροφής της προηγουμένης περιπτώσεως καθορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, μετά από σύμφωνη γνώμη του Γενικού Διευθυντή Οικονομικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

γ) Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται σε μετόχους που απομακρύνονται από την υπηρεσία με οποιοδήποτε τρόπο, με εξαίρεση την περίπτωση του θανάτου, μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου».

3. Η παρ. 1 του άρθρου 44 του π.δ. 422/1981 (Α΄ 114), όπως ισχύει, τροποποιείται ως εξής:

«1. Το δικαίωμα προς απονομή μερίσματος αρχίζει:

α) Για τους μετόχους από την επομένη της διακοπής της μισθοδοσίας του μετόχου.

β) Για τους χήρους/τις χήρες και τα ορφανά τέκνα του εν υπηρεσία αποβιώσαντος μετόχου, από την επομένη του θανάτου του ή της διακοπής της μισθοδοσίας του κατά περίπτωση.

γ) Για τους χήρους/τις χήρες και τα ορφανά τέκνα του υπό μέρισμα μετόχου από την επομένη της παρόδου τριμήνου από την επέλευση του θανάτου του.»

4. Η παρ. 4 του άρθρου 44 του π.δ. 422/1981 (Α΄114), όπως ισχύει, τροποποιείται ως εξής:

«4. Ο χήρος/χήρα δικαιούται μέρισμα εφόσον έχει συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας του κατά το χρόνο θανάτου του μετόχου. Εφόσον έχει συμπληρώσει το 52ο έτος της ηλικίας του/της κατά τον ως άνω χρόνο, δικαιούται μέρισμα για διάστημα τριών (3) ετών, μετά την πάροδο των οποίων η καταβολή σύνταξης αναστέλλεται μέχρι τη συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας του/της. Εφόσον δεν έχει συμπληρώσει το 52ο έτος της ηλικίας του/της κατά τον ως άνω χρόνο, δικαιούται μέρισμα για διάστημα τριών (3) ετών. Οι ανωτέρω περιορισμοί δεν εφαρμόζονται εφόσον και για όσο χρόνο ο χήρος/χήρα, κατά τον ως άνω χρόνο, έχει τέκνο ή τέκνα που υπάγονται στιςν παραγράφους 5 και 6 του παρόντος, όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν, ή είναι ανίκανος για την άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος κατά ποσοστό 67% και άνω. Η καταβολή του μερίσματος παύει αν ο χήρος/χήρα τελέσει νέο γάμο.»

5. Η παρ. 5 του άρθρου 44 του π.δ. 422/1981 (Α΄114), όπως ισχύει, τροποποιείται ως εξής:

«5. Τα ορφανά τέκνα των μετόχων δικαιούνται μέρισμα, εφόσον είναι ανήλικα και άγαμα. Η ενηλικίωση επέρχεται με τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας.

Τα ορφανά τέκνα των μετόχων που φοιτούν σε ανώτατες και ανώτερες σχολές της ημεδαπής ή ισότιμες της αλλοδαπής, δικαιούνται μέρισμα μέχρι το τέλος των σπουδών τους και πάντως όχι πέρα από τη συμπλήρωση του 24ου έτους της ηλικίας τους, εφόσον είναι άγαμα. Το μέρισμα καταβάλλεται με την προσκόμιση σε ετήσια βάση πιστοποιητικού της οικείας σχολής, από το οποίο

προκύπτει η κανονική φοίτηση του σπουδαστή.»

6. Η παρ. 6 του άρθρου 44 του π.δ. 422/1981 (Α΄ 114), όπως ισχύει, τροποποιείται ως εξής:

«6. Με τα ανήλικα τέκνα εξομοιούνται και τα ενήλικα άγαμα ορφανά, εφόσον είναι ανίκανος για την άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος κατά ποσοστό 67% και άνω.»

7. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 45 του π.δ. 422/1981 (Α΄114), όπως ισχύει, τροποποιείται ως εξής:

«Κατ` εξαίρεση, αποκτούν δικαίωμα μερίσματος και τα ενήλικα τέκνα, εφόσον πληρούνται, ανάλογα με την περίπτωση, οι προϋποθέσεις της παραγράφου 5 του προηγούμενου άρθρου.»

8. Η πα. 1 του άρθρου 46 του π.δ. 422/1981 (Α΄ 114), όπως ισχύει, τροποποιείται ως εξής:

«1. Τα μερίσματα των κατονομαζομένων στην παράγραφο 1 του προηγουμένου άρθρου δικαιούχων χήρου/χήρας ή ορφανών ορίζονται στο ήμισυ του μερίσματος, το οποίο λάμβανε ή είχε δικαίωμα να λάβει ο αποβιώσας μέτοχος. Ορίζονται δε στα πέντε όγδοα αυτού για όσους έχουν ένα ανήλικο τέκνο και στα τρία τέταρτα αυτού για όσους έχουν περισσότερα του ενός ανήλικα τέκνα, καθώς και για περισσότερα του ενός ορφανά τέκνα.»

9. Η παρ. 2 του άρθρου 47 του π.δ. 422/1981 (Α΄ 114), όπως ισχύει, τροποποιείται ως εξής:

«2. Ο χήρος/η χήρα και τα ορφανά, στην πρώτη αίτησή τους για την απονομή μερίσματος, οφείλουν να επισυνάψουν πιστοποίηση της αρμοδίας αρχής για την ημέρα επέλευσης του θανάτου του δικαιούχου μετόχου, της ταυτότητας του αιτούντος, του ονόματος και της ηλικίας των επιζώντων τέκνων, καθώς και ότι ο χήρος/η χήρα δεν είχε διαζευχθεί.»

10. Στο τέλος του άρθρου 4 του ν.1395/1983 (Α΄125), όπως έχει αντικατασταθεί και ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν εφαρμογή και στους υπαλλήλους - μετόχους του Μ.Τ.Π.Υ. που έχουν υποστεί μεταμόσχευση μυελού των οστών ή συμπαγών οργάνων (καρδιά, πνεύμονες, ήπαρ, πάγκρεας και νεφροί), εφόσον για τις περιπτώσεις αυτές συντρέχει ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 67%.»

11. Η παρ. 2 του άρθρου 39 και η παρ. 4 του άρθρου 45 του π.δ. 422/1981 (Α΄ 114), όπως ισχύουν, καθώς και κάθε άλλη καταστατική διάταξη που προβλέπει διαφορετικά από τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο, καταργούνται.

12. Αιτήσεις για κανονισμό ή μεταβίβαση μερίσματος του Μ.Τ.Π.Υ., οι οποίες έχουν υποβληθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, εξετάζονται με βάση τις προϊσχύουσες αυτού διατάξεις και στη συνέχεια τα μερίσματα αυτά αναπροσαρμόζονται, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 49 του π.δ. 422/1981 (Α΄ 114), όπως αυτό αντικαθίσταται με τον παρόντα νόμο.

13. Στα πρόσωπα που έχουν καταστεί δικαιούχοι μερίσματος μέχρι την έναρξη εφαρμογής του παρόντος και δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για απονομή μερίσματος, σύμφωνα με το π.δ. 422/1981 (Α΄ 114), όπως τροποποιείται με το παρόν άρθρο, παύει να καταβάλλεται μέρισμα από την πρώτη του μήνα που έπεται της έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου και εφεξής.

Άρθρο 49

Πρόσθετοι πόροι Ασφαλιστικού Συστήματος

Στους πόρους Ε.Φ.Κ.Α. από 1.1.2017 συμπεριλαμβάνονται οι εξής:

1. Τα ποσά των επιβληθέντων προστίμων των άρθρων 23 και 24 του ν. 3996/2011, όπως αυτά ισχύουν, με εξαίρεση το ποσοστό 20% που αποτελεί έσοδο του προϋπολογισμού του σώματος επιθεώρησης εργασίας, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 14 του ν. 3996/2011.

2. Το 20% των εσόδων που προκύπτουν από την εκποίηση και εκμετάλλευση ακινήτων του Δημοσίου ή των Ν.Π.Δ.Δ. ή των δημοσίων επιχειρήσεων των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ., εξαιρουμένων όσων έχουν μεταβιβαστεί στο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με το ν. 3986/2011, όπως ισχύει.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών ρυθμίζεται κάθε άλλη αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος λεπτομέρεια.

Άρθρο 50
Ευθύνη διοικούντων προσώπων νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων για ληξιπρόθεσμες οφειλές προς εργαζομένους

1. Οι παράγραφοι 1, 2, και 4 του άρθρου 31 του ν. 4321/2015 (Α΄32) εφαρμόζονται αναλογικά και για κάθε είδους ληξιπρόθεσμη και μη παραγεγραμμένη απαίτηση των εργαζομένων των νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων που πηγάζουν από τις συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας που έχουν συνάψει οι πρώτοι με αυτές και έχουν επιδικασθεί με εκτελεστές δικαστικές αποφάσεις.

2. Προστίθεται νέα παράγραφος 6, ως εξής:

«6. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 4 για την προσωπική, αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη των προσώπων της παραγράφου 1, στις περιπτώσεις ληξιπρόθεσμων απαιτήσεων των εργαζομένων των νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων, οι οποίες πηγάζουν από τις συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας που έχουν συνάψει οι πρώτοι με αυτές, καταλαμβάνουν και απαιτήσεις γεγενημένες πριν την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, εάν η παραγραφή συμπληρώνεται μετά την έναρξη ισχύος του.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄
ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Άρθρο 51
Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης – Σύσταση - Σκοπός

1. Συνιστάται Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία «Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης», αποκαλούμενο στο εξής «Ε.Φ.Κ.Α.», το οποίο τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και έχει την έδρα του στην Αθήνα.

Από 1.1.2017, οπότε και αρχίζει η λειτουργία του ως φορέα κύριας κοινωνικής ασφάλισης, εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. αυτοδίκαια οι υφιστάμενοι φορείς κύριας κοινωνικής ασφάλισης, σύμφωνα με τα άρθρα 53 επ. και ο Ε.Φ.Κ.Α. καθίσταται οιονεί καθολικός διάδοχος αυτών.

Το Ν.Α.Τ. και ο Ο.Γ.Α. εξακολουθούν, και μετά την κατά τα ως άνω ένταξή τους, να διατηρούν αυτοτελή νομική προσωπικότητα για την άσκηση των μη ασφαλιστικών τους αρμοδιοτήτων ειδικά ως προς το Δημόσιο, περιέρχονται στον Ε.Φ.Κ.Α. οι εν γένει αρμοδιότητες που αφορούν στις συντάξεις του Δημοσίου, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 53, με την επιφύλαξη των οριζομένων στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 του παρόντος.

2. Σκοπός του Ε.Φ.Κ.Α. είναι η κάλυψη των υπακτέων στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α. προσώπων για τους ασφαλιστικούς κινδύνους που προβλέπονται από την οικεία νομοθεσία με την προβλεπόμενη στο νόμο αυτόν χορήγηση: α) μηνιαίας κύριας σύνταξης, λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου στους ασφαλισμένους ή/και στα μέλη της οικογενείας τους, β) παροχών ασθένειας σε χρήμα, γ) ειδικών προνοιακών επιδομάτων και δ) κάθε άλλης παροχής σε χρήμα ή υπηρεσιών, για τις οποίες καθίσταται αρμόδιος ο Ε.Φ.Κ.Α..

Άρθρο 52
Οργανισμός του Ε.Φ.Κ.Α.

1. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μέχρι 31.12.2016, ύστερα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) του Ε.Φ.Κ.Α. και πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, καταρτίζεται ο Οργανισμός του Ε.Φ.Κ.Α., με τον οποίο ρυθμίζονται:

α. Η διάρθρωση των υπηρεσιών του σε οργανικές μονάδες, η καθ' ύλην και η κατά τόπον κατανομή των αρμοδιοτήτων των υπηρεσιών που τον συγκροτούν σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο, καθώς και θέματα λειτουργίας και αρμοδιότητάς τους.

β. Οι αρμοδιότητες των Γενικών Διευθύνσεων, οι επιχειρησιακοί στόχοι των Διευθύνσεων και οι αρμοδιότητες των Τμημάτων και λοιπών οργανικών μονάδων.

γ. Οι κλάδοι του προσωπικού κατά κατηγορίες, ο αριθμός και η κατανομή των θέσεων του προσωπικού σε κλάδους και ειδικότητες στην κεντρική και στις κατά τόπους υπηρεσίες του, καθώς και τα τυπικά προσόντα διορισμού ή πρόσληψης κατά κλάδο και ειδικότητα.

δ. Η γενική περιγραφή καθηκόντων κάθε θέσης ευθύνης και τα τυπικά προσόντα των προϊσταμένων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κατόπιν αιτιολογημένης γνώμης του τελευταίου, ορίζονται κατά περίπτωση τα σχετικά με την κάθε θέση ευθύνης αποδεκτά βασικά πτυχία ή διπλώματα, εφόσον αυτό απαιτείται, καθώς και τυχόν πρόσθετα προσόντα που απαιτούνται για την πλήρωση κάθε θέσης ευθύνης.

ε. Η σύσταση ή συγχώνευση ή κατάργηση υπηρεσιών ή οργανικών μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και η κατάργηση ή μεταφορά των αρμοδιοτήτων τους σε άλλες υπηρεσίες ή οργανικές μονάδες του.

στ. Η σύσταση νέων θέσεων προσωπικού, καθώς και η κατάργηση, κατά κατηγορία και κλάδο, υφιστάμενων θέσεων που πλεονάζουν.

ζ. Η σύσταση κλάδων κατά κατηγορίες, καθώς και η συγχώνευση ή κατάργηση υφισταμένων με δυνατότητα κατάργησης αντίστοιχων οργανικών θέσεων.

η. Η μεταφορά θέσεων προσωπικού σε άλλους κλάδους, υφιστάμενους ή νέους, της ίδιας ή άλλης κατηγορίας, καθώς και η ρύθμιση θεμάτων ένταξης υπηρετούντων υπαλλήλων σε νέους κλάδους της ίδιας κατηγορίας, που προκύπτουν με σύσταση ή συγχώνευση υφισταμένων.

θ. Κάθε άλλο θέμα σχετικό με την οργάνωση, στελέχωση, αρμοδιότητες και λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α..

2.α. Από την έναρξη ισχύος του Οργανισμού του Ε.Φ.Κ.Α. συνιστώνται στο φορέα με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κατόπιν πρότασης του Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α., Διοικητικές Επιτροπές, με αρμοδιότητα, μεταξύ άλλων, την εξέταση ενδικοφανών προσφυγών. Η σύνθεση και οι λοιπές αρμοδιότητες των Επιτροπών αυτών καθορίζονται με την ίδια ως άνω απόφαση. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται, κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων, η αποζημίωση των συμμετεχόντων στις εν λόγω επιτροπές.

β. Μέχρι τη σύσταση των επιτροπών της περίπτωσης α΄ της παραγράφου αυτής, συνεχίζουν να λειτουργούν οι Διοικούσες Επιτροπές του Ε.Τ.Α.Α., μόνο όσον αφορά στην εξέταση και λήψη απόφασης επί αιτήσεων θεραπείας, οι Τοπικές Διοικητικές Επιτροπές του Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. και του Ο.Α.Ε.Ε., καθώς και τα αρμόδια όργανα του άρθρου 40 του Καταστατικού Ασφάλισης και Συνταξιοδότησης Αγροτών, όπως ισχύει. Τα ως άνω όργανα αποτελούν Διοικητικές Επιτροπές του Ε.Φ.Κ.Α. και διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις εφαρμοζόμενες αναλόγως. Αντίστοιχα, για υποθέσεις αρμοδιότητας των λοιπών εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, στους οποίους προβλέπεται μέχρι την ως άνω ένταξή τους διαδικασία ενδικοφανών προσφυγών, αυτές εξετάζονται, μέχρι τη σύσταση των εν λόγω επιτροπών, από το Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α..

γ. Οι διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 3863/2010 (Α΄ 115) αναφορικά με τη σύσταση και τη λειτουργία του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.) εξακολουθούν να εφαρμόζονται από τον Ε.Φ.Κ.Α..

3. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κατόπιν εισήγησης του Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α., καταρτίζεται Κανονισμός Ασφάλισης και Παροχών του Ε.Φ.Κ.Α., στη βάση πορίσματος Επιτροπής που θα συγκροτηθεί από τον ανωτέρω Υπουργό, καθώς και Κανονισμός Οικονομικής Οργάνωσης και Λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α..

Άρθρο 53
Ένταξη φορέων, κλάδων, τομέων και λογαριασμών στον Ε.Φ.Κ.Α.

1. Ο Ε.Φ.Κ.Α. αποτελείται από ένα (1) κλάδο κύριας ασφάλισης και λοιπών παροχών, στον οποίο εντάσσονται, σύμφωνα με τα ειδικώς οριζόμενα στο άρθρο 51 του παρόντος, οι παρακάτω φορείς, με τους κλάδους, τομείς και λογαριασμούς τους, πλην των αναφερόμενων στο Κεφάλαιο Στ΄, ως εξής:

Α. Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων – Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ.)

α. Κλάδος κύριας σύνταξης.

αα. Κλάδος κύριας σύνταξης ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

αβ. Τομέας Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ.

αγ. Λογαριασμός Ειδικού Κεφαλαίου ΙΚΑ - ΕΤΑΜ (πρώην ΤΑΠ – ΟΤΕ).

β. Κλάδος ασθένειας.

βα. Λογαριασμός Παροχών σε Χρήμα.

γ. Τομέας Ασφαλισμένων Δημοσίου.

δ. Τομέας Ασφαλισμένων Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων.

Β. Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (Ε.Τ.Α.Π. – Μ.Μ.Ε.).

α. Κλάδος κύριας ασφάλισης.

αα. Τομέας σύνταξης Προσωπικού Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

αβ. Τομέας ασφάλισης Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

αγ. Τομέας ασφάλισης Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου.

αδ. Τομέας ασφάλισης Ανταποκριτών Ξένου Τύπου.

αε. Τομέας ασφάλισης Φωτοειδησεογράφων και Εικονοληπτών Επικαίρων Τηλεόρασης.

αστ. Τομέας σύνταξης Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείου Αθηνών.

αζ. Τομέας σύνταξης Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείου Θεσσαλονίκης.

αη. Τομέας ασφάλισης Τεχνικών Τύπου Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

αθ. Τομέας Ασφάλισης Τεχνικών Ραδιοφώνου και Τηλεόρασης (ΤΑΤΕ-ΡΤ).

β. Κλάδος ανεργίας και δώρο.υ

βα. Λογαριασμός Ανεργίας Προσωπικού Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

βγ. Λογαριασμός Ανεργίας Τεχνικών Τύπου Αθηνών και Θεσσαλονίκης.

βδ. Λογαριασμός Δώρου Εορτών Εφημεριδοπωλών.

γ. Κλάδος Υγείας.

γα. Τομέας Υγείας Ιδιοκτητών, Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου.

γβ. Τομέας Υγείας Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείων Αθηνών.

γδ. Τομέας Υγείας Τεχνικών Τύπου Αθηνών.

γε. Λογαριασμός Παροχών σε Χρήμα Ε.Τ.Α.Π.-Μ.Μ.Ε..

Γ. Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολουμένων (Ε.Τ.Α.Α.).

α. Κλάδος Κύριας Ασφάλισης.

αα. Τομέας Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ), και η Ειδική Προσαύξηση.

αβ. Τομέας Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών (ΤΣΑΥ) και ο Κλάδος Μονοσυνταξιούχων.

αγ. Τομέας Ασφάλισης Νομικών και ο ειδικός κλάδος για τους δικαστικούς λειτουργούς και τους λειτουργούς του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που συστάθηκε με το άρθρο 39 του ν. 4075/2012.

β. Κλάδος Υγείας.

βα. Τομέας Υγείας Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων.

ββ. Τομέας Υγείας Υγειονομικών.

βγ. Τομέας Υγείας Δικηγόρων Αθηνών.

βδ. Τομέας Υγείας Δικηγόρων Πειραιά.

βε. Τομέας Υγείας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης.

βστ. Τομέας Υγείας Δικηγόρων Επαρχιών.

βζ. Τομέας Υγείας Συμβολαιογράφων.

βη. Λογαριασμός Παροχών σε Χρήμα Ε.Τ.Α.Α..

Δ. Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ).

α. Κλάδος Κύριας Ασφάλισης.

αα. Κλάδος Κύριας Ασφάλισης ΟΑΕΕ.

αβ. Τομέας Ασφάλισης Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτόρων.

β. Κλάδος Υγείας.

βα. Λογαριασμός Παροχών σε χρήμα.

Ε. Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), εκτός του Λογαριασμού Αγροτικής Εστίας.

α. Κλάδος Υποχρεωτικής Ασφάλισης του ν. 4169/1961.

β. Κλάδος Κύριας Ασφάλισης Αγροτών του ν. 2458/1997.

γ. Κλάδος Υγείας.

δ. Λογαριασμός Παροχών σε χρήμα.

ΣΤ. Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (Ν.Α.Τ.), συμπεριλαμβανομένου του Κεφαλαίου Δυτών και του Κεφαλαίου Ανεργίας - Ασθενείας Ναυτικών (ΚΑΑΝ).

Ζ. Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω..)

α. Κλάδος Υγείας.

αα. Τομέας Ασθένειας Προσωπικού ΟΤΕ (Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε.).

αβ. Τομέας Ασθένειας Προσωπικού ΗΣΑΠ (Τ.Α.Π.-Η.Σ.Α.Π.).

αγ. Τομέας Ασθένειας Προσωπικού ΗΛΠΑΠ (Τ.Α.Π.-ΗΛΠΑΠ).

αδ. Τομέας Ασθένειας Προσωπικού ΔΕΗ (Τ.Α.Π.-ΔΕΗ).

αε. Τομέας Ασθένειας Προσωπικού ΕΤΒΑ (Τ.Α.Π.-ΕΤΒΑ).

αστ. Τομέας Ασθένειας Προσωπικού Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος (Τ.Α.Π. - Ε.Τ.Ε.).

αζ. Τομέας Ασθένειας Προσωπικού Τραπεζών Πίστεως, Γενικής και Αμέρικαν Εξπρές (Τ.Α.Α.Π.Τ.Π.Γ.Α.Ε.).

αη. Τομέας Ασθένειας Προσωπικού Ασφαλιστικής Εταιρίας «ΕΘΝΙΚΗ» (Τ.Α.Π.Α.Ε. ΕΘΝΙΚΗ).

αθ. Λογαριασμός Παροχών σε Χρήμα Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω..

2. Στον κλάδο κύριας ασφάλισης και λοιπών παροχών περιέρχονται και οι εν γένει συνταξιοδοτικές αρμοδιότητες, οι οποίες ασκούνται κατά τη δημοσίευση του νόμου από τη Γενική Διεύθυνση Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

3. Στον ως άνω κλάδο κύριας ασφάλισης και λοιπών παροχών του Ε.Φ.Κ.Α. περιέρχονται και οι αρμοδιότητες των φορέων, κλάδων, τομέων και λογαριασμών πρόνοιας που δεν εντάσσονται σε αυτόν και αφορούν σε παροχές σε χρήμα. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται το ποσό του πάγιου πόρου του άρθρου 34 του ν. 2773/1999 (Α΄ 286), όπως επικαιροποιήθηκε με τα οριζόμενα στο άρθρο 132 του ν. 3655/2008 (Α΄ 58), καθώς και το ύψος του ποσού κάθε άλλου πόρου υπέρ του ΚΑΠ-ΔΕΗ που διατηρήθηκε με την παρ. 9 του άρθρου 44 του ν. 3863/2010 (Α΄ 115), το οποίο αποδίδεται στον Ε.Φ.Κ.Α. έναντι των παροχών σε χρήμα του Τμήματος Παροχών Πρόνοιας Ασφαλισμένων του πρώην Κ.Α.Π.-Δ.Ε.Η., τη χορήγηση των οποίων αναλαμβάνει, σύμφωνα με το παρόν ο Ε.Φ.Κ.Α..

Άρθρο 54
Κ.Ε.Α.Ο.

1. Από 1.1.2017 στον Ε.Φ.Κ.Α μεταφέρεται. και υπάγεται το Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (Κ.Ε.Α.Ο.) με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια και με την ίδια οργανωτική δομή και προσωπικό. Το Κ.Ε.Α.Ο. εποπτεύεται από το Διοικητή του Ε.Φ.Κ.Α. ή από Υποδιοικητή του μετά από εκχώρηση της αρμοδιότητας αυτής.

2. Το Κ.Ε.Α.Ο. εξακολουθεί να ασκεί τις αρμοδιότητές που προβλέπονται από τη νομοθεσία που το διέπει και λειτουργεί, σύμφωνα με αυτή.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που θα εκδοθεί μέχρι 31.7.2016 καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την ενοποίηση της είσπραξης ασφαλιστικών εισφορών και φορολογικών οφειλών.

Άρθρο 55
Ασφαλιστέα πρόσωπα

1. Στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α. υπάγονται υποχρεωτικά:

α. Οι μέχρι την ένταξη ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι και τα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών αυτών των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, καθώς και οι ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Δημοσίου και τα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών αυτών, οι οποίοι καθίστανται αντιστοίχως ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Ε.Φ.Κ.Α..

β. Όσοι για πρώτη φορά από την κατά τα ανωτέρω ένταξη των φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών αναλαμβάνουν ασφαλιστέα εργασία ή αποκτούν ασφαλιστέα ιδιότητα βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων αυτών, καθώς και τα προστατευόμενα μέλη των οικογενειών αυτών.

2. Οι ασφαλισμένοι των ανωτέρω εντασσόμενων φορέων, κλάδων, τομέων και λογαριασμών, καθώς και του Δημοσίου, εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτών, όπως ισχύουν, εκτός όσων ειδικά ορίζει με τις διατάξεις του ο παρόν νόμος.

Άρθρο 56
Πόροι

1. Πόρους του Ε.Φ.Κ.Α. αποτελούν:

α. Τα έσοδα από τις ασφαλιστικές εισφορές των ασφαλισμένων και εργοδοτών, οι πρόσοδοι περιουσίας, η απόδοση των κεφαλαίων και των αποθεματικών, καθώς και κάθε άλλο έσοδο και πόρος που θεσμοθετείται υπέρ αυτού.

β. Τα έσοδα από τις προβλεπόμενες εισφορές υπέρ των φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α., σύμφωνα με το άρθρο 56 του παρόντος, οι πρόσοδοι περιουσίας, καθώς και η απόδοση των κεφαλαίων και των αποθεματικών αυτών και κάθε άλλο έσοδο και πόρος που προβλέπεται από διάταξη νόμου.

2. Εισφορές και πάσης φύσεως πόροι που εισπράττονταν από τους εντασσόμενους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς του άρθρου 56 του παρόντος και αποδίδονταν σε τρίτους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς, εξακολουθούν να εισπράττονται από τον Ε.Φ.Κ.Α. και να αποδίδονται από αυτόν στους δικαιούχους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 57
Διοίκηση του Ε.Φ.Κ.Α.

1. Όργανα διοίκησης του Ε.Φ.Κ.Α. είναι: α) ο Διοικητής και β) το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.).

2. Συνιστάται στον Ε.Φ.Κ.Α. μία (1) θέση Διοικητή. Ο Διοικητής είναι κάτοχος πτυχίου ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος της ημεδαπής ή ισότιμου πτυχίου της αλλοδαπής, με εμπειρία και κατάρτιση σε διοικητικά ή οικονομικά θέματα ή σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης ή κοινωνικής πολιτικής. Επιλέγεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4369/2016 και είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Διορίζεται με τετραετή θητεία, με δυνατότητα ισόχρονης ανανέωσης άπαξ κατά την ως άνω διαδικασία.

3. Συνιστώνται στον Ε.Φ.Κ.Α. δύο (2) θέσεις Υποδιοικητών, ιδίων προσόντων με το Διοικητή, πλήρους απασχόλησης, οι οποίοι επιλέγονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4369/2016 και διορίζονται για τετραετή θητεία. Με την απόφαση διορισμού ορίζονται οι Υποδιοικητές, ο οποίοι αναπληρώνουν τον Διοικητή ελλείποντα, απόντα ή κωλυόμενο σε όλα τα καθήκοντά του Διοικητή και Προέδρου Δ.Σ., κατά τη σειρά αναπλήρωσης που προβλέπεται σε αυτήν. Κατά τα λοιπά, με απόφαση του Διοικητή του Ε.Φ.Κ.Α. μεταβιβάζονται στους Υποδιοικητές οι αρμοδιότητες που ασκούνται από αυτούς.

4. Το Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α. είναι ενδεκαμελές (11), συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, κατά παρέκκλιση των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου του α.ν. 1778/1951 (Α΄ 118) και των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 37 του ν. 2676/1999 (Α΄ 1), και αποτελείται από:

α. Το Διοικητή, ως Πρόεδρο, ο οποίος αναπληρώνεται κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3.

β. Τους Υποδιοικητές, με τους αναπληρωτές τους.

γ. Δύο (2) εκπροσώπους των ασφαλισμένων που προτείνονται από τις Συμβουλευτικές Επιτροπές του άρθρου 61 του παρόντος, με τους αναπληρωτές τους, σύμφωνα με τη διαδικασία που θα οριστεί στην υπουργική απόφαση της παραγράφου 3 του άρθρου 61.

δ. Έναν (1) εκπρόσωπο των συνταξιούχων που υποδεικνύεται από κοινού από την Ανώτατη Γενική Συνομοσπονδία Συνταξιούχων Ελλάδος (Α.Γ.Σ.Ε.Ε.), την Πανελλήνια Ομοσπονδία Συνταξιούχων ΟΑΕΕ (Π.Ο.Σ.- Ο.Α.Ε.Ε.), την Ομοσπονδία Συνταξιούχων Ελλάδος ΙΚΑ και Επικουρικών Ταμείων Μισθωτών και την Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτικών Συνταξιούχων (Π.Ο.Π.Σ.), με τον αναπληρωτή του. Σε περίπτωση που δεν υποδειχθεί κοινός εκπρόσωπος, με τον αναπληρωτή του, εντός τριάντα (30) ημερών από τη σχετική έγγραφη πρόσκληση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ο Υπουργός επιλέγει μεταξύ των προτεινομένων από τα εν λόγω όργανα συλλογικής εκπροσώπησης συνταξιούχων.

ε. Έναν (1) εκπρόσωπο της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑμεΑ), με τον αναπληρωτή του,

στ. Έναν (1) εκπρόσωπο των υπαλλήλων του Ε.Φ.Κ.Α.,

ο οποίος εκλέγεται από τους υπαλλήλους του Ε.Φ.Κ.Α., με τον αναπληρωτή του, Η επιλογή του εκπροσώπου των υπαλλήλων γίνεται από το σύνολο των υπαλλήλων με καθολική, άμεση και μυστική ψηφοφορία. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, καθορίζονται οι διαδικασίες της ψηφοφορίας, σύμφωνα με το πνεύμα των διατάξεων του ν. 1264/1982.

ζ. Έναν (1) υπάλληλο προϊστάμενο Διεύθυνσης της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με τον αναπληρωτή του.

η. Έναν (1) υπάλληλο του Υπουργείου Οικονομικών, προϊστάμενο Τμήματος ή Διεύθυνσης, με τον αναπληρωτή του.

θ. Έναν (1) ειδικό επιστήμονα, εξειδικευμένο σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης και προστασίας που ορίζεται από τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με τον αναπληρωτή του, ίδιων προσόντων με αυτόν.

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ., με τους αναπληρωτές τους, ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με τετραετή θητεία.

5. Σε περίπτωση λήξης της θητείας των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, αυτή παρατείνεται αυτοδίκαια μέχρι του ορισμού νέων μελών, όχι όμως περισσότερο από ένα τρίμηνο από τη λήξη της.

6. Ως εισηγητής χωρίς δικαίωμα ψήφου παρίσταται ο αρμόδιος Προϊστάμενος Γενικής Διεύθυνσης και ο αρμόδιος Προϊστάμενος Διεύθυνσης, ανάλογα με τη φύση του συζητούμενου θέματος ή ο αρμόδιος Προϊστάμενος Τμήματος σε περίπτωση που ελλείπει, απουσιάζει ή κωλύεται ο αρμόδιος Προϊστάμενος Διεύθυνσης.

Στις συνεδριάσεις του Δ.Σ., χωρίς δικαίωμα ψήφου και ανάλογα με το θέμα που εισάγεται προς συζήτηση, παρίσταται ο Πρόεδρος της αντίστοιχης Συμβουλευτικής Επιτροπής, στην οποία εκπροσωπείται ο οικείος κοινωνικός χώρος.

Χρέη γραμματέα του Δ.Σ. εκτελεί υπάλληλος του Ε.Φ.Κ.Α., ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του με πράξη του Διοικητή.

7. Μέλος του Δ.Σ., το οποίο απουσιάζει επί πέντε (5) συνεχείς συνεδριάσεις χωρίς σοβαρό λόγο, κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου, αντικαθίσταται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου.

8. Δεν διορίζεται ούτε μπορεί να αποτελεί μέλος του Δ.Σ.:

α. Ο μη συμπληρώσας το 25ο έτος της ηλικίας του.

β. Ο ανίκανος να αναλάβει ή να διατηρεί Δημόσιο λειτούργημα.

γ. Ο διατελών σε υπηρεσιακή σχέση με τον Ε.Φ.Κ.Α..

δ. Ο διατελών βουλευτής.

ε. Ο τελών σε οποιαδήποτε σημαντική συναλλακτική σχέση με τον Ε.Φ.Κ.Α..

στ. Ο μη έχων ή ο οριστικώς απωλέσας την ιδιότητα, για την οποία διορίσθηκε.

ζ. Ο καθυστερών εισφορές προς τον Ε.Φ.Κ.Α..

Οι ανωτέρω περιπτώσεις αποτελούν λόγους έκπτωσης των μελών του Δ.Σ. από το αξίωμά τους. Επιπλέον, λόγους έκπτωσης αποτελούν και οι αναφερόμενοι στις περιπτώσεις α΄ έως δ΄ της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 4369/2016. Η έκπτωση επέρχεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

9. Αντικείμενο της συνεδρίασης είναι μόνο τα θέματα που περιλαμβάνονται στην ημερήσια διάταξη. Κατ' εξαίρεση δύνανται να συζητηθούν θέματα που δεν περιλαμβάνονται στην ημερήσια διάταξη, εφόσον είναι παρόντα όλα τα τακτικά μέλη και συμφωνούν για τη συζήτησή τους, πλην των περιπτώσεων, κατά τις οποίες τα παριστάμενα μέλη αναγνωρίσουν ότι πρόκειται περί επείγουσας ανάγκης και συμφωνούν για τη συζήτησή τους.

10. Οι αποφάσεις του Δ.Σ. δεν εκτελούνται πριν από την επικύρωση των πρακτικών, πλην των περιπτώσεων, κατά τις οποίες το Δ.Σ. αποφασίζει την άμεση επικύρωσή τους.

11. Το Δ.Σ. συγκαλείται και συνεδριάζει στην έδρα του Ε.Φ.Κ.Α., κατόπιν πρόσκλησης του Προέδρου, τουλάχιστον μία (1) φορά το μήνα, ή κατόπιν έγγραφης αίτησης τριών τουλάχιστον μελών αυτού. Συνεδριάζει σε απαρτία με την παρουσία τουλάχιστον έξι (6) μελών. Το Συμβούλιο αποφασίζει με την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η γνώμη του Προέδρου. Σε περίπτωση έλλειψης για οποιαδήποτε αιτία μέχρι πέντε (5) μελών του Δ.Σ. δύναται αυτό να συνεδριάζει και λαμβάνει εγκύρως αποφάσεις, όχι όμως για διάστημα μεγαλύτερο των τριών (3) μηνών από την έλλειψη του πέμπτου μέλους.

12. Το Δ.Σ. εγκύρως συνεδριάζει εκτός της έδρας του σε άλλο τόπο, εφόσον στη συνεδρίαση αυτή παρίστανται ή αντιπροσωπεύονται όλα τα μέλη του ή οι αναπληρωτές τους και εφόσον συμφωνούν στην πραγματοποίηση της συνεδρίασης.

13. Το Δ.Σ. μπορεί να συνεδριάζει και με χρήση ηλεκτρονικών μέσων (τηλεδιάσκεψη). Στην περίπτωση αυτή η πρόσκληση προς τα μέλη του Δ.Σ. περιλαμβάνει τις αναγκαίες πληροφορίες για τη συμμετοχή αυτών στη συνεδρίαση. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης μπορεί να ορίζονται ελάχιστες τεχνικές προδιαγραφές ασφάλειας για την εγκυρότητα της συνεδρίασης.

14. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζονται οι αποδοχές του Διοικητή και των Υποδιοικητών. Με όμοια απόφαση καθορίζεται και η μηνιαία αποζημίωση των προσώπων που συμμετέχουν στο Δ.Σ..

Άρθρο 58
Συμβουλευτικές Επιτροπές

1. Στον Ε.Φ.Κ.Α. συστήνονται και λειτουργούν Συμβουλευτικές Επιτροπές, στις οποίες εκπροσωπούνται οι συνδικαλιστικές και εργοδοτικές οργανώσεις και επιστημονικοί φορείς, όπου αυτά υφίστανται, του οικείου κοινωνικού χώρου, ως εξής:

α. Συμβουλευτική Επιτροπή μισθωτών ιδιωτικού τομέα.

β. Συμβουλευτική Επιτροπή μισθωτών δημοσίου τομέα.

γ. Συμβουλευτική Επιτροπή στρατιωτικών υπαλλήλων και σωμάτων ασφαλείας.

δ. Συμβουλευτική Επιτροπή Ναυτικών.

ε. Συμβουλευτική Επιτροπή Δημοσιογράφων και εργαζομένων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

στ. Συμβουλευτική Επιτροπή Επιστημόνων.

ζ. Συμβουλευτική Επιτροπή Ελευθέρων Επαγγελματιών.

η. Συμβουλευτική Επιτροπή Αγροτών.

2. Οι Συμβουλευτικές Επιτροπές του παρόντος άρθρου επικουρούν το Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α. στο έργο του, και έχουν ενδεικτικά τις εξής αρμοδιότητες:

α. Τη συνδρομή προς το Δ.Σ. για τον καθορισμό της δράσης και τη χάραξη των γενικών κατευθύνσεων λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α..

β. Την εισήγηση και την υποβολή προτάσεων στο Δ.Σ. για όλα τα θέματα που αφορούν στη διαχείριση της περιουσίας του Ε.Φ.Κ.Α. και για κάθε θέμα που αφορά τα έσοδα και τις παροχές του Φορέα.

γ. Την επεξεργασία και την εισήγηση προτάσεων προς το Δ.Σ. για την τροποποίηση των διατάξεων του Οργανισμού του Ε.Φ.Κ.Α..

δ. Την ανάδειξη εκπροσώπων των ασφαλισμένων στο Δ.Σ του Ε.Φ.Κ.Α..

3. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζονται η συγκρότηση, η σύνθεση, οι αρμοδιότητες των εν λόγω Επιτροπών, η διαδικασία ανάδειξης των δύο (2) εκπροσώπων των ασφαλισμένων στο Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα.

Άρθρο 59
Αρμοδιότητες Διοικητή

1. Ο Διοικητής έχει τις εξής αρμοδιότητες:

α. Συγκαλεί το Δ.Σ., καθορίζει τα θέματα της ημερήσιας διάταξης και διευθύνει τις συνεδριάσεις.

β. Ασκεί τη διοίκηση του Ε.Φ.Κ.Α. αποφασίζει για τα ζητήματα οργάνωσης και διαχείρισής του, διασφαλίζει και φέρει την ευθύνη για την αποτελεσματική και εύρυθμη λειτουργία του Φορέα και την επίτευξη του σκοπού του.

γ. Μεριμνά για την εφαρμογή του συνόλου της νομοθεσίας που διέπει τον Ε.Φ.Κ.Α..

δ. Ασκεί την εποπτεία του Κ.Ε.Α.Ο..

ε. Εισηγείται προς το Διοικητικό Συμβούλιο τα ζητήματα που απαιτούν νομοθετική ρύθμιση για τη βελτίωση της οργάνωσης και λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και την τροποποίηση διατάξεων που αφορούν τον Ε.Φ.Κ.Α..

στ. Εκπροσωπεί τον Ε.Φ.Κ.Α. δικαστικώς και εξωδίκως. Με απόφασή του μπορεί να αναθέτει την αρμοδιότητα εξώδικης εκπροσώπησης του Φορέα σε μέλος του Δ.Σ. ή δικηγόρο ή σε προϊστάμενο Γενικής Διεύθυνσης ή Διεύθυνσης του Φορέα.

ζ. Αναθέτει, σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, μετά από σχετική απόφαση του Δ.Σ. και έγκριση του αρμόδιου Υπουργού σε τρίτους, φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ομάδες εργασίας, την εκπόνηση μελετών, την εκτέλεση έργων και την παροχή υπηρεσιών για την αντιμετώπιση θεμάτων του Ε.Φ.Κ.Α..

η. Υπογράφει κατόπιν εξουσιοδότησης του Δ.Σ. συμβάσεις που συνάπτει ο Ε.Φ.Κ.Α., όπως και άλλου περιεχομένου έγγραφα.

2. Ο Διοικητής μπορεί με απόφασή του να μεταβιβάζει στους Υποδιοικητές ή σε Προϊσταμένους των οργανικών μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α. αρμοδιότητές του ή το δικαίωμα να υπογράφουν κατά περίπτωση «με εντολή Διοικητή».

Άρθρο 60
Αρμοδιότητες Διοικητικού Συμβουλίου

1. Το Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α. έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α. Καθορίζει την πολιτική δράσης του Ε.Φ.Κ.Α. προς εκπλήρωση των σκοπών του.

β. Εισηγείται προς το εποπτεύον Υπουργείο τα αναγκαία νομοθετικά μέτρα για την επίτευξη των σκοπών του Ε.Φ.Κ.Α., τη βελτίωση της οργάνωσης και λειτουργίας του, καθώς και την υιοθέτηση βέλτιστων πρακτικών είσπραξης εσόδων και διαχείρισης εξόδων του Φορέα.

γ. Εγκρίνει τον προϋπολογισμό, απολογισμό και ισολογισμό κάθε οικονομικού έτους, καθώς και τις απαιτούμενες τροποποιήσεις του προϋπολογισμού που απαιτούνται κατά την εκτέλεσή του.

δ. Διαχειρίζεται την περιουσία του Ε.Φ.Κ.Α., σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

ε. Μεριμνά για την είσπραξη των πόρων του Ε.Φ.Κ.Α..

στ. Αποφασίζει για την εκτέλεση έργων, την εκπόνηση μελετών, την παροχή υπηρεσιών από τρίτους, φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ομάδες εργασίας και εξουσιοδοτεί τον Διοικητή για την υπογραφή των σχετικών συμβάσεων και αποφάσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

ζ. Αποφασίζει για τη δικαστική ή εξώδικη επιδίωξη αξιώσεων του Ε.Φ.Κ.Α. ή υπεράσπιση των συμφερόντων αυτού.

η. Εγκρίνει τη δαπάνη για την προμήθεια προϊόντων και υπηρεσιών, καθώς και τη δαπάνη για τη σύναψη συμβάσεων εκτέλεσης έργου.

θ. Αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά την εκτέλεση συμβάσεων προμηθειών και μισθώσεων ή την παράταση της ισχύος αυτών, τη χορήγηση προκαταβολών σε προμηθευτές, εφόσον προβλέπεται από τη σύμβαση, την κήρυξη προμηθευτών έκπτωτων και την κατάπτωση ή μη συμβατικών ρητρών, ως και την καταγγελία των σχετικών συμβάσεων.

ι. Αποφασίζει για την κατανομή των θέσεων προσωπικού ανά κατηγορία, κλάδο και ειδικότητα σε οργανικές μονάδες, μετά από εισήγηση των προϊσταμένων Γενικής Διεύθυνσης ή Διεύθυνσης, με βάση την αποστολή κάθε οργανικής μονάδας και τις ανάγκες της υπηρεσίας.

ια. Αποφασίζει για τη συμμετοχή του προσωπικού σε προγράμματα εκπαίδευσης, ενημέρωσης ή επιμόρφωσης.

ιβ. Μεριμνά και λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την τήρηση του μητρώου ασφαλισμένων, εργοδοτών και συνταξιούχων του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και την τήρηση των ατομικών μερίδων των ασφαλισμένων.

ιγ. Εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Διοικητή, τη διάθεση χρηματικών ποσών από τα έσοδα του Ε.Φ.Κ.Α. για δαπάνες που γίνονται για συγκεντρώσεις, σεμινάρια κ.λπ. που εξυπηρετούν υπηρεσιακές ανάγκες, καθώς και για δαπάνες που γίνονται για τη φιλοξενία ξένων αποστολών που έχουν σαν σκοπό την ανταλλαγή απόψεων στα πλαίσια διμερών ή πολυμερών συμβάσεων ή στο

προπαρασκευαστικό στάδιο της υπογραφής συμβάσεων αυτής της μορφής.

ιδ. Μεριμνά και αποφασίζει για την περαίωση των εκκρεμών υποθέσεων των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α., φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών.

2. Το Δ.Σ. μπορεί με απόφασή του να μεταβιβάζει στον Διοικητή ή στα μέλη αυτού ή σε Προϊσταμένους των οργανικών μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α. ορισμένες αρμοδιότητές του, πλην των περιπτώσεων α΄ και γ΄ της παραγράφου 1, ή το δικαίωμα να υπογράφουν κατά περίπτωση «με εντολή Δ.Σ.».

Άρθρο 61
Προσωπικό γραφείων Διοικητή και Υποδιοικητών

1. Συνιστώνται στο γραφείο του Διοικητή και των Υποδιοικητών του Ε.Φ.Κ.Α. θέσεις ειδικών συμβούλων - συνεργατών με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, για κάθε γραφείο ως εξής:

α. τέσσερις (4) θέσεις στο γραφείο του Διοικητή και

β. τρεις (3) θέσεις για κάθε γραφείο Υποδιοικητή.

2. Για τα προσόντα, την πρόσληψη στις θέσεις αυτές, την αποχώρηση και την εν γένει υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού αυτού εφαρμόζονται αναλόγως οι ισχύουσες διατάξεις περί των πολιτικών γραφείων των μελών της Κυβέρνησης.

3. Η πλήρωση των παραπάνω θέσεων μπορεί να γίνει και με απόσπαση υπαλλήλου του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα όπως αυτός οριοθετήθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (Α΄65), όπως ισχύει, κατ' εφαρμογή αναλόγως της παρ. 9 του άρθρου 30 του ν. 1558/1985 (Α΄ 137).

Άρθρο 62
Διοικητική Οργάνωση

1. Μέχρι την έναρξη ισχύος του Οργανισμού του ο Ε.Φ.Κ.Α. διαρθρώνεται από τις ακόλουθες οργανικές μονάδες:

α. Τμήμα Γραμματείας Διοικητή.

β. Τμήμα Γραμματείας Υποδιοικητών.

γ. Διεύθυνση Ειδικού Προγράμματος.

δ. Διεύθυνση Εσωτερικού Ελέγχου και Ελέγχου Εσωτερικών Υποθέσεων.

ε. Γενική Διεύθυνση Εισφορών και Ελέγχων.

στ. Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών και Διοικητικής Υποστήριξης.

ζ. Γενική Διεύθυνση Απονομής Συντάξεων.

η. Γενική Διεύθυνση Καταβολής Παροχών Υγείας.

θ. Γενική Διεύθυνση Στρατηγικής και Ανάπτυξης.

ι. Γενική Διεύθυνση Πληροφορικής και Επικοινωνιών.

ια. Γενική Διεύθυνση Εξυπηρέτησης Ασφαλισμένων και Εργοδοτών.

2. Σε όλες τις οργανικές μονάδες της παραγράφου 1, πλην των οργανικών μονάδων των περιπτώσεων α΄, β΄ και γ΄, λειτουργούν Τμήματα Διοικητικής Μέριμνας.

3. Επίσης, στον Ε.Φ.Κ.Α. λειτουργούν:

α. Γραφείο Νομικού Συμβούλου.

β. Γραφείο Επιτρόπου Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 63
Τμήμα Γραμματείας Διοικητή

Το Τμήμα Γραμματείας του Διοικητή, το οποίο επικουρεί αυτόν στο έργο του, έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α. Την επιμέλεια της αλληλογραφίας, έντυπης και ηλεκτρονικής, και την τήρηση του πρωτοκόλλου και αρχείου του Διοικητή.

β. Την οργάνωση της επικοινωνίας του με τις υπηρεσιακές μονάδες του Ε.Φ.Κ.Α., το προσωπικό και τους συλλόγους του, τους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς και το κοινό γενικά.

γ. Το συντονισμό για το χειρισμό από τις αρμόδιες κατά περίπτωση υπηρεσίες κάθε θέματος που αφορά τον κοινοβουλευτικό έλεγχο ή τον έλεγχο από τις ανεξάρτητες αρχές.

δ. Τη μέριμνα για τη σωστή εκπλήρωση των εθιμοτυπικών του υποχρεώσεων.

ε. Τη συγκέντρωση των αναγκαίων στοιχείων για την ενημέρωσή του κατά την εν γένει εκπλήρωση των καθηκόντων του.

στ. Τη γραμματειακή υποστήριξη του Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α. και την τήρηση των πρακτικών του.

ζ. Την επιμέλεια για την προμήθεια και διαχείριση υλικών.

Άρθρο 64
Τμήμα Γραμματείας Υποδιοικητών

Το Τμήμα Γραμματείας Υποδιοικητών επικουρεί τους Υποδιοικητές στην άσκηση των καθηκόντων τους, έχει την επιμέλεια της αλληλογραφίας τους και της τήρησης των σχετικών αρχείων και στοιχείων, οργανώνει την επικοινωνία τους με τις υπηρεσίες, το προσωπικό και τους συλλόγους του, τους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς και το κοινό γενικά.

Άρθρο 65
Διεύθυνση Ειδικού Προγράμματος

1. Η Διεύθυνση Ειδικού Προγράμματος διαρθρώνεται από τα ακόλουθα τμήματα:

α. Τμήμα Διαχείρισης Ενοποίησης Μητρώων Ασφαλισμένων.

β. Τμήμα Ψηφιοποίησης Ασφαλιστικού Ιστορικού των Ασφαλισμένων.

2. Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Ειδικού Προγράμματος κατανέμονται μεταξύ των Τμημάτων ως εξής:

α. Τμήμα Διαχείρισης Ενοποίησης Μητρώων Ασφαλισμένων.

αα. Η δημιουργία και ο καθορισμός της μορφής του ενιαίου μητρώου ασφαλισμένων στον Ε.Φ.Κ.Α., που θα περιλαμβάνουν αντίστοιχα τους ασφαλισμένους στο Δημόσιο Τομέα και στους εντασσόμενους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς.

ββ. Ο προσδιορισμός και η αναλυτική καταγραφή των τεχνικών προδιαγραφών για τη μεταφορά όλων των ασφαλισμένων, με το ιστορικό ασφάλισής τους και τα λοιπά δεδομένα στο ενιαίο μητρώο του Ε.Φ.Κ.Α..

γγ. Η προετοιμασία και η μορφοποίηση των δεδομένων των ασφαλισμένων στη μορφή που απαιτείται από το κάθε ασφαλιστικό ταμείο και το δημόσιο για τη μεταφορά στον Ε.Φ.Κ.Α..

δδ. Η μεταφορά των μορφοποιημένων δεδομένων των ασφαλισμένων και η ενοποίησή τους στο ενιαίο μητρώο του Ε.Φ.Κ.Α.

εε. Ο προσδιορισμός και η καταγραφή της διαδικασίας ενημέρωσης του ενιαίου μητρώου του Ε.Φ.Κ.Α. για τους νέους ασφαλισμένους μισθωτούς του ιδιωτικού τομέα από άλλα συστήματα πληροφορικής όπως λ.χ. το ΕΡΓΑΝΗ.

στστ. Ο προσδιορισμός και η καταγραφή της διαδικασίας ενημέρωσης του ενιαίου μητρώου του Ε.Φ.Κ.Α. για τους νέους ασφαλισμένους μισθωτούς του δημόσιου τομέα.

ζζ. Ο προσδιορισμός και η καταγραφή της διαδικασίας καταχώρησης στο ενιαίο μητρώο του Ε.Φ.Κ.Α. για τους μη μισθωτούς νέους ασφαλισμένους.

ηη. Η μεταφορά του μητρώου εργοδοτών από το Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. στον Ε.Φ.Κ.Α..

θθ. Ο προσδιορισμός, η καταγραφή και η υλοποίηση των διαδικασιών επαλήθευσης, πιστοποίησης και ελέγχου της πληρότητας, της ακεραιότητας και της ορθότητας των δεδομένων του ενιαίου μητρώου του Ε.Φ.Κ.Α..

ιι. Η δημιουργία αναφορών με στατιστικά δεδομένα, καθώς και η τακτική και έκτακτη αξιολόγηση της πορείας και της διαδικασίας δημιουργίας του ενιαίου μητρώου του Ε.Φ.Κ.Α..

κκ. Ο σχεδιασμός, η ανάπτυξη, η τροποποίηση και η επικαιροποίηση εφαρμογών πληροφορικής για τη δημιουργία του ενιαίου μητρώου του Ε.Φ.Κ.Α., την υλοποίηση της διαδικασίας μεταφοράς δεδομένων, την ενημέρωση με τα δεδομένα των νέων ασφαλισμένων και τους ελέγχους των δεδομένων.

β. Τμήμα Ψηφιοποίησης Ασφαλιστικού Ιστορικού των Ασφαλισμένων.

αα. Η μεταφορά, η καταχώριση και η ψηφιοποίηση του ασφαλιστικού ιστορικού στον Ε.Φ.Κ.Α. όλων των ασφαλισμένων του Δημοσίου και των εντασσομένων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών.

ββ. Ο προσδιορισμός και η αναλυτική καταγραφή των τεχνικών προδιαγραφών για τη μεταφορά του ασφαλιστικού ιστορικού από το σύστημα ATLAS της ΗΔΙΚΑ στον Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και από τα συστήματα των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. ασφαλιστικών φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών.

γγ. Η προετοιμασία, η μορφοποίηση και η μεταφορά των δεδομένων του ασφαλιστικού ιστορικού από το σύστημα ATLAS της ΗΔΙΚΑ στον Ε.Φ.Κ.Α..

δδ. Η προετοιμασία, η μορφοποίηση και η μεταφορά των δεδομένων του ασφαλιστικού ιστορικού που βρίσκεται στους εντασσόμενους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς σε ηλεκτρονική μορφή στον Ε.Φ.Κ.Α. .

εε. Ο προσδιορισμός και η καταγραφή της διαδικασίας καταχώρισης του ασφαλιστικού ιστορικού των ασφαλισμένων που βρίσκεται σε φυσική μορφή στους εντασσόμενους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς.

στστ. Η καταχώριση του ασφαλιστικού ιστορικού των ασφαλισμένων, το οποίο βρίσκεται σε φυσική μορφή στους εντασσόμενους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς, σύμφωνα με τη διαδικασία καταχώρισης.

ζζ. Ο προσδιορισμός, η καταγραφή και η υλοποίηση των διαδικασιών επαλήθευσης, πιστοποίησης και ελέγχου της πληρότητας, της ακεραιότητας, και της ορθότητας των δεδομένων του ασφαλιστικού βίου του Ε.Φ.Κ.Α..

ηη. Ο προσδιορισμός, η καταγραφή και η υλοποίηση της διαδικασίας συμπλήρωσης των κενών και διόρθωσης πιθανών σφαλμάτων με αυτόματο ή μη τρόπο ή/και με τη συμμετοχή των ασφαλισμένων.

θθ. Η δημιουργία αναφορών με στατιστικά δεδομένα, καθώς και η τακτική και έκτακτη αξιολόγηση της πορείας και της διαδικασίας ψηφιοποίησης του ασφαλιστικού ιστορικού.

ιι. Ο σχεδιασμός, η ανάπτυξη, η τροποποίηση και η επικαιροποίηση εφαρμογών πληροφορικής, όπου απαιτείται για την ψηφιοποίηση του ασφαλιστικού ιστορικού στο ενιαίο μητρώο του Ε.Φ.Κ.Α., για την υλοποίηση της διαδικασίας μεταφοράς δεδομένων και τους ελέγχους αυτών.

Άρθρο 66
Διεύθυνση Εσωτερικού Ελέγχου και Ελέγχου Εσωτερικών Υποθέσεων

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Εσωτερικού Ελέγχου και Ελέγχου Εσωτερικών Υποθέσεων είναι οι ακόλουθες:

α. Ο εσωτερικός Έλεγχος.

β. Ο έλεγχος εσωτερικών υποθέσεων.

Άρθρο 67
Γενικές Διευθύνσεις

1. Η Γενική Διεύθυνση Εισφορών και Ελέγχων του Ε.Φ.Κ.Α. έχει ως σκοπό:

α. Τον προσδιορισμό, την καταγραφή, την εφαρμογή και την παρακολούθηση της διαδικασίας είσπραξης των εισφορών ασφάλισης των μισθωτών του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων.

β. Τον προσδιορισμό, την καταγραφή, την εφαρμογή και την παρακολούθηση της διαδικασίας είσπραξης των εισφορών ασφάλισης για τους μη μισθωτούς ασφαλισμένους των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων.

γ. Την είσπραξη των ασφαλιστικών εισφορών των υπαγόμενων στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α. προσώπων.

δ. Την επεξεργασία των δεδομένων και τη διενέργεια όλων των τακτικών, περιοδικών και έκτακτων ελέγχων ασφάλισης.

ε. Τους ελέγχους για ανασφάλιστη εργασία, την εφαρμογή των διαδικασιών ασφάλισης, την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών και γενικότερα της εισφοροδιαφυγής, με στόχο τη συμμόρφωση και τη βελτίωση της συμμόρφωσης των ασφαλισμένων και των εργοδοτών.

στ. Την εκπόνηση μελετών και στατιστικών αναλύσεων, καθώς και τη δημιουργία περιοδικών αναφορών με στατιστικά δεδομένα που αφορούν τις εισφορές και τους ελέγχους.

2. Η Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών και Διοικητικής Υποστήριξης έχει ως σκοπό την εποπτεία της ομαλής λειτουργίας όλων των οικονομικών μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α. και την άσκηση των αρμοδιοτήτων οικονομικού ενδιαφέροντος, την ευθύνη για τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση του φορέα, και ιδίως:

α. Την κατάρτιση και εκτέλεση του ετήσιου γενικού προϋπολογισμού του Ε.Φ.Κ.Α. και τη λογιστική αποτύπωση των δραστηριοτήτων του Ε.Φ.Κ.Α., σύμφωνα με το νόμο.

β. Την οικονομική διαχείριση του Ε.Φ.Κ.Α., την παρακολούθηση και πραγματοποίηση των πάσης φύσεως δαπανών, καθώς και την υποβολή των προβλεπομένων δη-

λώσεων.

γ. Τη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού του Ε.Φ.Κ.Α..

δ. Τη διαχείριση του ενεργητικού, καθώς και της κινητής και της ακίνητης περιουσίας του Ε.Φ.Κ.Α..

ε. Τη στέγαση των υπηρεσιών του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και τη συντήρηση των υποδομών.

στ. Τη διενέργεια κάθε είδους προμηθειών και τη διαχείριση των αναλώσιμων και μη υλικών.

ζ. Την τήρηση και διαρκή ενημέρωση του μητρώου παγίων και αναλωσίμων.

η. Την παροχή νομικής υποστήριξης προς τις υπηρεσίες και τους υπαλλήλους του Ε.Φ.Κ.Α..

θ. Το χειρισμό θεμάτων οργάνωσης και λειτουργίας των υπηρεσιών του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και την εισήγηση και έκδοση πράξεων που αφορούν στη σύσταση, συγχώνευση και κατάργηση υπηρεσιακών μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α..

ι. Τον προσδιορισμό, τη διαχείριση και αντιμετώπιση ζητημάτων που ανακύπτουν κατά τη μεταβατική περίοδο ως την πλήρη λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α..

ια. Την εισήγηση για τη σύσταση ομάδων διοίκησης έργου.

ιβ. Την τήρηση του Κεντρικού Πρωτοκόλλου εισερχόμενης και εξερχόμενης αλληλογραφίας του Ε.Φ.Κ.Α..

3. Η Γενική Διεύθυνση Απονομής Συντάξεων έχει ως σκοπό:

α. Την απονομή συντάξεων προς τους ασφαλισμένους του Ε.Φ.Κ.Α. και τους λοιπούς δικαιούχους λόγω θανάτου κ.λπ..

β. Την απονομή λοιπών παροχών που απορρέουν από την κύρια σύναξη προς τους δικαιούχους.

γ. Την απονομή συντάξεων σε ασφαλισμένους, των οποίων τα δικαιώματα σύνταξης απορρέουν από χώρες εντός και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

δ. Το χαρακτηρισμό ατυχημάτων ως εργατικών και την απονομή συντάξεων λόγω εργατικών ατυχημάτων.

ε. Τη διευθέτηση ζητημάτων, την επίλυση διαφορών και την εξέταση και αντιμετώπιση αιτημάτων και διοικητικών προσφυγών σχετικά με συνταξιοδοτικά θέματα.

στ. Την εφαρμογή των δικαστικών αποφάσεων των δικαστηρίων της χώρας, καθώς και του δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ζ. Την παροχή του απαραίτητου τεκμηριωτικού υλικού προς τη νομική υπηρεσία του Ε.Φ.Κ.Α. για την εκπροσώπηση της υπηρεσίας και την υποστήριξη στα ποινικά και διοικητικά δικαστήρια και το δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης των υποθέσεων που αφορούν ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά θέματα.

η. Την επιμέλεια για την τήρηση και τη διαρκή ενημέρωση του μητρώου συνταξιούχων.

θ. Τον προσδιορισμό, τη διαχείριση και αντιμετώπιση ζητημάτων που ανακύπτουν κατά τη μεταβατική περίοδο ως την πλήρη λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α..

ι. Την εισήγηση για τη σύσταση ομάδων διοίκησης έργου.

4. Η Γενική Διεύθυνση Καταβολής Παροχών Υγείας έχει ως σκοπό:

α. Τη συγκέντρωση δεδομένων με κάθε πρόσφορο τρόπο για την πραγματοποίηση στατιστικών αναλύσεων και μελετών σχετικά με τις συνθήκες υγιεινής στους εργασιακούς χώρους, την αξιολόγηση των κινδύνων, την ασφάλεια και τον προσδιορισμό των δραστηριοτήτων με μεγάλη επικινδυνότητα για την υγεία των ασφαλισμένων.

β. Τη διατύπωση προτάσεων για την ένταξη ή μη ένταξη δραστηριοτήτων στην κατηγορία των βαρέων και ανθυγιεινών.

γ. Την ενημέρωση, με αποστολή εκπροσώπων στους χώρους εργασίας, των ασφαλισμένων και των εργοδοτών σχετικά με το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο επί θεμάτων υγείας και ασφάλειας με σκοπό την πρόληψη εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών.

δ. Την απονομή επιδομάτων ασθένειας, μητρότητας, τοκετού και κάθε άλλης παροχής υγείας σε χρήμα, καθώς και επιδομάτων ανεργίας και δώρου, όπου αυτά προβλέπονται.

ε. Την απονομή και την παρακολούθηση συντάξεων λόγω ανικανότητας προς εργασία.

στ. Τη σύσταση, την οργάνωση, τη λειτουργία και τη στελέχωση περιφερειακών επιτροπών ιατρικής αξιολόγησης των αιτημάτων για σύνταξη λόγω ανικανότητας και για παροχή επιδομάτων ασθένειας, μητρότητας, τοκετού κ.λπ..

ζ. Την τήρηση και διαρκή ενημέρωση του μητρώου αναπήρων.

η. Τη συγκέντρωση και τη διαχείριση των αποτελεσμάτων των υγειονομικών επιτροπών και υλοποίηση των απαιτούμενων ενεργειών που απορρέουν από αυτές.

θ. Την πραγματοποίηση στατιστικών αναλύσεων για την αξιολόγηση και τη συγκριτική αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των υγειονομικών επιτροπών, ώστε να διατυπώνονται προτάσεις ομοιόμορφης αντιμετώπισης των περιστατικών κατά την αξιολόγηση. Επιπλέον διατύπωση προτάσεων και συνεργασία με τους εργοδότες και τους εργαζόμενους για την πρόληψη και την αποκατάσταση.

ι. Την διευθέτηση ζητημάτων, την επίλυση διαφορών και την εξέταση και αντιμετώπιση αιτημάτων και διοικητικών προσφυγών σχετικά με θέματα παροχών σε χρήμα για τα οποία απαιτείται ιατρική γνωμάτευση.

ια. Την εφαρμογή των δικαστικών αποφάσεων των δικαστηρίων της χώρας, καθώς και του δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ιβ. Την παροχή του απαραίτητου τεκμηριωτικού υλικού προς τη νομική υπηρεσία του Ε.Φ.Κ.Α. για την εκπροσώπηση της υπηρεσίας και την υποστήριξη στα ποινικά και διοικητικά δικαστήρια και το δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης των υποθέσεων για τις οποίες απαιτείται ιατρική γνωμάτευση.

ιγ. Τον προσδιορισμό, τη διαχείριση και αντιμετώπιση ζητημάτων που ανακύπτουν κατά τη μεταβατική περίοδο ως την πλήρη λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α..

ιδ. Την εισήγηση για τη σύσταση ομάδων διοίκησης έργου.

5. Η Γενική Διεύθυνση Στρατηγικής και Ανάπτυξης έχει ως σκοπό:

α. Τη συγκέντρωση των δεδομένων του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και δεδομένων από κάθε άλλη εγχώρια και αλλοδαπή πηγή για την πραγματοποίηση στατιστικών και οικονομικών αναλύσεων και μελετών.

β. Την εκπόνηση και την επικαιροποίηση του στρατηγικού σχεδιασμού του Ε.Φ.Κ.Α..

γ. Την έκδοση αναφορών και δελτίων σε τακτά χρονικά διαστήματα για την ενημέρωση των υπηρεσιών του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και άλλων φορέων και υπηρεσιών και των πολιτών για το έργο του Ε.Φ.Κ.Α..

δ. Τη σύνταξη της ετήσιας απολογιστικής έκθεσης για το έργο του Ε.Φ.Κ.Α..

ε. Την κατάρτιση του ετήσιου επιχειρησιακού προγραμματισμού δράσης, την εκπόνηση και επικαιροποίηση επιχειρησιακών σχεδίων για την υλοποίησή του, καθώς και την παρακολούθηση της υλοποίησής του σε τακτά χρονικά διαστήματα.

στ. Την οργάνωση των υπηρεσιών του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και την εκπόνηση μελετών για την ανάπτυξη, τη βελτίωση και την προσαρμογή της οργανωτικής δομής του Ε.Φ.Κ.Α. στις εκάστοτε επικρατούσες συνθήκες.

ζ. Τη διαχείριση, την ανάπτυξη και την επικαιροποίηση της οργανωτικής δομής, της επιχειρησιακής λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και τη διαχείριση και επικαιροποίηση της ροής εργασιών.

η. Την ανάπτυξη, τη βελτίωση και την επικαιροποίηση των παρεχόμενων υπηρεσιών του Ε.Φ.Κ.Α. προς τους ασφαλισμένους και εργοδότες.

θ. Την ποσοτική και ποιοτική αξιολόγηση του έργου Ε.Φ.Κ.Α. με σύστημα δεικτών μέτρησης της ποιότητας και της αποδοτικότητας.

ι. Τη μέτρηση και αξιολόγηση του βαθμού συμμόρφωσης των ασφαλισμένων και των εργοδοτών.

ια. Τις διεθνείς σχέσεις, την παρακολούθηση, τη μελέτη, την αξιοποίηση προτάσεων, μελετών και εκθέσεων εγχωρίων και διεθνών φορέων και τη προετοιμασία προτάσεων για διεθνείς συμφωνίες.

ιβ. Τη συνεργασία και την επικοινωνία με άλλους εγχώριους και διεθνείς φορείς και υπηρεσίες.

ιγ. Τον προσδιορισμό, τη διαχείριση και αντιμετώπιση ζητημάτων που ανακύπτουν κατά τη μεταβατική περίοδο ως την πλήρη λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α..

ιδ. Την εισήγηση για τη σύσταση ομάδων διοίκησης έργου.

6. Η Γενική Διεύθυνση Πληροφορικής και Επικοινωνιών έχει ως σκοπό:

α. Τη διαρκή παρακολούθηση και μελέτη των εξελίξεων στο χώρο της πληροφορικής και των επικοινωνιών.

β. Την εκπόνηση και τη διαρκή επικαιροποίηση στου στρατηγικού σχεδίου του Ε.Φ.Κ.Α. με αντικείμενο τις υποδομές πληροφορικής, τις υποδομές δικτύων και τις υποδομές των επικοινωνών.

γ. Την παρακολούθηση των εξελίξεων σε θέματα ασφάλειας των συστημάτων πληροφορικής και ασφαλούς επικοινωνίας, καθώς και ο σχεδιασμός, η ανάπτυξη και η εφαρμογή της πολιτικής ασφάλειας στα συστήματα πληροφορικής και επικοινωνιών του Ε.Φ.Κ.Α..

δ. Το σχεδιασμό, την ανάπτυξη, την παρακολούθηση, τη συντήρηση, και την επικαιροποίηση και την απρόσκοπτη λειτουργία των συστημάτων πληροφορικής και επικοινωνιών του Ε.Φ.Κ.Α..

ε. Το σχεδιασμό, την ανάπτυξη, την παρακολούθηση, τη συντήρηση, και την επικαιροποίηση των εφαρμογών πληροφορικής και επικοινωνιών του Ε.Φ.Κ.Α..

στ. Τον προσδιορισμό των αναγκών και των προδιαγραφών για την προμήθεια εξοπλισμού και εφαρμογών πληροφορικής και επικοινωνιών.

ζ. Την τήρηση και διαρκή ενημέρωση του μητρώου εξοπλισμού και εφαρμογών της πληροφορικής και των επικοινωνιών.

η. Το σχεδιασμό, την ανάπτυξη, τη διαρκή υποστήριξη και τη συντήρηση των βάσεων δεδομένων του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και το σχεδιασμό και εφαρμογή των κανόνων ακεραιότητας και ασφαλούς διαφύλαξης των δεδομένων.

θ. Την περιοδική και έκτακτη συντήρηση των υποδομών πληροφορικής, δικτύων και επικοινωνιών.

ι. Την περιοδική και έκτακτη συντήρηση και επικαιροποίηση των εφαρμογών πληροφορικής και επικοινωνιών.

ια. Τη διαρκή υποστήριξη των χρηστών των συστημάτων και των εφαρμογών πληροφορικής και επικοινωνιών.

ιβ. Την εξασφάλιση ασφαλούς πρόσβασης των πολιτών και των επιχειρήσεων στα συστήματα πληροφορικής για την υποβολή δηλώσεων και αιτημάτων, καθώς και για την ενημέρωσή τους με τα δεδομένα τα οποία τους αφορούν.

ιγ. Το σχεδιασμό, την ανάπτυξη, την εφαρμογή και την υποστήριξη της ροής εργασιών.

ιδ. Την τήρηση του Φυσικού και ηλεκτρονικού αρχείου εγγράφων του Ε.Φ.Κ.Α..

ιε. Τον προσδιορισμό, τη διαχείριση και αντιμετώπιση ζητημάτων που ανακύπτουν κατά τη μεταβατική περίοδο ως την πλήρη λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α..

ιστ. Την εισήγηση για τη σύσταση ομάδων διοίκησης έργου.

7. Η Γενική Διεύθυνση Εξυπηρέτησης Ασφαλισμένων και Εργοδοτών έχει ως σκοπό:

α. Το σχεδιασμό, τον προσδιορισμό, την ανάπτυξη, την εκπόνηση του σχεδίου ροής εργασιών και την υποστήριξη της λειτουργίας των περιφερειακών και των τοπικών υπηρεσιακών μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α..

β. Τη συγκέντρωση των δεδομένων που αφορούν το έργο των περιφερειακών και τοπικών υπηρεσιών με σκοπό τη μελέτη και την αξιολόγηση για τον προσδιορισμό των αναγκών σε υποδομές και προσωπικό, καθώς και τον επαναπροσδιορισμό του πλήθους και του μεγέθους των υπηρεσιών και την επικαιροποίηση του σχεδίου ροής εργασιών.

γ. Τη διαρκή παρακολούθηση της ροής εργασιών των περιφερειακών και των τοπικών υπηρεσιών, ώστε να εντοπίζονται εγκαίρως και να αντιμετωπίζονται έκτακτες καταστάσεις.

δ. Το σχεδιασμό, τη δημιουργία, τη στελέχωση και τη λειτουργία υπηρεσιακής μονάδας, της οποίας αποστολή θα είναι η προσωρινή ενίσχυση με εξειδικευμένο προσωπικό των περιφερειακών και των τοπικών υπηρεσιών για την αντιμετώπιση εκτάκτων καταστάσεων.

ε. Την παροχή υποστήριξης και οδηγιών προς τις περιφερειακές και τοπικές υπηρεσίες.

στ. Την επιμέλεια για την τήρηση, τη διαρκή ενημέρωση και τις μεταβολές των μητρώων των ασφαλισμένων και των εργοδοτών.

ζ. Την παρακολούθηση και εφαρμογή της νομοθεσίας για θέματα ασφάλισης, καθώς και τη χορήγηση ασφαλιστικής ικανότητας και ενημερότητας.

η. Την αντιμετώπιση και επίλυση διαφορών σε θέματα ασφάλισης.

θ. Τη δημιουργία και τη λειτουργία κέντρου για την εξ αποστάσεως ενημέρωση των πολιτών για όλα τα θέματα

αρμοδιότητας του Ε.Φ.Κ.Α. (contact centre).

ι. Τις δημόσιες σχέσεις και την επικοινωνία για την προβολή και την προώθηση των υπηρεσιών που προσφέρει ο Ε.Φ.Κ.Α. προς τους πολίτες και τις επιχειρήσεις, καθώς και των ωφελειών που απορρέουν από τις υπηρεσίες αυτές.

ια. Το σχεδιασμό, την επικαιροποίηση και τη διαρκή υποστήριξη του διαδικτυακού τόπου υποβολής αιτημάτων, υποβολής δηλώσεων, επικοινωνίας και ενημέρωσης του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και τη στατιστική παρακολούθηση όλων των δεδομένων για τη ροή εργασιών μέσω του διαδικτυακού τόπου.

ιβ. Τον προσδιορισμό, τη διαχείριση και αντιμετώπιση ζητημάτων που ανακύπτουν κατά τη μεταβατική περίοδο ως την πλήρη λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α..

ιγ. Την εισήγηση για τη σύσταση ομάδων διοίκησης έργου σε θέματα της αρμοδιότητάς της.

Άρθρο 68
Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών και Διοικητικής Υποστήριξης

1. Η Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών και Διοικητικής Υποστήριξης διαρθρώνεται ως εξής:

α. Διεύθυνση Οικονομικής Διαχείρισης.

β. Διεύθυνση Ανθρώπινου Δυναμικού.

γ. Διεύθυνση Προμηθειών.

δ. Διεύθυνση Στέγασης και Τεχνικών Υπηρεσιών.

ε. Αυτοτελές Τμήμα Πολιτικής Σχεδίασης Εκτάκτου Ανάγκης (ΠΣΕΑ).

στ. Αυτοτελές Τμήμα Γενικού Πρωτοκόλλο.

2. Η Διεύθυνση Οικονομικής Διαχείρισης συγκροτείται από τα Τμήματα:

α. Τμήμα Προϋπολογισμού.

β. Τμήμα Λογιστηρίου.

γ. Τμήμα Μισθολογίου και Μισθοδοσίας.

δ. Τμήμα Εκτέλεσης Δαπανών.

ε. Τμήμα Εποπτείας και Ελέγχου Δαπανών.

3. Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Οικονομικής Διαχείρισης κατανέμονται μεταξύ των Τμημάτων ως εξής:

α. Τμήμα Προϋπολογισμού.

αα. Ο σχεδιασμός, η κατάρτιση, τροποποίηση και η αναμόρφωση του ετήσιου προϋπολογισμού του Ε.Φ.Κ.Α. και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ).

ββ. Η παρακολούθηση της εκτέλεσης του προϋπολογισμού και της διαχείρισης των δαπανών, σύμφωνα με τους τεθέντες δημοσιονομικούς στόχους και η αιτιολογημένη εισήγηση για την αναμόρφωσή του κατά τις εκάστοτε παρουσιαζόμενες ανάγκες.

γγ. Η επιμέλεια για την κατανομή των πιστώσεων του προϋπολογισμού και τη μεταφορά τους στις υπηρεσιακές μονάδες του Ε.Φ.Κ.Α..

δδ. Η τήρηση του Μητρώου Δεσμεύσεων.

εε. Η κατανομή των συνεισπραττόμενων εσόδων σε τρίτους δικαιούχους.

στστ. Η συλλογή, επεξεργασία δημοσιονομικών στοιχείων, η εκπόνηση σχετικών αναλύσεων και η σύνταξη αναφορών.

ζζ. Η παρακολούθηση και ο έλεγχος των λογιστικών στοιχείων της Διοίκησης και των μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α..

ηη. Η μέριμνα για τη συστηματική ενημέρωση της Διεύθυνσης Οικονομικής Διαχείρισης με όλα τα στοιχεία αρμοδιότητας του Τμήματος.

β. Τμήμα Λογιστηρίου

αα. Η επιμέλεια της οργάνωσης, συντονισμού και εποπτείας όλων των οικονομικών υπηρεσιών των μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α..

ββ. Η κατάρτιση και ανάπτυξη του λογιστικού σχεδίου.

γγ. Η τήρηση των Λογιστικών Βιβλίων του Ταμείου των κλάδων Κύριας Ασφάλισης, Παροχών σε Χρήμα και Ανεργίας, η κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων που προβλέπονται από το Κλαδικό Λογιστικό Σχέδιο για τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς και των αναλύσεων και εκθέσεων που τις συνοδεύουν.

δδ. Η σύνταξη του ετήσιου ισολογισμού και απολογισμού του Ε.Φ.Κ.Α..

εε. Η υποβολή των κατά νόμο δηλώσεων και στοιχείων στην αρμόδια φορολογική αρχή.

στστ. Η επιμέλεια της απόδοσης των εισφορών και κρατήσεων υπέρ των δικαιούχων οργανισμών, καθώς και του φόρου και χαρτοσήμου υπέρ του Δημοσίου.

ζζ. Η μέριμνα για την συμφωνία των πάσης φύσεως λογαριασμών (τραπεζών, υπολόγων κ.λπ.).

ηη. Ο έλεγχος των ταμειακών παραστατικών. Ο έλεγχος και η συμφωνία των μηνιαίων αντιγράφων λογαριασμών του Ε.Φ.Κ.Α. και Τραπεζών (EXTRAIT) και η ανάλυση της χρέωσης και πίστωσης τους με βάση τα σχετικά δικαιολογητικά κατά κατηγορία εσόδου - εξόδου.

θθ. Η μέριμνα για τη διενέργεια του ετήσιου τακτικού ελέγχου για την έγκριση του ισολογισμού.

ιι. Η παρακολούθηση των επισφαλών απαιτήσεων του Ε.Φ.Κ.Α. και η μέριμνα για την εκκαθάριση ή τακτοποίησή τους.

κκ. Η μέριμνα για τη συμπλήρωση των κανονιστικών διατάξεων και η παροχή οδηγιών για την εφαρμογή διατάξεων λογιστικοοικονομικού περιεχομένου.

λλ. Η τήρηση του ηλεκτρονικού και φυσικού αρχείου του λογιστηρίου.

γ. Τμήμα Μισθολογίου και Μισθοδοσίας

αα. Η μέριμνα για μισθοδοσία του πάσης φύσεως προσωπικού του Ε.Φ.Κ.Α. και η χορήγηση ατομικών δελτίων μισθοδοσίας.

ββ. Η τήρηση του μισθολογικού μητρώου του προσωπικού όλων των κατηγοριών. Η υλοποίηση της μισθολογικής εξέλιξης, σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία, η χορήγηση βεβαιώσεων μισθολογικού περιεχομένου, κρατήσεων και εισφορών.

γγ. Η εκκαθάριση των αποδοχών του πάσης φύσεως προσωπικού, των εκτός έδρας αποζημιώσεων και εξόδων κίνησης, των επιδομάτων και πρόσθετων αμοιβών, και εν γένει των πάσης φύσεως αποζημιώσεων του προσωπικού συμπεριλαμβανομένων και των αμοιβών από Συμβούλια και Επιτροπές.

δδ. Η μέριμνα για την απόδοση των πάσης φύσεως κρατήσεων, εισφορών, φόρου, κράτηση προστίμων, χαρτοσήμου, διατροφών κ.λπ. ή καταλογισμών.

εε. Η μέριμνα για την είσπραξη από το προσωπικό, επιδικασθεισών δαπανών, καθώς και πάσης φύσεως υποχρεώσεων αυτού προς το Ε.Φ.Κ.Α., και η έκδοση των σχετικών παραστατικών.

στστ. Η παρακράτηση και παρακολούθηση της τακτι-

κής καταβολής των τοκοχρεωλυτικών δόσεων από δάνεια σε υπαλλήλους του Ε.Φ.Κ.Α..

ζζ. Η εκτέλεση της εξαγοράς προϋπηρεσιών του προσωπικού.

δ. Τμήμα Εκτέλεσης Δαπανών

αα. Η ενταλματοποίηση των πάσης φύσεως δαπανών του κλάδου Κύριας Ασφάλισης και Λοιπών Παροχών του Ε.Φ.Κ.Α., η έκδοση των λογιστικών παραστατικών που αφορούν σε οικονομικές πράξεις και η τήρηση και παρακολούθηση των αντίστοιχων λογαριασμών.

ββ. Η παρακολούθηση των χρηματικών υπολοίπων, η μέριμνα για τον εφοδιασμό των Τραπεζών που έχουν ταμειακή διαχείριση με τα αναγκαία χρηματικά ποσά, η παραλαβή και ο έλεγχος δικαιολογητικών πληρωμής των παροχών και δαπανών που αποστέλλονται από τις τράπεζες.

γγ. Η μέριμνα για την κανονική είσπραξη των κοινωνικών πόρων, των επιχορηγήσεων, της κάθε μορφής κρατικής χρηματοδότησης και η αποστολή εγγράφων αρμοδίως για την είσπραξη των οφειλόμενων ποσών.

δδ. Η εκτέλεση των απαιτήσεων και υποχρεώσεων του Ε.Φ.Κ.Α. από την εφαρμογή των διατάξεων για τη διαδοχική και διακρατική ασφάλιση.

εε. Η πληρωμή και έκδοση των σχετικών παραστατικών των αποδοχών του προσωπικού, των εκτός έδρας αποζημιώσεων και εξόδων κίνησης, των επιδομάτων και πρόσθετων αμοιβών, και εν γένει των πάσης φύσεως αποζημιώσεων του προσωπικού συμπεριλαμβανομένων και των αμοιβών από Συμβούλια και Επιτροπές.

στστ. Η μέριμνα για την είσπραξη επιδικασθεισών δαπανών και πάσης φύσεως υποχρεώσεων προς το Ε.Φ.Κ.Α..

ζζ. Η κίνηση και παρακολούθηση των τραπεζικών λογαριασμών (σε ταμειακό επίπεδο καθημερινά).

ε. Τμήμα Εποπτείας Ελέγχου Δαπανών:

αα. Ο έλεγχος για την πραγματοποίηση των εν γένει δαπανών και υποχρεώσεων του κλάδου Κύριας Ασφάλισης και Λοιπών Παροχών του Ε.Φ.Κ.Α..

ββ. Η εποπτεία της εκκαθάρισης των πάσης φύσεως δαπανών του κλάδου Κύριας Ασφάλισης και Λοιπών Παροχών του Ε.Φ.Κ.Α..

4. Η Διεύθυνση Ανθρώπινου Δυναμικού συγκροτείται από τα Τμήματα:

α. Τμήμα Μητρώου, Διοίκησης και Ανάπτυξης.

β. Τμήμα Σταδιοδρομίας και Εξέλιξης.

γ. Τμήμα Οργάνωσης, Εκπαίδευσης και Επιμόρφωσης.

δ. Τμήμα Δεοντολογίας και Πειθαρχικών Διαδικασιών και Υποθέσεων.

ε. Τμήμα Υποστήριξης Συμβουλίων και Συλλογικών Οργάνων

5. Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Ανθρώπινου Δυναμικού κατανέμονται μεταξύ των Τμημάτων ως εξής:

α. Τμήμα Μητρώου, Διοίκησης και Ανάπτυξης

αα. Η τήρηση και ενημέρωση του προσωπικού μητρώου (φυσικού και ηλεκτρονικού) των υπαλλήλων του Ε.Φ.Κ.Α..

ββ. Η έκδοση μηνιαίων δελτίων κίνησης και μεταβολών του προσωπικού.

γγ. Η έκδοση σχετικών πιστοποιητικών και βεβαιώσεων.

δδ. Ο χειρισμός των θεμάτων διορισμού, πρόσληψης, μετάθεσης, μετακίνησης, υπηρεσιακής κατάστασης, εξέλιξης και λύσης της σχέσης του μόνιμου προσωπικού.

εε. Ο χειρισμός όλων των θεμάτων μη μόνιμου προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, σύμβασης έργου, έμμισθης εντολής, και με κάθε άλλη σχέση.

στστ. Η επεξεργασία δεδομένων για τη σύνθεση και τις μεταβολές του προσωπικού, καθώς και ο προγραμματισμός των αναγκών σε ανθρώπινο δυναμικό και η κατανομή του προσωπικού σε κλάδους, βαθμούς και ειδικότητες των μονίμων υπαλλήλων του Ε.Φ.Κ.Α..

ζζ. Οι αποσπάσεις προσωπικού από ή προς Υπουργεία ή άλλους Φορείς, καθώς και σε Φορείς του εξωτερικού.

ηη. Ο χειρισμός αιτήσεων του προσωπικού για άσκηση ιδιωτικού έργου, καθώς και αιτήσεων αδειών άνευ αποδοχών.

θθ. Ο χειρισμός θεμάτων που αφορούν τις κανονικές, αναρρωτικές και εκπαιδευτικές άδειες του προσωπικού και λοιπές άδειες.

ιι. Ο χειρισμός θεμάτων που αφορούν τις δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης του προσωπικού.

κκ. Η μέριμνα για τη μετακίνηση εκτός έδρας στο εσωτερικό και το εξωτερικό του Διοικητή, Υποδιοικητών, καθώς και των υπαλλήλων του Ε.Φ.Κ.Α..

λλ. Οι εγκρίσεις οδήγησης υπηρεσιακών αυτοκινήτων σε υπαλλήλους μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α..

β. Τμήμα Σταδιοδρομίας και Εξέλιξης

αα. Η μέριμνα για την ανάπτυξη περιγραμμάτων περιγραφής των θέσεων εργασίας των υπηρεσιών του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και η επικαιροποίηση τους.

ββ. Η ταξινόμηση των θέσεων εργασίας ανάλογα με τα απαιτούμενα προσόντα, καθώς και η αντιστοίχησή τους με βαθμούς ανάλογα με το ισχύον κάθε φορά νομικό πλαίσιο βαθμολογικής εξέλιξης.

γγ. Η ανάπτυξη και η καθιέρωση συστήματος αξιοποίησης των υπαλλήλων ανάλογα με τα προσόντα και την τοποθέτησή τους στις ανάλογες θέσεις με βάση τα περιγράμματα.

δδ. Η τήρηση των διαδικασιών που προβλέπονται από την νομοθεσία για τη βαθμολογική ένταξη και εξέλιξη του προσωπικού.

εε. Η μέριμνα για την προκήρυξη των θέσεων, την επιλογή και την τοποθέτηση των προϊσταμένων όλων των οργανικών μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και τη μετακίνηση ή τη μετάθεση των προϊσταμένων.

γ. Τμήμα Οργάνωσης, Εκπαίδευσης και Επιμόρφωσης

αα. Η ανίχνευση, η ανάλυση και η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των επιμορφωτικών αναγκών του προσωπικού του Ε.Φ.Κ.Α..

ββ. Ο σχεδιασμός, ο προγραμματισμός και η συμμετοχή στην οργάνωση και υλοποίηση και η παρακολούθηση της εκτέλεσης των προγραμμάτων εκπαίδευσης και επιμόρφωσης.

γγ. Η υποβολή για έγκριση και πιστοποίηση στο Ε.Κ.Δ.Δ.Α. προγραμμάτων εκπαίδευσης ή επιμόρφωσης.

δδ. Η μέριμνα για την εισαγωγική εκπαίδευση και τη δια βίου επαγγελματική κατάρτιση του προσωπικού σε συνεργασία με τις κατά περίπτωση υπηρεσίες τους Ε.Φ.Κ.Α..

εε. Η μέριμνα για την εκπροσώπηση του Ε.Φ.Κ.Α. σε

εκπαιδευτικές δράσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλων διεθνών φορέων.

στστ. Η μέριμνα για τη συμμετοχή του προσωπικού σε προγράμματα μεταπτυχιακών σπουδών, εκμάθησης ξένων γλωσσών, καθώς και σε επιμορφωτικά προγράμματα, συνέδρια και σεμινάρια για θέματα συναφή προς τα αντικείμενα του Ε.Φ.Κ.Α..

ζζ. Η μέριμνα για την υλοποίηση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

ηη. Η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της εκπαιδευτικής διαδικασίας και των εκπαιδευτικών προγραμμάτων ως προς το βαθμό επίτευξης των στόχων, καθώς και το βαθμό μεταφοράς της γνώσης στο εργασιακό περιβάλλον.

θθ. Ο χειρισμός θεμάτων οργάνωσης και λειτουργίας των υπηρεσιών του Ε.Φ.Κ.Α. και η εισήγηση μέτρων ορθολογικής οργάνωσης, διάρθρωσης και λειτουργίας αυτών.

δ. Τμήμα Δεοντολογίας και Πειθαρχικών Διαδικασιών και Υποθέσεων

αα. Η μέριμνα για την εφαρμογή των ισχυουσών διατάξεων περί δεοντολογίας.

ββ. Ο χειρισμός θεμάτων που αφορούν στην εφαρμογή του πειθαρχικού δικαίου στο σύνολο του προσωπικού του Ε.Φ.Κ.Α..

γγ. Η κίνηση της σχετικής διαδικασίας για την επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων.

δδ. Η τήρηση αρχείου των πειθαρχικών ποινών και η παρακολούθηση της εκτέλεσής τους.

εε. Η παροχή απόψεων στα διοικητικά δικαστήρια επί αιτήσεων ακυρώσεως ή ανακλήσεως διοικητικών πράξεων αρμοδιότητας του Τμήματος.

στστ. Η τήρηση των απαιτούμενων διαδικασιών για την επαναφορά και την αποκατάσταση υπαλλήλων που αθωώνονται κατά την πειθαρχική διαδικασία.

ζζ. Η ανταλλαγή πληροφοριών με υπηρεσίες και αρχές σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

ε. Τμήμα Υποστήριξης Συμβουλίων και Συλλογικών Οργάνων

αα. Η εισήγηση και έκδοση πράξεων που αφορούν στη σύσταση, συγχώνευση και κατάργηση υπηρεσιακών μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α..

ββ. Ο χειρισμός θεμάτων σχετικών με τον καθορισμό της ασφαλιστικής περιοχής των περιφερειακών υπηρεσιών του Ε.Φ.Κ.Α., σε συνεργασία με τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Ε.Φ.Κ.Α..

γγ. Η μέριμνα για την έκδοση αποφάσεων μεταβίβασης αρμοδιοτήτων και εξουσιοδότηση υπογραφής.

δδ. Η μέριμνα για τη συγκρότηση και λειτουργία των πάσης φύσεως συλλογικών οργάνων και επιτροπών.

εε. Η συγκρότηση ομάδων εργασίας και ο ορισμός εκπροσώπων του Ε.Φ.Κ.Α. σε συλλογικά όργανα, επιτροπές και ομάδες εργασίας άλλων φορέων.

στστ. Η γραμματειακή υποστήριξη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Ε.Φ.Κ.Α..

ζζ. Η μέριμνα για την υλοποίηση της διαδικασίας αρχαιρεσιών της εκλογής αιρετών εκπροσώπων στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο.

6. Η Διεύθυνση Προμηθειών συγκροτείται από τα παρακάτω Τμήματα:

α. Τμήμα Προγραμματισμού Προμηθειών και Προδιαγραφών

β. Τμήμα Διαχείρισης Διαγωνισμών και Υλοποίησης Προμηθειών Υλικών

γ. Τμήμα Διαχείρισης Διαγωνισμών και Υλοποίησης Συμβάσεων Παροχής Υπηρεσιών

δ. Τμήμα Μητρώων, Υλικών και Αποθήκης

7. Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Προμηθειών κατανέμονται μεταξύ των Τμημάτων ως ακολούθως:

α. Τμήμα Προγραμματισμού Προμηθειών και Προδιαγραφών

αα. Η κατάρτιση των ετησίων προγραμμάτων προμήθειας και εφοδιασμού όλων των μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α. με εξοπλισμό, υλικό και υπηρεσίες με βάση τις σταθμίσεις αναγκών που γίνονται από τις αρμόδιες Κεντρικές Υπηρεσίες.

ββ. Η μέριμνα για τη σύνταξη προδιαγραφών σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες και η έρευνα αγοράς των υπό προμήθεια ειδών.

γγ. Η κατάρτιση του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας για τις διαδικασίες προμήθειας, εφοδιασμού, διαχείρισης και χρησιμοποίησης του εξοπλισμού και του υλικού που αφορούν αρμοδιότητες της Διεύθυνσης και των μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α..

δδ. Η παρακολούθηση της αγοράς και τεχνολογίας στον τομέα του υλικού που χρησιμοποιείται από τις μονάδες του Ε.Φ.Κ.Α..

εε. Η τήρηση, επεξεργασία και αξιοποίηση των στατιστικών στοιχείων που αφορούν το αντικείμενο της Διεύθυνσης.

β. Τμήμα Διαχείρισης Διαγωνισμών και Υλοποίησης Προμηθειών Υλικών

αα. Η διενέργεια της διαδικασίας των διαγωνισμών για την προμήθεια των ειδών εξοπλισμού, υλικού και η μέριμνα για την κατάρτιση και την υπογραφή των σχετικών συμβάσεων, σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία και τυχόν τροποποιήσεις αυτών όπου απαιτείται.

ββ. Η μέριμνα για την ανάδειξη αναδόχων προμηθειών, το άνοιγμα σχετικών πιστώσεων και την πιστοποίηση και παραλαβή των παρεχόμενων προμηθειών.

γγ. Η μέριμνα για τη διενέργεια του έργου των επιτροπών εμπειρογνωμόνων που απαιτούνται για την ολοκλήρωση των διαγωνισμών.

δδ. Η επιμέλεια για την ορθή και απρόσκοπτη τήρηση των όρων των συμβάσεων.

εε. Ο έλεγχος για την εμπρόθεσμη και, σύμφωνα με τις προδιαγραφές εκτέλεση των διαγωνισμών και η μέριμνα για την επιβολή κυρώσεων σε αντίθετη περίπτωση.

στστ. Η μέριμνα για τη νομική υποστήριξη σε θέματα προκηρύξεων διαγωνισμών, γνωμοδοτήσεων, επεξεργασίας των σχεδίων σύμβασης και ειδικότερα σε θέματα που σχετίζονται με το Ελεγκτικό Συνέδριο, το Συμβούλιο της Επικρατείας και τα διοικητικά δικαστήρια.

γ. Τμήμα Διαχείρισης Διαγωνισμών και Υλοποίησης Συμβάσεων Παροχής Υπηρεσιών

αα. Η διενέργεια της διαδικασίας των διαγωνισμών για την προμήθεια υπηρεσιών και η μέριμνα για την κατάρτιση και την υπογραφή των σχετικών συμβάσεων, σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία και τυχόν τροποποιήσεις αυτών όπου απαιτείται.

ββ. Η μέριμνα για την ανάδειξη αναδόχων παροχής υ-

πηρεσιών, το άνοιγμα σχετικών πιστώσεων και την πιστοποίηση και παραλαβή των παρεχομένων υπηρεσιών.

γγ. Η μέριμνα για τη διενέργεια του έργου των επιτροπών εμπειρογνωμόνων που απαιτούνται για την ολοκλήρωση των διαγωνισμών.

δδ. Η επιμέλεια για την ορθή και απρόσκοπτη τήρηση των όρων των συμβάσεων.

εε. Ο έλεγχος για την εμπρόθεσμη και, σύμφωνα με τις προδιαγραφές εκτέλεση των διαγωνισμών και η μέριμνα για την επιβολή κυρώσεων σε αντίθετη περίπτωση.

στστ. Η μέριμνα για τη νομική υποστήριξη σε θέματα προκηρύξεων διαγωνισμών, γνωμοδοτήσεων, επεξεργασίας των σχεδίων σύμβασης και ειδικότερα σε θέματα που σχετίζονται με το Ελεγκτικό Συνέδριο, το Συμβούλιο της Επικρατείας και τα διοικητικά δικαστήρια.

ζζ. Η επιμέλεια για την ασφάλιση και τη διακοπή της ασφάλισης των κτιρίων, μηχανημάτων, αυτοκινήτων και λοιπού εξοπλισμού του Ε.Φ.Κ.Α..

δ. Τμήμα Μητρώων, Υλικών και Αποθήκης

αα. Η παραλαβή, αποθήκευση, φύλαξη και εφοδιασμός των μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α. των πάσης φύσεως εντύπων, ειδών εξοπλισμού, υλικών, καθώς και η μέριμνα για την παραλαβή του επιστρεφόμενου υλικού.

ββ. Η έγκαιρη και τακτική ενημέρωση του τμήματος Προγραμματισμού προμηθειών για τα υπόλοιπα των ειδών αποθήκης. Η μέριμνα για τη συμπλήρωση του υλικού ανάλογα με τους ισχύοντες κανόνες διαχείρισης αποθεμάτων.

γγ. Η επιμέλεια για τη διενέργεια της ετήσιας απογραφής υλικού των μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α. και η αποτίμηση αυτού.

8. Αυτοτελές Τμήμα Πολιτικής Σχεδίασης Εκτάκτου Ανάγκης (Π.Σ.Ε.Α.)

Ο σχεδιασμός, η οργάνωση, η κινητοποίηση και η δράση κατά τον πόλεμο ή σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης σε καιρό ειρήνης των υπηρεσιών του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και η ρύθμιση κάθε σχετικού θέματος, σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις.

9. Αυτοτελές Τμήμα Γενικού Πρωτοκόλλου

α. Η τήρηση του Γενικού Πρωτοκόλλου, καθώς και του εμπιστευτικού πρωτοκόλλου (φυσικού ή ηλεκτρονικού).

β. Η αποστολή μέσω ταχυδρομείου ή/και ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των εγκυκλίων και εγγράφων όλων των Υπηρεσιακών Μονάδων.

γ. Η βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής και η επικύρωση αντιγράφων όπου αυτό προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 69
Τμήματα Διοικητικής Μέριμνας

Τα Τμήματα Διοικητικής Μέριμνας έχουν το καθένα τις ακόλουθες αρμοδιότητες που αφορούν στην οργανική μονάδα, στην οποία υπάγονται:

α. Τη διακίνηση της εισερχόμενης και εξερχόμενης αλληλογραφίας με ηλεκτρονικό ή μη ταχυδρομείο, καθώς και η τήρηση των απαιτούμενων βιβλίων διακίνησης.

β. Την τήρηση του κοινού και εμπιστευτικού πρωτοκόλλου, ηλεκτρονικού ή μη.

γ. Την αναπαραγωγή εγγράφων και λοιπών κειμένων, καθώς και η βεβαίωση της ακρίβειας αυτών.

δ. Τη βεβαίωση του γνήσιου της υπογραφής του προσωπικού και των πολιτών, η επικύρωση αντιγράφων ή φωτοαντιγράφων από τον προϊστάμενο του Τμήματος ή το νόμιμο αναπληρωτή του, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

ε. Την οργάνωση, ταξινόμηση, τήρηση του αρχείου των σχεδίων εγγράφων.

στ. Τη μέριμνα και διαχείριση γραφειακού υλικού και αναλώσιμων.

ζ. Τη γραμματειακή εξυπηρέτηση της οργανικής μονάδας, στην οποία υπάγονται.

Άρθρο 70
Περιουσία, λογιστική και οικονομική λειτουργία

1. Το σύνολο του ενεργητικού και του παθητικού που προέρχεται από τους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς, οι πόροι που προβλέπονται υπέρ αυτών από τις ισχύουσες διατάξεις, καθώς και η κινητή και ακίνητη περιουσία τους, περιέρχονται αυτοδίκαια στον Ε.Φ.Κ.Α. ως καθολικό διάδοχό τους. Ο Ε.Φ.Κ.Α. υπεισέρχεται στα πάσης φύσεως δικαιώματα και υποχρεώσεις των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών.

Για τη μεταβίβαση της κυριότητας των ακινήτων των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών στον Ε.Φ.Κ.Α. εκδίδονται διαπιστωτικές πράξεις από τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, οι οποίες μεταγράφονται ατελώς στα βιβλία μεταγραφών των οικείων υποθηκοφυλακείων ή κτηματολογικών γραφείων. Η μεταβίβαση της εν γένει περιουσίας γίνεται χωρίς την καταβολή φόρου, τέλους ή δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου, οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων. Ειδικότερα, η μεταβίβαση της κινητής περιουσίας γίνεται χωρίς την τήρηση οποιουδήποτε τύπου, πράξης ή συμβολαίου.

2. Σε περίπτωση συγκυριότητας των εντασσομένων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων με άλλους φορείς που δεν εντάσσονται σε αυτόν επί περιουσιακών στοιχείων ο διαχωρισμός της περιουσίας γίνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από οικονομική μελέτη.

3.α. Από 1.1.2017 ο ισολογισμός έναρξης του Ε.Φ.Κ.Α. πραγματοποιείται με μεταφορά των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών αντιστοίχως, όπως αυτά εμφανίζονται στους ισολογισμούς τους, που συντάσσονται ειδικά για το σκοπό αυτό. Τα πρόσωπα που κατείχαν θέση μέλους Διοικητικού Συμβουλίου των τελευταίων κατά παρέκκλιση κάθε αντίθετης διάταξης του παρόντος διατηρούν την ευθύνη ως προς την περάτωση των οικονομικών χρήσεων παρελθόντων ετών μέχρι τις 31.12.2016.

β. Η περιουσία που είναι αναγκαία για την άσκηση των μη ασφαλιστικών αρμοδιοτήτων, οι οποίες παραμένουν στους φορείς και μετά την ένταξή στους στον Ε.Φ.Κ.Α., σύμφωνα με το άρθρο 51 του παρόντος, προσδιορίζεται και διαχωρίζεται από την περιουσία που περιέρχεται στον Ε.Φ.Κ.Α. με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από οικονομική μελέτη.

4. Το Λογιστικό και Οικονομικό έτος του Ε.Φ.Κ.Α. ταυτίζεται με το ημερολογιακό. Ο ενιαίος προϋπολογισμός

εκτελείται υπό την ευθύνη της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών και Διοικητικής Υποστήριξης του Ε.Φ.Κ.Α.. Με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α, κατόπιν έγκρισης του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, δύναται να μεταβιβάζεται δικαίωμα υπογραφής στους Προϊσταμένους των οργανικών μονάδων της ίδιας Γενικής Διεύθυνσης σε θέματα εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

5. Οι οικονομικές υπηρεσίες του Ε.Φ.Κ.Α. καταρτίζουν τον Προϋπολογισμό του για το ενιαίο οικονομικό έτος της λειτουργίας του, ο οποίος περιλαμβάνει τα προβλεπόμενα ετήσια έσοδα και έξοδα και μετά την έγκρισή του από το Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α., εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Μέχρι την κατάρτιση και έγκριση του νέου προϋπολογισμού εξακολουθούν να εκτελούνται οι εγκεκριμένοι προϋπολογισμοί των εντασσομένων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών.

Το πρώτο οικονομικό έτος λειτουργίας του αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος και λήγει στις 31.12.2016.

6. Η απογραφή των περιουσιακών στοιχείων των εντασσομένων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, καθώς και η αποτίμηση της αξίας τους ενεργείται, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις από τις οικονομικές υπηρεσίες τους μέχρι στις 31.12.2016 ή από ορκωτούς λογιστές, μετά από ανάθεση.

7. Οι οικονομικές υπηρεσίες του Ε.Φ.Κ.Α. εφαρμόζουν το διπλογραφικό σύστημα για την τήρηση των λογιστικών βιβλίων, σύμφωνα με το π.δ. 80/1997 (Α΄ 68) και τις διατάξεις περί λογιστικού των Ν.Π.Δ.Δ..

8. Οι συμβάσεις τρίτων με τους εντασσόμενους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς εξακολουθούν να ισχύουν έναντι του Ε.Φ.Κ.Α..

9. Εκκρεμείς δίκες που αφορούν διαφορές ή υποθέσεις των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών συνεχίζονται από τον Ε.Φ.Κ.Α., χωρίς να επέρχεται διακοπή δίκης, από την ένταξη αυτών στον Ενιαίο Φορέα, σύμφωνα με το άρθρο 54. Δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται ισχύουν έναντι του Ε.Φ.Κ.Α..

10. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, εκδίδεται μέχρι 31.12.2016 Κανονισμός Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α. μετά από εισήγηση του Δ.Σ. του. Μέχρι την έκδοση της απόφασης αυτής για τα θέματα οικονομικής οργάνωσης και λογιστικής λειτουργίας, εφαρμόζονται οι διατάξεις του Οργανισμού Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών (Β΄1737), εφόσον αυτές δεν αντίκεινται στις διατάξεις του παρόντος νόμου.

11. Η κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων, που προβλέπεται από το άρθρο 53 του ν. 4144/2013 (Α΄ 88), σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (Δ.Π.Χ.Α.) αρχίζει από 1η Ιανουαρίου 2019.

12. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται κάθε ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 71
Θέματα προσωπικού

1. α. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 72, 73, 83 και 89, το πάσης φύσεως προσωπικό και οι δικηγόροι με έμμισθη εντολή των εντασσόμενων, σύμφωνα με το άρθρο 56 φορέων στον Ε.Φ.Κ.Α., μεταφέρονται σε αυτόν με την ίδια εργασιακή σχέση, οργανική θέση, βαθμό και μισθολογικό κλιμάκιο που κατέχουν.

β. Κατά τη διάρκεια της παράλληλης λειτουργίας των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών με τον Ε.Φ.Κ.Α., η μεταφορά γίνεται, σύμφωνα με την διαδικασία του άρθρου 101.

γ. Το πάσης φύσεως μεταφερόμενο προσωπικό τοποθετείται στις υπηρεσίες του Ε.Φ.Κ.Α. με απόφαση του Διοικητή του.

2. α. Για το προσωπικό που υπηρετεί με απόσπαση ή διάθεση στους εντασσόμενους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς κοινωνικής ασφάλισης, εφαρμόζεται αναλόγως η ρύθμιση της παραγράφου 1. Μετά τη μεταφορά, η απόσπαση εξακολουθεί να ισχύει μέχρι τη λήξη της, εκτός αν αποφασίσει την διακοπή της το Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α.. Η υπηρεσιακή και μισθολογική κατάσταση των υπαλλήλων αυτών διέπεται από τον ισχύοντα κανονισμό λειτουργίας προσωπικού και το ισχύον εκάστοτε μισθολόγιο των υπηρεσιών, από τις οποίες προέρχονται. Η δαπάνη της εν γένει μισθοδοσίας τους, καθώς και οι αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη: αα. όσον αφορά τους αποσπασμένους από τη ΔΕΗ Α.Ε., τη ΔΕΔΔΗΕ Α.Ε. και τον ΟΤΕ Α.Ε. βαρύνουν τις εταιρείες αυτές και ο Ε.Φ.Κ.Α. αποδίδει στις εταιρείες το ύψος της δαπάνης μισθοδοσίας τους που προκύπτει από την ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του Κεφαλαίου Β΄ του ν. 4354/2015 που αφορούν στο μισθολογικό κόστος των υπαλλήλων του άρθρου 1 του ίδιου νόμου και ββ. όσον αφορά στους λοιπούς, βάσει της παραγράφου αυτής, υπηρετούντες με διάθεση υπαλλήλους βαρύνουν τους φορείς από τους οποίους προέρχονται. Οι ανωτέρω υπάλληλοι κατά το χρόνο της υπηρεσίας τους στο Ε.Φ.Κ.Α. και κατά την εκτέλεση αυτής υπέχουν τις ευθύνες δημοσίου υπαλλήλου.

β. Η απόσπαση υπαλλήλων των εντασσομένων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών εξακολουθεί να ισχύει μέχρι τη λήξη της.

3. Οι συμβάσεις έργου ή παροχής υπηρεσιών φυσικών προσώπων που παρείχαν υπηρεσίες στους εντασσόμενους φορείς κατ' αποκοπή συνεχίζονται και με τον Ε.Φ.Κ.Α., μέχρι τη λήξη τους, με απόφαση του Δ.Σ. του τελευταίου.

4. Οι διατάξεις της Φ.10050/οικ.20496/4067/4.8.2008 (Β΄ 1579) κοινής απόφασης των Υπουργών Ανάπτυξης και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας ισχύουν για το αποσπασμένο στο Ε.Φ.Κ.Α. προσωπικό της ΔΕΗ Α.Ε. και τις ΔΕΔΔΗΕ Α.Ε..

5. Διαδικασίες για πλήρωση θέσεων που βρίσκονται σε εξέλιξη στους εντασσόμενους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς συνεχίζονται κανονικά για λογαριασμό του Ε.Φ.Κ.Α.. Το προσλαμβανόμενο προσωπικό και οι αντίστοιχες οργανικές θέσεις μεταφέρονται στον Ε.Φ.Κ.Α..

6. Όλες οι κενές οργανικές θέσεις των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, πλην εκείνων της Γενικής Διεύθυνσης Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα, καταργούνται από την ημερομηνία ένταξής τους στον Ε.Φ.Κ.Α., εκτός εάν έχει προκηρυχθεί η πλήρωσή τους.

Άρθρο 72
Θέματα προσωπικού της Γενικής Διεύθυνσης Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής

1. Κατά παρέκκλιση των οριζομένων στο άρθρο 71 και ειδικά για την άσκηση αρμοδιοτήτων που αφορούν σε συντάξεις του Δημοσίου Τομέα και περιέρχονται με τον παρόντα νόμο στον Ε.Φ.Κ.Α., δύναται να αποσπαστεί σε αυτόν προσωπικό που υπηρετεί στη Γενική Διεύθυνση Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών από 1.1.2017 στον Ε.Φ.Κ.Α. κατόπιν σχετικής αίτησης του ενδιαφερόμενου υπαλλήλου.

2.α. Η ως άνω απόσπαση διενεργείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α., χωρίς γνώμη υπηρεσιακού συμβουλίου και χωρίς χρονικό περιορισμό, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 68 του Υπαλληλικού Κώδικα και κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης.

β. Με όμοια απόφαση, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α., ή μετά από αίτηση του υπαλλήλου, οι αποσπάσεις της παρούσας παραγράφου μπορούν να διακόπτονται και οι υπάλληλοι επιστρέφουν σε θέση αντίστοιχου ιεραρχικού επιπέδου με αυτή που κατείχαν πριν από την απόσπασή τους. Αν δεν υπάρχει κενή οργανική θέση προϊσταμένου, καλύπτουν την πρώτη που θα κενωθεί.

3. α. Ο χρόνος υπηρεσίας των υπαλλήλων της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών που θα αποσπασθούν στον Ε.Φ.Κ.Α. λογίζεται για κάθε συνέπεια ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας που διανύεται στο Υπουργείο Οικονομικών. Οι αποσπασμένοι υπάλληλοι διατηρούν το βαθμολογικό, μισθολογικό και ασφαλιστικό καθεστώς του φορέα προέλευσής τους.

β. Ο μισθός, οι λοιπές αποδοχές και τα επιδόματα εξακολουθούν να καταβάλλονται από το Υπουργείο Οικονομικών, στο οποίο ο Ε.Φ.Κ.Α. αποδίδει τις εκάστοτε οφειλόμενες αποδοχές ή απολαβές των υπαλλήλων που αποσπώνται στον Ε.Φ.Κ.Α., σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

4. Δικαίωμα υποβολής αίτησης για επιλογή σε θέση προϊσταμένου και μόνο για τις προβλεπόμενες από τον Οργανισμό του άρθρου 55 οργανικές μονάδες με αρμοδιότητες απονομής συντάξεων του Δημοσίου, έχουν και οι υπάλληλοι της Γενικής Διεύθυνσης Χορήγησης Συντάξεων της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών, οι οποίοι, εφόσον επιλεγούν σε θέση προϊσταμένου, με την τοποθέτησή τους αποσπώνται αυτοδικαίως στον Ε.Φ.Κ.Α..

Άρθρο 73
Διατάξεις Ν.Α.Τ. και Ο.Γ.Α.

1. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται το προσωπικό που παραμένει στο Ν.Α.Τ. και τον Ο.Γ.Α., για την άσκηση των μη ασφαλιστικών αρμοδιοτήτων των ταμείων αυτών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 54.

2. Η διάρθρωση των υπηρεσιών του Ν.Α.Τ. και του Ο.Γ.Α., οι αρμοδιότητες των οργανικών τους μονάδων, οι κλάδοι από τους οποίους προέρχονται οι προϊστάμενοι αυτών, καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικό με τη λειτουργία τους καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

3. Για τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασής τους οι υπάλληλοι που παραμένουν στο Ν.Α.Τ. υπάγονται στο Υπηρεσιακό και Πειθαρχικό Συμβούλιο του Ε.Φ.Κ.Α.. Για τους υπαλλήλους του Ο.Γ.Α. εξακολουθεί να ισχύει η οικεία νομοθεσία, εφόσον δεν έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ Ε.Τ.Ε.Α. ΚΑΙ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΡΩΗΝ Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Άρθρο 74
Μετονομασία Ε.Τ.Ε.Α. σε «Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών» («Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.»)

Η παρ. 2 του άρθρου 35 του ν. 4052/2012 (Α΄ 41) αντικαθίσταται και προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«2. Σκοπός του είναι: α. η παροχή μηνιαίας επικουρικής σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου στους δικαιούχους ασφαλισμένους και β. η καταβολή εφάπαξ παροχών στους δικαιούχους ασφαλισμένους.

3. α. Το Ε.Τ.Ε.Α. μετονομάζεται σε «Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών» αποκαλούμενο εφεξής «Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.». Το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. συγκροτούν δύο (2) κλάδοι, οι οποίοι λειτουργούν με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια: α) κλάδος επικουρικής ασφάλισης και β) κλάδος εφάπαξ παροχών, στους οποίους παρακολουθούνται αυτοτελώς οι εισφορές κάθε κλάδου.

β. Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται «Ε.Τ.Ε.Α.» νοείται εφεξής «Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.».

Άρθρο 75
Ένταξη Ταμείων Πρόνοιας στον Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

1. Στο τέλος του άρθρου 36 του ν. 4052/2012 (Α’ 41) προστίθεται παρ. 5 ως εξής:

«5. Στον κλάδο εφάπαξ παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. εντάσσονται τα παρακάτω ταμεία, τομείς, κλάδοι και λογαριασμοί πρόνοιας ως εξής:

Α. Το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων (Τ.Π.Δ.Υ.) με τους Τομείς του:

α. Τομέα Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων

β. Τομέα Πρόνοιας Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.

γ. Τομέα Πρόνοιας Ορθόδοξου Εφημεριακού Κλήρου της Ελλάδος

δ. Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Εμπορικών, Βιομηχανικών, Επαγγελματικών, Βιοτεχνικών Επιμελητηρίων του Κράτους

ε. Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Ταμείου Νομικών

στ. Τομέα Πρόνοιας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων.

Β. Το Ταμείο Πρόνοιας Ιδιωτικού Τομέα (ΤΑΠΙΤ) με τους Τομείς του:

α. Τομέα Πρόνοιας Εργατοϋπαλλήλων Μετάλλου

β. Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Εταιρειών Λιπασμάτων

γ. Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Εταιρειών Τσιμέντων

δ. Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Ιπποδρομιών

ε. Τομέα Πρόνοιας Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων

στ. Τομέα Πρόνοιας Ξενοδοχοϋπαλλήλων

ζ. Τομέα Πρόνοιας Λιμενεργατών

η. Τομέα Πρόνοιας Υπαλλήλων Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς

θ. Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Οργανισμού Εθνικού Θεάτρου

ι. Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Οργανισμού Υδρεύσεως Θεσσαλονίκης

ια. Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης.

Γ. Ο κλάδος πρόνοιας του Ενιαίου Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Εργαζομένων στα Μ.Μ.Ε. (Ε.Τ.Α.Π.-Μ.Μ.Ε.) με τους Τομείς του:

α. Τομέα Πρόνοιας Ιδιοκτητών, Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου.

β. Τομέα Πρόνοιας Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείων Αθηνών.

γ. Τομέα Πρόνοιας Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης.

Δ. Ο κλάδος πρόνοιας του Ταμείου Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω.) με τους Τομείς του:

α. Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Ο.Τ.Ε.

β. Κλάδο Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ (ΚΑΠ –Δ.Ε.Η.).

γ. Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Ο.Σ.Ε..

δ. Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Ε.Ρ.Τ. και Τουρισμού.

ε. Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Εμπορικής Τραπέζης.

στ. Τομέα Πρόνοιας Προσωπικού Ιονικής-Λαϊκής Τραπέζης.

Ε. Ο κλάδος πρόνοιας του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων (Ε.Τ.Α.Α.) με τους Τομείς του:

α. Τομέα Πρόνοιας Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων.

β. Τομέα Πρόνοιας Υγειονομικών.

γ. Τομέα Πρόνοιας Δικηγόρων Αθηνών.

δ. Τομέα Πρόνοιας Δικαστικών Επιμελητών.

ε. Τομέα Πρόνοιας Συμβολαιογράφων.

στ. Τομέα Πρόνοιας Εργοληπτών Δημοσίων Έργων.

ΣΤ. Το Ταμείο Πρόνοιας Αξιωματικών Εμπορικού Ναυτικού (Τ.Π.Α.Ε.Ν.).

Ζ. Το Ταμείο Πρόνοιας Κατωτέρων Πληρωμάτων Εμπορικού Ναυτικού (Τ.Π.Κ.Π.Ε.Ν.).

Η. Ο Ειδικός Λογαριασμός Πρόνοιας προσωπικού του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ..

Άρθρο 76
Ασφαλιστέα πρόσωπα στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Το άρθρο 37 του ν. 4052/2012 (Α΄41) αντικαθίσταται ως εξής:

« Άρθρο 37
Ασφαλιστέα πρόσωπα

1. Στην ασφάλιση του κλάδου επικουρικής ασφάλισης του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. υπάγονται υποχρεωτικά:

α. Οι ήδη ασφαλισμένοι των ταμείων, κλάδων και τομέων επικουρικής ασφάλισης που εντάσσονται στο Ε.Τ.Ε.Α. (νυν Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.).

β. Όσοι αναλαμβάνουν ασφαλιστέα εργασία - απασχόληση ή αποκτούν ασφαλιστέα ιδιότητα, για την οποία ασφαλίζονται υποχρεωτικά σε φορέα κύριας ασφάλισης και δεν υπάγονται για την εργασία – απασχόλησή τους αυτή ή την ιδιότητά τους στην ασφάλιση άλλου φορέα επικουρικής ασφάλισης ή επαγγελματικής υποχρεωτικής ασφάλισης, ή των εξομοιούμενων βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας με αυτούς, ανεξαρτήτως νομικής μορφής.

2. Στην ασφάλιση του κλάδου επικουρικής ασφάλισης του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. υπάγονται προαιρετικά:

α. Οι ήδη προαιρετικά ασφαλισμένοι των ταμείων, κλάδων και τομέων επικουρικής ασφάλισης που εντάσσονται στο Ε.Τ.Ε.Α. (νυν Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.).

β. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 3655/2008 (Α΄58), καθώς και οι ελεύθεροι επαγγελματίες που υπάγονταν στην ασφάλιση του τ. ΕΤΕΑΜ με το π.δ. 284/1992 (Α΄ 145).

3. Εξαιρούνται της ασφάλισης στον κλάδο επικουρικής ασφάλισης του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. οι ανεξάρτητα απασχολούμενοι υγειονομικοί.

4. Στην ασφάλιση του κλάδου εφάπαξ παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. υπάγονται υποχρεωτικά:

α. Οι ήδη ασφαλισμένοι των ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών πρόνοιας που εντάσσονται στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και

β. όσοι για πρώτη φορά από την κατά τα ανωτέρω ένταξη των ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών πρόνοιας αναλαμβάνουν εργασία – απασχόληση ή αποκτούν ασφαλιστέα ιδιότητα βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων αυτών.»

Άρθρο 77
Πόροι του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Το άρθρο 38 του ν. 4052/2012 (Α΄41) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 38

Πόροι είναι:

1. Τα έσοδα από τις ασφαλιστικές εισφορές των ασφαλισμένων ή/και εργοδοτών, όπως αυτά προβλέπονται από την οικεία νομοθεσία που διέπει τον κάθε κλάδο.

2. Τα έσοδα από τις προβλεπόμενες εισφορές υπέρ των ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών που εντάσσονται στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., οι πρόσοδοι περιουσίας, καθώς και η απόδοση των κεφαλαίων και αποθεματικών αυτών και κάθε άλλο έσοδο και πόρος που προβλέπεται στην οικεία νομοθεσία ή άλλες διατάξεις νόμων.»

Άρθρο 78
Οικονομικό Σύστημα Λειτουργίας του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Το άρθρο 39 του ν. 4052/2012 (Α΄41) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 39
Οικονομικό σύστημα λειτουργίας

1. Το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. λειτουργεί για όσους ασφαλίζονται για πρώτη φορά από 1.1.2014 με βάση το διανεμητικό σύστημα προκαθορισμένων εισφορών με νοητή κεφαλαιοποίηση. Το ίδιο σύστημα εφαρμόζεται: α) για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.2013 στον κλάδο επικουρικής ασφάλισης για το χρόνο ασφάλισης από 1.1.2015 και εφεξής και β) για τους ασφαλισμένους στον κλάδο εφάπαξ παροχών μέχρι 31.12.2013 για το χρόνο ασφάλισης από 1.1.2014 και εφεξής.

2. Οι ασφαλιστικές εισφορές που καταβάλλονται για κάθε ασφαλισμένο των κατηγοριών αυτών, ανά κλάδο, τηρούνται σε ατομικές μερίδες από 1.1.2014.»

Άρθρο 79
Χρόνος ασφάλισης στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Το άρθρο 40 του ν. 4052/2012 (Α΄41) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 40
Χρόνος ασφάλισης

1. Χρόνος ασφάλισης για τον κλάδο επικουρικής ασφάλισης είναι:

α. Ο χρόνος, για τον οποίο καταβάλλονται ή οφείλονται ασφαλιστικές εισφορές από την έναρξη λειτουργίας του Ε.Τ.Ε.Α. (νυν Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.) και εφεξής.

β. Ο χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε στα εντασσόμενα ταμεία, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς συμπεριλαμβανομένου του χρόνου που αναγνωρίστηκε και εξαγοράστηκε ή συνεχίζεται η εξαγορά του, καθώς και ο χρόνος που έχει προσμετρηθεί από οποιαδήποτε αιτία, λογίζεται ότι πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του Ε.Τ.Ε.Α. (νυν Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.).

γ. Ο χρόνοι ασφάλισης, οι οποίοι αναγνωρίζονται, σύμφωνα με τα άρθρα 40 και 47 του ν.2084/1992 (Α΄ 165), του άρθρου 20 του ν. 3232/2004 (Α΄ 48), και του άρθρου 41 παρ. 7 του ν. 3996/2011 (Α΄170).

2. Χρόνος ασφάλισης στον κλάδο εφάπαξ παροχών είναι:

α. Ο χρόνος, για τον οποίον καταβάλλονται ασφαλιστικές εισφορές από την ένταξη των ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών πρόνοιας και εφεξής.

β. Ο χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε στα εντασσόμενα ταμεία, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς πρόνοιας, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου που αναγνωρίστηκε και εξαγοράστηκε ή συνεχίζεται η εξαγορά του.»

Άρθρο 80
Διοίκηση του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Οι παράγραφοι 1, 2, 3, 4 και 11 του άρθρου 43 του ν. 4052/2012 (Α΄41) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το Ταμείο διοικείται από το Διοικητή και το Διοικητικό Συμβούλιο.

2. Ο Διοικητής είναι κάτοχος πτυχίου ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος της ημεδαπής ή ισότιμου πτυχίου της αλλοδαπής, με διοικητική εμπειρία και κατάρτιση σε διοικητικά ή οικονομικά θέματα ή σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης ή κοινωνικής πολιτικής. Επιλέγεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4369/2016 και είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Διορίζεται με τετραετή θητεία, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, με δυνατότητα ισόχρονης ανανέωσης άπαξ κατά την ως άνω διαδικασία.

Οι δύο (2) Υποδιοικητές του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., ιδίων προσόντων με το Διοικητή, πλήρους απασχόλησης, επιλέγονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4369/2016 και διορίζονται με τετραετή θητεία με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με την απόφαση διορισμού ορίζονται οι Υποδιοικητές, ο οποίοι αναπληρώνουν τον Διοικητή ελλείποντα, απόντα ή κωλυόμενο σε όλα τα καθήκοντά του Διοικητή και Προέδρου Δ.Σ., κατά τη σειρά αναπλήρωσης που προβλέπεται σε αυτήν. Ο Διοικητής του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. με απόφασή του που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζει τις αρμοδιότητες των Υποδιοικητών.

3. Το Δ.Σ. είναι εννεαμελές (9) και συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, αποτελείται από:

α. Τον Διοικητή του ως Πρόεδρο, με τον αναπληρωτή του,

β. δύο (2) εκπροσώπους των ασφαλισμένων, οι οποίοι προτείνονται από τη Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος (Γ.Σ.Ε.Ε.), την Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων Υπαλλήλων (Α.Δ.Ε.Δ.Υ.), την Πανελλήνια Ναυτική Ομοσπονδία (Π.Ν.Ο.), την Πανελλήνια Ομοσπονδία Ενώσεων Συντακτών (Π.Ο.Ε.Σ.Υ.), τον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο (Π.Ι.Σ.), το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.) και τη Συντονιστική Επιτροπή των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος, με τους αναπληρωτές τους,

γ. δύο (2) εκπροσώπους των εργοδοτών, οι οποίοι προτείνονται από το Σύνδεσμο Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.), τη Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδος (Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.), την Ελληνική Συνομοσπονδία Εμπορίου και Επιχειρηματικότητας (Ε.Σ.Ε.Ε.), την Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών (Ε.Ε.Ε.), την Ελληνική Ένωση Τραπεζών (Ε.Ε.Τ.) και το Σύνδεσμο Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων (Σ.Ε.Τ.Ε.), με τους αναπληρωτές τους,

δ. έναν (1) εκπρόσωπο των συνταξιούχων, που προτείνεται από την Ανώτατη Γενική Συνομοσπονδία Συνταξιούχων Ελλάδος (Α.Γ.Σ.Ε.Ε.), την Πανελλήνια Ομοσπονδία Συνταξιούχων Ο.Α.Ε.Ε. (Π.Ο.Σ. Ο.Α.Ε.Ε.), την Ομοσπονδία Συνταξιούχων Ελλάδος Ι.Κ.Α. και Επικουρικών Ταμείων Μισθωτών και την Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτικών Συνταξιούχων (Π.Ο.Π.Σ.), με τον αναπληρωτή του,

ε. έναν (1) εκπρόσωπο των υπαλλήλων του Ταμείου, ο οποίος κατά την πρώτη συγκρότηση του Δ.Σ. του Ταμείου και μέχρι την εκλογή του εκπροσώπου των υπαλλήλων του Ταμείου, προτείνεται από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής (Π.Ο.Π.Ο.Κ.Π.), με τον αναπληρωτή του,

στ. έναν (1) ειδικό επιστήμονα με εμπειρία και κατάρτιση σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης ή κοινωνικής πολιτικής ή σε θέματα οικονομικά ή διοίκησης και οργάνωσης που ορίζεται από τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με τον αναπληρωτή του,

ζ. έναν (1) υπάλληλο που προέρχεται από τη Γενική

Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Προϊστάμενο Διεύθυνσης ή Τμήματος ή υπάλληλο ΠΕ ή ΤΕ κατηγορίας με πενταετή υπηρεσία στη Γ.Γ.Κ.Α., με τον αναπληρωτή του,

Αν λήξει η θητεία των μελών του Δ.Σ., αυτή παρατείνεται αυτοδίκαια μέχρι του ορισμού νέων μελών, όχι όμως περισσότερο από τρίμηνο από τη λήξη της.

Οι Υποδιοικητές του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. μετέχουν χωρίς δικαίωμα ψήφου στις συνεδριάσεις του Δ.Σ..

4. Τα μέλη των περπτώσεων β΄, γ΄ και δ΄ της παραγράφου 3 επιλέγονται από τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κατόπιν προτάσεων που υποβάλλονται από τις οικείες οργανώσεις μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από την έγγραφη ειδοποίηση της υπηρεσίας.

11. α. Η θητεία του Διοικητή, του κυβερνητικού επιτρόπου και των μελών του Δ.Σ. είναι τετραετής και παρατείνεται αυτοδικαίως μέχρι του διορισμού νέων μελών, όχι όμως περισσότερο από τρεις μήνες από τη λήξη της.

β. Το Δ.Σ. μπορεί να συνεδριάζει και με χρήση ηλεκτρονικών μέσων (τηλεδιάσκεψη). Στην περίπτωση αυτή η πρόσκληση προς τα μέλη του Δ.Σ. περιλαμβάνει τις αναγκαίες πληροφορίες για τη συμμετοχή αυτών στη συνεδρίαση. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης μπορεί να ορίζονται ελάχιστες τεχνικές προδιαγραφές ασφάλειας για την εγκυρότητα της συνεδρίασης.»

Άρθρο 81
Θέματα οργάνωσης Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Στο ν. 4052/2012 προστίθεται άρθρο 44Α ως εξής:

«Άρθρο 44Α

1. Μέχρι 31.12.2016 καθορίζεται η νέα οργανωτική διάρθρωση του Ταμείου, οι αρμοδιότητες όλων των οργανικών μονάδων, οι κλάδοι από τους οποίους προέρχονται οι προϊστάμενοι αυτών και κάθε άλλη σχετική με τη λειτουργία του λεπτομέρεια με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου.

2. Μέχρι την έναρξη ισχύος της κοινής υπουργικής απόφασης της παραπάνω παραγράφου, οι υπηρεσίες των εντασσόμενων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών πρόνοιας λειτουργούν με την υφιστάμενη οργανωτική τους δομή ασκώντας τις αρμοδιότητες που ασκούσαν.

3. Η παύση της λειτουργίας των εντασσόμενων στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών διαπιστώνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

4. Ο Διοικητής και οι Υποδιοικητές του Ε.Τ.Ε.Α. παραμένουν μέχρι τη λήξη της θητείας τους ως Διοικητής και Υποδιοικητές του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.. Η θητεία του Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α. λήγει με το διορισμό του Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.»

Άρθρο 82
Θέματα οικονομικής λειτουργίας Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.

Στο ν. 4052/2012 προστίθεται άρθρο 45Α ως εξής:

«Άρθρο 45Α

1. Το λογιστικό και οικονομικό έτος του κλάδου εφάπαξ παροχών ταυτίζεται με το ημερολογιακό. Κατά το πρώτο έτος λειτουργίας, το οικονομικό έτος αρχίζει από την ημερομηνία έναρξής του και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους. Ο Κλάδος παρακολουθείται αυτοτελώς, συντάσσει προϋπολογισμό, ισολογισμό - απολογισμό, τηρεί λογιστικά βιβλία, παραστατικά και αρχεία διαχείρισης.

2. Τα έσοδα και έξοδα προσδιορίζονται στον προϋπολογισμό του κλάδου εφάπαξ παροχών που συντάσσεται ετησίως και εγκρίνεται μαζί με τον προϋπολογισμό του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από έγκρισή του από το Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π..

3. Το Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., ως κύριος διατάκτης, διαθέτει τις πιστώσεις του Προϋπολογισμού του κλάδου εφάπαξ παροχών και δύναται όπου απαιτείται, να μεταβιβάζει μέρος τους, με επιτροπικά εντάλματα στα όργανα έγκρισης δαπανών (δευτερεύοντες διατάκτες) των Περιφερειακών Υπηρεσιών. Η μεταβίβαση ενεργείται με επιτροπικά εντάλματα με μέριμνα της Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών της Κεντρικής Υπηρεσίας μετά από απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π..

4. Η απογραφή των περιουσιακών στοιχείων των εντασσόμενων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών Πρόνοιας, ενεργείται, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Τα δεδομένα των βιβλίων των εντασσόμενων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών μεταφέρονται στα βιβλία του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., το αργότερο μέχρι τη λήξη της προθεσμίας σύνταξης του ισολογισμού. Η αποτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων των εντασσόμενων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών Πρόνοιας ενεργείται, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

5. Η κινητή και ακίνητη περιουσία ταμείων, τομέων κλάδων και λογαριασμών Πρόνοιας, που είναι ενιαία με άλλους φορείς, κατανέμεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης μετά από αντίστοιχη οικονομική μελέτη.

6. Οι πόροι που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις υπέρ των εντασσόμενων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών Πρόνοιας, το σύνολο του προερχόμενου εξ αυτών ενεργητικού και παθητικού, καθώς επίσης η κινητή και ακίνητη περιουσία τους, η οποία απογράφεται από τις διοικήσεις τους μέχρι την ημερομηνία κατάργησής τους, περιέρχονται από την ημερομηνία της ένταξης στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., ως καθολικό διάδοχο αυτών, χωρίς την καταβολή φόρου, τέλους ή δικαιώματος υπέρ Δημοσίου, Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή άλλου προσώπου, το οποίο υπεισέρχεται στα πάσης φύσεως δικαιώματα και υποχρεώσεις των αντίστοιχων εντασσόμενων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών.

7. Στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. ισχύει και εφαρμόζεται ο κανονισμός Οικονομικής Οργάνωσης και Λογιστικής Λειτουργίας του Ε.Τ.Ε.Α., οι διατάξεις περί Λογιστικού των Ν.Π.Δ.Δ..

8. Η κατάρτιση των οικονομικών καταστάσεων που προβλέπεται από το άρθρο 53 του ν. 4144/2013 (Α΄ 88), σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (Δ.Π.Χ.Α.) αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2019.

Άρθρο 83
Θέματα προσωπικού εντασσομένων νομικών προσώπων

1. Στο άρθρο 46 του ν. 4052/2012 προστίθεται παράγραφοι 7,8,9,10,11 και 12 ως εξής:

«7.α. Το πάσης φύσεως προσωπικό και οι δικηγόροι με έμμισθη εντολή, που υπηρετούν στα ταμεία προνοίας που εντάσσονται στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., μεταφέρονται σε αυτό με την ίδια εργασιακή σχέση, οργανική θέση, βαθμό και μισθολογικό κλιμάκιο που κατέχουν από την ημερομηνία ένταξής τους.

β. Από το προσωπικό που υπηρετεί στους τομείς, κλάδους και λογαριασμούς πρόνοιας που εντάσσονται στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., μεταφέρονται σε αυτό υπάλληλοι, με συνεκτίμηση της αίτησης προτίμησής τους, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, που εκδίδεται εντός μηνός από την ως άνω ένταξη.

8. Οι συμβάσεις έργου ή παροχής υπηρεσιών φυσικών προσώπων που παρείχαν υπηρεσίες στους εντασσόμενους φορείς της παραγράφου 3 του άρθρου 36 κατ' αποκοπή μπορεί να συνεχίζονται και με το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., μέχρι τη λήξη τους, με απόφαση του Δ.Σ. του τελευταίου.

9. Διαδικασίες για πλήρωση θέσεων που βρίσκονται σε εξέλιξη στους εντασσόμενους φορείς συνεχίζονται κανονικά για λογαριασμό του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.. Το προσλαμβανόμενο προσωπικό και οι αντίστοιχες οργανικές θέσεις μεταφέρονται στον Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π..

10. Όλες οι κενές οργανικές θέσεις των εντασσόμενων φορέων καταργούνται από την ημερομηνία ένταξής τους στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., εκτός εάν έχει προκηρυχθεί η πλήρωσή τους.

11.α. Από την έναρξη ισχύος της κοινής υπουργικής απόφασης του άρθρου 44Α, παύει αυτοδικαίως η άσκηση καθηκόντων ευθύνης των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων του Ε.Τ.Ε.Α. και των εντασσομένων σε αυτόν ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών.

β. Με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. τοποθετούνται προϊστάμενοι στις νέες οργανικές μονάδες οι υπάλληλοι, οι οποίοι υπηρετούσαν στο Ε.Τ.Ε.Α. και τα εντασσόμενα ταμεία, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς προνοίας, οι οποίοι έχουν επιλεγεί, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις ή έχουν ορισθεί μέλη των οικείων Υπηρεσιακών Συμβουλίων και ασκούσαν καθήκοντα προϊσταμένου, με κριτήριο τον περισσότερο χρόνο άσκησης καθηκόντων προϊσταμένου αντίστοιχου επιπέδου σε συνδυασμό με τα ουσιαστικά τους προσόντα.

γ. Εφόσον δεν πληρωθούν όλες οι θέσεις προϊσταμένων κατά τα ως άνω, τοποθετούνται προϊστάμενοι στις νέες οργανικές μονάδες υπάλληλοι με κριτήριο τον περισσότερο χρόνο άσκησης καθηκόντων προϊσταμένου αντίστοιχου επιπέδου, εφόσον ανήκουν στον κλάδο, του οποίου οι υπάλληλοι προβλέπεται από τις οικείες οργανικές διατάξεις ότι μπορούν να προΐστανται στη συγκεκριμένη θέση. Εφόσον δεν επαρκούν οι θέσεις προϊσταμένων οργανικής μονάδας του φορέα, οι υπάλληλοι τοποθετούνται ως προϊστάμενοι σε οργανική μονάδα του αμέσως κατώτερου επιπέδου.

δ. Οι ανωτέρω τοποθετούμενοι, σύμφωνα με τις περιπτώσεις β΄ και γ΄ ασκούν τα καθήκοντά τους, μέχρι την επιλογή νέων προϊσταμένων, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

12. Εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την έναρξη ισχύος της κοινής υπουργικής απόφασης του άρθρου 44Α του παρόντος λήγει αυτοδίκαια η θητεία των μελών των υπηρεσιακών και πειθαρχικών συμβουλίων του Ε.Τ.Ε.Α. και των εντασσόμενων ταμείων και συγκροτείται Υπηρεσιακό και Πειθαρχικό Συμβούλιο, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.»

Άρθρο 84
Ενιαίος Κανονισμός Ασφάλισης και Παροχών Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π

1. Η παρ. 1 του άρθρου 47 του ν. 4052/2012 (Α΄ 41) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που εκδίδεται εντός 6 μηνών από την έναρξη ισχύος των διατάξεων του κεφαλαίου αυτού, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και αναλογιστική μελέτη, καταρτίζεται ο Ενιαίος Κανονισμός Ασφάλισης και Παροχών του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., με τον οποίο καθορίζονται τα υπαγόμενα στην ασφάλιση πρόσωπα, οι ασφαλιστικές εισφορές και οι πόροι, ο χρόνος ασφάλισης, η αναγνώριση συντάξιμου χρόνου και ο τρόπος εξαγοράς του, τα δικαιούμενα επικουρική σύνταξη ή εφάπαξ παροχή πρόσωπα, οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης ή χορήγησης εφάπαξ παροχής, ο τρόπος υπολογισμού της επικουρικής σύνταξης ή της εφάπαξ παροχής, η έναρξη και λήξη των παροχών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία ρύθμιση που αφορά τη λειτουργία του κάθε κλάδου του ταμείου.»

2. Μέχρι την έκδοση του Κανονισμού Ασφάλισης και Παροχών της προηγούμενης παραγράφου εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι καταστατικές διατάξεις των εντασσόμενων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών και η γενικότερη νομοθεσία, εφόσον αυτές δεν αντίκεινται στις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Άρθρο 85
Ειδικά Οικονομικά Θέματα Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π

1. Στο άρθρο 48 του ν. 4052/2012 προστίθεται νέες παράγραφοι ως εξής:

«6. Μέχρι 31.12.2016 καταρτίζονται και εγκρίνονται οι οικονομικές καταστάσεις για την περάτωση των οικονομικών χρήσεων των εντασσόμενων με την παρ. 3 του άρθρου 36 στο Ε.Τ.Ε.Α. φορέων για την περίοδο έως 31.12.2016. Σε περίπτωση που παρέλθει άπρακτη η ως άνω ημερομηνία, τις εν λόγω οικονομικές καταστάσεις συντάσσουν οι αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες του διαδόχου φορέα Ε.Τ.Ε.Α.. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, και σε περιπτώσεις διαπίστωσης αντικειμενικών δυσχερειών, το σχετικό έργο δύναται να ανατίθεται σε εξωτερικούς αναδόχους, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και μετά την ως άνω ημερομηνία.

7. Οι συμβάσεις με νομικά πρόσωπα φορέων, οι οποίοι με τον παρόντα νόμο εντάσσονται στο Ε.Τ.Ε.Α. εξακολουθούν να ισχύουν έναντι του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., εκτός αν α-

ποφασίσει διαφορετικά το Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σχετικούς με την διαδικασία και τις ανάγκες ένταξης.

8. Μέχρι την έγκριση του προϋπολογισμού του πρώτου οικονομικού έτους οι δαπάνες του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. θα εκτελούνται από τους εγκεκριμένους προϋπολογισμούς των εντασσομένων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών πρόνοιας.

9. Στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. μεταφέρονται όλα τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των ασφαλισμένων και συνταξιούχων των εντασσόμενων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών πρόνοιας ανεξάρτητα από τη χρονική περίοδο ασφάλισής τους. Οι ασφαλισμένοι των εντασσόμενων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών πρόνοιας καθίστανται ασφαλισμένοι του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., σύμφωνα με το άρθρο 37.

10. Εκκρεμείς αιτήσεις κατά το χρόνο ένταξης των φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών πρόνοιας στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. για την αναγνώριση χρόνου ασφάλισης ή για την αντίστοιχη παροχή εξετάζονται από το Ταμείο αυτό.

11. Εκκρεμείς δίκες, που αφορούν διαφορές ή υποθέσεις των εντασσόμενων ταμείων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών Πρόνοιας συνεχίζονται από το Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., χωρίς να επέρχεται διακοπή δίκης. Δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται ισχύουν έναντι του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π..

12. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π., ρυθμίζεται κάθε θέμα που θα προκύψει κατά την εφαρμογή των διατάξεων του κεφαλαίου αυτού.»

2. Η παράγραφος 6 αναριθμείται σε 13.

Άρθρο 86
Τ.Μ.Ε.Δ.Ε.

1. Συνιστάται Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία Ταμείο Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Τ.Μ.Ε.Δ.Ε.) με αντικείμενο την Εγγυοδοσία και Πιστοδοσία των ασφαλισμένων στον τομέα Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. του τ. Ε.Τ.Α.Α.. Εποπτεύεται από τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Η λειτουργία του Τ.Μ.Ε.Δ.Ε. αρχίζει την 1.1.2017.

2. Στο Τ.Μ.Ε.Δ.Ε. μεταφέρονται αυτοδίκαια οι πάσης φύσεως αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Δ΄ Εγγυοδοσίας και Πιστοδοσίας του τομέα Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. του τ. Ε.Τ.Α.Α..

3. Η διάρθρωση του Τ.Μ.Ε.Δ.Ε., οι αρμοδιότητες των οργανικών του μονάδων, οι κλάδοι, από τους οποίους προέρχονται οι προϊστάμενοι αυτών, καθώς και κάθε άλλη σχετική με τη λειτουργία του λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 87
Διοίκηση Τ.Μ.Ε.Δ.Ε.

1. Το Τ.Μ.Ε.Δ.Ε. διοικείται από πενταμελή (5) Διοικούσα Επιτροπή, η οποία αποτελείται από:

α. δύο (2) εκπροσώπους, που προτείνονται από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.), με τους αναπληρωτές τους,

β. δύο (2) εκπροσώπους που προτείνονται από τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Τεχνικών Εταιρειών (Σ.Α.Τ.Ε.), την Πανελλήνια Ένωση Συνδέσμων Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Π.Ε.Σ.Ε.Δ.Ε.), την Πανελλήνια Ένωση Διπλωματούχων Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Π.Ε.Δ.Μ.Ε.Δ.Ε.), την Πανελλήνια Ένωση Διπλωματούχων Μηχανολόγων, Ηλεκτρολόγων, Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Π.Ε.Δ.Μ.Η.Ε.Δ.Ε.) και το Σύνδεσμο των Ελληνικών Γραφείων Μελετών (Σ.Ε.Γ.Μ.) από κοινού, με τους αναπληρωτές τους,

γ. έναν (1) υπάλληλο της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ΠΕ κατηγορίας με Α΄ βαθμό, με τον αναπληρωτή του.

2. Ως Πρόεδρος ορίζεται ένα (1) από τα υπό στοιχείο (α) μέλη.

3. Ο Πρόεδρος και τα μέλη της Διοικούσας Επιτροπής, με τους αντίστοιχους αναπληρωτές τους, διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, με τετραετή θητεία και δεν επιτρέπεται η εκλογή ή ο διορισμός τους για περισσότερες από τρεις συνεχείς θητείες. Σε περίπτωση λήξης της θητείας της Διοικούσας Επιτροπής, αυτή παρατείνεται αυτοδίκαια μέχρι του διορισμού νέων μελών, όχι όμως περισσότερο από τρίμηνο από τη λήξη της.

4. Μέλος της Διοικούσας Επιτροπής, το οποίο απουσιάζει επί τρεις συνεχείς συνεδριάσεις χωρίς σοβαρό λόγο, ο οποίος κρίνεται από τη Διοικούσα Επιτροπή, αντικαθίσταται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης μετά από πρόταση της Διοικούσας Επιτροπής. Η υφιστάμενη κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου Διοικούσα Επιτροπή του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε./Ε.Τ.Α.Α. διοικεί το Τ.Μ.Ε.Δ.Ε. μέχρι τη λήξη της προβλεπόμενης θητείας της.

5. α. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται η αμοιβή των μελών της Διοικούσας Επιτροπής του Τ.Μ.Ε.Δ.Ε..

β. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες διαχείρισης των θεμάτων εγγυοδοσίας και πιστοδοσίας των μηχανικών και εργοληπτών της Διοικούσας Επιτροπής του Τ.Μ.Ε.Δ.Ε., καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 88
Πόροι και Περιουσία Τ.Μ.Ε.Δ.Ε.

1.Πόρους του Τ.Μ.Ε.Δ.Ε. αποτελούν οι πρόσοδοι από τις εν γένει δραστηριότητες Εγγυοδοσίας – Πιστοδοσίας αρμοδιότητας της τέως Διεύθυνσης Δ΄ Εγγυοδοσίας και Πιστοδοσίας του τέως τομέα Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

2. Τμήμα της περιουσίας του τέως τομέα Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. μπορεί να μεταβιβαστεί στο Τ.Μ.Ε.Δ.Ε. με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινω-

νικής Αλληλεγγύης, κατόπιν οικονομικής μελέτης. Η ως άνω περιουσία περιέρχεται στο Τ.Μ.Ε.Δ.Ε. από την ημερομηνία έναρξης της λειτουργίας του ως καθολικού διαδόχου του τέως τομέα Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. χωρίς την καταβολή φόρου, τέλους ή δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου, Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή άλλων προσώπων.

Άρθρο 89
Θέματα Προσωπικού Τ.Μ.Ε.Δ.Ε.

1. α. Το προσωπικό που υπηρετεί στη Διεύθυνση Δ΄ Εγγυοδοσίας και Πιστοδοσίας του τομέα Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. του Ε.Τ.Α.Α. αποτελεί από την 1.1.2017 προσωπικό του Τ.Μ.Ε.Δ.Ε., διατηρώντας την ίδια εργασιακή σχέση για το σύνολο των δικαιωμάτων της προηγούμενης υπηρεσιακής τους κατάστασης.

β. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης μπορεί να μεταφέρεται σε αυτό προσωπικό από τον Ε.Φ.Κ.Α. με συνεκτίμηση της αίτησης προτίμησης των υπαλλήλων και με τις ίδιες προϋποθέσεις του εδαφίου α΄. Με όμοια απόφαση δύναται να μεταφέρεται προσωπικό του Τ.Μ.Ε.Δ.Ε στον Ε.Φ.Κ.Α.

2. Για τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασής τους οι υπάλληλοι του Τ.Μ.Ε.Δ.Ε. υπάγονται στο Υπηρεσιακό και Πειθαρχικό Συμβούλιο του Ε.Φ.Κ.Α..

Άρθρο 90
Έναρξη ισχύος

Έναρξη ισχύος των διατάξεων του Κεφαλαίου Στ΄ ορίζεται η 1.1.2017, εκτός αν ορίζεται άλλως από σε μέρους διατάξεις του.

Κεφάλαιο Ζ΄
ΠΡΟΝΟΙΑΚΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΗΛΙΚΩΝ

Άρθρο 91
Προνοιακά Επιδόματα Κοινωνικής Αλληλεγγύης ηλικιωμένων και υπερηλίκων

Στους ανασφάλιστους υπερήλικες και στους συνταξιούχους σύνταξης γήρατος, αναπηρίας και θανάτου που πληρούν τις προϋποθέσεις των άρθρων 92 και 93 καταβάλλονται τα προβλεπόμενα στις ρυθμίσεις αυτών ειδικά προνοιακά επιδόματα, η δαπάνη για την καταβολή των οποίων βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Άρθρο 92
Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΚΑΣ)

1. Από 1.1.2016 και έως τις 31.12.2019 το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΚΑΣ), το οποίο θεσπίσθηκε με το άρθρο 20 του ν. 2434/1996 (Α΄188), καθώς και με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «Μέτρα Ενίσχυσης των χαμηλοσυνταξιούχων», (Α΄211), η οποία κυρώθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 2453/1997 (Α΄4), όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν, καταβάλλεται αποκλειστικά σε ήδη συνταξιούχους, καθώς και σε δικαιούχους σύνταξης γήρατος, αναπηρίας και θανάτου των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. κατ' άρθρο 56 οργανισμών κύριας ασφάλισης, καθώς και της Τράπεζας της Ελλάδος, εκτός των συνταξιούχων του ΟΓΑ των οποίων η συνταξιοδότηση αρχίζει πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Για την καταβολή του επιδόματος πρέπει να πληρούνται αθροιστικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α. Να έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους. Για τους συνταξιούχους λόγω αναπηρίας με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω, καθώς και για τα τέκνα που λαμβάνουν σύνταξη λόγω θανάτου του γονέα τους, δεν απαιτείται η συμπλήρωση ορίου ηλικίας.

β. Το συνολικό καθαρό ετήσιο εισόδημα τους από συντάξεις (κύριες, επικουρικές και βοηθήματα καταβαλλόμενα σε χρήμα), μισθούς, ημερομίσθια και λοιπά επιδόματα, να μην υπερβαίνει το ποσό των επτά χιλιάδων εννιακοσίων εβδομήντα δύο (7.972) ευρώ.

Για τον προσδιορισμό του εισοδήματος αυτού δεν λαμβάνονται υπόψη τα ποσά που αντιστοιχούν στη σύνταξη αναπήρων, θυμάτων πολεμικής περιόδου και κατά την εκτέλεση της στρατιωτικής υπηρεσίας, θυμάτων τρομοκρατίας, καθώς και στα προνοιακά βοηθήματα.

γ. Το συνολικό ετήσιο ατομικό φορολογητέο, καθώς και το απαλλασσόμενο ή φορολογούμενο με ειδικό τρόπο εισόδημα του συνταξιούχου να μην υπερβαίνει το ποσό των οκτώ χιλιάδων οκτακοσίων ογδόντα τεσσάρων (8.884) ευρώ.

δ. Το συνολικό ετήσιο οικογενειακό φορολογητέο, καθώς και το απαλλασσόμενο ή φορολογούμενο με ειδικό τρόπο εισόδημα να μην υπερβαίνει το ποσό των έντεκα χιλιάδων (11.000) ευρώ.

Τα παραπάνω ποσά, των περιπτώσεων β΄, γ΄ και δ΄, αφορούν εισοδήματα που δηλώθηκαν κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος.

ε. Το συνολικό ακαθάριστο ποσό κύριας και επικουρικής σύνταξης που καταβάλλεται κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται και τα πάσης φύσεως επιδόματα να μην υπερβαίνει τα εξακόσια εξήντα τέσσερα (664) ευρώ.

Για κάθε έτος, αρχής γενομένης από 1.1.2017 και μέχρι 31.12.2019, εξετάζεται το καταβαλλόμενο ως ανωτέρω ποσό συντάξεων κατά το μήνα έκδοσης της υπουργικής απόφασης της παραγράφου 4 ή το δικαιούμενο ποσό συντάξεων κατά τον πρώτο πλήρη μήνα συνταξιοδότησης, αν η συνταξιοδότηση χωρεί μετά την έκδοση της υπουργικής απόφασης.

στ. Προκειμένου περί αλλοδαπών, να διαμένουν νόμιμα και μόνιμα στην Ελλάδα.

2. Ποσά Επιδόματος:

α. Για συνολικά ποσά εισοδήματος από συντάξεις (κύριες και επικουρικές) μισθούς, ημερομίσθια και λοιπά επιδόματα ή βοηθήματα και μέχρι επτά χιλιάδες διακόσια δεκαέξι (7.216,00) ευρώ καταβάλλεται επίδομα διακόσια τριάντα (230) ευρώ μηνιαίως.

β. Για συνολικά ποσά εισοδήματος από επτά χιλιάδες διακόσια δεκαέξι και ένα λεπτό (7.216,01) ευρώ και μέχρι του ποσού των επτά χιλιάδων εννιακοσίων εβδομήντα δύο (7.972,00) ευρώ καταβάλλεται ποσό μηνιαίου ε-

πιδόματος (Ε.Κ.Α.Σ.), σύμφωνα με τα παρακάτω:

αα. Από επτά χιλιάδες διακόσια δεκαέξι ευρώ και ένα λεπτό (7.216,01) ευρώ και μέχρι του ποσού των επτά χιλιάδων πεντακοσίων δεκαοκτώ (7.518,00) ευρώ ποσό εκατόν εβδομήντα δύο ευρώ και πενήντα λεπτών (172,50).

ββ. Από επτά χιλιάδες πεντακόσια δέκα οκτώ ευρώ και ένα λεπτό (7.518,01) και μέχρι του ποσού των επτά χιλιάδων επτακοσίων είκοσι (7.720,00) ευρώ, ποσό εκατόν δέκα πέντε (115,00) ευρώ.

γγ. Από επτά χιλιάδες επτακόσια είκοσι ευρώ και ένα λεπτό (7.720,01) και μέχρι του ποσού των επτά χιλιάδων εννιακοσίων εβδομήντα δύο (7.972,00) ευρώ, ποσό πενήντα επτά ευρώ και πενήντα λεπτών (57,50).

γ. Τα ίδια ως άνω ποσά επιδόματος χορηγούνται και στους συνταξιούχους αναπηρίας που λαμβάνουν πλήρη σύνταξη.

δ. Στους συνταξιούχους γήρατος και αναπηρίας που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη, καθώς και σε όσους συνταξιούχους δεν θεμελιώνουν αυτοτελές δικαίωμα συνταξιοδότησης με χρόνο ασφάλισης που έχουν πραγματοποιηθεί στην Ελλάδα, το επίδομα ισούται με τα 2/3 των ανωτέρω ποσών. Για τους τελευταίους η διαφορά του 1/3 ποσού Ε.Κ.Α.Σ. που τυχόν δεν είχε καταβληθεί πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, δεν χορηγείται.

Προκειμένου για συνταξιούχους λόγω αναπηρίας, οποιαδήποτε μεταβολή στο ποσοστό αναπηρίας του δικαιούχου εντός του ίδιου ημερολογιακού έτους, στο οποίο καταβάλλεται το Ε.Κ.Α.Σ., δεν επιφέρει οποιαδήποτε μεταβολή στο ποσό του επιδόματος.

Στις περιπτώσεις συνδικαιούχων σύνταξης λόγω θανάτου, τα ποσά του Ε.Κ.Α.Σ. επιμερίζονται κατά το ίδιο ποσοστό επιμερισμού της σύνταξης που προβλέπεται από τις διατάξεις του οικείου ασφαλιστικού φορέα, άλλως από την κληρονομική μερίδα τους.

3. Για τις περιπτώσεις των συνταξιούχων που πληρούσαν τις προϋποθέσεις για τη λήψη του Ε.Κ.Α.Σ. για το μέχρι 31.12.2015 χρονικό διάστημα, πλην όμως δεν άσκησαν το δικαίωμα τους ή δεν τους καταβλήθηκε το επίδομα και, εφόσον δεν έχει επέλθει παραγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 137 του ν. 3655/2008 και την παρ. 6 του άρθρου 40 του α.ν. 1846/1951, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 24 του ν. 2556/1997, όπως ισχύουν, μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

4. Από 1.1.2017 και μέχρι 31.12.2019 και σε ετήσια βάση τα ποσά που αναφέρονται στα εισοδηματικά κριτήρια της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, καθώς και τα ποσά του επιδόματος που αναφέρονται στην παράγραφο 2, αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, προκειμένου τα ως άνω κριτήρια να βαίνουν κάθε έτος μειούμενα, με σκοπό αντίστοιχη ετήσια εμπροσθοβαρή μείωση της δαπάνης της παροχής μέχρι την ολοκληρωτική κατάργηση αυτής. Από 1.1.2020 η παροχή αυτή καταργείται.

5. Το επίδομα καταβάλλεται από τον Ε.Φ.Κ.Α.. Σε περίπτωση υποβολής με δόλο ανακριβούς δήλωσης εκ μέρους του συνταξιούχου είτε για τον φορέα καταβολής του επιδόματος είτε για τα εισοδηματικά στοιχεία, καθώς και σε περίπτωση πολλαπλής είσπραξης του επιδόματος, τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά του επιδόματος παρακρατούνται στο διπλάσιο, από το ποσό της κύριας σύνταξης, σε έξι (6) μηνιαίες δόσεις, με απόφαση του αρμόδιου οργάνου του Ε.Φ.Κ.Α..

6. Ο έλεγχος των εισοδηματικών κριτηρίων χορήγησης του επιδόματος για κάθε έτος διενεργείται το αργότερο μέχρι το τέλος του Απριλίου του αντίστοιχου έτους και σε καμία περίπτωση δεν χορηγούνται ποσά Ε.Κ.Α.Σ. σε μη δικαιούχους, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, από την 1η Μαΐου του ίδιου έτους. Τα ποσά του Ε.Κ.Α.Σ. που καταβλήθηκαν από οποιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα δεν λαμβάνονται υπόψη για την εξέταση της συνδρομής των εισοδηματικών κριτηρίων της παραραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

7. Τα ποσά του Ε.Κ.Α.Σ. δεν υπόκειται σε ασφαλιστικές εισφορές υπέρ του Κλάδου Ασθένειας ούτε στην Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων του άρθρου 38 του ν. 3863/2010 (Α΄ 115), όπως ισχύει.

8. Το Ε.Κ.Α.Σ. δεν καταβάλλεται σε δικαιούχους που έχουν μόνιμη διαμονή σε χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης.

9. Το άρθρο 20 του ν. 2434/1996 (Α΄ 188) καταργείται.

Άρθρο 93
Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Ανασφάλιστων Υπερήλικων

1. Στους ανασφάλιστους υπερήλικες και σε αυτούς που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, καταβάλλεται από τον ΟΓΑ, επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Ανασφαλίστων Υπερηλίκων, εφόσον πληρούν τις εξής προϋποθέσεις:

α. Έχουν συμπληρώσει το 67ο έτος της ηλικίας τους.

β. Δεν λαμβάνουν ή δεν δικαιούνται να λάβουν σύνταξη από το εξωτερικό ή οποιαδήποτε ασφαλιστική ή προνοιακή παροχή από την Ελλάδα, μεγαλύτερη από το κατωτέρω στην παράγραφο 3 πλήρες ποσό του επιδόματος.

Σε περίπτωση που η κατά τα ανωτέρω σύνταξη ή παροχή από δημόσιο φορέα που λαμβάνουν είναι μικρότερη από το επίδομα, δικαιούνται το ποσό της διαφοράς που προκύπτει μετά την αφαίρεση του ποσού της σύνταξης ή παροχής που λαμβάνουν από το επίδομα. Αν το ποσό που προκύπτει είναι μικρότερο από είκοσι (20) ευρώ δεν καταβάλλεται το επίδομα.

Σε περίπτωση μεταβολής του ποσού της σύνταξης ή της παροχής που λαμβάνουν από το εξωτερικό ή την Ελλάδα, αντίστοιχα, οι δικαιούχοι υποχρεούνται να το δηλώσουν αμέσως, προκειμένου να τροποποιηθεί αναλόγως το ποσό του επιδόματος.

Για όσους λαμβάνουν σύνταξη ή άλλη παροχή από οποιοδήποτε φορέα του εξωτερικού, η νομισματική ισοτιμία λαμβάνεται υπόψη την 1η εργάσιμη ημέρα του έτους κατά τη χορήγηση, την επαναχορήγηση ή την τροποποίηση του ποσού της παροχής που λαμβάνουν από τον αρμόδιο για την καταβολή αυτής φορέα, λόγω αλλαγής του ποσού της σύνταξης που λαμβάνουν από τον φορέα του εξωτερικού.

γ. Διαμένουν μόνιμα και νόμιμα στην Ελλάδα δεκαπέντε (15) συνεχόμενα έτη πριν από την υποβολή της αίτησης για τη λήψη του επιδόματος ή δεκαπέντε (15) έτη μεταξύ του 17ου και του 67ου έτους της ηλικίας τους, εκ των οποίων τα δέκα (10) συνεχόμενα πριν από την υποβολή της αίτησης και εξακολουθούν να διαμένουν στην Ελλάδα και μετά τη λήψη της παροχής.

δ. Το ποσό του επιδόματος καταβάλλεται πλήρες ή, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην περίπτωση β΄ της

παρ. 1 για όσους πληρούν αθροιστικά τα ανωτέρω κριτήρια και έχουν συμπληρώσει στη χώρα τουλάχιστον τριάντα πέντε (35) πλήρη έτη διαμονής και μειώνεται κατά 1/35 για κάθε ένα (1) έτος που υπολείπεται των τριάντα πέντε (35) ετών διαμονής στη χώρα.

ε. Το συνολικό ετήσιο ατομικό φορολογητέο εισόδημά τους, καθώς και το απαλλασσόμενο ή φορολογούμενο με ειδικό τρόπο εισόδημά τους δεν υπερβαίνει το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων τριακοσίων είκοσι (4.320) ευρώ ή, στη περίπτωση εγγάμων, το συνολικό ετήσιο οικογενειακό φορολογητέο εισόδημα, καθώς και το απαλλασσόμενο ή φορολογούμενο με ειδικό τρόπο εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των οκτώ χιλιάδων εξακοσίων σαράντα (8.640) ευρώ.

στ. Εξαιρούνται της παροχής οι μοναχοί/ες, οι οποίοι διαμένουν σε Ιερές Μονές και συντηρούνται από αυτές και όσοι εκτίουν ποινή στερητική της ελευθερίας.

ζ. Εξαιρούνται επίσης οι ανασφάλιστοι υπερήλικες και αυτοί που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, εφόσον ο/η σύζυγος λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή μεγαλύτερη από την παροχή.

2. Στο εισόδημα δεν υπολογίζονται:

α. Οι οικονομικές ενισχύσεις που χορηγούνται σε άτομα με αναπηρίες λόγω της αναπηρίας τους.

β. Το διατροφικό επίδομα που χορηγείται στους πάσχοντες από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια τελικού σταδίου και στους μεταμοσχευμένους.

γ. Το επίδομα ανεργίας.

δ. Η διατροφή που καταβάλλεται σε ανήλικο τέκνο με δικαστική απόφαση ή με συμβολαιογραφική πράξη ή με ιδιωτικό έγγραφο.

3. Περιουσιακά κριτήρια.

α. Ακίνητη περιουσία:

Η συνολική φορολογητέα αξία της ακίνητης περιουσίας του αιτούντος, σύμφωνα με τα ανωτέρω το επίδομα δεν μπορεί να υπερβαίνει στο σύνολο της το ποσό των ενενήντα χιλιάδων (90.000) ευρώ.

β. Κινητή περιουσία:

Το τεκμήριο αντικειμενικής δαπάνης της κινητής περιουσίας του αιτούντος (επιβατικά ΙΧ, ΜΧ αυτοκίνητα ή και δίκυκλα) δεν μπορεί να υπερβαίνει στο σύνολό της, το ποσό των έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ.

4. Το πλήρες ποσό του μηνιαίου επιδόματος ανέρχεται σε τριακόσια εξήντα (360) ευρώ και αναπροσαρμόζεται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 14 του παρόντος.

5. Η ως άνω παροχή καταβάλλεται σε μηνιαία βάση για όσους δικαιούχους κάνουν αίτηση από την 1η του επόμενου της υποβολής της αίτησης μήνα. Εκκρεμείς αιτήσεις σε οποιοδήποτε στάδιο διοικητικής διαδικασίας, κατά τη δημοσίευση του παρόντος, εξετάζονται με τις προϋποθέσεις του παρόντος.

6. Ποσά συντάξεων που εισπράχθηκαν μέχρι τη διακοπή της παροχής του ανασφάλιστου υπερήλικα, όπως προβλέπονταν από τις διατάξεις της περίπτωσης 5 της υποπαραγράφου ΙΑ.6. της παρ. ΙΑ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 δεν αναζητούνται.

7. Οι ανασφάλιστοι υπερήλικες που λαμβάνουν ήδη, πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος, παροχή από τον ΟΓΑ, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1296/1982, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του ν. 4093/2012, εξακολουθούν να λαμβάνουν την παροχή, σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά τη δημοσίευση διατάξεις του τελευταίου.

8. Κατά της απόφασης περί απονομής ή μη του παρόντος επιδόματος επιτρέπεται ένσταση ενώπιον του οργάνου εξέτασης ενστάσεων του άρθρου 40 του π.δ. 78/1998 (Α' 72), εντός προθεσμίας τριών μηνών, που αρχίζει από την κοινοποίηση της απόφασης στον αιτούντα. Το ως άνω όργανο εξετάζει την ένσταση και κατά νόμο και κατ' ουσίαν και υποχρεούται να αποφανθεί μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή της.

9. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων, καθορίζονται τα δικαιολογητικά, η διαδικασία καταβολής της παροχής, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

10. Οι ρυθμίσεις του άρθρου 69 του ν. 4144/2013 (Α΄ 88) εφαρμόζονται και στην παρούσα ρύθμιση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄
ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Άρθρο 94
Ειδικές διατάξεις για θέματα παροχών

1. Εκκρεμείς αιτήσεις συνταξιοδότησης που έχουν υποβληθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου κρίνονται, ως προς τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης των δικαιούχων κατά τους κανόνες που ίσχυαν σε κάθε φορέα κατά την 31η.12.2014. Οι ρυθμίσεις του άρθρου 14 του παρόντος εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή. Με τον ίδιο τρόπο κρίνονται και οι αιτήσεις συνταξιοδότησης βάσει των οποίων η καταβολή της σύνταξης, σύμφωνα με τις ισχύουσες πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου διατάξεις, ανατρέχει σε χρόνο πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

2. Αιτήσεις συνταξιοδότησης βάσει των οποίων η καταβολή της σύνταξης, σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, αρχίζει μετά την έναρξη ισχύος αυτού, κρίνονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος. Επί αιτήσεων που θα κατατεθούν εντός του 2016, εάν το ποσό της απονεμόμενης σύνταξης υπολείπεται του ποσού της σύνταξης που θα απονεμόταν κατά το προϊσχύσαν καθεστώς σε ποσοστό άνω του 20%, το ήμισυ της διαφοράς καταβάλλεται στον δικαιούχο ως προσωπική διαφορά, με ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 14. Επί αιτήσεων που θα κατατεθούν εντός του 2017 καταβάλλεται στον δικαιούχο ως προσωπική διαφορά το ένα τρίτο (1/3) της διαφοράς, και επί αιτήσεων που θα κατατεθούν εντός του 2018 το ένα τέταρτο (1/4) της διαφοράς.

3. Πρόσωπα τα οποία είναι συνταξιούχοι των ενταχθέντων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων και κλάδων, κατά την ημερομηνία ένταξής τους στον Ε.Φ.Κ.Α., εφόσον οι συντάξεις τους είναι της αυτής αιτίας, δικαιούνται από τον Ε.Φ.Κ.Α. σύνταξη ίση με το άθροισμα των καταβαλλόμενων συντάξεων. Αν οι συντάξεις προέρχονται από διαφορετικές αιτίες, ο Ε.Φ.Κ.Α. εξακολουθεί να τις καταβάλλει χωριστά.

4. Η Ειδική Προσαύξηση του Τομέα Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ) που

προβλέφθηκε με το άρθρο 2 του ν. 3518/2006, καταργείται από 1.1.2016. Ο χρόνος ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί στον καταργηθέντα Ειδικό Λογαριασμό Προσθέτων Παροχών (ΕΛΠΠ) θεωρείται ως προς τις έννομες συνέπειες ως χρόνος που έχει διανυθεί στην ασφάλιση της Ειδικής Προσαύξησης. Οι ασφαλισμένοι, οι οποίοι έως την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου υπάγονταν στην ασφάλιση του ΤΣΜΕΔΕ και κατέβαλλαν εισφορές υπέρ της Ειδικής Προσαύξησης, αποκτούν δικαίωμα προσαύξησης της σύνταξής τους, το ύψος της οποίας θα προσδιοριστεί με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ύστερα από εισήγηση της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, βάσει σχετικής οικονομικής αναλογιστικής μελέτης, για τα έτη ασφάλισης που έχουν πραγματοποιηθεί στην Ειδική Προσαύξηση από 1.1.2007 και μετά ή για χρόνο ασφάλισης που έχει μεταφερθεί σε αυτήν από τον καταργηθέντα Ειδικό Λογαριασμό Προσθέτων Παροχών (ΕΛΠΠ). Στη μελέτη για τον προσδιορισμό του ποσοστού προσαύξησης λαμβάνονται υπόψη το ύψος των εισφορών υπέρ της Ειδικής Προσαύξησης, ο αντίστοιχος χρόνος καταβολής τους, καθώς και τα έτη καταβολής της παροχής λόγω Ειδικής Προσαύξησης.

5. Ο Κλάδος Μονοσυνταξιούχων του Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών (ΤΣΑΥ) καταργείται από 1.1.2016. Οι ασφαλισμένοι που προέρχονται από το ΤΣΑΥ και έχουν υπαχθεί προαιρετικά στην ασφάλιση του Κλάδου Μονοσυνταξιούχων δικαιούνται προσαύξησης της σύνταξής τους, το ύψος της οποίας θα προσδιοριστεί με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ύστερα από εισήγηση της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, βάσει σχετικής οικονομικής αναλογιστικής μελέτης. Στη μελέτη για τον προσδιορισμό του ποσοστού προσαύξησης λαμβάνονται υπόψη το ύψος των εισφορών υπέρ της προσαύξησης, ο αντίστοιχος χρόνος καταβολής τους, καθώς και τα έτη καταβολής της παροχής λόγω της προσαύξησης.

6. Κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα του άρθρου αυτού καταργείται.

Άρθρο 95
Παραγραφή αξιώσεων Ε.Φ.Κ.Α. - Αναλογική Εφαρμογή διατάξεων- Εξουσιοδοτικές διατάξεις

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι απαιτήσεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. από μη καταβληθείσες ασφαλιστικές εισφορές υπόκεινται σε εικοσαετή παραγραφή, που αρχίζει από την πρώτη μέρα του επόμενου έτους εντός του οποίου παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία. Η ρύθμιση αυτή δεν εφαρμόζεται στις ήδη παραγεγραμμένες, κατά τις ισχύουσες κατά την έναρξης ισχύος του παρόντος διατάξεις, απαιτήσεις. Η παραγραφή των απαιτήσεων που έχουν γεννηθεί έως την έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης αλλά δεν έχουν υποπέσει σε παραγραφή κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, ορίζεται εικοσαετής και άρχεται από την πρώτη μέρα του επόμενου έτους εντός του οποίου παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία.

2. Για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται στο νόμο σχετικά με τη λειτουργία και την οργάνωση του Ε.Φ.Κ.Α., τις εισφορές, παροχές, οφειλές, και μέχρι την έκδοση του Κανονισμού Οικονομικής Οργάνωσης και Λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α. της παραγράφου 4, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης εφαρμόζονται αναλογικά οι γενικές ή ειδικές διατάξεις που ισχύουν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, εφόσον αυτές δεν αντιτίθενται στις διατάξεις του παρόντος νόμου. Με όμοια απόφαση επεκτείνεται η δήλωση των εισφορών, μέσω Αναλυτικής Περιοδικής Δήλωσης (ΑΠΔ), και η είσπραξη εισφορών και οφειλών μέσω ΚΕΑΟ.

Άρθρο 96
Παροχές Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. – Αναπροσαρμογή καταβαλλόμενων συντάξεων

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος το άρθρο 42 του ν. 4052/2012 αντικαθίσταται ως εξής:

«Στο πλαίσιο του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, η επικουρική σύνταξη των ασφαλισμένων στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. καθορίζεται ως εξής:

1. Το ποσό της καταβαλλόμενης σύνταξης διαμορφώνεται με βάση: α) τα δημογραφικά δεδομένα, τα οποία στηρίζονται σε εγκεκριμένους πίνακες θνησιμότητας και β) το πλασματικό ποσοστό επιστροφής που θα εφαρμόζεται στις συνολικά καταβληθείσες εισφορές και το οποίο θα προκύπτει από την ποσοστιαία μεταβολή των συντάξιμων αποδοχών των ασφαλισμένων.

2. Σε περίπτωση ελλειμμάτων λειτουργεί αυτόματος μηχανισμός εξισορρόπησης, ο οποίος αποκλείει απολύτως κάθε αναπροσαρμογή των συντάξεων. Κατά τη χρονική περίοδο αυξημένων εισφορών, εάν η διαφορά μεταξύ εσόδων και εξόδων προσεγγίζει, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 100 οι συντάξεις δεν αναπροσαρμόζονται στην περίπτωση κατά την οποία αν αφαιρεθούν τα έξοδα από τα έσοδα του Ταμείου, το αποτέλεσμα αποκλίνει θετικά ή αρνητικά κατά ποσοστό ίσο η μεγαλύτερο από το 0,5% των εισφορών, λαμβάνοντας υπόψη τα απολογιστικά στοιχεία της προηγούμενης χρήσης.

3. Μετά την προαναφερόμενη περίοδο οι συντάξεις δεν θα αναπροσαρμόζονται σε περίπτωση που αν αφαιρεθούν τα έξοδα από τα έσοδα, το αποτέλεσμα θα προκύπτει αρνητικό. Περαιτέρω της προαναφερόμενης διαδικασίας και μόνο στην περίπτωση δημιουργίας ελλειμμάτων, θα γίνεται χρήση περιουσιακών στοιχείων του Κλάδου της Επικουρικής ασφάλισης.

4. Μέχρι την 1.6.2016 εκδίδεται απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από σύμφωνη γνώμη της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής, με την οποία καθορίζονται οι τεχνικές παράμετροι, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

5. α. Για τους ασφαλισμένους από την 1.1.2014 και εφεξής το ποσό της επικουρικής σύνταξης υπολογίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού.

β. Για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.2013, οι οποίοι καταθέτουν αίτηση συνταξιοδότησης από την 1.1.2015 και εφεξής, το ποσό της επικουρικής σύνταξης αποτελείται από το άθροισμα δύο τμημάτων:

βα. το τμήμα της σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους έως 31.12.2014 υπολογίζεται με βάση ποσοστό αναπλήρωσης, το οποίο για κάθε χρόνο ασφάλισης αντιστοιχεί σε ποσοστό 0,45% υπολογιζομένου ε-

πί των συντάξιμων αποδοχών εκάστου ασφαλισμένου, όπως αυτές υπολογίζονται και για την έκδοση της κύριας σύνταξης.

ββ. το τμήμα της σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους από 1.1.2015 και εφεξής υπολογίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού.

6. Οι ρυθμίσεις των άρθρων 14 και 33, 36 και 19 εφαρμόζονται αναλογικά και επί των συντάξεων του Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π..

7. Εκκρεμείς αιτήσεις συνταξιοδότησης που έχουν υποβληθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος κρίνονται, ως προς τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης, σύμφωνα με το νομικό πλαίσιο που ίσχυε κατά το χρόνο υποβολής τους και αναπροσαρμόζονται στη συνέχεια βάσει των διατάξεων της επόμενης παραγράφου του παρόντος άρθρου.

8. Οι ήδη καταβαλλόμενες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου επικουρικές συντάξεις αναπροσαρμόζονται με εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, εφόσον το άθροισμα κύριας και επικουρικής σύνταξης του δικαιούχου υπερβαίνει το ποσό των χιλίων τριακοσίων (1300) ευρώ. Τα ανωτέρω στοιχεία αποτυπώνονται από την 1.1.2018 για κάθε ασφαλισμένο στο οικείο πληροφοριακό σύστημα. Για την εφαρμογή του ορίου αυτού, λαμβάνεται υπόψη το καταβαλλόμενο ποσό των συντάξεων συμπεριλαμβανομένης της εισφοράς υγειονομικής περίθαλψης και της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων του άρθρου 38 του ν. 3863/2010 (Α΄ 115), όπως ισχύει, και των παραγράφων 11, 12 και 13 του άρθρου 44 του ν. 3986/2011 (Α΄ 152), όπως ισχύει. Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται, μετά την αναπροσαρμογή, το άθροισμα κύριας και επικουρικής σύνταξης να μειωθεί πέραν του ανωτέρω ορίου των χιλίων τριακοσίων (1300) ευρώ, του υπερβάλλοντος ποσού καταβαλλομένου ως προσωπική διαφορά. Στον υπολογισμό του ανώτατου ορίου καταβολής σύνταξης που αφορά στα άτομα με αναπηρία ή χρόνια πάθηση και των οικογενειών που έχουν μέλη τους άτομα με αναπηρία δεν λαμβάνονται υπόψη τα πάσης φύσεως επιδόματα αναπηρίας.

9. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, το ΕΤΕΑΕΠ χορηγεί αποκλειστικά την επικουρική σύνταξη, όπως ρυθμίζεται με τις διατάξεις του άρθρου αυτού και καταργείται κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος οι διατάξεις που προβλέπουν κατώτατα όρια επικουρικών συντάξεων καταργούνται και η χορήγηση της επικουρικής σύνταξης γίνεται αποκλειστικά με τους όρους του παρόντος.

10. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ορίζεται η εργάσιμη ημέρα κατά την οποία θα καταβάλλεται η μηνιαία σύνταξη του ΕΤΕΑΕΠ. Μέχρι την έκδοση της απόφασης αυτής εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις.»

Άρθρο 97
Εισφορές επικουρικής ασφάλισης

1. Από 1.6.2016 και μέχρι τις 31.5.2019, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς για την επικουρική ασφάλιση στο ΕΤΕΑΕΠ όλων των μισθωτών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993, υπολογίζεται σε ποσοστό 3,5% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3,5% για τον εργοδότη επί των ασφαλιστέων αποδοχών του εργαζομένου, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 38. Από 1.6.2019 και μέχρι την 31.5.2022, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς στο Ε.Τ.Ε.Α. όλων των μισθωτών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993, υπολογίζεται σε ποσοστό 3,25% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3,25% για τον εργοδότη επί των ασφαλιστέων αποδοχών του εργαζομένου, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 38. Μετά το πέρας της εξαετίας, το ποσοστό της μηνιαίας εισφοράς επανέρχεται στο ύψος που ίσχυε κατά τις 31.12.2015.

Η εισφορά της περίπτωσης β΄ του άρθρου 59 του ν.3371/2005 (Α΄178) και η πρόσθετη ειδική εισφορά του δεύτερου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 4225/2014 (Α΄2), εξακολουθούν να καταβάλλονται. Άλλες ειδικές εισφορές άπαξ καταβαλλόμενες από τους ασφαλισμένους εντασσόμενων στο ΕΤΕΑ ταμείων, τομέων κλάδων και λογαριασμών, καθώς και άλλα επιπλέον έσοδα που προκύπτουν πέραν από τις ασφαλιστικές εισφορές ασφαλισμένων και εργοδοτών παύουν να καταβάλλονται από 1.1.2018.

2. Από 1.6.2016 και μέχρι τις 31.5.2019, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς όλων των αυταπασχολούμενων, ελευθέρων επαγγελματιών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993 στο Ε.Τ.Ε.Α. και στα εντασσόμενα σε αυτό ταμεία, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς, υπολογίζεται σε ποσοστό 7% επί του εισοδήματος όπως ειδικότερα προσδιορίζεται στα άρθρα 39 και 98. Από 1.6.2019 και μέχρι τις 31.5.2022, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς όλων των αυταπασχολούμενων, ελευθέρων επαγγελματιών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993 στο ΕΤΕΑΕΠ υπολογίζεται σε ποσοστό 6,5% επί του εισοδήματος όπως ειδικότερα προσδιορίζεται στα άρθρα 39 και 98. Μετά το πέρας της εξαετίας, το ποσοστό της μηνιαίας εισφοράς διαμορφώνεται στο ύψος που ίσχυε κατά τις 31.12.2015.

3. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης μπορεί, εντός του διαστήματος των έξι αυτών ετών, να μειώνεται αναλόγως το ύψος των εισφορών των ασφαλισμένων μισθωτών και αυταπασχολούμενων, ανάλογα με την αύξηση της εισπραξιμότητας αυτών.

4. Εισφορές που καταβλήθηκαν νόμιμα δεν επιστρέφονται.

Άρθρο 98
Μεταβατική ρύθμιση – εισφορές αυταπασχολούμενων προερχόμενων από το ΕΤΑΑ

1. Ειδικά για το διάστημα από την 1.1.2017 έως και την 31.12.2020, τα ποσά των μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών που καταβάλλουν στους οικείους φορείς κύριας και επικουρικής σύνταξης, εφάπαξ και υγειονομικής περίθαλψης οι, άνω της πενταετίας, ελεύθεροι επαγγελματίες που προέρχονται από το Ε.Τ.Α.Α, όπως διαμορφώνονται μετά τον, σύμφωνα με το άρθρο 39 υπολογισμό, μειώνονται, σύμφωνα με τον πίνακα που ακολουθεί:

Εισόδημα από	έως	% προσαρμογής
0,00	7.033,00	0,00%
7.033,01	13.000,00	50,00%
13.000,01	14.000,00	49,00%
14.000,01	15.000,00	48,00%
15.000,01	16.000,00	47,00%
16.000,01	17.000,00	46,00%
17.000,01	18.000,00	45,00%
18.000,01	19.000,00	44,00%
19.000,01	20.000,00	43,00%
20.000,01	21.000,00	42,00%
21.000,01	22.000,00	41,00%
22.000,01	23.000,00	40,00%
23.000,01	24.000,00	39,00%
24.000,01	25.000,00	38,00%
25.000,01	26.000,00	37,00%
26.000,01	27.000,00	36,00%
27.000,01	28.000,00	35,00%
28.000,01	29.000,00	34,00%

29.000,01	30.000,00	33,00%
30.000,01	31.000,00	32,00%
31.000,01	32.000,00	31,00%
32.000,01	33.000,00	30,00%
33.000,01	34.000,00	29,00%
34.000,01	35.000,00	28,00%
35.000,01	36.000,00	27,00%
36.000,01	37.000,00	26,00%
37.000,01	38.000,00	25,00%
38.000,01	39.000,00	24,00%
39.000,01	40.000,00	23,00%
40.000,01	41.000,00	22,00%
41.000,01	42.000,00	21,00%
42.000,01	43.000,00	20,00%
43.000,01	44.000,00	19,00%
44.000,01	45.000,00	18,00%
45.000,01	46.000,00	17,00%
46.000,01	47.000,00	16,00%

47.000,01	48.000,00	15,00%
48.000,01	49.000,00	14,00%
49.000,01	50.000,00	13,00%
50.000,01	51.000,00	12,00%
51.000,01	52.000,00	11,00%
52.000,01	53.000,00	10,00%
53.000,01	54.000,00	9,00%
54.000,01	55.000,00	8,00%
55.000,01	56.000,00	7,00%
56.000,01	57.000,00	6,00%
57.000,01	58.000,00	5,00%
58.000,01		0,00%

2. Σε καμία περίπτωση το ποσό της ασφαλιστικής εισφοράς για τους κλάδους κύριας και επικουρικής σύνταξης, εφάπαξ και υγειονομικής περίθαλψης δεν μπορεί να υπολείπεται, ακόμα και μετά την εφαρμογή των ανωτέρω προσαρμογών, του ποσού που προκύπτει κατ' εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 39.

3. Οι ανωτέρω προσαρμογές εφαρμόζονται και στους κάτω της πενταετίας αυτοαπασχολούμενους που υπάγονται ή θα υπάγονται βάσει των ειδικών, γενικών ή καταστατικών διατάξεων, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του παρόντος στο Ε.Τ.Α.Α., για το διάστημα από την 1.1.2017 έως και τις 31.12.2020, και των οποίων το καθαρό φορολογητέο αποτέλεσμα, από την ασκούμενη δραστηριότητά τους κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος είναι άνω των 4.922 ευρώ. Ειδικά, για την κατηγορία αυτή των ασφαλισμένων, η προσαρμογή ύψους 50% εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που το φορολογητέο εισόδημα ανέρχεται μεταξύ 4.922 και 13.000 ευρώ. Σε καμία περίπτωση το ποσό της ασφαλιστικής εισφοράς για τους κλάδους κύριας και επικουρικής σύνταξης, εφάπαξ και υγειονομικής περίθαλψης των ασφαλισμένων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου αυτής δεν μπορεί να υπολείπεται, ακόμα και μετά την εφαρμογή των προσαρμογών, του ποσού που προκύπτει κατ' εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 39.

Άρθρο 99
Μεταβατική διάταξη για συνταξιοδοτικές παροχές ασφαλιζομένων στον ΟΓΑ

1. Για τις αιτήσεις συνταξιοδότησης των προσώπων του άρθρου 40 του παρόντος που θα κατατεθούν από την έναρξη ισχύος του παρόντος έως 31.12.2030 ισχύουν τα εξής:

α. Για τις αιτήσεις συνταξιοδότησης που θα κατατεθούν από 1.1.2017 έως 31.12.2017 το ποσό της σύνταξης αποτελείται από το άθροισμα δύο επιμέρους ποσών: κατά ποσοστό 93,80% από το ποσό που προκύπτει με βάση τις γενικές, ειδικές ή καταστατικές διατάξεις του ΟΓΑ όπως αυτές ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, με την επιφύλαξη του άρθρου 40 και κατά ποσοστό 6,20% από το άθροισμα της εθνικής και της ανταποδοτικής σύνταξης.

β. Για τις αιτήσεις συνταξιοδότησης που θα κατατεθούν από 1.1.2018 έως 31.12.2030 το ποσό της εθνικής και της ανταποδοτικής σύνταξης διαμορφώνεται σταδιακά κατ' έτος σε ποσοστό 12,90%, 19,60%, 26,30%, 33%, 39,70%, 46,40%, 53,10%, 59,80%, 66,50%, 73,20%, 79,90, 86,60%, 93,30%, αντίστοιχα. Το ποσό που προκύπτει με βάση τις γενικές, ειδικές ή καταστατικές διατάξεις του ΟΓΑ, όπως αυτές ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, διαμορφώνεται σταδιακά κατ' έτος σε ποσοστό 87,10%, 80,40%, 73,70%, 67,00%, 60,30%, 53,60%, 46,90% 40,20% 33,50%, 26,80%, 20,10%, 13,40% και 6,70%, αντίστοιχα.

γ. Όσοι συνταξιοδοτούνται από 1.1.2031 και εφεξής λαμβάνουν ολόκληρο το ποσό της εθνικής και της ανταποδοτικής σύνταξης, κατά τα προβλεπόμενα στα άρθρα 7 και 28.

Άρθρο 100
Γενικές μεταβατικές διατάξεις Ε.Φ.Κ.Α.

1. Η παύση της λειτουργίας των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών διαπιστώνεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως διαπιστώνεται η μεταφορά των αρμοδιοτήτων των συντάξεων του δημοσίου τομέα που περιέρχονται στον Ε.Φ.Κ.Α.. Μέχρι την έκδοση της ανωτέρω απόφασης, η Γενική Διεύθυνση Χορήγησης Συντάξεων της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών εξακολουθεί να ασκεί τις αρμοδιότητες που προβλέπονται στα άρθρα 48 έως 53 του π.δ. 111/2014.

2.α. Οι εντασσόμενοι στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς, τομείς, κλάδοι και λογαριασμοί ασκούν τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο, και συνεχίζουν να ασκούν αυτές που προβλέπονται από τις γενικές ή ειδικές ή καταστατικές διατάξεις τους, κατά το μέρος που αυτές δεν αντίκεινται στις διατάξεις του παρόντος, μέχρι την ημερομηνία ένταξης στον Ε.Φ.Κ.Α., σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 51 του παρόντος.

β. Με την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 απόφαση διαπιστώνεται και η κατάργηση των θέσεων των Διοικητών, των Υποδιοικητών, των Προέδρων των Διοικητικών Συμβουλίων, καθώς και των Διοικητικών Συμβουλίων των εντασσομένων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, πλην του Ν.Α.Τ. και του Ο.Γ.Α..

γ. Οι υπηρεσίες των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών μέχρι την ένταξή τους στον ενιαίο φορέα, λειτουργούν με την υφιστάμενη οργανωτική τους δομή και για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του νόμου αυτού.

3.α. Μέχρι την επιλογή και το διορισμό Διοικητή στον Ε.Φ.Κ.Α., σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, και σε κάθε περίπτωση μέχρι 31.12.2016, Διοικητής στον Ε.Φ.Κ.Α. ορίζεται ο Διοικητής του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.. Ο εν λόγω ορισμός του δεν συνιστά ασυμβίβαστο με την παράλληλη διατήρηση των καθηκόντων του ως Διοικητή του Ι.Κ.Α.– Ε.Τ.Α.Μ., κατά παρέκκλιση των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων του φορέα αυτού.

β. Ο Διοικητής του Ε.Φ.Κ.Α. έχει κατά το μεταβατικό ως άνω διάστημα ενδεικτικά τις εξής αρμοδιότητες: α) Συγκαλεί το προσωρινό Δ.Σ., καθορίζει τα θέματα της ημερήσιας διάταξης και διευθύνει τις συνεδριάσεις, β) ασκεί την προσωρινή διοίκηση του Ε.Φ.Κ.Α., γ) εισηγείται προς το Δ.Σ. τα ζητήματα που απαιτούν νομοθετική ρύθμιση για την οργάνωση και τη λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α., δ) τοποθετεί και διαχειρίζεται το μεταφερόμενο στον Ε.Φ.Κ.Α. προσωπικό, σύμφωνα με τις ανάγκες του Φορέα, ε) εκπροσωπεί τον Ε.Φ.Κ.Α. δικαστικώς και εξωδίκως, στ) αναθέτει μετά από σχετική απόφαση του Δ.Σ. και έγκριση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης σε τρίτους την υλοποίηση έργων εκ μέρους του Ε.Φ.Κ.Α., σύμφωνα με τις

κείμενες διατάξεις και ζ) υπογράφει κατόπιν εξουσιοδότησης του Δ.Σ. συμβάσεις που συνάπτει ο Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και κάθε άλλου περιεχομένου έγγραφο.

γ. Ο Διοικητής μπορεί με απόφασή του να μεταβιβάζει στους Υποδιοικητές ή σε Προϊσταμένους των οργανικών μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α. ορισμένες αρμοδιότητές του ή το δικαίωμα να υπογράφουν κατά περίπτωση «με εντολή Διοικητή.»

δ. Μέχρι τη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Φ.Κ.Α., συγκροτείται προσωρινό Δ.Σ. με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, το αργότερο εντός 15 ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

ε. Το προσωρινό Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από:

αα. τον Διοικητή του, ως Πρόεδρο, με έναν από τους υποδιοικητές του Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ., ως αναπληρωτή του,

ββ. τους Διοικητές ή Πρόεδρους των λοιπών εντασσόμενων Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης στον Ε.Φ.Κ.Α. με αναπληρωτές, όσους τους αναπλήρωναν στη διοίκηση αυτών,

γγ. έναν (1) προϊστάμενο Διεύθυνσης της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με τον αναπληρωτή του,

δδ. έναν (1) υπάλληλο του Υπουργείου Οικονομικών, ο οποίος κατέχει θέση προϊσταμένου τμήματος ή ανώτερη θέση από αυτή, με τον αναπληρωτή του,

εε. δύο (2) ειδικούς επιστήμονες, έναν εξειδικευμένο σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης και προστασίας και έναν εξειδικευμένο σε θέματα οικονομικών και οικονομικής διαχείρισης που ορίζονται από τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με τους αναπληρωτές τους, ιδίων προσόντων με αυτούς.

στ. Το Δ.Σ. έχει νόμιμη σύνθεση ακόμη και χωρίς τη συμμετοχή των μελών της περίπτωσης δδ΄, εφόσον αυτοί δεν ορισθούν ή δεν αναλάβουν τα καθήκοντά τους.

ζ. Ο ορισμός των Διοικητών των εντασσόμενων Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης ως μέλους στο προσωρινό Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α., κατά τα ανωτέρω, δεν συνιστά ασυμβίβαστο με την παράλληλη διατήρηση των καθηκόντων τους ως Διοικητών αυτών, κατά παρέκκλιση των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων των εν λόγω φορέων.

η. Σε όλα τα μέλη του προσωρινού Δ.Σ. καταβάλλεται από τον Ε.Φ.Κ.Α. μηνιαία αποζημίωση που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

θ. Αρμοδιότητες του προσωρινού Δ.Σ. είναι, ιδίως, η μέριμνα για την προεργασία και λήψη κάθε απόφασης σχετικά με την οργανωτική διάρθρωση και λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α., τη στέγαση των υπηρεσιών, την υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού και η ανάληψη κάθε άλλης δράσης σχετικά με τη λειτουργία του μέχρι τον ορισμό του Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α.. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης τροποποιούνται ή συμπληρώνονται οι αρμοδιότητες του Διοικητή, καθώς και του προσωρινού Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α.. Το Δ.Σ. μπορεί με απόφασή του να μεταβιβάζει στον Διοικητή ορισμένες αρμοδιότητές του ή το δικαίωμα να υπογράφει κατά περίπτωση «με εντολή Δ.Σ.».

ι. Η θητεία του προσωρινού Δ.Σ. λήγει αυτοδικαίως με το διορισμό του νέου Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α..

4. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που εκδίδεται κατόπιν εισήγησης του προσωρινού Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α. συγκροτούνται ομάδες διοίκησης έργου για το συντονισμό και την εν γένει διαχείριση ζητημάτων ενοποίησης των δομών των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, κατά το μεταβατικό στάδιο και μέχρι την πλήρη λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α. ως φορέα κοινωνικής ασφάλισης.

5. Εντός δύο (2) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, με πρόταση του προσωρινού Διοικητή που εγκρίνεται από τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, καταρτίζεται ο πρώτος προϋπολογισμός του Ε.Φ.Κ.Α. και περιλαμβάνει στο σκέλος των εξόδων πιστώσεις για την κάλυψη των διοικητικών και λειτουργικών δαπανών του, οι οποίες κατανέμονται στους εντασσόμενους φορείς με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και περιλαμβάνονται στο σκέλος των εσόδων του.

6. Μέχρι 31.12.2016 καταρτίζονται και εγκρίνονται οι οικονομικές καταστάσεις για την περάτωση των οικονομικών χρήσεων των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων για την περίοδο έως 31.12.2016. Αν παρέλθει άπρακτη η ως άνω ημερομηνία, τις εν λόγω οικονομικές καταστάσεις συντάσσουν οι αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες του διαδόχου φορέα Ε.Φ.Κ.Α.. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, και σε περιπτώσεις διαπίστωσης αντικειμενικών δυσχερειών, το σχετικό έργο μπορεί να ανατίθεται σε εξωτερικούς αναδόχους, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και μετά την ως άνω ημερομηνία.

7. Στην παρ. 3 του άρθρου 41 του ν. 4129/2013 (Α΄ 52), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 29 του ν. 4223/2013 (Α΄ 287) και συμπληρώθηκε με το άρθρο 53 του ν. 4257/2014 (Α΄ 93), προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Για τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και τον Ο.Α.Ε.Δ., αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, οι παραπάνω υποχρεώσεις θα εξαντλούνται, όσον αφορά τα οικονομικά απολογιστικά στοιχεία, με την υποβολή όσων προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 157 του ν. 4270/2014 (Α΄ 143).»

8. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Φ.Κ.Α. ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια σχετική με τις διατάξεις του άρθρου αυτού. Ειδικά, για τα ζητήματα συντάξεων δημοσίου τομέα στην ως άνω απόφαση συμπράττει ο Υπουργός Οικονομικών.

Άρθρο 101
Μεταβατικές διατάξεις για θέματα προσωπικού Ε.Φ.Κ.Α.

1. α. Εντός μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος στελεχώνονται εκείνες οι οργανικές μονάδες του Ε.Φ.Κ.Α., οι οποίες τίθενται αμέσως σε λειτουργία για τις ανάγκες ένταξης σε αυτόν των φορέων, κλάδων, τομέων και λογαριασμών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 53 και για την πλήρη λειτουργία του ως φορέα κοινωνικής ασφάλισης, σύμφωνα με το άρθρο 51.

β. Η στελέχωση του Ε.Φ.Κ.Α. κατά τα ανωτέρω, μέχρι την πλήρη λειτουργία του ως φορέα κοινωνικής ασφάλισης ενεργείται με μεταφορά προσωπικού σε αυτόν από τους εντασσόμενους φορείς, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Η εν λόγω απόφαση εκδίδεται κατόπιν πρότασης των Δ.Σ. του οικείου φορέα και του προσωρινού Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α., μετά από πρόσκληση του Διοικητή του Ε.Φ.Κ.Α.. Κατά προτεραιότητα μεταφέρεται προσωπικό που καταθέτει σχετική αίτηση στην αρμόδια υπηρεσία του Ε.Φ.Κ.Α..

γ. Κατά την ίδια ως άνω διαδικασία, μέχρι την έναρξη ισχύος του προεδρικού διατάγματος του άρθρου 52 του παρόντος, μπορεί να μεταφέρονται από τους εντασσόμενους φορείς, τομείς, κλάδους και λογαριασμούς, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 53, στον Ε.Φ.Κ.Α., ολόκληρες οργανικές μονάδες. Με την ίδια απόφαση οι ανωτέρω οργανικές μονάδες εντάσσονται στις συνιστώμενες με τον παρόντα νόμο Γενικές Διευθύνσεις ή ορίζεται το όργανο, στην αρμοδιότητα του οποίου υπάγονται.

δ. Ειδικότερα, για τη στελέχωση της Διεύθυνσης Ειδικού Προγράμματος και προκειμένου αυτή να ασκεί τις προβλεπόμενες στο άρθρο 65 αρμοδιότητές της, μέχρι την πλήρη λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α. ως φορέα κύριας κοινωνικής ασφάλισης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 51 μεταφέρονται σε αυτόν, τριάντα (30) υπάλληλοι από τους εντασσόμενους φορείς, οι οποίοι κατανέμονται και τοποθετούνται στην εν λόγω Διεύθυνση, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Οι υπάλληλοι που θα μεταφερθούν, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, επιλέγονται από τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης από πίνακες που υποβάλλονται σε αυτόν από το Δ.Σ. του εκάστοτε φορέα προέλευσης, επί τη βάσει προσόντων σχετικών με τις αρμοδιότητες της εν λόγω Διεύθυνσης, τα οποία καθορίζονται στην οικεία πρόσκληση του Διοικητή του Ε.Φ.Κ.Α.. Οι πίνακες του προηγούμενου εδαφίου περιέχουν διπλάσιο αριθμό προσώπων από αυτόν που τελικώς θα μεταφερθεί από τον κάθε φορέα και πρέπει να υποβληθούν εντός αποκλειστικής προθεσμίας πέντε (5) ημερών από την ημερομηνία που θα ζητηθούν. Μέχρι την ένταξη των φορέων κατά το άρθρο 53 του παρόντος, η δαπάνη μισθοδοσίας των μεταφερόμενων κατά τη διάταξη αυτή υπαλλήλων εξακολουθεί να βαρύνει τους φορείς προέλευσής τους.

Στους ως άνω υπαλλήλους που θα μεταφερθούν στον Ε.Φ.Κ.Α. περιλαμβάνονται και υπάλληλοι της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής και της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων και Διοικητικής Υποστήριξης του Υπουργείου Οικονομικών, οι οποίοι αποσπώνται, κατανέμονται και τοποθετούνται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων. Για την εν λόγω απόσπαση προκρίνονται οι υπάλληλοι των ως άνω Γενικών Γραμματειών που θα υποβάλουν σχετική αίτηση.

Επίσης, στην ως άνω Διεύθυνση του Ε.Φ.Κ.Α. μεταφέρεται τουλάχιστον ένας (1) υπάλληλος της Η.ΔΙ.Κ.Α., ο οποίος αποσπάται, κατανέμεται και τοποθετείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Λόγω των αυξημένων αρμοδιοτήτων της συγκεκριμένης Διεύθυνσης, που απορρέουν από τη σπουδαιότητα του ειδικού σκοπού της, οι υπάλληλοι που θα τη στελεχώσουν λαμβάνουν πέραν των αποδοχών της οργανικής τους θέσης και επιμίσθιο, το οποίο θα καθοριστεί με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Σε κάθε περίπτωση το σύνολο των αποδοχών των ανωτέρω δεν μπορεί να υπερβαίνει το ανώτατο όριο αποδοχών, όπως αυτό καθορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 3833/2010.

2. α. Σε περίπτωση μεταφοράς προσωπικού κατά την προηγούμενη παράγραφο, ως προϊστάμενος τοποθετείται, με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α., υπάλληλος με κριτήριο τον περισσότερο χρόνο άσκησης καθηκόντων προϊσταμένου αντίστοιχου επιπέδου. Εάν δεν υφίστανται θέσεις προϊσταμένων του Ε.Φ.Κ.Α. ομοίου επιπέδου, οι μεταφερόμενοι υπάλληλοι μπορεί να τοποθετούνται ως προϊστάμενοι σε οργανική μονάδα του αμέσως κατώτερου επιπέδου.

β. Από την έναρξη ισχύος του προεδρικού διατάγματος του Οργανισμού του Ε.Φ.Κ.Α. παύει αυτοδικαίως η άσκηση καθηκόντων ευθύνης των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων του Ε.Φ.Κ.Α. και των εντασσομένων σε αυτόν φορέων και κλάδων. Με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α. τοποθετούνται προϊστάμενοι στις νέες οργανικές μονάδες οι υπάλληλοι, οι οποίοι υπηρετούσαν στους εντασσόμενους φορείς και ασκούσαν καθήκοντα προϊσταμένου του ίδιου επιπέδου, με κριτήριο τον περισσότερο χρόνο άσκησης καθηκόντων προϊσταμένου αντίστοιχου επιπέδου, εφόσον ανήκουν στον κλάδο, του οποίου οι υπάλληλοι προβλέπεται από τις οικείες οργανικές διατάξεις ότι μπορούν να προΐστανται στη συγκεκριμένη θέση και ασκούν τα καθήκοντά τους μέχρι την επιλογή νέων προϊσταμένων, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Εφόσον δεν επαρκούν οι θέσεις προϊσταμένων οργανικής μονάδας του φορέα, οι υπάλληλοι τοποθετούνται ως προϊστάμενοι σε οργανική μονάδα του αμέσως κατώτερου επιπέδου.

3. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κατόπιν πρότασης του προσωρινού ή οριστικού Δ.Σ. του Ε.Φ.Κ.Α. και του Δ.Σ. του οικείου φορέα, μπορεί να μεταφερθούν στον Ε.Φ.Κ.Α. δικηγόροι με έμμισθη εντολή από τους εντασσόμενους φορείς.

4. Από 1.1.2017 λήγει αυτοδίκαια η θητεία των μελών των Υπηρεσιακών και Πειθαρχικών Συμβουλίων των εντασσόμενων φορέων. Μετά τη λήξη της θητείας τους

κατά τα ανωτέρω, εκκρεμείς σε οποιοδήποτε στάδιο υποθέσεις κρίνονται από το Υπηρεσιακό και Πειθαρχικό Συμβούλιο του Ε.Φ.Κ.Α. που συστήνονται, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Άρθρο 102
Εισφορά υπέρ συλλογικών οργάνων συνταξιούχων

1. Θεσπίζεται μηνιαία εισφορά 0,50 ευρώ, η οποία παρακρατείται από τις καταβαλλόμενες κύριες συντάξεις και αποδίδεται στο Λογαριασμό Κοινωνικής Πολιτικής του άρθρου 34 του ν. 4144/2013, με σκοπό την οικονομική ενίσχυση Ομοσπονδιών και Σωματείων Συνταξιούχων.

2. Όσοι δεν επιθυμούν την παρακράτηση, θα πρέπει να υποβάλουν έγγραφη δήλωση στην αρμόδια υπηρεσία του ασφαλιστικού τους φορέα.

3. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται κάθε αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή της προηγουμένης παραγράφου.

4. Η παρακράτηση αρχίζει από την πρώτη του μεθεπόμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Άρθρο 103
Επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθεισών παροχών

1. Κάθε παροχή που έχει καταβληθεί από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αχρεώστητα, επιστρέφεται ανεξαρτήτως υπαιτιότητας του λαβόντος και αναζητείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΕΔΕ. Σε περίπτωση υπαιτιότητάς του αναζητείται εντόκως, με επιτόκιο 3%.

Παράλληλα με την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, επιτρέπεται συμψηφισμός οποιασδήποτε οφειλής προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με το σύνολο των χορηγούμενων παροχών, που τυχόν δικαιούται ο οφειλέτης.

Ο συμψηφισμός πραγματοποιείται σε μηνιαίες δόσεις, το ύψος καθεμίας από τις οποίες δεν μπορεί να υπερβαίνει το 1/3 του μεικτού ποσού που αντιστοιχεί στις χορηγούμενες παροχές, ή εφάπαξ, εφόσον το συνολικό ποσό της οφειλής δεν υπερβαίνει το 1/3 του ποσού που αντιστοιχεί στις χορηγούμενες παροχές.

Ο καταλογισμός και ο τυχόν διενεργούμενος συμψηφισμός εκτελείται με απόφαση του Διευθυντή του αρμοδίου Υποκαταστήματος.

2. Εάν ο οφειλέτης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αποβιώσει, οι οφειλές του συμψηφίζονται με τυχόν οφειλόμενες σε αυτόν και στους νόμιμους κληρονόμους του αναδρομικές παροχές, προς απομείωση του χρέους, ενώ το υπόλοιπο ποσό αναζητείται από αυτούς κατά την κληρονομική τους μερίδα, σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΕΔΕ. Σε περίπτωση που μεταξύ των κληρονόμων υπάρχουν πρόσωπα τα οποία έλκουν συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά δικαιώματα από τον οφειλέτη, το ανεξόφλητο ποσό της οφειλής κατά την κληρονομική τους μερίδα, παρακρατείται από το σύνολο των συνταξιοδοτικών παροχών που τους μεταβιβάζονται ή τους καταβάλλονται, σε μηνιαίες δόσεις ή εφάπαξ, όπως στην παράγραφο 1.

Εφόσον η οφειλή δεν είχε βεβαιωθεί όσο ο οφειλέτης βρισκόταν εν ζωή, εκδίδεται απόφαση από τον αρμόδιο Διευθυντή, με την οποία καθίστανται υπόχρεοι προς εξόφληση της οφειλής οι νόμιμοι κληρονόμοι του, με τις προαναφερθείσες διαδικασίες του ΚΕΔΕ και του συμψηφισμού οφειλών προς τις καταβαλλόμενες παροχές.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης μπορεί να ανακαθορίζεται το ποσοστό του επιτοκίου που προβλέπεται από την παράγραφο 1.

Άρθρο 104
Επιστροφή αχρεωστήτως εισπραχθεισών εισφορών

Η παρ.7 του άρθρου 27 του α.ν.1846/1951, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Εισφορές που έχουν εισπραχθεί αχρεώστητα, επιστρέφονται άτοκα στους δικαιούχους, μετά από αίτησή τους.

Επιστρέφονται μόνο μετά από συμψηφισμό είτε με επόμενες οφειλόμενες καταβολές βάσει δηλώσεων ΑΠΔ, εντός έτους, είτε με απόσβεση οφειλής τους, καταρχήν προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για οποιονδήποτε λόγο, και στη συνέχεια για οφειλή τους προς άλλους ασφαλιστικούς φορείς και φορολογικές αρχές.

Διατάξεις που προβλέπουν την επιστροφή εντόκως εισφορών που καταβάλλονται αχρεώστητα, παύουν να ισχύουν.

Κατ' εξαίρεση, επιστρέφονται εντόκως, έπειτα από αμετάκλητη απόφαση και ακύρωση των πράξεων καταλογισμού, με βάση το κυμαινόμενο επιτόκιο που καθορίζει η Τράπεζα της Ελλάδος, (βάσει του άρθρου 46 του ν. 3863/2010), όπως αυτό ισχύει κατά το χρόνο της έκδοσης της απόφασης επιστροφής.

Οι εισφορές που εισπράττονται και συνεισπράττονται αχρεώστητα, από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, υπέρ κλάδων ασθενείας και για λογαριασμό τρίτων φορέων, δεν επιστρέφονται.

Οι παρούσες διατάξεις εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς περιπτώσεις κατά την έναρξη ισχύος του νόμου.»

Άρθρο 105
Ασφαλιστική ενημερότητα κοινωφελών επιχειρήσεων

Για τις επιχειρήσεις που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 252 του ν. 3463/2006 (Α΄ 114), τις δημοτικές και κοινοτικές κοινωφελείς επιχειρήσεις, ανώνυμες εταιρείες ΟΤΑ (κοινές ανώνυμες εταιρίες ΟΤΑ, αναπτυξιακές ανώνυμες εταιρίες ΟΤΑ, δημοτικές ή κοινοτικές ανώνυμες εταιρίες ΟΤΑ – μονομετοχικές), στις οποίες περιλαμβάνονται τα δημοτικά Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, οι οποίες λαμβάνουν επιχορηγήσεις από συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά παρέκκλιση του άρθρου 26 του α.ν. 1846/1951 (Α΄ 179) , ορίζεται ως προθεσμία καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών τους η τελευταία εργάσιμη ημέρα -για τις δημόσιες υπηρεσίες- του επόμενου μήνα από εκείνον κατά τον οποίο καταβλήθηκε η σχετική επιχορήγηση ή συνδρομή από την υπηρεσία χρηματοδότησης. Η διαπίστωση της εμπρόθεσμης καταβολής εισφορών αποδεικνύεται από επίσημο έγγραφο της υπηρεσίας χρηματοδότησης.

Κατά παρέκκλιση των σχετικών διατάξεων περί έκδοσης βεβαίωσης μη οφειλής από το ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, κατά το

χρονικό διάστημα δήλωσης και ασφάλισης του προσωπικού έως την εξόφληση των αντίστοιχων εισφορών, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, θα χορηγείται βεβαίωση μη οφειλής, με την προϋπόθεση της τήρησης των λοιπών προϋποθέσεων χορήγησης αυτής.

Άρθρο 106
Ασφαλιστική ενημερότητα ΕΑΣ

1. Χορηγείται στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΜΥΝΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ Α.Β.Ε.Ε.» ασφαλιστική και φορολογική ενημερότητα από τη δημοσίευση του παρόντος και έως την 31η Δεκεμβρίου 2016, χωρίς παρακράτηση, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων.

2. Από τη δημοσίευση και έως τη λήξη της προθεσμίας χορήγησης της ασφαλιστικής και φορολογικής ενημερότητας, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, αναστέλλονται οι πάσης φύσεως πράξεις διοικητικής και αναγκαστικής εκτέλεσης κατά τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ή κάθε άλλη διάταξη ειδικού νόμου, καθώς και η λήψη οποιουδήποτε ασφαλιστικού μέτρου κατά τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ή κάθε άλλη διάταξη ειδικού νόμου που επισπεύδονται ή ασκούνται από τους πάσης φύσεως πιστωτές της ανωτέρω εταιρείας, για οποιαδήποτε αιτία.

Άρθρο 107
Θωράκιση ελεγκτικών μηχανισμών αγοράς εργασίας

Στην παρ.15 του άρθρου 17 του ν.3996/2011 (Α΄ 170) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι διατάξεις της παρούσας εφαρμόζονται και για τους υπαλλήλους των ελεγκτικών μηχανισμών της αγοράς εργασίας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ».

Άρθρο 108
Πρόσβαση ΚΕΑΟ στο Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών

Στο πρώτο εδάφιο της παρ.1 του άρθρου 62, του ν. 4170/2013, μετά τις λέξεις «την Οικονομική Αστυνομία» προστίθενται οι λέξεις «το σύνολο των υπηρεσιών του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών του ΙΚΑ- ΕΤΑΜ.».

Άρθρο 109
Διάκριση ασφαλιστικών οφειλών σε εισπράξιμες και ανεπίδεκτες είσπραξης

1. Ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί από το αρμόδιο όργανο, χαρακτηρίζονται ως ανεπίδεκτες είσπραξης, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κάτωθι προϋποθέσεις:

α. Έχουν ολοκληρωθεί οι έρευνες και δεν διαπιστώθηκε η ύπαρξη περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη ή των υπευθύνων της επιχείρησης, ή διαπιστώθηκε η με οποιονδήποτε τρόπο εκποίηση των περιουσιακών τους στοιχείων που δεν υπόκειται σε ακύρωση ή σε διάρρηξη κατά τα άρθρα 939 επ. Α.Κ., ο έλεγχος της πτωχευτικής και μεταπτωχευτικής περιουσίας, εφόσον πρόκειται για πτωχό ή ολοκλήρωση της διαδικασίας εκκαθάρισης, εφόσον πρόκειται για οφειλέτη υπό καθεστώς εκκαθάρισης.

β. Έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης επί κινητών, ακινήτων ή απαιτήσεων του οφειλέτη.

γ. Έχει ασκηθεί ποινική δίωξη σε βάρος των υπεύθυνων φυσικών προσώπων κατά τις ισχύουσες για κάθε φορέα διατάξεις ή δεν είναι δυνατή η άσκησή της.

2. Οι πράξεις του χαρακτηρισμού των επιδεκτικών ή ανεπίδεκτων είσπραξης και της καταχώρισης των απαιτήσεων σε ειδικά βιβλία ανεπίδεκτων είσπραξης γίνονται:

α. Με απόφαση του Διοικητή του Ταμείου κατόπιν εισήγησης της αρμόδιας υπηρεσίας του ΚΕΑΟ και με τη σύμφωνη γνώμη της Διεύθυνσης Εσόδων του οικείου φορέα, εφόσον πρόκειται για συνολική κύρια οφειλή μέχρι 1.500.000 ευρώ. Στην περίπτωση αυτή ο Διοικητής του Ταμείου μπορεί να ζητήσει τη γνώμη κλιμακίου ή τμήματος ή Διεύθυνσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου που συγκροτείται με απόφαση της Ολομέλειάς του.

β. Με απόφαση του Διοικητή του Ταμείου κατόπιν εισήγησης της αρμόδιας υπηρεσίας του ΚΕΑΟ και μετά από σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εφόσον πρόκειται για συνολική κύρια οφειλή άνω του 1.500.000 ευρώ.

3. Από την καταχώριση της οφειλής στα βιβλία των ανεπίδεκτων είσπραξης και για χρονικό διάστημα 10 ετών από τη λήξη του έτους μέσα στο οποίο έγινε η καταχώριση:

α. αναστέλλεται αυτοδικαίως η παραγραφή της,

β. δεν χορηγείται στον οφειλέτη και στα συνυπόχρεα πρόσωπα αποδεικτικό ασφαλιστικής ενημερότητας για οποιαδήποτε αιτία, εκτός εάν πρόκειται για είσπραξη χρημάτων που θα διατεθούν για την ικανοποίηση του Ταμείου ή για εκποίηση περιουσιακών στοιχείων, το προϊόν των οποίων θα διατεθεί για τον ίδιο σκοπό,

γ. δεσμεύονται στο σύνολό τους οι τραπεζικοί και επενδυτικοί λογαριασμοί των παραπάνω προσώπων κατά τις διατάξεις των άρθρων 30, 30Α και 30Β του ΚΕΔΕ (ν.δ. 356/1974, Α΄ 90).

Το ΚΕΑΟ και οι αρμόδιες υπηρεσίες κάθε φορέα διατηρούν ακέραιο το δικαίωμά τους για την είσπραξη ή συμψηφισμό της οφειλής και μετά την καταχώρισή της στα ειδικά βιβλία των ανεπίδεκτων είσπραξης.

4. Οφειλή που έχει καταχωρισθεί, κατά τα ανωτέρω, ως ανεπίδεκτη είσπραξης επαναχαρακτηρίζεται ως εισπράξιμη, εάν πριν από την παραγραφή της, διαπιστωθεί ότι υπάρχει δυνατότητα μερικής ή ολικής ικανοποίησής της είτε από τον οφειλέτη είτε από συνυπόχρεο πρόσωπο.

5. α. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης μπορεί να ορίζονται άλλα όργανα για την υποβολή της σύμφωνης γνώμης της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 2, να καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία καταχώρισης των οφειλών στα βιβλία των ανεπίδεκτων είσπραξης, να ορίζεται κάθε σχετικό θέμα με τη διαχείριση και την παρακολούθηση αυτών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

β. Με όμοια απόφαση που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Διοικητικής Ολομέλειας του Ελεγκτι-

κού Συνεδρίου, μπορεί να μεταβάλλονται τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις καταχώρισης των οφειλών στα βιβλία ανεπίδεκτων είσπραξης, καθώς και του επαναχαρακτηρισμού τους ως εισπράξιμων και να ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με τις συνέπειες και τα χρονικά όρια ισχύος των συνεπειών της καταχώρισης.

Άρθρο 110
Διαγραφή οφειλών προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, που έχουν χαρακτηριστεί ως ανεπίδεκτες είσπραξης, σύμφωνα με το άρθρο 109 μπορεί να κριθούν διαγραπτέες και να διαγραφούν, με την επιφύλαξη της πλήρους διατήρησης των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των μισθωτών ασφαλισμένων, και πριν από την παρέλευση της προθεσμίας της παρ. 3 του ίδιου άρθρου, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι παρακάτω προϋποθέσεις:

α. έχουν ολοκληρωθεί οι προβλεπόμενες στις περιπτώσεις α΄ , β΄ και γ΄ της παρ. 1 του άρθρου 108 ενέργειες για το χαρακτηρισμό τους ως ανεπίδεκτων είσπραξης,

β. έχουν ολοκληρωθεί οι έρευνες στην αλλοδαπή κατόπιν αξιοποίησης πληροφοριών και δεν διαπιστώθηκε η ύπαρξη περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη ή απαιτήσεων αυτού έναντι τρίτων,

γ. έχει ολοκληρωθεί η ποινική διαδικασία σε βάρος των οφειλετών εφόσον προβλέπεται, με την έκδοση αμετάκλητης δικαστικής απόφασης.

2. Ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, που δεν έχουν χαρακτηριστεί ανεπίδεκτες είσπραξης, σύμφωνα με το άρθρο 109 μπορεί να διαγραφούν, χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, εφόσον εμπίπτουν αποκλειστικά και μόνο στις ακόλουθες κατηγορίες οφειλών:

α. οφειλές αποβιωσάντων που δεν καταλείπουν οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο και των οποίων οι κληρονόμοι αποποιήθηκαν την επαχθείσα κληρονομιά,

β. όταν το ποσό της κύριας οφειλής από εισφορές κατά οφειλέτη δεν υπερβαίνει τα πενήντα (50) ευρώ και δεν έχει επιτευχθεί η είσπραξή του μέσα σε δέκα (10) έτη από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκε,

γ. όταν το ποσό της συνολικής οφειλής από οποιαδήποτε αιτία δεν υπερβαίνει τα εκατό (100) ευρώ και δεν έχει επιτευχθεί η είσπραξή της μέσα σε δέκα (10) έτη από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκε.

3. Η διαγραφή των απαιτήσεων και η καταχώρισή τους σε ειδικά βιβλία διαγραφών γίνεται:

α) με απόφαση του αρμόδιου Κλιμακίου, Τμήματος ή Διεύθυνσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατόπιν εισήγησης της αρμόδιας υπηρεσίας του ΚΕΑΟ και μετά από σύμφωνη γνώμη του Διοικητή του Ταμείου για τις περιπτώσεις της παραγράφου 1,

β) με απόφαση του Διοικητή του Ταμείου κατόπιν εισήγησης της αρμόδιας υπηρεσίας του ΚΕΑΟ και με τη σύμφωνη γνώμη της Διεύθυνσης Εσόδων του οικείου φορέα για τις περιπτώσεις της παραγράφου 2,

γ) με απόφαση του Διοικητή του Ταμείου κατόπιν εισήγησης της αρμόδιας υπηρεσίας του ΚΕΑΟ και με τη σύμφωνη γνώμη της Διεύθυνσης Εσόδων του οικείου φορέα μετά την παρέλευση της προθεσμίας της παραγράφου 3 του προηγούμενου άρθρου.

4. Μέχρι 31.12.2016 προκειμένου να εκκαθαριστεί το χαρτοφυλάκιο ληξιπρόθεσμων οφειλών παρέχεται η δυνατότητα διαγραφής κύριων οφειλών που έχουν γεννηθεί προ του 1993 και είναι μικρότερες του ποσού των 200 ευρώ ανά οφειλέτη, υπό τον όρο ότι δεν υφίστανται άλλες κύριες οφειλές του ίδιου νομικού ή φυσικού προσώπου. Η διαγραφή των παραπάνω οφειλών γίνεται με απόφαση του Διοικητή του Ταμείου, κατόπιν εισήγησης της αρμόδιας υπηρεσίας του ΚΕΑΟ και με τη σύμφωνη γνώμη της Διεύθυνσης Εσόδων του οικείου φορέα.

5. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης μπορεί να ρυθμίζονται ο τρόπος και η διαδικασία καταχώρισης των οφειλών στα βιβλία διαγραφών, καθώς και κάθε θέμα σχετικό με τη διαχείρισή τους.

Με όμοια απόφαση που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Διοικητικής Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μπορεί να μεταβάλλονται τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις καταχώρισης των οφειλών στα βιβλία διαγραφών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι΄
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Άρθρο 111
Τροποποίηση του άρθρου 4 του π.δ. 370/1987

Στο άρθρο 4 του π.δ. 370/1987 (Α΄ 166) προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Το προσωπικό του Πυροσβεστικού Σώματος από το βαθμό του Πυροσβέστη μέχρι το βαθμό του Πυραγού Γενικών Υπηρεσιών, που καταλαμβάνεται από το όριο ηλικίας της παραγράφου 2, μπορεί να ζητήσει να παραμείνει στην ενεργό υπηρεσία έως δύο (2) επιπλέον έτη μετά τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας, με αίτηση που υποβάλλεται τρεις (3) μήνες πριν από τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας και εξετάζεται από το αρμόδιο Συμβούλιο Κρίσεων του Πυροσβεστικού Σώματος. Η αίτηση ανανεώνεται κατ' έτος με ανώτατο όριο τα δύο (2) έτη.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ΄
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Άρθρο 112
Σύνδεσμος Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος (ΣΚΛΕ)

Σύσταση - Επωνυμία - Έδρα

1. Συνιστάται νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία «Σύνδεσμος Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος» (εφεξής ΣΚΛΕ), με έδρα την Αθήνα, πλήρως αυτοδιοικούμενο, το οποίο υπάγεται στην εποπτεία του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

2. Με σκοπό την απρόσκοπτη συμμετοχή όλων των μελών του νομικού προσώπου στη δράση του μπορεί να δημιουργούνται Περιφερειακά και Τοπικά Τμήματα, σε ολόκληρη την επικράτεια με απόφαση της Γενικής Συνέλευ-

σης. Η σύσταση των Περιφερειακών/Τοπικών Τμημάτων γίνεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

3. Σκοποί του Συνδέσμου Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος είναι:

α. η διαφύλαξη και προαγωγή των εργασιακών, οικονομικών, ασφαλιστικών, συνδικαλιστικών και κοινωνικών συμφερόντων των μελών,

β. η συμβολή στην εφαρμογή των αρχών και μεθόδων της κοινωνικής εργασίας,

γ. η συμβολή στη βελτίωση της εκπαίδευσης στην κοινωνική εργασία, στην κατοχύρωση του ρόλου του κοινωνικού λειτουργού στα διάφορα πλαίσια δουλειάς, στη συνεργασία με τους φορείς κοινωνικής εργασίας για τη βελτίωση της προσφοράς των υπηρεσιών τους,

δ. η μελέτη των κοινωνικών προβλημάτων, η γνωμοδότηση, η παρέμβαση για την αντιμετώπισή τους και η συνεργασία με τις αρχές και τους αρμόδιους φορείς,

ε. η συνένωση όλων των Κοινωνικών Λειτουργών, η προστασία του επαγγέλματος και του τίτλου σπουδών,

στ. η πληροφόρηση της κοινής γνώμης και εκπροσώπηση του επαγγέλματος σε θεσμικά όργανα και διεθνείς οργανισμούς του κλάδου των κοινωνικών λειτουργών,

ζ. η ευαισθητοποίηση των κοινωνικών ομάδων σε θέματα κοινωνικού ενδιαφέροντος και στην ανάπτυξη συλλογικής δράσης, με τελικό στόχο την επίτευξη της κοινωνικής αλλαγής,

η. η συμμετοχή του στη διαμόρφωση και σχεδιασμό της Κοινωνικής Πολιτικής.

4. Ο ΣΚΛΕ μπορεί να είναι μέλος άλλων οργανώσεων, ελληνικών ή διεθνών, με συναφείς σκοπούς.

5. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Υγείας και Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, καθορίζονται οι κατηγορίες των μελών του ΣΚΛΕ, οι διαδικασίες εγγραφής, οι πόροι και τα όργανα διοίκησης του Συνδέσμου, η σύσταση και λειτουργία των Περιφερειακών/Τοπικών Τμημάτων του ΣΚΛΕ, των οποίων ο τοπικού ενδιαφέροντος χαρακτήρας θα ρυθμιστεί με κοινή απόφαση των ίδιων ως άνω Υπουργών, η συγκρότηση, σύνθεση και λειτουργία των Πειθαρχικών Συμβουλίων, η σφραγίδα του Συνδέσμου, ο Κώδικας Δεοντολογίας των κοινωνικών λειτουργών, ο οποίος εγκρίνεται από τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, η Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή και οι θέσεις προσωπικού, περιουσιακά ζητήματα του Συνδέσμου και γενικώς κάθε θέμα συναφές με τη λειτουργία του ΣΚΛΕ, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 113
ΟΚΕ

Στο τέλος του εδαφίου α΄ της παρ. 6 του άρθρου 5 του ν. 3191/2003 προστίθενται οι λέξεις «, καθώς και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (Ο.Κ.Ε.).».

ΜΕΡΟΣ Β΄
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΥΧΕΡΩΝ ΠΑΙΓΝΙΩΝ

Άρθρο 114
Ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος

1. Η παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 4172/2013 (Α΄ 167) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το φορολογητέο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις υποβάλλεται σε φόρο, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Εισόδημα (Μισθοί, Συντάξεις, Επιχειρηματική Δραστηριότητα) σε ευρώ	Φορ. Συντελεστής
0 - 20.000	22%
20.001 - 30.000	29%
30.001 - 40.000	37%
40.001 –	45%

»

2. Το άρθρο 16 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Ο φόρος που προκύπτει κατά την εφαρμογή του άρθρου 15 μειώνεται κατά το ποσό των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ, όταν το φορολογητέο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και συντάξεις δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ. Εάν το ποσό του φόρου είναι μικρότερο των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ, το ποσό της μείωσης περιορίζεται στο ποσό του αναλογούντος φόρου.

2. Για φορολογητέο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και συντάξεις το οποίο υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ, το ποσό της μείωσης μειώνεται κατά δέκα (10) ευρώ ανά χίλια (1.000) ευρώ του φορολογητέου εισοδήματος από μισθούς και συντάξεις.»

3. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 21 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ειδικά, για τους ασκούντες ατομική αγροτική επιχειρηματική δραστηριότητα, στον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα περιλαμβάνονται οι άμεσες ενισχύσεις του πρώτου πυλώνα της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, με εξαίρεση τις πράσινες και τις συνδεδεμένες, καθώς και οι επιδοτήσεις που υπερβαίνουν τα δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ, οι δε αγροτικές αποζημιώσεις, στο σύνολό τους, δεν συνυπολογίζονται.»

4. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται για τα εισοδήματα που αποκτώνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1η Ιανουαρίου 2016 και εφεξής.

5. Η παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα φορολογούνται με την κλίμακα της παραγράφου 1 του άρθρου 15, αφού προστεθούν σε τυχόν εισοδήματα από μισθούς και συντάξεις. Για τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα δεν εφαρμόζονται οι μειώσεις του άρθρου 16.»

6. Η παρ. 3 του άρθρου 29 του ν. 4172/2013 (Α΄ 167) αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα κέρδη από ατομική αγροτική επιχείρηση φορολογούνται αυτοτελώς με την κλίμακα της παραγράφου 1 του άρθρου 15.

Ο φόρος που προκύπτει για το εισόδημα από ατομική αγροτική επιχείρηση μειώνεται κατά το ποσό που προβλέπεται στο άρθρο 16.

Στην περίπτωση που αποκτάται εισόδημα από μισθούς και συντάξεις μαζί με εισόδημα ατομικής αγροτικής επιχείρησης, η μείωση φόρου υπολογίζεται μία φορά για το σύνολο των εισοδημάτων.

Στην περίπτωση που αποκτάται εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις ή και από ατομική αγροτική επιχείρηση μαζί με εισόδημα από λοιπές κατηγορίες, η μείωση του φόρου θα είναι αυτή που αναλογεί μόνο στο μέρος του εισοδήματος που προέρχεται αποκλειστικά από μισθωτή εργασία και συντάξεις ή και από ατομική αγροτική επιχείρηση.»

7. Οι παράγραφοι 1 και 4 του άρθρου 40 του ν. 4172/2013 αντικαθίστανται ως εξής:

« 1. Τα μερίσματα φορολογούνται με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%).

4. Το εισόδημα από ακίνητη περιουσία φορολογείται αυτοτελώς, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Εισόδημα από ακίνητη περιουσία (ευρώ)	Συντελεστής %
0-12.000	15%
12.001 – 35.000	35%
35.001-	45%

»

8. Η περίπτωση α΄ της παρ. 1 του άρθρου 64 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) για μερίσματα δεκαπέντε τοις εκατό (15%)».

9. Στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος προστίθεται άρθρο 43Α ως εξής:

«Άρθρο 43Α
Επιβολή ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης
στα φυσικά πρόσωπα

1. Επιβάλλεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα εισοδήματα άνω των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ των φυσικών προσώπων ή σχολάζουσας κληρονομίας. Για την επιβολή της εισφοράς λαμβάνεται υπόψη το σύνολο του εισοδήματος, όπως αυτό προκύπτει από την άθροιση των εισοδημάτων από μισθωτή εργασία και συντάξεις, από επιχειρηματική δραστηριότητα, από κεφάλαιο, από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου, φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο, πραγματικό ή τεκμαρτό.

2. Εξαιρούνται και δεν προσμετρώνται τα εισοδήματα των προσώπων που είναι ολικώς τυφλοί, καθώς και των προσώπων που παρουσιάζουν βαριές κινητικές αναπηρίες σε ποσοστό από ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, η αποζημίωση για τη λύση ή καταγγελία της εργασιακής σχέσης της περίπτωσης ε΄ της παρ. 3 του άρθρου 12 και της περίπτωσης στ΄ της παρ. 1 του άρθρου 14. Επίσης, εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής ειδικής εισφοράς οι μακροχρόνια άνεργοι που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ, καθώς και όσοι λαμβάνουν επίδομα ανεργίας από τον εν λόγω οργανισμό, εφόσον κατά το έτος της βεβαίωσης δεν έχουν πραγματικά εισοδήματα. Από την υποχρέωση καταβολής ειδικής εισφοράς εξαιρούνται, επίσης, οι μακροχρόνια άνεργοι ναυτικοί που είναι εγγεγραμμένοι στους καταλόγους προσφερομένων προς ναυτολόγηση του Γραφείου Ευρέσεως Ναυτικής Εργασίας (Γ.Ε.Ν.Ε.), στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι σχετικοί κατάλογοι των Λιμενικών Αρχών που λειτουργούν ως παραρτήματά του, καθώς και όσοι λαμβάνουν επίδομα ανεργίας από τον εν λόγω Φορέα, εφόσον κατά το χρόνο βεβαίωσης δεν έχουν πραγματικά εισοδήματα.

3. Η ειδική εισφορά αλληλεγγύης, που επιβάλλεται στο συνολικό καθαρό εισόδημα της προηγούμενης παραγράφου, υπολογίζεται με την ακόλουθη κλίμακα:

Εισόδημα σε ευρώ	Εισφ. Αλληλεγγύης
0 – 12.000	0%
12.001 - 20.000	2,2%
20.001 - 30.000	5,00%
30.001 - 40.000	6,50%
40.001 - 65.000	7,50%
65.001 - 220.000	9,00%
>220.000	10,00%

4.α) Η εισφορά βεβαιώνεται με βάση τους εκτελεστούς τίτλους είσπραξης που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 45 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ΚΦΔ), όπου στην περίπτωση διοικητικού προσδιορισμού φόρου, εμφανίζεται στην πράξη προσδιορισμού του φόρου, μαζί με το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων κάθε φορολογικού έτους.

β) Η προθεσμία άσκησης της ενδικοφανούς προσφυγής του άρθρου 63 του ΚΦΔ, δεν αναστέλλει τη βεβαίωση και την είσπραξη της οφειλής που προκύπτει από την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων.

5.α) Για την καταβολή του ποσού της εισφοράς εφαρμόζονται οι διατάξεις της καταβολής φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων της παρ. 6 του άρθρου 67.

β) Υπόχρεος σε καταβολή της εισφοράς είναι το φυσικό πρόσωπο στο όνομα του οποίου βεβαιώνεται αυτή. Για τους έγγαμους, εφόσον συντρέχει περίπτωση της παρ. 4 του άρθρου 67, η οφειλή για εισφορά που αναλογεί στα εισοδήματά τους βεβαιώνεται χωριστά και η ευθύνη της καταβολής βαρύνει κάθε σύζυγο.

Σε περίπτωση θανάτου του υπόχρεου, οι κληρονόμοι του ευθύνονται για την καταβολή της εισφοράς ανάλογα με το ποσοστό της κληρονομικής τους μερίδας.

6. Στο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες που αποκτούν οι αμειβόμενοι με μηνιαίο μισθό, οι συνταξιούχοι από φορείς κύριας ασφάλισης, οι αμειβόμενοι με ημερομίσθιο οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες με σχέση μίσθωσης εργασίας πάνω από ένα (1) έτος στον ίδιο εργοδότη ή με σχέση μίσθωσης εργασίας αορίστου χρόνου, οι αξιωματικοί και το κατώτερο πλήρωμα του εμπορικού ναυτικού που παρέχουν υπηρεσίες σε εμπορικά πλοία και με εξαίρεση τα εισοδήματα των προσώπων που είναι ολικώς τυφλοί και των προσώπων που παρουσιάζουν βαριές κινητικές αναπηρίες σε ποσοστό από ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, διενεργείται παρακράτηση από τους εργοδότες ή από τους φορείς που καταβάλλουν κύριες συντάξεις έναντι της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης. Η παρακράτηση διενεργείται κατά την καταβολή και υπολογίζεται με συντελεστή μετά από προηγούμενη αναγωγή του μισθού ή της σύνταξης ή του ημερομισθίου ή της αμοιβής που ορίζεται με άλλη βάση, σε ετήσιο καθαρό εισόδημα που ορίζεται από την παράγραφο 3. Για την απόδοση των ποσών αυτών που παρακρατήθηκαν εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 60.

7. Η ειδική εισφορά αλληλεγγύης φυσικών προσώπων δεν αφαιρείται από το συνολικό εισόδημα ούτε από το φόρο εισοδήματος.

8. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να καθορίζεται η ειδικότερη διαδικασία για τη βεβαίωση και είσπραξη της εισφοράς, να καθορίζεται ο τρόπος αποτύπωσής της στην πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου, ο τρόπος παρακράτησης και ο τρόπος αναγωγής των αμοιβών σε ετήσιο εισόδημα, καθώς και κάθε αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.»

10. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 58 του ν. 4172/2013 (Α΄ 167) αντικαθίσταται ως εξής:

«Όταν οι υπόχρεοι των περιπτώσεων β΄, δ΄, ε΄ στ΄ και ζ΄ του άρθρου 45 τηρούν απλογραφικά βιβλία, τα κέρδη που αποκτούν από επιχειρηματική δραστηριότητα φορολογούνται, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Φορολογητέο εισόδημα (ευρώ)	Συντελεστής (%)
< 50.000	26%
>50.000	33%

».

11. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν εφαρμογή για τα εισοδήματα που αποκτώνται από το φορολογικό έτος 2016 και επόμενα, ενώ η παρακράτηση της εισφοράς από τους μισθούς και τις συντάξεις με τη νέα κλίμακα αρχίζει να πραγματοποιείται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

12. Στο Παράρτημα του ν. 4174/2013 οι λέξεις «Ειδική Εισφορά Αλληλεγγύης Φυσικών Προσώπων (άρθρο 29 του ν. 3986/2011)» αντικαθίστανται με τις λέξεις «Ειδική Εισφορά Αλληλεγγύης Φυσικών Προσώπων (άρθρο 29 του ν. 3986/2011 και του άρθρου 43Α του ν. 4172/2013).»

Άρθρο 115
Ρυθμίσεις επί των τυχερών παιγνίων

1. Οι διατάξεις του άρθρου 12 του ν. 4346/2015 (Α΄ 152) καταργούνται από τότε που άρχισαν να ισχύουν.

2. Τα δύο πρώτα εδάφια της παρ. 5 του άρθρου 50 του ν. 4002/2011 αντικαθίστανται ως εξής:

«5. Για όλα τα τυχερά παίγνια η συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα έσοδα καθορίζεται σε τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) επί του μικτού κέρδους που αφορά τα ποσά τα οποία προέρχονται από την εκμετάλλευση της δραστηριότητας του κατόχου της άδειας.

Τα έσοδα αυτά αποδίδονται στο Δημόσιο εντός δεκαέξι (16) ημερών από το τέλος του ημερολογιακού μήνα που αφορούν».

Η ισχύς της παραγράφου 2 αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2016.

Άρθρο 116
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν άλλως ορίζεται από τις επιμέρους διατάξεις.

Αθήνα, 22 Απριλίου 2016

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. Κατρούγκαλος	Ευκλ. Τσακαλώτος
Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ
Γ. Χουλιαράκης	Χρ. Βερναρδάκης

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
Π. Καμμένος	Ν. Παρασκευόπουλος
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ	Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
Ε. Αποστόλου	Θ. Φωτίου
Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ	ΥΓΕΙΑΣ
Ν. Τόσκας	Α. Ξανθός

Αριθμ. 141/16/2016

ΕΚΘΕΣΗ
Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρ*θρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)*

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης «Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας – Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού – συνταξιοδοτικού συστήματος – Ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος και τυχερών παιγνίων»

Α. Με το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου ρυθμίζονται τα ακόλουθα θέματα:

ΜΕΡΟΣ Α:
Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης – Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού – συνταξιοδοτικού συστήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

1. Προβλέπεται ότι:
α. οι κοινωνικές παροχές της Πολιτείας, χορηγούνται στο πλαίσιο Ενιαίου Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλειας, το οποίο περιλαμβάνει το Εθνικό Σύστημα Υγείας για τις παροχές υγείας, το Εθνικό Σύστημα Κοινωνικής Αλληλεγγύης για τις προνοιακές παροχές και το Εθνικό Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης για τις ασφαλιστικές παροχές και
β. η κύρια σύνταξη εξ ιδίου δικαιώματος, ανικανότητας και εκ μεταβιβάσεως υπολογίζεται ως το άθροισμα δυο τμημάτων, της εθνικής σύνταξης η οποία χρηματοδοτείται αποκλειστικά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, και της ανταποδοτικής σύνταξης, που υπολογίζεται βάσει των αποδοχών επί των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές και του ποσοστού αναπλήρωσης που προκύπτει κατά περίπτωση.

Ειδικές διατάξεις σχετικές με την κρατική χρηματοδότηση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης καταργούνται. *(άρθρα 1 – 2)*

2.α. Συνιστάται, Εθνικό Συμβούλιο Κοινωνικής Ασφάλειας (Ε.ΣΥ.ΚΑ), ως συμβουλευτικό όργανο των Υπουργείων Υγείας, Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για τη χάραξη των εθνικών πολιτικών, στο πλαίσιο του Ενιαίου Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης. Προσδιορίζονται τα όργανα διοίκησης του, ο σκοπός και οι αρμοδιότητες τους (Πρόεδρος, Ολομέλεια και Εκτελεστικό Συμβούλιο), ο τρόπος συγκρότησης των συλλογικών οργάνων του Ε-ΣΥΚΑ, καθώς και οι ιδιότητες και η θητεία των μελών τους.

β. Με κ.υ.α., καθορίζεται η αποζημίωση των μελών της Ολομέλειας και της Εκτελεστικής Επιτροπής ανά συνεδρίαση. *(άρθρο 3)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τις συντάξεις των υπαλλήλων-λειτουργών του Δημοσίου και των στρατιωτικών και ειδικότερα προβλέπονται κυρίως τα εξής:

1.α. Από 1.1.2017 οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α. Α΄ και β΄ βαθμίδας, οι ιερείς και οι υπάλληλοι των εκκλησιαστικών Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και του Πυροσβεστικού Σώματος, από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, υπάγονται (με τις οριζόμενες εξαιρέσεις) για κύρια σύνταξη στο ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς του συνιστώμενου Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.).

Ως προς τις προϋποθέσεις θεμελίωσης σύνταξης εξ ιδίου δικαιώματος, καθώς και για τα όρια ηλικίας καταβολής της σύνταξης των ανωτέρω προσώπων, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή οι οικείες διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου όπως αυτές ισχύουν κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του υπό ψήφιση νόμου.

Οι συντάξεις όσων από τα ανωτέρω πρόσωπα υποβάλλουν αίτηση συνταξιοδότησης από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου έως 31.12.2016 κανονίζονται από το Δημόσιο, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού. Οι καταβαλλόμενες από το Δημόσιο, κατά την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας του Ε.Φ.Κ.Α. συντάξεις όσων έχουν καταστεί συνταξιούχοι μέχρι την ημερομηνία αυτή, μεταφέρονται στον Ε.Φ.Κ.Α. και καταβάλλονται από αυτόν, λαμβανομένων υπόψη και των διατάξεων περί ανωτάτου ορίου σύνταξης.

β. Από 1.1.2017 το συνολικό ποσοστό εισφοράς κλάδου σύνταξης στον Ε.Φ.Κ.Α. ασφαλισμένου και εργοδό-

τη ορίζεται σε 20% επί των συντάξιμων μηνιαίων αποδοχών και κατανέμεται κατά 6,67% σε βάρος του ασφαλισμένου και κατά 13,33% σε βάρος του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Τυχόν ισχύοντα μέχρι σήμερα υψηλότερα ή χαμηλότερα ποσοστά ασφαλιστικών εισφορών, αναπροσαρμόζονται ετησίως ισόποσα και σταδιακά από 1.1.2017, ώστε από 1.1.2020 να διαμορφωθούν στα ανωτέρω.

Το ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών για τον υπολογισμό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, συνίσταται στο δεκαπλάσιο του ποσού που αντιστοιχεί στον εκάστοτε προβλεπόμενο κατώτατο βασικό μισθό άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών.

γ. Οι συντάξεις όσων αποχωρούν από την Υπηρεσία τους, υποβάλλοντας ταυτόχρονα και αίτηση συνταξιοδότησης, μέχρι την ημερομηνία έναρξης ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, υπολογίζονται, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου που ίσχυαν κατά την 31.12.2014, (με τον περιορισμό ως προς το ανώτατο όριο σύνταξης) με εξαίρεση όσους δεν πληρούν, κατά την ίδια ημερομηνία, τις προϋποθέσεις άμεσης καταβολής της σύνταξής τους, οι οποίοι υπάγονται στις διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου.

Οι συντάξεις όσων αποχωρούν από την Υπηρεσία τους, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του υπό ψήφιση νόμου κανονίζονται, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού. Όσοι από τα ανωτέρω πρόσωπα αποχωρούν από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου και εντός του έτους 2016, σε περίπτωση κατά την οποία το ακαθάριστο ποσό της κανονιζόμενης σύνταξης υπολείπεται κατά ποσοστό άνω του 20%, του ποσού της σύνταξης που θα ελάμβαναν με βάση τις διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου όπως αυτές ίσχυαν κατά την 31.12.2014, το ήμισυ της διαφοράς αυτής καταβάλλεται στον δικαιούχο ως προσωπική διαφορά, ενώ για όσους θα αποχωρήσουν εντός του έτους 2017 ή εντός του έτους 2018, η κατά τα ανωτέρω προσωπική διαφορά, ανέρχεται στο ένα τρίτο (1/3) της διαφοράς και στο ένα τέταρτο (1/4) αυτής, αντίστοιχα. *(άρθρα 4 - 6)*

2.α. Η Εθνική Σύνταξη καταβάλλεται από τον Ε.Φ.Κ.Α. σε όλους, όσοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης εξ ιδίου δικαιώματος ή ανικανότητας ή κατά μεταβίβαση, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις και ορίζεται στο ποσό των 384 ευρώ μηνιαίως εφόσον έχουν συμπληρωθεί είκοσι (20) έτη ασφάλισης και μειώνεται κατά 2% για κάθε έτος λιγότερο και μέχρι τα 15 έτη ασφάλισης που αποτελούν προϋπόθεση καταβολής της.

Καθορίζεται ο τρόπος μείωσης της Εθνικής Σύνταξης στις περιπτώσεις: i) διαμονής στην Ελλάδα κάτω από 40 έτη, ii) θεμελίωσης δικαιώματος μειωμένης σύνταξης, καθώς και λήψης μειωμένης σύνταξης λόγω αναπηρίας. Επίσης ορίζεται ότι σε περίπτωση σώρευσης συντάξεων χορηγείται μία εθνική σύνταξη.

β. Προβλέπεται ο τρόπος υπολογισμού του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης με βάση τις συντάξιμες αποδοχές, τον χρόνο ασφάλισης και τα κατ' έτος ποσοστά αναπλήρωσης που ισχύουν για κάθε επιμέρους περίοδο ασφάλισης, σύμφωνα με τον παρατιθέμενο πίνακα (και όχι βάσει του συντελεστή που ισχύει για το τελευταίο έτος ασφάλισης, όπως όριζε το άρθρο 4 του ν. 3865/2010 για το αναλογικό ποσό).

Ως συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους σύνταξης κύριας ασφάλισης λαμβάνονται υπόψη ο μέσος όρος μηνιαίων αποδοχών του ασφαλισμένου καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού του βίου με τις οριζόμενες εξαιρέσεις για τις οποίες λαμβάνεται υπόψη ο μέσος μηνιαίος μισθός, που προκύπτει από το ασφαλιστικό έτος 2002 και έως την ημερομηνία έναρξης καταβολής της σύνταξης του υπαλλήλου.

γ. Προστίθενται δύο νέες περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν χορηγείται προκαταβολή σύνταξης (όταν λαμβάνεται και άλλη σύνταξη για την ίδια αιτία και όταν για τη θεμελίωση απαιτείται προηγούμενη αναγνώριση χρόνου ασφάλισης). *(άρθρα 7 - 9)*

3.α. Η οικογενειακή παροχή εξακολουθεί να συγκαταβάλλεται με τη σύνταξη, μόνο σε όσους εφαρμόζονται οι ως τώρα ισχύουσες συνταξιοδοτικές διατάξεις.

β. Προβλέπεται ότι έως την 31.12.2016 πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή νέοι ενιαίοι για όλους τους ασφαλισμένους κανόνες ως προς τις συντάξεις αναπηρίας, και ότι με κ.υ.α. συστήνεται Επιτροπή με το εν λόγω αντικείμενο.

γ. Επανακαθορίζονται οι προϋποθέσεις καταβολής στους δικαιούχους (επιζών σύζυγος, νόμιμα τέκνα και διαζευγμένος σύζυγος) των συντάξεων λόγω θανάτου συνταξιούχου ή ασφαλισμένου του Δημοσίου.

Ειδικότερα, ο επιζών σύζυγος, δικαιούται σύνταξη, εφόσον έχει συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας του κατά το χρόνο θανάτου του συνταξιούχου ή ασφαλισμένου. Εφόσον έχει συμπληρώσει το 52ο έτος της ηλικίας του κατά τον ως άνω χρόνο, δικαιούται σύνταξη για διάστημα τριών (3) ετών, μετά την πάροδο των οποίων η καταβολή σύνταξης αναστέλλεται μέχρι τη συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας του. Εφόσον δεν έχει συμπληρώσει το 52ο έτος της ηλικίας του κατά τον ως άνω χρόνο, δικαιούται σύνταξη για διάστημα τριών (3) ετών. Οι ανωτέρω περιορισμοί δεν εφαρμόζονται εφόσον και για όσο χρόνο ο επιζών σύζυγος, κατά τον ως άνω χρόνο, έχει τέκνο ή τέκνα που δικαιούνται σύνταξη ή είναι ανίκανος για την άσκηση κάθε βιοποριστικής εργασίας κατά ποσοστό 67% και άνω. Επίσης, ο επιζών σύζυγος δεν δικαιούται σύνταξη αν ο θάνατος του συζύγου επήλθε πριν από την πάροδο πέντε (5) ετών από την τέλεση του γάμου (με τις οριζόμενες εξαιρέσεις).*(άρθρα 10 - 12)*

4. Για τις ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις προβλέπονται τα ακόλουθα:

α. Μέχρι 31.12.2018, το ποσό κάθε ατομικής μηνιαίας σύνταξης των προσώπων που είχαν ήδη καταστεί συνταξιούχοι μέχρι την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, δεν μπορεί να υπερβαίνει το εξαπλάσιο του πλήρους ποσού της Εθνικής Σύνταξης (2.304,00 ευρώ). Από την 1.1.2019 καταβάλλεται το τυχόν υπερβάλλον ποσό που προκύπτει σε σχέση με το ανώτατο αυτό όριο και το νέο ύψος των συντάξεων όπως θα προκύψει, σύμφωνα με την προβλεπόμενη αναπροσαρμογή τους.

Κατά την ίδια περίοδο, το άθροισμα του καθαρού ποσού των συντάξεων των παραπάνω προσώπων, που δικαιούται κάθε συνταξιούχος από οποιαδήποτε αιτία από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., ή οιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα κύριας ή επικουρικής ασφάλισης δεν μπορεί να υπερβαίνει το οκταπλάσιο της Εθνικής Σύνταξης (3.072,00 ευρώ). Δεν λαμβάνονται υπόψη τα τυχόν καταβαλλόμενα επιδόματα αναπηρίας.

β. Οι καταβαλλόμενες, κατά την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, κύριες συντάξεις αναπροσαρμόζονται, σύμφωνα με τα άρθρα 7, 8, 13 και 14. Για τον υπο-

λογισμό του ανταποδοτικού μέρους των καταβαλλόμενων, έως την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, συντάξεων, για τον προσδιορισμό των συντάξιμων αποδοχών λαμβάνεται υπόψη ο συντάξιμος μισθός επί του οποίου κανονίστηκε η ήδη χορηγηθείσα σύνταξη, όπως αυτός είχε διαμορφωθεί πριν την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, με βάση τους κανόνες αναπροσαρμογής των συντάξιμων αποδοχών του Δημοσίου τομέα, που ίσχυαν. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της διάταξης αυτής.

Μέχρι την 31.12.2018, οι συντάξεις αυτές συνεχίζουν να καταβάλλονται στο ύψος που είχαν διαμορφωθεί κατά την 31.12.2014, σύμφωνα με τις τότε ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις, παρακρατούμενης της εισφοράς υπέρ υγειονομικής περίθαλψης, όπως αυτή ορίστηκε με τον ν. 4336/2015.

Από την 1.1.2019, εφόσον το καταβαλλόμενο ποσό των συντάξεων αυτών είναι μεγαλύτερο από αυτό που προκύπτει από τον επανυπολογισμό τους, το επιπλέον ποσό εξακολουθεί να καταβάλλεται στον δικαιούχο ως προσωπική διαφορά, συμψηφιζόμενο κατ' έτος και μέχρι την πλήρη εξάλειψή του, με την εκάστοτε αναπροσαρμογή των συντάξεων. Εάν το καταβαλλόμενο ποσό των συντάξεων είναι μικρότερο από αυτό που προκύπτει από τον επανυπολογισμό τους, τότε αυτό προσαυξάνεται κατά το ένα πέμπτο (1/5) της διαφοράς σταδιακά και ισόποσα εντός πέντε ετών από την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής.

(άρθρα 13 - 14)

5.α. Ορίζεται ότι οι αντισυμβαλλόμενοι στο σύμφωνο συμβίωσης εξομοιώνονται πλήρως με τους έγγαμους ως προς κάθε ασφαλιστικό δικαίωμα, παροχή ή περιορισμό, σύμφωνα με τις διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου ή της εν γένει ασφαλιστικής και προνοιακής νομοθεσίας.

β. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τον χρόνο ασφάλισης, την παράλληλη ασφάλιση, την προαιρετική συνέχιση της και τη διαδοχική ασφάλιση σε περισσότερους από έναν ασφαλιστικούς οργανισμούς που εντάσσονται στο Ε.Φ.Κ.Α., την απασχόληση συνταξιούχων κ.λπ..

(άρθρα 15 - 21)

6. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007) όπως ισχύει και με τις νέες ρυθμίσεις:

α. Σε περίπτωση λήψης από άγαμη ή διαζευγμένη θυγατέρα δύο κατά μεταβίβαση συντάξεων, αναστέλλεται η μία εξ αυτών, κατ' επιλογή της ενδιαφερόμενης και μέχρι του ποσού των 720 ευρώ.

β. Λαμβάνεται υπόψη για τον κανονισμό της σύνταξης το επίδομα της θέσης που κατείχε ο υπάλληλος για περισσότερο χρόνο, σε περίπτωση άσκησης καθηκόντων Προϊσταμένου Οργανικής Μονάδας διαφορετικής βαθμίδας και έχει συμπληρωθεί αθροιστικά η προβλεπόμενη διετία.

Συντάξεις που έχουν κανονισθεί αντίθετα, αναπροσαρμόζονται αναλόγως, τα δε οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την πρώτη του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου.

γ. Ο χρόνος σπουδών αναγνωρίζεται ως συντάξιμος χρόνος πραγματικής υπηρεσίας, για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2011, εφόσον ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει χρόνο ασφάλισης 12 ετών, αντί υπηρεσίας 12 ετών που ισχύει.

δ. Λογίζεται και προσμετράται ως συντάξιμη υπηρεσία, ο χρόνος προσωρινής κράτησης ή φυλάκισης που εκτίθηκε μέχρι την έναρξη ισχύος του ν. 2510/1997 (27.6.1997), για το στρατιωτικό αδίκημα της ανυπακοής ή της ανυποταξίας του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, στο οποίο υπέπεσαν στρατεύσιμοι που αρνήθηκαν την εκπλήρωση της στρατιωτικής υπηρεσίας επικαλούμενοι τις θρησκευτικές ή ιδεολογικές τους πεποιθήσεις.

Ο παραπάνω χρόνος μπορεί να αναγνωρισθεί συντάξιμος, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τη συνταξιοδοτική νομοθεσία.

ε. Επανακαθορίζεται το καθεστώς της άμεσης συνταξιοδότησης των στρατιωτικών που έχουν συμπληρώσει δεκαπενταετή συντάξιμη υπηρεσία και απομακρύνονται αυτεπαγγέλτως από την υπηρεσία.

Με τη νέα ρύθμιση δυνατότητα συνταξιοδότησης έχουν όσοι απομακρυνθούν από την υπηρεσία λόγω υπαιτιότητάς τους αντί χωρίς τη θέλησή τους που ισχύει σήμερα.

ζ. Επιλύεται ερμηνευτικό πρόβλημα, σχετικά με τους δικαιούμενους στρατιωτικούς των εξάμηνων πτητικών ή καταδυτικών.

η. Ορίζεται ότι, η σύνταξη των τακτικών δημοσίων υπαλλήλων που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα βάση των περ. β΄ της παρ.1 του άρθρου 1 (απολυμένοι από την υπηρεσία με 20έτη υπηρεσία) καταβάλλεται με τη συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας τους, αντί του 65ου που ισχύει σήμερα. (Εναρμόνιση με τα όρια ηλικίας του ν. 4093/2014).

θ. Προστίθεται στις αρμοδιότητες του προϊσταμένου της αρμόδιας Υπηρεσίας Συντάξεων και η έκδοση καταλογιστικής πράξης με την οποία δύναται να αναζητήσει τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά της προκαταβολής σύνταξης, σε περίπτωση που διαπιστώσει ότι δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις καταβολής της.

ια. Αυξάνεται, κατά δύο (2) έτη, οριζόμενος σε πέντε (5) έτη από τρία (3) που είναι σήμερα ο χρονικός περιορισμός αναγνώρισης αναδρομικών οικονομικών δικαιωμάτων σε βάρος του Δημοσίου, που προκύπτουν κατά τον κανονισμό ή ανακαθορισμό της σύνταξης με βάση τις διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης. *(άρθρο 22)*

7. Ρυθμίζονται διάφορα συνταξιοδοτικά θέματα υπαλλήλων – λειτουργών του Δημοσίου. Ειδικότερα:

α. Επεκτείνεται και στα μέλη του Επιστημονικού Προσωπικού (Ε.Π.) των Τ.Ε.Ι., τα οποία τελούν σε αναστολή άσκησης των καθηκόντων τους, η δυνατότητα να επιλέξουν την παραμονή τους στο ασφαλιστικό καθεστώς των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης, υγειονομικής περίθαλψης και εφάπαξ βοηθήματος που υπάγονταν μέχρι το διορισμό ή την εκλογή τους στις νέες θέσεις. (Σήμερα η ρύθμιση περιορίζεται στα μέλη ΔΕΠ Α.Ε.Ι.).

β. Εφαρμόζονται και στους υπαλλήλους ή λειτουργούς του Δημοσίου και ν.π.δ.δ., που τοποθετούνται ως Διοικητές και Υποδιοικητές των Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και των φορέων του Κεφαλαίου Α΄ του ν. 3429/2005 τη διοίκηση των οποίων ορίζει άμεσα ή έμμεσα το Δημόσιο με διοικητική πράξη ή ως μέτοχος, οι διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2703/1999, οι οποίες ρυθμίζουν το ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς των Προέδρων και των Μελών των Ανεξαρτήτων Διοικητικών Αρχών (Δικαίωμα επιλογής ασφαλιστικού καθεστώτος μεταξύ Δημοσίου και Ι-ΚΑ-ΕΤΑΜ κ.λπ.).

Παρέχεται η δυνατότητα αναγνώρισης ως συντάξιμου από το Δημόσιο του χρονικού διαστήματος της θητείας

των ανωτέρω προσώπων στους προαναφερόμενους φορείς, εφόσον αυτά δεν έχουν καταβάλλει τις αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές για κύρια σύνταξη υπέρ Δημοσίου. Δικαιώματα που έχουν

κριθεί διαφορετικά επανακρίνονται με βάση τις εν λόγω ρυθμίσεις, τα δε οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την πρώτη του επομένου μήνα από τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου.

γ. Προβλέπεται ότι για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης που θα περικοπεί σε περίπτωση εργασίας συνταξιούχων του Δημοσίου θα λαμβάνεται, εφεξής, υπόψη το ύψος του ποσού του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη της 31.12.2011, αντί της 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους από το χρόνο ανάληψης της εργασίας που ισχύει.

δ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τρόπος, ο χρόνος και η διαδικασία καταβολής των αναδρομικών ποσών σύνταξης που δικαιούνται συνταξιούχοι του Δημοσίου κατά το ν.δ. 99/1974 (Πρόεδροι και Αντιπρόεδροι Κυβερνήσεων, βουλευτές), καθώς και οι κληρονόμοι τους, σ' εκτέλεση τελεσίδικων δικαστικών αποφάσεων, κ.λπ..

ε. Προβλέπεται ότι:

- η γνωμάτευση των υγειονομικών επιτροπών του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕΠΑ), εξομοιώνεται με τη γνωμάτευση της Ανωτάτης Στρατιωτικής Υγειονομικής Επιτροπής (ΑΣΥΕ), όσον αφορά την εξαίρεση των συνταξιούχων του Δημοσίου από τις περικοπές που επήλθαν στις καταβαλλόμενες συντάξεις με τις μνημονευόμενες ρυθμίσεις,

- στις περιπτώσεις που για οποιονδήποτε λόγο παρακρατήθηκαν εσφαλμένα, από τις αποδοχές ενέργειας του υπαλλήλου, μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές για κύρια σύνταξη υπέρ Δημοσίου, το οφειλόμενο ποσό παρακρατείται από τις καταβαλλόμενες τακτικές αποδοχές σε μηνιαίες ισόποσες δόσεις, η κάθε μία από τις οποίες δεν μπορεί να υπερβαίνει το 1/6 των αποδοχών του.

Σε περίπτωση που ο υπάλληλος ή ο στρατιωτικός αποχωρεί λόγω συνταξιοδότησης, τυχόν εναπομείναν οφειλόμενο ποσό παρακρατείται από τη σύνταξή του.

(άρθρο 23)

8. Ως προς το ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς του προσωπικού του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων – ΟΔΑΖ προβλέπονται τα ακόλουθα:

α. Το τακτικό προσωπικό που προέρχεται από τον πρώην Οργανισμό Δημόσιας Αντίληψης Ζακύνθου (ΟΔΑΖ), το οποίο είχε προσληφθεί στον φορέα αυτόν μέχρι την 31.12.2010, υπάγεται για κύρια σύνταξη στις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962 (Ειδικό Συνταξιοδοτικό Καθεστώς ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) και όλη η προηγούμενη υπηρεσία του με σχέση δημοσίου δικαίου στον ΟΔΑΖ λογίζεται ως διανυθείσα στην ασφάλιση του Ειδικού Συνταξιοδοτικού Καθεστώτος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Το προσωπικό αυτό εξακολουθεί να υπάγεται στους φορείς επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας που υπαγόταν μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του υπό ψήφιση νόμου.

β. Ως προς το τακτικό προσωπικό, το οποίο έχει προσληφθεί-προσλαμβάνεται από 1.1.2011 και μετά, εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 2 του ν.3865/2010 (υποχρεωτική και αυτοδίκαια υπαγωγή τους στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ).

Τα ανωτέρω (υπό στοιχεία α΄ και β΄) έχουν εφαρμογή και για το πρώην τακτικό προσωπικό του ΟΔΑΖ το οποίο έχει μεταταχθεί ή μεταφερθεί σε θέσεις άλλων υπηρεσιών και έχει επιλέξει τη διατήρηση του προηγούμενου της μετάταξης ή μεταφοράς του, ασφαλιστικού –συνταξιοδοτικού καθεστώτος.

γ. Ο χρόνος υπηρεσίας με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου στον ΟΔΑΖ πρώην υπαλλήλων του, που έχουν μεταταγεί ή μεταφερθεί σε θέσεις άλλων φορέων και δεν έχουν επιλέξει τη διατήρηση του προηγούμενου της μετάταξης ή μεταφοράς τους ασφαλιστικού – συνταξιοδοτικού καθεστώτος, λογίζεται ως διανυθείς στην ασφάλιση του Ειδικού Συνταξιοδοτικού Καθεστώτος του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Εάν μετά τη μεταφορά ή τη μετάταξή τους έχουν υπαχθεί στο ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς του Δημοσίου, ο ανωτέρω χρόνος υπηρεσίας τους στον ΟΔΑΖ λογίζεται ως διανυθείς στο Δημόσιο.

δ. Οι συντάξεις που ήδη καταβάλλονται από το Κέντρο Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Ιονίων – ΟΔΑΖ, στους συνταξιούχους πρώην υπαλλήλους του Οργανισμού, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους, βαρύνουν από την ημερομηνία δημοσίευσης του υπό ψήφιση νόμου, το Ειδικό Συνταξιοδοτικό Καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, καταβάλλονται από αυτό και διέπονται από τις ισχύουσες κάθε φορά για τους συνταξιούχους του διατάξεις.

Σημειώνεται ότι το ασφαλιστικό – συνταξιοδοτικό καθεστώς του προσωπικού του ΟΔΑΖ ρυθμίζεται με όμοιο, κατά βάση, τρόπο στο ν. 4301/2014 (άρθρο 55), αλλά οι σχετικές διατάξεις επαναλαμβάνονται στον υπό ψήφιση νόμο δεδομένου ότι είναι συνταξιοδοτικού περιεχομένου. *(άρθρο 24)*

9.α. Οι τακτικοί υπάλληλοι του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης (ΕΤΕΑ), καθώς και του Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΠΔΥ), που προέρχονται από το πρώην Ταμείο Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ) και οι οποίοι διέπονται από τις διατάξεις του ν. 4239/1962 (δηλ. συνταξιοδοτούνται όπως οι δημοτικοί υπάλληλοι) και υπάγονται για τον κλάδο κύριας σύνταξης οι μεν στο ΕΤΕΑ, οι δε στον Τομέα Πρόνοιας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ, μεταφέρονται στην ασφάλιση του ειδικού συνταξιοδοτικού καθεστώτος του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

β. Τα ανωτέρω εφαρμόζονται και στο τακτικό προσωπικό του πρώην ΤΑΔΚΥ, καθώς και στο ανωτέρω προσωπικό, το οποίο μεταφέρθηκε ή μετατάχθηκε σε θέσεις άλλων υπηρεσιών και έχει επιλέξει τη διατήρηση του προηγούμενου, της μεταφοράς ή μετάταξης, ασφαλιστικού – συνταξιοδοτικού καθεστώτος.

γ. Οι συντάξεις που καταβάλλονται στους ήδη συνταξιούχους του πρώην ΤΑΔΚΥ, καθώς και στα μέλη των οικογενειών τους, είτε καταβάλλονται από το ΕΤΕΑ, είτε από τον Τομέα Πρόνοιας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ, βαρύνουν εφεξής το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

δ. Οι εισφορές εργαζόμενου – εργοδότη που αντιστοιχούν στο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε στους προηγούμενους φορείς, μεταφέρονται στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ μετά από αναλογιστική μελέτη της Διεύθυνσης Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

Ο χρόνος ασφάλισης στους προηγούμενους φορείς (ΤΑΔΚΥ, ΤΕΑΔΥ που εντάχθηκε στο ΕΤΕΑ και ΤΠΔΥ) θεωρείται ότι διανύθηκε στην ασφάλιση του ειδικού συνταξιοδοτικού καθεστώτος του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

ε. Τα ανωτέρω εφαρμόζονται από τον τρίτο μετά τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου μήνα. *(άρθρο 25)*

10. Προβλέπεται η αναλογική εφαρμογή των διατάξεων του Κεφαλαίου Β΄ του υπό ψήφιση νόμου στους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς, καθώς και για το προσωπικό του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών Ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων, που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ. 3395/1955. *(άρθρο 26)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Ρυθμίζονται ζητήματα ασφαλισμένων του ιδιωτικού τομέα και καθορίζονται κατά βάση τα εξής:

1. Η εφαρμογή κοινού πλαισίου κανόνων για τους ασφαλισμένους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, με τις οριζόμενες επιφυλάξεις και εξαιρέσεις για τους ασφαλισμένους στον ιδιωτικό τομέα. *(άρθρο 27)*

2. Το δικαίωμα λήψης ανταποδοτικής σύνταξης για τους ασφαλισμένους κύριας ασφάλισης του παρόντος Κεφαλαίου που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου και οι προϋποθέσεις χορήγησής της βάσει των συντάξιμων αποδοχών κ.λπ. με προσδιορισμό της έννοιας αυτών για τον υπολογισμό της ανταποδοτικής σύνταξης κατά κατηγορία (μισθωτοί, αυτοαπασχολούμενοι, ελεύθεροι επαγγελματίες κ.α.). *(άρθρο 28)*

3.α. Η καταβολή προσωρινής σύνταξης, μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης συνταξιοδότησης λόγω γήρατος, και ο τρόπος υπολογισμού του ύψους της κατά περίπτωση (μισθωτοί, αυτοαπασχολούμενοι, ελεύθεροι επαγγελματίες, ασφαλισμένοι στον ΟΓΑ), που δεν μπορεί να υπολείπεται του ποσού που αντιστοιχεί στην εθνική σύνταξη και να υπερβαίνει του ποσού που αντιστοιχεί στο διπλάσιο αυτής, όπως διαμορφώνεται κάθε φορά. Τα ανωτέρω εφαρμόζονται μόνο σε περίπτωση υποβολής αίτησης πλήρους συνταξιοδότησης λόγω γήρατος, ενώ σε περίπτωση υποβολής αίτησης μειωμένης συνταξιοδότησης λόγω γήρατος ή αίτησης σύνταξης λόγω αναπηρίας, το ποσό της προσωρινής σύνταξης μειώνεται κατά τα ειδικώς οριζόμενα.

β. Αναφέρονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν εφαρμόζεται η έκδοση της προσωρινής σύνταξης αλλά και οι προϋποθέσεις που, εφόσον συντρέξουν, αίρουν ορισμένες εξ αυτών οπότε χορηγείται προσωρινή σύνταξη. *(άρθρο 29)*

4. Οι προϋποθέσεις προσαύξησης της σύνταξης όσων κατέβαλλαν στο παρελθόν αυξημένες εισφορές, σε σχέση με αυτές του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ή θα καταβάλλουν εφεξής εθελοντικά, κατά ποσοστό που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κατά την διαδικασία που περιγράφεται. *(άρθρο 30)*

5. Οι προϋποθέσεις για την χορήγηση σύνταξης αναπηρίας ή θανάτου στα μέλη της οικογένειας του θανόντος, αν η αναπηρία ή ο θάνατος οφείλεται σε εργατικό ατύχημα ή ατύχημα κατά την απασχόληση. Η ανωτέρω σύνταξη αναπηρίας δεν μπορεί να υπολείπεται του ποσού που αντιστοιχεί στο διπλάσιο της εθνικής σύνταξης για είκοσι (20) έτη ασφάλισης, όπως αυτό εκάστοτε διαμορφώνεται κατά τα οριζόμενα. Καταβαλλόμενες συντάξεις που εκδόθηκαν βάσει ρυθμίσεων που καταργούνται με το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου στο εξής, διατηρούνται ως έχουν, υπό τις οριζόμενες επιφυλάξεις. *(άρθρο 31)*

6. Οι παροχές ασθένειας σε είδος και χρήμα των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, Κλάδων και λογαριασμών που εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την ψήφιση του υπόψη σχεδίου νόμου, μέχρι την έκδοση του κανονισμού Ασφάλισης και Παροχών του Ε.Φ.Κ.Α..*(άρθρο 32)*

7. Οι ήδη καταβαλλόμενες, κατά την δημοσίευση του υπό ψήφιση σχεδίου νόμου, κύριες συντάξεις αναπροσαρμόζονται, σύμφωνα με τις μνημονευόμενες διατάξεις, πλην όσων χορηγούνται από τον ΟΓΑ και προσδιορίζονται οι συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους αυτών κατά περίπτωση, ο χρόνος ασφάλισης στον Ε.Φ.Κ.Α. για τους ασφαλισμένους του παρόντος Κεφαλαίου, η δυνατότητα προαιρετικής ασφάλισης στον Ε.Φ.Κ.Α. όσων παύουν να έχουν την ασφαλιστέα σε αυτόν απασχόληση ή ιδιότητα, η συνέχιση της ασφάλισης στον Ε.Φ.Κ.Α. των ασφαλισμένων που έχουν διαδοχικό χρόνο ασφάλισης στους εντασσόμενους στον Ε.Φ.Κ.Α. φορείς κ.λπ..
(άρθρα 33-34)

8. Τα πρόσωπα που υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του κλάδου εφάπαξ παροχών, οι πόροι του εν λόγω κλάδου, οι προϋποθέσεις χορήγησης της εφάπαξ παροχής στον ασφαλισμένο που έλαβε κύριας σύνταξης λόγω γήρατος ή οριστικής αναπηρίας ή στην οικογένειά του, σε περίπτωση θανάτου του, ο τρόπος καθορισμού της εφάπαξ παροχής κατά περίπτωση ασφαλισμένου για τον χρόνο ασφάλισης που έχει διανυθεί έως και την 31.12.2013 και για τον χρόνο ασφάλισης που πραγματοποιείται από την 1.1.2014 και εντεύθεν, η κρίση των εκκρεμών αιτήσεων χορήγησης εφάπαξ παροχής για αποχωρήσεις από την υπηρεσία ή την εργασία ή το επάγγελμα από 1.9.2013 βάσει των σχετικών διατάξεων του υπό ψήφιση σχεδίου νόμου, η συνέχιση καταβολής εφάπαξ βάσει του νόμου 103/1975 για χρόνους ασφάλισης μέχρι 31.12.2005 οι προϋποθέσεις επιστροφής των ατομικών εισφορών στους μη δικαιούμενους εφάπαξ βοηθήματος κ.λπ. *(άρθρο 35)*

9.α. Οι προϋποθέσεις υπαγωγής σε καθεστώς παράλληλης ασφάλισης, κατά περίπτωση ασφαλισμένου, με τις αντίστοιχες υποχρεώσεις καταβολής ασφαλιστικών εισφορών, ο υπολογισμός του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης των ανωτέρω προσώπων για την καταβολή της επιπλέον παροχής και ο χρόνος εφαρμογής των σχετικών διατάξεων από την 1.1-.017.

β. Ακόμη ορίζεται η αναλογική εφαρμογή των προβλεπομένων για τους ασφαλισμένους του δημοσίου τομέα, περί προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισής τους, και για τους ασφαλισμένους του ιδιωτικού τομέα. *(άρθρα 36-37)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

1. Αναφορικά με τις εισφορές μισθωτών και εργοδοτών προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα κάτωθι:

- Το συνολικό ποσοστό εισφοράς κύριας σύνταξης ασφαλισμένου μισθωτού και εργοδότη ορίζεται από τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου σε 20% επί των πά-

σης φύσεως αποδοχών των εργαζομένων, με εξαίρεση τις κοινωνικού χαρακτήρα έκτακτες παροχές λόγω γάμου, γεννήσεως τέκνων, θανάτου και βαριάς αναπηρίας. Το ποσοστό αυτό κατανέμεται κατά 6,67% σε βάρος των ασφαλισμένων και κατά 13,33% σε βάρος των εργοδοτών, συμπεριλαμβανομένου από 1.1.2017 και του Δημοσίου και των ν.π.δ.δ. υπό των προβλεπόμενων επιφυλάξεων.

- Θεσπίζεται ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών για τον υπολογισμό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς των μισθωτών και των εργοδοτών, το οποίο είναι ίσο με το δεκαπλάσιο του ποσού που αντιστοιχεί στον εκάστοτε προβλεπόμενο κατώτατο βασικό μισθό άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών. Τούτο εφαρμόζεται και επί πολλαπλής μισθωτής απασχόλησης ή έμμισθης εντολής όσον αφορά στην εισφορά ασφαλισμένου.

- Στην περίπτωση που ποσοστά ασφαλιστικών εισφορών κλάδου σύνταξης ασφαλισμένου και εργοδότη υπερβαίνουν ή υπολείπονται των ποσοστών 6,67% και 13,33%, αναπροσαρμόζονται ετησίως, ισόποσα και σταδιακά από 1.1.2017 ώστε από 1.1.2020 να διαμορφωθούν στα αντίστοιχα ποσοστά. Προβλέπονται συγκεκριμένες κατηγορίες ασφαλισμένων, για τους οποίους οι ασφαλιστικές εισφορές εργαζομένων και εργοδοτών δεν αναπροσαρμόζονται.

- Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νομοσχεδίου η εισφορά που προβλέπεται στους ν.248/1967, ν.1989/1991, στην Φ.146/1/10978/1969 κ.λπ. καταργείται.

- Θεσπίζεται η υποχρεωτική ταυτόχρονη καταβολή μισθού, ασφαλιστικών εισφορών και φόρου μισθωτών υπηρεσιών μέσω τραπεζών. *(άρθρο 38)*

2. Ως προς τις εισφορές αυτοαπασχολουμένων (βλ. Ο.Α.Ε.Ε.) και ελεύθερων επαγγελματιών (βλ. Ε.Τ.Α.Α.) προβλέπονται κατά βάση τα εξής:

- Ορίζεται ότι από 1.1.2017 το ποσοστό της μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς για τον κλάδο της κύριας σύνταξης, που καταβάλλουν τα πρόσωπα, παλαιοί και νέοι ασφαλισμένοι κατά τη διάκριση του ν. 2084/1992, τα οποία υπάγονται ή θα υπάγονταν, σύμφωνα με τις γενικές ή ειδικές ή καταστατικές διατάξεις, όπως ίσχυαν ως την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, στην ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε., ανέρχεται μηνιαίως σε ποσοστό 20%.

- Από 1.7.2016 τα ένσημα υπέρ τα κοινωνικής ασφάλισης για τα δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές και υποθηκοφύλακες, καθώς και οι αναλογικές εισφορές υπέρ των Τομέων Ασφάλισης, Πρόνοιας και Υγείας Συμβολαιογράφων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.) επί των αναλογικών δικαιωμάτων από τη σύνταξη συμβολαίων που προβλέπονται στο ν. 2830/2000, καταργούνται. Τα καταργούμενα ποσοστά επί των αναλογικών δικαιωμάτων των Συμβολαιογράφων στα κρατικά – τραπεζικά συμβόλαια προσαυξάνουν αντιστοίχως τα ποσοστά υπέρ του οικείου Συμβολαιογραφικού Συλλόγου.

- Ασφαλισμένοι με συμπληρωμένα 40 χρόνια ασφάλισης, κατόπιν αιτήσεώς τους μπορούν να καταβάλουν, μειωμένη κατά το ήμισυ, ασφαλιστική εισφορά, παραιτούμενοι από την προσαύξηση της σύνταξής τους ως προς τα επόμενα έτη ασφάλισης. *(άρθρο 39)*

3. Ως προς τις εισφορές ασφαλισμένων στον ΟΓΑ προβλέπονται τα κάτωθι:

- Οι ασφαλισμένοι, οι οποίοι βάσει των γενικών ή ειδικών ή καταστατικών διατάξεων του ΟΓΑ, όπως ίσχυαν έως την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, ασφαλίζονταν ως αυτοαπασχολούμενοι στην ασφάλιση του κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών του ΟΓΑ, καταβάλλουν από 1.1.2017 ανεξαρτήτως του χρόνου υπαγωγής στην κοινωνική ασφάλιση, ασφαλιστική εισφορά στον κλάδο κύριας σύνταξης επί του εισοδήματός τους, όπως αυτό καθορίζεται με βάση το καθαρό φορολογητέο εισόδημα από την ασκούμενη αγροτική δραστηριότητα και κάθε άλλη δραστηριότητα που υπάγεται στην ασφάλιση του ΟΓΑ κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος.

- Από 1.1.2017 και εφεξής οι υφιστάμενες ασφαλιστικές κατηγορίες καταργούνται.

- Το κατώτατο ασφαλιστέο μηνιαίο εισόδημα ορίζεται ως το ποσό που αναλογεί στο 70% του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών.

- Το ύψος τους μηνιαίας ασφαλιστικής εισφοράς για τους ασφαλισμένους αγρότες ορίζεται από την 1.1.2022 σε ποσοστό 20%, αυξανόμενο σταδιακά από την 1.7.2015 έως την 1.1.2022 κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

- Από 1.1.2017 οι ασφαλισμένοι του ΟΓΑ στο Λογαριασμό Αγροτικής Εστίας του ΟΓΑ καταβάλλουν εισφορά υπέρ αυτού, καταργούμενης της κρατικής επιχορήγησης. Η εισφορά βαρύνει τον ασφαλισμένο και συνεισπράττεται με τις εισφορές για τον κλάδο σύνταξης. Το ποσοστό υπολογισμού της εισφοράς ορίζεται στο 0,25% επί του ασφαλιστέου εισοδήματος. (*άρθρο 40*)

4. Ορίζονται τα ποσοστά των ασφαλιστικών εισφορών υγειονομικής περίθαλψης των ασφαλισμένων ως εξής:

- Για τους μισθωτούς και τους λοιπές κατηγορίες που υπάγονται στον ΕΟΠΥΥ το ποσοστό ορίζεται σε 7,10% επί των πάσης φύσεως αποδοχών τους

- Για τους ελεύθερους επαγγελματίες, τους αυτοαπασχολούμενους και τους ασφαλισμένους στον ΟΓΑ, το ποσοστό ορίζεται σε 6,95% επί του ασφαλιστέου εισοδήματός τους (με μεταβατική περίοδο σταδιακής αύξησης ποσοστών). *(άρθρο 41*)

5.α. Προβλέπεται η έκδοση ειδικού παραβόλου αγοράς ασφαλιστικών εισφορών αγρεργατών στο οποίο περιλαμβάνεται το ποσό τις εισφοράς υπέρ του Ε.Φ.Κ.Α.. Με κ.υ.α. ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την προσμέτρηση των δαπανών που προκύπτουν από το παράβολο στα έξοδα των αγροτών για τον υπολογισμό του φορολογητέου εισοδήματός της.

β. Προβλέπεται καταβολή ανά τακτικά περιοδικά διαστήματα των ασφαλιστικών εισφορών των ασφαλισμένων που υπάγονται στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ, του ΕΤΑΑ και του ΟΓΑ. *(άρθρα 42-43)*

6. Ως προς τις εισφορές υγειονομικής περίθαλψης συνταξιούχων ορίζονται κατά βάση τα κάτωθι:

- Από την 1.7.2016 η εισφορά υγειονομικής περίθαλψης υπέρ ΕΟΠΥΥ για παροχές ασθενείας σε είδος των συνταξιούχων καθορίζεται σε 6% και υπολογίζεται επί του καταβαλλόμενου ποσού κύριας σύνταξης αφού αφαιρεθεί το ποσό που αντιστοιχεί στην ειδική εισφορά συνταξιούχων κύριας ασφάλισης υπέρ ΑΚΑΓΕ κατά το άρθρο 149 του ν. 3655/2008.

- Από την 1.1.2016 παρακρατείται εισφορά 6% υπέρ ΕΟΠΥΥ από τις επικουρικές συντάξεις, υπολογιζόμενης επί του καταβαλλόμενου ποσού κύριας σύνταξης όπως στην ανωτέρω περίπτωση. *(άρθρο 44)*

7.α. Θεσπίζεται κοινό μητρώο των υπόχρεων καταβολής ασφαλιστικών εισφορών και φόρου εισοδήματος.

β. Προβλέπεται η δυνατότητα θέσπισης με προεδρικό διάταγμα αντικειμενικού συστήματος τεκμαρτού υπολογισμού εισφορών. *(άρθρα 45-46)*

8. Ορίζεται ότι η χορήγηση παροχών από το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων (Μ.Τ.Π.Υ.) και τα Μετοχικά Ταμεία Στρατού, Αεροπορίας και Ναυτικού, χρηματοδοτείται αποκλειστικά από τις καταθέσεις των μετόχων και από τα περιουσιακά στοιχεία των ταμείων. Αποκλείεται οποιαδήποτε μεταφορά πόρων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, με εξαίρεση τους πόρους έκτακτης χρηματοδότησης των μερισμάτων των εν δυνάμει μερισματούχων κ.λπ. *(άρθρο 47)*

9. Ως προς το Μ.Τ.Π.Υ. προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα κάτωθι:

- Καθιερώνεται νέος τρόπος υπολογισμού του μηνιαίου μερίσματος των μετόχων του Μ.Τ.Π.Υ.
- Αναπροσαρμόζονται τα μερίσματα όσων έχουν εξέλθει της υπηρεσίας μέχρι την προηγουμένη της δημοσίευσης του υπό ψήφιση νόμου, σύμφωνα με τα ειδικώς οριζόμενα.
- Καταργείται κάθε διάταξη που προβλέπει κατώτατο όριο μερίσματος.
- Προβλέπεται η χορήγηση εφάπαξ βοηθήματος για μετόχους που δεν έχουν συμπληρώσει το ελάχιστο όριο συμμετοχής για χορήγηση μηνιαίου μερίσματος (εφάπαξ επιστροφή των ατομικών τους κρατήσεων κατά τα ειδικώς οριζόμενα).
- Προβλέπεται ο περιορισμός των προσώπων που δικαιούνται μέρισμα. *(άρθρο 48)*

10. Στους πόρους του Ε.Φ.Κ.Α. συμπεριλαμβάνονται τα ποσά των επιβληθέντων προστίμων για παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας και το 20% των εσόδων από την εκποίηση και εκμετάλλευση ακινήτων του Δημοσίου ή των Ν.Π.Δ.Δ. κ.λπ.. *(άρθρο 49)*

11. Επεκτείνεται η προσωπική ευθύνη των διοικούντων προσώπων στις υποχρεώσεις του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας του άρθρου 3 του ν. 4174/2013 προς τους εργαζόμενους, οι οποίες πηγάζουν από συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας και έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες και μη παραγεγραμμένες. *(άρθρο 50)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

1.α. Συνιστάται Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία «Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης», αποκαλούμενο στο εξής «Ε.Φ.Κ.Α.», το οποίο τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και λειτουργεί από 1.1.2017 ως φορέας κύριας κοινωνικής ασφάλισης, στον οποίο εντάσσονται αυτοδίκαια οι υφιστάμενοι φορείς αυτής. Αναφέρονται οι φορείς που κατά την άσκηση συγκεκριμένων αρμοδιοτήτων, εξακολουθούν να διατηρούν αυτοτελή νομική προσωπικότητα.

β. Σκοπός του Ε.Φ.Κ.Α. είναι η κάλυψη των υπακτέων στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α. προσώπων για τους ασφαλιστικούς κινδύνους που προβλέπονται από την οικεία νομοθεσία. *(άρθρο 51)*

2. Παρέχεται εξουσιοδότηση, για την κατάρτιση του Οργανισμού του Ε.Φ.Κ.Α, με την έκδοση, μέχρι 31.12.2016, Προεδρικού Διατάγματος με το οποίο ρυθμίζονται θέματα λειτουργίας του (διάρθρωση υπηρεσιών του σε οργανικές μονάδες, σύσταση-συγχώνευση-κατάργηση υπηρεσιών στον Ε.Φ.Κ.Α., σύσταση θέσεων και κλάδων προσωπικού, κ.λπ.). Επίσης, προβλέπεται η σύσταση Διοικητικών Επιτροπών, στα μέλη των οποίων καθορίζεται, με κ.υ.α αποζημίωση, κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων. *(άρθρο 52)*

3.α. Προσδιορίζονται οι φορείς, τομείς, κλάδοι και λογαριασμοί ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. Μεταξύ άλλων περιέρχονται σε αυτόν και οι αρμοδιότητες που αφορούν στις συντάξεις του Δημοσίου Τομέα. Με κ.υ.α. καθορίζεται το ποσό του πάγιου πόρου υπέρ του ΚΑΠ-ΔΕΗ και το ύψος του ποσού κάθε άλλου πόρου υπέρ αυτού, το οποίο αποδίδεται στον Ε.Φ.Κ.Α. έναντι των παροχών σε χρήμα του Τμήματος Παροχών Πρόνοιας Ασφαλισμένων του πρώην Κ.Α.Π.-Δ.Ε.Η.

β. Ορίζονται τα πρόσωπα που υπάγονται εφεξής στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α. *(άρθρο 53-55)*

4. Προβλέπονται οι πόροι του Ε.Φ.Κ.Α, τους οποίους αποτελούν:

- οι ασφαλιστικές εισφορές ασφαλισμένων και εργοδοτών,
- οι πρόσοδοι της περιουσίας του,
- η απόδοση των κεφαλαίων και αποθεματικών,
- κάθε άλλο έσοδο και πόρος που θεσμοθετείται υπέρ αυτού, καθώς και τα πάσης φύσεως έσοδα των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών (εισφορές, πρόσοδοι κ.λπ.). *(άρθρο 56)*

5.α. Ορίζονται τα όργανα διοίκησης του Ε.Φ.Κ.Α (Διοικητής και Διοικητικό Συμβούλιο). Συστήνονται μια (1) θέση Διοικητή και δυο (2) θέσεις Υποδιοικητών.

β. Συστήνονται επίσης στον Ε.Φ.Κ.Α., Συμβουλευτικές Επιτροπές στις οποίες εκπροσωπούνται οι συνδικαλιστικές και εργοδοτικές οργανώσεις και επιστημονικοί φορείς και προσδιορίζονται οι αρμοδιότητες αυτών.

γ. Καθορίζονται οι αρμοδιότητες του Διοικητή και του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Φ.Κ.Α..

δ. Συνιστώνται στο γραφείο του Διοικητή και των Υποδιοικητών του Ε.Φ.Κ.Α. συνολικά επτά (7) θέσεις ειδικών συμβούλων - συνεργατών, η πλήρωση των οποίων δύναται να γίνει και με απόσπαση υπαλλήλων του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα. *(άρθρα 57-61)*

6. Προβλέπεται η Διοικητική Οργάνωση του Ε.Φ.Κ.Α., και ορίζονται οι αρμοδιότητες και ο σκοπός των οργανικών του μονάδων. *(άρθρα 62-69)*

7. Καθορίζεται η περιουσία του Ε.Φ.Κ.Α., οι απαιτήσεις και οι υποχρεώσεις του αναφορικά με αυτή, καθώς και η διαδικασία κτήσης τους. Ειδικότερα προβλέπεται ότι στον Ε.Φ.Κ.Α., ως καθολικό διάδοχο των εντασσόμενων σε αυτόν φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, περιέρχεται αυτοδικαίως το σύνολο του ενεργητικού και του παθητικού των εντασσόμενων σε αυτόν φορέων και η κινητή και ακίνητη περιουσία τους, ενώ ο Ε.Φ.Κ.Α. υπεισέρχεται στα πάσης φύσεως δικαιώματα και υποχρεώσεις αυτών. Η μεταβίβαση της περιουσίας γίνεται χωρίς την καταβολή φόρου, τέλους ή δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου. *(άρθρο 70)*

8.α. Ρυθμίζονται θέματα στελέχωσης του Ε.Φ.Κ.Α. με μεταφορά ή απόσπαση προσωπικού από τους εντασσόμενους φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Μεταξύ άλλων, προβλέπεται ότι όλες οι κενές οργανικές θέσεις των εντασσόμενων φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, πλην εκείνων της Γενικής Διεύθυνσης Χορήγησης

Συντάξεων Δημοσίου Τομέα, καταργούνται από την ημερομηνία ένταξής τους στον Ε.Φ.Κ.Α., εκτός εάν έχει προκηρυχθεί η πλήρωσή τους.

β. Όσον αφορά την άσκηση αρμοδιοτήτων που αφορούν στις συντάξεις του Δημοσίου Τομέα, η δυνατότητα και η διαδικασία απόσπασης στον Ε.Φ.Κ.Α. προσωπικού που υπηρετεί στην ανωτέρω Γενική Διεύθυνση παρέχεται από 1.1.2017, κατόπιν σχετικής αίτησης του ενδιαφερόμενου υπαλλήλου. Ο χρόνος υπηρεσίας των ανωτέρω υπαλλήλων που θα αποσπασθούν στον Ε.Φ.Κ.Α. λογίζεται ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας που διανύεται στο Υπουργείο Οικονομικών. Διατηρούν Οι αποσπασμένοι υπάλληλοι διατηρούν το βαθμολογικό, μισθολογικό και ασφαλιστικό καθεστώς του φορέα προέλευσής τους.

γ. Παρέχονται εξουσιοδοτήσεις για τη ρύθμιση ζητημάτων λειτουργίας των Φορέων που δεν εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α., για την άσκηση των μη ασφαλιστικών τους αρμοδιοτήτων, όπως ο καθορισμός του προσωπικού που θα παραμείνει στο Ν.Α.Τ. και τον Ο.Γ.Α., η διάρθρωση των υπηρεσιών τους, οι αρμοδιότητες των οργανικών τους μονάδων, οι κλάδοι από τους οποίους προέρχονται οι προϊστάμενοι αυτών κ.λπ. *(άρθρα 71-73)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

1. Τροποποιούνται οι διατάξεις του ν. 4052/2012 για το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (Ε.Τ.Ε.Α.), στα εξής κατά βάση σημεία:

- Μετονομάζεται το Ε.Τ.Ε.Α. σε «Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών» αποκαλούμενο εφεξής «Ε.Τ.ΕΑ.Ε.Π.» και τροποποιείται αντιστοίχως ο σκοπός λειτουργίας του.

- Συγκροτείται εφεξής από δύο (2) κλάδους: i) τον κλάδο επικουρικής ασφάλισης και ii) τον κλάδο εφάπαξ παροχών, στους οποίους παρακολουθούνται αυτοτελώς οι εισφορές και οι παροχές ανά εντασσόμενο ταμείο, τομέα, κλάδο και λογαριασμό Πρόνοιας.

- Παρατίθενται τα εντασσόμενα ταμεία, τομείς, κλάδοι και λογαριασμοί πρόνοιας, τα ασφαλιστέα στο ταμείο πρόσωπα, οι πόροι, το οικονομικό σύστημα λειτουργίας και ο χρόνος ασφάλισης για τον κλάδο επικουρικής ασφάλισης και για τον κλάδο εφάπαξ παροχών.

- Μειώνονται κατά δύο (2) μέλη η σύνθεση του Δ.Σ. του Ε.Τ.Ε.Α. οριζόμενη εννεαμελής (από ενδεκαμελής που είναι σήμερα).

- Καταργούνται από την ημερομηνία ένταξής τους στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. τους οι κενές οργανικές θέσεις των εντασσόμενων φορέων εκτός εάν έχει προκηρυχθεί η πλήρωσή τους.

- Παρέχεται η δυνατότητα ανάθεσης σε εξωτερικούς αναδόχους του έργου κατάρτισης των οικονομικών καταστάσεων για την περάτωση των οικονομικών χρήσεων των εντασσόμενων φορέων πρόνοιας για την περίοδο έως 31.12.2016. *(άρθρα 74-85)*

2. Συνιστάται Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία Ταμείο Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Τ.Μ.Ε.Δ.Ε.) με αντικείμενο την εγγυοδοσία και πιστοδοσία των ασφαλισμένων στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. και έναρξη λειτουργίας από την 1.1.2017. Διοικείται από πενταμελή Διοικούσα Επιτροπή στα μέλη της οποίας προβλέπεται αμοιβή βάσει σχετικής κ.υ.α. Σε αυτό μεταφέρονται οι πάσης φύσεως αρμοδιότητες, οι πρόσοδοι, το προσωπικό της Διεύθυνσης Δ΄ Εγγυοδοσίας και Πιστοδοσίας του τομέα Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. κ.λπ. *(άρθρα 86-90)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄

1. Αναφέρονται τα ειδικά προνοιακά επιδόματα που καταβάλλονται στους ανασφάλιστους υπερήλικες και στους συνταξιούχους γήρατος, αναπηρίας και θανάτου. Η δαπάνη χορήγησής τους βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό. *(άρθρο 91)*

2. Τροποποιείται το υφιστάμενο πλαίσιο χορήγησης του Επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΚΑΣ) στα εξής κατά βάση σημεία:

- Προβλέπεται χρονικός περιορισμός καταβολής του (από 1.1.2016 έως και 31.12.2019) στους αναφερόμενους συνταξιούχους – δικαιούχους, καθώς από 1.1.2020 καταργείται.

- Τίθενται νέα εισοδηματικά κριτήρια χορήγησής του.

- Επαναπροσδιορίζονται τα εισοδηματικά όρια από συντάξεις και λοιπές παροχές για την καταβολή του επιδόματος (π.χ. το ποσό των 230 ευρώ το λαμβάνουν όσοι έχουν εφεξής εισόδημα έως 7.216 ευρώ, αντί έως 7.715,65 ευρώ που ισχύει σήμερα).

- Παρέχεται η δυνατότητα, με κ.υ.α., αναπροσαρμογής των εισοδηματικών κριτηρίων, καθώς και των ποσών του επιδόματος προκειμένου αυτά να βαίνουν κάθε έτος μειούμενα με σκοπό τη μείωση της προκαλούμενης δαπάνης μέχρι την ολοκληρωτική κατάργηση της παροχής. *(άρθρο 92)*

3.α. Επανακαθορίζεται το είδος του παρεχόμενου βοηθήματος (επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης αντί σύνταξης που ισχύει σήμερα) που καταβάλλεται εφεξής στους ανασφάλιστους υπερήλικες, καθώς και τα κριτήρια χορήγησής του (καταβάλλεται σε όσους διαμένουν μόνιμα και νόμιμα στην Ελλάδα 15 έτη από 20 έτη που ισχύει σήμερα, κ.λπ.).

β. Ορίζεται σε 360 ευρώ το πλήρες ποσό (στο ύψος αυτό ανέρχεται και σήμερα) του εν λόγω μηνιαίου επιδόματος το οποίο δύναται να αναπροσαρμόζεται ο τρόπος καθορισμού των απαιτούμενων δικαιολογητικών χορήγησής του κ.λπ. *(άρθρο 93)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄

1.α. Τίθενται κανόνες που ρυθμίζουν την κρίση των αιτήσεων συνταξιοδότησης που είναι είτε εκκρεμείς είτε θα κατατεθούν στο μέλλον (προβλέπεται η καταβολή προσωπικής διαφοράς σε περίπτωση που από τον οριζόμενο με τον υπό ψήφιση νόμο τρόπο υπολογισμού της σύνταξης, τα ποσά συντάξεων υπολείπονται κατά ποσοστό άνω του 20% του ποσού της σύνταξης που θα εκδιδόταν με το προϊσχύον καθεστώς) και προσδιορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες καταβάλλονται από τον Ε.Φ.Κ.Α. είτε αθροιστικά είτε χωριστά συντάξεις ενταχθέντων σε αυτών φορέων προς συνταξιούχους.

β. Προβλέπεται η κατάργηση από 1.1.2016: i) της Ειδικής Προσαύξησης του Τομέα Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ) και ii) του Κλάδου Μονοσυνταξιούχων του Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών (ΤΣΑΥ), οι οποίοι αποκτούν, κατά τα οριζόμενα, δικαίωμα προσαύξησης της σύνταξής τους, το ύψος της οποίας θα προσδιοριστεί με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνι-

κής Αλληλεγγύης κατά την διαδικασία που περιγράφεται. *(άρθρο 94)*

2. Ορίζεται εικοσαετής παραγραφή για τα είδη των αναφερόμενων οφειλών προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. και παρέχονται εξουσιοδοτήσεις για την έκδοση των Κανονισμών που απαιτούνται για την οργάνωση και λειτουργία του Ε.Φ.Κ.Α..
(άρθρο 95)

3. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται ρυθμίσεις σχετικά με την καταβολή της επικουρικής σύνταξης από το Ε.Τ.Ε.Α. και ενδεικτικά: θεσπίζεται αυτόματος μηχανισμός εξισορρόπησης για την περίπτωση ελλειμμάτων που αποκλείει απολύτως κάθε αναπροσαρμογή των συντάξεων ενώ παρέχεται και δυνατότητα χρήσης περιουσιακών στοιχείων των Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης, ορίζεται ο τρόπος υπολογισμού της επικουρικής σύνταξης για τους ασφαλισμένους: i) από την 1.1.2014 και εφεξής και ii) μέχρι τις 31.12.2013 οι οποίοι καταθέτουν αίτηση συνταξιοδότησης από την 1.1.2015 και εντεύθεν, η αναπροσαρμογή των ήδη καταβαλλόμενων επικουρικών συντάξεων κατά τις διατάξεις του υπό ψήφιση σχεδίου νόμου, εφόσον το άθροισμα κύριας και επικουρικής σύνταξης υπερβαίνει το ποσό των χιλίων τριακοσίων (1.300) ευρώ (τα στοιχεία αυτά αποτυπώνονται για κάθε ασφαλισμένο από τη 1.1.2018), πέραν του οποίου δεν επιτρέπεται άλλη μείωση, εφόσον κύρια και επικουρική σύνταξη ανέρχονται αθροιστικά σε 1.300 ευρώ, το δε υπερβάλλον ποσό και έως τα 1.300 ευρώ, καταβάλλεται ως προσωπική διαφορά, ενώ καταργούνται και τα προβλεπόμενα κατώτατα όρια επικουρικών συντάξεων κ.λπ. *(άρθρο 96)*

4. Τίθενται μεταβατικές διατάξεις και ορίζονται κατά βάση:

i) Τα ποσά της μηνιαίας εισφοράς για την επικουρική ασφάλιση στο ΕΤΕΑΕΠ για το χρονικό διάστημά από 1-6-2016 και μέχρι την 31.5.2019 όλων των κατά περίπτωση ασφαλισμένων (μισθωτών, αυταπασχολούμενων, ελευθέρων επαγγελματιών) πριν και μετά την 1.1.1993 τόσο για τον ασφαλισμένο όσο και για τον εργοδότη, καθώς και από 1.6.2019 και μέχρι την 31.5.2022, τα οποία ποσά, μετά το πέρας της εξαετίας, επανέρχονται στο ύψος που ίσχυε κατά την 31.12.2015. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, δύνανται να μειώνεται αναλόγως, εντός των ανωτέρω τριετιών, το ύψος των εισφορών των ασφαλισμένων μισθωτών και αυτοαπασχολούμενων, ανάλογα με την αύξηση της εισπραξιμότητας αυτών.

ii) Τα ισχύοντα για τον τρόπο καθορισμού του ποσού της σύνταξης των ασφαλισμένων στον ΟΓΑ αναλόγως του χρονικού διαστήματος κατάθεσης της σχετικής αίτησης συνταξιοδότησης.

iii) Η έκδοση των σχετικών διαπιστωτικών πράξεων για την παύση της λειτουργίας των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών, για την μεταφορά των αρμοδιοτήτων τους στον τελευταίο, για την κατάργηση των θέσεων των επικεφαλείς αυτών και των οικείων Διοικητικών τους Συμβουλίων, ο τρόπος επιλογής και διορισμού του Διοικητή στον Ε.Φ.Κ.Α. οι αρμοδιότητές του κατά το μεταβατικό διάστημα, η συγκρότηση του προσωρινού Διοικητικού Συμβουλίου, η μηνιαία αποζημίωσή τους και λοιπά οργανωτικά και οικονομικά θέματα του Ε.Φ.Κ.Α..

iv) Η στελέχωση του Ε.Φ.Κ.Α. με μεταφορά προσωπικού σε αυτόν από τους εντασσόμενους φορείς, καθώς και η δυνατότητα μεταφοράς ολόκληρων οργανικών μονάδων τους σε αυτόν. Στους μεταφερόμενους υπαλλήλους περιλαμβάνονται και οι υπάλληλοι της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής και της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων, που αποσπώνται, κατανέμονται και τοποθετούνται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, οι οποίοι λαμβάνουν, πέραν των αποδοχών της οργανικής τους θέσης και επιμίσθιο, που θα καθοριστεί με απόφαση των ανωτέρω Υπουργών, υπό τους οριζόμενους περιορισμούς. Καθορίζονται ακόμη οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την τοποθέτηση των μεταφερόμενων υπαλλήλων σε θέσεις ευθύνης, θέματα Υπηρεσιακών Συμβουλίων κ.λπ..
(άρθρα 97-101)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄

Ρυθμίζονται λοιπά ζητήματα κοινωνικοασφαλιστικού περιεχομένου και κατά βάση τα εξής:

1. Θεσπίζεται προαιρετική μηνιαία εισφορά ύψους 0,50 ευρώ, που παρακρατείται από τις καταβαλλόμενες κύριες συντάξεις και αποδίδεται στον Λογαριασμό Κοινωνικής Πολιτικής, για την οικονομική ενίσχυση Ομοσπονδιών και Σωματείων Συνταξιούχων, κατά τα ειδικώς οριζόμενα. *(άρθρο 102)*

2. Η άτοκη επιστροφή στους δικαιούχους εισφορών που έχουν εισπραχθεί αχρεωστήτως (σήμερα προβλέπεται επιτόκιο 5%) κατά την οριζόμενη διαδικασία και πλην της αναφερόμενης περίπτωσης. *(άρθρο 103)*

3. Ορίζεται για τις αναφερόμενες περιπτώσεις φορέων της τοπικής αυτοδιοίκησης που επιχορηγούνται από τα συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά παρέκκλιση της κείμενης νομοθεσίας, προθεσμία για την καταβολή των ασφαλιστικών τους εισφορών.

Χορηγείται στην Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΜΥΝΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ Α.Β.Ε.Ε.» ασφαλιστική και φορολογική ενημερότητα από τη δημοσίευση του υπό ψήφιση σχεδίου νόμου και έως την 31.12.2016 κατά τα ειδικώς οριζόμενα. *(άρθρα 105-106)*

4. Τίθενται οι σωρευτικές προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για:

i) Τον χαρακτηρισμό ως ανεπίδεκτων είσπραξης των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ), ορίζονται τα όργανα και η διαδικασία καταχώρισης των επιδεκτικών και ανεπίδεκτων είσπραξης απαιτήσεων, οι έννομες συνέπειες από την καταχώριση των ανεπίδεκτων είσπραξης και το χρονικό διάστημα επέλευσής τους, καθώς και η, υπό προϋποθέσεις, δυνατότητα επαναχαρακτηρισμού τους ως εισπράξιμων, ενώ παρέχονται και εξουσιοδοτήσεις για την ρύθμιση ζητημάτων σχετικών με την διαδικασία καταχώρισης των ανεπίδεκτων είσπραξης οφειλών, τα σχετικά κριτήρια, προϋποθέσεις κ.λπ..

ii) Την δυνατότητα διαγραφής ληξιπρόθεσμων οφειλών προς ΦΚΑ που έχουν χαρακτηριστεί ως ανεπίδεκτες είσπραξης, ενώ ορίζονται και οι αποκλειστικές κατηγορίες οφειλών στις οποίες πρέπει να εμπίπτουν ληξιπρόθεσμες οφειλές προς ΦΚΑ που δεν έχουν χαρακτηριστεί

ως ανεπίδεκτες είσπραξης και μπορούν αντίστοιχα να διαγραφούν. *(άρθρα 107-110)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι΄

Συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 4 του π.δ. 370/1987, όπως ισχύει και παρέχεται η δυνατότητα στο προσωπικό του Πυροσβεστικού Σώματος, από το βαθμό του Πυροσβέστη μέχρι το βαθμό του Πυραγού Γενικών Υπηρεσιών, που καταλαμβάνεται από το προβλεπόμενο από τις κείμενες διατάξεις όριο ηλικίας (55ο) έτος να ζητήσει με αίτησή του να παραμείνει στην ενεργό υπηρεσία έως δύο (2) επιπλέον έτη μετά τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας. *(άρθρο 111)*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ΄

α. Συνιστάται Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) υπό την επωνυμία «Σύνδεσμος Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος» (εφεξής ΣΚΛΕ), το οποίο υπάγεται στην εποπτεία του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

β. Ορίζονται οι σκοποί σύστασής του (διαφύλαξη και προαγωγή των εργασιακών, οικονομικών, ασφαλιστικών, συνδικαλιστικών και κοινωνικών συμφερόντων των μελών, συμβολή στη βελτίωση της εκπαίδευσης στην κοινωνική εργασία κ.λπ.).

γ. Καθορίζονται, με π.δ./γμα που εκδίδεται κατόπιν πρότασης των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Υγείας και Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, οι κατηγορίες των μελών του ΣΚΛΕ, οι διαδικασίες εγγραφής, οι πόροι και τα όργανα διοίκησης του Συνδέσμου, η σύσταση και λειτουργία των Περιφερειακών/Τοπικών Τμημάτων του ΣΚΛΕ, η Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή και οι θέσεις προσωπικού, περιουσιακά ζητήματα του Συνδέσμου κ.λπ.. *(άρθρα 112 και 113)*

ΜΕΡΟΣ Β΄
Ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος
και τυχερών παιγνίων

1. Τροποποιούνται και συμπληρώνονται οι διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ΚΦΕ, ν. 4172/2013) ως ακολούθως:

α. Καθορίζονται νέα κλιμάκια και ποσοστά φόρου της κλίμακας εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις, με διατήρηση στο 22% του φορολογικού συντελεστή για εισοδήματα έως 20.000 ευρώ, διαμόρφωση δύο ενδιάμεσων κλιμακίων εισοδήματος (από 20.001-30.000 ευρώ με φορολογικό συντελεστή 29% και από 30.001-40.000 ευρώ με φορολογικό συντελεστή 37%) και αύξηση του ανώτερου φορολογικού συντελεστή στο 45% (από 42%), ο οποίος θα εφαρμόζεται για τα άνω των 40.001 ευρώ ποσά (αντί άνω των 42.000 ευρώ που ισχύει).

β. Η προβλεπόμενη μείωση του φόρου αναπροσαρμόζεται στο ποσό των 2.000 για εισοδήματα έως 20.000 ευρώ (από 2.100 που ισχύει για εισοδήματα έως 21.000 ευρώ), ενώ για εισοδήματα άνω των 20.000 ευρώ το ποσό της μείωσης μειώνεται κατά 10 ευρώ/1.000 ευρώ φορολογητέου εισοδήματος από μισθούς και συντάξεις (αντί κατά 100 ευρώ/1.000 ευρώ για εισοδήματα άνω των 21.000 ευρώ).

γ. Ορίζεται ότι οι άμεσες ενισχύσεις του πρώτου πυλώνα της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, με εξαίρεση τις πράσινες και τις συνδεδεμένες, αποτελούν κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα.

δ. Ορίζεται, επίσης, ότι τα εισοδήματα από επιχειρηματική δραστηριότητα φορολογούνται με την κλίμακα για μισθωτή εργασία και συντάξεις, αφού προστεθούν στα ποσά από τις εν λόγω αιτίες, ενώ τα εισοδήματα από ατομική αγροτική επιχείρηση, φορολογούνται αυτοτελώς με βάση την ίδια κλίμακα (μισθωτής εργασίας και συντάξεων). Η μείωση φόρου δεν εφαρμόζεται στα εισοδήματα από επιχειρηματική δραστηριότητα, ενώ εφαρμόζεται για τα εισοδήματα από ατομική αγροτική επιχείρηση.

ε. Αυξάνεται ο συντελεστής φορολόγησης των μερισμάτων και της συνακόλουθης παρακράτησης από το 10% στο 15%.

Επανακαθορίζεται, επίσης, η κλίμακα φορολόγησης του εισοδήματος από ακίνητη περιουσία [για εισοδήματα μέχρι 12.000 ευρώ ο φορολογικός συντελεστής ορίζεται στο 15% (από 11%), για εισοδήματα από 12.001 – 35.000 ευρώ στο 35% (από 33%), ενώ θεσπίζεται και νέο κλιμάκιο εισοδήματος για εισοδήματα από 35.001 ευρώ άνω για τα οποία ο φορολογικός συντελεστής ορίζεται στο 45% (ενώ και για αυτά ίσχυε συντελεστής 33%)].

στ. Η ειδική εισφορά αλληλεγγύης που επιβάλλεται στα εισοδήματα άνω των 12.000 ευρώ ενσωματώνεται στον ΚΦΕ και υπολογίζεται πλέον βάσει της οριζόμενης κλίμακας και όχι επί του συνολικού ποσού. Οι συντελεστές της εισφοράς κυμαίνονται από 2,2% (για το κλιμάκιο εισοδήματος από 12.001-20.000) έως 10% (για το μέρος του εισοδήματος που υπερβαίνει τα 220.000 ευρώ).

Οι προαναφερόμενες τροποποιήσεις - συμπληρώσεις του ΚΦΕ εφαρμόζονται για τα εισοδήματα που αποκτώνται από το φορολογικό έτος 2016 και επόμενα, ενώ η παρακράτηση της ειδικής εισφοράς από τους μισθούς και τις συντάξεις με την νέα κλίμακα αρχίζει να πραγματοποιείται από τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου και εξής. *(άρθρο 114)*

2.α. Καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 12 του ν.4346/2015 αναφορικά με την επιβολή, υπέρ του Δημοσίου, ειδικού τέλους πέντε λεπτών (0,05) του ευρώ ανά στήλη κάθε παιγνίου της ΟΠΑΠ Α.Ε.

β. Αυξάνεται η συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου σε 35% από 30% που ισχύει στα έσοδα επί του μικτού κέρδους που αφορά σε ποσά τα οποία προέρχονται από την εκμετάλλευση της δραστηριότητας τυχερών παιγνίων του κατόχου της σχετικής άδειας. *(άρθρο 115)*

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται, σύμφωνα με τα αρμόδια Υπουργεία, τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Ι. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη, από την:

α) καταβολή αμοιβής στα μέλη των συλλογικών οργάνων διοίκησης του ΕΣΥΚΑ, για τη συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις αυτών. Το ύψος της δαπάνης εκ της αιτίας αυτής δεν μπορεί να προσδιορισθεί, διότι εξαρτάται από

την έκδοση της σχετικής κ.υ.α. (άρθρο 3)

β) θέσπιση επιμισθίου για τους μεταφερόμενους υπαλλήλους από τις Γενικές Γραμματείες Δημοσιονομικής Πολιτικής και Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών στον Ε.Φ.Κ.Α., το ύψος του οποίου θα καθοριστεί με κοινή υπουργική απόφαση. *(άρθρο 101)*

2. Ετήσια μείωση των εσόδων του Δημοσίου, από την κατάργηση του ειδικού τέλους πέντε λεπτών (0,05) του ευρώ, ανά στήλη, κάθε παιγνίου της ΟΠΑΠ ΑΕ, το ύψος της οποίας εκτιμάται στο ποσό των 210 εκατ. ευρώ περίπου. *(άρθρο 115 παρ.1)*

3. Ετήσια αύξηση εσόδων, από τον επανακαθορισμό του φόρου εισοδήματος και της Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης, το ύψος της οποίας εκτιμάται στο ποσό του 1,7 δις ευρώ. *(άρθρο 114)*

4. Ετήσια αύξηση των εσόδων του Δημοσίου ύψους 56 εκατ. ευρώ περίπου, από την αύξηση της συμμετοχής του Ελληνικού Δημοσίου (από 30% σε 35%) στα έσοδα επί του μικτού κέρδους από τα τυχερά παίγνια. *(άρθρο 115 παρ. 2)*

II. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.) (Ν.Π.Δ.Δ. μη επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

1. Δαπάνη ύψους 32 εκατ. ευρώ, από την καταβολή θετικών προσωπικών διαφορών σε υφιστάμενους συνταξιούχους του Δημοσίου και του Ε.Φ.Κ.Α. που θα προκύψουν από τον επανυπολογισμό των συντάξεων, η οποία θα προκληθεί στον προϋπολογισμό του έτους 2019. *(άρθρα 14 και 33)*

2. Ετήσια δαπάνη, από το 2019 και εφεξής ποσού 107 εκατ. ευρώ περίπου, από τον επανακαθορισμό των κριτηρίων χορήγησης του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης στους ανασφάλιστους υπερήλικες, η οποία για τα έτη 2016, 2017 και 2018 περιορίζεται στο ποσό των 68 εκατ. ευρώ, 81 εκατ. ευρώ και 94 εκατ. ευρώ αντίστοιχα. *(άρθρο 93)*

3. Ετήσια δαπάνη ποσού 272 χιλ. ευρώ περίπου, η οποία αναλύεται σε:

- 200 χιλ. ευρώ, από την καταβολή της μιας, κατ' επιλογή, σύνταξης σε άγαμη ή διαζευγμένη θυγατέρα, *(άρθρο 22 παρ. 1)*
- 72 χιλ. ευρώ περίπου, από τον υπολογισμό ως συντάξιμου χρόνου πραγματικής υπηρεσίας και του χρόνου προσωρινής κράτησης ή φυλάκισης για το στρατιωτικό αδίκημα της ανυπακοής ή της ανυποταξίας. *(άρθρο 22 παρ. 4)*

4. Ετήσια δαπάνη, από τον / την:

- υπολογισμό του επιδόματος θέσης που κατείχε ο υπάλληλος περισσότερο χρόνο κατά τη διετία άσκησης καθηκόντων προϊσταμένου οργανικής μονάδας, προκειμένου αυτό να ενσωματωθεί στο συντάξιμο μισθό, *(άρθρο 22 παρ. 2)*
- αύξηση κατά δύο (2) έτη (από 3 σε 5) του χρονικού περιορισμού αναγνώρισης αναδρομικών οικονομικών δικαιωμάτων σε βάρος του Δημοσίου που προκύπτουν κατά τον κανονισμό ή ανακαθορισμό της σύνταξης με βάση τις διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης, *(άρθρο 22 παρ. 9)*
- καταβολή μεγαλύτερου ύψους σύνταξης σε εργαζόμενο συνταξιούχο του Δημοσίου λόγω υπολογισμού του ποσού περικοπής της, σύμφωνα με το ημερομίσθιο ανειδίκευτου εργάτη που ίσχυε την 31.12.2011. *(άρθρο 22 παρ. 3)*

5. Ετήσια εξοικονόμηση δαπάνης, από τον επανακαθορισμό του καθεστώτος της άμεσης συνταξιοδότησης των στρατιωτικών που έχουν συμπληρώσει δεκαπενταετή συντάξιμη υπηρεσία και απομακρύνονται αυτεπαγγέλτως από την υπηρεσία. *(άρθρο 22 παρ. 5)*

6. Ετήσια εξοικονόμηση δαπάνης, από το 2020 και εφεξής ποσού 900 εκατ. ευρώ περίπου, από την κατάργηση του ΕΚΑΣ, η οποία για τα έτη 2016, 2017, 2018 και 2019 περιορίζεται σε 168 εκατ., 569 εκατ., 803 εκατ. και 853 εκατ. περίπου αντίστοιχα, από τον επανακαθορισμό κατά το αυστηρότερο των κριτηρίων χορήγησής του. *(άρθρο 92)*

7. Εξοικονόμηση από:

- τη μείωση της ετήσιας δαπάνης για τους νέους συνταξιούχους του Δημοσίου και του Ε.Φ.Κ.Α. ύψους 21 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 101 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 222 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018 και 345 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019, *(άρθρα 7, 8, 28 και 30)*
- τη μείωση της ετήσιας δαπάνης οικογενειακών παροχών για τους νέους συνταξιούχους του Ε.Φ.Κ.Α. ύψους 1 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 7 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 15 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018 και 21 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019, *(άρθρα 10 και 27)*
- τη μείωση της ετήσιας δαπάνης για συντάξεις λόγω θανάτου του Δημοσίου και του Ε.Φ.Κ.Α. ύψους 11 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 59 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 122 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018 και 177 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019, *(άρθρα 12 και 27)*
- τη μείωση της ετήσιας δαπάνης για συντάξεις του Δημοσίου και του Ε.Φ.Κ.Α. , λόγω της εφαρμογής ανωτάτου ορίου σύνταξης ύψους 22 εκατ. ευρώ για το έτος 2016 και 38 εκατ. ευρώ για καθένα από τα έτη 2017 και 2018, *(άρθρα 13 και 27)*
- τη μη καταβολή αυξήσεων, κατά το έτος 2018, στους υφιστάμενους συνταξιούχους του Δημοσίου και του Ε.Φ.Κ.Α., ύψους 187 εκατ. ευρώ, *(άρθρα 14 και 33)*
- τη μη καταβολή αυξήσεων σε υφιστάμενους συνταξιούχους του Δημοσίου και του Ε.Φ.Κ.Α., λόγω συμψηφισμού των αυξήσεων αυτών με τις αρνητικές προσωπικές διαφορές που θα προκύψουν από τον επανυπολογισμό των συντάξεων, ύψους 76 εκατ. ευρώ, η οποία θα επέλθει στον προϋπολογισμό του έτους 2019. *(άρθρα 14 και 33)*

8. Ετήσια μελλοντική εξοικονόμηση, από την αύξηση του ορίου ηλικίας, για την καταβολή της σύνταξης σε πολιτικούς υπαλλήλους που απολύονται από το 65ο στο 67ο έτος της ηλικίας τους, *(άρθρο 22 παρ. 7)*

9. Αύξηση εσόδων ποσού 240 χιλ. ευρώ περίπου, λόγω της καταβολής των προβλεπόμενων ασφαλιστικών εισφορών για την αναγνώριση ως συντάξιμου του χρόνου προσωρινής κράτησης ή φυλάκισης για το στρατιωτικό αδίκημα της ανυπακοής ή της ανυποταξίας. *(άρθρο 22 παρ. 4)*

III. Επί του προϋπολογισμού του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.) (Ν.Π.Δ.Δ. μη επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

1. Απώλεια εσόδων για το έτος 2016 και κάθε ένα επόμενο έτος, ύψους 53 εκατ. ευρώ λόγω κατάργησης της ει-

δικής προσαύξησης στις εισφορές του Τομέα Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ) και του Κλάδου Μονοσυνταξιούχων του Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών (ΤΣΑΥ). *(άρθρο 94)*

2. Απώλεια εσόδων:

α) ύψους 26 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 53 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018, 57 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019 λόγω εναρμόνισης των ποσοστών εισφοράς. (άρθρο 38)

β) ύψους 20 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 39 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 37 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018, 36 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019 λόγω κατάργησης της εισφοράς που προβλέπεται στους ν. 248/1967, ν. 1989/1991 και στην Φ.146/1/10978/1969 και αντίστοιχη καταβολή εισφορών. *(άρθρο 38)*

γ) ύψους 19 εκατ. ευρώ για το έτος 2016 και 38 εκατ. ευρώ για κάθε επόμενο έτος λόγω κατάργησης των ενσήμων υπέρ κοινωνικής ασφάλισης για τους δικηγόρους, δικαστικούς επιμελητές και υποθηκοφύλακες. *(άρθρο 39)*

3. Αύξηση εσόδων:

α) ύψους 23 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 24 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 25 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018, 26 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019 λόγω αύξησης του ανωτάτου ορίου ασφαλιστέων αποδοχών, (άρθρο 38)

β) ύψους 136 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 137 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018, 138 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019 λόγω αλλαγής της βάσης υπολογισμού των εισφορών στους αυτοπασχολούμενους και ελεύθερους επαγγελματίες (από το τεκμαρτό εισόδημα στο πραγματικό εισόδημα από την ασκούμενη δραστηριότητά τους), *(άρθρο 39)*

γ) ύψους 94 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 95 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 112 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018, 157 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019 από τις ρυθμίσεις ως προς τις εισφορές ασφαλισμένων στον ΟΓΑ. *(άρθρο 40)*

4. Ετήσια εξοικονόμηση δαπάνης της τάξης των 600 χιλ. ευρώ περίπου, από τον περιορισμό δαπανών για αμοιβές Διοικητών, Υποδιοικητών, Προέδρων και Αντιπροέδρων, καθώς και των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων για τους εντασσόμενους φορείς. *(άρθρα 51-68)*

IV. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και επί των προϋπολογισμών των Ασφαλιστικών Ταμείων

Εξοικονόμηση δαπάνης του κρατικού προϋπολογισμού, από τη μη καταβολή σύνταξης στο προσωπικό του Πυροσβεστικού Σώματος από το βαθμό του Πυροσβέστη μέχρι το βαθμό του Πυραγού Γενικών Υπηρεσιών, οι οποίοι συμπληρώνουν το προβλεπόμενο όριο ηλικίας (55ο) έτος και παραμένουν στην ενεργό υπηρεσία για επιπλέον δύο (2) έτη, με ταυτόχρονη αύξηση των προϋπολογισμών των οικείων ασφαλιστικών ταμείων λόγω της συνέχισης καταβολής των αναλογουσών εισφορών. *(άρθρο 111)*

V. Επί του προϋπολογισμού του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. (Ν.Π.Δ.Δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό – Φορείς Γενικής Κυβέρνησης)

1. Απώλεια εσόδων, η οποία αναλύεται ως εξής:

- ύψους 1 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 15 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 3 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018 από τις ρυθμίσεις ως προς τις ασφαλιστικές εισφορές υγειονομικής περίθαλψης. *(άρθρο 41)*

- ύψους 41 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 72 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 74 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018, 75 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019 από τις ρυθμίσεις ως προς τις εισφορές υγειονομικής περίθαλψης συνταξιούχων. *(άρθρο 44)*

2. Αύξηση εσόδων ύψους 22 εκατ. ευρώ από το έτος 2018 έως το έτος 2019 από τις ρυθμίσεις ως προς τις ασφαλιστικές εισφορές υγειονομικής περίθαλψης. *(άρθρο 41)*

VI. Επί του προϋπολογισμού του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών (ΕΤΕΑΕΠ) (Ν.Π.Δ.Δ. μη επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

1. Ενδεχόμενη δαπάνη από την ανάθεση κατάρτισης και έγκρισης οικονομικών καταστάσεων των εντασσόμενων στο Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π. φορέων πρόνοιας σε εξωτερικούς αναδόχους, το ύψος της οποίας θα καθοριστεί με την έκδοση υπουργικής απόφασης. *(άρθρο 85)*

2. Εξοικονόμηση δαπάνης από:

α) τη μείωση της ετήσιας δαπάνης για τους νέους συνταξιούχους ως εξής: 5 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 27 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 43 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018 και 48 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019, *(άρθρο 96)*

β) τη μείωση της ετήσιας δαπάνης για τους υφιστάμενους συνταξιούχους λόγω αναπροσαρμογής των καταβαλλόμενων συντάξεων ως εξής: 174 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 291 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 284 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018 και 277 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019, *(άρθρο 96)*

γ) την εφαρμογή του αυτόματου μηχανισμού εξισορρόπησης, ύψους 36 εκατ. ευρώ για το έτος 2019. *(άρθρο 96)*

3. Ετήσια εξοικονόμηση δαπάνης ύψους 234 χιλ. ευρώ περίπου λόγω συγχώνευσης Φορέων Επικουρικής Ασφάλισης. *(άρθρο 75)*

4. Αύξηση εσόδων 173 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 351 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 362 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018 και 365 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019. *(άρθρο 97)*

VII. Επί των προϋπολογισμών των Φορέων Πρόνοιας

Εξοικονόμηση δαπάνης, η οποία εκτιμάται σε 97 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 6 εκατ. ευρώ για το έτος 2017 και 15 εκατ. ευρώ για καθένα από τα έτη 2018 και 2019, λόγω μείωσης της δαπάνης των απλήρωτων υποχρεώσεων για τις εφάπαξ παροχές στους συνταξιούχους. *(άρθρο 35)*

VIII. Επί του προϋπολογισμού του Μ.Τ.Π.Υ.

Εξοικονόμηση δαπάνης στον προϋπολογισμό του Μ.Τ.Π.Υ. από τη μείωση της ετήσιας δαπάνης για την καταβολή μερισμάτων ύψους 207 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 208 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 208 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018, 209 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019. *(άρθρο 48)*

IX. Επί του προϋπολογισμού του Ταμείου Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Τ.Μ.Ε.Δ.Ε.) (Ν.Π.Ι.Δ. μη επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ετήσια δαπάνη, από την καταβολή αμοιβής στα μέλη της Διοικούσας Επιτροπής του Τ.Μ.Ε.Δ.Ε., το ύψος της οποίας θα προσδιορισθεί κατά την έκδοση της σχετικής κ.υ.α. *(άρθρο 87)*

Αθήνα, 22 Απριλίου 2016

Η Γενική Διευθύντρια

Σταυρούλα Μηλιάκου

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας – Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού – συνταξιοδοτικού συστήματος – Ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος και τυχερών παιγνίων»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

I. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη, από την:

α) καταβολή αμοιβής στα μέλη των συλλογικών οργάνων διοίκησης του ΕΣΥΚΑ, για τη συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις αυτών. Το ύψος της δαπάνης εκ της αιτίας αυτής δεν μπορεί να προσδιορισθεί, διότι εξαρτάται από την έκδοση της σχετικής κ.υ.α.. *(άρθρο 3)*

β) θέσπιση επιμισθίου για τους μεταφερόμενους υπαλλήλους από τις Γενικές Γραμματείες Δημοσιονομικής Πολιτικής και Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών στον Ε.Φ.Κ.Α., το ύψος του οποίου θα καθοριστεί με κοινή υπουργική απόφαση. *(άρθρο 101)*

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπίζεται από τις πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού.

2. Ετήσια μείωση των εσόδων του Δημοσίου, από την κατάργηση του ειδικού τέλους πέντε λεπτών (0,05) του ευρώ, ανά στήλη, κάθε παιγνίου της ΟΠΑΠ ΑΕ, το ύψος της οποίας εκτιμάται στο ποσό των 210 εκατ. ευρώ περίπου. *(άρθρο 115 παρ.1)*

Η ανωτέρω μείωση θα αναπληρωθεί από άλλες πηγές εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού.

II. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.) (Ν.Π.Δ.Δ. μη επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

1. Δαπάνη ύψους 32 εκατ. ευρώ, από την καταβολή θετικών προσωπικών διαφορών σε υφιστάμενους συνταξιούχους του Δημοσίου και του Ε.Φ.Κ.Α. που θα προκύψουν από τον επανυπολογισμό των συντάξεων, η οποία θα προκληθεί στον προϋπολογισμό του έτους 2019. *(άρθρα 14 και 33)*

2. Ετήσια δαπάνη, από το 2019 και εφεξής ποσού 107 εκατ. ευρώ περίπου, από τον επανακαθορισμό των κριτηρίων χορήγησης του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης στους ανασφάλιστους υπερήλικες, η οποία για τα έτη 2016, 2017 και 2018 περιορίζεται στο ποσό των 68 εκατ. ευρώ, 81 εκατ. ευρώ και 94 εκατ. ευρώ αντίστοιχα. (άρθρο 93)

3. Ετήσια δαπάνη ποσού 272 χιλ. ευρώ περίπου, η οποία αναλύεται σε:

- 200 χιλ. ευρώ, από την καταβολή της μιας, κατ' επιλογή, σύνταξης σε άγαμη ή διαζευγμένη θυγατέρα, *(άρθρο 22 παρ. 1)*
- 72 χιλ. ευρώ περίπου, από τον υπολογισμό ως συντάξιμου χρόνου πραγματικής υπηρεσίας και του χρόνου προσωρινής κράτησης ή φυλάκισης για το στρατιωτικό αδίκημα της ανυπακοής ή της ανυποταξίας. *(άρθρο 22 παρ. 4)*

4. Ετήσια δαπάνη, από τον / την:

- υπολογισμό του επιδόματος θέσης που κατείχε ο υπάλληλος περισσότερο χρόνο κατά τη διετία άσκησης καθηκόντων προϊσταμένου οργανικής μονάδας, προκειμένου αυτό να ενσωματωθεί στο συντάξιμο μισθό, *(άρθρο 22 παρ. 2)*
- αύξηση κατά δύο (2) έτη (από 3 σε 5) του χρονικού περιορισμού αναγνώρισης αναδρομικών οικονομικών δικαιωμάτων σε βάρος του Δημοσίου που προκύπτουν κατά τον κανονισμό ή ανακαθορισμό της σύνταξης με βάση τις διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης, *(άρθρο 22 παρ. 9)*
- καταβολή μεγαλύτερου ύψους σύνταξης σε εργαζόμενο συνταξιούχο του Δημοσίου λόγω υπολογισμού του ποσού περικοπής της, σύμφωνα με το ημερομίσθιο ανειδίκευτου εργάτη που ίσχυε την 31.12.2011. *(άρθρο 22 παρ. 3)*

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπίζονται από τις πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του Ε.Φ.Κ.Α..

III. *Επί του προϋπολογισμού του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.) (Ν.Π.Δ.Δ. μη επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)*

1. Απώλεια εσόδων για το έτος 2016 και κάθε ένα επόμενο έτος, ύψους 53 εκατ. ευρώ λόγω κατάργησης της ειδικής προσαύξησης στις εισφορές του Τομέα Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ) και του Κλάδου Μονοσυνταξιούχων του Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών (ΤΣΑΥ). *(άρθρο 94)*

2. Απώλεια εσόδων:

α) ύψους 26 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 53 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018, 57 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019 λόγω εναρμόνισης των ποσοστών εισφοράς. (άρθρο 38)

β) ύψους 20 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 39 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 37 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018, 36 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019 λόγω κατάργησης της εισφοράς που προβλέπεται στους ν. 248/1967, ν. 1989/1991 και στην Φ.146/1/10978/1969 και αντίστοιχη καταβολή εισφορών. *(άρθρο 38)*

γ) ύψους 19 εκατ. ευρώ για το έτος 2016 και 38 εκατ. ευρώ για κάθε επόμενο έτος λόγω κατάργησης των ενσήμων υπέρ κοινωνικής ασφάλισης για τους δικηγόρους, δικαστικούς επιμελητές και υποθηκοφύλακες. *(άρθρο 39)*

Οι ανωτέρω απώλειες θα αναπληρωθούν από άλλες πηγές εσόδων του προϋπολογισμού του Ε.Φ.Κ.Α..

IV. Επί του προϋπολογισμού του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. (Ν.Π.Δ.Δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό – Φορείς Γενικής Κυβέρνησης)

Απώλεια εσόδων, η οποία αναλύεται ως εξής:

- ύψους 1 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 15 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 3 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018 από τις ρυθμίσεις ως προς τις ασφαλιστικές εισφορές υγειονομικής περίθαλψης. *(άρθρο 41)*
- ύψους 41 εκατ. ευρώ για το έτος 2016, 72 εκατ. ευρώ έως το έτος 2017, 74 εκατ. ευρώ έως το έτος 2018, 75 εκατ. ευρώ έως το έτος 2019 από τις ρυθμίσεις ως προς τις εισφορές υγειονομικής περίθαλψης συνταξιούχων. *(άρθρο 44)*

Η ανωτέρω απώλεια εσόδων θα αναπληρωθεί από άλλες πηγές εσόδων του ΕΟΠΥΥ.

Αθήνα, 22 Απριλίου 2016

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
Ευκλ. Τσακαλώτος	Γ. Κατρούγκαλος

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Τρ. Αλεξιάδης